NUCA» NU NE-AM FI AŞTEPTAT

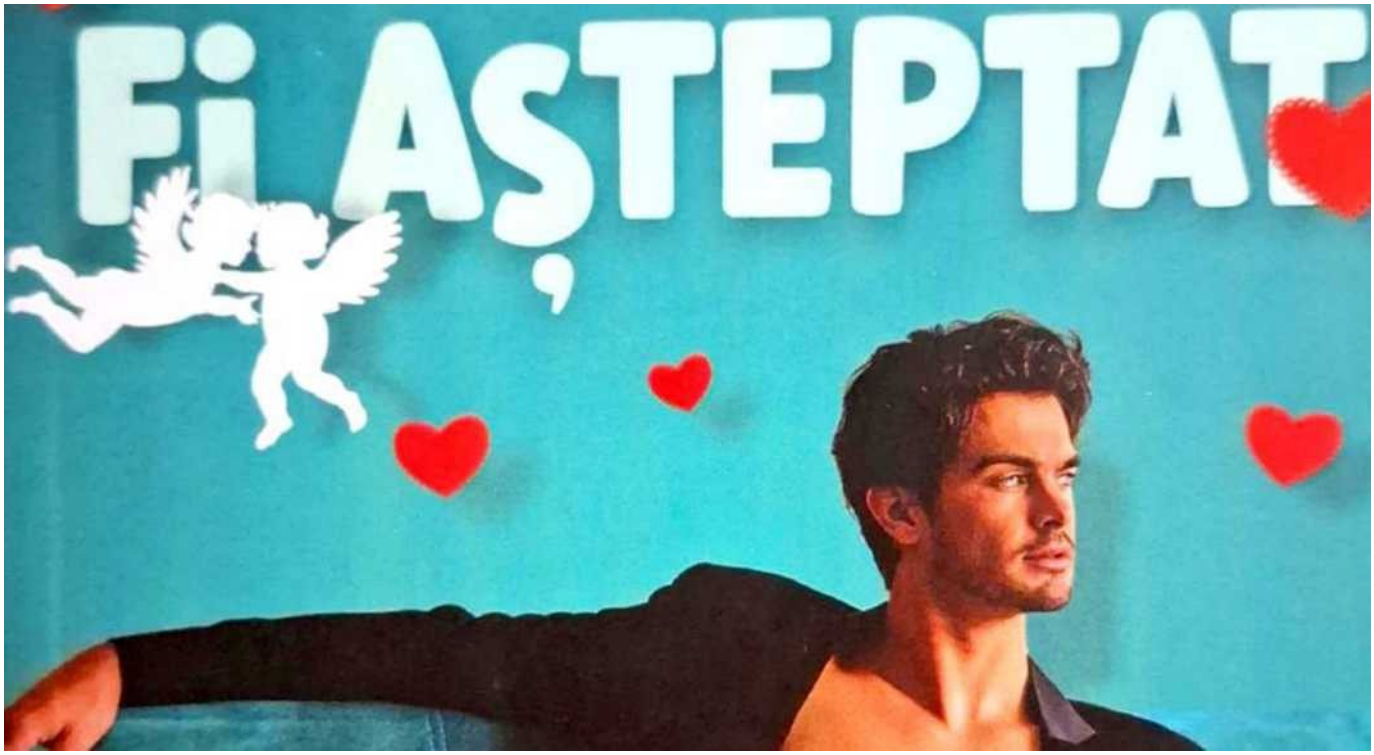

M E G HffILNI

TRADUCERE DE **IRINA CACHE**

LEDA^BAZAAR

MECHAN QUINN

NUCĂ
NU NE-AM
Fi
AŞTEPTAT

Traducere din limba engleză de
IRINA GACHE

LEDA BAZAAR

Prolog

LIA

— SCUZĂ-MĂ! SPUN, DÂND PESTE UN TIP SLĂBUŢ într-un hol de cămin aglomerat. Scuze, nu te-am văzut! Cred că m-am rătăcit de tot.

— Nicio problemă! rosteşte o voce gravă, care îmi atrage privirea spre tipul înalt, cu păr şaten, ochelari cu ramă de culoare închisă şi o mustaţă atât de groasă, încât aproape că pare falsă.

Cine ştie, poate că aşa şi este.

— Ce cauţi? mă întreabă în timp ce-şi duce la buze o cană de Slurpee de aproape doi litri.

— Aăă...

Mă uit în jur, apoi şoptesc:

— Camera 209. Dar mă tot învârt în cerc, pentru că nu pare să existe o cameră 209.

Un zâmbet îi întinde buzele.

— Pasionată de Scrabble?

— Poftim? îl întreb.

El se apleacă în faţă şi şopteşte:

Uite în regulă! Fac parte din SSS. Camera 209 este ascunsă cu un motiv.

SSS = Societatea Secretă de Scrabble.

Dar prima regulă a SSS este să nu vorbeşti despre ea. Cel puţin, aşa scria în invitaţia pe care am primit-o aseară. A tw o scrisoare livrată în camera mea de cămin. Un plic gros, sigilat cu ceară, cu un SSS stanţat în lichidul roşu. Când am văzut simbolul, mi-am încuiat repede uşa, am stins lumini – şi mi-am aprins lampa de birou. Ţinându-mi răsuflarea, am deschis delicat plicul şi am desfăcut părţile laterale, dezvăluind scrisul din interior.

Fusesem aleasă de SSS pentru a mă alătura membrilor săi în seara asta. În timpul epuizantului proces de selecpe. care durase trei săptămâni, dusesem bătălii online dure împotriva diferiţilor membri. După câteva înfrângeri, câteva victorii şi două egaluri, probele se încheiaseră şi tot ce mai trebuia să fac era să aştept. Ei bine, acel moment sosise. Am invitaţia în mână, şi tot ce spune este să mă prezint în camera 209 din Căminul Pine la 10.23 fix, să nu pun întrebări şi să nu spun nimic. Apoi trebuie să bat la uşă după un anumit tipar şi să furnizez parola secretă pentru a intra.

Dar acum, că sunt aici, pierdută şi derutată, mă simt ca şi cum încalc deja regulile.

Din păcate, timpul trece şi habar nu am cum să procedez. Nu vreau să ajung târziu, mai ales în prima seară. Dar nu găsesc camera, iar tipul cu mustaţă şi Slurpee pare să ştie ce zice.

Âlh, dar dacă ăsta e un test? Dacă el a fost pus de către SSS, iar eu deja am picat pentru că am menţionat camera 209 şi Scrabble şi... *Doamne,* sunt

un eşec!

Neştiind cum să procedez, mă legau pe călcâie, iar mâi mic mi se răsucesc în faţă în timp ce mă uit în jur, la hoardele de oameni. Oricum, ce se întâmpla aici? Este holul unui cămin, nu o cantină. Unde se duc toţi oamenii ăştia? Cred că trebuie să scap de Băiatul Slurpee. Ştie deja prea multe. Şi nu-mi voi pune în pericol poziţia în cadrul SSS. Am muncit mult prea mult pentru o invitaţie.

— Ştii, mi-a făcut plăcere să vorbesc cu tine, dar cred că mă duc să caut singură camera. Mulţumesc!

Mă întorc şi pornesc spre un coridor întunecat, când îl aud că strigă:

— Nu o să găseşti camera 209 acolo, jos!

Mă uit peste umăr şi îl văd sorbindu-şi Slurpee-ul cu un zâmbet şi cu ochii jucăuşi aţintiţi asupra expresiei mele enervate.

— De fapt, nu mergeam în direcţia aia, răspund indignată.

— Părea că o faci.

— Te păcăleam.

— Chiar aşa? întreabă el, cu zâmbetul lăţindu-i-se tot mai mult. De ce m-ai păcăli?

Mă îndrept cu faţa spre el şi îmi ridic bărbia în timp ce spun:

— Deoarece, cu mustaţa ta îngrozitor de groasă şi părul răvăşit, arăţi ca un prădător. De unde să ştiu că nu încerci să mă răpeşti?

Sprâncenele i se ridică în timp ce-şi trece degetele peste mustaţă.

— Ştii, eşti a treia persoană care spune că nu mă prinde mustaţa asta. Credeam că arăt destul de bine.

Individul are nevoie de o oglindă mai bună.

— Mustaţa ta este oribilă. Sunt destul de sigură că ar face-

o chiar şi pe cea mai excitată dintre femei să rămână uscată.

Cuvintele îmi zboară din gură înainte să le pot opr Lipsa de filtru... asta este slăbiciunea mea.

Tresar când ochii aproape că îi ies *din* orbite. *Da. şi eu – fort surprinsă, amice.*

— Aăă, nu ştiu...

înainte să apuc să-i spun ca nu prea ştiu din ce *adâncur* ale fiinţei mele a ieşit acea insultă, se prinde de burtă. < apleacă în faţă şi scoate un râs prelung, cu Slurpee-ul tre- murându-i în mână.

Măcar nu a fost jignit. Cel pupn asta e în favoarea mea.

Oricum, n-am timp pentru aşa ceva.

Trec pe lângă el şi pornesc spre partea dreaptă a holului, unde găsesc o uşă iară niciun semn *pe ea.* Iniţial, când m-am uitat prima dată în jur, am crezut că este o debara. Dar. acordând mai multă atenţie uşii, cred că pe perete s-ar putea să fie urma vagă a unui număr. Poate... doar poate... este ceea ce caut.

Trag aer în piept plină de speranţă, bat de trei ori în uşă şi apoi lovesc cu piciorul, aşa cum mi s-a spus, exact în clipa în care o siluetă înaltă se apropie în spatele meu.

— Ştii, nicio fată nu mi-a spus că posed abilitatea stranie de a deshidrata zonele inferioare ale rasei feminine doar cu părul meu facial.

xMă abţin să nu zâmbesc.

— Bucură-te că sunt sinceră!

Se deschide uşa, dezvăluind un singur ochi.

— Parola!

— Walla-walla-bing-bang, răspund pe când tipul din spate se apleacă înainte peste umărul meu.

— Ţi-a scăpat partea cu ching-chang, completează el.

— Poftim? Nu, nu-i aşa.

— Are dreptate! replică ochiul. îmi pare rău, nu intri!

— Stai. nu. mă împotrivesc, în timp ce împiedic globul ocular să închidă uşa. Scot imitaţia din buzunar şi adaug: Am invitaţia... ăăâ. adică...

Of. ce pr^tie. Lia'. \u trebuie să arăţi invitaţia.

Dau înapoi:

— De fapt...

Strecor invitaţia înapoi în buzunar şi-mi împreunez mâinile.

— Nu exista nicio invitaţie şi habar nu am la ce duce uşa asta. Ştiu doar că ar trebui să fiu aici Ia 10.23. şi sunt, aşadar, cred că ar trebui să mi se permită intrarea.

— Dar ai uitat de ching-chang, insistă Băiatul Slurpee în timp ce işi suge paiul.

— Nu a fost nici un ching-chang. răspund cu înverşunare. Scria clar: bate de trei ori, loveşte cu piciorul şi apoi spune walla-walla-bing-bang. Ştiu asta pentru că am citit... chestia aia de exact 27 de ori. Aşa că ori nu este uşa corectă, ceea ce poate că nu este, ori voi doi nu aţi citit instrucţiunile, şi, în acest caz, cer să vorbesc cu o persoană cu autoritate.

— O persoană cu autoritate? întreabă tipul Slurpee. Este un termen profesional?

— L-am simplificat pentru intelectul tău, îi replic ironic. Ştii tu. din moment ce ai privirea aia.

— Ce privire? mă întreabă.

— Una lipsită de inteligenţă.

Să zicem că sunt nervoasă sau iritată, sau doar că nu mă pot abţine, dar pur şi simplu am dat drumul insultei.

Din fericire, zâmbetul ăla al lui îi întinde din nou de colţul buzelor chiar înainte de a-i spune ochiului:

— E bună, omule. Las-o să intre.’

— Poftim? întreb atât de nedumerită, încât mă întreb dacă

merită cu adevărat să fac pane din SSS.

Dar apoi se deschide uşa, dezvăluind o cameră foarte mare, mai mare decât toate celelalte camere de cămin, şi este un paradis, căci conţine toate lucrurile pe care le ador. În dreapta se afla un pat suspendat, sub el e un birou pe care se află trei ecrane de calculator, boxe, o tastatură impresionantă. precum şi un mouse uriaş şi un *mouse-pad* care se extinde pe toată lungimea biroului... cu tema *Stăpânul inelelor.* Pe pereţii bej sunt agăţate postere, steaguri şi opere de artă înrămate, de la *Războiul Stelelor* la jocuri de societate şi până la o machetă mare de avion galben cu albastru, suspendată

de tavan. În stânga se găseşte o saltea japoneză cu o măsuţă de cafea şi lăzi cu perne pe toate marginile. În mijloc, o tablă de Scrabble pe o masă rotativă – una de lux.

Cu siguranţă aş putea petrece o oră comportându-mă ca o tocilară în camera asta!

Întreaga colecţie de cărţi cu Harry Potter stă pe raft – şi arată ca originalele. îmi lasă gura apă.

l’n poster înrămat cu Adam West în rolul lui Batman atârnă deasupra canapelei, Adam stând în picioare, cu un „Kerpow” în detalii de benzi desenate chiar în spatele lui.

Iar sub televizorul mic, pe un suport fragil, se află ceea ce pare a fi o consolă originală de jocuri Atari.

Dacă proprietarul acestei locuinţe deţine Pitfall, vom fi cei mai buni prieteni pe viaţă.

Uau, ce cameră mişto! exclam.

Decorul fantastice pe gustul inimii mele de tocilară, lai organizarea precisă, de la dosarele etichetate de pe raftul de ,birou până la pantofii stivuiţi pe suportul

pentru încăl 0niinie,cstc de nivelul următor.

Mulţumesc! spune Băiatul Slurpee. K a mea. Şi cu p, r,<„111.1-II auioiilalc, Ulii. Iţi pl.i.e sa spui.

iţi inunde mâna şi se prezintă:

Breaker Cane. Mii bucur să te cunosc! Poate că, pe măsură ce slai mai mult cu noi, te vei putea cobori la lipsa mea de inteligenţă la un nivel mai personal.

Mi se usucă gura.

Vârful urechilor mi se încing.

Şi simt cum un val de transpiraţie îmi coboară pe buza superioară.

Bună treabă, Lia! Poarte bună treabă!

— Aăă, da... N-am vrut să spun...

— Nu, nu. N-o retrage! îşi ridică mâna, reluând: îmi place sinceritatea ta brutală şi obraznică. Mă face să mă simt viu.

îmi face cu ochiul.

— A, bine! În cazul ăsta... îmi dreg glasul şi continui: Deşi camera ta pare un vis bun de explorat, ai fi putut băga colţurile aşternutului mai bine, nu chiar „colţul asistentei” de strânse, poza ta înrămată cu Rory Gilmore este strâmbă şi trebuie să scapi de mustaţă. Este atroce.

El chicoteşte şi dă din cap în timp ce-şi mişcă degetele peste tufişul de sub nas.

— încă mai încerc să perfecţionez colţul asistentei. Dacă ai experienţă în acest domeniu, atunci chiar te rog să-mi prezinţi un model! Camera cu care împart un perete pune muzică suficient de tare cât să o forţeze pe Rory să danseze, facând-o strâmbă. Am renunţat. Şi mustaţa, ei bine, credeam că arată bine. Se pare că toată lumea m-a minţit.

— Chiar asta s-a întâmplat!

— Dar tu nu pari să ai acea abilitate... de a minţi pe cineva ca să nu-i răneşti sentimentele.

— Depinde de moment şi de persoană. II privesc de sus până jos şi adaug: Păreai suficient de robust pentru a face

faţă adevărului şi, de asemenea, situaţiilor stresante – de

exemplu, faptul că nu ştiam unde este camera... mi a mult orice etichetă socială pe care aş fi putut s-o adopt.

— Ei bine, asta poate însemna un singur lucru.

Derutată, întreb:

— Ce anume?

— Că nu există altă alegere decât să devenim cei **mai** buni prieteni din toate timpurile.

Zâmbesc ironic.

— Doar dacă te razi.

— E, asta e ceva ce ar trebui să rezolvăm! Se clatină pe picioare şi continuă: Având în vedere că eşti singurul nou recrut al Societăţii Secrete de Scrabble, tu trebuie să fii Ophelia Fairweather-Fern.

— Cam aşa ceva. Dar spune-mi doar Lia! întregul meu nume are mult prea multe silabe pentru a fi purtat de cineva, cât despre prenumele meu, ce aş mai putea adăuga?

Chicoteşte.

— Numele tău a fost o bifa în coloana de plusuri în timpul probelor. Dar felul brutal în care ai folosit cuvinte de care nici măcar nu am auzit a fost adevăratul motiv pentru care ai fost aleasă, mai ales că jucăm contracronometru.

— A fost o provocare suplimentară pe care am apreciat-o. Deşi la început cronometru! m-a speriat şi mi-a luat câteva secunde să mă obişnuiesc. Asta şi faptul că nu-ţi puteai vedea noile litere sau tabla de joc până nu-ţi venea rândul. M-am distrat foarte mult. Mă bucur că am fost aleasa!

— A fost o alegere uşoară. îşi aşază paharul de Slurpee jos şi reia: Ibată lumea, ea este Lia! Lia, vi sunt 1 iarlev. Jaromc, Ghristinc şi Imani.

I)r la loiuiilc lor, la măsuţa dv culca, işi ridică toţi mâi nilr P< nil II un salin M urt şi apoi sc întorc la tabla de |oe.

I >a, nu suni pi ca soi iahili.

— Bine că nu am venit aici să socializez! îmi frec palmele

între ele şi completez: Am venit să joc.

Breaker chicoteşte şi apoi îşi ia din nou Slurpee-ul.

— Atunci, ce mai aşteptăm? Să înceapă jocul!

I----□

Mă holbez la Breaker şi apoi mă uit la ultimele două piese de pe tabla mea. El mai are o singură piesă.

Camera s-a golit.

Restul din SSS au plecat, ducându-se la cursurile de dimineaţă.

— Mutarea ta, spune el în timp ce-şi trece intenţionat degetul peste mustaţă.

Am dominat întregul joc până acum trei mutări, când el a scos cumva un cuvânt de 80 de puncte, spulberându-mi complet avantajul.

— Ştiu că e mutarea mea.

— Serios, pentru că stai acolo catatonică de cel puţin cinci minute.

— Mă asigur că am mişcarea corectă.

— Sau orice fel de mişcare.

Se lasă pe canapea, cu o expresie satisfăcută.

— Chiar am o mişcare.

5

— lotuşi, una care nu-ţi va câştiga jocul, nu? insistă el.

Ştie că are în mână acest joc. Este evident în dispoziţia lui încrezută.

— Ştii, nu e politicos să jubilezi.

— Asta vine de la fata care dansa cu doar câteva minute în urmă pentru că avea un avans enorm faţă de mine.

Îmi ridic încet privirea spre el şi, cu o voce morocănoasă, replic:

— Ar fi bine să ştii că pot să o dau, dar nu pot să o iau.

Chicoteşte în barbă în timp ce aşez cu reticenţă an L după un W, pentru cinci puncte amărâte.

— Frumoasă mişcare'

Se uită în jos la singura sa piesă şi apoi o ridică teatral, doar pentru a plasa un S după Huzzah. oterindu-şi 31 de puncte.

— Dar nu suficient de bună. Se lasă din nou pe spate şi isi încrucişează piciorul peste genunchi, adăugând: .Am câştigat

Suspin şi mă prăbuşesc pe spate, pe podea. I itându-mă la macheta lui de axion, spun:

— le-am avut ia degetul mic.

— Xu sărbători niciodată prea devreme.' Xu ştii niciodată ce se poate întâmpla la sfârşitul unei partide de Scrabbie.

— Apropo, asta e o mişcare ieftină, să te ţii de un S până la sfârşit.

— De unde ai ştiut că mă ţin de el?

— Pentru că te-am văzut cum ridicai piesa cu ceva timp în urmă şi o lăsai deoparte.

— Xu-mi spune că eşti genul ăla de jucător.' Cel care numără piesele şi ştie ce ar putea avea fiecare.

— Xu chiar aşa, dar te-am văzut cum ai protejat piesa aia şi până acum nu te atinseseşi de ea. Ai păstrat-o intenţionat.

— Când eşti condus cu 80 de puncte, trebuie să gândeşti strategic, iar eu asta am tăcut. Xu e nicio ruşine să joci jocul.

— Nu-mi place să recunosc, din moment ce ai câştigat, dar a fost un joc reuşit. Mi-a plăcut provocarea.

— A fost un joc reuşit. O să te integrezi bine aici.

începe să strângă tabla, iar eu mă ridic să îl ajut.

— Cererea ta spunea că te specializezi în cercetare şi statistică. Ce plan ai după facultate?

— Să-mi iau inasterarul şi apoi să devin specialistă în cercetare şi sondaje.

Face o pauză.

— Foarte hotărât! spune Breaker. Şi nu o slujbă pe care o vezi pe o listă cu ce vrei să fii când vei fi mare.

— Nu chiar atât de mult, dar întotdeauna mi-au plăcut sondajele. În copilărie, îmi plăcea să le completez. Am petrecut foarte mult timp completând fiecare sondaj pe care îl găseau părinţii mei. îmi plăcea ideea să mă poată asculta cineva şi să adune informaţii pentru a face o schimbare. Şi, bineînţeles, faceam sondaje pe cont propriu, scrise de mâna pe hârtie milimetrică, şi le împărţeam la întâlnirile de familie, pentru a vedea cum se simte fiecare. Apoi întocmeam un raport şi trimiteam o scrisoare de sfârşit de an, arătându-le tuturor unde excelaserăm şi unde ne-am fi putut îmbunătăţi.

Breaker rânjeşte.

— Şi ai aflat ceva constructiv din aceste sondaje de familie?

— Da, încuviinţez în timp ce îi înmânez ultimele piese care trebuie adunate. Ori de câte ori unchiul meu, Steve, se hotăra să-şi dea pantalonii jos după cină, asta îl determina întotdeauna să facă hula-hoopul invizibil deasupra mesei curăţate – ceea ce nu-i plăcea nimănui. Am avut grijă să le transmit acest lucru familiei şi unchiului Steve, dar, din păcate, nu am niciun control asupra comportamentului lor. Pot doar să cercetez ceea ce trebuie să se schimbe. Schimbările se fac din interior.

— Unchiul Steve pare să se fi simţit bine.

— Avea mustaţă... şi e cunoscut ca perversul familiei. Aşa că, da, poate voi doi v-aţi înţelege.

— Nu sunt pervers, se apără Breaker în timp ce împachetează restul jocului.

— încă n-am stabilit asta.

— Putem face o evaluare rapidă, pentru că te asigur că nu sunt pervers.

Pune jocul de societate deoparte şi apoi se prăbuşeşte pc canapea în timp ce eu îmi las greutatea pe coate. Probabil ar trebui să plec. Toţi ceilalţi au plecat, dar, dintr-un motiv ne-

cunoscut, mă simt bine aici şi nu vreau să o şterg încă.

— Dacă doreşti.

Işi atinge nasul şi arată spre mine.

— Cred că expresia pe care o cauţi este „cum doreşti".

— Fan *Mireasa prinţului,* nu-i aşa?

— De ce nu aş fi fan? Răzbunare, săbii, poveşti măiestre ale vremurilor trecute. Are de toate. Ca să nu mai vorbim de... Fred Savage.

— De fapt, sunt de acord, ceea ce pune o bifa în coloana ta de a nu fi un pervers.

Se bate cu pumnul în piept, ceea ce mă face să chicotesc şi să adaug totuşi:

— Dar asta e doar o bifa. Sunt mai multe întrebări.

— Pune-mă la încercare! Unnăreşte-mă cum trec cu brio!

— Mai vedem! De când ai mustaţa, ai tras vreodată cu ochiul pe fereastra cuiva, preferabil sexul de care eşti atras?

— Adică cel feminin, şi nu.

— Bun răspuns! Următoarea întrebare: Ai simţit vreodată nevoia să intri în toaleta femeilor pentru că voiai să arunci o privire?

— Am auzit că sunt mult mai multe cabine, lucru pentru care sunt gelos, căci uneori îmi place să fac pipi şezând. Dar nu, nu am lacut-o.

Mi se unesc sprâncenele.

— Să faci pipi şezând?

Ridică din umeri.

— Mi se face lene.

— Bine, pare mai mult de lucru să stai jos şj să faci pipi, dur fiecare cu ale Im. încă o întrebare: Ai înfiinţat vreodată un club pentru bărbaţii cu mustaţă şi ai cumpărat un piep- tănaş şi creme pentru mustaţă, astfel încât să poţi organiza petreceri de îngrijire a mustăţii?

— Uau, sună de-a dreptul grozav, dar nu, nu am facut-o!

îşi întinde braţele de-a lungul spătarului canapelei, apoi întreabă: Deci... ai dedus că nu sunt pervers?

— Temporar. Te pun în perioada de probă.

— Mi se pare corect.

îşi aşază un picior peste celălalt.

— Dar trebuie să-ţi pun câteva întrebări rapide, doar ca să verific.

— Spune!

— Cântăreaţa sau trupa preferată?

— Blondie!

— Serios? întreb, surprinsă.

— Dap.

Scoate P-ul părând atât de relaxat, încât, în schimb, mă face să mă simt în largul meu.

— Obsedat.

— Bine, răspuns corect! Dar bomboanele preferate?

— Smarties, pentru că sunt inteligent şi cred că mă fac să mă simt foarte deştept.

Chicotesc.

— Cred că e un motiv bun. Emisiunea TV preferată?

— *Wbnder Years.* De unde şi comentariul legat de Fred Savage de mai devreme. II ador. Pe locul al doilea după *Wonder Years* este *Cory şi restul lumii-,* la naiba, am făcut o adevărată pasiune pentru Topanga! Şi, desigur, Cory este bărbatul de care sunt atras.

— Fan al fraţilor Savage?

— Te fac să pari foarte credibil. îşi trece degetul peste mustaţă în timp ce adaugă: Mai stai pe aici, Lia! O să vezi cât de credibil este un absolvent de finanţe cu înclinaţia *de* a-şi prăbuşi aeromodehil de fiecare dată când zboară cu el.

— întotdeauna am crezut că Shawn e plângăcios.

— Alătură-te clubului! spune Breaker, dându-şi ochii peste cap. Ce părere ai despre chica domnului Tumer?

— Mişto!

— Deci, dacă mi-aş lăsa, să zicem... părul ăsta să crească

în formă de chică, care ar fi părerea ta?

— Jalnic, fa-ţi propriul look!

Chicoteşte.

— Omule, sigur ştii cum să îngenunchez! un bărbat!

— Se pare că e ceea ce fac cel mai bine.

— Aparent, totuşi, îmi place asta la tine. îşi mişcă dinţii peste buză înainte să reia: Deci, Lia, ce părere ai despre seara asta? Te-ai distrat?

— M-am distrat mult. Nedorind să par prea ratata, adaug cu blândeţe: Mi-a fost greu să cunosc oameni aici, ştii, cei care sunt ia acelaşi nivel cu mine. M-am transferat recent, aşa că a fost o provocare să nu vin ca boboc şi să-mi fac prieteni. Deşi – mă uit prin camera lui – mă simt confortabil aici, în ciuda faptului că lucrurile astea îi aparţin unui mustăcios.

Am să o iau ca pe un compliment. Şi să cunoşti oameni noi e greu. Şi mie mi-a luat ceva să-mi dau seama de toate. întotdeauna se spune că la facultate te reinventezi şi găseşti oameni care gândesc la fel. Ei bine, ei nu-ţi spun că nu se întâmplă imediat. Acum sunt junior şi simt că tocmai am dat lovitura.

— .Şl eu la fel. Niminui nu pare sil îi p|»câ sil petreacă ne-iiu.nJrate ore uiiându-se la un joe de Seraldde sau şi (rico- ICZ.C pălării pentru pisici.

— Pălării pentru pisici?

— Destul de mişto. Le vând doamnelor în vârsta care cred că e distractiv să-şi îmbrace pisicile. Ridic din umeri, apoi continui: Am început pentru un venit suplimentar, dar acum sunt implicată. Dar, da, în seara asta mi-am amintit că există oameni care gândesc la fel ca mine şi m-am simţit eu însămi pentru prima dată după mult timp.

Expresia i se îmblânzeşte.

— Mă bucur, Lia! Îşi mângâie părul de sub nas şi completează: Pun pariu că o mare parte din faptul că te simţi în largul tău are de-a face cu mustaţa!

— Nu e vorba de mustaţă, răspund cu iritare prefăcută, făcându-l să chicotească.

— Ai iubit?

Când îl privesc sceptic, îşi ridică mâna şi se apără:

— Nu pentru că devin pervers cu tine, ci sunt doar sincer curios.

— Am avut până când s-a despărţit de mine şi mi-a spus că sunt jenantă pentru că începusem un fan-fiction despre *Supernatural.* Îmi plăceau lucruri diferite faţă de ce îi plăceau lui, aşa că era greu să stabilim legături. Se pare că nu pot găsi prea mulţi oameni care să înţeleagă dorinţa de a-i face pe Sam şi Dean nu fraţi, ci mai degrabă... iubiţi secreţi.

Face ochii mari şi îşi lasă ambele picioare pe podea în timp ce spune:

— Ia stai un pic... Tu eşti autoarea de la *Iubiţi, nu fraţii*

— Stai, cum? Mă îndrept de spate şi reiau: Ai auzit de ea?

— Dacă am auzit de ea? Aproape strigă şi apoi îşi lasă corpul mai jos, astfel încât acum suntem la acelaşi nivel: Lia, rahatul ăla dă dependenţă. Nici măcar nu sunt gay, dar lisuse I Iristoase, primul lor sărut a fost cel mai tare lucru pe care l-am citit vreodată! Mi se aduna transpiraţia pe ceafa în timp ce Dean îşi freca încet nasul de maxilarul lui Sam, aşteptând semnalul că Sam e pregătit. Iar apoi... când li s-au unit gurile, am scos un

urlet de bucurie, lensiunea sexuala era tulburătoare.

— Şi nu ţi s-a părut ciudat că îi ştim ca fraţi în viaţa reală.'

— Nu despre asta este vorba în fan-fîction? Crearea unei lumi diferite de cea originală?

Zâmbesc.

— Ai înţeles.

— Bineînţeles că am înţeles.' Doar nu sunt cretin.

Îşi trece mâna prin părul vâlvoi.

— lisuse, trebuie să mai scrii! Aia a fost o chestie chiar mişto. Nu voi uita niciodată scena în care Dean e dezbrăcat, îşi strânge penisul şi îi cântă lui Sam „Eye of the Tiger în timp ce se apropie. îşi sărută vârful degetelor şi completează: Perfecţiune!

îl întreb în glumă:

— Eşti fânul meu?

— Ai o problemă cu asta?

Clatin din cap, apoi şoptesc:

— Nu pot să cred că ai citit-o.

— Nu pot să cred că ai *scris-o.*

Apoi ne zgâim câteva momente unul la altul. Liniştea umple camera, între noi formându-se un adevăr nerostit – acesta este începutul a ceva nou.

— Breaker?

— Da?

1 imid, îl întreb:

— Vrei să Iii prietenul meu?

Zâmbetul pe care am ajuns să i-l cunosc în seara asta se Lce >J mai marc.

Imi ceri să încep o... prietenie cu tine?

— Cred că da. E ciudat? Adică, abia ne cunoaştem. Mustaţa ta mi se pare absolut respingătoare, dar în acest moment

punctele noastre comune sunt infinite. Faptul că suntem de acord că e erotic că fraţii Winchester sunt iubiţi , » este fără precedent. Cred că asta înseamnă că trebuie să fim prieteni.

Încuviinţează lent din cap.

— Cred că este imperativ.

Ridic mâna.

— Şi prieteni doar pentru că mustaţa aia a stricat orice sentiment sexual pe care l-aş putea avea faţă de tine.

— înţeleg. Cunoşteam riscurile de a-mi lăsa părul facial doar pe buza superioară. îmi întinde mâna şi conchide: Prieteni?

I-o iau în a mea.

— Prieteni.

Capitolul unu

BREAKER

În prezent...

- Al VREUN LOC MAI IMPORTANT ÎN CARE TREBUIE să fii? mă întreabă JP din partea cealaltă a avionului, cu ochii fixaţi la piciorul meu, pe care-l mişc întruna.

— Sunt doar nerăbdător să plec naibii de lângă tine, îi răspund într-un mod tipic fratern.

— Drăguţ!

Oftează adânc.

— Xu-mi place să fiu departe de Kelsey, dar călătoria la Xew York a fost reuşită, nu? Mă simt bine ştiind că am pus la punct cea de-a doua clădire cu apartamente de închiriat.

Cu câteva luni în urmă, JP m-a abordat pe mine şi pe celălalt frate al nostru, Huxley, în legătură cu punerea la lucru a averii noastre şi ca să scoatem la închiriat câteva clădiri în oraşele mari. Clădirile vor oferi locuinţe sigure, curate şi plăcute, oferindu-le un ajutor celor care ar putea avea nevoie de el – cum ar fi creşe pentru părinţi singuri, cursuri

financiare şi acces la o piaţă cu *produse alimentare angro* Scopul proiectului este de a-i ajuta pe cei *care au cea mai* mare nevoie. A fost o aventură de succes şi plină *de* satisfacţii.

— Da, chiar a fost reuşită, răspund în timp ce-mi st. or telefonul din buzunar şi avionul se îndreaptă spre hangar.

Deschid conversaţia cu Lia şi-i trimit un mesaj scurt.

Breaker: Aterizat. Ridicăm 'marfa. Ai totul pregătit şi gata de plecare?

Telefonul îmi bâzâie imediat cu un răspuns.

LiTz: *Eram gata, doar te aşteptam pe tine.*

Breaker: Îmi pare rău, vremea rea ne-a ţinut pe loc. Ajung curând.

— Cu cine vorbeşti acolo? întreabă JP, încercând să-mi vadă telefonul.

— Cu Lia.

— Aaa! face el pe un ton grav. De-aia eşti atât de nerăbdător să ieşi din avion. Vrei să te duci să petreci timpul cu gagica ta.

— În primul rând, nu e gagica mea, e cea mai bună prietenă, iar dacă trebuie să-ţi tot spun asta, voi exploda, la naiba.' Şi, în al doilea rând, tocmai ce a pus mâna pe un set nou-nouţ de Yahtzee din sticlă cu care abia aşteptăm să ne jucăm.

— Yahtzee din sticlă? întreabă JP. Pare o idee extrem de proastă. Scopul la Yahtzee nu e să dai cu zarul?

— Da, dar cu asta ai parte de un alt nivel al provocării: dai cu zarul Iară să spargi recipientul.

JP se holbează la mine, complet golit de expresie.

O să ţi spinteci mâinile. Yahtzee ăsta din sticlă are şi un avertisment?

Da, normal' Este o situaţie de tipul joci-pe pro- P'"'[1] HM . Ş», noj vn.(ll nMÎni. „u-ţi htce griji' | u ” l"‘ r un o MipMlaţâ MIC < u .. pătură Suntem inni...»,,

Dacă aţi fi înţelepţi, nu v-aţi juca cu Yahtzee de sticlă,

mormăie el dând din cap. Să nu mă suni când ai nevoie de copci!

— Nu c ca şi cum ai răspunde la telefon dacă aş face-o.

JP îşi dă teatral ochii peste cap.

— Sunt proaspăt căsătorit, ce naiba! Scuze dacă vreau să-mi petrec fiecare moment cu soţia mea!

— Nu cred că-ţi pare pe bune rău, spun în timp ce avionul opreşte în locul stabilit şi însoţitoarea de zbor deschide uşa şi coboară scările.

îmi iau geanta şi trec de JP spre ieşire, unde mă opresc brusc. Huxley, fratele nostru mai mare, iese din maşina lui, apoi închide portiera şi se sprijină de ea cu braţele încrucişate la piept. Ochelarii de soare îi acoperă ochii, dar nu-i ascund încruntarea sau încordarea pe care-o transmite sub costumul perfect croit.

— Aăă, JP? De ce e Huxley aici arătând de parcă e gata să ucidă?

— Poftim? întreabă JP în timp ce se îndreaptă şi el spre ieşire. Işi scoate capul afară şi spune: Nu ştiu. Ne-a trimis mesaj?

în loc să ieşim din avion ca să vedem care e faza, căutam amândoi în telefoane un mesaj sau un e-mail, dar fără succes.

— Nimic, spun eu.

— La dracu'! exclamă JP. Asta înseamnă un singur lucru. Orice trebuie să ne spună nu trebuie ascultat.

— Poftim? întreb. Omule, te-ai uitat la prea multe seriale cu agenţi secreţi. Nu de-asta e aici în persoană. Poate... poate are veşti bune. Poate arc ceva special să ne zică şi vrea să ne vadă personal reacţiile.

Cum o li să trăieşti într-un tărâm unde căcatul de unicorn arc gust de îngheţată de căpşuni? zice JP şi face un gest spre Huxley. Uită-te la el, încruntarea.' Nu e aici să ne mângâie pe cap şi să ne spună ce băieţi cuminţi am fost. Evident, am dat-o-n bară cumva. Trebuie doar să ne dam seama cum.

— Vreţi să coborâri naibii aici şi să încetaţi să mai trăncăniţi? strigă Huxley.

— Omule, tocmai ce mi-au tremurat ouăle, spune JP,

apucându-mă de umăr.

— Penisul meu s-a stafidit complet.

Mă dau într-o parte şi-l împing *pe JP în faţa.*

— Tu primul, eşti mai mare! Ai trăit mai mult decât mine.

— Oarecum, replică el, încercând să mă bage pe mine spre ieşire primul, dar îmi proptesc picioarele în podea şi mă rin bine.

De când s-a căsătorit JP, am petrecut mai mult timp la sala de forţă, în timp ce el a petrecut mai mult timp în Kelsey – cu tot respectul deci acum am câteva kilograme de muşchi în plus faţă de el.

— Du-te acolo înainte să se enerveze şi mai tare! zic şi îl împing pe JP.

— Ştii cât de mult urăşte când noi – după spusele lui – ne maimuţărim.

— Nu vă mai maimuţăriţi! strigă Huxley.

— Vezi? şoptesc mai mult urlând.

— Nu mă împinge! spune JP, sprijinindu-se cu toată greutatea de mine, cu spatele lipit de pieptul meu. O să mă faci să caii pe scări.

O, ce idee bună! Dacă te prăbuşeşti, atunci există O şansă bună să ic răneşti, iar ceea ce a venit el să facă aici va li pus momentan pe pauză, până când îţi vom evalua rănile. Asia n< va da ceva timp de gândire. Şi, poate dacă eşri dispus să p rupi im os, asta ne va acorda cel puţin câteva zile.

[1] >, <la, lasă înă s;l mă anine pe scări! ____ ,

— Aşa te vreau! replic în timp ce îl hat pe spate. închide ochii! Se va termina într-o clipă.

— lisuse Hristoase! murmură JP înainte de a cohorî scările. iar eu îl urmez îndeaproape.

— O. înţeleg, te duci să cazi mai aproape de pământ! Inteligent.

— Tâmpitule, n-am de gând să cad!

Când ajungem jos, Huxley deschide portiera din spatele maşinii sale Tesla S şi spune:

— Urcaţi!

II aud pe JP înghiţind în sec în timp ce spun:

— Eşti sigur că nu vrei măcar să te prefaci rănit?

— Cred că e prea târziu, omule, spune el în timp ce se urcă în maşina, iar eu îl urmez.

Odată ajunşi în spate, Huxley trânteşte portiera, facân- du-ne pe JP şi pe mine să tresărim. Când Huxley urcă pe scaunul din faţă, nici nu se deranjează să se uite la noi. În schimb, strânge volanul şi oftează prelung.

Un suspin de nemulţumire. Grozav!

După câteva secunde, se întoarce spre noi şi spune:

— A luat Taylor legătura cu voi?

— Taylor, adică avocatul nostru? întreabă JP.

— Da, avocatul nostru.

Clătinăm amândoi din cap.

— Nu, eu nu am primit nimic, îi răspund.

— Ce se întâmplă? întreabă JP, cu vocea devenindu-i serioasă.

— Suntem daţi în judecată pentru comportament neco- respunzător la locul de muncă.

— Poftim? strig. De către cine?

Huxley îşi ridică ochelarii de soare, cu privirea mijită spre mine.

— De către fosta ta angajată.

— Ăăă, poftim? întreb şi clipesc de câteva ori. Pentru ce naiba?

— Să vedem, mediu de lucru ostil şi concediere ilegală.

— Stai un pic! Clatin, încercând să înţeleg ce zice, şi adaug: Cine naiba a fost?

— Gemma Shoemacher.

— Shoemacher? întreb, cu ochii mari şi pe un ton neîn- crezător. Adică fata care se strecura în secret în biroul meu. îmi rearanja lucrurile, agăţa poze cu rudele ei, decora pentru sărbători şi apoi pleca pur şi simplu? Psihopata absolută care mă încolţea în sala de recreere şi mă întreba când am urmă- toarea programare la dentist ca să se poată

uita cum îmi sunt curăţaţi dinţii? Fata care mi-a făcut un calendar de advenr pentru Crăciun şi în interiorul fiecărei cutii erau desene cu mine? Fata aia?

— Erau bune desenele? întreabă JP.

— De ce naiba ar fi relevant aşa ceva? îl întreb, pierzându-mi cumpătul.

JP ridică din umeri.

— Eram doar curios.

— Ce să zic... acuarela pe o suprafaţă mică este destul de dificilă, aşa că poate...

— Destul cu picturile! intervine Huxley. Chestia asta este al naibii de gravă. Nu numai că ne-a dat în judecată, dar ne şi pângăreşte reputaţia pe reţelele sociale. Răspândeşte minciuni despre modul în care ne desfăşurăm activitatea şi despre cum Breaker a creat un mediu ostil pentru ea şi a umilit-o în faţa colegilor.

— La dracii', nu e adevărat! îl contrazic. Nu am fost niciodată ostil, nici măcar când s-a împiedicat „accidental" de mine în timp ce eram cu cafeaua de dimineaţă în mâna. Nu am fost decât amabil cu femeia aia, iar motivul pentru care a fost concediată a fost că aflasem că ea era cea care se ducea în birourile tuturor şi le fura listele zilnice de sarcini. Avea o întreagă colecţie de liste îndosariate în biroul ei.

— Ei bine, inventează o poveste şi ne atacă afacerea, iar asta, din păcate, atrage atenţia.

— Ce înseamnă asta? întreb.

— înseamnă că, deoarece foloseşte platformele potrivite, primeşte tone de vizualizări şi, acum, acoperire mediatică. Asta s-a întâmplat în ultimele 24 de ore.

— Cum naiba se întâmplă aşa ceva? întreabă JP.

Huxley clatină din cap.

— Habar n-am, dar primim apeluri în legătură cu asta. Lottie a spus că a auzit câţiva angajaţi vorbind despre asta în sala de recreere care au tăcut când a intrat. Ne pierdem credibilitatea de la o clipă la alta.

— Pentru că cineva minte, ripostez plin de furie.

— Da, dar publicul pare să se agaţe de povestea ei. Prin urmare, trebuie să luăm măsuri în timp ce Taylor şi echipa sa adună dovezi pentru un contraproces. Ea nu are pe ce să se bazeze, nicio dovadă, doar cuvântul ei şi al prietenului său, care nu mai lucrează pentru noi. Dar avem imagini de pe camere de supraveghere, avem dovezile pe care le-ai adunat, Breaker, de-a lungul timpului, şi avem toate postările ei de pe reţelele sociale care au fost înregistrate. Defăimarea va fi ceea ce o va doborî.

— Bine, deci... ce ar trebui să facem? îl întreb.

— În primul rând, trebuie să faci un pas în spate.

— Poftim? răcnesc. în niciun caz! Nu demisionez pentru că cineva răspândeşte minciuni despre mine. Asta mă face să par vinovat, iar eu nu sunt vinovat. Nu am fost decât respectuos şi profesionist faţă de acea femeie.

— Nu vorbesc despre demisie, spune Huxley, strângând din dinţi. Vrem doar să-ţi iei... o vacanţă obligatorie. Doar ca să pară că facem ceea ce trebuie în timp ce investigăm acuzaţiile ei, iar asta înseamnă că nu trebuie să fii în birou.

— E-o prostie...

— Are dreptate, întăreşte JP. Dacă ar fi fost vorba de orice alt angajat, i-am fi cerut să plece în concediu cât timp investigăm acuzaţiile. Nu ar trebui să fii tratat diferit.

— Dar nu am făcut nimic, insist.

— Ştim, spune Huxley. Insă, doar pentru că noi ştim că eşti nevinovat, nu înseamnă că toată lumea va crede asta. Ne mişcăm în ape tulburi şi trebuie să ne asigurăm că facem investigaţiile necesare pentru anchetă. Dacă facem asta corect, dacă facem ancheta corect, atunci sperăm că va stabili un precedent pentru orice viitor angajat care încearcă să facă acelaşi lucru.

— Mi-e teamă să o spun, adaugă JP, dar are dreptate, omule.

Ma uit de la un frate la altul, apelând la simţul lor

practic.

— La naiba! murmur în timp ce mă sprijin de scaun şi îmi trec mâna prin păr.

— Brcakcr, e mai bine aşa! spune Huxley. Şi, cât timp eşti plecat, vom avea grijă să-ţi împărţim responsabilităţile intre mine şi JP.

— 1 lei, eu nu am fost de acord cu asta! sare JP, dar apoi tace repede când 1 luxley îi aruncă o privire tăioasă.

Nu va fi pentru mult timp. Poate o săptămână sau două, adaugă I luxley.

Intre timp, dacă avem întrebări, vom comunica în persoană. Nu vreau să las niciun fel de urină pe hârtie.

Şi alunei, ce naiba ar trebui să fac în următoarele una •»'» două săptămâni? il întreb.

— Poate o ajuţi pe Lia cu tricotatul, răspunde JP. Ştiu că ştii să tricotezi.

Mă uit la Huxley, care completează:

— Tricotatul s-ar putea să te ţină ocupat.

— Duceţi-vă dracului... amândoi! zic înainte sa ies din i maşină şi să mă îndrept spre a mea.

i-------1

— Mâncarea ta împute tot liftul, spune doamna Gunderson, stând cât mai departe de mine, cu umbrela sub braţ.

În Los Angeles nu plouă aproape niciodată, însă ea umblă cu o umbrelă mare şi neagră în fiecare zi... pentru orice eventualitate.

— Mulţumesc că mi-aţi atras atenţia! îi spun în timp ce liftul încetineşte şi apoi emite un bip, indicând etajul nostru.

— Sarcasmul este limba diavolului, ripostează înainte să se îndrepte spre uşa ei.

Eu merg în direcţia opusă şi trec pe lângă uşa mea, apropiindu-mă de apartamentul de alături.

— Sexul premarital este, de asemenea, calea diavolului! îmi strigă înainte de a intra în apartamentul ei.

— O urăsc pe femeia aia, mormăi în timp ce cio- căn de trei ori la uşa Liei, apoi bat din picior şi adaug: Walla-walla-bingbang.

Lia deschide repede uşa, chipul ei familiar cu pistnii domolindu-mi instantaneu încordarea corpului.

Âmi amintesc prima dată când m-am întâlnit cu ea pe holul din căminul meu. Era nesigură pe sine, dar şi atât de hotărâtă, încât nu-şi putea stăpâni cuvintele care-i ieşeau pe gura. Părul roşu-aprins şi ochii verzi din spatele ochelarilor cu ramă de culoare mov ieşeau în evidenţă, dar sinceritatea pură a fost cea care m-a atras cu adevărat la ea – ca la nimeni

altcineva pe < .ii» I am întâlnii vreodată, /ar acum, / , . treacă o zi Lini să vorbesc < n ca.

Nn ai spus „cliing (.hang”, începe ea cu un zârr.'z: înmii[1],

(Jiing chang nu făcea parte din asta.

Işi îndreaptă degetul acuzator spre mine.

Ştiam eu!

(Jiicotind, îmi desfac braţul cu care nu ţin mâncarea .. trag inii o îmbrăţişare.

Mi-a fost dor de tine!

Mi-a fost dor de line, Murătura! spune ea, folosire porecla pe care mi-a dai o într-o scară, după ce scrisese." greşit „murătură” în timpul unui joc dc Scrabble. Ce [r]:-- luai alai dc mult? M-am înfipt în desertul pe care îl luase." pentru noi.

— Nu vrei să ştii.

()ftez şi intrăm amândoi în apartament.

Inii amintesc momentul în care a găsit acest loc. Caut i aproximativ două zile şi apoi a dat peste această clădire di) Wcstwood. I biliar nu avea dacă au apartamente de închin • dai îi plăceau florile din faţă şi Jamba Juicc dc peste str id i Şi iată că, atunci când s a interesat, craii disponibile <l<n i apartamente chiar imul lângă celălalt. M a sunat uiicdi it ■ mi a spus că mă mut. Am locuit aici în ultimii cnu t ani

În nmpcc apartamentul meu arc mai multe ferestre >i sp.i ţiu <!<••>< bis, al Liei arc mai multă personalitate, cu taiaimd i p' aproape flecare perete. Iar apartamentele se unesi unul alini, astfel încât pereţii < loi iniloai c|< H noasi i e se inii una > balcoanele .iau imul lângă <elălalt dcspaiţm de ainuin

Vi< au să ştiu < e a durul alai dc mult, pentru < a \ dit . d< sin l.i nu poaii aştepta pica mult, lai dat ,t eşii lui IOS, p,[v]ul MOMI II se v.i n mima tapid

Cine spune că simt furios? o întreb în timp ce aşez mâncarea pe hiatul <lc bucătărie de un alb imaculat.

\ni şi cu unul la fel, şi încercăm să ne întreccm cine îl poate

păstra pe al lui mai alb. E o prostie, dar la naiba, cred că ca câştiga!

Brcaker, te cunosc de un deceniu. Sunt destul de sigură ca îmi dau scama când fierbi de furie, Ce se petrece?

Iau loc pe un taburet şi îmi sprijin braţele pe tejghea.

Nu vreau să ne stric seara. Nu te-am mai văzut de o săptămână, şi ultimul lucru pe care vreau să-l fac este să vorbesc despre muncă.

Sau despre lipsa ei, mulţumesc, Gemma Shoemacher!

— Da, şi, din moment ce nu te-am văzut de peste o săptămână. ultimul lucru pe care vreau să-l fac este să iau cina şi să joc un joc fragil de Yahtzee cu un morocănos. Acum, spune-mi ce s-a întâmplat, ca să putem să mergem mai departe şi să ne distrăm! Pune două farfurii pe tejghea şi adaugă: Am plănuit seara asta de câteva zile. Nu o strica!

Îmi arată ameninţător degetul, dar îi dau peste el.

— Fie, dar nu insistăm pe asta, bine?

Îmi trec o mână peste ceafa.

— M-am gândit destul la asta pe drum încoace. Vreau doar sa uit.

— Bine, acum spune tot!

Goleşte cutia de *lo mein* şi împarte mâncarea în mod egal pe farfurii.

Iţi aminteşti de fata aia care lucra pentru mine, cea care mi-a făcut calendarul de advent?

Dacă o mai ţin minte? încă mai am în camera mea, în- ti o cutie, fiecare desen pe care l-a lacul cu tine. 17 decembrie va li pentru totdeauna favorita mea. Felul în care ţi-a accentuat nările a lost perfecţiune pură.

Narile inele semănau cu două plute de salvare uriaşe pe faţă, dar fireşte, Lia considera că e cel mai grozav lucru pe care l-a văzut vreodată.

— (¡cmma este eroina mea. Trist că a devenit atât de

nebuna şi a trebuit să o concediezi! adaugă ea.

— Da, ei bine, acum ne dă în judecată.

Lia face o pauză, rânjeşte, apoi clatină din cap.

— O, Gemma, proastă, proastă mişcare! Nu te pune cu fraţii Cane şi afacerea lor!

Se uită în sus la mine.

— De ce încearcă să obţină bani de la tine?

— Pretinde un mediu de lucru ostil, umiliri din partea mea...

Lia scoate un râs zgomotos.

— Umilire... de la *tine?*

Işi îndreaptă furculiţa spre mine.

— Chiar că e de râs. Nu cred că ai putea răni o muscă nici dacă ai încerca, darămite să umileşti pe cineva la locul de muncă.

— Ştiu... dar e cumva pornită să lupte, pretinde concediere pe nedrept şi multe alte prostii. A postat despre asta pe reţelele sociale şi acum primeşte atenţia presei pentru că noi suntem Cane Enterprises. Orice, ca să ne doboare.

— Da, dar c de-a dreptul idioată, pentru că nu poţi să te apuci să inventezi asemenea minciuni pe reţelele sociale; dacă eşti prins, eşti terminat.

Pune în farfurii nişte pui General Tso’s.

— Deci, I luxley contestă acuzaţiile?

— De unde ştii asta?

— Ie rog! tace ea în timp ce-şi linge sosul dulce-pieant de pe furculiţa, le cunosc pe (ine şi îţi cunosc şi familia de suficient de mult timp cât să ti văzut munca grea, dedicarea M numeroasele ore pe care le-aţi investit în construirea Cane Enterprises. În niciun caz I luxlcy nu va lăsa o hărţu- itoare chiar dacă una destul de comică – să scape basma curată cu pătarea brandului şi a afacerii pe care voi trei aţi creat-o în atât de mult timp.

— Da, acum adună toate dovezile de care au nevoie ca să-şi prezinte cazul. Nu cred că facem asta pentru bani, pentru ca nu

avem nevoie de ei, nici nu avem de gând să băgăm oamenii în datorii, dar Huxley vrea să stabilească un precedent. Să se asigure că toţi ştiu că nu trebuie să se pună cu noi.

— Probabil inteligent, pentru că fata asta a deschis uşa către posibilitatea unor procese, iar dacă termini totul corect, nimeni nu va dori să vă înfrunte.

— Da, ăsta e planul.

— Şi care e problema? Sigur, poate orgoliul tău va avea puţin de suferit, dar când te-a afectat asta până acum? Iţi aminteşti când în facultate ai fost confundat cu al treilea cel mai bun jucător de scrabble în loc de al doilea? Ai făcut faţă ca un campion.

— Azi eşti pusă pe glume, aşa-i?

— încercam doar să te înveselesc.

Scoate două Sprite-uri din frigider şi-mi pune unul în faţă, apoi se aşază lângă mine. Umerii ni se ciocnesc în timp ce se face comodă. În timp ce-şi ridică furculiţa cu mâna stângă, lovindu-se de dreapta mea, adaugă:

— Ai ales locul greşit.

— Eram ocupat. Descurcă-te!

— Chiar ai de gând să fii morocănos toată seara? Aşteptam cu nerăbdare o seară frumoasă de „ne vom spinteca mâinile sau nu?”.

— îmi pare rău! pufnesc, împingând puiul prin farfurie. Am uitat să menţionez ceva. Băieţii au spus că nu mai pot merge la munca. Trebuie să-mi iau liber până Jămurev toată faza.

— Deci ceea ce-mi spui este că tocmai ţi s-a acorda' vacanţă, şi te plângi de asta. De ce?

— Pentru că oamenii vor crede că am probleme sau ar" făcut ceva greşit, când eu nu am făcut nimic greşit. .Am muncit din greu ca să menţin relaţii deschise cu angajaţi! met. dacă eu nu sunt acolo, ce vor crede

despre mine?

— înţeleg de ce te-ar deranja asta. Ai tendinţa să te mândreşti cu felul în care tratezi oamenii, iar asta este o insultă la adresa caracterului tău.

— Exact! E foarte nasol, adaug, cu o voce din ce în ce mai nervoasă.

— Hei! spune Lia, intorcându-se spre mine. Oamer„. care te cunosc vor înţelege situaţia. Ei ştiu că nu eşti un tiran care aleargă de colo-colo pe hol ca un nebun, ţipând Li prima persoană pe care o întâlneşte în cale. Iar ceilalp oameni, cei care ar putea să o creadă pe Gemma, ei bine, aceia nu sunt oricum oamenii pe care să-i vrei în preajmă.

— Ştiu că ai dreptate, recunosc încet. Doar că nu poc găsi un sens în toate astea.

Mă trage într-o îmbrăţişare, şi-mi sprijin capul de al ei.

O să fie bine. În orice caz, I luxley este de neclintit. >1 nu va avea odihnă până când numele tău nu va fi curăţat orice pată.

— Posibil!

Mă eliberează, şi răsuflu uşurat.

Îmi parc rău pentru toate astea! Stric scara cu totul

E n regulă! (le-ar li să punem momentan pe pau.-a)o< ul dc Yabtzce de sticlă, în caz că ai episoade mtcitmuHu di furie. Nu putem risca sa ne tăiem. \ iei să im am < . afara pi- balcon?

I

j

— Poate ne putem uita la un serial. E un documentar nou numit *Tbe Kbig ofKong* pe care vreau să-l văd.

— O, l-am văzut zilele trecute, când căutam la ce să mă uit cu Brian, spune Lia, referindu-se la iubitul ei. I l-am propus, iar el mi-a aruncat o privire încruntată. Am ajuns să ne uităm la un meci.

— Un meci? râd. Nici măcar nu eşti sigură ce sport?

— Era implicată o minge.

— Ei bine, asta restrânge căutarea.

Chicoteşte.

— Oricum ar fi, mi-ar plăcea să mă uit la el. Am putea începe acum? Adu mâncarea pe canapea!

— Dacă eşti şi tu de acord.

îmi ridică bărbia şi, cu o voce mieroasă, replică:

— Orice pentru murătura mea!

i i

— Brian ar fi urât acest documentar.

Asta pentru că Brian este un idiot.

Dar păstrez acest comentariu doar pentru mine.

— Da, nu era ceva pe care Brian să-l aprecieze.

Lia se întoarce şi apoi mă împunge în burtă.

— O să fii bine? De obicei eşti mai vorbăreţ când ne uităm la documentare.

— Da, doar mă gândeam. Totuşi, o să fiu bine.

— Dacă ai nevoie să vorbeşti despre asta, sunt mereu aici.

— Ştiu! Ii iau mâna într-a mea şi adaug: Mulţumesc, Lia! Ea mi-o strânge.

— Cu plăcere! Acum, pleacă de aici şi du-te la culcare! Arăţi ca naiba.

Zâmbesc.

— întotdeauna pot conta pe tine că-mi spui adevărul.

() trag într-o îmbrăţişare şi o sărut pe creştet.

Noapte bună, Lia!

Noapte bună, Murătură!

li dau drumul şi apoi mă îndrept spre apartamentul:: vreme ce închide uşa. Mă dezbrac de haine, mă dau cu apă pe faţa şi apoi mă spăl pe dinţi. Odată ce sunt gata de . . – care, îmi bag telefonul la încărcat, mă strecor sub pă’.'i – gol –, şi apoi îmi pun mâinile la ceafa şi mă holbez la tavan

'Ibată scara m-am tot întrebat de ce sunt atât de afectr. Ştiu că lluxley va avea grijă de asta. Am primit mesaie i. la el toată noaptea despre cum ne vom asigura *că* Genrsa nu mai spune niciun alt cuvânt despre mine, dar chiar şi c- acele cuvinte de liniştire, tot continui să mă simt... ciudat

Şi cred că totul arc de-a face cu atacul ei la adresa caracterului meu. Gemma a atacat singurul lucru cu care mi mândresc, şi anume că sunt un băiat bun. Când vine vorba despre mine şi fraţii mei, toţi avem personalităţi diferite.

I luxley este morocănosul, dominatorul, genul de om determinat, căruia nu-i pasă de părerea altora.

JP este cel amuzant, relaxat, uneori gata să provoace oamenii.

iar eu... ei bine, eu sunt cel echilibrat – omul cu care încerci idei – şi băiatul bun.

Aşa că, să-mi fie calomniat numele cu minciuni sfruntau

< al naibii de dureros. Am muncit din greu să fiu ireproşabil Respectat.

I)c încredere.

Şi i incva pc care lumea să se poată baza.

în marc parte, am şi reuşit, dar asta... asta ma tace

vi cixxi ti poale că nu.

hm în-< o m.ma peste faţă fix în momentul în caic se

. ut* o ICOJ»a bat.ur din ivalaha parte a peretelui

Şi uite-aşa, un zâmbet îmi luminează chipul.

lntinzându-mă până la perete, răpăi de patru ori în el cu nodurile degetelor.

Ca un mecanism de ceasornic, ea bate de trei ori.

Două bătăi pentru două litere: TE

Şase bătăi pentru şase litere: IUBESC.

Asta facem de când împărţim un perete. Este o reamintire plăcută că, deşi sunt furios, iritat, sau chiar trist, cel puţin o am pe Lia, cea mai bună prietenă a mea, singura persoană care îmi poate readuce atât de uşor zâmbetul pe fată. Nu ştiu ce m-as face fără ea.

Nici nu vreau să mă gândesc la asta. Chiar şi atunci când lucrurile din viaţa mea sunt date peste cap, există o constantă clară, pe deplin predictibilă. Lia.

Capitolul doi

LIA

- 'NEAŢA! ROSTEŞTE BRIAN LA TELEFON. VOW’ doar sa-ţi reamintesc că avem masa de prânz cu mama ne după-amiază.

îmi ridic ceaşca de cafea şi spun:

— Da, nu-ţi face griji, voi fi acolo cu 15 minute mai devreme, astfel încât să nu trebuiască să comenteze câ am sost cu doar 5 minute mai devreme.

— Fii drăguţă.' zice el.

— Sunt... sunt...

— Deci i-ai povestit despre noi aseară?

Mă holbez Ia inelul de logodnă care stă pe comoda. \ nu /-am povestit nimic. Brian nu este un lan al lui Breaker

— Nu încă. Aseară n-a fost un moment potrivit.

— Lia, cum ar putea să nu fie un moment potrivit să spui celui mai bun prieten al tău că eşti logodită?

— I se întâmplă nişte lucruri foarte nasoale la locul muncă acum. Cum ar fi... împrejurări ostile. A aflat .tsear.i N-am crezut că [1]’ soun asta

(ic se intâmplil?

Lucruri < onfidenţiiile, n nlspimd, puntui <4, duşi Brian este logodnicul IIICII, Bieakct este cri mai bun prieten şi murită disi rupe, nini ales III uuua cu pi iveşte alai rir.i Im

()i icum, II voi spune în curând,

Bine! bace o pauza şi apoi adaugă: Nu eviţi să 1 spin cu un motiv anume, nu?

(iu msuamn.i asia? întreb în timp cu mă îndrept spre biroul meu.

Din fericire, pol să lucrez de acasă, deoarece lucrez pe baza de contract de colaborare pentru clicnţii mei, ceea cu înseamnă că am propriile orc şi propriul spaţiu. Nu sunt tocmai o persoană sociabila.

înseamnă că vreau doar sa mii asigur că eşti fericit;» să lîi logodită. A trecut o săptămânii, I aa, şi mi i-ai spus nimic.

Pentru ciî a fost plecat din oraş. N-osă-i spun la telefon. L ceva cc vreau sa lac lăţii în lăţii.

Bine..., zice el încet, şi-mi dau scama că nu este fericit.

Brian, am de gând sil-i spun. Vreau doar să fie o ce-lebrare, nu ceva cc spun în treacăt sau când el c intr-o paşii proasta sau plecat din oraş. Se va bucura pentru noi.

Eşti sigurii?

De cc nu ar fi?

Nu ştiu. Pur şi simplu tc-ai comportat ciudat de când te am cerut în căsătorie.

Ciudat în cc ful? întreb în timp ce mâ aşez pe scaunul du birou şi încep incul sil mii rotesc.

Iii bine, în primul rând, nc-am văzut doar de două ou în ultima săptămână, şi nu ştiu, aş putea să cred că, din moment ce nu am logodit, nc-am vedea mai mult. Şi mesajele l alt- au losl sporadice. I)c asta Iu am sunat în dimineaţa asta, punt iu ca voiam să ma asigur că vei veni la prânz.

— Brian. normal ca voi veni.'

— Pur şi simplu nu ştiu, Lia. Pare câ nu vrei sa fii Iscodită cu mine.

— Încetează.' i-o retez, devenind frustrată. Toate astei sunt foarte... noi. bine? O iau pas cu pas. Mă opresc în timp ce încerc să verbalizez ce mi s-a toc învârtit prin minte în damele şapte zile: Brian. poate că nu mai vorbesc despre ei 2:2- de mult, dar mi-e dor de părinţii mei. Au fost lumea mea. Ei ar trebui să fie aici cu mine, sărbătorind. Planificând. Sâ ~.e veseli şi fericiţi cu... *pentru* mine. Dar... ei nu mai sunt aic. şi e foarte greu. Aşa că. dacă mă comport ciudat, este pentrc ca mă simt... Nu ştiu... tristă.

-Oh!

0 nouă pauză.

— îmi pare rău, Lia! Nu m-am gândit la asta aşa. .Am presupus doar, ştii tu. din moment ce eşti atât de apropiată de Breaker, că poate se întâmplă ceva acolo.

— Bnan. oftez în timp ce-mi apăs mâna pe ochi. Ţi-ant spus de nenumărate ori, nu se întâmplă nimic între Breaker s: mine. Te rog să nu faci din asta o mare chestie! Nu vreau sâ trebuiască să d-o repet iar şi iar. .Ar trebui să mă cunoşti îndeajuns de bine ca să ştii că, atunci când spun ceva, vorbesc serios.

— Ştiu, îmi pare rău! La naiba, Lia... Răsuflă adânc înainte să reia: A fost doar o săptămână ciudată. Îmi pare râu

— E-n regulă! Dar, hei, ar trebui să-mi deschid calculatorul şi să muncesc un pic înainte de prânz!

Bine! 'le iubesc! Ne vedem mai târziu!

Şi eu te iubesc! îi răspund înainte să închid şi să las te lefonul pe birou.

Mii mi la el câteva secunde, cu mintea vraişte.

Brian are dreptate. (.'hiar am fost absentă. (!u

toate astea, HH l</şi primi pe nepregătite.

Nu mă aşteptam ca Brian să mă ceară în căsătorie. Nici măcar nu discutaserăm despre asta. A cam părut că vine din senin. M-a luat cu barca la o plimbare la apus, a îngenuncheat şi mi-a cerut să mă mărit cu el. I-am spus da. A fost o cerere în căsătorie inimoasă.

Inelul este imens!

Mai mare decât orice aş avea nevoie vreodată şi, chiar dacă este uimitor, nu pare chiar firesc să-l am pe deget. Nimic nu pare în ordine în ultima vreme, şi nu ştiu dacă e aşa fiindcă mă chinui cu faptul că părinţii mei nu sunt aici pentru unul dintre cele mai importante momente din viaţa mea sau pentru că, deşi tot ce ţine de cererea în căsătorie a fost magic, nu prea am fost în apele mele, ori fiindcă mă străduiesc să-mi găsesc cuvintele ca să-i spun lui Breaker.

încă de anul trecut, el şi Brian nu prea s-au mai înţeles. Au fost cordiali şi prietenoşi unul cu altul când suntem toţi în aceeaşi cameră, dar prietenia pe care obişnuiau să o aibă nu prea mai există. Şi este vina lui Brian, dar nu şi-a asumat-o, iar eu refuz să mă bag la mijloc. Am încercat o dată, şi s-a întors împotriva mea pentru că Brian era supărat că îl apărasem pe Breaker.

Dar... Breaker nu făcuse nimic greşit.

Brian lucrează în investiţii. Bine, de fapt lucrează cu nişte clienţi foarte bogaţi. Intr-o seară, luam cina cu toţii împreună, iar Brian căuta nişte... informaţii. încerca să obţină nişte indicii legat de ce se întâmpla cu nişte acţiuni pe care Breaker şi fraţii lui le deţineau. Acţiuni valoroase în domeniul energiei regenerabile. A fost cumva... dubios modul în care a procedat Brian, trecând de regulile interne ale tradin- gului. Iar când Breaker nu a cedat şi nu a dezvăluit informaţiile pe care le

căuta Brian, logodnicul meu s-a enervat. Iar de acolo, lucrurile au luat-o la vale.

Ani încercat *din răsputeri să aplanez situaţia, dar Bnan* este un om mândru şi provine dintr-o *familie bogată.* Este obişnuit cu nişte standarde foarte înalte *de* către părinţii *săi.* Dacă nu avansează în carieră, atunci nu *merită timpul* pa- i în ti lor lui. Cred că încerca să obţină nişte *rezultate mari de »* *1*
pe urma cărora să beneficieze *clienţii săi şi* să *le* dovedească părinţilor lui că are valoare.

IXici nu-mi pot imagina cum ar fi să trăiesc o viaţă în care

bui să le dovedeşti ceva *părinţilor tăi* zi de zi, pentru că dragostea lor este în cel mai bun caz condiţionată.

Oricum, nu se înţeleg bine, şi pur şi simplu nu ştiu ce va zice Breaker când îi voi spune. Nu sunt sigură dacă va fi fericit, supărat... dacă încearcă să mă convingă să renunţ, n-am nicio idee. Şi asta mai ales fiindcă nu am vorbit prea mult despre Brian. Cam... uităm de importanţa lui în viaţa mea de fiecare dată când ne petrecem timpul împreună. E mai bine aşa.

Dar acum... Acum nu ştiu ce naiba vom face.

Telefonul îmi puie. Am primit un mesaj, aşa că mă uit în jos să-l citesc.

lireaker: Cronut vine spre tine. Dimineaţa asta am o întâlnire cu avocatul, altfel aş veni la tine.

Zâmbesc şi îi răspund la mesaj:

l.ia: Cronut pentru ce?

Breaker: Pentru că am stricat seara. Am încercat să mă adun, dar nu prea mi-a ieşit. îmi pare rău, Lia!

l-ia: Nu trebuie să-ţi ceri scuze. Pentru ce sunt prietenii? Ntmt, p_{llt} obţu.e o amânare? Z,// *u, de astea de sticlă mă cheamă.*

Ihraket (,e at de gând să fa< / /// seara asta? Sunt liber.

Lia: Adu taco. Ne vedem diseară.

Breaker: Ştii că, dacă aduc taco, vor fi cele cu arormă de murături.

Lia: Aăă, da, asta şi aştept de la tine.

Breaker: Te-am obişnuit bine.

Lia: Ca o pereche comodă de blugi.

îmi las telefonul la loc şi zâmbesc în sinea mea. Aşa cum se întâmplă mereu, să îi trimit mesaje lui Breaker - *să-mipetrec timpul cu Breaker* – este al naibii de uşor. Iar el înţelege că am nevoie de cronut.

Bine, e timpul să mă apuc de treabă!

LZZZ1

Urăsc rochia pe care o port.

O urăsc din toată inima.

Brian mi-a luat-o cam acum o lună. Mi-a spus că ieşim să ne distrăm şi m-a dus la cumpărături. Voia să sărbătorească un cec pe care tocmai îl primise, cumpărându-mi nişte rochii noi.

În primul rând, nu sunt o mare fană a rochiilor, mai ales a celor care se mulează pe fiecare centimetru al corpului meu, lăsând foarte puţin loc pentru a respira sau pentru a merge îmbrăcată aşa. De asemenea, rochia asta are flori peste tot, şi nu sunt împotriva florilor, doar că... sunt flori mici, şi îmi aminteşte de ceva ce ar purta o adolescentă din anii ’90. Şi în al treilea rând, e scurtă. Dumnezeule, e foarte scurtă! Vântul suflă pe sub partea de jos, facându-mă să mă simt la fiecare pas ca Marilyn Monroe.

Dar Brian a cumpărat-o pentru mine şi m-a întrebat dacă aş purta-o, aşa că asta e, o port.

— Lia, uau! face Brian, venind în spatele meu. Arăţi uimitor!

Aii întorc exact la timp ca el sâ mă tragi zntr-c sare, lăsându-şi mâna sâ alunece în partea de ioţ î *z^z*

Apa hii de colonie – proaspăta şi cu miros de iezg _ înconjoară mai întâi, urmată de îmbrăţişarea kn apoi de subtilul indiciu al buzelor sale lipite de o'rzza zex

După ce mă desprind şi-i văd faţa frumoasă, i zizcc

îmi amintesc când l-am cunoscut Mergeam *i .* nnetena mea. Tanya. care nu prea iese în oris perui n -. mamă de gemeni. îmi spusese că e un tip care nL'ri ci zi— poate lua ochii de la mine şi care stătea chiar în spantc *~z^* Când m-am întors sâ mă uit. Brian stătea intr-un separet ~ berea în mână şi cu privirea aţintită asupra mea. Prrvzje " s-au intersectat şi el a profitat de acel moment ca sâ vzu u. mine. Văzuse că simt cu prietena mea. aşa că nu voia sâ deranjeze. În schimb, m-a pus sâ-mi introduc numărul în ree- fonul lui, ca sa-mi trimită mesaj sâ ieşim la o cafea.

Mi-a scris a doua zi.

Şi asta a fost tot.

După un an şi jumătate de când suntem împreună, esre . fel de chipeş ca întotdeauna.

— Arăţi foarte bine! îi spun, trăgând de costumul r.t: pe care l-a asortat cu o cămaşă albastru-închis.

— Mulţumesc! Mă ia de mână şi adaugă: Eşti precâzrâ pentru asta? Mama este foarte entuziasmată.

Da! Mama. Aşa îi spune mamei lui. Foarte formal. Câne a folosit prima dată termenul, am râs pentru că aveam presia că fusese o glumă, dar nu era cazul. Mama şi rata sun: părinţii lui.

Pentru mine, ci sunt domnul şi doamna Beaver.

Brian Manchester Beaver. Ce mai nume!

Dacă înă hotărăsc să-i preiau numele, aş h $Oph_{v\,r}$*

I airwcaiher Fern Beaver.

Să iau numele de familie Beaver nu c ceva ce mi-aş dori, dar. de asemenea, ştiu că l-aş insulta pe Brian dacă n-aş face-o. Nu ştiu. Este o enigmă la care încerc să nu mă gândesc prea mult.

Ii zâmbesc lui Brian.

— Foarte pregătită!

îmi ridică mâna şi sărută inelul de logodna pe care am avut grijă să mi-l pun înainte să ies din apartament.

— Arată foarte bine pe degetul tău!

Sau arata ca şi cum mi-aş lansa propriul atac personal de Jucării Misfit pentru iarnă?

— Haide!

Mă trage spre uşile clubului The Pier 1905. Situat pe stâncile din Malibu, este un club istoric cunoscut doar de cei bogaţi şi faimoşi. Prima dată când am fost aici, m-am simţit atât de intimidată, încât i-am spus lui Brian că nu mă simt bine şi am plecat mai devreme. După a cincea oară când m-am întâlnit aici cu Brian şi părinţii săi, m-am obişnuit cu snobismul pregnant din aer. De aici, rochia în care m-am îndesat cu greu, lacul de unghii care s-a uscat miraculos înainte să ajung şi tocurile pe care le port, cu cureluşele mici care se prind în jurul gleznelor. Dacă Breaker m-ar vedea acum, sunt destul de sigură că abia m-ar recunoaşte.

Uşile placate cu aur ne sunt deschise de portari tăcuţi, invitându-ne în holul opulent, învăluit în ţesături bleu şi plăci de marmură aurie şi albă. O plajă extravagantă, aceasta este tema clubului. Iată tot ce este nevoie să spun.

— Domnule Beaver, mama dumneavoastră vă aşteaptă, anunţa şeful de sală în timp ce ne întoarcem spre zona de luat masa.

— Trebuie sa li ajuns aici cu cel puţin o jumătate de oră mai devreme, mormăi în sinea mea.

Brian chicoteşte.

întotdeauna íi place să fie prima care ajunge.

Asta c evident. Vrea să fie prima care ajunge, astfel ind* să poată să dea replici despre gestionarea timpului – des. 2 ajuns cu 15 minute mai devreme.

Pe aici! ne arată angajatul clubului în timp ce ne conduce mai departe.

La fel ca de fiecare data când ne-am întâlnit cu Mama, suntem îndrumaţi spre partea din spate a sălii de mese şi spre balcon, unde doamna Beaver ocupă întotdeauna o masa pe colţ.

Şi la fel ca de fiecare dată, poartă pălărie alba moale şi-şi ţine privirea aţintită spre intrare. Pe lângă mâinile încrucişate în faţă, încruntarea sa interioară se potriveşte cu buzele dezaprobatoare.

II iubesc pe Brian. Foarte mult.

Dar sunt destul de sigura că mama lui e diavolul întrupat pe tocuri de zece centimetri.

Când ajungem la masa, nu se deranjează să se ridice. În . (himb, Brian se apleacă şi o pupă pe obraz.

Mamă, arăţi minunat!

Mulţumesc! spune ea, cu vocea picurându-i sute de dolari.

Ştii < .ind cineva vorbeşte ca şi cum ar fi bogat gât în < l< ştal, buze strânse, ton dezaprobator în fiecare cin .int? I 1 bun asia este doamna Beaver, chiar şi atunci când e fericit •»

(und Biian s< dă la o parte, înainte/ şi fac o uşoara pic ta<nm< uşa cum li placc ei şi spun:

Buni ziua, doamna Bravei[1] Via buciit s.l va vad .ist 1/1 lOiHH 1 n < adi mai 1m.11 p< pantofii mei. li mulpiitus«. I >1 Domni /< u< i nu am Iái ut p< dn Innia /dele trei iile, v4 sâ e tM/imni«/a d» pi< < II dr HM uh llll aial.l picioarele \|u»i îşi plimbă privirea de la rochie până la faţă. Intinzându-şi uşor buzele – ăsta e felul ei de a zâmbi spune:

— Ophelia, mă bucur să te văd! Te rog să iei loc! Avem multe de discutat!

Se pare că este de acord cu rochia, deoarece nu i-a tresărit vena de pe frunte şi nici nu şi-a încleştat subtil maxilarul.

În sfârsit am nimerit-o!

Brian trage un scaun pentru mine, iar eu mă aşez înainte de a ridica şerveţelul de pe masă şi de a-l împături în poală.

— E o zi frumoasă! comentez în timp ce doamna Beaver îmi ridică mâna şi îmi examinează inelul.

— Brian, dragă, ai asigurare pentru ăsta?

— Da, Mamă. Precum şi o curăţare lunară.

Doamna Beaver încuviinţează din cap.

— Bine!

Şi apoi îmi scapă mâna înainte de a-şi potrivi şerveţelul în poală.

— Mi-am permis libertatea de a ne comanda tuturor salata de somon.

Bleah... somon! L-am mâncat o dată, iar acum asta e tot ce comandă.

— N-am vrut să pierd timpul uitându-mă în meniu. Avem multe de discutat, multe planuri de făcut.

— Planuri? întreb, derutată.

— Da, Ophelia. Acum eşti o femeie logodită. Asta înseamnă că trebuie să începem să planificăm nunta.

— O, atât de curând?

Privirea ei ascuţită mă înţeapă.

— Ce vrei să spui, atât de curând? Ophelia, mai avem doar o lună până la finalul verii. Clubul are un loc liber în- tr-o sâmbătă seara peste cinci săptămâni, aşa că, da, atât de curând.

— Staţi aşa, vreţi să ne căsătorim peste cinci săptr-- întreb, cu ochii aproape bulbucaţi.

Mâna lui Brian alunecă peste a mea în semn de lini r -

— Mamă, chiar pare destul de repede.

Doamna Beaver se uită acum spre fiul ei, ficându-mi > – godnicul să se ofilească sub privirea ei dură ca oţelul.

— Brian. ai de gând să aştepţi un an întreg? Cei dm S- milia Beaver se căsătoresc doar vara. Ştii asta, doa' tradiţie, şi. din moment ce ai cerut-o în căsătorie .. avem doar vreo cinci săptămâni la dispoziţie.

— Ce e râu în a aştepta un an? întreb. .Asta ne va ;fer timp să ne asigurăm că totul este perfect.

— Peste un an, nepoata lui Brian va fi prea înaltă perm. a fi fata cu florile. Trebuie să te gândeşti la poze. Ophelia

Aaa, da. pozele! Doamne fereşte să apară o fată cu n r. *z* înaltă şi să strice totul!

— Nunta trebuie să aibă loc anul acesta şi trebuie sâ peste cinci săptămâni. .Asta e singura noastră opţiune.

Işi duce paharul cu apă la buzele strânse, dându-ne dc ţeles că decizia este definitivă.

— Cinci săptămâni, ei bine... Cred că putem să descurcăm, spune Brian, îndoindu-se ca un scaun dc – dină ieftin. Va fi distractiv, nu-i aşa, Ophelia?

îmi foloseşte numele complet doar în preajma mamei – iar eu urăsc asta pentru că sună ciudat când vine din ¿ura – – Singura persoană căreia i-a plăcut vreodată sâ-mi numele complet a fost Breaker, pentru că îl foloseai < – ' d un moment special, nu pentru că îl obligă mama iui.

.Mama şi fiul mă privesc amândoi. .Aşteaptă un unul pe care mi-e greu sâ-l dau, având în vedere cft

yint .YMM mi se încleştează gâtul.

— Ăăă, vă cer scuze!

Inspir adânc.

— Toată chestia asta cu nunta e grea, înţelegeţi? Credeam că voi face asta cu părinţii mei alături.

— Ooo, dragă! exclamă doamna Beaver în timp ce-mi atinge cu răceală mâna. Pentru asta mă ai pe mine. Acum.

Pocneşte din degete pe la spate, facându-i semn chelnerului care aşteaptă la perete să fie chemat de ea. Acesta apare cu un dosar gros, legat în piele, pe care îl aşază uşor în faţa doamnei Beaver.

— Aceasta va fi cartea ta de planificare, reia ea, întorcând-o spre mine. Cuprinde tot ce trebuie ales. Bineînţeles, având în vedere că părinţii tăi nu mai sunt printre noi, am luat asupra mea sarcina de a-ţi oferi câteva opţiuni pentru tipul de nunţi din care să alegi.

Deschide dosarul şi îl împinge spre mine.

— Locul este, evident, clubul. Familia noastră organizează de mulţi ani recepţii aici. Acest lucru nu se va schimba.

Grozav, mă bucur că am un cuvânt de spus în privinţa asta!

— În ceea ce priveşte florile, culorile şi tema, există o mică libertate de acţiune în aceste decizii.

— Libertate de acţiune? întreb, cu vocea părându-mi mai degrabă iritată decât orice altceva.

Să te căsătoreşti în cinci săptămâni e cam mult, dar să ţi se acorde doar o mică libertate de acţiune? Acum, asta e ceva cu care nu ştiu dacă sunt de acord.

— Da, ei bine, avem invitaţi nişte persoane foarte puternice. Din acest motiv, trebuie să păstrăm aparenţele.

— Dar cum rămâne cu ce vrem eu şi cu Brian? întreb. Doar este nunta noastră, la urma urmei.

Maxilarul doamnei Beaver se încleştează în timp ce zâmbetul îi devine mai dur, transfonnându-l intr-o lamă de rad gata sa taie orice vis cu o remarcă spirituală.

— Ophelia, trebuie să înţelegi importanţa căsătoriei în familia Beaver. Aceasta nu este o nuntă obişnuită; este o **de**monstraţie a statutului. Este o modalitate prin care familia noastră îşi expune *numeroasele* realizări pe care le-a făcut pentru a obţine statutul pe care îl avem. Fiecare detaliu complicat va fi ales pe baza obţinerii locului în cercul nostru. înţeleg că provii dintr-un mediu umil, dar în curând vei fi o Beaver, iar anumite aşteptări trebuie respectate.

Aplecandu-se spre mine, Brian spune:

— E doar o petrecere, Ophelia. Ce contează cu adevărat ce fel de flori sunt alese?

— Contează pentru mine, ripostez, simţind că mă emoţionez.

Şi daţi-mi voie să vă spun că toţi cei din familia Beaver nu le au cu emoţiile.

— Hai, hai! face doamna Beaver şi mă bate din nou pe mână. Nu e nevoie să faci o criză.

închide dosarul.

— Văd că ai anumite idei pentru nuntă şi nu vreau să-ţi stric ziua specială. Ce zici de asta... Luăm fiecare decizie pe rând? Ne putem întâlni, putem analiza opţiunile, iar tu poţi alege de acolo.

— E foarte drăguţ din partea ta, mamă.[1] spune Brian.

Aproape că nu l-am auzit de la cât de adânc e băgat în fundul maică-sii.

Ei bine, dacă e să fiu ceva, sunt o femeie înţelegătoare, replică doamna Beaver. Nu vreau ca mireasa ta să fie MipArată pe noua ei familie. Deci ce spui, Ophelia? Crezi că poţi stiona mialmnle i u mine? Să iei nişte decizii?

îmi înghit nodul din gát ţi încuviinţez, pentru că. până la unná, cc opţiune am? Doamna Beaver vrea nunta peste dna săptămâni. Brian nu ne va lua apărarea pentru că încă suge dc la ţâţa aprobării, aţa că se pare ca nu am altă variantă decât să fiu dc acord cu acest plan.

— Da! răspund. Cred că ar fi drăguţ.

Minunat! exclamă doamna Beaver fără niciun dram dc entuziasm.

Pocneşte încă o dată scurt din degete, iar salatele ne sunt aşezate în faţa.

— Acum, să mâncăm!

Işi ridică furculiţa şi-şi taie uşor somonul în timp ce Brian mă ţine de mână şi îmi zâmbeşte luminos.

Câte lucruri facem din dragoste!

— Lia, iţi mulţumesc încă o dată! spune Brian în timp ce mă însoţeşte până la apartamentul meu.

După câteva ore lungi la club, am petrecut alte două ore plimbându-ne prin local, în timp ce un planificator de nunţi ne arăta spaţiile. Aşa cum era de aşteptat, doamna Beaver a preluat conducerea. Avea propria părere cu privire la recepţie şi la locul în care trebuia să se servească cocktail- urile, precum şi cina. Ringul de dans avea să fie modest, cu suficient spaţiu pentru ca oamenii sa danseze lent – conform spuselor ei, la nunta noastră nu vor exista ciocniri şi apoi a indicat camera miresei, unde urma să fac schimbări de rochii.

Când am întrebat în câte rochii a planificat să mă schimb, a zis că în cel puţin trei, ca şi cum era cea mai absurdă întrebare pe care o auzise vreodată.

Irei rochii.' Cum poate o singura persoana să aleagă

trei rochii de mireasă diferite? Doamna Beaver a sublimat **ci** există rochia de ceremonie, rochia de recepţie şi apoi, **desi**gur, rochia de plecare – rochia pe care o îmbrac doar pcntni a părăsi clădirea. Cate cheltuieli inutile! Când am plecat **era** trecut de ora cinci, iar eu mă grăbeam să mă întorc acasă.

Am luat un Uber până la club, pentru că lui Brian îi place întotdeauna să mă conducă şi, după cum mă gândeam, voia să mă conducă şi astăzi.

— Mulţumesc pentru ce? îl întreb în timp ce ajung la uşă şi mă întorc spre el.

— Ştiu că o nuntă mare nu este ceea ce probabil căutau dar este important pentru mama.

— Da, mi-am dat seama.

Strâng din buze. II trag de reverul sacoului de la costum şi adaug:

— Eşti sigur că e nevoie de toate astea? Chiar trebuie sa avem o nuntă atât de grandioasă? Poate putem să ne căsătorim pe ascuns sau ceva de genul?

Pufneşte.

— Lia, cu siguranţă mama m-ar ucide. Sunt băieţelul ei, ultimul dintre copiii ei care se căsătoreşte. Nu-mi va permite să mă căsătoresc pe ascuns.

Ştii, Brian, spun cu o voce seducătoare în timp ce-mi mişc mâna pe pieptul lui. Cel mai grozav lucru în a fi adult este că poţi să iei propriile decizii.

1*1 mă presează uşor <lc uşă şi-mi atinge cu mana coapsa.

Da, dar când decizia nu mă deranjează cu adevărat, nu am de gând să mă lupi ui ea.

I *).n* cu nu come/.? il întreb.

Iun în mu.m OIH.I/III

Bineînţeles că şi ni contezi. 1 ia. Dar ştiu, tic asemenea. că

lucrurile legate de nuntă nu sunt atât de importante neutru rine.

\r trebui să fie importante pentru amândoi, deoarece este ziua noastră.

Is: apropie buzele de ale mele şi îmi dă câteva săruturi <curte înainte de a se îndepărta şi a spune:

— Avem tot restul vieţii să facem lucrurile asa cum vrem. Asta e doar o zi. Lia. Şi va fi frumoasă, ştii că mama nu ar vrea nimic altceva. Ai încredere în ea, bine? S-ar putea să simţi că ceea ce crede ea este perfect.

Oftez exact când aud liftul sunând. Mă uit peste umărul lui Brian chiar la timp pentru a vedea uşile liftului deschi- zându-se şi faţa lui Breaker apărând.

Panica prinde puteri, şi îi atrag rapid atenţia lui Brian în timp ce îi şoptesc:

— Breaker tocmai a ajuns aici. Ii spun diseară despre logodnă. Te rog să nu zici nimic deocamdată!

Cuvintele îmi ies din gură atât de repede, încât mai că nu le înţeleg nici eu.

— Diseară? întreabă el. Dar mă gândeam că am putea merge la tine acasă şi, ştii tu... să sărbătorim.

Da, asta nu se va întâmpla. Singura dată când „sărbătoresc” cu Brian în apartamentul meu este când Breaker e plecat din oraş. Ultimul lucru de care am nevoie este să audă cel mai bun prieten al meu asta prin peretele pe care îl împăr- ţim. De asemenea, în mod ciudat, singura dată când Brian nu este prea obosit pentru a „sărbători” este atunci când este la mine acasă.

— îmi pare rău, dar am promis că putem petrece timpul împreuna în seara asta! O să mă revanşez faţă de tine.

Voi aduce haine de schimb vineri şi voi petrece înrrej weekcnd cu tine. Bine?

Devine rigid de iritat şi mă eliberează.

— Brian, te rog, nu supărat.'

— Nu, am înţeles.

îşi îndreaptă haina.

— Dar eşti a mea wcckcndul ăsta.

__Promit! răspund în timp ce îmi încolăcesc mâna în jurul gâtului său şi îl trag spre mine pentru un sărut.

Bineînţeles că îmi doream un pupic, dar Brian intră în acţiune cu limba, făcând un spectacol din asta. Când se îndepărtează, Breaker se află la câţiva metri distanţă, aşteptând răbdător cu mâncarea noastră la pachet.

Brian se întoarce şi îi zâmbeşte lui Breaker.

__Mă bucur să te văd, omule! Cum a fost la New York?

— Bine, răspunde Breaker, ca un băiat de treabă care este, fără să arate câtuşi de puţin cât de mult îi displace Brian.

Nu mi-a spus-o niciodată în faţă, dar pot să-mi dau seama când lui Breaker îi place să fie în preajma cuiva şi când nu. Işi creează acest zâmbet fals, în care doar partea dreaptă a gurii se înclină în sus. Ăsta e zâmbetul *pe* care Brian îl primeşte tot timpul.

— Mă bucur că m-am întors! Prefer Coasta de Vest.

Nu ştiu ce sa zic. Oraşul are ceva de oferit, ceva ce, pur şi simplu, nu găseşti aici, (ane ştie, poate într-o zi vom ajunge şi noi în Big Apple[1], nu-i aşa, Lia?

Aăă, acum ce-o mai fi?

I *iniit.i lui* Brtakii s< îndreaptă spre mine, întrebân – du M ce vrea să spună cu asta şi, sincer, habar n-am. *în* loc*

< f(sil O |H *mici* lllidl.H 111, zic:

I i bm<, n<‘ WIICHI l.i •»Liryind nunii* bine?

Brian încuviinţează şi mă mai sărută o dată.

— Sună-mă diseară! Vreau să vorbim despre acest wee- kend şi despre planurile noastre.

— Bine!

— Te iubesc!

— Te iubesc!

li fac cu mâna, iar Brian se îndreaptă spre lift, unde apasă pe butonul de coborâre şi îşi bagă mâna în buzunar.

Când e în lift, mă întorc spre Breaker, care are sprânceana ridicată.

— Te muţi la New York? întreabă el.

— Poftim? aproape că strig. Nu!

Clatin din cap.

— Nu! Nu ştiu ce voia să zică.

— Eşti sigură? Pentru că acum pari cam agitată.

Asta pentru că încerc să ascund patinoarul uriaş de pe degetul meu.

— Sunt sigură. Cred că a fost doar un comentariu neaşteptat. Nu ne mutăm.

Mă întorc spre uşa mea, o descui şi apoi intrăm amândoi.

— Bine, pentru că nu mi-ar conveni. Adică, aş face mutarea, dar îmi place aici, pe Coasta de Vest.

— Şi mie.

Aşază mâncarea pe blatul din bucătărie şi scoate cutiile în timp ce eu îmi pun lucrurile jos.

— Arăţi bine, apropo.

li simt privirea aţintită pe mine şi-mi vine să scap cât mai repede de rochia asta.

— Rochia nu mă reprezintă. Prea scurtă.

— S-ar putea să nu te reprezinte, dar tot arată bine. Care a fost ocazia?

Ma întorc spre el şi îmi ţin mâinile la spate.

— Aăă, prânzul cu Beave.

Ne-a venit ideea cu porecla asta după prima mea *interacţiune* cu ea. Sunt atentă când o folosesc pentru că nu vreau să ma adresez accidental maniei lui Brian cu Beave în *faţa* lui. Sunt destul de sigură că m-aş alege cu o privire încruntată, o predică lungă şi scuze abundente. 1 ipul îşi iubeşte mama. Nu e nimic rău în asta. 7'rebuie doar să fii conştient de ceea ce nu trebuie să faci.

— Aaa... la club? întreabă Breaker cu o voce pretenţioasă, ridicându-şi degetul mic.

Breaker este miliardar. Are bani mai mult decât sufici- enţi pentru a-i face de ruşine pe cei din familia Beaver, însă nu se comportă ca şi cum ar avea bani. Sigur, s-ar putea sa poarte costume perfect croite din cele mai bogate ţesături, ceasurile lui sunt mai degrabă bijuterii scumpe, iar tunsorile lui costă mult mai mult decât ar trebui, dar trăieşte modest într-un apartament lângă al meu pentru că asta e ceea ce mu pot permite eu. Ar putea locui în cartierul The Flats cu fraţii lui. Ar putea avea o casă pe *plajă în* Malibu şi chiar şi un penthouse în centru, dar a ales sa locuiască aici.

— Da, la club.

— Ai mâncat iar salata de somon?

— Da, şi a fost la *fel de* îngrozitoare ca prima, a doua, a treia, a patra şi a cincea oară când am gustat-o.

Chicoteşte uşor.

— Data viitoare, scuză-te după ce ai comandat şi spune-i chelnerului să-ţi aducă un hurger în *schimb!*

lini duc mâna la piept, oripilată.

Şi să lise ca ospătarii să fie luaţi la rost? Nu, mulţu- mese! Aş prefera să sufăr cu somon.

o adevărată Ioana <l’Arc, ştii asta?

— Mă străduiesc. Bine, am de gând să mă schimb foarte repede, pentru că nu pot să mă simt confortabil în asta fără să-ţi arăt lenjeria intima.

— Nu că nu mi-ai mai arătat-o de nenumărate ori.

— Din greşeală! Mă faci să par o femeie uşuratică.

— Halloween, acum cinci ani, ai purtat costumul de cameristă. Cred că ţi-am văzut lenjeria intimă de mai multe ori în acea noapte decât în toţi anii de când ne-am cunoscut.

— Aăă, scuzaţi-mă, domnule! Am purtat acel costum de cameristă pentru că pierdusem un pariu cu tine, şi asta ai ales. Dacă ar fi fost alegerea mea, m-aş fi costumat în- tr-o bucată de pâine prăjită cu unt topit. Ştii cât de mult îmi place să mă costumez în mâncare.

— Da, dar costumul de menajeră a fost mai distractiv.

— Pentru tine... perversule!

Işi dă ochii peste cap teatral.

— Pentru ultima oară, nu a fost pentru că sunt pervers. A fost pentru că ştiam că nu-ţi va plăcea.

— Uau, ce prieten bun îmi eşti!

Zâmbeşte larg.

— Ştiu.

Chicotind, mă duc în dormitor, unde scap rapid de rochie şi de tocuri şi le schimb cu papuci negri pufoşi, o pereche de pantaloni scurţi de bumbac şi un tricou cu o crimă învăluită în mister. îmi aranjez părul într-un coc, apoi mă uit la inelul de logodnă. Să-l port acolo sau să-i spun mai întâi?

Îmi mestec buza de jos în timp ce încerc să-mi dau seama. Cinci săptămâni. Foarte repede. Iute ca fulgerul, şi normal că vreau să mă căsătoresc cu Brian, căci îl iubesc, dar cinci săptămâni?

Abia reuşesc să mă gândesc la faptul că mă mărit.

Trag de inel şi îl scot de pe deget Cred că cri "■'« este sa nu ma grábese în bucătărie cu inel ut *ci mx* să aduc precaut ideea în discuţie.

Las inelul pe comoda, apoi mâ întorc în bucfc - ' Breaker a aşezat doua farfurii pe masa, cu băunin *9* şerveţele. O să avem nevoie de ele.

Tacourile pe care le aduce Breaker sunt de ia o r/®esa mâncare locala de la colţul străzii. Fac taco de birna. .— atât de bune, încât le-aş mânca probabil în fiecare dacá nu aş avea control de sine. Dar, pentru că rin ta peae' cu un sos în care a fost gătita carnea, avem nevoie de to& – şerveţele, pentru că lucrurile devin murdare.

— Ooo, ce bine miros!

— Da, chiar miros, aşa că mişcă-ţi fundul aici ca sa —- înfrupt din ele!

Iau loc în faţa lui.

— Ai fi putut să începi fará mine.

A *9*

— Ştii că nu o fac niciodată. În orice caz, eu sunt un gentleman şi voi aştepta întotdeauna.

— Nu ai aşteptat şi acum două luni când am adu> cheesecake.

— Aaa, cheesecake!

— Foarte adevărat! lóate dulciurile sunt slăbiciunea ta.

Iau un taco, la fel şi el, şi, ca de fiecare dată când am cumpărat aceste delicii, le „ciocnim” ca un toast pentru mari şi apoi Ic înmuiem în sos. Iau o îmbucătură foarte mare M mestec.

După câteva secunde, ma întreabă:

Şi cum a fost prânzul?

înghit în sec şi răspund:

— ()oo, ştii tu, la fel, la fel!

Se opreşte cu tacoul la jumătatea drumului spre gură, sosul picurând de pe tortilla crocantă, prăjită.

— De ce am impresia că-mi ascunzi ceva?

— Ce? Să ascund? I *Ia'. Nu,* eu nu ascund lucruri.

îmi ridic ochelarii cu rama mov şi chicotesc.

— De ce ţi-aş ascunde ceva? N-are rost. Iţi spun totul.

— Te bâlbâi.

— Aăă, nu, nu-i adevărat! Mă apăr. Pentru că de ce ţi-aş ascunde ceva?

Işi lasă tacoul jos şi se îndreaptă de spate.

— Cu siguranţă ascunzi ceva.

— Nu-mi place expresia ta acuzatoare.

— Şi mie nu-mi place că tragi de timp şi nu-mi spui de fapt ce se întâmplă.

îmi face un semn din cap.

— Dă-i drumul, varsă tot!

Of, mă cunoaşte prea bine! N-are rost, va continua toată noaptea astfel, aşa că îmi las tacoul jos şi îl privesc în ochi.

— S-a întâmplat ceva în viaţa mea.

— Bi-ne!

— Ceva care va schimba un pic lucrurile.

Fruntea i se încreţeşte.

— (Chiar *te* muţi la New York, nu-i aşa?

— Nuuuuu! Nu mă mut, doar... îmi schimb statutul relaţiei.

Ridică dintr-o sprânceană.

le desparţi de Brian? Slavă...

Nu, m-a cerut în căsătorie şi ne căsătorim.

Breaker rămâne cu gura căscată înainte să replice:

Vă căsătoriţi?

Peste cinci săptămâni.

Tresar.

— Cinci săptămâni.' întreabă el. Adică... *cinci săptămâni''*

- Da!

Se trage înapoi, cu o expresie complet şocată. Da, înţeleg.' Şi cu sunt surprinsă.

— Ştiu că se întâmplă foarte repede, dar Beave vrea să ne căsătorim la club, şi au un loc liber, iar familia lui se căsătoreşte întotdeauna vara, iar anul viitor nu va mai fi valabil, pentru că nepoata lui va fi prea înaltă. Aşa că da, peste cinci săptămâni.

- Dau!

Se şterge cu un şerveţel pe faţă şi *îl* aruncă pe masă.

— Sunt... o mulţime *de informaţii. Ie-a cerut în* căsătorie chiar azi?

Privirea-i cade pe mâna mea.

— Unde e inelul? Ţi-a luat un inel, nu?

— Da, e în dormitor.

— De ce?

— Nu voiam să te şochez, iar el m-a cerut în căsătorie acum o săptămână. Voiam să-ţi spun faţă în faţă. Eşti supărat?

Tresar din nou, cu inima bătându-mi de o mie de ori pe minut.

— De ce aş fi supărat?

— Pentru că, ştii, s-a întâmplat acum o săptămână, şi nu ţi-am spus, şi ştiu că Brian nu este chiar persoana ta preferată.

— Dar el este persoana ta preferată, deci, prin urmare, îmi place de el, ripostează Breaker, însă minciuna e cât se poate de străvezie.

Inflexiunea vocii îi este lipsită de emoţie. *înghite* în sec, aproape ca şi cum şi-ar înghiţi durerea, şi spune:

— Arată-mi inelul!

Vrei să-l vezi? întreb, simţind o încordare ciudată între noi.

Ştiu că dc fapt nu se bucură pentru mine. Ştiu că totul vine din senin – exact cum a fost şi pentru mine. 19ar schiţează un zâmbet

şi îşi dă silinţa, lucru ce parcă face situaţia şi mai… jenantă.

— Da, arată-mi inelul!

— Bine!

Iau inelul din camera mea şi i-l dau lui Breaker după ce mă întorc în living. Nu mi-l pun pe deget, ci doar i-l dau lui.

— Uau, e frumos! spune, ridicându-şi ochii spre mine, probabil încercând să-mi evalueze reacţia. Pune-ţi-l pe deget!

Mi-l dă înapoi, iar eu mi-l pun pe deget.

— Îţi stă foarte bine, Lia! spune încet.

Şi iată-l, cel mai bun prieten al meu. Ar zice orice pentru a se asigura că mă simt bine, chiar dacă ştie probabil că nu sunt deloc în largul meu purtând acest inel.

— E diferit de ceea ce aş fi ales eu, recunosc.

— Asta nu-l face mai puţin frumos.

Zâmbeşte şi se ridică.

— Vino încoace!

Mă ridic, iar el mă cuprinde într-o îmbrăţişare, braţele sale puternice înfaşurându-se în jurul meu în timp ce-mi sprijin capul pe pieptul lui. Nu ştiu dacă e din cauza faptului ca totul se întâmplă atât de repede sau pentru că e atât de drăguţ, dar emoţiile mă copleşesc, iar ochii încep să-mi lăcrimeze, aşa că îl strâng şi mai tare.

— Sunt fericit pentru tine, Lia.

Mă sărută pe creştet.

— Cinci săptămâni este rapid, dar sunt sigur că va fi minunat.

Gâtul mi se contractă, iar lacrimile sunt gata să-mi şiroiasca pe obraji. Nu vreau să mă vadă plângând. Nu-mi place să fiu emotivă în faţa nimănui, cu atât mai puţin în faţa lui Brcaker, dar mi pare că pot să mă abţin.

îmi scapă un suspin uşor, iar în momentul în care

Brcaker îl aude, lasă un pic de spaţiu între noi şi îşi îndoaie uşor genunchii pentru a se uita la faţa mea. Inii ascund ochii sub ochelari, dar c prea târziu.

— I lei.' spune el calm. De ce plângi?

— Eu... (íred că momentan e prea mult pentru mine.

— V ino încoace! spune, luându-mă de mână şi condu- cându-mă la canapea.

Ne aşezăm amândoi, faţă în faţă.

— Vorbeşte cu mine! Ce se întâmpla cu tine? Nu vrei să te căsătoreşti?

— Nu, adică... V reau. Doar că. nu mă aşteptam la asta. Brian şi cu mine nu am vorbit niciodată despre căsătorie, aşa că am fost prinsă cu garda jos când m-a cerut. Apoi, la prânzul de azi, m-am simţit de parcă totul se mişca cu viteza luminii. Beave vrea să port cel puţin trei rochii, ceea ce cred că este o risipă de bani. Brian nu vrea să o înfrunte pe mama lui, iar inelul este... uau, este mare, şi întotdeauna ini-am dorit unul dintre acele inele din trecut, prezent şi vi- itor cu cele trei diamante, şi apoi mai eşti tu. Mi-a fost atât de frică să-ţi spun, pentru că ştiu că Brian nu este persoana ta preferată...

— Dă-mi voie să te opresc aici! mă întrerupe pe un ton liniştitor. Nu trebuie să-ţi faci griji pentru mine sau pentru ce simt cu legat de toate astea, bine? Sentimentele nie/c

i'.iihlmile, opiniile melc nu contează. loi ce contează este cum ic simţi m şi ce ţi doreşti iu.

Imi strânge mana.

Aşadar, cum te simţi?

Speiiaia, recunosc. Tristă. Nu... aşa cum ar trebui. Şi nu pentru ca nu I iubesc pe Brian, pentru că îl iubesc, dar cred ca toiul este ciudat. Obişnuiam să vorbesc despre ziua asta cu părinţii mei, şi ci nu vor li acolo. Lucrurile se întâmpla prea repede, nu ştiu. Mă aşteptam să mă simt diferit când am fost ceruta în căsătorie.

Poate că încă nu s-au aşezat lucrurile. S-ar putea să-ţi ia ceva timp să înţelegi ce se întâmplă.

— Poate.

Trasez cercuri cu degetul pe ţesătura canapelei, cu ochii plecaţi.

— Nu eşti supărat?

— Lia.

lini trage bărbia în sus, astfel încât sunt forţată să mă uit în ochii lui albaştri.

— Dacă aş fi supărat pe tine, atunci nu aş mai fi un prieten prea bun, nu?

— Cred că nu.

— E palpitant, bine? Brian te-a cerut în căsătorie şi vă căsătoriţi. Arată-mi un zâmbet!

Lacrimile îmi curg pe obraji în timp ce încerc un zâmbet jalnic, care îl face să chicotească.

— Mda, ăsta e doar trist.

— Mă străduiesc şi eu. Cred că mă descurcam bine cu vestea, abia aşteptam să-ţi spun, dar azi, la prânz, am simţit că sunt călcată în picioare de Beave. Ştiu că nunta este importantă pentru familia lor din cauza statutului social, şi

totul se rezumă la păstrarea aparenţelor atunci când vine \orb.i de ei. dar ar trebui să am şi eu un cm.mt *de spus* toate astea, nu?

— Via. da. 1 ia.* \sta e nunta voastră. \r trebui sâ u i cuvânt de spus în ceea ce o priveşte.

— Pur şi simplu devin un preş când c ea prin preajma E greu să-mi spun părerea. înţelegi?

— E greu sa le ţii piept personalităţilor puternice, şi înţeles asta. Am de-a tace cu fraţii mei în fiecare zi.

s.

— Şi am fost deja forţară cu privire la dată şi unde va avea loc recepţia, am încercat să contest decizia, dar nu ani reuşit. Cred că voi sfârşi prin a urî tocul pentru că voi fi împinsă de colo-colo. iar asta îmi răpeşte din entuziasm.

— E de înţeles. Poţi să iei deciziile fără Beave?

Ii arunc o privire.

— Asta nu s-ar întâmpla niciodată. Ea are deja programările tăcute.

— Păi. atunci... ia-mă cu tine.' îmi propune, iar sugestia lui mă face să râd.

— Haide, Breaker, fii serios!

— Sunt serios. Pot să vin cu tine. Nu e ca şi cum momentan aş avea ceva de tăcut. Trebuie să stau departe de muncă. .Asta mi-ar putea da ceva de tăcut ca să mă ţină ocupat. Zâmbeşte şi adaugă: Poate pot fi organizatorul nunţii tale.

— O, Doamne, încetează!

— Sau domnişoara de onoare... ooo, cavalerul tău de onoare[1] Sau, şi mai bine, asistentul personal.

Poţi să nu te mai comporţi ridicol?

Sprâncenele i se înclină în jos.

Aâ.i, .11 o alta prietena de care nu ştiu care ar putea hia mini de dommşojiâ de mioare?

I ut o puu/.i mă gândesc puţin.

— Aăă. nu chiar, nu! Dar cred câ nu m-am gândit niciodată la asta.

— Sunt prietenul tău cel mai bun. corect?

— Eşti.

— Şi cei mai buni prieteni revendica întotdeauna titlul de cavaler de onoare sau domnişoară de onoare, corect?

— Daa! mă văd silită să recunosc.

— Prin urmare, prin proces de eliminare, eu sunt bărbatul tău de onoare, dar cred că asistentul personal sună mai bine, nu crezi?

— Nu vorbeşti serios, nu?

— Bineînţeles câ vorbesc serios! îmi răspunde cu toată sinceritatea. Ascultă, Lia! Ştiu câ fără părinţii tăi va fi greu. Pierderea lor a fost un moment extrem de dificil, iar ei nu ar fi vrut să faci asta singură. Am timp. şi. chiar dacă nu aş avea, mi-aş face pentru tine. Pot să te ajut. Pot să fiu ajutorul tău, camaradul tău, bodyguardul tău. bătăuşul tău.

— Bodyguard? Chiar crezi că am nevoie de protecţie împotriva lui Beave?

— .Am mai întâlnit-o. Simpla ei privire este terifiantă, darămite manipularea. Crede-mâ, vei avea nevoie de un bodyguard, iar eu sunt omul tău.

— Dar cum rămâne cu Brian?

— Ce-i cu el?

— Voi doi nu vă înţelegeţi.

Breaker se foieşte pe canapea şi apoi îmi zâmbeşte.

— Ei bine, el va fi soţul tău. Mai bine mai târziu decât niciodată să lucrez la această relaţie, pentru câ nu voi lăsa ca niciun resentiment sau tensiune stânjenitoare cu viitorul tău soţ să se interpună între noi doi, ai înţeles?

În timp ce-l ascult și absorb însemnătatea cuvintelor sale de încurajare, emoțiile se adună din nou, făcând să-mi curgă și mai multe lacrimi.

— Ce se întâmplă? întreabă el, îngrijorat.

— Doar...

Îl privesc în ochi.

— Mă bucur enorm de mult că ți-am spus! Acum mulți ani, arătai ca un perwers cu mustața aia, dar sunt norocoasă să te am în viața mea.

Chicotește ușor și replică:

— Știi, dacă ai noroc, aș putea aduce înapoi mustața pentru nunta ta.

Îl împing de lângă mine.

— Nici să nu-ți treacă prin minte așa ceva!

Capitolul trei

BREAKER

AJUNG LA UŞA CASEI LUI JP. ROUĂ DE DIMINEAŢĂ SE agaţă de fiecare fir de iarbă, în timp ce soarele începe să urce pe cer, făcând să crească temperatura.

Am dormit cam o oră noaptea trecută. În cel mai bun caz, una întreagă.

După ce am liniştit-o pe Lia şi am terminat de mâncat, am jucat câteva runde de Yahtzee de sticlă, dar niciunul dintre noi nu a fost atent. Cred că minţile amândurora erau în altă parte. Am încheiat seara, iar când m-am dus la culcare, ea a bătut în perete, eu am bătut înapoi... şi după aceea nu am mai adormit.

Mintea mi se învârtea necontenit.

E logodită... cu Brian.

Când a spus că urmează să-şi schimbe statutul relaţiei, chiar am crezut că avea să se despartă de el. Şi la naiba, aproape că am spus SLAVĂ DOMNULUI! îţi poţi imagina dacă aş fi lăsat să-mi scape aşa ceva? M-a oprit chiar înainte sa o fac. Şi, sigur, se sărutau pe hol când am ajuns eu?

Da, dar limbajul corpului este revelator, iar atunci Bnan **era** cel care se apleca spre ea în timp ce Lia se îndepărta **uşor.** Sărutul acela a fost numai al lui.

Dar iată că în viitorul nostru nu e vorba de o despărţire, ci de o nuntă, iar asta mă face... Ei bine, la naiba, mă face sa mă simt ciudat.

Pentru că e vorba de Brian. Tipul o face fericită, dar **nu** o înţelege. El nu o cunoaşte *pe* Lia aşa cum o cunosc eu. Dacă ar fi facut-o, nu i-ar fi luat inelul ăla de logodnă, **unul** pe care sunt aproape sigur că *îl poţi vedea de pe* Marte, pentru că e foarte mare. Ori m-ar fi întrebat pe mine, cel **mai** bun prieten, ori ar fi ştiut. Nici într-un milion de ani nu aş fi ales acel inel pentru ea sau nu aş fi presat-o să se căsătorească în cinci săptămâni, la doar un an şi jumătate după ce părinţii ei au murit.

Da, Brian a cunoscut-o la o săptămână după înmormântarea lor. Părinţii Liei avuseseră un tragic accident de elicopter noaptea târziu. Mama ei murise la impact. Tatăl ei avusese o şansă de salvare, dar a intrat în stop cardiac şi a decedat în timpul operaţiei. Două săptămâni mai târziu, Brian a agăţat-o într-un bar. Era vulnerabilă, tristă şi avea nevoie de alinare, pe care a găsit-o în Brian.

Dar încă îi este greu sa facă faţă pierderii părinţilor, şi **nu** cred că el s-a gândit la asta. Ii pasă doar să bifeze cerinţele pe care mama lui i Ic impune.

Să aibă o slujbă de succes.

Să cumpere o casă frumoasă.

Să s< logodească cu o femeie acceptabilă.

Să riib.i o nuntă simandicoasă.

Sa * la< â m poţi.

I h i< mgapii *p< o* ii.uc< toiir, ţi nu sunt sigur (|Heţ » .

• 4< OliJ 4 || I |

Dar ane sunt eu sâ-i spun ceva?

înu aramez parol în momentul în care se deschide uşa. JP

esîe intr-o pereche de pantaloni scurţi şi nimic altceva. Are rurcl răvăşit şi pare gata să mă omoare.

bu cutia de gogoşi pe care am pus-o pe verandă şi rostesc

— Am adus micui-deiun.

— Amice

Se freacă ia ochi.

— D oar penmi că nu te pori duce la muncă nu înseamnă trebuie să mă deranjezi.

— Nu e vorba de munca. Trebuie să vorbesc cu tine.

— Este vorba despre psihopatul care ţi-a tăcut o pereche te boieri din stofă de tu eed?

— Era pânză de sac. şi nu. Este vorba despre Lia.

— Lia? întreabă ei. inviorându-se acum, cu un zâmbet zmdu-i-se pe faţă.

Zmi observă poziţia agitată, pungile de sub ochi şi apoi...

— Rahat, în sfârşit ţi-ai dat seama că o iubeşti!

Rămân mască.

— O să-ţi tras un şut în sculă dacă te mai aud cu rahatul ăsta, spun în timp ce îmi tra? piciorul înapoi, iar JP se dă re-pede la o parte. Nu are nimic de-a tace cu sentimentele mele *ziatonia* ¿aţă de ea. Ai înţeles?

— Sigur'

Insă doar zâmbeşte iarăşi şi împinge uşa.

— Sper că e un cronut acolo. Ali-a fost poftă de unul.

— Este. zic. Dar nu o sâ-i primeşti dacă eşti un nemernic cu mine.

— Omule, tu eşti la mine acasă! Pot să te tratez cum •reau eu. ce mama dracului?

În capul scărilor. Kelsey strigă spre noi, îmbrăcată intr-un halat, şi ea cu părul răvăşit:

— Cine este?

Breaker, îi răspunde JP. Trebuie să vorbească

despre 1 Lia.

Âîmi ridic privirea exact la timp ca să văd un zâmbet pe faţa lui Kelsey. înainte să apuce să spună ceva, i-o tai:

— Nu, nu am sentimente pentru ea. E altceva.

Zâmbetul ii dispare.

— O. bine.' Lasă-mă să-mi aranjez părul şi *cobor ime-*diat! Vrei să o chem pe Lottie, ca să ai părerea altei fete?

Sunt pe cale să spun nu, când mă gândesc de două ori. N-ar strica să aflu părerea altei fete, şi din moment ce Lottie şi I liixlev locuiesc chiar peste drum *de JP şi* Kelsey. se rezolvă.

— Sigur, spune-i că am adus *gogoşi!*

— Va fi aici în câteva minute, sunt sigură.

Kelsey pleacă spre camera lor în timp *ce JP şi* cu mine mergem în bucătărie, unde acesta începe să facă pentru amândoi cafea.

— Ştii, nu mă şochează că ai venit la mine acasă şi nu Ia Huxley.

— După ce i-am surprins pe *Huxley şi* Lottie facându-şi de cap pe un perete, mi-am învăţat lecţia. Nu-mi pot scoate din cap imaginea fundului lui încleştat.

— Şi eu mi-o trag cu Kelsey lipiţi de pereţi.

— Sunt conştient de asta. Singura diferenţă e că, dacă dau peste tine şi Kelsey, voi o să râdeţi de situaţie. Huxley îmi aplică tratamentul tăcerii timp de o săptămână şi apoi îmi ţine o prelegere despre intimitatea dintre soţ şi sope.

— A rămas destul de încuiat, aşa-i?

— Al crede că, după ce s-a căsătorit cu Lottie, s-a mai re-

hmd.P"',nı<lar " Pare C' nU reU5e?te sâ_pıscoatâ ba'fuJ din

— în acest moment, băţul este un rezident permanent.

JP chicoteşte în timp ce porneşte cafetiera şi începe să facă o cană mare pentru toată lumea. De asemenea, pune la

dispoziţie toate cele necesare pentru espresor, în cazul în care oamenii se hotărăsc şi asupra acestuia.

— Vrei să aduc farfuriile? îl întreb.

— Da, ar fi frumos dacă te-ai face util.

— Un simplu da ar fi de ajuns, răspund în momentul în care Kelsey intră în bucătărie.

S-a schimbat într-o pereche de pantaloni scurţi şi una dintre cămăşile lui JP. Fără îndoială, probabil că nu purta nimic pe sub halat.

— Lottie va veni şi ea în câteva clipe. I-am spus gogoşi, şi a şi fugit. Nu sunt sigură de I luxley, l-am auzit mormăind nemulţumit când Lottie a sărit din pat.

Deloc surprinzător, I luxley este foarte posesiv cu Lottie. Dar până la urmă şi JP este foarte posesiv cu Kelsey.

Eu... ei bine, nu am avut pe nimeni la care să ţin suficient de mult, încât să fiu posesiv. Să-i văd pe fraţii mei cum găsesc fete şi se căsătoresc cu ele... Ai crede că asta m-ar face invidios, să vreau să plec şi să-mi găsesc pe cineva, dar eu sunt mulţumit aşa. Nu vreau să dau zor pentru a găsi dragostea doar pentru că toţi ceilalţi o fac. După cum văd eu lucrurile, când acea persoană specială va intra în viaţa mea, îmi voi da seama şi nu voi mai dori să o las să plece niciodată.

Uşa de la intrare se deschide fulgerător, iar vocea lui Lottie răsună prin holul mare:

— Gogoşi, intra ţi în gura mea!

Mă uit peste umăr exact la timp să o văd pe Lottie intrând, îmbrăcată într-un maiou şi pantaloni scurţi de ciclism. Şi părul ei este răvăşit. în spatele ei vine 1 luxley, care nu arată prea fericit.

— De ce naiba ne adunăm atât de devreme în *dîmincju* asta? întreabă el în timp ce se apropie de mine şi isi *sprirná mâna pe* insulă. Este vorba de slujbă? Nu mă baţf în asta *cu*

tine. Nu poţi fi prin preajmă în timp ce echipa desfăşoară o investigaţie amănunţiră.

— Nu e vorba de slujbă, ii răspund.

— E vorba de Lia. zice *JP şi* zâmbeşte ca o nenorocita de şcolăriţă.

îmi îndrept rapid o privire încruntată în direcţia lui. fa-cându-l să ridice mâinile.

— Nu am spus nimic despre faptul că îp place de ea.

— Nici să nu îndrăzneşti.

— lisuse, eşti prea sensibil.'

— Ce se întâmpla cu Lia? întreabă Lottie, cu gura plină de o gogoaşă cu jeleu.

— Ei bine, din moment ce suntep cu topi aici, aş putea la fel de bine să vă spun că Lia este logodită.

— Văi, serios? întreabă Kelsey, bătând din palme.

— Logodită? L'au, e grozav.’ face şi Lottie.

— Cu Brian? întreabă JP.

— Dobitocul? adaugă Huxley.

— Sui, de ce dobitoc? întreabă Kelsey. Nu ne *place de el?*

— Băieţilor nu le place de nimeni, răspunde Lottie, luând încă *o* îmbucătură.

— Nu, nu ne place de el, spuneJP şi apoi se întoarce spre mine. *Ce părere* ai de asta?

— Nu prea bună, îi răspund în timp ce iau loc la insulă şi îmi cuprind capul în mâini.

JP îmi aşază o ceaşcă de cafea în faţă, dar nici nu mă sinchisesc să o ating.

— Brian nu o merită. Nu e suficient de bun. Şi ar fi trebuit să vedeţi inelul pe care i l-a luat. Nu arc niciun gram de

I ,ia în el. E ca şi cum s-ar fi dus la cel mai scump şi simandi-cos magazin de inele, ar 11 spus „daţi-mi cel mai scump inel pe care îl aveţi" şi apoi l-ar fi cumpărat. Şi cel mai rău dintre toate, Beave vrea nunta peste numai cinci săptămâni.

— Cinci săptămâni? întreabă JP. lisuse, asta e rapid, deşi şi nunta noastră a fost rapidă!

Ii zâmbeşte lui Kelsey.

— Dar asta a fost ca să ne adaptăm la programul lui Kazoo.

— Da, planificarea unei nunţi în jurul unui porumbel a fost întotdeauna un vis al meu.

JP o trage pe Kelsey la pieptul lui şi o sărută pe gât.

— Ţi-a plăcut totul la nunta noastră.

— Mi-a plăcut.

Reatrag atenţia asupra mea:

— Şi aseară, când mi-a spus, a plâns.

— Lacrimi de fericire? întreabă Lottie.

Clatin din cap.

— Nu, lacrimi de tristeţe, de nelinişte, de nefericire. Nu era nici urmă de entuziasm în vocea ei, şi mă tot întreba dacă sunt supărat. De ce naiba aş fi supărat?

JP şi Huxley schimbă o privire în timp ce fetele se uită în altă parte.

— Ce-i? întreb, văzând că între toţi are loc un fel de discuţie secretă despre care eu nu ştiu.

JP este cel care vorbeşte primul:

— Amice, nu crezi că o mică parte a Liei crede că poate, doar poate, ai fi făcut o mişcare cu ea la un moment dat?

— Poftim? icnesc şi clatin iar din cap. Nu! Nu ne-am gândit niciodată unul la celălalt în felul ăsta. Aceasta treabă nu are nimic de-a face cu relaţia noastră.

Ştie că nu-ţi place Brian? întreabă Lottie.

— N-om spos mcxxhtă că nu-un ptK' dr d . , «necâ ci na ne mtek^em.

— Pcate de-asu te întreabă daci es~ >-ţâv. – Va da sun teu atât de apropiau. încât y -; • íaUUÍ i 3 70'17ÍÍ.

— Dar eu mi sunt de acord *cu el. Aszi* – e potrivit pentru ea. şi nu ştiu ce ar trebui sá âc .- - - cu ¿sta.

— Ximic. replica *Huxley. dominând* camen r. *'¿âr.câ. Absolut nimic.* Dacă te bagi intre ea şi tun *. ¿ce decă* sâ-d distrugi relaţia *cu* ea.

— Şi ce, o las să se mărite cu dobitocul.'

— Da. răspunde *Huxley*

F.zpir cu greutate.

— Dar...

— ' • *J* există niciun dar, spune *Huxley.* A pierdut des^- *b* ei. Ultimul *lucru de care* are nevoie este sâ ii <?:®_ pi'jci tn *situaţia.*

Deci ar *trebui să mă comport* ca singurul ei ca*... c – onoare, *să* zâmbesc SJ să spun da la tot ce alege ea:

Stai aşa.' *Ironie plesneşte* masa cu mâna şi acL_5 de gând >â *fii domniyrara ei de onoare:* Doamne, de cr ÎX3 *"'i* >: (zare cel mai preţios *lucru din lumer*

E ff/artc drăfţuţ, adaugă Kelsey. Şi, da, ar trebui l\ e.. nj H/ 1 *să <> răneşti, ci doar să o ajuţi,* atunci zâmbeşte » s. >

'/ l)> 4^ /îH-,I< i întrebare *rapidă, cine este*

Beavv[7] M^nu *lui Hl ian.* Doamna Beaver, noi ii >ţ»u K .

nu tn hţă, (,.în<lip-vâ la *Eniily* i.ilmore, dar

' brut J' *t »i lânii I -oliic.*

lui Brian a preluat totul, iar aseară, când plângea, i-am spus ca o voi ajuta, că îi voi sta alături, dar, la

naiba, nu am dormit deloc azi-noapte!

I j *ui* <I< p /ilt fripte I aci. *De* aceea nunta
1 ÜM I <illl < »• mn< lor im

Lottie se apleacă în faţă şi şopteşte:

— Eşti sigur ca nu ai sentimente pentru ea?

— Nu am! strig, doar pentru a-mi atrage o privire mortală de la Huxley pentru ca ţip la soţia lui. Temperându-mi vocea, reiau: Nu am. Cred că îmi fac griji pentru ce se va întâmpla când se mărită cu Brian. Nu va mai fi vecina mea, asta e sigur, şi mă îndoiesc că va putea să stea cu mine la fel de mult, iar dacă o va face, va fi implicat şi Brian. Nu ştiu ce să zic. Simt că o pierd, şi încă foarte repede.

— Şi dacă vorbeşti cu Brian? mă întreabă JP.

— Asta e o idee bună, se bagă Kelsey. Se pare că marea problemă este cu el, pentru că, să fim sinceri, nu este vorba despre a alege flori care îi plac Liei. Indiferent de situaţie, tu vei avea grijă să o ajuţi în orice fel posibil. Se pare că ai nevoie să repari lucrurile cu Brian ca să te simţi în continuare în largul tău în preajma Liei. Pentru că ea îl iubeşte şi a spus da cererii în căsătorie, ceea ce înseamnă că vrea să meargă mai departe. S-ar putea să sufere că prietenul cel mai bun şi viitorul ei soţ nu se înţeleg.

— Bună observaţie! spune Lottie în timp ce îşi mai ia o gogoaşă. Repară lucrurile cu Brian, şi pun pariu că se rezolvă totul!

— Dar nu suport să fiu în aceeaşi cameră cu el, îi răspund.

— Se pare că va trebui să înveţi, zâmbeşte JP.

Arunc o privire la ceas şi apoi învârt paharul de apă în mână. Zece minute întârziere, deja nu-l suport pe tip, iar acum face şi rahatul ăsta?

După ce am plecat de la Kelsey *şi JP, am condus KlÎÎ şi* am ieşit să alerg. Nu eram pregătit să *le* accept propune- rea, dar, după tura de alergare, mi-am dat seama că prohab# aveau dreptate. Dacă vreau să o *liniştesc pe* Lia şi să *fac* lucrurile mai puţin ciudate pentru mine, poate că trebuie să îi acord lui Brian o şansă. Aşa că i-am trimis un mesaj, intre- bându-l ce face la prânz şi dacă vrea să ne întâlnim.

S-a grăbit să-mi răspundă la mesaj şi mi-a spus locul şi ora. Acum, că sunt aici, simt că mi-am luat ţeapă, pentru ca nenorocitul nici măcar nu mi-a trimis mesaj că va întârzia.

îmi scot telefonul din buzunar şi găsesc un mesaj de la Lia.

Lia: Trebuie să mă întâlnesc cu Beave la o biserică cea care vrea să ne căsătorim eu şi Brian. Te rog, spune-mi că poţi mergi cu mine.

O biserică? Nu sunt sigur că Lia a fost vreodată la o biserică.

Breaker: Voi fi acolo. Te susţin.

Lia: Mulţumesc, Murătură.

Breaker: Poate pot să fiu Murătura ta de Onoare.

Lia: Nici măcar n u măi tachina. Ştii că voi face un tricou pe care să scrie asta.

Breaker: L-aş purta cu mândrie.

— Salut, omule! îl aud pe Brian spunând în vreme ce se apropie. Scuze pentru aşteptare! Încheiam o discuţie cu un client care vrea să investească în Bitcoin.

£

întinde mâna spre mine.

— Ce mai faci?

Imi bag telefonul în buzunar şi ii strâng mâna cu putere.

I a< bine, zi< chiar înainte ca Brian să ia un loc în faţa i» «qareul p<- car« I rc«rv„ pcnlru a,llini|oi „CUI1I /x < *r HHHtlte«*

A/ll JH/ll d< spli

Grozav mód de începe, iidiiciínd în discuţie un subird delicat! Ce dobitoc! Şi, Inrsle, a auzii de proces. Nu în ai inna dacă ar avea vreo legitimii cu asia. Inloideauiiíi a losi gelos cii am avul inai mull succes decât cl.

Mediu de lucru osiil? comentează şi clatină din cap. Nu cred nici în ruptul capului.

Ei bine, cel puţin are capacitatea de a deosebi binele de râu în acest caz, sau cel puţin pretinde că o face.

— Da, nu prea pot să vorbesc despre asta din motive legale, dar mulţumesc pentru sprijin!

Oricum, nu aş vorbi cu el despre aşa ceva. Nu am de gând să-i dau pe tavă material cu care să mă rănească într-un fel sau altul.

— Vai, sigur, da! Înţeleg. Sunt sigur că echipa ta se ocupă de situaţie.

— Asa cum face întotdeauna.

*

Zâmbesc în momentul în care vine chelnerita la masa noastră. Comandăm rapid sucuri şi două salate cu friptură, iar apoi fata pleacă.

— Aşadar, reia Brian. Lia mi-a spus că ţi-a zis despre vestea cea mare.

Din păcate!

— Da, felicitări, omule! spun, simţindu-mă atât de al naibii de ciudat, încât în acest moment chiar mă dispreţuiesc.

Falsitatea îmi provoacă greaţă.

— Ştii deja asta, dar te vei căsători cu cea mai grozavă tipa.

— Ştiu asta. Sunt al naibii de norocos şi mă bucur că a spus da. Când am cerut-o în căsătorie, a existat o mică pauză în răspunsul ei, şi am crezut că va spune nu. Dar am pus-o pe seama unei respiraţii întretăiate de emoţie înainte să spună da.

I Imm, interesant!

Pun pariu că pauza .1 existat cu 1111 motiv!

Sper că în adâncul sufletului ei ştie... că tipul nu este menit pentru ea.

— Şi inelul este uimitor, adaug, deşi nu vorbesc senos.

Inelul este o abominaţie.

— Mulţumesc! Când l-am văzut, m-am gândit imediat

♦ *

la Lia.

\u sunt sigur cum. dar în tine!

— Deci, cinci săptămâni? E destul de repede, adaug.

— Mama face presiuni să fie peste cinci săptămâni. Are un motiv. Lia trebuie să-ţi fi spus că e îngrijorată de acest termen.

— Da, îi răspund, fură să vreau să vorbesc în numele Liei, dar dorind să o susţin.

— Da, este rapid şi pentru mine, dar motivul rămâne valabil. Mă bucur doar că o vei ajuta să treacă prin asta. Lia a spus că acum, că ai timp liber cu investigaţia, poţi merge la programări cu ea. Mama poate fi încăpăţânată, aşa ca va prinde bine să fii acolo ca să o ajuţi pe Lia. Mi-aş dori să fac şi eu asta, dar sunt foarte ocupat la serviciu.

— Sunt sigur.

îmi frec maxilarul cu mâna. E timpul să fiu bărbatul mai matur. Adică, eu sunt bărbatul mai bun, fireşte.

— Deci, cum voi vă căsătoriţi curând, m-am gândit ca ar fi bine dacă ne-am întâlni şi, nu ştiu... am sta de vorbă. Poate scăpăm de unele nemulţumiri pe care le-am putea avea şi începem tabula rasa. Simt că a existat o anumita încordare

între noi. Sau am interpretat greşit situaţia?

— Nu, lucrurile au fost ciudate, recunoaşte *el.* Cred ca a fost după acea discuţie despre acţiuni. De acolo, lucrurile au degenerat.

Ei bine, la naiba, nu mă aşteptam să fie atât de sincer şi direct. Trebuie să-i dau credit tipului pentru asta.

— Da!

Inii răsucesc paharul pe masă, făcând condensul să se adune pe lemn.

— Atunci au devenit ciudate lucrurile.

Se lasă pe spate pe canapeaua din separeu şi-şi desface nasturii de la sacou.

— O sa fiu sincer. Mă simţeam intimidat de prietenia ta cu Lia şi. bineînţeles, de succesul tău în relaţia cu fraţii tăi. şi am procedat intr-un mod greşit. îmi pare rău pentru asta!

Hmm... Ei bine, n-am anticipat aşa ceva. Mă aşteptam să dea vina pe mine sau să spună ca nu s-a întâmplat nimic ori chiar să caute râcă, dar asta... mda. nu ştiu cum să fac faţă unei asemenea sincerităţi.

Mă strâns de ceafă.

— Mulţumesc pentru scuze! Asta, ăăă, asta înseamnă mult amice.

— Da, ar fi trebuit să o fac cu ceva timp în urmă. Poate că lucrurile nu ar fi fost atât de ciudate între noi şi am fi putut să petrecem mai mult timp împreună, dar mândria este un lucru ciudat.

— înţeleg. Probabil că şi eu ar fi trebuit să te abordez mai devreme.

— De ce mă abordezi acum? În afară de nunta care se apropie.

Ridic din umeri.

— M-am gândit că poate ar fi mai bine pentru toată lumea. Cred că Lia simţea încordarea dintre noi, şi este deja

stresatâ, aşa că n-am vrut să o stresez şi mai mult. M-am gândit că, dacă aş putea elimina un factor de stres pentru ea, s-ar mai linişti.

Vreau să spun să-i uşurez temerile, dar la naiba, asta ar deschide o uşă prin care nu vreau să trec alături de Brian.

— Grijuliu.' rosteşte el cu subînţeles.

V *

Asta era tonul la care mă aşteptam, nu la tipul vesel « complet lipsit de griji cu care tocmai discutam. în câtevi clipe, văd că postura îi devine ţeapănă, expresia, mai dură, iar maxilarul i se încleştează.

Sună alarma... omul este în alertă şi gata să lovească.

Şi cu care credeam că va *f'i* matur.

Imi frec mâinile în mintea mea.Asta e ceea ce aşteptam.

Păstrând un ton uşor relaxat, spun:

— Şi cum vă căsătoriţi, nu vreau să o pierd. Ştiu că lucrurile se vor schimba pentru că va ti soţia ta, iar eu voi respecta asta. Nu voi mai putea să trec pe la ea tot timpul, aşa cum fac acum, şi ştiu că întâlnirile noastre între prieteni vor fi puţine şi rare. Doar că nu vreau să se interpună între noi vreo situaţie jenantă.

Brian aprobă din cap.

— Pot să înţeleg asia.

Asia e tot ce zice.

Nu mă linişteşte deloc.

Nu-mi oferă un plan care să pună capăt neliniştii de a o pierde pe Lia.

Doar o simplă înţelegere. Bănuielile mele erau corecte.

(Mată ce se vor căsători, va fi iadul pe pământ să ies cu 1 i» Şi să fim sinceri: dacă aş fî în locul lui, nici eu nu aş dori sâ se bage în căsnicia mea cel mai bun prieten. Alai ales dac.» m aş căsători cu Lia – ceea *cv-dr fi cmildt* dar nu l-aş laşa Hă sc apropie <lc ca.

Băuturile şi salatele ne sum livrate, şi. în timp ce ne aşezăm şerveţelele în poală şi ne luăm furculiţele, nu *put* sA nu mă milei* <lc ce este alai de defensiv m legătură cu relaţia mea cu Lia. Niciodată, şi vremi să spun NJGJOJXVJ'A nu i-am dat vreun motiv de îngrijorare. Atunci, de ce naiba mă urăşte atât de mult?

— Ştii, întotdeauna am admirat prietenia ta cu Lia.

îşi ridică privirea la mine.

— Asta e tot ce a fost vreodată, nu?

lisuse...

Bine, deci de-asta mă urăşte!

— Da! îi răspund, privindu-l în ochi. E prietena mea cea mai bună, asta e tot, nimic mai mult. Nu trebuie să-ţi faci griji pentru nimic altceva decât că suntem doar prieteni.

El încuviinţează încet.

— Ei bine, în cazul ăsta, ar trebui să o am pe Lia doar pentru mine în acest weekend, dar mi-ar plăcea să ieşim la o întâlnire dublă cu tine.

— O, ar fi grozav, dar momentan nu mă văd cu nimeni, astfel încât întâlnirea ta dublă ar fi un fel de situaţie de tipul a cincea roată.

— Sunt conştient de situaţia ta sentimentală. De aceea, am persoana perfectă pentru tine.

Aăă... ce?

— Ai pe cineva cu care să ies la o întâlnire?

încă o încuviinţare din cap.

— Da. Numele ei este Birdy. Este sora prietenului meu

şi îi este greu să găsească un bărbat adevărat. Mi-a povestit despre asta aseară şi m-am gândit, înţelegi, că aş putea avea persoana perfectă pentru ea. Şi din moment ce nu ai sentimente romantice pentru nimeni altcineva, asta ar putea fi şansa perfectă să cunoşti pe cineva nou.

Sentimente romantice pentru altcineva? Asta e un mod foarte specific de exprimare.

Simt că e un test.

Xu este un act de bunăvoinţă sau o modalitate de a se apropia de mine la nivel de pneten. Acesta este un test, *iar* dacă îl pic. nu mă va crede când o să îi spun că nu se întâmplă nimic între mine şi Lia. Asta e el încercând să \aJldaca există un gram de romantism intre nune şi logodnica lui.

— O întâlnire dublă. ii wmbese <1 .ui.mg: Pare distractiv.

Poţi sâ simţi minciunile care imi picură de pe limbă.

Nimânw, ţi vreau să ZK I. nu-i pl-iee să,« :

.. i . . • i t^r-Slnire dublă la care sa ni pn-hpcala, cu atat mai puţin la " 1l,tJ vît tot timpul de un cuplu cu vcibimt- , .

.. J.II î jsa trebuie sa procedezi»

Dacă vrei să pe trec o scară on

• > i . I // a>J că... SC pare ca acum

Dar aş face oncc tx-ntru I • ..... i. întâlniri duble.

sunt genul de om care merge

— Groza«'

tunen. *turbată evaporându-se instan-*

Brian radiază, expresia *o voi putea pe Lia să-şi transmită*

— Voi aranja totul informaţiile.

— Sună grozav! *replic în timp* *ce iau o* îmbucătură

salată. . f

Du-te şi împrieteneşte-te cu Brian. Cunoaşte-l mai bine!

Detensionează situaţia...

Da, Kelsey şi Lottie pot să se ducă *dracului cu s atunle*

lor cu tot.

Lia: Âăă, recepţie, Murătură, recepţie, Murătura, eştt

Breaker: Nu vreau să aud.

Lia: O ÎNTÂLNIRE DUBLA?? Cine eşti tu şi ce-aifăcut cu cel mai Intu prieten al meu?

Breaker: Poate că l-am lăsat în New York.

Lia: Trebuie să-ţi împrumut avionul privat ca să mă întorc

şi să văd dacă îl pot găsi?

Breaker: În clipa asta, nu sunt sigur că l-ar putea găsi nici cea mai bună echipă SHAT

Lia: Nu pot să cred că ai acceptat o întâlnire dublă. Sincer, sunt un pic dezamăgită de tine. Nu te conformezi angajamentelor sociale.

Breaker: Dar Brian m-a întrebat, şi m-am simţit obligat să spun da. Cine ştie, poate că fata asta va fi iubirea vieţii mele.

Lia: Birdy şi Breaker, chiar sună bine.

Breaker: E clar că ar trebui să le dăm tuturor copiilor noştri nume cu litera B.

Lia: Bertha, Bemard, şi Barabbas... Mătuşica Lia vine să vă îmbrăţişeze.

Breaker: Ai grijă, Barabbas încă face pipi pe el când îl strângi prea tare.

Lia: Credeam că Birdy l-a dus la pediatru să vadă care e faza cu urina.

Breaker: Uretraslabă, va trebuisă-idăm timp. îmbrăţişeaza-l cu blândeţe.

Lia: Barabbas primeşte o mângâiere pe cap. Bertha şi Bemard vorfi îmbrăţişaţi.

Breaker: Să nu ÎNDRĂZNEŞTI să-l tratezi diferit pe Barabbas. E om ca noi toti.

Lia: Ai dreptate... ai dreptate, am greşit. II voi strânge uşor fi voi fi de modă veche.

Breaker: Aşa procedează o mătuşă cumsecade.

Lia: Ca să ştii, Birdy este blondă, iar blondele nu sunt preferatele tale. Aşa că stăpâneşte-ţi nemulţumirea.

Breaker: O blondă? Hmm, poate asta o să-mi placă.

Lia: Doar timpul ne va spune. Serios totuşi, eşti de acord cu astaţ Pot să anulez cu Brian.

Breaker: Az/, *e-n regula. Serios. S-ar putea să fie*

frumos. Nu am mai ieşit la o întâlnire de... ei bine, de mult timp.

Lia: Eu nu te-am văzut niciodată la o întâlnire. E destul de interesant. Trebuie să văd ce mişcări face Breaker.

Breaker: Te rog, nu te holba la mine tot timpul, urmărindu-mi fiecare mişcare şi rânjind cu mutra în şerveţel.

Lia: Nevoia de-a face exact asta atârnă greu, pentru că bucuria pe care aş obţine-o este atât de copleşitoare, încât aş fi mulţumită săptămâni întregi. Dar înţeleg că un astfel de comportament te va face să transpiri şi nimănui nu-i place o murătură transpirată.

Breaker: Grija ta pentru mine pare extrem de autentică. Mulţumesc.

Lia: Oricând. Deci, ştii cu ce te îmbraci?

Breaker: Putem să nu facem asta, te rog?

Lia: Hmm, bună sugestie, dar nu. Faptul că Brian îţi face lipeala cu Birdy este probabil unul dintre cele mai bune lucruri care mi s-au întâmplat vreodată.

Breaker: Mai bun decât propria logodna?

Lia: Nu-i spune lui Brian... dar poate.

Breaker: întotdeauna am ştiut că eşti o rasă diferită, dar asta chiar o dovedeşte. Mă duc la culcare.

Lia: Dar nu am terminat să te tachinez şi să-ţi pun răbdata la încercare.

Breaker: Cel puţin eşti sinceră în legătură cu asta. Noapte búvá!

Ridic mâna spre perete şi bat de patru ori.

Ea bate de trei ori şi, pentru a doua noapte la rând NT prea dorm deloc. •••

Capitolul palm

L1A

- ASTĂZI ESTE ZIUA CEA MAREI FREDONEZ ÎN UMP cc merg prin apartamentul lui Brciikcr spre dormitorul sim, unde draperiile sunt trase şi el e incit în pat.

I)<>ar o matahalii de om întins;! pe saltea.

Bunii dimineaţa!

Mrrrrrrr! face el în pernă.

I[1]. timpul sii le trezeşti şi sii străluceşti, continui ut timp ce i trag draperiile, inundandu i camera cu soaiele st raliu itoi al (ialdoi nici. I*. ziua înl.iliiu ii.

Care nu este pana discara, aşa ca de ce mii deranjezi acum? geme în timp re şi trage perna peste cap.

Ma ml orc cu la ţa la el şi u vad o pai te din Imr.i alai naiul la vedere.

Doamne! exclam, a< opcrmdii mi ochii. |i se vede fundul.

Asta pi uneşti penii u cil ai intrat peste mine. I)oat ştii ca doi m dezbrăcat.

A

Işi trag«' palm ilr la loc.

— De unde să ştiu asta?

h şti prietena mea cea mai bună. Ar trebui să ştii tr.» despre mine.

\ ocea ii este înăbuşită de pernă, dar disting totuşi ce zice.

Aşa cum ştiu că. dacă aş scoate perna asta, te-aş găsi într-o pereche de pantaloni scurţi de ciclism, un tricou Zelda aleatoriu şi cu părul prins sus pentru că nu-l poţi lăsa să-ti atingi gâtul atât de devreme dimineaţa.

Mută perna într-o parte ca să se uite la mine, iar când îşi dă seama că are dreptate, rânjeşte şi şi-o trage la loc.

— A fost o presupunere norocoasă.

— Nu-i o presupunere.

Işi iţeşte capul afară.

— Toate cunoştinţele aici, sus. Lasă-mă să *ghicesc,* ai comandat şi micul-dejun ca să atenuezi lovitura trezirii, şi va fi aici în cinci minute. Ai comandat clătite pentru că ţi-era poftă de ele. Totuşi, nu le-ai luat din locul tău preferat pentru că ştii că prefer burrito de la Salty's. Prin urmare, ai cedat şi ai comandat de acolo, în ciuda *faptului că* nu au siropul de arţar şi alune pe care *îl iubeşti* atât de mult.

— Ştii, nu e flatam să *fii* un atotştiutor.

Pieptul i se umflă de râs.

— Nu încerc să te flatez, deci nicio *problemă!* Cu un oftat adânc, îşi ridica mâinile deasupra capului şi spune: Aruncă-mi pantalonii scurţi!

Ma îndrept spre dulapul lui, unde e împăturită o pereche de pantaloni scurţi, şi i-o dau.

Ii vâră sub pătură şi îl urmăresc cum se strecoară în ei fara

vă arate niciun pic de piele. Apoi dă pătura la o parte şi se a şa za pe marginea patului. Işi duce

mâna la ochi în timp ce încearcă să se trezească.

Eu d/>ar stau şi mă uit.

vvrum de v<W pe CW V wn cwn^AH

h xd» cărturxsftr en AU L dibw şt cu <Ax<'t pir rbur Ir m wtiii onotak rxic şi x cvnforxirt cu un Yoodurt Irrx* < x <• W. *u JA cct jri< Â > ibut Vnr um< u ac. c wsc'i ® urv or crx-t coboară pr taxpsu gro^n dr •» h sohd «MM adNnsc Este putenue. în fonni. cu pecmfioaDM^ wibdoBKnpeckrc, sincer. suni gekasi. Ir ^L'- '-- "£ este a :i degrabă tăiat ţxrteci patru a rc's/ c..: n.n '- .' . ˢ ' < ¿c

nai db<a o ptstă fiadea scitei nonstop înăuntru şi studia» ar aa firanos de h alergatul itiri b bustul gol.

\ j T_-r~ privit aîdodiri pnetenul cel mai bun cu ochi ¿se. ¿ir. poc sâ -eecr.csc el are un corp toarte frumos.

Jk&câ— foarte rur^os.

— V ~ ~ine c- : e~~:c i<u sâ fie bur. spune în nmp ce «ti&ă. ¿iri şi observe că tocmii '-un analizat.

S jvi Demnului pentru ista Se îndreaptă spre baie, unde âx±ide uşa. E ias sâ-şi vadă de treaba lui şi mâ duc în bucă-tărie. ca să pregătesc cafeaua pentru amândoi. întotdeauna are cafeaua cu doco'atâ neagra şi zmeura pe cire o ador. E. spune că nu poate simţi aroma, ci doar mirosul, dar eu poc justa toate bunătăţile cu zmeură, de aceea este preferata mea.

— Simt mirosul de zmeură de aici, spune el în timp ce stă în usa bucătăriei, scârpinându-se pe piept şi cu un zâmbet strâmb pe buze.

Ochii îmi coboară pe pieptul lui. până la V-ul din şolduri, scos în evidentă de pantalonii scurp.

Bine... un corp foarte, *foarte* frumos.

Xu ştiu daca şi-a intensificat rutina de antrenament în uinma vreme sau altceva, dar, âăă... arată bine.

Mă întorc şi îmi ascund roşeaţa uşoară din obraji în tun? ce replic:

— E puternică pentru că n-am mai dezlânţuit-o decen vreme.

— Când a fost ultima dată când ai luat micul-dejun aia? întreabă el în timp ce se cocoaţă pe blat.

— Nu ştiu, în ultima vreme am luat mai mult cina.

— Da, pentru că îţi petreci multe nopţi de weekend la Brian, iar în zilele lucrătoare dimineaţa eu mă grăbesc ca să ajung la serviciu. Nu am timp pentru mic-dejunun ocazionale.

Mă întorc cu faţa la el şi mă sprijin de blat.

— Ei bine, acum, că eşti în concediu sabatic, ai tot timpul din lume.

— Poate că timpul ăsta îmi va oferi ocazia să o cunosc pe... Birdy.

Flutură din sprâncene, facându-mă să râd.

— Ştii, am spionat-o pe internet aseară.

— Nu zău! Ce ai găsit?

— Ai vrea tu să afli?

— Da, mi-ar plăcea.

îmi face semn din cap.

— I Lude, varsă tot! Spune-mi în ce mă bag în seara asta! îmi iau telefonul de pe blat şi, în timp ce se prepară cafeaua, îi arăt capturile de ecran pe care le-am făcut aseară tocmai în acest scop – să i le împărtăşesc.

— Bine, în primul rând, e foarte drăguţă.

— Aparenţele nu sunt totul, dar asta e un bonus. Dă-mi sa văd!

li arăt o poză cu ca într-o rochie roz-deschis, mulată, cu un apus de soare în spate. Părul îi este lung >i creţ, şi ţjne în mână un pahar du şampanie. În mod surprinzător.

îl văd cum face <xhn mari.

— I au, bine, da! E frumoasă.

Fac o pauză şi declar:

— Dar e blondă.

Da, cred că ţxn să (rec peste asta.

Rânjeşte ironic.

— Ce altceva mai ai?

Simţindu-mă ciudat, pentru că nu credeam că va avea o astfel de reacţie, mă întorc la capturile de ecran de pe tele ton. Nu ştiu, mă aşteptam să o considere drăguţă, pentru că e evident, dar reacţia lui sugerează că e chiar interesat.

De ce în nuntea mea ăsta e un lucru rău?

N-ar trebui să fie.

Crud că toată situaţia asta e doar ciudată, asta e tot. Breaker nu are prea multe întâlniri. \ scos fete în oraş, a avut aventuri de-o noapte, dar o iubită adevărată, nu prea.

— Deci, ăăă, îi place foarte mult bascballul. li plac Chicago Rebels. Nu ştiu sigur cmc sunt, dar are o pagină de fană dedicată fundului unui jucător.

— Ceea ce înseamnă că e o persoana căreia ii plac tun durile. Asta e de bun augur pentru nune, deoarece am un fiind frumos.

— Chiar ai?

— Te rog! se îmbufnează el. .Ştii bine că ştiu, şi nici măcar nu încerca să negi! Ce altceva mai ai despre ea'

Nu că m-aş ti uitat, dar chiar are. Un tund enervant de frumos.

— li plac... Iii atent... comediile romantice.

— Ce e în neregulă cu asta?

II studiez. îl studiu/ cu adevărat.

— Breaker, sunt atăt de dişeice'

— Cu un motiv. Aduc bucurie oamadcr. Se; d LOBT şi *Kelsey* sunt obsedate de ele. Ele rm-au ¿ssM parsa. Le înţeleg farmecul. Ceva legat de a avea s^TZEî h are- tul unei poveşti. când ştii ca totul se »a termina ca tce. z face să sirop *o* anumită căldura pe dinăuntru.

Las telefonul jos, îmi *încrucişez braţele* b piept ş ±re5r

— Ce ai făcut cu cel mai bun pneten al rneu? Tu trişa *comediile romantice.*

Sare jos de pe blat şi spune:

— Oamenii se pot schimba, Lia. *E în reguli.* Lumea os se va duce de râpă.

Rânjeşte şi *apoi* mă trage intr-o îmbrăţişare.

— Eşti geloasă că ies cu fata asta diseară?

.Ma smulg din strânsoare.

— De ce naiba aş fi geloasă?

îmi dă drumul exact când se aude o bătaie în uşă. A sosit mâncarea.

— Pentru că tu ar trebui să fii singura femeie din viata mea, nu?

— Păi, da. Bineînţeles!

Râde şi îmi dă un sărut rapid pe cap înainte de a lua mâncarea.

— Nu-ţi face griji, Lia, tu vei fi întotdeauna prietena mea cea mai bună! Se întoarce spre mine şi apoi adaugă: Dar tu nu-mi poţi oferi beneficii, iar un bărbat are şi el nevoi.

Rânjetul lui mă face să cred ca glumeşte.

II împung în pieptul gol.

— Ce scârbos! Nu fi genul ăla de tip!

— Lia, întotdeauna am fost genul ăla de tip, dar pur şi simplu tu nu vezi asta, pentru că ai tace mişto de mine.

?. mâncarea pe m.i<i. iar eu zic

l\v> crezi d o s.i-ţi placi? Şi ieşi cu ea? Mă aplec şi Sa taci <c\

- I xagcrvxi un pic. dar sunt deschis. Ce vreau <» spun e că ore foarte drăguţi. Cine ştie, poate o voi lua ca partenera

a 'ia ta. Toate ca ea va prinde buchetul, pute ca eu voi prinde jartiera. şi vom trai o poveste de dragoste furtunul Şi în care Bertha. Bemard şi Barabbas nu sunt doar o idee, ci o realitate.

— lotul din cauza lui Brian. Ţi-ai putea imagina?

— Sincer, nu, însă acum doar mă las dus de val.

— Şi de ce, mai exact? îl întreb, deschizând recipientul unde am clătitele.

Se uită în sus la mine în vreme ce-şi desface burritoul din folie.

— Pentru că vreau să mă asigur ca eşti fericită, I .ia. Ştiu cât de stresară eşti în legătură cu toate astea, iar dacă pot sâ-ri uşurez o pane din stres, atunci o voi face pentru tine.

— Nu trebuie să-mi uşurezi stresul ieşind cu Birdy.

— E doar o întâlnire, şi e mai mult pentru Brian decât pentru orice altceva.

11 privesc cu suspiciune.

— Şi de când ai început tu să taci lucruri pentru Brian?

— De când va fi soţul tău şi... şi nu vreau să te pierd. îmi răspunde încet.

Fac o pauză. înclinându-mi capul într-o parte. Oare vor-

beşte serios? După ce îl studiez câteva secunde şi observ felul în care umerii i se curbează spre interior şi postura lui. inu dau seama că vorbeşte serios.

— Ce-i? Breaker, nu mă vei pierde.

Işi lasă burritoul jos şi se uită la mine.

— Lia, trebuie să fim realişti în legătură cu asta. cinci săptămâni, lucrurile se vor schimba cu adevărat. vei mai locui lângă mine. Vei fi ocupată cu noua ta riaţ$ sigur, ştiu că nu mă vei uita, dar nu vreau să existe nicj^ motiv pentru care să fie distanţă între noi în afara reală. Nu vreau să-i ofer lui Brian un motiv să pună o eră între noi.

— Nu l-aş lăsa.

— Ştiu, dar, dacă nu mă înţeleg cu el, asta ar putea dău$_{na}$ căsniciei voastre. Ar putea exista resentimente, aşa că da, $_{ani}$ de gând să fac ceva pentru el. Sigur, pentru că ştiu că, <j$_{ac}$- fac acest mărunt lucru pentru el, nu voi risca să nu mai trec timpul cu tine.

Breaker e ocupat, aşa că nu apucăm să ne vedem zilnic. Dar până acum, de când am început să ies cu Brian, nu a existat prea multă întrerupere a timpului pe care îl petrecem împreună. Insă ideea că nu vom mai putea merge doar câţiva paşi de la uşile apartamentelor noastre pentru a ajunge unul la celălalt este înspăimântătoare.

— Chiar crezi că viaţa se va schimba atât de mult? Adică... ai putea oricând să te muţi mai aproape.

Zâmbesc.

— Fraţii tăi locuiesc peste drum unul de celălalt. Am putea fi şi noi la fel.

Işi înclină capul într-o parte.

— Tu... îmi ceri să te urmez?

Tonul lui tachinator mă face să-mi dau ochii peste cap. Iau siropul care a venit odată cu clătitele mele şi le înmoi în el.

— Nu şi dacă ai de gând să fii nesuferit în legătură cu asta, dar da, nu e nevoie ca, după ce mă căsătoresc,

să urmeze o deconectare completă. Brian înţelege relaţia noastră şi, cine ştie, dacă lucrurile merg bine cu Birdy, poate putem

U1J să ieşim la întâlniri duble. Iar la aceste întâlniri c°°tl – pUtem enerva cu povestea noastră, vorbind despre ‘‘“"fracţia din facultate de care am avut parte în timp ce "Cir st«> acolo şi se uită la noi.

C‘1 Şi când spui distracţie la facultate, te referi de fapt la ^lucrurile tocilare şi jenante pe care le facem şi astăzi.

'^Înii vâr0 bucăpcă de clătită în &ură'

_ Exact!

_ Lia, eşti gata? întreabă Breaker, bătând la uşă.

Mă mai verific o dată în oglindă şi mă asigur că totul este la locul lui.

Să fim realişti câteva momente! Nu sunt genul care se dă în spectacol când vine vorba de machiaj. Prefer machiajul minimal, pentru că nu-mi place cum se ia pe ochelari. Nu-mi ondulez părul des, iar dacă am de ales între pantaloni scurţi de blugi şi o rochie, aleg întotdeauna pantalonii scurţi de blugi, dar în seara asta, am simţit nevoia să... să condimentez lucrurile.

Ştiu la ce te gândeşti. Că se întâmplă fiindcă Birdy este atât de drăguţă, nu?

Ei bine, te-ai înşelat. Birdy nu are nimic de-a face cu asta. M-am gândit să încerc să fiu pe măsura nivelului de splendoare al inelului meu.

Ştiu că nu mă crezi, dar ăsta e motivul, inelul. Nu Birdy şi frumosul ei păr lung şi blond sau genele lungi şi negre ori faptul că are o pereche de sâni atât de frumoşi, încât, prin comparaţie, ai mei arată ca nişte boabe de porumb.

lotul se rezumă la inel.

hni las mâna să alunece pe rochia mov mulată, care

se întâmplă să se asorteze cu ochelarii. De asemenea, îmi

accentuează curbele – puţinele pe care Ic am. Am p$_{crri}$ oră ondulându-mi părul, iar apoi mi-am periat buclc|$_{c}$^ tru că aşa a spus fata de pe tutorialul de pe You lubesâ a avut dreptate. Mi-a făcut părul ondulat şi frumos, fcj chiajul, ei bine, ani avut grijă să-mi evidenţiez ochii cu şi apoi în-ain dat cu un ruj subtil care să nu facă discrcp^ cu rochia, ci mai degrabă să o scoată în evidenţă.

Sunt destul de sigură că Brian nu mă va recunoaşte.PQ^ că ăsta e un lucru bun, să condimentez lucrurile înainte sâ$_{n}$,
căsătorim şi să-i arăt exact cu ce se alege.

Cu geanta plic în mână, deschid uşa de la intrare y aproape că mă înec cu propria salivă când în faţa uni apare Breaker.

Acesta nu este... acesta nu este Breaker pe care ¡1 ştiu, care poartă tricouri vechi cu Jack Skellington şi şepci cu cozorocul la spate pentru că îi este prea lene să se ocupe di părul lui.

Acesta este un alt Breaker.

Sofisticat.

Breaker care merge la întâlniri.

Poartă un costum gri cu dungi şi o cămaşă neagră cu nasturii de sus deschciaţi, astfel încât arată al naibii de bine, dc parcă ar fi ieşit dintr-o revistă. Pantalonii îi sunt strânşi pe coapse, dar se lărgesc în jurul gambelor şi al gleznelor, unde materialul se opreşte. Poartă mocasini fără şosete, iar pârul îi este coafat într-o parte, într-un mod dezordonat, ceea ce ii conferă un aspect senzual la care nu mă aşteptam. Iar pieptul bronzat, care iese

la iveală printre nasturii cămăşii, dezvăluie atât de natural o mică fâşie de muşchi încordaţi care îl fac să pară un bărbat ce petrece mult timp în sala de sport

Costumul i se potriveşte mănuşă, fără niciun centimetru de ţesătură în plus.

chn**-
Sexy-
Excitant- . . . .
. jtc adjectivele care îmi vin în minte.

Uau, Lia! exclamă, sorbindu-mă din priviri şi strân-
• du-sc pe ceafa. La naiba, ce bine arăţi!
" Mi trezesc la realitate în timp ce mă uit în jos la rochie şi I, tocurile negre înalte, după care înapoi la el.

_ 0, mulţumesc! M-am, ăăă, gândit să mă asortez cu eleganţa inelului meu.

¡1 întind ca să i-l arăt, ca şi cum nu l-ar mai fi văzut înainte.

— Vezi? Elegant! Şi eu sunt elegantă. Toţi suntem eleganţi.

Fruntea i se încreţeşte.

— Eşti bine?

— Da, foarte bine. Mulţumesc! Doar îţi spuneam că sunt elegantă.

Chicoteşte.

— Bine, bine, mă bucur că am stabilit asta!

Işi întinde braţul pentru mine.

— Eşti gata de plecare?

— Da, sigur! Cât se poate de pregătită! N-am fost niciodată mai pregătită. Doar cea mai pregătită, aşa că hai să începem spectacolul!

-Te comporţi ciudat, comentează în timp ce eu încui uşa şi apoi pornesc braţ la braţ cu el spre lift.

Poate pentru cu uniţi foarte bine.

miroţi frumos.

Şi ai un aer elegant pe cure nu eram prrgdtitd sd / văd.

— Nu, nu sunt. Nu poate o prieteni să-i spun# altui pn cten cât de elegantă se simte? E asta o crimă?

— Nu, din câte ştiu, dar pot s.i caut pe (îooglc, (Iaci stei.

Trag adânc aer în piept şi *intru în lift* cu *cl. Apa* /$_{U}$*id*$_{c<f}$Ionic este atât de puternică, încât mă ameţeşte intr-un^

Nu l-am mai văzut niciodată aşa, *pentru că întotdeauna* a fost secretos în legătură cu cine iese *în oraş, cum anume face* şi cu tot ce ţine de viaţa lui sexuală. *Ori de câteonl-ar,* întrebat, s-a arătat reţinut, *fără să* vrea *să o fere prea multe* detalii, fără să arate emoţie sau *interes pentru subiect.*

Dar, văz.ându-l aşa, totul pare *foarte diferit*

---- De ce ai fost mereu secretos? aproape ca strig.

--- Ăăă, ce? mă *întreabă, dându-mi drumul la braţ fi în-torcându-se cu faţa spre mine în timp ce coborâm spre holul I* blocului.

---- Cu *întâlnirile, nu ai vorbit niciodată despre ele. Xu mi-ai spus niciodată nimic despre femeile cu care te vezi.*

Maşina lui aşteaptă în faţă, iar valetul are cheia în mini. îi fac semn spre *costum.*

— Ăsta nu e... *Breaker cu care sunt obişnuită. Nu te vad îmbrăcat aşa, atrăgător şi, ştii ru... frumos.*

înghit în sec. Şi zâmbetul ăla stupid al lui apare iar,

— Da, ci bine, nici eu nu te văd niciodată aşa. face semn spre mine şi adaugă: Dichisita toată şi... frumoasă. În m<><l normal, írni petrec *timpul cu doamna trol care locuieşte alá'* turi şi care are o

Fac ochii mari şi Fi dau *un ghiont în coaste,*

¡1 *di bacşiş valetului şi* apoi îmi desctl P*
¿ud intru, nu o închide imediat Işi sprijină mâinile | pod $i spune:

— Nu vorbesc prea mult despre asta pentru că nu [141,1] prea multe de vorbit. Şi nu sunt genul de tip care aleargă |[K] bprieteni» povestindu-le despre gagicuţa cu care ani făcut *’ cu o scara înainte. Dar, dacă doreşti, pot să încep s-o fac.

— Te culci cu multe?

-Mai multe decât probabil ştii, dar, dacă tot eşti CU- rioasiin ultima vreme am trecut printr-o perioadă de scad. Pur şi simplu nu am avut timp. Cred că ultima femeie cu care am fost, dacă vrei neapărat să ştii, este prietena ta, Charise, cea cu care m-ai cuplat pentru nunta lui I luxley.

— Stai, serios? Te-ai cuplat cu Charise?

— De câteva ori.

Îmi face cu ochiul şi apoi îmi închide portiera în nas, IS- sându-mâ intr-o stare de nedumerire.

După ce se urcă în partea lui, îl întreb:

— De câteva ori? Adică... mai mult de o dală?

— De obicei, asta înseamnă de câteva ori.

Bagă maşina în marşarier şi se îndepărtează de bloc.

— Darea nu mi-a spus niciodată nimic. Nici tu nu mi-ai spus. Eu de unde să ştiu ca umbli cu prietena mea? A ieşit ceva din asta?

— Tripleţi, de fapt. Nu oameni, căţeluşi. Ea are custodia, ^r eu am drept de vizita.

7- Breaker, vorbesc serios.

li dau un ghiont în umăr, facându-l să râdă.

— Nu, a fost doar sex. Niciunul dintre noi nu căuta ceva *nos, plus că nu a existai nirio legătură în afară de cea carnală.

Mişcă jucăuş din sprâncene.

Scârbos, nu spune carnal/

îmi încrucişez braţele *şi mă afund în* $aun .

Breaker ne conduce spre centru, unde Brun a •, rezervare.

— Deci ieşi la întâlniri, te distrezi şi nu-mi spin nr

— De ce ţi-aş spune? Doar ca să mă împingi şi >- »»scârbos”? mă tachinează.

— Păi, da.

Chicoteşte.

— Mulţumesc, dar cred că o să zic pas!

— Deci, în seara asta, ai de *gând să fii... Breakera!<* ducător şi care iese la întâlniri?

— Dacă te holbezi la mine tot timpul, atunci nu \a sunt sigur că pot să mă mişc atunci când mă priveşneuod. critic.

— Critic? Nimic legat de mine nu înseamnă critic.

— Ha-ha! Lia, ai judecat-o pe *Birdy mai devreme cr* ai văzut că *îi* plac comediile romantice.

— Aăă, obişnuiai să *faci mişto de ele până* aparent recent. grape cumnatelor tale. întrebarea care se pune cu adevărat este, chiar te cunosc, Breaker?

— Tu să-mi spui!

Apucă volanul astfel încât îşi foloseşte doar o mâni, în timp ce cealaltă se lasă pe cotieră, şi. o *clipa, mă gândesc* b el conducând-o pe Birdy. Şi-ar pune mâna pe coapsa ei? Şi-Jt împreuna degetele cu ale ei? Le-ar aduce la buze şi i-ar să-ruta uşor încheieturile perfect unse cu lopune?

N[T]u mi-J puteam imagina pe Breaker făcând aşa ceva. dar. din nou, asta pentru că nu am văzut niciodată această latură a lui. în top anii de cy * —nuaştem. nu Lam văzut niciodată cu o femeie.

\umcşte-mi cea mai mare fricâ a mea!
. \u trebuie şi facem asta, replic cu un oftat.
- Ba trebuie.
\|j împunge în picior.
- Haide, care e cea mai mare fricâ a mea? Şi tu eşti sin- *pn* cartşrie asta.
- Incendiu la domiciliu în care nu-ţi poţi scoate din casă x-J le repede obiectele-amintire cu autograf, cele cu te-
*.<■ ci *Supjiiîi/ mMr,* şi le pierzi.
Tresare şi se bate în dreptul inimii.
- Încă mă enervează doar când mă gândesc la asta. E \7.Jul meu. pune-mi o întrebare despre tine!
-De ce facem asta?
-Casâ-p dovedesc că ne cunoaştem mai bine decât ikâ persoană, iar

asta nu se va schimba niciodată. Aşa

> di-i drumul, pune-mi o întrebare!

- Bine! Care este cea mai neplăcută amintire din copierii mea?

- Ziua în care ţi-a venit ciclul. Erai acasă la o prietenă xntru o petrecere în pijamale şi ţi-a venit în mijlocul nopţii ' icul de dormit pe care îl împrumutaseşi de la prietena ta.

tc-j făcut sâ te simţi prost pentru că îl pătaseşi, iar apoi

• ’•’’uit şi aştepţi să vină mama ta să te ia. Courtney este o ‘ inia scorpie care sper să ardă în iad.

^ta mi face sâ zâmbesc.

- Cu siguranţă nu trebuia să mă chinuie în legătură cu ?iu.

' Di, ei bine, să sperăm că şi karma a răsplătit-o sub unui dus pe partea de jos a piciorului. Rahatul ăla

" '»pereni >1 noi, ce să facem?

— Bine, care este cea mai neplăcuta aminnredm ropd»- ria mea? mă întreabă.

Asta e uşor.' Îmi amintesc ziua în care am vorbit despr? asta. Era în ultimul nostru an de facultate. Xe duseserăm b o petrecere a unei frăţii, dar am ajuns să stăm de vorbi pe verandă toată noaptea. Am băut amândoi câteva pahare, <br nimic care să ne afecteze comportamentul cognitiv. El s-a sprijinit în mâini şi mi-a povestit torul despre ziua în care isi pierduse tatăl.

— Când a murit tatăl tău, îi răspund încet. Şi cum ai fi vrut să-i spui mai des că-l iubeşti. Cum regreţi câ nu ii spuneai asta suficient. Îmi amintesc ca şi cum ar fi fost ier.. pentru că m-am agăţat de această chestie, iar după aceea le spuneam mereu părinţilor mei că îi iubesc.

Aprobă încet din cap.

— Şi tu eşti singura persoană care ştie asta. Xu le-am spus niciodată fraţilor mei. Nimănui, de fapt. Aşa câ s-ar putea sa nu vorbesc despre lucrurile mărunte, cum ar fi tetele cu care ies în oraş sau cu care mă cuplez, pentru câ nu au nicio valoare pentru prietenia noastră. Dar lucrurile importante? Astea sunt cele despre care îţi spun şi asta ar trebui sa conteze cel mai mult.

— De ce încerci să mă emoţionezi?

— Xu încerc să te emoponez.

Se întinde peste consolă şi mă prinde de mână.

— încerc doar să-ţi spun că, indiferent de ce se întâm

plă, tu mă vei cunoaşte întotdeauna cel mai bine, şi există

un motiv pentru asta. Eşti prietena mea cea mai bună. I ia. Nimic nu poate interveni între noi. Xu voi lăsa şi se întâmple. De aici şi faptul ci mergem în centru la o întâlnire dublă.

— |\ri un tip foarte cumsecade, ştii asta. Breaker[1]

— Încerc şi eu.

Zâmbetul i se întinde dc la o ureche la alta.

— Acum, lasă-mă să-ţi arăt un cântec nou de care sunt **obsedat'.**

— (), Doamne, nu spune obsedat! Nu ţi potriveşte.

— Cine zice asta? întreabă el, prefăcându-se insultat.

— Eu.

— Şi cine ţi-a dat ţie autoritatea?

— Eu.

— Aaa, corect!

Ridică nonşalant din umeri.

Rád în timp ce fredonează noul cântec preferat. Breaker are dreptate. Nimic nu poate interveni între noi.

Absolut nimic.

Capitolul cinci

BREAKER

POZA LUI BIRDY NU îl FACE DREPTATE. Nici măcar un pic.

E uimitoare.

Şi plăcută. Aproape că mă aşteptam să fie frumoasă. u.* cumva încrezută. Sau lipsită de personalitate. Nu e ddoc aşa. Pare foarte pragmatică şi timida. Cel puţin asta am simţit în timp ce aşteptam să fim conduşi la locurile noastre.

Când am ajuns la restaurant, Brian era deja aici, voraad la telefon, dar, imediat cum am intrat, a închis telefonul a a strâns-o pe Lia într-o îmbrăţişare de urs, spunându-: cât Je frumos arata. Şi are dreptate. Nu vreau să spun asta, xc- tru că va suna banal, dar, când a deschis uşa apartamenrJc ei, mi-a tăiat respiraţia. întotdeauna am considerat-o superbă, dar văzând-o în rochia aia, da, arată al

naibii de btne. Insă mi-am înăbuşit rapid reacţia iniţială la cum arăta, ;v- tru ca nu mi-ar fi folosit la nimic. Mi-am dat seama de în facultate, după ce am văzut-o pentru prima oară aran sS

pentru o întâlnire. Am fost atât de luat prin surprindere, încât am început sa mă îndrăgostesc de ea.

Şi m-am prins repede ce idee proastă e, având în vedere c.it de mult preţuiam prietenia noastră, aşa că am ascuns acele sentimente şi am reuşit să le blochez. Din când în când, ies iar la suprafaţă, dar ştiu că nu trebuie să le las. Seara asta nu e o excepţie. Deşi Birdy este uimitoare, se poate spune că are multă grijă de aspectul ei. Pe de altă parte, Lia este frumoasă în mod natural, cu ochii aceia adânci de un verde smarald şi cu pistruii adorabili.

După ce Brian a încetat să o mai sărute pe Lia – destul de neplăcut de urmărit Birdy s-a apropiat, părând foarte timidă. Brian ne-a făcut cunoştinţă, şi am vorbit câteva momente înainte să fim îndrumaţi spre locurile noastre.

Acum, că suntem la o masă, patru scaune în jurul unui cadru pătrat, Birdy stă de o parte a mea, şi Lia de cealaltă.

— Aţi mai fost aici? întreabă Brian.

— Nu cred că am mai fost, răspund eu. Dar tu, Birdy?

Ea clatină din cap.

— Nu, probabil este cel mai luxos loc în care am fost.

— Ei bine, *'wagyu* este magnifică dacă îţi place friptura, spune Brian, uitându-se la meniul său. Şi, te rog, nu ezita să iei orice îţi place! Cina e din partea mea.

— O, nu e nevoie, spun când Brian îşi ridică privirea din meniu.

Maxilarul i se încleştează într-un zâmbet.

— A fost ideea mea. Prin urmare, fac cinste pentru toată lumea.

Poţi să vezi asta în ochii lui. Nesiguranţa. Ştie cât de mult valorez – e uşor să cauţi şi tot simte nevoia să demonstreze că poate ţine pasul. Nu este nimic de dovedit şi nici

concurenţă. Prin urinare, las totul în *mâinile lui.* să-mi plătească cina, n-are decât!

— Atunci, mulţumesc! Foarte drăguţ din partea ta, adaug, simţindu-mi latura *profesională ieşind la ivealj* cu coada ochiului o văd pe Lia chicotindînspatelemen/u întotdeauna face mişto de latura încă profesionali^^ că e hilar când renunţ la sarcasm şi mă comport eiempl^ ■ Spune că e ca şi cum ai vedea nişte copii care îşi vizitei^ bunicii. Aceştia se comportă întotdeauna foarte bine, s_{Ufl}. manieraţi şi nu spun niciodată ceva care ar putea sâderan I jeze pe cineva.

După ce chelnerul ne ia comanda, mă hotărăsc sa o cunosc mai bine pe Birdy. Apropo, ea a comandat o salata cu dressing, iară crutoane, iară ceapă şi iară brânză. Deci,practic, doar salată şi carne. Ea nu ştie că partea cea mai buni sunt crutoanele?

— Deci, de unde eşti? o *întreb.*

— Sunt originară *din* Tennessee, dar am *locuit* în Los Angeles în ultimii zece *ani. Am fost* /a *şcoală aici şi mi-a* plăcut atât de mult, încât am *decis să rămân.*

— E greu să *părăseşti California odată ceai* locuit aici. .Ai studiat marketing la *şcoală?*

încuviinţează *din cap şi-şi dă părul după ureche.*

— Da. Şi maşterul. întotdeauna am fost bună la inventat poveşti *pentru* a *vinde ceva.*

Încuviinţez şi eu.

Este nevoie *de o minte creativă ca să fii în domeniul* tău. *Când eu şi fraţii mei am început să ne construim atace-* rea, a trebuit să ne *ocupăm de*

marketing, iarlluxley, fratele meu mai *mare. s-a trândit r-i* *ar h inteligent să-nu dea mie sarcina de branding.*

Îmi ridic paharul cu apa *până la* buze

Mu CÁ NU
NÉ' AM

)oarcánu3mersprea bine.

:O. ^ ,KLaai,rmhipli

bai crtft.11 , j> ifl

L.N'ia măcar şi *n^duci vorba despre asta'. rep»v calnct-mi trec mâna peste faţa.*

'_ 0. Doamne! face *Birdy.*

Trebuie să-l văd chiar ¡K'11”

liopoză?

^Ani. răspunde Lia şi îşi scoate telefonul din geantă- un dosar în telefon cu toate lucrurile jenante pe c*re j^kerle-a făcut de-a lungul anilor. îmi vine la îndemâna ¿nd trebuie sa-l pedepsesc.

- Ceea ce nu se întâmplă des, ripostez, încercând să ma

iggurd Birdy ştie că nu sunt vreun egocentric.

- Destul de des pentru a avea un dosar.

Liaseuita prin telefon şi apoi întoarce ecranul spre Birdy« -Deci, a combinat un H pentru Huxley, un .1 pentru [Pa un B pentru el, toate împreună cu un C, de asemenea.

Birdy face o grimasă.

- Arata a o grămadă de litere mototolite.

Lia rade.

- Voia sâ fie simplu.

-În apărarea mea, nu aveam niciun drept să fiu responsabil de asta. Nu spusesem niciodată că am experienţă în design. iar fraţii mei s-au gândit prost când m-au pus să mi ocup de această sarcină. Dar am fost suficient de deştept sâ nu mă pneep, ceea ce ne-a făcut să cheltuim bani ca s-o bttm profesionist

- Inteligent! comentează Birdy. întotdeauna să laşi asta pt seama profesioniştilor!

Chelnerul vine la masa noastră cu sticla de vin coman de Brian, şi, în timp ce el o degusta pentru a se asigura ª «te ceea ce caută, o întreb pe Birdy dacă are fraţi

— Doar un frate. Dar este cu zece ani mai mare decât mine, aşa ca nu am fost niciodată foarte apropiaţi. Nu suntem precum cei mai buni prieteni, însă avem grijă unul de celălalt. Dar prieteni, probabil nu ca tine şi fraţii tai. Trebuie să fiţi apropiaţi dacă lucraţi împreună.

— Foarte apropiaţi, uneori insuportabil de apropiaţi. Ne băgăm prea mult unul în treburile celuilalt. Când sunt eu cel care nu are nevoie de ajutor sau nu a făcut vreo prostie, îmi place să văd cum se desfăşoară drama.

— Ai spune că tu te ocupi de mediere în familia ta?

— Da, răspund, surprins, în timp ce mă întorc mai mult spre ea.

Brian trebuie să fi aprobat vinul, pentru că ospătarul începe să toarne în pahare.

— Ţi se pare că aş fi genul de mediator?

— Eşti foarte calm. Ai un aer care mă face să cred că-p place sa menţii pacea.

— Chiar îmi place. Nu prea mă interesează dramele.

— Pffft! face Lia lângă mine.

Ii arunc o privire peste umăr.

— Ai ceva de comentat?

— Aăă, în ultimul an de facultate, în al doilea semestru, în timpul campionatului de scrahhle, *trăiai* pentru dramă. Făceai parte din dramă. Flirtai cu două fete din aceeaşi echipă, creând un adevărat tămbălău când au aflat... în mij-locul jocului.

— Asta nu e dramă, Lia. Asta se numeşte joc strategic de scrabble. Mă bat uşor în tâmplă şi adaug: Tăria mentală este o componentă-cheie în câştigarea campionatelor, iar

dacă îţi poţi încurca adversarul în vreun fel care să arunce în aer acea tărie mentală, atunci trebuie să o faci. Aşa ca, da, am încasat una pentru echipă şi am flirtat cu doua femei. Ala întorc spre Birdy şi completez: Ca să ne înţelegem, nu fac asta ni ciodată în viaţa reală!

Fa zâmbeşte cu blândeţe.

- – Nu parc că ai fi genul ala de tip.

Hei, Lia, de ce nu mergem să stăm pe balcon cât se pregăteşte mâncarea, să le dăm ăstora doi nişte timp singuri ca sa discute? propune Brian, făcând dezgustător cu ochiul.

— O, sigur, da! răspunde Lia în timp ce se ridică de pe scaun şi i se alătură lui Brian.

îmi dau seama după rigiditatea răspunsului ei şi ezitarea mersului că ultimul lucru pe care doreşte să-l facă este sa ne acorde spaţiu mie şi lui Birdy. Nu, ea vrea să fie un voyeur, să privească şi să asculte fiecare clipă a acestei interacţiuni.

Dacă rolurile ar fi inversate, şi eu aş fi la fel.

— Ce drăguţi sunt împreună! spune Birdy.

— Da, sunt, replic, chiar dacă ce-mi iese pe gură mi se pare o minciună.

— Aşadar, pe Lia ai cunoscut-o în facultate? întreabă Birdy.

— Da, faceam parte dintr-un grup secret de scrabble, iar ea ne-a impresionat cu abilităţile sale ortografice. După prima ei seară, ne-am dat seama că avem în comun o mulţime de lucruri care ne interesau, iar de atunci am rămas cei mai buni prieteni.

— Foarte tare! Care au fost unele dintre lucrurile care v-au unit?

— Aăă...

Mă uit într-o parte şi apoi mă aplec un pic mai aproape.

— Dacă ţi-aş spune, s-ar putea să-ţi micşoreze dorinţa de a rămâne la această întâlnire, deoarece în mod obişnuit Liei şi mic nu ne plac lucrurile populare mainstream.

— Pune-mă la încercare!

Îţi duce vinul la buzele date cu ruj rozaliu.

— S-ar putea să te surprind.

— Bine!

îmi frec palmele una *de* alta şi mă întorc spre ea. 1

Am o obsesie puternică pentru *Stăpânul inelelor.* **Am** citit cărţile când eram mai tânăr, am devenit rapid obsedat, iar de atunci nu m-am mai uitat înapoi. M-am *deghizat* în Gandalf de Halloween de prea multe ori ca sa le pot număra. îmi place să construiesc aeromodele şi să *le* pilotez. Mi se pare *incredibil de liniştitor.* Sunt un jucător avid de jocuri de societate. Voi încerca *orice joc cel* puţin o dată. Le prefer pe cele în care pornesc într-o aventură. Sporturile nu mă prea interesează. Mă uit la *ele, dar* nu sunt un fan înrăit. Din când în când, îmi plac benzile desenate, dar nu genul Marvel sau DC. Există nişte benzi desenate despre Sherlock 1 lolmes pe care chiar îmi *place să le* citesc. Sunt pe cale să devin un adult Disney. Am bilet anual, particip la petrecerea de 1 lalloween în fiecare an şi am o obsesie bolnavă pentru *Coşmar înainte de Crăciun,* precum şi pentru *Mulan.* Scena în care ea „devine bărbat” îmi dă fiori de fiecare dată. Iar filmul meu preferat este *The Thin Man.* Există o serie întreagă, iar toamna târziu, se găseşte un cinematograf vechi în centrul oraşului care organizează un maraton cu ele. Lia şi cu mine mergem în fiecare an.

Birdy îşi soarbe vinul şi se opreşte câteva clipe, apoi rosteşte:

I n tocilar sexy, cred ca pot să mă descurc cu asta.

Chicotesc şi îmi ridic paharul către al ei, unde le ciocnim şi sorbim.

Ce părere ai, amice? întreabă Brian. E grozavă, nu[3]

Birdv s-a scuzat şi a plecat la baie după ce ospătarul i-a luat Srhina cu salată. Am urmărit-o iară ruşine cum se îndepărta, oî o mişcare unduitoare a şoldurilor pe care am apreciat-o.

— Da. e grozavă, spun în timp ce-mi tamponez gura cu şervetul de pânza şi apoi îl aşez pe masă. Se pare că avem unele diferenţe când vine vorba de interese, dar a mărturisit că-i plac drumeţiile, ceea ce este un plus.

Lia a rămas tăcută de ceva vreme. De fapt, aproape toată dna. Brian a vorbit cu ea despre muncă, în timp ce Birdy şi cu mine discutam mai departe.

— l-ai spus că îţi place să observi păsările când faci drumeţii' întreabă Lia.

— Aaă, am sărit peste partea cu binoclul, pălăria cloş şi carneţelul.

Brian râde.

— Pun pariu că e o privelişte pe cinste!

— Nu mulţi oameni au ocazia să vadă această latură a mea fix din motivul ăsta.

— Nu ştiu ce să zic. Cred că pălăria cloş arată bine, spune Lia, cu ochii sclipindu-i spre mine.

Bnan se foieşte pe scaun şi îşi drege glasul.

— Deci, aş putea să presupun că o vei conduce pe Birdy acasă în seara asta?

— Dacă are nevoie să o duc, sigur, răspund.

— O xei invita din nou în oraş? întreabă încet Lia.

Rjdic din umeri.

— Nu ştiu. Poate. Pare de treabă, şi ar putea fi util să o ciinov, tară un public căruia îi place să împărtăşească poze jenante.

— Dar astea sunt cele mai bune po...

— Ei bine, nu ne lăsa să te reţinem! spune Brian în timp ce se apropie Birdv.

Nu pot să nu observ cum i-a întrerupt replica L ei cum ea se Iasă pe spate în scaun după ce a fost *mtrtrr,* < brusc.

Brian se ridică şi îsi încheie sacoul.

— M-am ocupat deja de nota de plata. Lia şi cu mine o să plecăm, pentru că e cam mult de condus până în Malibs.

— Da, sigur! spun în timp ce mă ridic şi eu.

Un mod de-a face acest lucru incredibil de jenant cu _ la revedere direct. Nu a existat niciun interludiu, doar im scurt „plecăm”. Dorind să mă asigur că Lia este bine, mă întorc spre ea şi o cuprind într-o îmbrăţişare.

— Eşti bine? o întreb încet. Dă din cap pe umărul meu. aşa că iau asta drept răspuns şi adaug: Sa ai un weekend plăcut!

— Bine! Mulţumesc! spune ea încet, cu vocea părându-- ciudată.

Mă pregătesc să o întreb dacă e sigură că e totul în regulă, dar mă gândesc mai bine, nedorind să stârnesc \reo întrebare din partea lui Brian.

Aşa că îi dau drumul Liei şi îi spun:

— Scrie-mi despre săptămâna viitoare şi întâlnirile taie Ştii că voi fi la toate.

— Aşa rămâne.

Zâmbeşte în timp ce Brian se apropie şi îi pune mâna p< spate.

El îmi întinde mâna ca să i-o strâng.

— Mă bucur că te-am văzut, Breaker! Distrează-tv. încă devreme! Poate o scoţi pe Birdy la desen.

Fără presiuni! lisuse!

— Sigur, mulţumesc din nou pentru cina!

Pleacă amândoi, iar eu mă întorc spre Birdv. Stă acolo, nesigură ce să facă, cu poşeta plic strânsă în mână.

— Aşadar...

îmi bag mâinile în buzunare.

— Ăăă... când merg în drumeţii, o fac mai mult ca să observ' păsările.

Râde.

— Vreau doar să spun asta înainte să te întreb dacă îţi doreşti şi desert.

— Observarea păsărilor, ai? Pare distractiv. Nu ştiu prea multe despre păsări, dar nu mă deranjează să învăţ.

— Dacă aşa stă situaţia, ai vrea să ieşim la desert?

— Mi-ar plăcea.

Mă ia de braţ şi ieşim împreună din restaurant.

— Bun, un cheesecake uimitor! exclamă Birdy în timp ce ia încă o îmbucătură. Toppingnl de zmeură ar trebui să fie declarat ilegal.

— Ţi-am spus că e bun, zic şi mai iau o îmbucătură. Şi te-ai îndoit de mine.

— Nu m-am îndoit de tine. Doar că nu mă aşteptam să iau desert de la o tonetă cu mâncare.

— Eu trăiesc din tonetele cu mâncare, replic în timp ce mai iau o îmbucătură. Aproape de locul în care locuim este o tonetă cu taco unde se fac cele mai bune taco cu sos. Lia şi cu mine încercăm să ne abţinem, dar nu ajută faptul că sunt parcate chiar după colţ.

— Tu şi Lia luaţi des cina împreună?

— Ăăă, nu chiar! Poate cam de două ori pe săptămână. Ori de câte ori nu e cu Brian.

— îmi doresc să locuiesc aproape de prietenii mei. Ar fi mai uşor să petrecem timpul împreună.

— E convenabil.

1 1 114 MEGHAN
QUINN

Mai ia o bucată de cheesecake şi spune:

Probabil exagerez când întreb asta, dar *cred* ci •> JJI doar curioasă. Tu şi Lia aţi fost vreodată... iubiţi?

Clatin din cap.

— Nu, suntem doar *prieteni. Nici* măcar nu ne-am . •-dit la asta. Cred că e o întrebare *cinstită pe care* trebuie s. ţi-o pui când vezi două persoane *de sex opus ieşind împre* ună atât de mult cum o facem noi. Fraţii mei mă întreab mereu, în ciuda faptului că le dau acelaşi răspuns.

— Iţi cer scuze dacă a fost *nepotrivit! Am* trecut prii mult stres cu ultima mea relaţie, deci bănuiesc că vreau doa să fim direcţi şi sinceri, nu că aceasta este o relape sau că vre să mă inviţi iar la o întâlnire, însă, dacă ar fi cazul, mi-ar plă cea să ştiu nişte lucruri.

— înţeleg. Eu, ăăă, nu am fost niciodată într-o relaţie serioasă, şi nici nu ies la prea multe întâlniri.

— Serios? Am impresia că a fost o prostie din partea mei să presupun altceva.

— Nu, nu prostie. Am avut o întâlnire dublă, aşa că presupunerea ta este validă.

Işi lasă furculiţa jos şi se aşază picior peste picior.

— Deci, de ce nu ieşi mai mult la întâlniri, Breaker? Pari un tip destul de echilibrat. Plăcut. Amabil. Grijuliu. *De ce* nu te expui?

.Mergem în profunzime în seara asta, aşa-i?

Glumesc.

1 ăi, (ied că pui şi simplu nu ani găsit persoana cu care vreau şa petrec mai mult timp. Nu că aş fi împotriva întâi,firilor, dar pur Şl simplu nu m-am potrivit suficient cu cineva pentru a petrece mat mult timp, dacă asta are sens. Şi, cu programul meu încărcat, nici nu în-au preocupat sentimentele.

Încuviinţează din cap.

— Tc înţeleg. Aruncă o privire într-o parte şi adaugă: Şi creţi că nu eşti atât de singur, pentru că o ai pe Lia.

Foarte adevărat! Lia mă ţine pe deplin ocupat atunci când am nevoie.

— Da! îi răspund încet.

— Şi ce se întâmplă după ce se mărită? (ire/i că veţi mai ieşi la tel de des? Şi întreb asta nu într-un mod răutăcios, doar încerc să înţeleg.

— Nu-ţi face griji că mă insulţi sau ceva de genul! Am înţeles curiozitatea. Şi chiar azi am vorbit puţin despre asta, ajungând la concluzia că am putea găsi o casă aproape unul de altul, să ne mai petrecem timpul împreună.

îmi răsfrâng buza de jos.

— Ştiu şi eu... lotuşi, nu sunt sigur cât de mult ne vom vedea. Ştiu că nu ne vom uita niciodată unul pe celălalt, dar şi că întâlnirile noastre la cină vor deveni probabil mai rare.

— Pot doar să-mi imaginez că aşa vor fi, pentru că viaţa de cuplu căsătorit este diferită, afirmă Birdy, confirmându-mi temerile.

— Chiar este.

îmi muşc buza. Ce înseamnă asta pentru mine? Ascultă la ^ mine ce înseamnă: În curând, se parc că voi fi foarte singur.

— Rahat, Birdy, se pare că trebuie să încep să mă întâlnesc cu cineva!

Râde şi mă mângâie pe mână.

- Păi, când eşti pregătit.

Mă uit în sus la ca şi zâmbesc.

— Poate ca aş putea li pregătit. Iii ce zici? \i \ rea să taci din nou asta? Poate nu cu un final atât de trist, vorbind

despre jalnica mea viaţă?

— Nu este deloc jalnică. De fapt, cred că c simpatică. Mama îmi spunea mereu că prieteniile adevărate sunt greu

de găsit, dar sunt cele mai importante lucruri pe care *trdme* / să le păstrezi. Ce ai tu cu Lia este foarte special. Ţi-aj ■ să păstrezi asta.

— Chiar îmi doresc. Dar cred că ai dreptate. Viata de cuplu căsătorit va fi diferită, şi s-ar putea să nu mă simt , n-gur acum, când o am alături, dar situaţia se va schimba după

A

ce ea se va căsători. E timpul să ies la iveală. Ii iau mâna intr-a mea şi adaug: Ai dori să ieşi *la o a* doua întâlnire cu mine? Poate la o plimbare? Pot să-ţi arăt nişte păsări.

Zâmbeşte luminos.

— Mi-ar plăcea foarte mult!

¡----------1

Bip!

Bip!

Bip!

Mormăi în sinea mea şi deschid ochii în timp ce mă uit la telefonul cu ecranul aprins.

Cine naiba îmi trimite mesaje?

Cu ochii înceţoşaţi, îmi apropii telefonul de ţaţă şi v ăd ora. 1.15 dimineaţa. Ar fi bine să fie al naibii de important.

Mă uit la expeditor şi văd că e de la Lia. îmi trec ochii de câteva ori şi apoi deschid mesajul ca să-l citesc.

Lia: Buna, eşti treaz?

Lia: Nu mi-ai trimis niciun mesaj dupii întâlnire.

Lia: Mai eşti cu ea?

Cu un geamăt, mă aşez, mai comod pe o parte şi îi răspund la mesaj:

Breaker: Ştii, asta e o ar putea fi purtata neaţa.

1 1 117 MEGHAN
QUINN

/ ta: (), eşti treaz! (a sâ vezi! Breaker: Din cauza ta.

/ M. I /•» * *ambcşic /ci mvuitor**

*Rrrakcr: 'Rrspmgt ambclid fer meiătoi **

lin: Nu ti mptlra, nu puteam să dona y *eram ninoa^a Wxi... cum a mers cu Birdy?*

Rtvakcr: Chiar facem asta exact acum?

Lia: Da.

(icni dm nou şi ii răspund la mesaj:

Breaker: Bine. E destul de mişto.. Ivem put mc ho / un evident? în comun. dar a fost superdrăguţă, plăcuta şi frumoasă, desigur.

Lia: Bineînţeles. Ai invitat-o la tine acasă?

Breaker: Serios? Nu. Abia o cunosc.

Lia: Ca şi cum asta te-arfi împiedicat înainte.

Breaker: Acum e diferit.

Lia: Cum adică, e diferit?

Breaker: Pentru că încerc ceva nou.

Lia: Crea nou? Spune-mi mai multe...

Breaker: M-am gândit să încerc să ies cu ea.

Lia: Stai... Serios? Dar tu nu ai întâlniri.

Breaker: Da, ştiu, dar, cum în curând te vei căsători şi timpul tău va fi consumat de viitorul tău soţ, m-am gândit că poate ar trebui să-mi găsesc pe cineva cu care, ştii tu... să fiu compatibil.

Nu mai vine niciun răspuns.

Se scurg câteva minute, şi mă întreb dacă am spus ceva greşit sau dacă a adormit, asta până când îmi sună telefonul în mână. Văzându-i numele pe ecran, răspund şi dau telefonul pe difuzor, ca să-l pot sprijini de pernă şi să vorbesc.

— Alo?

Cu o voce şoptită, mă întreabă:

— încerci să mă înlocuieşti?

— Poftim? Nu. De ce ai spune aşa ceva?

— Ultimul mesaj sună ca şi cum ai încerca să găseşti un înlocuitor.

— Lia, fii serioasă, ştii bine că nu încerc să te înlocuit r ’ Nu .ii putea fi înlocuita niciodată, dar să fim sinceri, oricât de mult ne place să credem că lucrurile nu se vor schimba, exact asta se va întâmpla. Brian va fi prioritatea ta odată ce vă căsătoriţi, şi nu poţi lăsa nimic să-ţi stea în cale. Ceea ce înseamnă că voi avea ceva timp liber. Nu vreau să stau tot timpul singur în apartamentul meu, aşa că poate e timpul sa ies şi să găsesc pe cineva.

— Nu vei fi singur. Vom locui unul lângă celălalt, îţi aminteşti?

— Totuşi, Lia, Brian nu mă va dori tot timpul la voi. Recunoaşte, lucrurile se schimbă, şi chiar e în regulă! Ştiam că va veni momentul.

— Dar... Eu nu vreau ca lucrurile să se schimbe. îmi plac lucrurile aşa cum sunt.

Doamne, şi mie! Şi mie îmi plăcea când aveam acces deplin la fraţii mei, dar e de domeniul trecutului. Asta e viaţa, cred. Dar nu pot ignora această oportunitate. înghit în sec şi apoi spun:

— Atunci, de ce i-ai acceptat cererea în căsătorie?

Tace, şi ştiu că e o întrebare la care nu cred că ştie cum să răspundă cu adevărat, în afară de declaraţia generică.

— Pentru că îl iubesc.

Dar eşti îndrăgostită de el? Vreau atât de mult să o întreb asta, dar nu şi să provoc o dramă. Nu vreau să se îndoiască de ea însăşi. Dacă ea spune că îl iubeşte, atunci trebuie s-o cred şi eu.

— Ei bine, atunci, asta se întâmplă când te îndrăgosteşti, Lia. Lucrurile se schimbă.

I'ace din nou şi apoi mă întreabă:

— Dar Birdy? Nu pare o persoană cu care ai ieşi.

— De ce spui asta? - ■

PAi...

() .iuti < uni ii.i|;c adine fl< r în piept.

Nu ,i\< ii piea umile în < omul). I'.a p;ire genul de fată pupulu i, iar iu eşti mai sus pe scara interesantă.

Interesantă i ad. le rog, explică ini cum vine asta!

Vi li interese dileme care nu se potrivesc.

Şi tu şi Brian aveţi interese care se potrivesc? întreb înainte sa ma pot abţine. Ultima dată când am verificat, el crede ca este jenant că tu şi cu mine ne entuziasmăm de un nou joc de societate.

— O singură dată a zis asta.

— () dată este suficient.

— (ie vrei să spui? Nu vrei să mă mărit cu el?

,\7/, *aş prefera să nu o faci.*

— Nu asta am spus.

inii plimb mâna pe faţă.

— încerc doar să spun că uneori interesele nu se potrivesc, şi asta e în regulă. Uită-te la tine şi la Brian! Nu aveţi totul în comun, dar relaţia voastră încă funcţionează. Am ieşit doar o dată cu Birdy, aşa că nu voi insinua că mi-am întâlnit viitoarea soţie sau ceva de genul. Dar ce e rău în a încerca să descoperim dacă suntem compatibili? Poate că aceste interese diferite nu vor fi un impediment, aşa cum nu sunt în cazul tău şi al lui Brian. Există o singură cale de a afla.

Deci asta înseamnă că vei ieşi din nou cu ea?

— Da, mergem într-o excursie wcckcndul viitor. \m de gând să o învăţ despre păsări. Cine ştie, poate va deveni o fanatică, aşa ca mine.

— (iare c faza cu fraţii Cane şi păsările lor?

Hei, lui JP îi plac porumbeii pentru că se simte vinovat că nu sunt iubiţi, dar nu-i pasă deloc de alţi

prieteni cu pene.

— Tc rog, pentru numele lui Dumnezeu, nu le sponci „prieteni cu pene”!

— Păi, dacă nu încerc să mă expun şi să ies la întâlniri, Ş s-ar putea ca ei să fie singurii mei prieteni, şi, deşi singurătatea omului nebun după părăsi sună fermecător, cred că încă nu sunt pregătit pentru acest titlu.

— Pot să-mi imaginez: ponchoul tău, o pălărie cloş. L’n baston.

— Te rog... Te rog să nu-ţi imaginezi asta!

Chicoteşte şi apoi oftează.

— îmi pare rău, Breaker!

— Pentru ce îţi pare rău?

— Păi, în primul rând, că te-am trezit. Şi, de asemenea, pentru că ţi-am dat bătăi de cap cu Birdy. Cred că sunt doar stresată de nenumăratele schimbări rapide. Mă simţeam bine, eram mulţumită, iar acum viaţa mea pare un vârtej de schimbări, şi totul se întâmplă într-un ritm înfricoşător.

— Ştii că ai posibilitatea să o încetineşti.

— Dezamăgindu-i pe alţii.

— Da, dar e de dragul sănătăţii tale mintale. Nu încerca să îi mulţumeşti pe alţii doar de dragul de a o face!

— Breaker, ştiu că ai dreptate. Ştiu că ai, dar pur şi simplu nu pot să-i dezamăgesc pe alţii. Brian este extrem de sensibil. Cred că, dacă aş amâna, ar crede că e vina lui, şi mi vreau să creadă asta. Trebuie doar să o fac pas cu pas.

Bine, insă, doar ca să ştii, dacă vrei să încerci să încetineşti asta, anunţă-mă, şi te voi ajuta.

Ştiu, şi te iubesc pentru asta.' Doar proinite-nu că

vei li aici pentru absolut orice!

Iţi promit!

Mulţumesc!

Capitolul şase

LIA

- El BINE, E DRĂGUŢĂ! SPUNE BREAKER ÎN TIMP CE ieşim din maşina lui şi ne uitam la biserica de piatră grandioasă şi plină de ornamente din faţa noastră.

Pe o stradă aproape pustie din inima Los Angelesului se afla o biserică catolică cu o turlă înaltă care se înalţă până la cer şi o intrare arcuită care pare mai degrabă intimidantă decât primitoare.

Mă uit în sus la clădirea grandioasă şi spun:

— Văd garguie la marginea acoperişului. Asta nu prea se pupă cu o nuntă.

Breaker mă cuprinde cu un braţ.

— Nu chiar, dar motivul iniţial pentru care garguiele au fost sculptate pe clădiri a fost să alunge spiritele rele, aşa ca... dacă priveşti lucrurile astfel, atunci poate că este un lucru bun. În căsnicia voastră nu vor exista spirite rele care să vă bântuie.

Ma uit la faţa lui proaspăt bărbierită de obicei, işi lasă nişte fire scurte, dar azi a ales să se radă de tot.

şi xfopu o xnfiv ponovi tes/ *

w

— O vţw tacr pânicâDdnni va şpuneci

leuri® MailH 2 2 ~ȷ ~.2 2 r»?r: ~ z?.

K

zi: o S.2T.S2 Cine şrie. poare ci interiorii arde

*n .-. ■,>** 2'2 22 2 2;'. 2Z22.

— Breaker. nu szr.: o persoană rehiDoasâ

s W*

— N” zrerzze şi fz relicas rer.rz 2 2?rvcz rzzezTzzz divine. Gindeşre-re de ce era nevoie :r. trerz: 23 rt?~ r~ ~ să c?zsi–c22sci această clădire.’ Toate >cd?nz- ; s detaliile complicare pe care nu le veri în estetica nxxieru de astăzi.

— Corectează-mi dacă greşesc, dar niciun Chipotie ¿re 22-'2i; sau sczJzrzT. complicate. şi tot îmi place foarte mult să intru în localurile lor.

— Pentru că eşti obsedată de chipsuri sărate, la tel ea Lome

— De unde ştii asta? chicotesc.

— Acolo au fost Huxley şi Lottie la prima lor întâlnire oficială, dacă aşa vrei să o numeşti. Acolo au trecut în rev condiţiile falsului lor contract de logodnici. Sincer, când o c*

zici cu voce tare, chiar nu sună real. Oricum, ea a luat aca>.. chipsunle pe care le cumpărase Huxley. deşi el chiar şi le dorea. S-a plâns de asta zile întregi.

— Voi sunteţi miliardari. Puteri să vâ cumpărări propriul Glupotle şi să-| transformaţi într-o fabrică de chipsuri pentru plăcerea voastră personală. De ce se plângea că cineva ii ia chipsunle?

I vorba <k- principiu, răspunde el în momentul în care B< av< coboară dinu un Sedan negru parcat la câţiva metri dutanţă.

lk..vrcsU-cuhHul.dkeva.|‘1chMrvsubţin,Iner1<upct(Kiiri
d< minimum /< <. centimetri, mereu cu <> t.)(a ranchiunoasă

■riniitoare, insotirâ de buze de culoare neutri. Imita **i» rerală** punând întotdeauna o jachetă despre care nu noci spune că este o rochie sau câ este, de fapt, o ja- **cKti –** chiar M în căldura din California – şi o asortează cu • pîlânc scund când se află în aer liber. Singurul moment **în** care nu poartă pălărie este atunci când stă la masă. îmi **WBnteşte de** zma din *împăratul -prăjit,* dar tară pielea mov, **sâmi** iâsan care-t ating buricul şi un trepăduş care găteşte un **spanac** dat dracului.

— Bună. Ophelia! spune ea destul de rece şi apoi se întoarce spre Breaker. cu un zâmbet jucându-i pe buze. Domnule Cane, ce plăcere câ ne însoţiţi astăzi!

Işi întinde mâna subţire ca un schelet, iar Breaker o ia şi n oferă o simplă strângere de mână.

— \ 2 rog. Breaker este de ajuns, iar eu nu puteam rata ocazia de a fi domnişoara de onoare perfectă pentru fata mea!

Mă strânse în braţe.

— Domnişoară de onoare? întreabă Beave. uitându-se la nune. Xu ştiam că la altar vei avea alături un bărbat.

îmi înfrânez rânjetul. Pun pariu că Beave nu se aştepta la **o** răsturnare de situaţie atât de matinală! Xu există nicio îndoială câ este o tradiţionalistă şi are nevoie de cadrul tradiţi- **onal** al unei nunţi. Mireasa are femei de partea ei. iar mirele are bărbaţi. Aşadar, bine aţi venit în secolul modem, pentru ca noi nu aşa funcţionăm!

— Breaker este cel mai bun prieten al meu. Xu mi-aş dori nimic altceva.

— Păi, poate ne putem gândi...

— X-o să fie altfel, o întrerupe Breaker. dând de pământ şi cu autoritatea mea.

Partea nasoala a acestei situaţii este că, deşi este nunta mea, Beave nu va asculta de nimeni altcineva în afară de ea

însăşi. Singura persoană, şi vreau să spun SINGI/RA *peri* soană, care i-ar putea anula hotărârea este Breaker. NICI oii nici fiul ci, nimeni altcineva, doar Breaker, şi asta pentru ci ea îl preţuieşte pe Breaker mai mult decât pe mine şi pe fiul ei. Singurul motiv e cât de gros este portofelul lui Brc.ikcr

— înţeleg.

Beave se îndreaptă de spate.

— Ei bine, atunci, cred că voi lua asta în considerare.

Apoi se uită la el din cap până-n picioare şi adaugi $m.

Breaker, am auzit veştile *despre* fosta ta angajată.

Clasic!

Doamne, e ca un ceas. Am văzut-o de la un kilometru că va pomeni de asta.

Breaker i-o retează şi o umileşte, iar acum ea încearcă să facă la fel, dornică să egaleze scorul. Habar n-are că motivul pentru care fraţii Cane au atât de mult succes este că-i citesc imediat pe cei ce se caţără pe scara socială şi nu-i lasă sa-i dărâme.

Iar după convingerea din *expresia lui,* ştiu că o citeşte cat se poate de clar pe Beave.

— Tragic, nu-i aşa? întreabă Breaker. Că o fată cu atât de putină valoare de sine răspândeşte minciuni pentru a atrage atenţia. Avocaţii noştri se ocupă de asta. Vor exista scuze după ce vom prezenta dovezile necesare privind comportamentul inadecvat al fostei angajate la locul de muncă. I’e de altă parte insă, nu ar trebui să spun nimic, tîindc.i este confidenţial.

A, de înţeles!

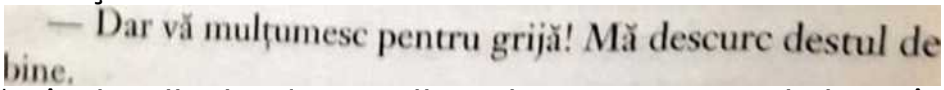
— Dar vă mulţumesc pentru grijă! Mă descurc destul de bine.

' " oferă zâmbet lipsit <|e umorii apoi tace UI1 wesr ■»pic lns< în a

— Gewirr ered <í rwo& de vjzrtr *z* O-V-Q : >. í – .-

Se w, Ímprevráí OÍ 'x t -..<•- Í;<-, ----
dei” -i^á ti, ííictpe *á *vrut martit nbrz&t. tit* : «-rí *zt z □:* ra-rta cu tm nme.

Rir.âi în «pate o dipâ M mi >X* *Zz z~zz., ...* S-CIA--
'jir-iiâ *ÎÎ mirtumevz*

— *hm furt* foarte *riu* câ a adas vorba de s<-i

— Xu-p cere scuze pentru e>. £ - st —m-
pxrtr ti Soam că va aduce în discuţie procesul $* a tost uşor ta o opresc.

— Ştiu, dar tot nu ar fi trebuit să spună nimic.

— Lía, sunt bine.

— Înz regulái

II strâng cu ceva mai muirá fórrá.

s— O să am nevoie de ajutorul râu :a şi urc scările. Pantofii ăştia pe care mi i-a cumpărat Brian sunt un pic prea mari.

Breaker se uitá în jos la pantofii mei. examinându-i.

— Ala întrebam de unde naiba ii ai.

— Xu-ţi plac? îl întreb în timp ce-mi întorc piciorul în- tr-o parte.

Toata ţinuta asta strigă Brian. O fustă mini roşie şi pufoasă, cu un maiou negru şi tocuri negre de zece centimetri pe care nu le-aş purta niciodată, dar chiar niciodată. Mă simt mai degrabă ca un clovn nou-născut decât ca doamna sofisticata pe cale să se căsătorească cu foarte căutatul Brian Beaver.

— Sunt drăguţi, dar nu ţi se potrivesc.

— Ce te face să crezi asta? Catarama de aur de pe degetul de |a picior sau faptul că arăt ca un începător care încearcă să meargă pe picioroange de circ?

Poate un pic din amândouă.

Chicoteşte.

— Păi, măcar Beave nu a spus nimic dezaprobator. Urcăm scările, Breaker ajutându-mă tot timpul.

— Ce mod de a vedea partea pozitiva! Acum, hai să vedem dacă ne place biserica asta!

— Voi spune că nu.

— Ai un al doilea loc unde vrei să te căsătoreşti? O con- traofertă? întreabă Breaker în timp ce urcăm scările.

— De fapt, am, dar ştiu că Beave o să-l urască.

— Atunci, înseamnă că e perfect, spune Breaker când ajungem la uşă şi intrăm în biserica opulentă.

Intrarea se deschide într-un spaţiu enorm, ca de catedrală, cu grinzi de lemn natural încrucişate pe tavanul boltit. Şiruri peste şiruri de strane stau în faţa altarului, în vreme ce un covor de catifea roşie se întinde dc-a lungul culoarului luminat de lumânări. Altarul este sculptat din acelaşi lemn ca şi grinzile şi acoperit cu ţesături şi un aranjament de flori ce pare destul de extravagant pentru o slujbă de vară.

Aplecându-mă spre Breaker, îi şoptesc:

— Sunt surprinsă că lumânările aprinse nu sunt un pericol de incendiu.

— Iar sfeşnicele alea nu par prea rezistente.

— Nu este pur şi simplu divin? întreabă Beave, care pare de-a dreptul fermecată. Nu vom încăpea toţi în strane, dar vom transmite nunta în direct pentru cei care aşteaptă la club sosirea voastră.

Clipesc de câteva ori în timp ce mă uit la *numeroasele* şiruri de strane.

— Câţi oameni ai de gând să inviţi? o întreb.

— Ophclia, ţi-am trimis prin e-mail lista invitaţilor.

Pocneşte din degete, iar asistenta apare lângă ea cu o cutie. Bcave deschide cutia şi scoate o diademă cu voal.

Acum, să vedem cum îţi vine!

Stai puţin, ce listă de invitaţi?

Beave mă ignoră şi îmi strecoară voalul pe < icşici, mii gândii nu agrafa adânc în scalp, până când sunt aproape şi gura că mi-a dat sângele.

-- Ţi-am trimis-o, Ophelia. Sincer, chiar trebuie sa voi bun despre organizare?

Scoate restul voalului din cutie, trăgând ţesătura dc tul afară în grămezi, lisuse, cât de lunga e chestia asta? Şi dc ce mi la pus pe cap?

— Cred că nu l-am văzut. Am fost cam ocupată vvcekendul ăst».

Ocupată cu Brian, fiul ei.

- li, dacă ţi—ai fi făcut timp să te preocupi dc viitoarea ta nuntă, ai fi văzut că am un pic peste 2 000 dc invitaţii care vor tî trimise.

face un gest spre culoar.

— Acum, te rog, mergi pe culoar, ca să văd cum arată voalul!

Clipesc, complet imună la tot ceea ce mi se întâmplă.

— 2... 2 000? întreb, cu gura uscată. Adică 2 000 de oameni?

— Alai degrabă între 4 şi 5. Sunt cupluri şi familii.

Îmi face semn să merg din nou, dar rămân nemişcată.

— O. Doamne! exclam în timp ce încep să transpir la subraţ. Sunt... prea multe persoane. Poate clubul să găzduiască atâţia oameni?

— Normal că nu! răspunde ea, făcându-mi semn cu mâna. Acesta e motivul pentru care am închiriat şi plaja privata. 1 vorba despre aparenţe, chiar dacă oamenii nu vor vedea totul. Acum, te rog...

îmi face semn să merg pe culoar.

A îi întorc spre Breaker. cu inima bătându-mi r< H e ~ – plorând ajutor din priviri.

— Ai auzit şi tur rostesc printre dinţii indeştau. ca fel incurcându-mi-se în picioare. *2 000 de Mmer;. Br&xer*

Din fericire. el îmi simte panica.

— Par mulţi. spune Breaker. S-a uitat şi Bnan pe râ?

Beave îl ignoră, dând din mâna.

— Bnan are lucruri mai bune de *făcut* decât sâ se *(K^yc* de detaliile nunţii.

— Dar... e începutul căsniciei lui. Nu crezi *că* ar tret. să fie un pic interesat? întreba Breaker.

Femeia îsi întoarce brusc capul spre prietenul meu.

— E destul de interesat, dar o lista de invitau e neînsemnată. Ar trebui sâ ştii cât de importanta este slujba Iui la nivel înalt. Nu pot să-l deranjez cu întrebările astea. De aceea eu sunt la conducere. Acum, Ophelia, mergi pe culoar, ca să vad dacă ţi se potriveşte voalul.'

Da, dar asta înseamnă o mulţime de oameni, doamnă Beaver continuă Breaker în timp ce încerc să îndrept voalul.

11 lovesc cu picioarele în *timp ce* asistenta – nu sunt sigură de numele ei – încearcă şi ea să mă ajute.

Lia nu se simte bine în mulţimi mari. Dacă nu vreţi ca mireasa să leşine la altar, *cred că* trebuie sâ mai reducep numărul.

Bravi s< întoarce spre mine şi mă întreabă;

Nu e adi-vărat, *nu i* aşa?

• u ' dovedit, dar o *văd i* a pe o posibilitate, aşa că o accept. Sunt loaru- emotivă, răspund *în timp ce înclin* <ii.i d» ma voalului *l)c midi prnvinr acest voal'*

A fo t J *im n d< t ănd m* .un căsătorit. le rog s.i nu Io vi şti *în* i I i u > opinii ' I sh o »Hoşli-niH'pivpiMiil.

Zimlw.

I minunat! Chiar ca poţi să simţi mirosul istorici.

I oartc... mucegăit.

— Oricum, nu pot să spun că o mireasă leşinată la altar vierea amintiri de nuntă preţioase. Dacă leşin, il voi face de ruşine pe Brian.

Once lucru care i-ar putea face rău, l-ar putea face dc râs siu i-ar putea păta fiul, Beave nu va dori să aibă nimic de-a tace ai asta.

— Nu ştiam că eşti un risc la altar.

lini aruncă o privire.

— Dacă leşini, ar strica întreaga ceremonie.

Nimănui nu-i place o mireasă leşinată.

— Da, şi dacă mă lovesc cu capul de una dintre strane? întreb. Un cap spart duce la sângerate, şi nu cred că invitaţii vor dori să fie o nuntă sângeroasă. Mai ales dacă voi purta voalul asta moştenire. Nu sunt sigură că sângele iese uşor dintr-o ţesătură ca asta. Ştii cumva ce lungime are?

— 15 metri, răspunde absentă Beave.

15 metri! Doamne, cine are nevoie de un voal atât de lung? Nici măcar nu face parte din vreo casă regală.

Breaker se grăbeşte să intervină:

— Rochia albă şi sângele nu prea seamănă cu o nuntă dc înaltă clasă. Ca să nu mai spun că ea sângerează uşor. Vorbim de bălţi de sânge.

— Anemie cauzată de deficienţa dc fier, completez, dând din cap.

— Bine! Beave îşi ridică bărbia şi adaugă: Poate o să vorbesc cu doctorul meu şi o să-l rog să-ţi prescrie nişte Xanax pentru toată ziua, ca să evităm în orice fel să leşini.

Normal că ar avea la îndemână o soluţie bazată pe medicamente.

— Aăă. asta nu va funcţiona, replic, aruncând o pnvrr- spre Breaker în căutare de .1 iu tor.

— Da. spune el. profitând de rugămintea mea. Xu n avea efect pentru ca... ăăa... ei bine, vomita.

Bcave se retrage dezgustată, lucru pentru care nu o învinovăţesc. Xu se aştepta la aşa ceva.

— Poftim? bace ea.

Breaker încuviinţează din cap şi continuă:

— Da, e un vomita tor serios.

Işi îndreaptă degetul mare spre mine.

— Orice fel de medicament care ii reduce anxietatea... îl voinică imediat. Şi nu doar un pic. E ca un proiectil. îmi amintesc un moment în facultate când a luat nişte medicamente pentru calmare – mi-mi amintesc exact ce era . dar a luat câteva înainte de examenul final la Statistică < Mecanici a datelor pentru ea era foarte emoţionară. După prunele zece minute de ruse uscată, a început să x omite peste foaia de examen şi peste săraca bată din fata ei. A fost un adevărat dezastru. De atunci, s-a ţinut cat mai departe de medicamente. Xu cred că merită să riscăm Xanaxul în ziua aceea, aşa că mai degrabă ar trebui să reducem lista de invitări. Ce-ar ti să mi-o trimiteri mie? sugerează el. Din mo- ment ce sunt atât de cufundat în celebrităţi, voi fi în măsura sa aleg cine va ti insultat şi cine nu contează atunci când vine vorba de a fi prezent acolo.

\omâ în timpul unui examen? Nil puteam găsi o imagine mai puţin dezgustătoare pe care să o întipărim în mintea viitoarei mele soacre?

Mă uit la Beave, gata să citesc dezgust absolut pe ba ţa ei.

c.,un zâmbet extrem de discret, ca şi cum. dacă nu a> cunoaşte-o. nu nu-aş putea da seama, dar este acolo, clară ca lumina zilei, bucuria ei adesea reţinuta.

— O! face ea, împreunându-şi mâinile în faţă. Eşti la curent

cu scara sociala?

— Normal! Cum credeţi ca am ajuns miliardar? întreabă Breaker facându-mi cu ochiul, iar eu ştiu, în adâncul sufletului meu, ca l-a durut foarte tare să spună asta.

Dacă ar trebui să afli un lucru despre Breaker, acela ar fi ca el nu este niciodată genul care să se dea mare cu banii lui, aşa că să menţioneze că e miliardar în faţa lui Beave nu face decât să arate că este cel mai bun prieten dc care am nevoie în clipa asta.

— Păi, atunci ar fi minunat. Voi accepta oferta ta generoasă, replică Beave înainte să se întoarcă şi să se îndrepte spre culoar.

Cred că asta e tot. Mie-mi convine.

II ciupesc de coaste şi glumesc:

— Pur şi simplu arunci cu titlul dc miliardar?

El chicoteşte şi-mi şopteşte:

— A convins-o să-mi trimită lista, nu? Ne putem uita pe ea împreună. Adu-ţi pixul roşu!

— Voi aduce mai multe. Va fi măcel. S-ar putea ca sângele să nu se verse la nuntă, dar cu siguranţă se va întâmpla pe lista de invitaţi.

Beave se răsuceşte pe călcâie şi spune:

— Mai departe: eşti catolică, Ophelia?

— Aăă, asta ar fi un nu!

Mă mănâncă locul în care agrafa voalului mi se înfige în scalp.

Sprâncenele lui Beave se ridică mult pe frunte.

— Cred că Brian mi-a spus că eşti.

Dau din cap.

— Nu, nu sunt catolică. I)c fapt, nu am nicio religie.

— Cum *poţi sa* nu ai o *relime? întreabă ea* li
Cui *naiba ii mulţumeşti pentru* toate lucrurile 1 înainte de a merge la *culcare?*

— Aăă... *părinţilor mei?* întreb.

Ea rânjeşte dispreţuitor.

Ei, pur şi simplu nu se cade una ca asta. Pocneze – ' *degete* catre asistenta ci şi-i ordonă: *Telefonul!*

Asistenta ei îi oferă repede telefonul. apoi o jrr.áresc cum îl butoneaza. *II* duce la *ureche şi,* cât timp aşteaptă. i simt privirea cum mă analizează din cap páná-n picioare. critică şi *menită* să mă pună la locul meu.

— *Părinte Joscph, da, sunt doamna* Beaver, ce *mai faceţi? Ilinc! Am* o mică *problemă. Logodnica* lui Brian tocmai m-a informat că nu este catolică. Da, şdu...

Face o pauză.

— Ei bine, ce-ar fi dacă aş oferi o donaţie mare parohiei?

Strâmbă din buze.

— Da, foarte mare.

II miruieşte *pe preot? Doamne, Dumnezeule!* Nu e ceva teribil de greşit în asta? Asta nu-ţi oferă un bilet direct spre iad dacă intr-adevăr crezi în asta?

Grozav! Mulţumesc!

Include şi ii dă înapoi *telefonul asistentei* sale.

Problema a fost evitată. *Părintele Joseph se* va ocupa de ea.

(ie înseamnă asta? întreb.

E mai bine să nu pui întrebări, *Ophelia. Ai* făcut *deja* destule probleme cu lipsa ta de credinţă.

Nn i aşa că i o adevărată comoară?

luían şi I a a nu trebuie să facă cursuri p rema rítale? *în* – treabă Breakcr. Şi asta nu necesită să fie făcute cu şase luni înainte de nuntă?

iţa* Cum îiecam, col mai bine este să nu forţăm lucrurile întrebări Ceea ce trebuie lacul va li lacul, aşa ca hai să trecem peste asta'

Sună foarte... divin, bace un semn spre altar şi reia:

— \cum, te rog să mergi pe culoar, ca să văd cum arată voalul în acest spaţiu. Am cerut ca pereţii să fie vopsiţi din hfiou înainte de nunta într-un alb strălucitor, iar covorul sa : fie înlocuit. deoarece este destul de murdar, dar acesta este [exemplul de opulenţă la care ne aşteptăm când vine vorba de fotografii de nuntă. Fireşte, rochia ta va avea o trenă de cel puun patru metri, astfel încât să poată aluneca pe scări odată cu voalul.

Nesigură pe picioare, încep să merg pe culoar.

— Patru metri? întreb. Aii se pare o grămadă de material.

— Frumoasă observaţie, dragă!

Mă priveşte în timp ce eu fac încet, şi vreau să spun încet, câte un pas pe rând. Face un semn spre ochelarii mei.

— A vorbit Brian cu tine despre operaţia laser la ochi? Nu te putem lăsa să porţi ochelari în ziua nunţii.

Fac o pauză în timp ce-mi apropii mâna de ochelarii mov.

— De ce nu?

— Ochelarii strălucesc în poze. Chiar crezi că vreau poze cu fiul meu căsătorindu-se cu o femeie care pare că are un singur ochi din cauza reflexiei? Nu! În plus, oricum nu-i pasă de ochelarii tăi. l-a numit copilăroşi. Cred că voia să vorbească cu tine despre operaţia Lasik. Am un doctor care iţi poate face programare săptămâna asta.

Pocneşte din nou din deget.

— Rezervă o programare ca Ophelia să meargă la doctorul Rosenblad!

— Nu vreau operaţie Lasik. Mi-e frică! protestez.

— Ophelia – Beave mă aţinteşte cu privirea este nw>| mentul şi locul să decizi dacă te comporţi ca un copil au 41 un adult. Te rog să-ţi aminteşti ce vârstă ai!

Trece pe lângă noi şi se îndreaptă spre culoar în timp ce îi strigă asistentei să ia notiţe cu privire la amplasarea aranjamentului floral.

Pur şi simplu rămân pe loc, şocată.

Brian a spus că ochelarii mei sunt copilăroşi?

Mereu am crezut că-i plac. Nu credeam că există ceva la mine care să nu-i placă. Dar ştiind că nu-i plac, asta… uau. asta chiar doare!

Simt că mă sufocă nesiguranţă, iar gâtul ini se strânge de jenă.

— Hei! şopteşte Breaker în timp ce-şi strecoară braţul în junii meu.

Când nu mă uit imediat la el, mă trage şi mă forţează să-l privesc.

— Ochelarii tăi sunt al naibii de nemaipomeniţi! şopteşte cu gura aproape de urechea mea. Pe lângă inima, sinceritatea şi obrăznicia ta, ochelarii sunt unul dintre lucrurile mele preferate la tine.

— Breaker! îngaim şi clatin din cap, dar apoi el mă prinde de bărbie, ţinându-ină nemişcată.

— Nu numai că sunt o reprezentare directă a personalităţii tale, dar fac ca punctele verde-deschis din ochii tăi să iasă şi mai mult în evidenţă. Uneori e imposibil să nu te uiţi la ei, dar, când sunt evidenţiaţi cu atâta rafinament, n-ai cum să nu te simţi captivat.

îmi feresc privirea, dar el mă forţează să mă uit din nou la el.

— Mă simt atât de jenată!

— Singurele persoane din acest scenariu care ar trebui

să fie tenate sunt Beave. pentru ca ţi-a spus un lucru atât de înjositor, şi Brian, pentru ca a gândit măcar că ochelarii tăi $nnt nepotriviţi. Degetul lui mare îmi mângâie obrazul în vreme ce adaugă încet: Eşti superbă, Lia! Iar ochelarii scot în evidenţă cât de frumoasă eşti.

— Mulţumesc! rostesc după ce cuvintele lui pătrund prin tristeţea care mă învăluie.

lini ridic privirea spre el, aşteptând un zâmbet liniştitor. dar în schimb, sunt întâmpinată de o privire atentă şi serioasă. Iar pentru o clipă, stăm acolo, uitându-ne unul la altul, complimentul său extrem de plăcut zăbovind între noi.

Mi-a mai spus că sunt frumoasă.

Mi-a spus chiar că arăt sexy.

Dar întotdeauna mi s-a părut că fix asta mi-ar spune un prieten bun.

Acum însă, senzaţia e cu totul alta.

Vreau să-i analizez mai în profunzime remarca.

Vreau să văd dacă există mai multă emoţie în spatele ei sau dacă doar eu sunt cea care simte aşa, dar, taman când deschid gura, îi sună telefonul în buzunar, eliberându-ne pe amândoi din transa în care am intrat.

V

— Ăăă, trebuie să răspund, spune el stânjenit. Scuză-mă!

Clipeşte de câteva ori, aproape ca şi cum ar încerca să îşi pună mintea la contribuţie, apoi îşi scoate telefonul şi răspunde:

— Ăăă, bună, Birdy!

Birdy? Ea îl sună?

— Nu, c în regulă! Ce se întâmplă? Se uita la mine şi apoi spune: Nu, nu cred că am vreun plan pentru diseară.

Hnim, credeam că vom cerceta lista de invitaţi,

tfor. *p* de altă pai te, nu cred că am stabilit un anumit *moment* pej tru asta.

— Da, sigur, pare super.' Ne întâlnim acolo! Trimite-mi mesaj cu detaliile! Da, ne vedem atunci? Pa!

Închide telefonul şi îl bagă *la loc în* buzunar.

— Scuze!

— Te vezi cu *Birdy diseară? îl întreb* în timp ce *îmi potrivesc stângaci voalul* prea mare.

— Se pare că da, îmi răspunde, apoi se întoarce spre mine cu un zâmbet. Să-i dăm peste nas lui Beave cu propunerea ta de ceremonie?

— Sigur! replic, simţindu-mă ciudat că a schimbat atât de repede subiectul.

— Şi care ar fi această propunere? mă întreabă şi ridică glumeţ dintr-un deget. Stai puţin, lasă-mă să ghicesc! Se bate uşor în bărbie şi reia: Aăă, trebuie să fie un loc unic, pentru că asta eşti tu, dar şi ceva pitoresc şi de modă veche. Pocneşte din deget şi conchide: Vechiul tribunal.

— Mi-ar plăcea, dar ştii că nu poate găzdui nici măcar o sută de persoane.

— Atunci, e bine că reducem lista de invitaţi.

Ridică jucăuş din sprâncene.

— În niciun caz nu ar fi de acord cu aşa ceva, iar dacă tot am de gând să propun ceva, la fel de bine aş putea să vin cu ceva care să o facă să creadă că ei i-a dat de fapt prin cap asta.

Bine, te ascult, spune el în timp ce-şi încrucişează braţele la piept.

Ii.ig de voal, încercând să îl scot, dar atunci strigă

Beave: Ophclia, nu ai terminat cu asta! încă mai procesez ‘ uin va arăta.

ndw pwte cap spre Breaker w apoi : rmpmg

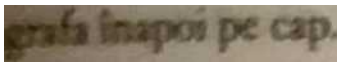

5w* Iu bme. oricât de muk aş uri

drace. noţradmâ frumoasă în spate, care ar ~ pe—e -â z<- - **< «rv ceremonie. Oamenii ar putea urmi n ***

cfcjbufoL de pe peluza sau de pe scaune’e din faţa i'ur:.:

Breaker *mă* aprobă, dând din cap.

— Nu e chiar stilul tău. dar e destui ie 2ţr <e. Vre: sâ toc eu propunerea?

— Nu-mi place să spun că ar fi mai bine să vină de la Idne. dar cred că ăsta e adevărul.

— Nu-ti face griji, mâ ocup eu!

Mâ cuprinde iar cu un braţ şi mâ conduce pe cui ar sure i Beave. În tot acest timp, mă gândesc obsesiv la ochelarii mei şi la vocea caldă a lui Breaker care îmi spune cât de mult ii adoră, la întâlnirea lui cu Birdy şi la nenorocitul ăsta de voal. Toate astea îmi provoacă o senzaţie de greaţă.

— Doamnă Beaver! strigă el.

— Da?

Ea îşi întoarce corpul fusiform spre noi.

— Ştiţi, mâ gândeam, recepţia va fi la club, nu?

Breaker o rosteşte atât de dezinvolt, încât. dacă nu l-aş cunoaşte, probabil c-ar fi deranjant să văd cât de repede poate sa apeleze la farmec.

— Corect! răspunde ea, împreunându-şi mâinile.

— Frumoasă alegere, apropo! Am fost acolo pentru o nuntă acum un an şi ceva, şi a fost uluitor.

Doamne, urăsc când devine aşa, atât de nonşalant şi de potrivit! Nu e tipul pe care îl cunosc. Dar este masca lui de om de afaceri şi motivul pentru care a ajuns unde a ajuns, pentru că el poate fermeca precum nimeni altul, la fel ca JP Huxley, pe de altă parte... Ei bine, el este ciocanul. Lui

Huxley îi este greu să fie fermecător. *Pentru el, lucrurile* sunt albe sau negre. Nu există gri... în afară *de Lottie.*

— Este pitoresc.

Beave îl studiază pe Breaker. Simt ca îşi doreşte să afle unde vrea el să ajungă cu asta.

— Şi, pentru că este atât de pitoresc, mă face să mă gândesc că, deşi această biserică este frumoasă, cumva păleşte în comparaţie cu ceea ce are de oferit clubul. Chiar am fost acolo zilele trecute, la o întâlnire cu Clinton Marş. II cunoaşteţi?

Ha!

Normal că Beave îl cunoaşte *pe* Clinton Marş. Toata lumea îl cunoaşte. Este unul dintre cei mai bogaţi oameni din America. A creat o mică bucăţică de hardware care intră în fiecare telefon şi a făcut atât de mulţi bani din asta, încât acum strănută bancnote *de o sută de dolari.*

Lasă-I pe Breaker să pronunţe numele potrivit ca să-i înmoaie genunchii iui Beave.' De aceea este cel mai bun prieten al meu, bărbatul meu de onoare.

— Da, sigur. Clinton este un om minunat de ager şi de inteligent. Am avut norocul să-l întâlnesc acum câteva luni, răspunde Beave, cu ochii sclipitori.

— Ei bine, ne-am plimbat prin grădini în timpul întâlnirii noastre, iar el le-a lăudat pentru cât de frumoase sunt şi ce cadru perfect ar fi pentru o nuntă. Chiar se gândea ca fiica lui sa se căsătorească acolo.

— Serios? face ea, cu mintea deja cuprinsă de frenezie.

Ştii expresia „Să ţii pasul cu familia Jones”? Da, Beave îşi trăieşte viaţa conform ei.

Da, şi mă gândeam că... el chiar avea dreptate Grădinile sunt uluitoare, frumos amenajate, cu oceanul în fundal, pur şi simplu spectaculoase.

Beave da încet dm

— Se. este -aorârtâni. torié ’¡or ~ cᵣxtD<et infirme.

Fnoesr dn deret. tir asísrenQ **apare ănşi ex**

— **Fi-® anedai íeáori ct . .**

• is aasanenteíe aeceur*.

Kx: «isEnarce <cre net

capacuTet ti de *i* ~erze pe comn nnm iarbă.

— Q, wnfaceţi deloc -—. . .-ht.ri.--i -.-111:1 « pseascá o =CEzi pentn i na rblost grinzile. Sos- desez *„Jí* —í—t*. —. —-—'X —X cu tocurde.

— Foarte desear careará má susţine *a* Breaker.

— '.'x – X :-... – . i – : . ... : . . . **- . – - *Z* -.**

ᵣ*jt* Beave sá-mi arunce o privire batjocoritoare. Aăâ— **a acar:--,** í O já deñlez pe covorul ásta.

Hfeüc íöt WflU răsfira' ' -x ~ai rvire ce'.Ti't, pásese pe culoar, preácándo-má cá un ín mlnâ |Bi buchet. Tíip’;e transpirate îmi aluneca în pantoñ. dar le cer.tr i kxrui lor páná când ajung la altar.

Síavá hi; Esus. am reuşiţi

Mergi înapoi! îmi cere Beart. tu . .. x lezx i'.r/.'.nsi t¿ pot executa mersul pe tocuri.

ne. ce enervanta *t.*

Lmem în spate, mâinile ridiche ir. rata, p .r. un picior în ce. n.az .. mâ întorc pe culoar.

J'/ac-o c: poasta, Beave!

Poţi sa má faci sá mâ simt ca naiba în legătura cu ochelarii mei.

?<xi <ă-rriei dreptul să-mi aleg propria nuntă.

Dar refuz să-ţi permit să mă faci să mă simt ca şi cum nu ptx să merg pe tocuri.

— *VcâctJ' spun* în timp ce-rni întind mâinile, apropnn- dumă dc ea. Nu e nicio problemă...

La uiumul pas. piciorul îmi aluneci dm *pantof,* librându-mă.

— O. rahat.'strig în timp ce mâ întind dupi ce ~ i ”' piat lucru de pe lângă mine...

Un sfeşnic.

Il strâng cu putere.

— Eeei, amice.' exclam, abia râsuflând. A fost *că.-. z*

Râd în timp ce mă uit la lumânare, care se cfanr.i – mură în sfeşnic.

— Aăă, Lia! spune Breaker în timp ce tace un pas inairre.

Dar e prea târziu.

Totul se întâmplă cu încetinitorul, în timp ce lumânarea se răstoarnă şi cade *pe podea. Ochii mi se* mişcă ouată cu rt. urmărind-o cum cade exact peste voal.

Răsuflarea mi se opreşte în piept.

Fac ochii mari.

Şi, în câteva secunde, voalul izbucneşte intr-o adevărată vâlvătaie de flăcări.

— O, Doamne.' strig. O. Doamne, am luat foc.' .Am luat FOC!

.Arunc sfeşnicul cât colo şi, cu un pantof pus şi unul scos, o rup la fugă pe culoar, să scap de flăcări... în timp ce ei vin după mine.

— Voalul! strigă Beave.

— Ai luat foc! strigă şi Breaker.

— Stingeţi-l, stingeţi-l, stingep-1! strig întruna.

— lisuse Hristoase! ţipă Breaker. Rostogoleşte-te. Lia. rostogoleşte-te!

I nde să mă rostogolesc? ţip şi eu în timp ce mâ învârt în jurul altarului, cu voalul cuprins de flăcări ce mi se apropie iot mai mult de cap. Dragă lisuse, nu-mi da *foc Li păr! le* rog, vă implor, pe tine şi pe tatăl tău, nu-i da foc’

O moştenire! exclamă Beave înainte sa se prăbuşească într-o strană.

- Rostogoleşte te. pentru numele lui Dumnezeu!

Mă las la pământ şi mă rostogolesc, trăgându mi gonim cbit h piept, ca să nu rămân blocată în şirurile de strane.

S-a stins? ţip. Încă mai ard?

Mi uit peste umăr şi văd cum mă urmăresc flăcările.

— Ahhhhh! Breaker, mă vor înghiţi! Salvează-mi sufletul... salvează-1!

Continui să mă rostogolesc în timp ce văd cum fumul se înalţă în aer.

— Ce e mirosul ăsta? E părul meu? Breaker, ajută...

Pleosc!

Apa mă stropeşte, udându-mă până la piele şi stingând totodată şi focul.

îmi ridic privirea şi îl văd pe Breaker ţinând în mână un bol de metal foarte mare, cu pieptul zvâcnind şi cu groază în ochi.

— S-a... s-a stins?

înghite cu greutate şi dă aprobator din cap.

— Da, s-a stins.

Mă întind pe podea, udă şi îngrozită, în timp ce respir adânc.

— De unde ai luat apa?

Se uită în jos la bolul gol şi tresare.

— Aăă... Cred că tocmai te-am binecuvântat cu apa sfinţită.

Clatin din cap.

— Botezul prin flăcări tocmai a căpătat un sens cu lotul nou, spun în timp ce o aud pe Beave mormăind un lei de rugăciune în fundai. înghit cu greutate nodul din gât şi adaug: Constderaţi-mă convertită!

— Ala urăşte, spun în timp ce Breaker *deschide uşa* magazinului de papetărie.

După ce i-am înmânat cu blândeţe lui Beave voalul moştenire distrus, i-am spus că mă duc sa mă schimb înainte *de* următoarea întâlnire ca să alegem invitaţiile. Breaker m-a luat cu el, şi. în loc să discutăm despre ceea ce tocmai s-a întâmplat. am rămas tăcuţi cât a condus pe străzile străjuite de palmieri din Los Angeles.

Breaker se scarpină pe obraz şi replică:

— Cred că ură este un cuvânt prea dur.

— Breaker. i-am dat foc preţiosului ei voal moştenire de familie.

— Nu intenţionat. Cred că e ceva ce trebuie să subliniem. Nu ai dat intenţionat foc voalului.

— Sunt sigură că ea aşa vede lucrurile.

Mă uit spre partea din spate a magazinului, unde o văd pe Beave cu asistenta ei la o masă, uitându-se la ceea ce par a fi diverse texturi de hârtie.

— Cum să o abordez? Să-mi cer scuze din nour O las pe ea să ia deciziile?

Breaker mă trage deoparte şi îmi şopteşte:

— A fost un accident. A fost jenant? Da, dar a fost un accident. Te va respecta mai mult dacă te vei duce *la* următoarea întâlnire cu capul sus şi tară să-i ceri mereu scuze. Ai spus ceea ce trebuia să spui, aşa că mergi mai departe.' Biner

Dau din cap.

Ai dreptate! Doar... să merg mai departe.

— Aşa te vreau!

Se îndreaptă şi îmi pune mâna pe spate, *conducându-mă* spre masa unde stă Beave.

în timp ce ne apropiem, ea îşi ridică privirea şi spune:

— Ophclia, nu eram sigură că vei apărea, având în vc- **4ere**

molul în care aratai când am ieşit din biserică, dar se **parcea** te poţi curăţa în mod corespunzător.

Schiţez un zâmbet şi răspund:

— Xu a fost chiar aşa de greu.

Simt că vrea să mă prăbuşesc, şi chiar vreau s-o fac. îmi doresc cu disperare să cad la picioarele ei şi să-i cer scuze iar şi iar, dar Breaker are dreptate. Ea mă va respecta dacă nu o fac.

— Deci, la ce ne uităm?

— La densitatea şi greutatea hârtiei, răspunde Beave. Serios, nu e nevoie să fii aici.

— Ba este, ripostez în timp ce iau loc lângă ea, iar Breaker se aşază lângă mine. Până la urmă, astea sunt invitaţiile mele de nuntă. În plus, hârtia este distractivă.

Iau un teanc şi îmi plimb degetul peste bucăţile groase de hârtie.

— Ştiţi ce îmi place la hârtie?

— Sunt sigură că ai o părere bine gândită pe care *abia aş-tept* să o aud, replică Beave pe un ton care transmite clar că mă condamnă pentru ce s-a întâmplat.

Văd că suntem încă supărate din cauza voalului, şi sunt sigură ca acum caută să mă doboare, dar, aşa cum a spus şi Breaker, nu ceda! Rămâi puternică!

— De fapt, chiar am, îi răspund. I lârtia este o călătorie...

— Aaă, Lia, trebuie să vorbesc o clipă cu tine, intervine Breaker, ridicându-se brusc.

Mă uit în sus la el, nedumerită.

— Ce-i?

— Trebuie să discut ceva cu tine.

Face ochii mari.

— Acum!

Simţind urgenţa, mă scuz *de* la masă şi mi *indrq,' ipi* un colţ, unde Breaker *îi întoarce spatele lui I',<■.,,< rn* prinde între pereţi şi *o colecţie de* pensule *pentru acuarel* la reducere.

— Ce se întâmplă? întreb.

— Doar te salvez înainte să te faci *de* râs.

— Ce vrei să spui?

— Hârtia este o călătorie? *Unde anume* voiai să ajungi cu asta?

— Păi, dacă m-ai fi lăsat să termin, ai fi văzut că mergeam destul de departe cu asta. Aveam un întreg atac despre cum le deschide oamenilor drumul către lumi noi.

— Da, hai să păstrăm *discuţiile filosofice la* minimum.' Beave nu o să dorească să audă aşa ceva. E deja 1a capătul răbdării. Menţine discuţiile la minimum! *Bine?*

Arunc o privire peste umărul lui Breaker şi surprind o licărire din încruntarea adâncă şi ameninţătoare pe care o afişează viitoarea mea soacră în timp ce se uită peste mostre. Hmm, poate că are dreptate.

— Da, bine! Poate că nu vrea să *afle* că hârtia este o călătorie.

— Pot să pun pariu că nu vrea să audă asta. Mă bate pe umăr şi adaugă: Respiră adânc! Nu divaga fără motiv! Asta denotă slăbiciune. Alege încrezătoare o invitaţie.

— Pot s-o fac.

Dau din cap.

— Mulţumesc!

— Cu plăcere!

Ne întoarcem la masă şi, ca un gentleman ce este, Bieakci îmi ţine scaunul, iar eu iau loc. Beave se uită în sus

— 1 torul în regulă?

— Da. destul dc bine. Mulţumesc!

Inspir adânc şi, în timp cc Breaker ia loc, spun:

— Ciudat cum se face hârtia, nu? Am urmărit acest documentar...

Breaker se ridică din nou de pe scaun şi spune:

— Lia. încă o vorbă!

Cu reticenţă, îl urmez înapoi în colţ, unde şoptesc:

— Ce-am mai făcut acum?

— Ce-ar fi să încercăm asta? spune el, cu o mână pe umărul meu. Tu nu vorbeşti deloc.

— Deci doar să stau acolo în tăcere cu ea?

— Da!

— Ştii că nu pot face aşa ceva. Nu-mi place liniştea. Pot să aud oamenii respirând. Mă face să nu mă simt în largul meu.

— Ştiu, dar cuvintele tale nu vor face nimic pentru această situaţie, în afară de a o înrăutăţi. Aşa că doar con- centrează-te la alegerea unei invitaţii şi încearcă să nu spui prea multe!

— Pare atât de greu!

— Aceasta este o situaţie grea, replică Breaker. După ce i-ai ars voalul moştenire, timpul pe care îl petreceri împreună nu mai are cum să fie învăluit de armonie. Suntem în plin război, iar dacă nu vrei să fii dată la o parte, va trebui să ţii capul sus, să taci naibii din gură şi să alegi ce vrei. Dau să răspund, dar mi-o retează: Ştii cum rămâi complet uluită de modul în care Huxley nu poate rosti un cuvânt, dar obţine tot ce vrea? Asta pentru că el este tăcut, iar oamenii cedează în faţa tăcerii. Nu ceda! Eă-o pe ea să cedeze!

— Ai dreptate. I ii ca I luxley, fă-o să cedeze!

— întocmai! Bine, eşti gala să ne întoarcem acolo?

încuviinţez din cap.

— Şi fără discuţii despre *călătoriile hârtiei şi detalii ti nice* despre modul în care este făcută!

— Buzele îmi sunt pecetluite.

— Bun aşa!

Ne întoarcem la masă şi, încă o dată, *Breaker* îmi pr scaunul.

— Scuzaţi-ma, trebuie să *merg la* toaletă! Mă întorc ime diat, zice *el înainte de a* se *îndrepta spre fundul sălii, unde <* semnul cu toaleta.

Bine!

Concentrează-te, Lia!

Eşti tăcută. *Eşti puternică. Nu cedezi.*

Fără să scot un cuvânt, iau un dosar şi încep să îl răsfoiesc. Din *când în când, simt ochii lui Beave aţintiţi* asupra mea, dar continui să *mă uit peste* mostre. lóate sunt mult prea sofisticate *pentru* a *le lua în considerare. Nu* vreau ceva foarte pretenţios. Pot fi drăguţe, dar filigranul auriu mi se pare un pic cam mult.

Ridic capul şi îl întreb pe *proprietar:*

Aveţi cumva ceva care să nu fie atât *de sofisticat.-*

Pardon? *întreabă Beave. Cum adică, nu atât* de sofisticai?

Să răspund?

Mi s-a spus să tac.

I luxlcy ar răspunde?

Sau doai s ar holba?

(j< <¡ < Ü doai s .u holba.

*Atp 1*4 abia c < cea < c fac yi cu. Mi holbez la ea.

')pl|i li.i, ţi .1111 pus O 11111 <'I>.|| (

trebui м mă holbez, aşa câ... asta şi fac în **feînmprrti!!** îmi curge pe gât. pentru că toată treaba **ggţui e dificili.**

w trebuie să se fi pnns de ce fac. pentru câ îşi incru- i inimile în tată şi se holbează şi ea.

Doamne’

CgK o confruntare vizuală.

BrcâKcr nu m-a pregătit pentru asta.

De ce a ale«' tocmai acest moment să meargă la baie? O **«a** tact când ne-am întors în apartament să ne schimbăm. K o proastă gestionare a urinării din partea lui, sa mă lase □ asa. smzură. cu doar un dram de încredere în ceea ce fac.

Şi. băiete, e bună.

naibii de bună!

Ochii ăia mari se uită la mine. Işî dă seama că e o con-antare. şi, dacă o cunosc pe femeia asta aşa cum cred, nu **< va** da în lături. O fi Huxley regele tăcerii, dar se pare că Beate poate ţine un curs de masterat pe tema asta.

Uita-te doar la modul în care ochii ei rămân neclintiţi!

Xiciun tremur.

Xiciun gest.

Intre timp, aici, eu sunt singură cuc şi mă îndrept direct spre cazanele cu flăcări ale iadului în timp ce încerc să mă ţin tare. Dar încep să cedez.

0 simt.

E prea multa linişte.

Alá omoară.

0 să cedez.

0 să plesnesc.

Am de gând să...

— Hârtia a fost inventată de chinezi în anul 100 î.H., *ncp, simţind un sentiment copleşitor de uşurare. Iar acum,

un singur pin poate crea peste 80 000 de coli *de hârtie. Vă* vine să crederi aşa ceva? Uau, ce odă închinată *hârtiei, care* este, desigur, o poveste în sine, dar nu vă voi plictisi cu asta, ci voi spune doar că hârtia ne poate transporta cu adevărat dintr-o lume în alta, şi sigur, unii ar putea argumenta *că* autorul este cel care ne transportă, căci cuvintele doar sunt aşezate pe hârtie, dar nu poţi tipări cuvinte fără hârtie. Deşi cred că poţi citi electronic, ăăă... În fine, cred că hârtia este o călătorie, şi nu aveţi şi voi impresia că ar trebui să apreciem această călătorie? Adică, uitaţi-vă la această bucată de hârtie.' adaug, ridicând un carton gros. *De unde* eredeti că provine? Cât de mult din lume a traversat? *Din* câte ştim noi, asta a fost o parte dintr-un copac care a adăpostit cândva un leneş sau poate un gihon. Şi să ştim că a fost o casă la un moment dat şi că îşi va oferi – în lipsa unui tennen mai bun – trupul pentru noi, astfel încât să putem invita oamenii la începutul unei noi călătorii în viaţă... Vedep cercul complet aici.' Pur şi simplu minunat.'

Ridic un teanc de hârtii şi îmi plimb degetele prin el.

— Toată minunăţia... Au.'

Scâncesc şi apoi scutur din mână.

— Hârtiei nu i-a plăcut că am mângâiat-o aşa. Ai-a ciupit direct de deget.

îmi scutur din nou mâna, dar de data asta, o linie de puncte roşii se împrăştie pe hârtie şi tocmai pe faţa *lui Beave.*

O!

Doamne!

Dumnezeule!

Arunc o privire în jos la propriul deget şi simt imediat *că* leşin când vád sângele adunându-se.

Doamne, acum chiar am comis-o! exclam în *timp ce mă* clatin, ţinându-mi degetul în sus.

— Cc naiba? strigă Breaker în timp ce Bcavc stă acolo îlttr-

o stare de şoc, catatonică. lisuse, Lia! Ne daţi şi nouă nişte şerveţele?

lini ţine degetul în sus şi apoi îmi cuprinde umărul cu un braţ pentru a mă împiedica să cad.

— Ce s-a întâmplat? întreabă el.

Mă uit în sus la el şi îi şoptesc:

— Am cedat.

□z—i

— Cum te simţi? mă întreabă Breaker în timp ce se aşază lângă mine în maşina lui.

— Tu cum crezi? întreb în timp ce îmi las jos iaurtul de băut.

— În afară de ruşine, umilinţă şi regret, vreau să ştiu cum te simţi fizic.

— Bine.

Mă uit în sus la clădirea de birouri a lui Brian.

— Crezi că l-a sunat deja şi i-a spus?

— N-am de unde să ştiu. Dar, după telul în care şi-a şters sângele tău de pe faţă cu mişcări vehemente, o să răspund că da.

— Atunci, este oficial. Nu mai pot să-mi arăt vreodată mutra în preajma ei.

— Va trebui să o faci, şi nu te îngrijora, voi fi acolo, cu tine!

Clatin din cap.

— Ar trebui să mă întorc acasă şi să mă înec în tristeţea mea.

— Asta-ţi doreşti? întreabă Breaker.

Strâng din buze şi mă uit în jos la mâinile mele împreunate.

— Nu! Vreau să vorbesc cu Brian.

I '>() */Ai* ciuii [F] *J unu*

Aliim i, t iml (ă lícium [h] du/j ,4

liiniki'i îmi 1,1 mâna *mit* ,i *Im*

Pol r.i un i // Hm

Nu, ar ii u uh t proasta

Inii *(h 'J.K iiiiliir;i dc* Slguianfâ'p dc /hfd ;//• ,o

Pot 71 *inimic* sa O *far miigurâlmiridi' prw** | A şi adaug Iţi mtdpimcsc pentru tot ce ai íá'ut a /ă/ . – Lipi ulm *< .1* ai plecat să faci pipi *în cel mai pn/.i /mm*

Mi *am* notat deja că *trebuie* să fac *pipi* iroir,'' ,ă mai las vreodată' singură cu Beave.

Bine! Ies din maşină şi *închei: |e vedem mai* tár/.. .

Multa baftă!

li fac cu mâna şi *intru în clădirea de birouri* a *lui* Er;>.- După ce sângele a fost curăţat, şi *lireaker* s-a *oferit* să păleascâ penii 11 toate daunele aduse *hârtiei însângerate,* Bea – e nu a arătat *grăbită cele trei opţiuni* ale ci şi, în *loc* să rră opun, am ales-o *pe preferata ei. Oricum, c o* invitaţie, nu e rochia de mireasă. Mi-a *oferit un la revedere tăios* şi a plecat.

Breaker ni-a dus să iau ceva *de mâncare, ca* să *mă* ajute cu anemia, apoi l-am rugat sa mă conducă aici pentru că nu numai că vreau să clarific ce s-a *întâmplat la biserica...* şi la magazinul dc papetăric, *dar trebuie să discut cu el şi* despre faptul că a vorbii negativ despre *ochelarii mei. Pentru că, în* (iuda distragerilor din timpul zilei, asta mi-a rămas în minte.

Bună ziua, domnişoară *b'airweather-Fern, ce mai tacir* întreabă Bevcrly, asistenta lui Brian, *când ma apropii.*

Sunt bine, tu ce mai faci, Bevcrly?

I'oaric bine, f elii ilari pentru *logodnă! Brian* a vorbit nonstop despre asta.

li zâmbesc cu amabilitate.

Mulţumesc! Suntem foarte încântau.

uni uni alunecă <le pe limbă cu uşurinţa. Nu sunt enni ruşinaţi, cât mai degrabă emoţionata. Sâ spé**ci** entuziasmul vine şi el curând.

V' Bum este disponibil? Ştiu ca am venit neanunr>. /..• sţxnni c.i aş putea vorbi puţin cu el.

— întotdeauna vrea sâ te vadă, răspunde Beverly. (íred ♦**cum** doar lucrează, nu vorbeşte la telefon.

- Bine, mulţumesc!

■ **tac** cu mâna hu Beverly şi mă îndrept spre biroul lui. Ikdeauna a fost foarte amabilă cu mine. Trecută de 50 **am.** este cât se poate de eficientă, atentă şi nu lasă nicio- **i sa-i** scape nimic, chiar niciodată. îmi amintesc că atunci Mnd a angajat-o Brian, mama lui a fost furioasă. Spunea că **UTr** nevoie de cineva mai tânăr, nu că ea ar trebui să aibă un **cuvânt** de spus în asta, lotuşi, intuiţia lui Brian a dat roade, pentru că Beverly l-a ajutat enorm să-şi facă treaba.

În plus, e drăguţă cu mine, deci bonus.

Bat la uşa lui, apoi împing sticla opacă, băgându-mi capul înăuntru.

Isi ridică privirea de la birou şi, când mă vede, faţa i se luminează toată şi zâmbeşte.

— Lia. spune în timp ce se ridică. Ce surpriză plăcută!

St apropie de mine, mă ia de mână şi mă trage în biroul lui în timp ce închide uşa în urma mea. înainte să-mi dau **teama** ce se întâmplă, are mâinile pe obrajii mei şi îmi în- dmj capul în timp ce-şi lipeşte buzele de ale mele. Îmi pun BÎmilc pe pieptul lui, ca să rămân dreaptă, iar el mă sărută adânc, de zici c.i nu ne am mai văzut de zile întregi. Nu sunt «gură da< ă mama lui a apucai să discute cu cl. Altiéi nu cred tí avea parte de aceeaşi întâmpinare.

— Mă bucur foarte mult că eşti aici[1] mu spune printre

tfnidri.

Inii mişc gura odată cu a lui, mă cufund în strânsoarc i >'« şi las tot stresul şi grijile deoparte, îngăduindu-mi ,.i fiu prei zentă doar aici, acum.

După câteva secunde, scoate un geamăt şi se desprinde, cu ochi uşor umezi şi respiraţia greoaie.

Bun, să ştii că lucrurile vor scăpa de sub control da< 4 insist cu sărutările.

Zâmbeşte şi îşi plimbă degetul mare pe obrazul meu.

— De ce sunt atât de norocos să te văd în această după-amiază?

Doamne, este atât de *dulce, încât* aproape că mă simt prost să aduc vorba de asta, dar, dacă nu o fac, o să continue să mă sâcâie, ceea ce se va transforma în resentimente faţă de el, şi nu-mi doresc aşa ceva.

— Ai vorbit deja cu mama ta?

— Nu, am fost ocupat. A sunat totuşi de două ori. De ce?

__Ăăă, în dimineaţa asta am fost să văd biserica împreună cu ca.

Mă trage spre biroul lui şi se aşază pe margine, trăgân- du-mă între picioarele lui.

— Cum a fost? brumoasă, nu?

Poarte. Dar cred că s-ar putea să o schimbăm cu grădinile de la club.

(), uau, ar fi... ar fi perfect!

Zâmbeşte cu atata dragoste, încât mă îndoiesc de mine şi de ceea ce a spus mama lui mai devreme.

< aed că da.

Vreau să i zicea se întâmpla datorită lui Breaker, dar ho tătasi ca probabil < un subiect delicat. Ultimul lucru pe care mi I doicse este sa I enervez sau să I fac să intre

în dcfen Siva, mai ales caml suni pe cale sa am această *discuţie* CU el.

Dai s a int.inipl.il c eva când eram acolo, la biserică.

Hltu < I «I i Ull llllpl ll ■ *III*J UilH JIM < pM'

În primul i.uid, .I IVIII Io* un u / id< *ut*

\i illH III i llipl l|»H< /I *(I* <| <| UlMlIIlphH

I i bini în mi i III III ,/ pir, '„i piob' / voalul < > d' HJ*.î, pi mi ii I.I voi i -,,i m,i vad.î *flicrpiififl y>rc altar ' <i ' .* Pini.nn pantofii ,ii.i p» care un i ai Imit hi ',i *cart ',>ir>* a.* pi< po ,i m.iii -.1. pc scurt, JIU ,duh' * ;it *cu* ei când mergcar.- şi am c.i/iit pi ste o lumânare aprinşii, care sa rostogolit de pe suport şi ,i ajuns direct pe voal, A luat foc, iar singurul miitu penii II care mai am pâr în acest moment este pentru c.i Breaker m a stropit cu agheasmă.

Iniţial, Brian nu reacţionează.

Rămâne acolo, cu o expresie derutată pe faţa. După câteva secunde, spune:

— Vorbeşti serios?

— Da, nu aş minţi în legătură cu aşa ceva. Crede-mă!

— Deci ai dat foc voalului mamei mele?

— Nu intenţionat, mă grăbesc să răspund. Totul a fost un accident. Şi asta, aăă, nu a fost singurul lucru care s-a întâmplat.

— Cum adică, nu e singurul lucru care s-a întâmplat?

— Păi, vezi tu, după biserică, am fost sa mă schimb, pentru că eram udă de la agheasmă, apoi am avut o altă întâlnire, ca să alegem invitaţiile şi, ei bine, m-am tăiat cu o hârtie în timp ce răsfoiam colile, nu mi-am dat seama, şi am sfârşit prin a împroşca peste tot cu sânge, adică faţa mamei tale şi toate hârtiile.

— Poftim? face el, cu ochii mai mari ca niciodată. Ai împroşcat-o cu sânge pe mama?

II trag de reverul sacoului.

— încă o dată, nu intenţionat. Totul a fost o grev/ ş . – m-am gândit că ar trebui să-ţi spun, pentru că sunt or •< ; te-a sunat să te implore să pui capăt relaţiei cu mine.

Expresia lui Brian se luminează în timp ce mâ tr<. – tr-o îmbrăţişare.

— Lia, mama nu ar face aşa ceva.

— Ştiu şi eu? Era destul de supărată.

— Probabil era supărată, dar te place. Sunt sigur că nevoie decât de scuze.

Da, asta credeam şi eu.

— Oricum, reia el, sunt sigur că e în regulă. Eşti bine totuşi? Aproape să-ţi dai foc la păr şi să sângerezi abundent nu sună ca o zi distractivă de planificare a nunţii.

— Da, destul de traumatizantă, dar nu ăsta era adevăratul motiv pentru care am venit încoace.

— Nu? lisuse, dacă nu ăsta e motivul, atunci cred că ar trebui să mă pregătesc psihic!

li strecor o mână pe sub sacou şi zic:

— Aăă, probabil!

Nu sunt o persoană conflictuală, dar ştiu că trebuie să abordez subiectul.

— Deci, când eram la biserică, înainte de foc, mania ta mi-a spus ceva care nu mi-a picat prea bine.

— Orice ar fi fost, sunt sigur că nu a vorbit serios, replică el, sărind imediat în apărarea ei.

Inutil să mai spun că mă deranjează faptul că nu sare niciodată în apărarea mea, mai ales nu în faţa viitoarei mele soacre.

— E stresată de toată planificarea. Sunt sigur că va spune

multe în următoarele săptămâni care nu vor pica bine. Nu te simţi jignită!

Minunat! Abia aştept!

Nu, era ceva ce spuseseşi tu... despre mine.

Fruntea i se încruntă şi îşi înclină capul într-o parte.

— Ce a spus?

îmi trag mâinile din ale lui şi ¿ic:

— Fi bine, a spus că nu-ţi plac ochelarii mei şi ca sunt copilăreşti, că mi-ar fi mai bine iară ei.

Aştept să retracteze tot.

Să nege.

Orice fel de indiciu că nu spusese aşa ceva.

Dar n-o face.

— I-ai... I-ai spus asta? întreb.

îşi fereşte privirea şi apoi încuviinţează din cap.

— Da, am zis. Vorbea despre pozele de la nuntă şi despre cum ochelarii tăi le-ar putea strica, iar eu i-am spus că poate ar fi bine dacă ai lua în considerare lentilele de contact, deoarece ochelarii mov sunt cam copilăroşi.

— O! fac, simţindu-ină foarte prost.

Nu în fiecare zi logodnicul tău îţi spune că eşti copilăroasă. Nici nu e ceva ce vrei să auzi.

— Lia, nu vreau să te simţi jignită de asta.

Ridic capul brusc.

— Brian, cum aş putea să nu mă supăr? Am ochelarii ăştia dintotdeauna. Sunt cei pe care m-a ajutat mama să-i aleg. Sunt speciali pentru mine. Au o însemnătate.

— O, îmi pare rău! Nu ştiam. Credeam că e una din... ciudăţeniile tale. Ştii tu, cum porţi ironic tricouri cu personaje din *Harry Porter.*

— Nu le port ironic. Le port pentru că îmi plac.

— Oricum, nu mi-am dat seama că ochelarii au vreo

semnificaţie. îmi pare rău, Lia!

Nu ştiu ce să spun.

„Mulţumesc pentru scuze” pare foarte steril şi robotic. „Eîn regulă” nu e potrivit pentru că nu e în regulă.

\|?1I I (1, III lnr M,I npim 11 VII, pin >fl amplii *i»*

Mii.

Mă iiii|p di nijihi

\lll hpllh i 4 im p.ii» idii *h n>i/, im li t)iip:n,il,i*

Nli *iliiil siipJi ,il.l(olspmid, *iiil.iii'ln în.i l.i iiLliml* ||Oll*.l|(I lin *K .llllll/' I)<nll /('ll.llii, (l< d

Nu < < .i/ul *HI Iu /< nulii *N ,n li tu Inul* -,.i spim *intui'* \ losi o puii iii H

< I r/l < .1 lll.l l.l< S.) Uliii llllll

Nil, I ,1.1 I Jelui '

(IC/I cil .iş li III.II ni I ligii ton re *iiciitrii Un[1] Uni • u* Pcilllil ii) .IŞ.I .1111 scll/.lţl.l, ,K ec;r,| scil/IlfK o ll.ilismih- j ((HUI IU.11 ml, e.1 Şl < mu nu .iş *li* destul *ilr h iiint>;i'.;i* <nnd ii pori.

I |.|, IUI llhlll .1111 VI III Sil '.pilii, (Jei| i ;j *o< lnl;illl* Iţi Stnil bine Suni mov, nl.il.i lol, şi mu im.igm.mi e;i ponte (inevn *<l>* v.itslii l i >n doi i CCVII m.II solisin nl.

I Iniei ii mi *>c l.is.i m /os m ii mp ce morinăi:

I ici i nu suni '.ulii icni *tic* solist« ;ii;i?

Nu' geme m (imp < c se *.< ;it pm;i pc gât. I .;i n;iib;i, nu III.I c\pi HI i (iun trei II ne[1] I Jo.u ... urni c;i ;im spus ccvn!

S.i un (e .i spus.-' Al .i msiili.il, inr nstii nu c uşor de nitut.

\l,l mi în '.ir. I.i el, (upims.i <lc ncsi/ţm;mţ.i, şi il întreb:

('IC/I (,i suni dcsliil de bunii pcnim line?

Pollllll?

l'iicr ochii m ii i.

Bim înţeles, I .în! I)c ce ai crede allfcl?

I'cniiii (;i III;I gândesc În .isi.i de ccv;i vreme,

l'cniiii t i cu iud (;i punic nu suntem pc ;icec;tşi fl.liei lol ic

1'CII/III ni lIIII IIII/I mic suin IUI/HII hune ¡ICIIII n um^cum // Ifiuiii y *tini urni'* nu *nuli huile /HI/II u //////<•*

— Pentru ca există momente în care încerci să mă schimbi. Cum ar fi atunci când mergem la masă cu mama ta, îmi cumperi haine pe care să le port.

— Asta pentru că ea poate fi foarte pretenţioasă, şi nu vreau să-ţi facă greutăţi.

— Sau ochelarii, sau când suntem în public, e ca şi cum **ai** avea acest standard pe care trebuie să îl îndeplinesc ca să fiu la braţul tău.

— Ce tot zici acolo?

— Chiar weekendul trecut, am zis să mergem să luăm îngheţata, şi aveam de gând să ies în pijama, dar mi-ai spus să mă schimb.

— Lia, îţi puteam vedea sfârcurile prin maioul ăla alb. Chiar crezi că vreau ca oamenii să vadă asta?

Mă prinde de şold.

— Asta e doar pentru mine.

Mă uit spre ferestrele biroului său.

— Nu ştiu ce să zic, dar mie mi se pare că nu sunt destul de bună pentru tine.

— Lia,încetează!

îmi saltă bărbia spre el.

— Normal că eşti suficient de bună! Altfel de ce te-as mai fi cerut în căsătorie? Acum îmi pare rău pentru ochelari. N-ar fi trebuit să spun aşa ceva niciodată, dar te rog să nu laşi asta să te mâhnească!

— Nu sunt mâhnită, Brian. Încerc doar să mă asigur că iubitul meu...

— Logodnicul, se grăbeşte el să mă corecteze.

— Da, logodnicul meu. încerc doar să mă asigur că se căsătoreşte cu mine pentru motivele corecte.

— Ce tot spui? De unde vine asta? Am petrecut un weekend minunat, iar acum, dintr-odată, te îndoieşti de mine?

\rvast.i îşi trcxv mâna peste gurii vrvo lei: nuri MI spus

Breaker azi?

\cum chiar vorbeşti serios? îl întreb, făc.i înapoi. Breaker nu a făcut altceva decât <i m.i MI<-- H ales când mama ta mi-a spus practic că sunt un trol cu

. ■

lari şi că părerea mea despre nunta nu contează. V : pe Breaker pentru nimic din toate astea!

— Rahat, ai dreptate!

Expira şi îşi lasă ambele mâini pe marginea biroului

— Îmi pare râu! Sunt doar agitat şi aparent incapabil < mă opresc din a spune lucruri stupide.

Evident!

— Bine. păi. cred că... Cred că trebuie să iau o guri de aer.

— Nu, spune el. apropiindu-se iar de mine. Nu pleca!

— Am nevoie de puţin aer proaspăt. Brian.

— Arunci, hai să tăcem o plimbare! Să mergem în parcul de peste drum! Te rog. Lia! Mă simt ca un idiot, şi nu vreau să pleci supărată.

Mă uit la ochii lui rugători şi îmi dau seama că poate... poate este la fel de srresat ca mine. Pentru că, dacă ar fî fost cu adevărat răutăcios în legătură cu ochelarii, atunci nu ar h a\ut nicio remuşcare, iar pe faţa lui se citeşte clar remuşcarea.

— Bine! cedez, dând din cap.

îmi întinde mâna, iar eu o apuc. împreună, ieşim din biroul lui, cerându-i lui Beverlv să preia mesajele până se întoarce el. Odată ieşiţi din clădire, ne îndreptăm spre parcul pitoresc de peste drum.

Este doar un mic teren de aproape un hectar, un loc unde oamenii pot sta şi răsufla uşuraţi. () mică potecă circulară, cu plopi impunători, oferă un adăpost minunat din faţa soarelui arzător.

Bn.în nu strânge de mână şi inii spune:

- îmi pare rău că ai avut o zi greu .isi.i/i, dar şi pentru că •Hrabj i'-t.i cu nunta este atât de stresantă! Ştiu că nu e uşor pentru nnc.

— Chiar nu este. Nimic din toate astea nu a fost uşor. Şi, K fiu sinceră. nu mă aşteptam la o cerere în căsătorie.

— Nu te aşteptai? întreabă el, complet şocat.

— Nici măcar un pic. Adică, fii serios, Brian, nici măcar im am vorbit despre posibilitatea de a ne căsători, aşa că am fost luată prin surprindere când te-ai lăsat în genunchi!

— Dar... ne iubim. Adică, eu te iubesc!

— Şi eu te iubesc, Brian! Nu asta e problema. Eu doar... tiu ştiu ce să zic. Credeam că o să ne mutăm împreună, să o hiăm uşor înainte de a fi implicat un inel.

— Într-un fel locuim împreună, cel puţin jumătate din timp. Ai o cheie de la mine de acasă, un dulap pentru haine. Am presupus că nu e ceva ce trebuia să abordăm.

Face o pauză.

— Mă mişc prea repede pentru tine?

Da!

Totul este prea rapid.

Cu viteza fulgerului.

Şi nu ştiu cum mă simt. Ceva nu e în regulă. Ceva nu mi se pare în regulă, şi nu pot identifica exact ce e. Tot ce simt este acest freamăt greţos în stomac care nu se mai opreşte. Biserica de azi, felul în care mă tratează mama lui ca pe o persoană de mâna a doua, capacitatea de a mă insulta fără nicio grijă şi cum nu am intuit nimic din toate astea – sunt prea mult.

Dar nu-i pot spune asta lui Brian. E prea sensibil. îmi va interpreta greşit grijile şi preocupările. Va crede că e ceva în neregulă cu el, când, de fapt, e doar vorba de timpul care trece prea repede.

li zâmbesc şi ii spun:

— Nu, sunt doar... doar şocata, şi încă mai încerc să în ţeleg torul.

Dă din cap.

— Sunt sigur că planurile maniei nu ajută.

— Da, se mişca şi ea cam repede.

Âmi ţin degetele în aer, fâcându-l să râdă.

— De ceva vreme voia să re cer în căsătorie.

— Serios? întreb, surprinsă. Ali-aş fi imaginat că, având în vedere relaţia noastră destul de rece, nu ar fi dorit să mă ceri în căsătorie.

— Mama poate fi rece şi deloc prietenoasă uneori, poate chiar un pic dură, dar vede şi ea când sunt fericit. Se întoarce spre mine şi conchide: Iar tu mă faci fericit, Lia. Foarte fericit.

Ii zâmbesc.

— Şi tu mă faci fericită, Brian.

Mă trage în braţe şi, pe măsură ce continuăm să mergem pe aleea asfaltată, îmbrăţişarea lui pare diferită. Şi poate că e din cauză că Breaker m-a ţinut mult în braţe azi, dar asta pare forţată, aproape ca şi cum ar bifa o căsuţă.

l ine în braţe logodnica, *bifaţi*

Xu pare să existe nicio pasiune în îmbrăţişare.

Nicio nevoie de a fi aproape.

Şi nu-mi place să recunosc, dar felul în care mâna lui mă apasă pe braţ, ţinându-mă aproape de umărul lui, aproape mă sufocă.

„De ceva vreme voia să te cer în căsătorie.''

Briitn ni-a cerut în căsătorie pentru că aşa i-a sugerat mania lutf îmbrăţişarea asta, momentul ăsta, nu mi se par în regulă. Asta, el, noi... pentru prima dată de când îl cunosc, nu mi

Capitolul şapte

BREAKER

Lia: NU mi-ai spus unde te duci în seara asta. I i ei să-i împărtăşeşti şi unei babornițe care în curând se va măritai[1]

Breaker: Ştii, cn halatul ăla vechi şi ponosit pe care iţi place să-l porţi în continuare, chiar semeni cu adevărata definiţie a unei babornițe măritate.

Lia: Cred că e cel mai frumos lucru pe care mi l-ai spus vreodată.

Breaker: Trebuie să-ţi creşti standardele.

Lia: Deci, unde te duå?

Breaker: Nu vreau să-ţi spun.

Lia: De ce nu... Stai, e jenant?

Breaker: Nu, dar o să-mi reproşezi, iar eu nu vreau să aud asta, aşa că prefer să mă prefac că nu ţi-am spus şi să trec mai departe.

Lia: Breaker Murătura Cane, spune-mi chiar în clipa asta ce faå cu Birdy! E un ordin!

Breaker: 0. un ordin?

Ci *J*

IM *DL***jtr ţt MfM** **** *4***

Lg^ţgitfÎfaiWtagţgrtgaKagit^fMi'Jde: ***** **r>-**

j*..;. tz w.iae na ■'& &<?» j> ţ wi ¿ r.e > t&*£ mxiz nta *-* A wxrzî.*

ffrt&tT: .■ Z"C" +r;'A. r&yri" 77)';' '.' •■•*

AMMKT **DM^rr,** ***tsu*** *L„* ***M e pir a stupit MM * * Mu rML SA W ÎSDZAZSTSTJsăMffML***

IM i'.zstr crni ti majuy.^s. tal măZ'.r avri'*

TktMr: Ar trAna, TaăsUzMtn ipMtlmr.

ÎM Aatt dt neAmtu.

farealrrr :.:'i o trranâ. AtOtt artr.'Jt ;wtt nr//rtat.

IM .^'/.r .zur--mi Terr//////^.

tireaktr: f.:ri enervanta

IM: ',ttu ar.um nu mat aita vubtertul n <pune~™ a

di:».urâ

*'â * udHT'tir.â u:a câ htrdy m a recrutat.*

t.ia în nr: de y/ilitf ¡Jar. urărti .ăgitqti.

HruArr '>unt perfect r'rrr.ttent.

I.ia i‘rd;ti atat df mult '//ititul. meat ai refuzat sa pui '¿,1a-/uru //<- ,f r mielul iau jrrdjit iu mtelt exacte au fost: -\u ireau .4 am ritma rk a fate cu lut proierul. !)uar bagd-mi-l în gură'.

Hreakrr: Ve/.i de a:ta nu voiam id-ti spun.

Lta ',unt doar uimita atdla tot \u tiam că P>trdy contează atât tl> mult peritru line

Urcakcr Piii ra dr.pi rma I.-a implorat pt tipul drăguţ. Ce era <4 z|| ? *fii eu nu jiletci*

/ m /I la mt al|| îî|||\ mie

llu ukei ht e H dilema

IJA / am tan lihiniilt Batem \d jâtrw nu au de jtfhi ca .w/ *m. atam ţinu a ţat< m un tort de 1101110'*

Rnakrr: Aaa ar fi un nu dur.

I ia: \n nul iubeşti!

Hi < iik rt ■ hn i din gură' .S7// *ca te lubesi mai mult decât mice.*

I ia Mai mult decât colecţia ta de abţibilduri cu Războiul Stelelor'

Breaker: Bineînţeles. Am pus-o în depozit. Rvident, pentru rame nu imeamnă chiar atât de mult.

l.ia Mat mult decât cana ta cujack Skellington?

Breaker: l'ireşte. îmi place cana, dar nu o văd în fiecare zi aia cum te vad pe *tine.*

l.ia: Rine... mă iubeşti mai mult decât posterul tău cu Stăpânul inelelor şi autograf?

Breaker: ()ooo, acum mă testezi! Ce zici de asta, tu eşti pe locul al doilea?

l.ia: Ciudat, accept.

Breaker: LOC. Bine, Birdy e nici. Trebuie să plec.

l.ia: Distracţie plăcută! Trimite-mi poze.

(l

- Suu < ă a fost cam din senin, dar îţi mulţumesc că ai fost de acord sa vii cu mine, spune Birdy în timp ce îşi leagă şorţul.

Eu mi I am pus deja pc-al meu şi vreau cu disperare să-l dau jos,

I răs< şorţurile.

I iis< faina şi zahărul.

Ura.« spat uleie.

I *ir.i* mânuşii« pentru cuptor.

’ i,i ,i tul < <• şi află pe masa din faţa mea.

l′«i)»iii mine, nimic din ce ţine de gătit nu este ceva ′"′•*yx Nit i* mă< ai un singur lucru. Singurul lucru grozav

legat de act ul de a găti este rezultatul, dar aş prefera^ par rezultatul decât să-l fac eu însumi. Exista prea mulqtK. lori de risc care îl determina să fie oribil şi pe carenu^ dispus sâ-i abordez.

Pur şi simplu cumpăni... întotdeaunacumpiri!

Nicio problemă! răspund cu un zâmbet, deşi ştiu d este unul fals.

\u prea mâ pricep la gătit, reia Birdy în timpceş potriveşte şorţul la gât. Dar Callie tocmai a primit sluji» asta şi chiar vrea să-şi impresioneze şefa.

— Şi eu aş face la fel.

îi ofer un zâmbet drăguţ. Ridic spatula care are o pisici pe ea şi adaug:

(xl puţin tema este destul de mişto.

Birdy îşi înclină capul intr-o parte.

— Ăsta e sarcasm?

Clatin din cap în timp ce privesc spaţiul roz. *Pereţi* periţi cu picturi murale roz. ustensile verzi ca *marea.precum* şi electrocasnice cu pisici *peste tot unde te uiţi. Pussy^* (âipc ikes dezlănţuite cu adevărat.

îmi plac *pisicile! Am avut un pisoi când eratn tnicpc nume Jigglcs. Era cel mai bun prieten al meu.*

— Serios? Vorbeşti serios?

— Da!

Chicotesc.

- (?red că ar fi greu *de* crezut, dar *da, Jigglcs şi cu un*^{nC} făceam o pereche *pe cinste. Mă urmărea afară în timp* mă jucam cu machetele de *avioane, iar seara se cuibărea* perna mea.

Vai, ce drăguţ? *Ce s-a întâmplat cu* el?

— Cancer felin. Dar a trăit până *la 18 ani,* aşa că a avut *o* viaţă frumoasă şi împlinită.

- Bine, atunci poate că nu mă simt atât de rău că te-ain xiusinu-un loc în care se fac brioşc şi care are ca tematică pdlt

— 0, nu, ar trebui să te simţi prost în continuare.

îi fac cu ochiul, şi chiar atunci prietena ei începe cursul.

Sunt surpnns că brioşelc sunt deja tăcute. 1 labar n-am Jece,credeam că vom găti de la zero, dar ceea ce ajung să descopăr este ci acesta este un curs de decorare, aşa că în- viţim să facem glazura şi cum să o punem pe brioşele deja răcite.

După un tutorial despre cum se face glazura, îmi plimb degetul pe peretele bolului cu amestec şi gust din crema de unt - Nu c rea.

Birdy face ia fel, şi o privesc cum îşi strecoară degetul pnntre buze şi îl suge uşor.

Nuc nimic sexual în asta, absolut nimic, dar, dintr-un ®odv ciudat – poate pentru că a trecut ceva timp pentru mine sau pentru că e al naibii de drăguţă –, să o privesc cum suge glazura de pe deget mă face să simt picături de sudoare I* ceafa.

Y Ooo, e bună!
Işi şterge degetul pe un prosop.

— Ce culoare să facem?

Adunându-mă, răspund:

— Păi, am putea merge cu culoarea propusa, roz. Sau Putem fi rebeli şi să alegem altceva.

— Opisicuţă roz... O pisică pare prea generică.

Ezitarea ei mâ face sa râd.

— Dar albastră... asta clar nu e o opţiune.

— Nimănui nu-i place o pisică albastră, ripostez, de data ’sta provocând-o să râdă.

— Verdele má face să mă gândesc *la rău. laropivciâ bolnavă nu e* ceva ce vreau să mănânc.

— Sau să *ling,* adaug.

— Exact!

Se bate uşurel în bărbie, cu un zâmbet jucăuş pe buze.

— Ce zici *de roşu...* ăăă, stai, îmi retrag cuvintele.'

Râd, atrăgându-le atenua *celorlalte* cofetărese. Işi iasă mâna pe braţul meu şi spune;

— Şşt, atragi atenţia! Daca ne abatem de la pisicuţâ roz. trebuie să fini discreţi *în privinţa* asta.

— Scuze, dar clar nu *roşie!*

— *A* fost o sugestie *groaznică. Ce* zici de portocaliu sau galben? Astea mi se par potrivite.

— Ce zici de amândouă?

— Acum cred că eşti pe drumul cel bun. îmi întinde un castron şi completează; *Cred că,* dacă împărţim glazura în două, colorăm una portocalie şi una galbenă şi apoi le punem în tubul de glazură în acelaşi timp, atunci vom obţine un fel de efect marmorat.

Clipesc de câteva ori la ea şi replic:

— Aăă, credeam că nu-ţi *place să găteşti.*

N miplace, dar pierd timpul pe TikTok Algorimiul

•!< (r că i/m place să mă uit la videoclipuri cu gătit. Iar în secret... îmi plac.

Probabil că a decis asta pentru că te uiţi la videoclip în întregime, în loc să glisezi în sus. Tu eşti responsabilă pentru asta.

Face un gest drăguţ foc cu mâna.

Vinovată! Dar eu nu mă uit pentru educaţie. Mă uit pentru că am o problemă.

- Văii şi cu. Ştii, asta mă face să mă gândesc la tine în- tr-un mod diferit.

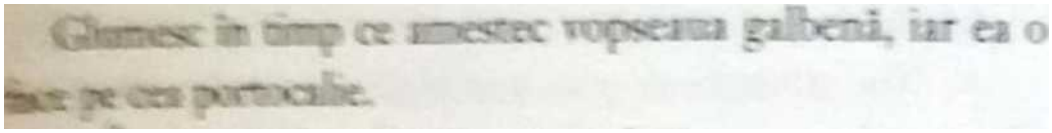

CL Daci irts să Sea. nu te roi opn.

— Sa. ri «■ f corect a şi-c diu o t-cze. cár ered – - – <aa: – ; – s: va "imne.

— Xs EE .iuru óe nsrei ii rkmize per.m_ mme Rlmli ónc ram Timme CB peácme.

’rct’7 _c şi ric. Z>e datz irz_ ¿erar-ez dasz suficer: ca: c Ttr IK^.C le CET iCZZc S 2poí SÍ ~_2 íntDTC *h* BirÚV. ZOSU TT a 30.

— m m.*mes că s vemr ir. sezrL IÎZZ. a însemnat muit -rr ~ Îi—c spuEC Birt;. când arnngem ¡2 SW-ul ei alb.

— Sdţ cred ci roi spune asta o dată şi numai *o* dată, pen- *-n* *~Â* zmpreiia greşita cu privire k gtisrurJe

u zize.e zentr- graur, dar chiar m-am distrat.

is duce —¿za k piept în timp ce se sprijină de maşină.

— Te ros cretâ-mi sentimentele de minciunii

— G'.iar asa a fosr. insist, venind mai aproape de ea.

ttÎEsrea dcBiă.

Se Ir.’.rie spre mine şi se ioaca cu tn-ul tricoului meu.

— >> irtă.ririle duble sunt întotdeauna o plăcere, mai ai» ci'.d o .mirate este o întâlnire oarbă.

cuta cu orioşe în plus pe capotă şi m-am apro- u mai rnuit astfel încât sa fie nevoită să-şi dea capul pe ca sa se uite în sus la mine.

Aşadar, mai mergem în drumeţie şi la observat de pă- \ . tc-im descurajat cu modul în care am dat gata trei ʳz v/: dm’r-o singură mişcare?

Işi răsfrânge buzele în sus.

— Nu, privindu-te cum ronţăi pisicurde $_{c}$ făcut să îmi doresc să ieşim şi mai des

Chicotesc.

— Ştii, ai *fi putut* să arap acest snnţaiunxm: $_{2}$ – ni rea dublă.

— O, Doamne, nu m-aş lisa pnnsa spuwc ? j faţa lui Brian. E atât de... încrezut, iar fratde e – * Ori de câte ori sunt în *preajma lui* Bnan. şuo a trrx-r , mă controlez. Să mă *comport* elegant.

— De ce ai vrea sâ te *port] ca altcineva,* în loc şi ni r. *ns&*

— E mai uşor aşa. *Prefer să-mi* petrec câteva ore $_{Q}$ je- getul mic ridicat, *comportându-mă* elegant decât > pund fratelui meu *de ce am spus pisicuţâ* în tap lui B.nz

îi dau o şuviţă de *păr după ureche.*

— *Da, înţeleg că nu vrei să te* ceru cu fratele tiu. Idea asta mi-a trecut adesea *prin minte. Dar,* chiar dad ne c*- zurăm, eu şi *fraţii mei părem să ne dondănim* cumva

— La fel şi noi.

Oftează.

— Dar, ca să-ţi răspund la întrebare, da, tot vreau a merg în drumeţie cu tine. Şi poate, ştii, *dacă ai dispomir li ta te pentru cină* sau ceva săptămâna asta, s-ar *putea* şi tiu liberă. J'resare şi apoi reia: .Asta *sună* de-a *dreptul penibu. ca şi cum nu aş* avea o viaţă, *dar* pe *cine păcălesc eu?* Nu frv nimic altceva decât să mă antrenez şi să merg *h muncă,* işa că... daca eşti *liber,* sunt *destul de sigură că şi eu aş fi.*

N u penibil, o contrazic *în timp ce mă uit h buzele ö,* cu o dorinţă copleşitoare *pulsând prin mine să o sărut. Eşu* sinceră, şi *îmi place asta.*

îi ridic bărbia cu *degetul şi îmi* p_n respiraţia în timp ce aştept să *îmi dea de înţeles că c în regulă.* Că pot sâ o sărut-

x:at s rnst & tncoo. ini când câ îş do-

£<.- ,?* nasul de il ei şi nu opresc o clipi .¡^i ■ 3Ş â « antă pregătită înainte de a-mi lipi « at i* a Eă™ delicat nu prea intens, nu j£tj) .jCCESi JfcffcsL <ioe â ¿¿ni stăpânesc donaţi &aipBKnn gusta din ea. .c- c? kspnni imi zâmbeşte, şi ochii ii strălucesc iszseonsdm. - d 2 <s. u spun în ump ce mâ îndepărtez şi iau

-ir <?j în buzunar şi o urmăresc cum deschide -llSKpC >. 'j* în nu'.nâ şi apoi închide portiera. Mai fac un pas ’ cr: L în ump ct o privesc cum pleacă, inspir adânc şi sărurul în minte.

Ai® plăcut Dulce.

r m de ce nu am simpi nimic?

mângâie un buchet de hortensii, în timp ce Beave o în- pe âorireasâ cu privire la opţiunile de aranjare a

- Dea ai de gând sâ ignon faptul că ai fost la o întâlnire •M gim şi sâ nu-mi spui nimic legat de asta?

Urdin umen în timp ce iau o hortensie roz şi o ţin M* phni de pistrui perfeep a Liei.

' No prea am ce sâ spun. Nu a fost chiar gătit, ci doar

Şi..., întreabă Lia, încercând să mâ facă sâ vorbesc, dar... dar nu ştiu ce să zic.

Nu prea vreau să vorbesc despre asta.

— Şi am adus brioşele acasă, răspund şi las floarea înapoi în vază.

— Aha, deci îmi spui că asta e tot ce s-a întâmplat? Nimic altceva?

Adică, am vorbit şi ani râs, iar ea a fost al naibii de amuzantă. Dar da, asta a fost tot.

— Ai sărutat-o de noapte bună? întreabă Lia, vocea co- borându-i cu o octavă.

Fac o pauză, pentru că mi se pare ciudat. Nu ştiu de ce mi se pare ciudat. I . tururile cu l.ia nu par niciodată ciudate, dar vorbitul despre Birdy, da.

— Pauza ta am de gând să presupun că este un da.

Mă înghionteşte uşor în umăr.

— Breaker, de ce nu-mi spui ce s-a întâmplat?

— Pentru că..., dau să răspund, întorcându-i spatele.

— Pentru că, de ce? întreabă ea.

— Doar pentru că.

Se mişcă în jurul meu, astfel încât sunt forţat să o privesc în ochi.

— Ăsta nu-i un răspuns. Tu îmi spui torul, aşa că de ce te comporţi ciudat în legătură cu asta?

— Nu ştiu, mărturisesc în timp ce expir şi îmi trec mâna prin păr. Probabil pentru că mă simt ciudat. OK? Toată chestia asta cu întâlnirile mi se pare ciudată. Şi nu ştiu cum s-o abordez.

— Păi, faptul că nu vorbeşti cu mine nu ajută. Noi ne spunem tocul unul altuia.

— Ştiu.

îmi dau capul pe spaţtji mă uit la cer câteva secunde.

— I .1 naiba, 1 ia, ani sărutat-o aseară pent ru că voiam cu adevărat!

\cum o privesc în ochi.

— loată scara m-a tăcut să râd, e frumoasă şi, la un moment dat. şi-a supt degetul şi m-a tăcut să transpir al naibii de tare.

Lia rânjeşte.

— Aşa că. atunci când a venit momentul să-i spun noapte bxină. am vrut să o sărut şi am facut-o. Şi a fost bine. Dulce.

> »

Nu prea intens, doar perfect. Dar... Nu am simţit nimic.

— Chiar nimic?

Clatin din cap.

— Nu, nu a fost nicio scânteie, nicio dorinţă de a o împinge în SUV-ul ei şi a continua sărutul. xA fost doar plăcut.

Clatin iar din cap.

— Cred că e ceva în neregulă cu mine. De asta nu mă întâlnesc cu nimeni, pentru că nu simt nimic pentru nimeni. Niciodată. întotdeauna e doar... mediocru. Iar Birdy nu este genul de fată pe care să o iau acasă pentru o noapte şi să nu o mai văd niciodată. Ea e genul care are relaţii.

— Voi doi aţi terminat de vorbit acolo? strigă Beave în timp ce pocneşte din degete. Am lucruri importante de discutat.

Lia se întoarce spre mine şi spune:

— Discuţia asta nu s-a încheiat. Mă auzi?

— Da, nici nu-mi închipuiam, răspund în timp ce ne îndreptăm spre florărească.

— Ophelia, te rog să nu-ţi târăşti picioarele! Este

nepotrivit.

Lia strânge din buze, probabil ca să nu riposteze. Starea de spirit de ieri a lui Beave a rămas la fel, şi a fost al naibii de neplăcut.

Ihindnfîri roşii? rânjeşte l.ia. Suni alai dc

I .a unific iramlti/irii roşit Crede al finii un du(U ' spune că nu suni de acord.

l' X.K I, aceasta este *o* nuntă formală, Ophclia " aştepţi să .11 l.i nunii? Margarete?

Beave pufneşte ca şi cum ar fi cel mai absurd lucru Î* care I .1,111/11 vreodată.

De fapt, spune l.ia, mă gândeam c.i rnargarctclc Jf ' perfecte. l'.rau florile preferate ale mamei mele.

Beave l.icc o pauză şi apoi îşi împreunează mâinile.

< fphelia, apreciez, dedicarea pentru floarea preferată I .1 mamei laie. () găsesc admirabilă, dar aceasta este o nunti, nu o înmoi mâniat e.' Aceasta esle o sărbătoare. I

(), la naiba!

l.ia rămâne liră glas. Respiră încet – subtil –, încât aproape 1.1 nu o auzi, dar e suficient cât să observ. 1

Suficient cat să Ştiu ce urmează să se întâmple dacă nu intervin.

Doamnă lleaver, rostesc, intervenind înainte ca Lia să şi piardă cumpătul. Nu vreau să vă supăr, dar cred dar li un lucru bun să o onorăm pe mama l.ici prin includerea margaretelor. Ar li o modalitate de a o include pe mama ci. •Im moment ce ca nu poate fi aici.

I >« ir.uHl.lini şi nu.rgare.de nu merg bine i.npreurâ ……..... nurK>rcl' 1'wl.e.ul ,ni$_{rek}$i, $_{sc}$ |$_{u}$gi lloi.licasa.

Nu am nevoie de buchet, replică l.ia, fiicându-o pe p. ' mţumă brusc capul în direcţia ei.

— Cum adică, nu ai nevoie de un buchet? Cu ce naiba ai putea să mergi la altar?

— Am făcut o grămadă de flori tricotate cu mama şi bunica mea. Le-am păstrat ca să pot face un buchet din ele la un moment dat.

Beave rămâne tăcută şi apoi, încet, începe să chicotească.

Chicotelile cresc.

Şi tot cresc.

Este probabil cel mai jignitor lucru pe care l-am văzut vreodată. Femeia asta crede că are clasă, dar de fapt nu are deloc.

— Flori tricotate? Pentru o nuntă? Doar nu vorbeşti serios!

Beave flutură din mână prin faţa ei, respingând întreaga idee.

— Sunt destul de sigur că vorbeşte serios, altfel nu ar fi adus vorba despre asta, spun, pierzându-mi calmul.

Lia îşi lasă uşor mâna pe braţul meu. facându-mă să înţeleg că are lucrurile sub control.

— Doamnă Beaver. apreciez nevoia dumneavoastră de a face o nuntă frumoasă, dar trebuie să vă amintiţi că sunteţi aici pentru a vă vedea fiul căsătorindu-se. iar părinţii mei nu mai sunt, aşa că pentru mine este importantă includerea lor în ceremonie şi recepţie.

— Şi ar trebui sa fie important şi pentru dumneavoastră, adaug, susţinând-o.

Simţind tonul. Beave se îndreaptă de spate. Expresia ei se transformă într-una de înţelegere şi se

metamorfozează rapid în femeia înţeleaptă şi corectă drept care încearcă să treacă. Se întoarce spre florărească şi spune:

— Ei bine, dacă am putea găsi o modalitate potriviră de a include margarete fară a părea de prost-gust. am aprecia.

1/4 MlO jlHII

l loi.iH ^, M- uiţi h noi, ¡tirimlde ; ilreptulinfno^'i

< ,H'd < ,1 putem.

(,<■ compromis *fnimo<d* exclam în *timp ce* oaJbmi ir., *bit/.â ic pe liiiif';i <* ap,

O alung.

Crrd *< ;i margaretele şi trandafirii vor merge* bine împreună.

M;ii ;ilcs *trandafirii albi, apune Lia.*

I'.i, haide, doar nu vorbeşti serios,' spune *Beave. Ir.iiidaliii alliir Poate* că *nu va* căsătoriţi într-o biserică, dar pentru *numele Im l)umnc/.cu, trandafiri albi' \u ne păcă-lim invitaţii.*

Mii mi la o albină cum zboară în *jurul capului* lui Beave, dar lic nu i pasă, fie *nu arc simţ practic, pentru că* nu se mişcă.

I)c cu i am păcăli *pe* invitaţi? întreabă *Lia.*

Brave işi împreunează *mâinile* ,şi *răspunde:*

Ophelia, am indus *ochii la* activităţile tale nocturne di fml meu, *dar* nu loală *lumea este la fel de* iertătoare. Iiandaluu albi *simboli/.ea/.â puritatea, iar cu* mă tem că tu <şti m ice, dar nu pură. *Privesc cum* obrajii Idei se înroşesc de jenă.

Nu cred că asta contează.

(), ba contează' insistă Beave.

Bine, aiuiK I poale roz, sugerează Lia. Nu arc legatur i

<u graţia ’.an < cva de *genul?*

<»taţic şi aiiiabililalc, adaugă lloiărcasa.

Atunci, ai li bine, spune Lia în momentul în care al bina /boaia l.uiga (tpul ci, iar cu tresar, ştiind ca o sj sc spc în *f >, Doainiu* ‘ţipa ca în timp < e se ascunde (lup.i mine.

<c naiba lat ir iiilicab.i Beave.

I ia o albinii.

Insecta bâzâie din nou lângă capul ei. iar Lia chitite larisi în hmp ce ţopăie spre stânga.

— Nu mă inţepa'. strigă.

— Pentru numele lui Dumnezeu, e doar o albină Dacă nu te poţi descurca cu treaba asta, cum ai de gând sâ te călătoreşti în grădinile de la club?

— Atâta timp cât nu mă – bâââzâiieeeee! ţipă Lia. ţopăind din nou când albina se apropie de urechea ei. Vine direct spre mine. Ştie că sunt slabă.

— Ophelia. te taci de râs.

— îmi pare rău! spune ea în timp ce se îndreaptă de spate, exact la timp pentru ca albina să o lovească în ureche. Doamne, Maica Domnului! urlă Lia în timp ce dă nebuneşte din braţe, lovind-o din păcate pe Beave chiar în sân.

Poc!

Şi, cu toţii, urmărim cu groază cum femeia fragilă işi azvârle braţele în aer, iar un cârâit îi iese din gură în timp ce se clatină în spate.

Nu putem împiedica inevitabilul.

Vedem cu toţii cum se întâmplă.

Se îndreaptă direct spre grămezile de hortensii.

Şi cu un páráit, un geamăt şi o prăbuşire, în florărie se face linişte în timp ce Beave se prăbuşeşte peste masa eu flori.

Cîăleţi de apă cad peste tot.

Tulpini de hortensie plesnesc.

Şi o tresărire resimţită în întreaga lume apare pe feţele tuturor.

— Scoatcţi-mă de aici imediat! cere Beave.

Mă reped la ea şi o ajut să insă, doar pentru a ma iepe i imediat lângă Lia pentru protecţie, deoarece adâncurile ia dului sunt pe calc să se despartă, şi sunt

destul dc sigui că. «Iacă nu mă ţin suficient dc strâns, I .ia vn li înghiţită cu totul

Beave ridică mina pentru a o anrau.

În vreme ce-şi îndreaptă haina s se i se uita la Lia şi ii spune cu o voce care crai ci; r<r I nată doar coşmarurilor:

— La nuntă vor n trandadn roşu s fbmr 2^ nete. Sfârşitul discuţiei'

Şi apoi pleacă, cu asistenta după ea. RLnrer :<> I ip, în timp ce florăreasa pleacă şi ea. După cbri >.- 2^ Lia spune:

— Asta, ââă... nu a fost chiar ideal

Xu mă por abţine. Las să-mi scape un ducocis zc

— Cine ar n crezut că astăzi *vei* ajunge sa-p ptpâ N j pe sâni- Ce-ai simţit? În mintea mea sunt doarsac a XJL

Lia tuşeşte de câteva *ori.*

— Asta e ce simt acum în gură.- *Praf de ţâţe?*

Scot un hohot *de râs în* timp ce o *cuprind cu* un trr s conduc spre ieşire.

— Bucură-te că brand tău *nu s-a dus mai os. ¿.S : luat o* gură de *praf de vagin.*

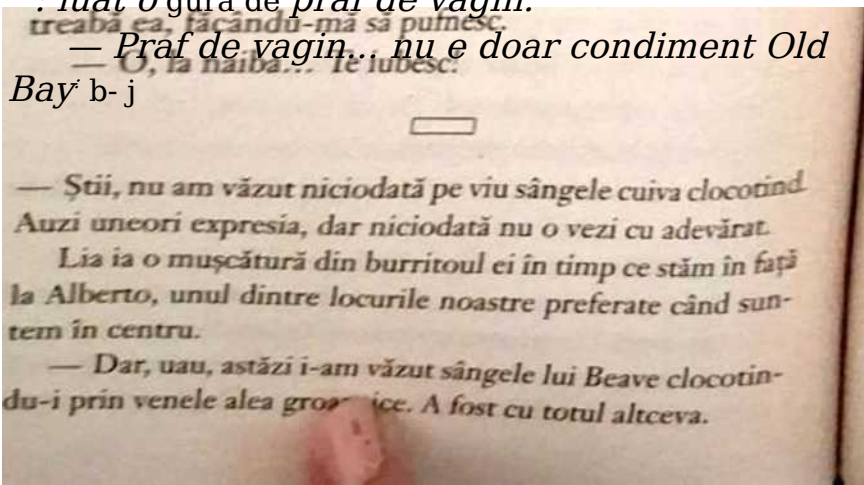
treabă ea, făcându-mă să pufnesc.
— O, la naiba... Te iubesc.

— Ştii, nu am văzut niciodată pe viu sângele cuiva clocotind. Auzi uneori expresia, dar niciodată nu o vezi cu adevărat.

Lia ia o mușcătură din burritoul ei în timp ce stăm în față la Alberto, unul dintre locurile noastre preferate când suntem în centru.

— Dar, uau, astăzi i-am văzut sângele lui Beave clocotindu-i prin venele alea groa ice. A fost cu totul altceva.

— Praf de vagin... nu e doar condiment Old Bay b- j

udde. am h care «H -

: <destul de sigură cà "’ia sa >

'4 -i jsi « sân« toad lumea când este Bea' e [

. jţhiikurâ dm limonada mare pe care am hota

¿âesşidffl-

_ \J_?r»<-cimi-ii luat apărarea! Apreciez!
à-nu mulţumeşn. Asra face o Murătură

[«OMÍt
uxccsct ir apoi rămâne tăcută.
-Ctz; de o prostie sâ fac chestia cu florile tricotate?

Q-n ifrn cap.
— Vj uCr şi te plac şi mai mult.
Ckin i se ndică către ai mei.
- Qeú căe toarte drăguţ şi. dacă aş fi în locul tău, şi eu í * ca â ¿c acelaşi lucru. E o zi importantă în viaţa unei [1] lo.ise. 9 e corect să-i cinstim pe cei care nu pot fi acolo. [d ~mei tale i-ar plăcea dacă ai merge la altar cu ceva
* a iicut împreună.
— De acord.' Işi lasă burritoul jos şi adaugă: Mă tot gân- ~[v] â Torsul spre altar şi cum tata m-ar fi ţinut strâns, spu- -[t]—cât de mult mă iubeşte, cât de mândru e şi cum a
• at mereu la această zi. Ziua în care m-ar putea da altcuiva.
acum nu voi mai avea pane de asta. Va trebui să ganguri, şi e descurajam.
"Teconduc eu la altar. Nu vei fi singură. Mă vei avea Xnune.
Bcave nu ar fi niciodată de acord cu asta, pentru [u] ir trebui să mergi înaintea mea, din moment ce eşti Cituri de

Onoare.

— Apropo, dacă Murătura de Onoare nu este în pro- gram, o să turbez.

Rânjeşte răutăcios.

Dar nu-mi pasă ce vrea Beave. Vreau să fii fericită, sâ simţi că eşti înconjurată de oamenii care te iubesc, iar daca asta înseamnă că am de două ori mai multe responsabilităţi, atunci cui naiba îi pasă?

— Mulţumesc.' Of, urăsc că toate momentele astea au fost atât de triste.’ Am impresia că, atunci când te căsătoreşti, ar trebui să fie o mare sărbătoare. Până acum, a dat impresia unei versiuni a iadului. Singurul motiv pentru care am reuşit să trec peste aceste ultime două zile eşti tu. Sunt destul de sigură că aş fi cedat după ce am văzut numărul celor de pe lista de invitaţi.

__Va fi mai bine. Odată ce se termină toată această planificare, drumul va fi lin.

— Aşa sper.

îşi ridică burritoul şi mai ia o îmbucătură.

— Deci ai de gând să închei discuţia despre Birdy?

— Ce altceva mai e de spus? întreb, ridicând din umeri. Cred că am de gând să-i mai dau o şansă, doar pentru că e de treabă şi m-am simţit bine cu ea. Poate că a fost tot zahărul pe care l-am mâncat, dar i-am spus că o voi duce în drumeţie, aşa că am de gând să fac asta, şi vom vedea unde duce mai departe.

— De ce insişti? Dacă nu-ţi place de ea, nu-p place şi aia e.

— Nu e vorba că nu o plac. De fapt, o plac. Doar ca nu am simţit nimic când am sărutat-o, şi mă aşteptam la mai mult, înţelegi? Poate aveam emoţii. Ea mă trăgea de tricou, ceea ce era sexy, aşa că

poate doar mi s-o *fi* părut.

— Te trăgea de tricou? întreabă Lia, cu burritoul la jumătatea drumului spre gură. Ca să ţi-l dea jos?

\ . ca <; nu ţină în loc Mi a plăcut a<ta $i bu ele ei c :. x„ x x' Mâ întreb dacă a> ti sânitat-o cu gura de> c'/x. avă r tost mai bme:

— Nu ii sârurat-o cu sura deschisă? Deci a toţrt doar cu Nirc < <rânsv:

— Da. ca un pupic.

— Păi. probabil de-aia nu ai simţit nimic. Un pupic nu-ţi

- ?:a ‘ oc să interpretezi atracţia.

— Hmni

Ir.v. scarpin maxilarul şi iau limonada.

— S?... s-ar putea sâ ai dreptate.

— Suu ca am.

— Nu r. umilă sau ceva de sţenul’

— Când am tost noi vreodată umili unul în preajma cehnhlt?

— Niciodată.

Mâ las pe spate în scaunul meu.

— Ce faci în seara asta?

— Mă duc la Bnan. Lucrurile au fost un pic încordate în duma vreme intre noi. şi o simte, aşa că m-a invitat la el. Pregăteşte cina.

— Ai \ orbit cu el despre ochelari?

Se şterge la gurâ cu un şeneţel şi aproba din cap.

— Da. a recunoscut că i-a spus asta mamei lui.

Furii uni fierbe în stomac. Individul asta rămâne tot un aure dobitck'. >i chiar nu mă x âd vreodată plărându-l.

— Dar şi-a cerut scuze. Nu ştiu ce sa zic. Simt ca şi cum icum ies ia suprateţâ toate lucrurile putrede dmtr-<> relaţie. I uui bine şi iasă acum, nu? Ca sa ştii ca poţi trece prm toate.

— Da. probabil.

Chiar în clipa asta îmi vibrează teietonul. Am primit un mesaj. E de la Hu\le\.

~~ < > secundă.

Ridic degetul şi apoi *citesc mesajul.*

I luxlcy: Poţi să VII mâine la mme acasă!'

/hem ,, pe *care aş vrea sa le trecem m revistă.*

li răspund rapid:

Hreaker: Sigur, !.a ce ord!'

Huxley: IM nouă. Ne vedem atunci-

Mi uit în sus la Lia.

— Se parc că I *luxlcy* are câteva noiita'fi.

— <)<>•>, Shoemachcr se duce l[;l ˈl,ni]^

Capitolul opt

BREAKER

SUNT AL NAIBII DE PLICTISIT.

În timp ce mă uit la calculator şi la blocurile Tetris care acoperă ecranul, îmi dau seama că viaţa mea este jalnică.

Da!

Asta fac eu, mă joc Tetris pe calculator ca un bătrân de 70de ani, totul pentru că prietena mea cea mai bună îşi petrece timpul cu viitorul ci soţ, iar fraţii mei fac sex în draci cu soţiile lor. Vezi, exact la asta mă refeream. Am nevoie de oviaţă ceva mai diferită. Am nevoie de oameni cu care să ies.

De activităţi.

De altceva în loc să stau singur acasă, purtând un plasture cu Hatman pe sfârc pentru că mi sc pare amuzant!

Mă ridic de la birou şi îmi întind braţele deasupra capului. a|xn îi trimit un mesaj lui JP să văd ce face, după care mă opresc. Ştiu ce face, i-o trage soţiei lui.

I luxlcy, la fel.

Şi nici măcar nu-i pot trimite mesaj lui Banner – noul nostru partener de afaceri prieten pentru că s-a cuplat

cu cineva la nunta lui JP şi a lui Kelsey. *Toată lumea este cuplata.* TOATĂ LUMEA! |

Ce prostie, şi eu ar trebui să fiu cuplat, nu să stau ansă, sâ beau suc de portocale şi să încerc să-mi bat recordul personal la Tetris la şapte seara!

Âmi iau telefonul, dau click pe conversaţia cu Birdy şi îi trimit un mesaj.

Breaker: Ce faci? Eu acum măjoc ca un penibil, Tetris, singur. Merg în dormitor, unde mă dezbrac de pantalonii scurţi şi îmi iau o pereche de pantaloni de jogging negri, iar între timp ea îmi răspunde la mesaj:

Birdy: Mă uit la Totul despre sex în timp ce mă delectez cu una dintre prăjiturile noastre cu pisicuţe.

Breaker: LOL. Vrei puţină campanie?

Birdy: Întotdeauna. Iţi trimit adresa mea. Apropo, îmbra- că-te comod. Eu sunt în ţinută de casă.

Breaker: În timp ce vorbim, îmi pun un tricou simplu.

Birdy: 0, ţi-am spus că nu e nevoie de tricou? Breaker: Cred că ai sărit peste acest detaliu. Ne vedem curând.

1-----]

Birdy locuieşte într-un apartament foarte frumos.

Comunitate închisă, piscină somptuoasă şi amenajată cu măiestrie. Nu ştiu cât plăteşte pentru chirie, dar probabil mai mult decât plătesc eu, ceea ce mi se pare amuzant, având în vedere diferenţa uriaşă dintre conturile noastre bancare.

Opresc într-un loc de parcare în faţa clădirii, iau de pe scaun cutia cu prăjituri de la cursul nostru – niciodată sa nu te prezinţi cu mâna goală – şi urc în fugă scările spre apartamentul 3C.

Bat la uşă de trei ori şi sunt tentat să lovesc tăblia, dar îmi amintesc că e ceva ce fac doarcu Lia, şi lnă abţin. încuietorile

Mini desemne, iar uşa sc deschide şi (»găsesc pe Birdy în partea cealaltă, purtând o pereche de pantaloni senrţi de mătase м un maiou simplu negru.

\i adus brioşe? Credeam că nu ţi-au mai rămas după cum le-ai dat gata în clasă.

Am fost la o dezintoxicare de o zi.

I le înmânez după ce sc apropie, apoi îşi lasă mâna pe pieptul meu şi mă întâmpină cu un sărut în colţul gurii. Neaşteptat, dar deloc neplăcut.

— Mă bucur că eşti aici!

Apoi mă ta de mână şi mă trage în apartamentul ei.

\lă descalţ, încui uşa şi apoi o urmez în living, unde se aşaza pe canapea şi mă trage după ea.

Apartamentul este exact ce în-aş fi aşteptat de la ea. Mobilier alb imaculat cu tonuri de bej şi cafeniu răspândite peste tot. Este curat, distinct, modern şi imaculat. Nicio figurină de acţiune decorativă şi niciun poster. Foarte matur.

Foarte diferit de locuinţa mea.

Şi a Liei, de altfel. Aşezată în genunchi, se întoarce spre nune şi îmi spune:

— Trebuie să vorbesc cu tine despre ceva.

— Aăă, bine, răspund în timp ce mă întorc şi eu spre ea.

— Mă rog, mai degrabă să-ţi cer scuze!

— Ţi-ai cerut destul scuze în legătură cu cursul de gătit. Şi, deşi ciudat, chiar m-atn distrat.

— Nu e vorba de cursul de gătit, ci despre... Dă din cap şi apoi adaugă: Sărut.

— O, ăăă, ce e cu sărutul?

— Ştiu că a fost ciudat.

— La ce te referi? o întreb, ştiind al naibii de bine că a fost puţin ciudat.

— Eram emoţionată şi m-am blocat când te-am sărutat Sunt sincer surprinsă că eşti aici după *acel* sărut Când «a primit mesajul tău, am tresărit. Mă aşteptam la un ape; telefonic de vineri seara târziu prin care să-mi spui că n ȷ mai putem merge în drumeţie.

— Birdy...

— Sărut mai bine de atât, spune ea panicată. Mult maj bine. Doar că, Doamne, sunt atât de emoţionată în preajma ta.'

— De ce? o întreb. Nu cred *că* sunt foarte intimidant

— Nu eşti. .Asta e problema. *Dacă ai fi* fost un afurisit de mascul alfa, atunci da, probabil ca nu m-aş simţi atât de agitată în preajma ta, dar eşti un tip de treabă, chiar drăguţ, şi eşti genul de *tip* care e greu de găsit, mai ales în Los Angeles. Îmi tot spun că o voi da în bară, şi chiar credeam că am făcut-o cu acel sărut.

— Trebuie să nu te mai gândeşti prea mult la lucrun. spun, chiar *dacă* are perfecta dreptate.

Acelaşi lucru îl credeam şi eu despre sărut. Se pare că nu eram singurul, ceea ce e liniştitor. Poate că până la urmă a fost chestia cu buzele strânse.

— îmi pare rău! Sunt atât de prinsă de relaţia mea anterioară, încât e greu să-mi alung acele gânduri din minte. Dar mă voi descurca mai bine.

Nu te grăbi! spun în timp ce-mi întind braţul peste spătarul canapelei ei. Nu am de gând să plec nicăieri şi, în momentul de faţă, tot mergem în drumeţia aia sâmbăta.

Bine, pentru că azi am fost la cumpărături şi am luat ţinuta perfectă pentru asta.

O, ilar întreb râzând, I labar nu aveam că există o ţinuta perlei la pentru drumeţie şi observarea păsărilor.

Dacă apuci să • .mp destul de bine, poţi să găseşti.

___Povesteşte-mi mai multe despre această ţinută!

— O, nu, fără indicii. Va fi o surpriză.

— Pai, dacă nu e un tricou cu o pasăre pe el, voi fi extrem de dezamăgit.

\u face decât să zâmbească, şi e foarte drăguţă. Chiar foarte drăguţă. Şi amuzantă. Şi dulce. Cam tot ce aş căuta probabil la o parteneră. Acesta este motivul pentru care am nevoie să încerc mai mult ca să fac treaba asta să funcţioneze.

— Aşadar, azi ai mers cu Lia să puneţi la punct chestii legate de nuntă?

— Da, ne-am uitat de nişte flori.

Se trage mai aproape de mine. îmi dau seama că vrea să fim mai intimi, aşa că mă mişc şi eu pentru a mă întoarce mai mult spre ea şi apoi trasez un cerc cu degetul pe umărul ei gol. Pare să afişeze un soi de uşurare, prin urmare continui.

— Ce aţi ales până la urmă?

— Ei, Birdy! Ce fel de Murătură de Onoare aş fi dacă aş dezvălui secretele nuntii?

— Murătură de Onoare? Asta are nevoie de câteva explicaţii.

— Lia şi cu mine suntem pasionaţi de scrabble. Eram intr-un club împreună în facultate şi, într-o seară, ne jucam doar noi doi, ceea ce, de obicei, oricum era modul în care se termina adunarea clubului. Eram epuizat, dar trebuia să o învinq la încă un joc. Trebuia să scriu pe litere „murătură” şi, fără să vreau, am scris greşit. Bineînţeles, pe atunci eram un nenorocit încrezut, mai ales când era vorba de scrabble, aşa că mi-am spus punctele ca un maestru, iar ea a arătat spre tablă, atragându-mi atenţia că scrisesem greşit. A fost umilitor, şi aşa mi-a rămas porecla.

Eu sunt murătura ei.

Chicoteşte.

Ştii, murătura ar putea fi considerată altceva.

Fac o pauză şi apoi clatin *din* cap.

— Crede-mă, nu şi murătura asta.’

Râde uşor.

— Ei bine, îmi place prietenia voastră. Cred dm ren frumos.

Ai o mulţime de prieteni apropiaţi?Saudoarpe Lia?

— Pai, obişnuiam să petrec timpul cu fraţii mei până când s-au căsătorit. Asta ne-a dat peste cap meciurile de baschet A

încă mă mai *văd* cu *ei, dar este mai* mult o chestie de zrm. ceea ce le permite soţiilor lor să aibă acces la chestiile mele personale. Ele pot fi foarte pretenţioase când vine vorba să afle totul despre viaţa mea *de* burlac şi cum pot sa' mă facă... să nu mai fiu burlac. Apoi *mai este* prietenul meu, Banner. care tocmai a început să lucreze cu noi. E destul de mişto, dar se vede cu o fată, Kenzie, mă rog, într-un *fel se* vede cu ea. Nu ştiu exact care e treaba. .Aşa că e ocupat cu asta.

Dau uşor din cap.

— Se pare că sunt în acel moment din viaţă în care toată lumea se combină.

__înţeleg ce vrei să spui. Când eram cu fostul meu iubit, era ca şi cum toată lumea se căsătorea sau făcea copii- Făceam lucruri de cuplu împreună, iar când ne-am despărţit, a fost ca şi cum nimeni nu mai avea timp pentru mine.

— E nasol, dar cunosc sentimentul.

— lotuşi, nu-i pot învinui, spune ea. Doar sunt îndrăgostiţi, până la urmă.

Probabil. Cred că asta m-a şi determinat să vreau CUJMAC >i eu JK- cineva. Nu sunt disperat sau ceva vie genul, dar nici nu vreau să fiu singur.

hiţdtg perfect. Şi eu sunt la fel. Nu am nevoie de ci nrva jx-ntru . fi fermii, dar e «fisiractiv să fac lucrun cu cineva MII M IU, cum al fi drumeţiile.

Inmufi mana ţi ar pu4 <uj«*4tur> cricouhu
Şi glazurarca pisicuţelor.

Zâmbetul îi este foarte sexy în vreme ce se uita în sus la mine.

Exact! Precum glazurarea pisicuţelor.

\sumându-mi un risc, o trag de mâna şi o îndemn:

— Vino încoace!

Spre norocul meu, ascultă şi se mi aşaza în poala. Mă sprijin de perna canapelei, astfel încât să mă uit în sus la ea.

— Cum a fost azi la muncă?

— Asta ai de gând să mă întrebi în timp ce stau în poala ta?

— Da, îi răspund în timp ce mâinile îmi cad pe coapsele ci. Ibate discuţiile mele de zi cu zi sunt asa. Ar trebui să vezi

răfuielile în care intru cu fraţii mei legat de cine să fie dedesubt şi cine deasupra.

Scoate un râset senzual, iar de data asta îmi desenează cercuri pe piept.

— O, ce imagine mi s-a format în minte!

— Constatăm că, dacă stăm unul în poala celuilalt, ne putem concentra asupra discuţiei şi putem bloca distragerile. Am avut discuţii de o oră în poala lui JP în care faceam brainstorming cu privire la următoarea noastră afacere. Dacă nu ar fi fost încălcarea evidentă a normelor de resurse umane, am fi pus pe toată lumea să stea în poala

celuilalt.

— Ştii, poate că ai dreptate. Creierul meu de marketing se gândeşte că aţi putea forma un fel de dispozitiv care să prevină contactul pelvis-la-pelvis, dar să permită aceeaşi poziţie. O, şi puteţi adăuga nişte ochelari de cal pentru a împiedica distragerea atenţiei.

Uau, Birdy! Uau! Asta e cu adevărat genial.

Işi freacă uşor umărul.

— Mulţumesc, dar ideea e toată a ta! Eu sunt doar crea turul de visuri.

— Aşa îţi spui la muncă?

— (ind dau lovitura cu o ¡dec uriaşii, s_{lpir}. 7,$pă_{rew}$. discret uit certificat de finalizare cu numele <le creator de visuri pe el. Am un dosar întreg cu ele. În sertarul biroului.

— În dosar întreg ar însenina că te pricepi foarte bine *;i* fii creatoare de visuri.

— Mă pricep.

Ne petrecem următoarea oră vorbind despre orice şi despre tot, ea, în poala mea, eu, ţinând-o *de* coapse şi nefâcând nicio mişcare. Nici măcar una.

îmi povesteşte că îi *place să facă surf-* ceva ce eu nu am făcut niciodată în viaţa mea –, că este o mare fană a tuturor tipurilor de cereale – cu cât mai mult zahăr, cu atât mai bine – şi că a avut odată un câine cu trei picioare şi că a fost cel mai bun câine pe care l-a avut vreodată.

Eu îi împărtăşesc dorinţa mea de a deţine fiecare figurină bobble-head *Războiul Stelelor* făcut vreodată, cum cred că bromance-ul original al erei noastre este C3PO şi R2D2, iar ea îmi spune că a urmărit doar cele

mai recente episoade şi că nu pricepe fetişul cu *Kylo şi Rey.* Aproape că am cedat, dezamăgit.

— Ţi-e sete sau vrei altceva? întreabă *Birdy.*

— *Nu,* sunt bine, lotuşi, ar trebui să plec, pentru că sunt sigur că mâine trebuie să te trezeşti devreme.

Ii frec uşor coapsele.

— Chiar mă trezesc 1a cinci şi jumătate.

— Iar eu mâine am o întâlnire cu *Flux la el* acasă.

— Bine, păi...

Degetele ii joacă pe tricoul meu.

Cred că ar trebui să te conduc până la uşă.

Se ridică din poala mea şi apoi îmi întinde mâna. O strâng şi mergem împreună până la uşă. Mă încalţ, iar când termin

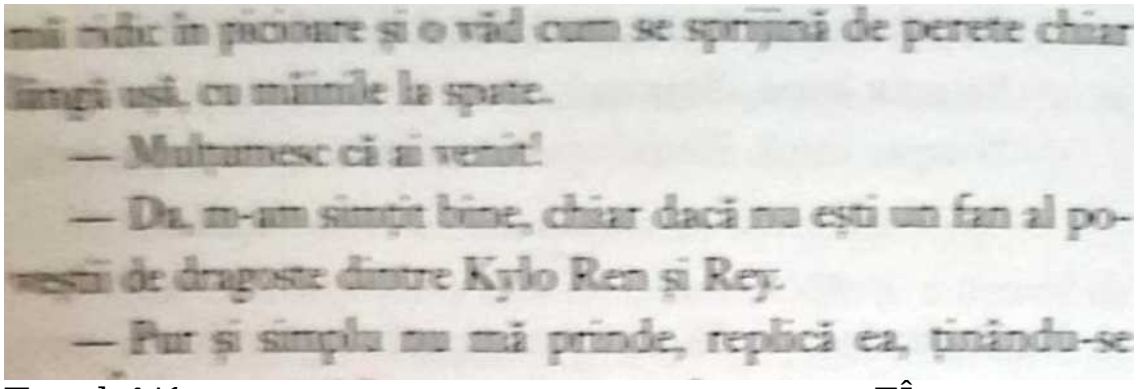
mai rău în picioare și o văd cum se sprijină de perete chiar lângă ușă, cu mâinile la spate.

— Mulțumesc că ai venit!

— Da, m-am simțit bine, chiar dacă nu ești un fan al poveștii de dragoste dintre Kylo Ren și Rey.

— Pur și simplu nu mă prinde, replică ea, ținându-se

Taa. l-^'1 *T&- S'SZTL* zz ¿¿ZÎ.

— Le âeLa—¿Ere o *s. zzrx ¿¿:* 3** Li nil

1 şir ’riritL CL im desen şi n_î ¿Z7x_ zâiomd azMome

* X • *

de brațele ei, așteptând.

St ¿-rjcfic seif Lr_ pzi.e ziki pe poep:'— 3= ¿es-

^Tjt r^~<- în •'j. 2rai _-nl şi tac _> iii Izz z-roşxcsc ~ini «r

X X

meri jt i/tmeae Le L~p ei spr. mimi.-ntâ. £ ¿dân- srj. jisLsi _-n. nssi şi eipioşreze-

?«ikxîe e: izr "-kisL e obrsm. Lm?jta i se >. m • CE nxisi "cae penmi prima dixâ 2_şi carer z s~:. sărat s'-i'ac'jĂG. zi soW ip>r~_imer.i_ _i me: fete.

Mi seienez cn ¿ erei 'ysz^zn ei nss

Li *. rz «ricisoarea în care-ari ţme obraiiL

>- ei î’Î-îLĂ pemn: o şuri de aer. L~. ammtesc.

c- .L e şi r'L intim cu o femeie, isr senzaţia e ssarie pukzaâ.

fĂ'â desprmd. ger.eie i se ridkâ în timp ce ochii ii •Î-.-.V ssreptati spre ai mei. îi zâmbesc ş spun:

— ’*lai bine?

— M Jt mai *bine*

k tnze Hnri/a peste ixize.

— Muţi **mai bine!**

— Bme!

MÎ apiec M **ii maj depun un sărut pe buze** înainte să ml **«departez.**

**c .cx!eni sambata pentru dramepe.

i>a, sâmbătă, *răspunde* ea în *dmp ce*drz' z xw
— Noapte buna, Breaker.’

Noapte buna, *Birdy! spun* înainte i »metc pe VZL

— Buna dimineaţa, Breaker.' răspunde Lome h *~ZA* sale. Ce mai faci?

— Bine. Tu?

încă nu e îmbrăcata pentru azi. e încă în halat ş c_ zîr_ prins intr-un coc.

— Fac bine.

HuxJey apare chiar atunci *şi îşi încolăceşte* braţul m taliei ei. O sărută pe cap şi spune:

— Să-ti aduc ceva?

♦

Ea clatină din cap şi îl bate pe mână.

— Sunt bine.

Apoi se îndreaptă spre bucătărie, în timp ce Huxley n-o slăbeşte din ochi.

— Cum este? îl întreb.

Când se întoarce spre mine, mă întreabă:

— Ce să fie?

— Să fii aşa de îndrăgostit. Eşti aşa de protector, de posesiv, de infatuat. Nu cred că am fost vreodată aşa cu cineva.

— Normal că ai fost! Eşti aşa cu Lia.

— Lia şi cu mine nu avem o relaţie sentimentală.

S-ar putea să nu veţi, dar ştii cum te simţi când mama

Brian st ia de ea, sentimentul acela instinctiv că vei face orice, ca să te asiguri că nimeni nu-ţi răneşte fata? Ăsta e sentimentul. Acel sentiment profund care nu dispare

niciodată.

Inr uviinţcz încet din < ap.

Am aceia sentiment cu I.ia, dar nu la nivel romantic,

• > *¡4* mvclid de cei nţ" ' un nrictem

Ei bine, când te îndrăgosteşti în sfârşit de cineva, acel sentiment pe care îl ai cu Lia se va transfera la ea. De ce întrebi?

Se îndreaptă spre biroul său. iar eu îl urinez.

— Am cam ieşit cu o fată în ultimele zile şi e destul de grozavă. Frumoasă şi deşteaptă. Un supersimţ al umorului. Xu avem prea multe în comun, dar e dulce, spirituală şi interesantă. .Am fost la ea aseară şi am vorbit mult, ba chiar s-a aşezat o vreme în poala mea, dar nu am avut această nevoie copleşitoare de a o atinge. Mi-am ţinut mâinile pe picioarele ei pentru că simţeam că aşa trebuie să fac, iar când am sărutat-o de noapte bună, mi-a plăcut al naibii de mult, dar nu ştiu, nu cred că am simţit nimic cu ea.

— Sărută prost? întreabă Huxley în timp ce ia loc la birou, iar eu mă aşez în faţa lui.

— Xu, de fapt sărută foarte bine.

Oftez adânc şi mă aplec în faţă, cu mâinile împreunate.

— Xu ştiu, omule. Cred că trec prin nişte rahaturi şi habar n-am cum să le procesez. Cred că procesul ăsta şi nunta se joacă cu mintea mea.

— Vrei s-o placi pe fata asta? întreabă Huxley.

— Xu vreau să fiu lăsat în urmă. Singur. Toţi pe care îi cunosc sunt căsătoriţi, se căsătoresc sau au o relaţie. Eu stau singur în apartamentul meu şi mă joc Tetris pe calculator.

— Asta nu te-a deranjat până acum. Iţi plăcea Tetris.

— Şi încă îmi place. îmi place la nebunie, dar nu ştiu, simt că sunt într-un moment al vieţii când poate ar trebui să am o prietenă serioasă. N-am mai avut una până acum, ceea ce e cam ciudat, nu?

— Până acum n-ai avut nevoie de una. Ai avut-o pe Lia

pentru companie feminină, iar când ai vrut sex, ai avut parte

dc distracţie. Ai avut aranjamentul perfect o bucată buna de vreme.

— Stai, chiar crezi ca asta e? De-asta nu am avut o prietena adevărata? Pentru că m-am bazat pe Lia în toţi acesn ani?

— Da! inii răspunde el. deja epuizat. E înspăimântător că nu ţi-ai dat seama până acum. E cât se poate de evident

— Nu şi pentru mine, replic în timp ce mă las pe spate pe scaun şi îmi apăs mâinile pe coapse. Crezi că din cauza asta nu am găsit pe nimeni? Pentru că m-am mulţumit cu Lia?

Huxley îşi freacă tâmpla, pierzându-şi răbdarea.

— Da! Exact de asta, pentru că de ce să ai o iubită când Lia este tot ce ai avut nevoie vreodată?

— lisuse! Xu m-am gândit niciodată la asta în felul ăsta. Dacă e aşa, arunci înseamnă că dimpotrivă, Lia //// mz mulţumită doar cu mine. Nu am fost niciodată ceea ce avea nevoie, pentru că a început să se întâlnească cu Brian. Deci, chiar dacă îşi face griji că lucrurile se vor schimba între noi. ele deja s-au schimbat. Ea are acum *nevoie de* Brian, ceea ce înseamnă că nu mai are nevoie de mine la fel de mult.

Omule, am fost orb.

— Mă bucur că te pot lumina! Acum, putem să ne întoarcem la motivul pentru care eşti cu adevărat aici?

— Cred că da, răspund, deşi mintea continuă să-mi rătăcească. Dar ia stai un pic: Crezi că ar trebui... Nu ştiu, să nu mai stau atât de mult cu Lia?

I luxley se ciupeşte de sprânceană.

De ce ai face aşa ceva? Nu vei reuşi decât să-i răneşti sentimentele.

Da, dar ca il arc pe Brian, aşa că nu ar trebui să existe o... tranziţie de putere?

Nu eşti afurisitul de preşedinte al Statelor Unite!

Ştiu asta. Dar cum Brian şi Lia se vor casatori în curând, nu ar trebui sa mă retrag puţin? Şi-aşa pe Brian îl deranjează că petrec mult timp cu Lia. Ar trebui sâ-i predau torţa, nu?

Nu ştiu. Dacă tu crezi că ar trebui, atunci fa-o! Acum putem vorbi despre proces, te rog?

— Sigur, scuze! spun şi apoi fac o pauză. Doar că am văzul-o pe Birdy aseară şi sărutul a fost unul reuşit, dar nu am simţii o scânteie, şi nu eram sigur daca ar trebui să simt o scânteie sau daca e prea devreme să simt o scânteie? Nu ştiu, tu ai simţit o scânteie cu Lottie?

Iluxley îşi arunca pixul pe birou şi se lăsă pe spate în scaun.

— Spune-mi tu, crezi că am simţit o scânteie cu soţia mea?

— Din ceea ce am observat, aş spune că da.

— Imediat. S-ar putea să fi crezut că e enervantă, frus- tranta şi de-a dreptul iritantă de cele mai multe ori, dar nu aveam nicio îndoială că e cea mai drăguţă chestie pe care o văzusem vreodată şi că mi-o doresc în pat.

— Aha! exclam şi dau din cap. Crezi că la fel a fost şi cu JP?

— Omule, serios? Ilaide, l-ai văzut pe JP când a întâlnit-o pe Kelsey prima dată. Omul avea inimioare care-i ieşeau din fiecare orificiu al corpului.

— Da, ştiu.

Âmi feresc privirea.

— Cu Birdy nu-i la fel. Dar mă întreb, de asemenea, dacă am un blocaj mental acum şi nu-mi permit să simt pentru ea aşa cum ar trebui din cauza că mă bazez pe 1 .ia. (.rezi că asta ar putea fi o problemă?

— Cred că în *curând* va fi o problemă uriaşă daca nu încetam să vorbim despre asta şi nu trecem la treabă.

— Da, bine... scuze!

îmi muşc unghia degetului mare.

Foarte *repede* totuşi, ce părere ai despre Kylosi Revii ciudat că mă gândesc să mă întâlnesc cu cineva cart nu crede în această poveste de dragoste aşa cum cred eu?

Capitolul noua

L1A

Lia: În seara asta: Parola. I în eu la tine sau tu la mine? Trebuie sa dau o fugă până la magazinul alimentar dacă i ii aici. Nu am Sour Patcb Kids sau Sprite.

Breaker: 0, am nevoie de o amânare.

Mă holbez la telefon, nedumerită.

() amânare?

Sunt destul de sigura că Breaker nu a folosit niciodată acest termen cu mine... niciodată.

Lia: () amânare? I jti | Im atura mea? I reau doar să mă asigur că nu ai fost răpit sau ceva de genul.

Breaker: Nu am fost răpit, doar că am planuri.

Ooo!

Planuri? Cu cine?

Cu Birdv?

Adică, n-ar trebui să-mi pese, dar e *Parola,* şi întotdeauna ne uităm la *Parola* împreună.

Intrerupem jocul, iar unul dintre noi află parola şi îi face pe celălalt să ghicească, apoi il lăsăm să joace pe ecran. În

timpul întregului proces, ne înecăm în *calzmtede h pmeru* noastră preferată, sugeni Sour Patch Kids până când ne natură limba şi spălăm totul cu Sprite, care nc face întotdeauna să râgâim tot restul serii.

E o tradiţie!

Deci, de ce şi-ar... face alte planuri?

Ma ridic de la birou, unde lucram la un tabel *Excel* plin de detalii, apoi mă duc la pat şi mă prăbuşesc în el. Ar trebui să-i spun doar să se distreze şi că ne vedem vineri, când ne întâlnim cu Beave, dar ce naiba, nu pot să trec peste asta, aşa că îi trimit un mesaj înapoi:

Lia: Planuri, ai? Cu Birdy?

Trimit mesajul şi tresar, urând faptul că sunt atât de curioasă.

Breaker: JP şi Lottie, de fapt. Mergem la un bar despre care zicea JP. Mă gândeam sa o invit şi pe Birdy, dar încă nu suiit sigur. Ar fi a patra oara când o vad într-o săptămână. Nu vreau să par disperat.

Lin: De patru ori? E mai mult decât te-ai văzut cu mine.

Diferenţa aia mă apasă greu şi mă face să mă simt agitată.

De patru ori? Asta e... foarte mult.

Breaker: Păi, a fost întâlnirea dublă, apoi chestia cu gătitul, şi am fost la ea aseară, aşa că, dacă aş rnvtta-o în seara asta. ar ti cam mult, nu crezi?

Cred că de trei ori este cam mult.

De asemenea... m-ar putea invita să ies în bar cu toată lumea. În mod clar nu fac nimic în seara asta.

I.ia: le -/// dus tindo aseară? le-ai dus pentru un moţii' anume.

Breaker: Dom să stăm împreună.. Im vorbit mult. \u e fin ut hu Kylo şi Key, ceea ce a fost greu de înghiţit, dar bei, nu poţi h .u

dt pin pe ¡me i / mo m,//,// ,• j

I ia \u i plai Kylo i Rey rmpri-umi[7] Sunt ¿// tul de tyură ă ,i\hi iti uniuni cd mi mai vorbeşti niciodată cu ea.

Breaker: S-a n i lai uşor mm ah-\ că sâmbătă o duc intr-o druincin a iu ir nu tur dc observare a păsărilor

Im () upei' Acelaşi tur la care mergem i noi[7]

Breaker: Da, e cel mai ban. Pare destul de încântată de asta. I pus ca şi-a luat o ţinută şt toate cele.

Lia: Ire o pasăre pe ea?

Breaker: A spus că e o surpriza. Pun pariu că e o bustieră :i pantaloni scurţi. Pare drăguţă şi aşa mai departe, dar şi... un pic însetată.

Lia: Aşadar, ce ar trebui sa fac în legătură cu Parola în seara asta?

Breaker: Spune-i lui Brian să vină la tine. Oricum. el ar trebui să înceapă să se joace cu tine.

Lia: Cum adică, „oricum "? Asta e jocul nostim.

Breaker: Da, dar în curând te căsătoreşti cu el. Nu mai pot să continui să vin în serile noastre stabilite. E o schimbare bună. Lia.

Lia: Stai... Ţi-ai făcut planuri intenţionat[7] Pentru a mă conduce intr-un fel de tranziţie?

Breaker: Am uitat cât de inteligentă eşti.

Lia: Ăă, nu am nevoie de tine să mă ajuţi. Sunt fată marc. Breaker.

Breaker: Bine, atunci, du-te să fii cu logodnicul tău. Vorbeşte despre nuntă, asigură-te că ştie ce se întâmplă cu ea.

Lia: De ce simt că te distanţezi?

Breaker: Nu o fac, Lia. încerc doar să te pregătesc. Odată ce te căsătoreşti, totul se schimbă.

Lia: Spui asta ca şi cum ar fi o pedeapsă.

Breaker: Nu este, dar adevărul e că nu pot fi alături de tine aşa cum sunt acum. Nu pot jî tovarăşul tău, iar tu nu poţi fi a mea, pur şi simplu.

Lia: Tovarăş? De unde vin toate astea ?

Breaker: De nicăieri, sunt doar fapte. Asta se întâmplă cu vieţile noastre – evoluăm, ne schimbăm, iar acesta este doar următorul pas. Acum trebuie să plec. Ne vedem vineri.

Mă uit la telefon, *recitind mesajele în* mod repetat şi încercând să-mi dau seama ce se întâmplă. Sigur, mă mărit şi în curând voi locui cu soţul meu, dar asta nu înseamnă că trebuie să tai legăturile cu Breaker sau să nu mai interacţi- onez cu el. La naiba, săptămâna asta a văzut-o pe Birdy, pe care abia o cunoaşte, de mai multe ori decât pe mine!

Ceea ce mă întristează. Toate astea mă întristează. Iar singura persoană cu care aş putea discuta despre asta tocmai mi-a spus că ne vedem vineri.

Lacrimile îmi inundă *ochii, dar* imediat aud o bătaie la

e Breaker şi că mesajele lui

Mă ridic din pat, sperând ca

sunt doy un

M.

şi deschid uşa,

ţinând un buchet de trandafiri şi

Bună, scumpo! mă întâmpina, şi jur• ca pe dmţn Im

albiţi sclipeşte lumina. M-am gandn sa te surpnnd proasp t «-

pantă cu schimburi pentru dor- cu nişte flori şi – ridica o geanta

mit – o petrecere în pijamale.

— O, uau! exclam, încercând sa

ăăă... Nu ma aşteptam

emoţionata, nu dezamăgita. Eram..-

la asta.

— Da, nici cu.

Inii întinde florile. Trandafiri *roşii, pe* care îi ispreţuiesc din cauza clişeului şi a lipsei lor de originalitate. Cicdeatn câ Brian ştie deja.

A fost

de

De asemenea, ini-a spus sa iau Sour Patch Kids şi Sprite, aşa că şi asta c în pungă. Nu ştiu sigur de ce, dar a spus că c cc va trebuie în timp ce jucaţi *Parola.*

Breaker ţi-a spus să faci toate astea?

— Bine, florile au fost ideea mea, dar seara de joc a fost a lui. A spus că, din moment ce el nu va mai fi prin preajma atât dc mult, ar trebui să învăţ lucrurile care vă plac vouă.

Se apleacă şi îmi dă un sărut pe obraz. Trece pe lângă mine intrând în apartament, iar eu rămân acolo uimită.

Breaker a pus la cale asta?

Vrea ca Brian să înveţe toate lucrurile care *îmi plac miel* De ce face asta? De ce încearcă să mă scoată din viata lui?

Sunt sigură că face asta ca să fie drăguţ, dar e dureros.

Şi în niciun caz nu voi putea să mă bucur de seara asta dacă nu ajung la miezul problemei.

Aşa ca, riscând, îi spun:

— Brian, trebuie să dau un telefon important de afaceri. Mă duc la Breaker, ca să nu te deranjez.

— O, pot să nu fac niciun zgomot, dacă vrei.

Clatin din cap.

— Crede-mă, pereţii ăştia sunt subţiri ca hârtia! Ai putea să auzi tot. Fă-te comod şi mă întorc în scurt timp!

— Bine! Te iubesc!

Îi zâmbesc.

— Te iubesc!

Cu telefonul în mână, ies din apartament şi mă duc la Breaker. Există o şansă foarte mică să fie acolo, dar măcar pot să încerc, iar dacă nu, pot să-l sun din apartamentul lui.

Bat uşor la uşă şi apoi îi acord câteva secunde înainte de a verifica uşa, care este descuiată. O împing exact când Breaker se apropie de intrare.

— Lia, e totul în regulă?

Închid uşa în urma mea şi-mi încrucişez bratt • •

— Nu, nu e totul în regulă.

— Bine... Păi, eu tocmai ieşeam...

— Serios? Xu ai dc gând să mă întrebi ce este în nerenfl

— Cred că ştiu deja, răspunde el şi se întoarce n -•?. tacându-mă să-l urmez.

E camera cea mai îndepărtată de apartamentul mea, Xe-am mai certat aici în timp ce Brian era în aparr meu. şi nu mă îndoiesc că la asta se gândeşte acum. Ia k < pe pat şi spune:

— Ce se petrece?

— Ce se petrece? replic încet, dar hotărât. Ce-ar fi sâ-mi spui tu ce se întâmpla, pentru că. ultima dată când am ver.-ficat, îi împrumuţi tradiţiile noastre lui Brian.

— Xu i le împrumut. II includ şi pe el.

— Xu am nevoie să-l incluzi. Fac propriile mele luenm cu Brian. Ceea ce am nevoie să faci tu este să nu mă mai îndepărtezi.

— Practic, te-am văzut ieri. Cum re îndepărtează asta.'

— M-ai văzut pentru chestii legate de nuntă. Mă îndepărtezi de lucrurile noastre obişnuite.

îşi fereşte privirea, dar văd că vrea să spună ceva. Ceva care îi stă pe vârful limbii, dar se abţine.

— Spune-o.' îl presez.

îşi lasă capul în ¡os şi clatină din el.

— Deci aşa va fi. Breaker? Sunt logodită şi urmează să mâ căsătoresc, iar acum nici măcar nu vrei să-mi spui la ce te gândeşti?

— Xu pot să-ţi spun la ce mă gândesc.

— De ce nu? întreb.

— Pentru că este vorba despre tine, şopteşte, dar nu foarte încet.

Fac un pas îndărăt, încercând să înţeleg dc ce pare atât de

agitat, dc iritat.

— Păi, dacă este vorba dc mine, atunci spune-mi! Evident e ceva ce trebuie să-ţi iei de pe suflet.

— Bine, spune el, iar apoi ochii săi ii întâlnesc pe ai mei. Vrei să vorbim? Putem să vorbim. Ne-am bazat prea mult unul pe altul, iar astăzi mi-am dat seama că nu am şi eu o relaţie din cauza ta.

— Poftim? Aăă, vrei să-mi explici de ce e vina mea?

— Pentru că ai devenit plasa mea de siguranţă. De ce am nevoie de un tovarăş, când te am pe tine pe care să mă bazez?

— Deci, practic, pentru că am fost o prietenă bună, eşti supărat pe mine şi încerci să mă scoţi din viaţa ta?

— Nu.

Se trage de păr în semn de frustrare.

— Nu asta am spus.

— Atunci ce anume spui, Breaker? Căci mi se pare că ai un fel de criză relaţională pentru că eu mă căsătoresc, iar acum eşti disperat să fii cu cineva, iar singura persoană cu care te-ai văzut nu este exact ceea ce căutai. Prin urmare, dai vina pe mine pentru toate astea.

— Uau!

Acum se ridică în picioare, iar înălţimea lui mă copleşeşte.

— Nu asta spuneam. Ce mod de a-mi răstălmăci cuvintele!

Îmi ridic mâinile în semn de înfrângere.

— Atunci, ce vrei să spui?

— Doar că suntem... prea apropiaţi.

— Prea apropiaţi?

Dau din cap sarcastic.

— Bine, deci prietenia pe care am construit-o în ultimul deceniu este prea bună. Asta e problema?

Mii îndepărtez.

— Bun, e bine de ştiut. *Inii pare rău că am ţinut atât de* mult la tine şi că am făcut parte *din viaţa ta până în punctul* în care chiar te-am rănit!

— Lia, nu! spune el, încercând să mă atingă.

— Nu, nu trebuie, mă împotrivesc în timp ce mă întorc spre el. E foarte nasol, Breaker, să mă respingi pentru că ai impresia că te-am împiedicat să fii cu cineva. Nu am făcut nimic de genul ăsta. Viaţa ta amoroasă este problema ta, nu a mea. Poate că, în loc să te uiţi la oamenii care te iubesc şi te susţin şi să dai vina pe ei, mai bine ai încerca să priveşti în interior! Nu eu sunt motivul pentru care nu eşti cu cineva. Motivul pentru care eşti singur este pentru că nu crezi niciodată că cineva este suficient de bun. Standardele tale sunt atât de imposibil de ridicate, încât nimeni nu se va ridica vreodată la nivelul lor. Asta e problema. Nu eu.

Mă răsucesc pe călcâie, dar el mă ajunge din urmă şi mă trage de braţ.

— Lia, aşteaptă!

Îmi smulg braţul şi ripostez:

— Şi care-i chestia? De ce tocmai acum? De ce trebuie să găseşti pe cineva acum? Doar pentru că mă mărit eu, crezi că trebuie să te însori şi tu?

— Nu, răspunde el, cu o încruntă tură adâncă.

— Alunei, de ce este asta o problemă exact acum? De cc faci din asia o problemă? Am mai ieşit şi cu alţi bărbaţi. Ha, nu cu mulţi, dar am mai avut iubiţi. De ce acum e atât de diferit?

Nu ştiu, răspunde ci, tulburai.

I'''" '1" " ,,IĂ urnii, aş li vorbit eu el despre senti- k a.'uui, „„ ,k.

meu

…… ‘ “|M rf fiei ceva ee *im, pi,.«.*

este în apartamentul meu şi mă aşteaptă. Breaker este ridi-

col şi nepăsător. O vreme poate să se scalde în propria vomă.

— Poate că e ceva ce trei mic să descifrezi.

Pornesc spre uşa de la intrare.

— Lia, îmi pare rău, bine?

— Nu, nu e bine.

Mă întorc spre el.

— Nu aşa ne purtăm unul cu altul. Nu ştiu ce-ţi trece acum prin minte, ce te-ar putea poseda să ai aceste gânduri şi idei drastice de a mă împinge spre Brian când nu am nevoie să fiu împinsă, dar îţi voi spune un lucru. O să creeze o prăpastie între noi. Dacă asta e ceea ce vrei, atunci ai făcut o treabă bună. Ajung la uşa din faţă şi conchid: Şi nu-ţi face griji pentru vineri! Trebuie doar să caut o rochie, aşa că nu voi avea nevoie de ajutorul tău cu asta.

Şi apoi ies din apartamentul lui, dar mă opresc pe hol, în spaţiul dintre uşa mea şi a lui, şi mă prăbuşesc la podea, unde plâng în linişte.

(.'c ihiibti se intâmplu cu noi?

CZ.—1

\ăă. nu ştiu... Maşina de spălat vase? întreabă Brian în timp ce mă prăbuşesc înapoi pe canapea.

— Cum ai putea să obţii maşina de spălat vase de la indiciul cu rechinul?

— Nu ştiu, răspunde Brian. frustrat. Jocul ăsta nu arc niciun sens.

A

- Cum să nu aibă sens? li oferi un indiciu partenerului tău. iar apoi el încearcă să ghicească, simplu ca bună ziua.

Dar indiciile tale nu ajută.

11 am oferit trei indicii. Gură, dentist şi rechin.

Da. indicii grozavc! (.tun naiba se potrivesc astea-

DIIlţl' *sílift* **eu** *Ihi.mmr, liii.m* **paroli** *i> 'lf"h* **I Í I‘bIII.1 S <1 IIIIIICI(‘Ş|| (II (|(** *lltlMllI*

*1*1nini, c pi IIII.I onní (.ind pH *Imi i>,ii'* I.ÍIM J HM T’iitt l.i lel de hun < .1 Bru.iLut ' *l’oiile (*.1, *<l,ii .i mi mi* ldg.ii *s-*r* tol z.ih.u ul .IM.I dumnezeiesi, aş *h fost în ’>t;în* „í glm / /

Nu le < omp.ii.un în BrcnLer, riposhz. primo *<hritn* îneleştnţi,

NICI IUI UI .I nevoie. Se veden *cím pe Lili l.i*

(írozavii presupunere! exclam *m* timp *(v ii* .ir.it de-getul mure ridicat şI apoi ma *ridic de pe r amipc.i Panni* cá, .ip.ucnl, ştii exact ce se *iiil.iinplií m inilltc.i* műn, mai pipin lucrurile În enre mii gândesc cu ndcvnrnt, mr În cc m;i gândesc cu .idcviir.ii suni blcslcniaţii de DIN I I' Doanuic’ strig, extrem de liustnil.i. A1;i dúc În culcnrc. Sinitc te Idrcr síí mergi nensn, d icil vrei.'

les dm living şi pornesc spre dormitor şi linie, unde în chid iişn. ('uni sunt dejn în piininn, mii duc În chiuvetií şi rn.i stropesc cu npn pe Lipi. /Vin şterg şi npoi mii uit în oglinda în timp ce luci muie mu umplu ochii.

Nu npuc sn nu Ic şterg, când Brinn deschide uşa dc Li Iulie şi se sprijinii de hint.

I .ia, uni parc iau.'

Nu pot s.i iun uit l.i el. Am su plâng.

I);u nici sa m.i mişc nu pot.

Mii *>imi pni.iliziita.

NIUIK im parc sa me.irgá cum trebuie.

Brcakci niH.nr.) sil în.) elimine din viaţa lui.

BII.III iste un ulmi 5Í nu înţelege un indiciu simplu ca demikiul.

\"1 H I'»' unui voal, ani improşem o cu sânge pe x moa

" •' M,Jt "" I"» "H o p(.sh. M|l)

Planificarea nunţii merge cu viteza fulgerului, în ciuda accidentelor.

Mă fac de râs pe unde mă duc.

Xm avut o ceartă uriaşă cu cel mai bun prieten al meu, lucru pe care nu-l fac prea des.

lar partea cea mai rea este că nu am la cine să apelez.

La nimeni.

Strâng tare marginea chiuvetei în timp ce corpul mi se clatină, iar presiunea pe care o port pe umeri creşte pe măsură ce respiraţia mi se accelerează.

— Hei, eşti bine? întreabă Brian în timp ce se apropie.

— X-nu, mormăi chiar înainte să-mi cedeze picioarele.

Mă ia repede în braţe, rostindu-mi numele ca pe o rugăminte plină de spaimă în timp ce mă duce la pat.

— lisuse, ce se întâmplă? întreabă în timp ce îşi trece mâna peste fruntea mea. Eşti palidă. Lia, ce se întâmplă? Vrei să chem ajutor?

Clatin din cap în timp ce buza de jos îmi tremura, iar lacrimile mi se scurg pe obraz.

— Xu! Doar... lasă-mă să dorm puţin!

— Cirezi că am de gând să te las aşa? Aproape că te-ai lovit cu capul de chiuvetă. În niciun caz nu plec.

Se aşază chiar lângă mine şi îşi lasă mâna pe burta mea.

— Lia, vorbeşte cu mine! Ce se întâmplă?

— Eu doar...

Buzele îmi tremură şi mai tare.

— Sunt doar speriată, îi răspund, nedorind să-i spun adevărul.

Lucrurile sunt deja ciudate între Brian şi Breaker asta c evident după spectacolul din living –, deci nu trebuie sa I fac pe Brian să se supere pe Breaker pentru că ni a adus în starea asia mentală.

— Eşti speriată de nuntă?

I \ ... noi, i asptmd, ecou cu parţial este adevărat

— Ce c cu noi? întreabă el.

Nu putem juca *Parola.* Necăsătorit!), Brian. \r trebui sa putem juca *Parola.* Şi... şi planificarea nunţii este un cof- mar. Am dat toc la lucruri, am umplut oameni de sânge, am lovit-o pe mama ia în sân şi se pare că nu putem cădea de acord asupra multor lucruri. Şi mi-ţi pasă de planuri, ceea ce este în regulă. Ştiu ca eşti ocupat, dar... nu pare că suntem pe aceeaşi lungime de undă.

— Ba suntem! Asta e doar un joc stupid, care nu dovedeşte nimic. Ceea ce facem în viaţa de zi cu zi, gândurile noastre şi moralul nostru, astea contează. Iar în aceste privinţe, suntem pe aceeaşi lungime de undă. Nu?

— Da, răspund încet, chiar dacă el nu înţelege.

Poate din cauză ca, în timp ce creşteau), îmi vedeam părinţii cum se poartă unul cu celălalt, dar simt că trebuie să existe o legătură mai profundă. Vreau ca el să fie capabil să ghicească ce urmează să spun. Vreau să poată să mă înţeleagă fără să fie nevoie să vorbim, şi nu cred că avem asta.

— Dar... ştii totul despre mine? îl întreb.

— Normal că ştiu. Iar ceea ce nu ştiu îmi voi petrecu restul vieţii noastre aflând. Să te căsătoreşti cu cineva nu înseamnă că cunoşti o listă de lucruri despre partenerul iau, ca intr-un joc de trivia din realitate. Mă căsătoresc cu tine pentru că mă faci fericit, pentru că nu-mi pot imagina o zi în care să nu mă gândesc la tine şi pentru că te iubesc, I .ia. Vj m.i căsătoresc cu tine pentru că se întâmplă să ştiu ce ţi pl •< < să comanzi de la magazinul de sendvişuri de după colţ

m p< nit ti < i poţi sa laspun/i telepatie la o întrebare stupidă b *Parola.* loat. astea sunt lucruri neînsemnate când vine voi |>d <I< I .IS.il Ol H Nil I oinc.i/.i.

jşi duce mâna la inima mea.

— \sta contează. Iubirea noastră.

\ud cuvintele pe care le spune.

Dau din cap în timp ce-l ascult.

Iar când se cuibăreşte lângă mine, îmbrăţişându-mă de la spate ca să putem dormi amândoi, sunt de acord cu el, pentru că nu pot face nimic altceva ca să opresc senzaţia de gol interior.

c i

— Bună, Lia! aud o voce când intru la Morning Perk pentru o cafea rapidă înainte de a mă îndrepta către magazinul de rochii.

Mă răsucesc spre dreapta exact la timp pentru a o surprinde pe Birdy apropiindu-se.

Grozav, exact ce-mi trebuia!

De când m-am certat cu Breaker, nu m-am mai simţit eu însămi. Mi-am văzut de treabă, am vorbit cu Brian, am răspuns chiar şi la câteva e-mailuri de la Beave şi am spus da oricărui plan idiot pe care mi l-a prezentat. În acest moment, nu-mi mai pasă.

Nu am mai auzit nimic de Breaker de când cu cearta, ceea ce în lumea noastră seamănă cu decenii.

Sunt tristă.

Deprimată.

Mi-e dor de părinţii mei. Doamne, ce mi-aş dori s-o am pe mama aici! Aş vrea să pot s-o întreb dacă Brian are dreptate. Dacă tatei i-a luat ani întregi să înţeleagă toate idiosin- craziilc ei. Dacă ceea ce Breaker şi cu mine avem a durat ani întregi şi este bine *doar* pentru că am avut la dispoziţie un deceniu împreună, şi că trebuie să fiu încrezătoare că lucrurile se vor potrivi chiar şi cu Brian.

„'lóate astea sunr *lucruri* neînsemnate când m.e 7<r z< căsătorie. Nu contează. *Iubirea nfrastr^* '

t|re dreptate? Nu ştiu, *Mamaarfli.*

Chiar aş vrea sá mă târăsc *intr-o* groapă $/ % . – > > – de-a face cu nimic din toate astea. .Via simt extrem de... fragilă, şi ásta nu e niciodată un cuvânt pe care l-am ayz.a' c-. mine.

Iar acum? Birdy.

— Buna, Birdy.' răspund, încercând să zâmbesc.

— O, uau, părul tău arată atât de strălucitor.' exclamă ea în timp ce-i atinge vârfurile. *E* frumos.'

— O, mulţumesc.' .VI-am dus la salonul din capătul străzii şi mi-am ondulat părul. Azi probez rochii, iar soacra mea mi-a zis să am grijă ca părul meu să semene cu ce îmi doresc în ziua nunţii.

— Frumos! spune Birdy, şi nu reuşesc să-mi dau seama dacă este sau nu sinceră. E culoarea ta naturala?

— Da. Fatal meu descinde dintr-o linie lunga de roşeam

— Sunt geloasă.

Afişează un surâs luminos, şi, Dumnezeule, intr-adevăr este perfectă, nu? Zâmbet minunat, ochi albaştri şi un corp perfect. Xu e de mirare că Breaker s-a tot văzut cu ea.

— Deci acum te duci la magazinul de rochii?

— - Da, mai întâi îmi iau o cafea, pentru că o să am nevoie de cofeină ca să trec peste această corvoada.

Nedumerită, mă întreabă:

— Cumpărăturile pentru o rochie *de* mireasa nu ar trebui să fie distractive?

Ar trebui să fie, atunci când nu te certi cu prietenul tău cel mai bun.

— Viitoarea mea soacră poate fi dificila.

() las aşa.

Păi, ca nu ar treimi s.i aibă un cuvânt de spus în asta, ,u

e doar părerea mea. În line, nu te mai reţin de la întâi lire. Voiam doar să te salul şi să vă mulţumesc ţie şi Im Brian >cntru că mi-aţi lacul lipeala cu Breaker.

Işi strânge mâinile la piept.

— F uimitor. Nu ştiu cum de e încă singur, dar am avut noroc, pentru că e iot ce mi-aş li putui dori de la un bărbat.

Se apleacă în faţă şi îmi dă un col, ca şi cum am fi camarade apropiate.

Ştire de ultimă oră: nu süniem.

— Şi sărută destul de bine. O, Doamne!

Lucruri pe care acum chiar nu am nevoie să Ic aud.

— Păi, mă bucur să aud asta, replic cu un zâmbet larg şi cât se poale de fals.

— Bine, distracţie plăcută! Mă duc să mă întâlnesc cu Breaker chiar acum.

Flutură din degete către mine, în timp ce inima mi se scufundă până în pământ.

— Da, la revedere! zic în timp ce mă întorc spre coadă, cu respiraţia întretăiată.

Se întâlneşte cu ea chiar acum?

Ştiu că i-am spus să nu se deranjeze să vină la cumpărăturile pentru rochie, dar chiar nu va fi acolo?

Nimeni nu va lî acolo în afară de Bcavc.

Aşa a ajuns viaţa mea? Nu am alţi prieteni?

Nu am niciun alt sprijin?

Nu-i am decât pe Brian şi pe mama lui?

încă o dată, lacrimile îmi inundă ochii, dar nu Ic las să curgă, nu aici, nu în cafenea, lini comand repede o cafea şi, din fericire, mi-o livrează imediat. Cu paharul în mână, hotărăsc să merg pe jos până la magazinul nupţial, care se alia la câteva străzi. Nu-i nevoie să conduc.

În timp ce merg pe strada, inii strâng cafeaua la *piept ■>* expir adânc.

Mama ar fi trebuit să *fíe astăzi* aici, şi nu este.

M-am izolat atât de mult după moartea lor, încât *în-* cet-încet am pierdut orice altă prietenie pe care o aveam în afara de Breaker. pentru că el era cel care mă ţinea în **braţe** când plângeam. El îmi distrăgea atenua când eram trista. **El** m-a făcut sâ merg mai departe.

Şi acum, că nu vorbim şi suntem intr-o situaţie **ciudata,** în viaţa mea parcă nu m-am simţit mai singură.

Când ajung la magazinul nupţial, îmi un respirada, **aş**teptând să văd vreun semn de Breaker. dar, pe măsură ce mă apropii, tot ce văd prin vitrine este Beave, care alege rochii pentru mine să le probez.

O clipă, mă copleşeşte ideea să fug de-aici. Să o tulesc şi doar... să dispar. Să fug, să scap de toate astea, dar pe cât de repede s-a ivit, pe atât de repede se risipeşte, pentru că nu \ a rezolva problema. Nu va face decât să o acutizeze.

.Aşadar, cu un pahar de cafea în mână şi un zâmbet **fals pe** faţă, intru pe uşa magazinului nuppal.

— Ah, iat-o! spune Beave când mă zăreşte. Draga mea, uită-te la părul tău!

încep insultele.

— Ce frumos e!

Se apropie de mine şi îmi mângâie şuviţele lungi.

— Aş prefera să ai un coc pentru nuntă, dar chiar .şi aşa arată destul de bine.

Suni şocată. Nu mă aşteptam la asta, şi, chiar dacă a fost plăcui să evit orice ironie, încruntare sau insultă din **par**ii a mioarei mele soacre, nu mă ajută neapărat să-mi domoli ască starea dc spini morocănoasă.

— Mulţumesc! spun şi apoi arunc o privire prin magazinul nupţial gol. Suntem singure aici?

— O, am rezervat magazinul pentru noi, astfel încât să nu fim deranjate de alte persoane care caută o rochie. M-am gândit că, dacă vom avea magazinul doar pentru noi, ne vom putea concentra asupra a ceea ce căutăm.

Noi... amuzant cum foloseşte acest termen în legătură cu rochia *mea.*

— Avem de găsit cel puţin trei, adaugă.

O, am uitat de asta!

— Da, avem multe cumpărături de făcut, spun în timp ce mă mai uit o dată în jur, în caz că Breaker e aici şi l-am ratat.

— Acum, unde este Breaker, ca să putem să începem? întreabă ea.

Ei bine, asta o confirmă. Nu-i aici. Mă simt iar copleşită de anxietate şi depresie.

— O, ăăă, a intervenit ceva, ii răspund. Nu va putea sa vină.

Minciuna mi se pare atât de lipsită de viaţă când o scot, încât mai că n-o cred nici cu, dar se pare că o linişteşte pe Beave, pentru că pocneşte din degetele alea stupide şi spune:

— Păi, atunci să începem! Mai intâi vom probi rochii de ceremonie. Le-am pus să aducă siluete clasice, precum şi piese elegante cu umerii goi.

— Grozav! exclam, urmând-o.

— Pe aici, domnişoară Fairweather-Fem! spune una dintre vânzătoare.

— Vă rog să-mi ziceţi Lia! Dacă aveţi nevoie să adăugaţi o domnişoară acolo, domnişoară Lia este în regulă. Nu-i nevoie să-mi folosiţi numele întreg.

Vânzătoarea îmi zâmbeşte şi apoi mă conduce într-un dressing enorm, unde au fost agăţate câteva rochii, aşteptând

$ fe probate. Irei rochii Je-.i dreptul groteşti de pritf trei rochii drepte, care accentuează silueta M rare arxii degrabă ca nişte cămăşi de noapte – şi două rochii în 40 renâ. care par sa nu .ubâ absolut mciun farmec.

— l ire un halat! spune vânzătoarei. De ce nu te setea de haine şi re îmbraci în halat, iar o însoţitoare va veni şi as ste?

— Minunat.’ Mulţumesc.’

După ce uşa se închide. îmi aşez cafeaua şi poşeta i masă. apoi mă dezbrac de tricou şi pantaloni. Xu sunt gem care sâ stea goala în faţa străinilor. aşa ca port o perech de boxeri scurţi de băiat care acoperă mult – sunt sigură c Beave ar ti oripilată – şi sutienul tară bretele cel mai puq. revelator.

îmi trai pe mine halatul de mătase roz-Jeschis. îl strân în talie, apoi mă aşez pe scaun şi mă zgâiesc la rochii.

Le urăsc.

Pe toate.

Prea multe ornamente.

Prea mulate.

Prea înfoiate.

Prea strâmte ca să pot să merg.

\imic ce-aş alege pentru mine.

întotdeauna am crezut că voi pună ceva simplu. p<uu un picuţ de dantelă, nu aceste rochii pompoase, piUR de materiile, care au nevoie de un macaragiu pentru a fa îmbrăca te.

(inimii -,i ii» un moment amu/ant. unu în\i.u.\.

••• tmn*tomiai rapid intr-o zi tristă, sumbră, cure suin şi- guriiâ inu va rămâne pentru tocdeaunn în minte ca u amm momentul în care am aflat **unciaia aht ui i** v.\ **dc ■animi nul au itiuitt**

îmi reazem capul de peretele din spatele meu şi îmi apropii cafeaua de buze. Vreau doar să se termine. Totul.

Planificarea.

Nunta.

Durerea.

Vreau să fiu transportată înapoi într-un moment în care totul este în regulă cu Breaker, şi nu sunt atât dc singură, ci înconjurată de cei dragi. II vreau alături de mine, spunân- du-mi glume, facându-mă să râd şi să ştiu că. orice ar fi, îmi va sta mereu alături.

Dar nu este.

Nu astăzi.

Lacrimile îmi inundă ochii, dar le alung rapid.

M/, *nu plânge!*

Te rog, nn plânge! Nu aici, nu acum.

Nu în faţa mamei lui Brian.

Cioc! Cioc!

La dracu'! Clipesc de câteva ori şi-mi şterg rapid lacrimile. Poate reuşesc să-mi fac ochii înlăcrimaţi să treacă drept entuziasm pentru rochii. Cu inima strânsă, strig:

— Sunt gata!

L'şa se deschide şi mă aştept să intre asistenta, dar în schimb, intră Breaker, smulgându-mi fiecare moleculă dc oxigen din plămâni. Ochii lui îi întâlnesc pe ai mei în timp ce închide uşor uşa în urma lui.

Îmi tresaltă inima la vederea lui.

Emoţiile au pus stăpânire cu totul pe mine.

Şi, înainte să mă pot opri, scot un suspin şi apoi îmi apăs mâna peste ochi în timp ce plâng.

— Şşt! face el în timp ce sc lasă în genunchi în faţa mea şi mă atinge pe obraz.

Mă las pe podea lângă el şi îi cuprind talia în braţe, ahin-dându-ină la pieptul lui şi în îmbrăţişarea lui liniştitoare.

— Credeam..., îi spun printre lacrimi. Credeam că... Ci nu mai vii.

Mă mângâie pe păr. ţinându-mă strâns.

— Lia, nu aş rata niciodată asta.

— Dar... nu am... vorbit.

Mă desprind pentru a-l privi în ochi. Inii şterge lacrimile cu degetul mare.

— Credeam că avem nevoie de timp să ne adunăm.

Mă mângâie pe obraz.

— Nu am abordat cum trebuie situaţia cu rine şi m-am gândit că, dacă ne acordăm un pic de timp, aş putea sa exprim ceea ce simt. în loc să dau vina pe tine pentru problemele mele.

— Nu vreau să vorbesc despre asta. \ reau doar să te ţin în braţe.

Mă prinde uşor de ceată în timp ce-l îmbiăţiştz din nou, agăţându-mă de el cu disperare.

— Breaker, nu pot să te pierd.

__Nu mă vei pierde. Niciodată. N-aş lăsa vreodată să se întâmple asta.

— Promiţi? întreb, cu o nesiguranţa atât de puternică, încât îi simt gustul.

— Iţi promit! spune el cu sinceritate.

îmi trag nasul şi zic:

Am dat peste Birdy la cafenea şi mi-a spus că se întâlneşte cu tine. Ăl am gândit... \m crezut că m ai lăsat Baltă pentru ca.

Niciodată! răspunde el încet, în timp ce mă mângâie pe păr. A trebuit să i «Iau un binoclu cu care să exerseze pen tru drumeţia noastră de mâine. *

Serios intn I), apoi mă ridic să îl prives« în o< hi.

Da, serios! Xstă/.i c o zi importantă, l.ia, normal că aş tî li ci’

Mulţumesc! ii răspund încet, în vreme ce mă loveşte un nou val

de lacrimi.

Sc ridica de pe podea şi ia o cutie de şerveţele, doar pentru a şi lăsa la loc lângă mine. De data asta, se sprijină de scaunul meu şi mă trage lângă el.

Imi şterg nasul şi rămânem acolo în tăcere. E aici. Cu mine.

Ideea mă zdruncină serios şi, din nou, încep să plâng.

— Ce se întâmplă în capul ăla al tău? mă întreabă.

— Sunt doar recunoscătoare că eşti aici. Mai recunoscătoare decât iţi imaginezi.

— Lia, indiferent ce se întâmplă între noi, voi fi mereu alături de tine. întotdeauna. Bine? Dau din cap, iar el ina sărută pe creştet înainte de a adăuga: Oricât de mult aş vrea să rămân aici cu tine, trebuie să mă întorc acolo. Beave este deja supărată pe mine pentru că am apărut târziu şi nu vreau să o enervez şi mai tare.

— Nu pleca! mă opun, panicată. Ajută-mă să mă îmbrac cu rochiile astea!

Aăă, nu vrei să facă asta o vânzătoare?

Clatin din cap.

Breaker, în clipa asta sunt prea speriată. Abia pot să respir. Am nevoie de tine aici, cu mine, lângă mine. Te rog să rámái...

Capitolul zece

BREAKER

ACEI OCHI VERZI RUGĂTORI.

Lacrimile care *îi cădeau pe obraji.*

Disperarea din ochii ei. Mă simt inutil.

Nu cred că am văzut-o vreodată pe Lia aşa. Niciodată. Ceea ce ar putea însemna un singur lucru: nu e deloc într-o stare de spirit bună şi în niciun caz nu o voi lăsa singură.

— Normal că pot să rămân.[1] îi răspund, apoi mă ridic şi o trag după mine.

Cioc/ CW

- Domnişoară Lia, spune vânzătoare;!. Eşti pregătită să probezi nişte rochii?

Lia se uită la mine cu o expresie îngrozită, aşa că mă apropii de uşă şi o deschid.

I)c fapt, o voi ajuta eu să probeze rochiile, dacă nu tc Miptn. Pop să stop câteva rochii simple cu acele modele din h 1,1 ‘l“-™ 1 CMV este în pc tllan<.ehin.

I AI, sigur, domnule ('ane!

Im hid U>J I>| nu întorc spre Lia

D.uâ am de gând sâ te bag şi s.t ie scot din chestiile x x * .mmci o sâ te îmbrăcăm cu rochii care chiar sunt stilul \ •••< din |HHvâriile astea pufoase şi împodobite. Nu x 'j cv.x' t. dar astea sunt atroce.

V o tace sâ âmbească. dar nu e genul de zâmbet com- ev. care sunt obişnuit. I o umbră a lui. Mâ mulţumesc x c; asta.

Nv. sunt grozave, spune ea. apropiindu-se de ele. x .• c?. v.na din cele din mătase şi adaugă: F aceeaşi ţesătură ci halatul pe care îl port. Oamenii mi-ar putea vedea fiecare . are şi umflătură de pe corp.

— Păi. în primul rând, nu ai deformări şi umflături în afară de cele două de pe piept, şi, în al doilea rând, nu sunt x circă astea sunt genul de rochii la care porţi lenjerie intimă.

Se strâmbă.

— Am nevoie de lenjerie intimă. Nu sunt genul care să-şi arate sfârcurile unei mulţimi de oameni.

— Doar câtorva aleşi? glumesc.

— Evident, răspunde ea înainte de a se sprijini de peretele cabinei de probă.

— Ce faci? o auzim pe Beave întrebând-o pe vânzătoare. De ce iei alte rochii? Nici măcar n-am văzut-o probându-le pe primele.

Ochii Liei mă imploră, aşa că ies din cabina de probă şi mâ duc la Beave. care stă pe un scaun, cu un pahar de şampanie neatins în mână.

— Doamnă Beaver, aş putea să vorbesc cu dumneax oas- tră? întreb, păstrându-mi tonul neutru.

— Bineînţeles! răspunde ea ridicându-se, şi mergem împreuna într-o parte, departe de urechi ce ne-ar putea auzi.

În orice caz, acestei femei îi place să păstreze aparenţele. Nu vrea să audă cineva o discuţie pe care n-ar trebui s-o audă.

— Ce naiba se întâmplă în cabina aia de probă?

— Rochiile care au fost alese sunt frumoase, dar nu sunt chiar stilul Liei. îmi cobor şi mai mult vocea: Acum este foarte supărată şi nu vreau să provoc o scenă, aşa că m-am gândit ca am putea încerca nişte rochii care i se potrivesc mai bine.

— Supărată? Din ce motiv? Ar trebui să fie distractiv.

— De acord.' De aceea nu ar trebui să-i dictăm ce poartă şi să fim fericiţi pentru ceea ce crede ea că îi stă bine.

Ochii lui Beave se mijesc.

— Vrei să spui că încerc să fiu prea autoritară?

De unde ţi-a venit ideea asta?

Mă abţin să-mi dau ochii peste cap.

— Deloc! răspund cu un zâmbet. Ştiu că încercaţi să fiţi de ajutor, dar eu zic s-o lăsăm pe Lia câteva minute să aleagă, iar apoi, dacă nu găseşte ceva ce-i place, îi oferim sugestii. Merge?

— Cred că da.

— Grozav!

îi întind braţul, iar ea îşi lasă mâna să alunece pe antebraţul meu, astfel încât să o pot conduce înapoi la locul ei.

— Apropo, vă cer scuze pentru întârziere! Am avut o întâlnire care m-a reţinut.

— Eşti un om ocupat. Cum e cu procesul?

— Tot confidenţial, dar ar trebui să se termine curând. I luxley are totul sub control.

— îmi imaginez.

() ajut să ia loc şi apoi o întreb:

— Aveţi nevoie să vă aduc ceva sau sunteţi bine aşa?

Destul de bine, mulţumesc!

Bun, atunci mă duc să o ajut pe Lia! Ieşim imediat.

Mă întorc la cabina de probă, bat la uşă şi apoi intru, doar pentru a o găsi pe l.ia stand în mijlocul camerei, îmbrăcată cu

o rochie de dantelă crem cu umerii goi care îi accentuează ralia şi cade uşor în jos.

Doamne'.

Maica.

Domnului!

Gura mi se usucă în timp ce privirea îmi urcă lent pe trunchiul ei. spre decolteu, apoi spre faţă şi... atunci mă loveşte. Ceva atât de puternic, de străin. încât nu ştiu cum sâ-l încadrez. Ca un sentiment copleşitor de... lipsă de aer. O clipă, inima chiar a încetat să-mi mai bată, iar lumea s-a oprit din învârtit şi totul a luat o pauză în momentul în care ea a apărut în faţa mea.

— Ce părere ai? întreabă în timp ce vânzătoarea iese din cabina de probă, lăsându-mă singur cu Lia.

Ceea ce dă senzaţia unui milion de fluturi care-mi zboară în stomac în vreme ce încerc să exprim în cuvinte ce-mi trece prin minte.

— E rău? întreabă ea în timp ce se întoarce spre oglindă pentru a se privi, dezvăluindu-şi spatele gol.

Ochii îmi coboară până la locul unde ţesătura îi atinge curbura fundului.

— Cred ca este cam excentrică, dar ţi se pare că e prea mult? A fost cea care m-a atras cel mai tare.

Se întoarce la loc, iar ochii ei uimitori mă implora să spun ceva.

— O urăşti.

Clatin din cap. Sfinte Sisoie, NU o urăsc! Nu e nimic dc urât în legătură cu asta.

Este... lisuse Hristoase... E... e superbă!

Înghiţind cu greu, răspund:

— Nu. nu-mi displace. Arăţi... la naiba, arăţi uimitor. Ophelia!

Cuvintele îmi sună răguşit, neîmblânzite şi neşltfr •-

parcă mi s-a blocat ceva în gât şi nu mai reuşesc sâ-l se *

Cel mai drăguţ zâmbet pe care l-am văzut vreodată ii

cuieşte buzele în timp ce mă întreabă:

— Serios?

îmi scarpin ceafa şi îi mai arunc o privire.

— Da, arăţi...

înghit cu greutate. Doar... la naiba.' .Arată atât de bine, e atât de superbă, încât îmi plouă în gură, inima îmi bate cu un kilometru pe minut şi îmi vine sâ... întind mâna şi săoaring.

— Uau.' replic. Pur şi simplu... al naibii de frumoasă.'

— Roşeşti.

îmi simt obrajii încinşi.

— Da, doar... ăăă, nu mă aşteptam să intru aici şi să te văd intr-o rochie.

Sau să-mi pierd respiraţia.

Sau sa simt această dorinţă de a... la dracu', de-a o săruta.'

Asta e! Ăsta e sentimentul greoi, neclar, pe care-I simt acum.

Fluturii.

Gândurile neinteligibile din propriul creier.

Dorinţa care îmi pulsează *pe* picioare în sus.

Ideea dc a o săruta mă mistuie, iar eu *nu* am mai avut niciodată o asemenea idee, nu *din prima seara* în care am cunoscut-o. *I'*- ca şi cum cei zece ani s-au întors cu furie, ca un instantaneu al timpului desfăşurat intr-o clipită şi care mă poartă înapoi în *clipa în cure* m-am întâlnit cu ea pe hol. Gând i am văzut prima dată pistruii ăia perfect plasaţi şi expresia derutată.

Gând ochii i s au fixat prima dată asupra mea prin ochelarii *i u taine* mov. *(.âml* latura neliniştită, dar încrezătoare t p< rsonalmiţn ei a strălucit.

Mi s .1 părut al naibii de frumoasă!

l\ amuzantă.

De fermecătoare.

De redă!

S apoi am aflat cât de deşteaptă e şi că are aceleaşi gus tur < interese ea mine. De-a lungul acelei seri, în timp ev jucam scrabble, m-am tot gândit că o voi invita în ora> după **ce va** trece totul, dar apoi... mi-a cerut să fim prieteni, cftvw **arwesâ** îş sească un prieten. În loc să acţionea conform **reacţiei** mínale, am îndepârvat-o. doar pentru ca ea <i mă atace în ţaţă când mă aşteptam mai puţin.

Chiar acum. În acest moment blestemat.

Se întoarce spre oglinda, şi ii surprind privirea intâl- nind-o pe-a mea în reflexie.

— Să-i arat? întreabă ea. cu \wea plina de nesiguranţa. \ u vreau sâ nu-i placă.

— Nu-mi pasă ce spune ea O să luăm rochia aia! ripos tez. vocea ieşindu-mi mai lipsiră de aer decât aş vrea.

— Dar e prima. Nu e un semn rău? Nu ar trebui să probez mai multe?

Clatin din cap.

Nu, uneori pur şi simplu ştii.

A

Îmi umezesc buzele.

- Şi rochia asta, 1 ia. asta e pentru tine.

Z.‘unbc>tc cu umiditate, apoi se întoaiw dm nou şi \ine A spre mine, li urmăresc fiecare pas. iar corpul nu se încor**dează** cu fiecare centimetru cu cave >e apropie. Şi. când işi apăsă mana pe pieptul meu. stomacul nu se prăbuşeşte, iar picioarele încep să-mi tremure.

Iţi mulţumesc c.i eşti aici. Bre.ik.et Nu cred că xei şti 'nodala cât de mult înseamnă pentru nune.

Nu io, aaă, problemă! răspund, înghiţind încă o data

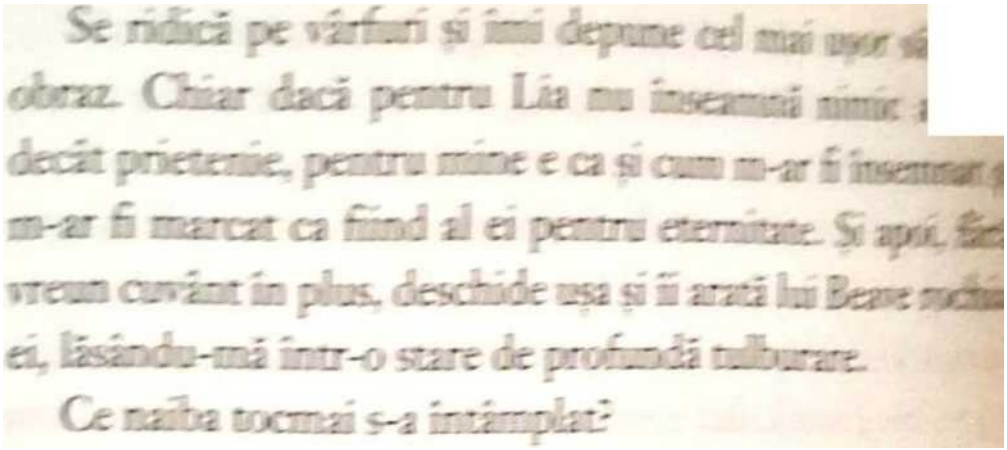
Se ridică pe vârfuri și îmi depune cel mai ușor să
obraz. Chiar dacă pentru Lia nu însemnă nimic
decât prietenie, pentru mine e ca și cum m-ar fi însemnat
m-ar fi marcat ca fiind al ei pentru eternitate. Și apoi, fără
vreun cuvânt în plus, deschide ușa și îi arată lui Beave ruch
ei, lăsându-mă într-o stare de profundă tulburare.
Ce naiba tocmai s-a întâmplat?

Brtaker: cnzz zi ŢXU» :~zz.xz U c iria ir *z£2*
mzxvzi zax na zcr.rme. zoi zizzzzz: .4w «KW *zi znrrsz* x n wMt ii zwfesr *ar tna na fandtsi-în^m^L An urz'ju ¿t zr..r_i nrvm.*

*fianntr ,\fj ntth^L. llm şi rn nm zzzzz' Dt*r d zc zi* jtf nmwr^rz?

Bradur: Ar fi perfect. i nt cu mrnu.

Cc mamiié pe volan. *rimán* atent *la dram* în znr ce r±- tntez *pr.z* or» *spre* aaanamennii hn Banner. care *jc ¿zi a. doar zece mir.zze distanta de* unde .ocwesc.

L-am cunoscut pe Banner *pnn imtrmedhL iui* Ry < BtUei; îrateie sân. Ryoc *şi Binner* au venit amândoi cu o zroza^â *rusrati l'nejock Report* – un congiomerat de re- ţde vxxaJe *pentru toate sporturile,* unde sportivii poc vo.^ cu £uui ior unu la unu. Când Rvoc le-a spus lui *JP* ş cesjM'e idee, acesna au vrut imediat să mvesteasci- ptT.tru ca *tttau* ca va avea un succes unaş. Şi *chiar* a fost. *R}'z -.i* Banrier, care kxuiau în Chicago la momentul re- vptcxiv – Ryx este jucător retras de la Chicago Bobbtes s-au mutat aici, în *(^hff/rma, unde* au deschis un birou M au luai *rapid cu asalt lumea sportului.*

Am ajum *şi* îl cunosc pe Banner *la un nivel mai personal ţi nu- am dat scama ci suntem destui de asemânători.*

I\M el C'te un pic Don juan, în timp ce eu, aparent, nu ani unt nevoie sa zbor din floare în floare. Dar amândurora ne pLu computerele şi ne-am şi construit unele ale noastre. De asemenea, ne-am dat seama că fraţilor noştri le place să ne atace în grup ori de câte ori au ocazia, aşa că am format o alianţă intre fraţii mai mici. Să vorbesc cu el despre ceea ce mă frământă va fi perfect, pentru că ştie ce îţi poate face furia unui frate mai mare.

Virez la dreapta pe strada lui şi apoi văd un loc de parcare liber chiar în faţa blocului său. Trebuie să fie ziua mea norocoasă – dacă se poate numi aşa.

După ce parchez, ies din maşină, încui şi mă îndrept spre apartamentul lui. Urăsc să mă prezint cu mâna goală, dar, când e vorba de ultima clipă, nu prea am ce face.

Când ajung la apartamentul lui, bat la uşă şi îl aud strigând: – E deschis!

Intru şi îl văd în bucătărie, cu două sticle de bere în mână.

— Suna ca un moment potrivit pentru bere, am dreptate?

— Chiar ai dreptate, îi răspund.

îmi face semn spre balcon.

— Hai să stăm afară!

Banner are o locuinţă foarte frumoasă. Ocupă tot etajul superior al clădirii sale, cu ferestre din podea până-n tavan, un nivel open space enorm – mai mult spaţiu decât are nevoie o singură persoană – şi un balcon mare şi cuprinzător. Este probabil tipul de apartament în care aş sta şi eu dacă nu aş locui lângă Lia.

II urmez în balcon pe uşa glisantă de sticlă cu toc negru, apoi mă aşez la masa în aer liber, sub o umbrelă cu dungi albe şi negre.

— Ştiu că am fost aici doar de două ori, dar nu cred că voi uita vreodată casa asta, spun.

— Da, înă simt destul de norocos. Deşi Ryot tor inceard să mă facă să mă mul în Malibu cu el şi cu Myla. Înd nu wH pregătit pentru asta. îmi place plaja, dar acolo parcă m-a$

aşeza la casa mea, şi încă nu sunt în acel moment al vieţii.

Chicotesc.

— lartă-mă dacă greşesc, dar nu te vezi cu cineva' ᴀ

Işi trece mana peste faţă, îndurerat.

— Nu mă face să încep cu asta.' întâlnirea asta are treabă cu tine, nu cu mine.

— Putem păstra ceva timp la sfârşit pentru a săpa adânc în nonrelatia ta.

— Ei, e în regulă! Cred ᵛ că sunt bine. Ia o înghiţitură dm bere şi adaugă: Aşadar, ce se întâmplă? Mesajul tău părea că ai nevoie disperată de ajutor, şi până la urmă îmi place o poveste bună, aşa că spune-mi!

Iau şi cu o înghiţitura din bere – de fapt, mai degrabă o gură plina – şi-l întreb:

— Ştii că Lia se mărită, nu?

— Da, iar tu eşti cavalerul ei de onoare, nur

— Da!

Mă uit spre cer, nesigur cum să procedez.

— La naiba, nu cred că ce am de gând să spun va avea prea mult sens. Va suna ca o grămadă de divagaţii, dar nu ştiu cum să vorbesc despre asta fără să divaghez.

— Bine că ai venit la mine! Mă pricep să descifrez divagaţiile. Zi-mi!

Ei bine, pentru început, am fost şocat când Lia mi-a spus că s-a logodit. Ea şi Brian, ei..., nu ştiu, au o relaţie diferită. Simt că, atunci când eşti cu cineva, eşti implicat în totalitate, nur Vrei să petreci cât mai mult timp cu acea persoană.

Da, cunosc sentimentul.

I i bine, ci nu suni aşa. Pot petrece câteva nopţi fără sâ se sadă, şi întotdeauna ini s-a părut ciudat, aşa că, atunci * ind ini a spus că i a cerul mâna, iar ca a spus da, am râmas cu adevărat şocat.

Da, şi cu aş fi râmas.

— Şi apoi mi-a spus că se căsătoresc în cinci săptămâni, ăâ.i, acum mai degrabă patru săptămâni. Şi, nu ştiu, m-a copleşit un sentiment de panică. Nu puteam să-mi dau scama de ce, în afară de faptul că mi-cra teamă să nu o pierd.

I*. normal din moment ce sunteţi atât du apropiad.

Banner ia o înghiţitură din bere.

Corect! răspund, făcând semn cu mâna spre el. Asta credeam şi cu. Suntem atâi du apropiaţi, încât mi-e teamă să nu pierd aceasta prietenie. Şi nu mă înţeleg cu logodiţi cui ui atât de bine pe cât probabil ar trebui, aşa că am depus un ciori să vorbesc cu el şi să rezolv această problemă, pentru că nu voiam ceva ciudat intre noi, ceva ce ar fi putut folosi împotriva mea, astfel încât ca să nu se mai vadă atât dc mult cu mine.

l oarte inteligent!

Dar apoi a sfârşit prin a mă face să mă întâlnesc cu lata asta, Birdy. La o întâlnire dublă.

Banner tresare.

Sună al naibii du jenant!

A.şa a şi lost. Boaite jenant, dar Birdy s-a dovedit a fi foarte de gaşcă şi amuzantă, şi am ieşit du câteva ori dc atunci.

Bine, vreo chimic acolo?

Asia e problema.

M i las pe spate în scaun şi iau o înghiţitură din bere.

Am sărutat-o du două ori până acum şi, deşi ideua dc a li intim cu cineva era tentantă, de fiecare dală când am

'fi'llllll /), im ;i foM l'fáCt CCC a (/■ Uli **Pi' > '^4h**
IUI Şi p,i»r,i IIOI llial, f ,;i ()ft< < altă fetii'IC |K <*''• O ÍTT.I
irJM WroihiH, şi mi iu, simt că ar frclrui sa cw.tr jr care s;i lir mai mult decât normal, mi'

Dacă viei să ajungi la subiect, da, Când ânr. &. ék ncva, pe cineva cu (arc erezi < á ai putea fi, ar trd/u: ;4 o scânteie. Mai ales acel prim sárul. Primul sărut iţj tot ce trebuie sa ştii.

Nu a existat nicio scânteie. Nici măcar un pic.

()ftcz adânc.

— Şi apoi... astăzi.

— Acum ajungem la partea buna, glumeşte Banner.

Nu mă deranjează, pentru că păstrează un ton lejer, ceea ce apreciez.

— Lia şi cu mine ne-am certat acum doua nopţi, iar azi a fost ziua în care trebuia să îşi cumpere rochia de mireasă. Mi-a spus să nu vin din cauza certei, dar nu aveam cum să o las să facă asta singură, aşa că am apărut, iar uşurarea de pe faţa ei a fost ceva la care nu mă aşteptam. Şi s-a agăţat de mine ca şi cum aş fi fost salvatorul ei.

— Uhu...! face Banner.

Strâng din buze şi în final conchid:

— Ei bine, când am văzut-o în rochia ei...

Clatin din cap.

— Amice, jur că a fost o experienţă extracorporală! Nu cred că ani simţit vreodată aşa ceva. Mi s-a uscat gura şi am început să transpir, dar în acelaşi timp mi-era frig. Nu puteam să respir, dar inima îmi batea atât de tare, încât credeam că inii va exploda pieptul. Şi apoi...

Mă uit în altă pane.

Când a făcut contact vizual cu mine, a fost ca şi cum un milion de fluturi ayjuat zborul din stomacul

meu, şi-ţi

jur că. în acel moment, am avut această nevoie copleşitoare Jv a o săruta. (a şi cum mă îmboldea până în punctul în care tproape .un facut-o. Niciodată nu am mai simţit aşa ceva, în afară de pruna zi în care am cunoscut-o, iar acum, ci bine, sunt complet dus cu capul şi nu ştiu ce se întâmplă.

Bannerdă încet din cap, asimilând totul. Işi soarbe berea M apoi pune sticla pe masă.

— O să-ţi spun eu ce se întâmplă.

Se uită în ochii mei.

— Eşti îndrăgostit de cea mai bună prietenă a ta şi tocmai ţi-ai dat în sfârşit seama de asta.

— Omule, fii serios! mârâi. Asta ar fi spus fraţii mei.

— Pentru că au dreptate, şi ştiu că nu vrei să auzi asta, dar de ce simţi că nu ai nicio scânteie când săruţi alte femei? Pentru că, în adâncul sufletului, ştii că nu sunt Lia. Sentimentele astea ciudate pe care le ai sunt din cauză că femeia pe care o iubeşti se mărită peste patru săptămâni, iar tu intri în panică din cauza asta.

— Dar...

— Niciun dar, omule! înfruntă realitatea: o iubeşti, şi cu cât recunoşti mai repede asta, cu atât mai bine!

îmi trec mâna peste frunte; cuvintele lui mă înjunghie în stomac, în piept, amplificându-mi anxietatea.

Are dreptate? O iubesc şi abia acum îmi dau seama?

Mintea-mi evocă imaginea cu ea în rochie şi cum m-am simţit, cum voiam să fiu bărbatul care o săruta acolo, cum nu-mi puteam lua ochii de la ea, cum m-am simţit bolnav ştiind că rochia aia nu-mi era destinată mie, ci lui Brian.

— lisuse Ilristoase! exclam în timp ce mă uit în sus la Banner. La naiba, cred că-mi place de ea!

Banner clatină din cap.

— Nu, omule! O iubeşti. Sfârşitul discuţiei!

□—i

Mă plimb prin propriul living, cu vorbele lui Banner în minte.

încerc să-mi spun că nu are dreptate.

Că c o presupunere care pare că ar putea fi corectă, dar de fapt nu este.

Că poate doar interpretez greşit toate aceste sentimente.

Dar, de fiecare dată când o aud mişcându-se în apartamentul ci, pielea mi se umple de transpiraţie, pentru că sunt destul de sigur că... Banner are dreptate.

După ce am plecat de la el, ni-ain întors la mine, unde am mai desfăcut o bere, şi m-am învârtit în cerc prin apartament. Fără să mă opresc niciun pic, pe când mă plimbam, încercam să stăpânesc aceste sentimente, să mă conving că Banner se înşală, că cu mă înşel, că toate astea sunt al naibii de greşite.

Panică.

Greaţă.

îngrijorare.

Se învârt în jurul meu, facându-mă să mă simt ca un nebun. Deloc în largul meu. Şi să mă gândesc la lucruri la care nu ar trebui să mă gândesc, cum ar fi...

Dacă aş fi sărutat-o în cabina de probă? Ea ce ar fi făcut?

Daca m-aş duce chiar acum la apartamentul ei şi i-aş spune cum mă simt?

Dacă aş fi rugat-o, penibil, să se mai gândească la nunta.'

C7oc/ *Cioc!*

O, la naiba!

Ircbuic să tic ea. Nimeni altcineva nu mă vizitează.

Ncşnind ce să lac, îmi strâng palmele transpirate şi răspund:

Breaker' l'u sunt. Deschide!

- O, ăăâ... I ia. tu eşti?

îmi dau ochii peste cap auzitul ce scot pe gurii.

— Da, Breaker. Ce faci? Deschide!

Ha, scuze! strig, deşi nu nul mişc. Aăă, stai doar o secundă!

\lâ învârt în cerc, încercând să-mi dau seama ce să fac, ca s; cum s-ar putea face ceva.

trnii\ *tâmpitule, nu se poate face nimic.* Nu e ca şi cum ai putea sâ te speli rapid de sentimente cu un burete şi săpun. Nu merse asa.

înfruntă realitatea! Acest lucru va fi ciudat pentru tine. Cu reticenţă şi cu paşi grei, mă apropii de uşă, o deschid şi apoi mă sprijin de margine, încercând să arăt ca întruchiparea unui bărbat obişnuit care NU este îndrăgostit de cea mai buna prietenă a sa.

— Bună, ăăă, ce mai faci? Eşti bine? Uau, ce cald e azi, nu?

Sprâncenele i se curbează în semn de întrebare.

— De ce te comporţi ciudat?

— Nu mă comport ciudat, doar... ăăă, fac conversaţie. Nu am voie să vorbesc despre vreme cu cea mai buna prieten a mea? Oricum, te pot ajuta cu ceva?

Cu un aer sceptic, îmi spune:

— Pot să stau aici în seara asta?

— Aăă, poftim? întreb, clipind de câteva ori.

— Brian a plecat în San Jose în seara asta pentru o întâlnire de urgenţă cu unul dintre clienţii săi, şi nu va fi acasă până duminică. Eu nu mă simt supergrozav, şi nu vreau să fiu singură.

— Ah, înţeleg!

Dau Încet din cap.

D"J JM/t *ri'.'* f/ Z' •//<•/.-

1 fa' SI petreacă noaptea ,£ -,

ttll absolut < arc urmează b se m&nplt. Mta M&r cul pentru toate astea este o tentait de c^r* – - zz

(,c aş putea >pune care şi tm'.-.'i ci – :•• a «r sigur că te iubesc şi, prin urmare, nu //; .£

N imic. Absolut nimic.

Aşa că...

— Bineînţeles.' *răspund cu o* voce zzrgLri. ra. pentru că ai mai făcut asta înainte. Ai ram» pez* aşa ca nu ar trebui să fie ciudat

Sprâncenele i se apropie şi mai mult.

— De ce eşti atât de agitat şi transpir pe baza de sisr

— Transpir?

Mă şterg la gură.

— Asta nu e transpiraţie. Probabil sunt doar resrzr. âe _ băutura mea.

Se uita cu suspiciune la mine.

— Te porţi ciudat Breaker.

— Ştii, am băut o bere.

Mă bat peste bună.

— S-ar putea să fi fost o bere ieftină. probabil că r._ st aşază bine. Poare ar trebui să te las sâ te culd. Camera ae oaspeţi este pregătită.

Mă dau la o parte ca să poată intra în apartament

— Du-te, simte-te ca acasă.'

— Nu vreau să mă duc de-acum în pat. E abia opt.

După ziua pe care am avut-o, mă simt ca şi cum ar fi iî noaptea.

— Mda, cred că e cam devreme.

Scot un fluierat prelung.

Cred că .un putea să petrecem timpul împreună. J i

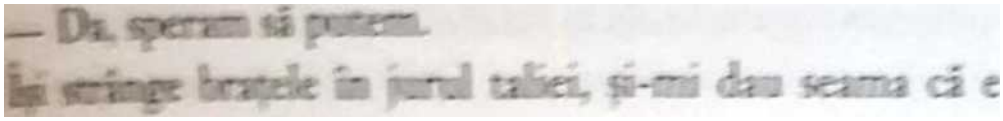

— *i.* u.*t sor *te an. estz* a ín~i *pt í te* Lea nas
íedr te erre t i. coczit- asa cá Z2*nr>r*.e rreíe mtrá

— E tumi fe ruada? for* i .

ít *ZXZZT. 'JT'JtTZZZTl ~¿Zí ZZÍ ~_¿í_Z7 S£^=L* .1-

sea *z~ tai zxx~ fe* *'-r£ c£

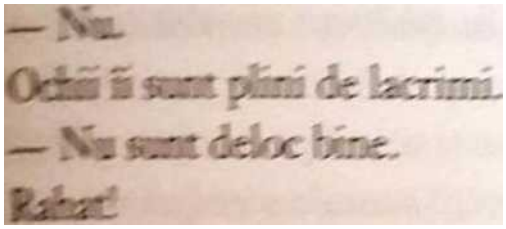

E *zrz>~ Vt-77 tewpate* propriile sentimente r. sá má *vrj&xsxt* ¿i xr< á.

O *.*>>■*':. lytrzxxxx* K indúd isa *zrTxa. á WÜÜSÍX&. te z <>wtej(Z '■*. z. '. 'z^i* ioc.

— Ce ie *ytXRet'*

— SJMÍ tmtá.

fe «erge r^jL

Z)& *y/.: 2. :/xx. ,z>.* *.7.* "z>"er.'_ pe care **cndean cá-l** roí *ímpíníú cu* mama, iar faptul cá nu a fost acoio r.sá 6r.v>ari. Ereazer. Aíá t/x întrebi í~ar ñ píácut ro- **dú pe care am ales-o?** Ar fi plâns? Ar fi fcâcut o poza cu -' ie «árhátr<índ m</mentul?

ba râ%p.. J hotărât Oa h toate aceste . jcruri.

z

— *Irri.* place rochia aia. Dar o pne din mine se simte *în* iegárurá cu toate, M as vrea sa fiu fencitá cá má voi u-ivxi.. dar am îndoielile mele, vi multe gnji.

În kgáturá cu Bnan? o întreb.

— Nu ţtiu. îl iubesc, dar simt cá întreaga mea viată a devenit încordata de când m-a cerut în cásátone. Nu mă simt l*uie, nu sunt eu însămi. Má simt pnnsâ în cutiuţa asta cu

ceea ce se aşteaptă de la mine, iar acum cred ca’ încep aa-mi picul minţile din cauza asta. Ochii ei ii întâlnesc pe ai mei. după care reia:

— Când ne certam, nu aveam la cine să apelez. Niciun părinte, niciun prieten, şi nu am vrut să-i spun lui Brian, pentru că probabil ar fi folosit asta ca motiv ca' n-ar trebui sâ ies cu tine, deşi el spune că este de acord cu relaţia noastră.

Se uită în jos la propriile mâini.

— încep să înţeleg cât de mult am pierdut când mi-au murit părinţii.

Ochii i se umezesc din nou şi se lasă pe canapea, plângând.

Nu ştiu ce să spun, pentru că sunt de acord cu ea – a pierdut enorm de mult când şi-a pierdut părinţii. Cred ca s-a combinat cu Brian pentru că a fost acolo la momentul potrivit, dar cum naiba aş putea să-i spun aşa ceva?

Trece deja printr-o perioadă grea şi, în mod clar, motivele mele au fost distorsionate încă de azi-dimineaţă, când am priceput cum stau lucrurile, aşa că în loc să spun ceva, nu zic nimic şi doar o ascult cum plânge în timp ce o ţin de mână.

După ceea ce-mi pare o oră întreagă, se întoarce spre mine şi îmi spune:

— Vreau doar să merg în pat.

— Bine!

Mă ridic şi o trag după mine.

— Lasă-mă să te instalez în camera de oaspeţi!

Clatină din cap.

— Nu, nu vreau să fiu singură. Pot să dorm cu tine?

Asta ar fi clar un nu.

Foarte nu.

În niciun caz nu o pot lăsa pe femeia pe care o iubesc să doarmă în patul meu în timp ce ea îi aparţine altui bărbat.

Nu, asia înseamnă să cauţi probleme cu lumânarea.

\ n. nu ctc/i i i di puica li un |ui mpoirivii mlii bt u blândeţe. nu i u .nul nu şi.u ursi < moţii

Do.u .un nuli lihni o De «•<* .ii iun ai li dilciiH în uva bă ca.

Vuiut de vedere \alid!

l\ nu u vă .un mai lăcut o şi ii taime, deci.,. ce s a scliini Iva *11* o *iubeşti ,hhi* y *</ ^hmibtil, mr în unu unu uncid ü riwt pnn jiv/c sentimente preiinitiirc.*

I ste logodită, .ista este tlilcrii. I[1] o scuza solul.Í. Şi ina va vdva de ruşinea loiala şi de posibila agonie de a dorim în .uriaşi pat cu ea.

Da, să mergem pe chestia „logodită”!

r.u. acum eşti logodna.

În momentul în care cuvintele îmi ies din gura, îi vad umerii piăbuşindu i se, iar genele las.îndu-sc în jos de dezamăgire.

I ca un afurisit de cuţit în inimă care se răsuceşte şi mă sf.isie în timp ce o văd cum se retrage încet în sine. /A/, /// /// /uni/ ./xn/. *iretimite!*

Dar. mă trezesc adăugând ca un tâmpit, daca asta nu te deranjează. atunci sigur.

Işi ridică ochii spre ai mei.

\u mâ deranjează.

Schiţe/ cel mai fals zâmbet pe care îl pot afişa.

Bine, bine, minunat! I asă-mă să încui şi să mă pregătesc! Ştii unde ţi-c periuţa de dinţi.

Da. am tăcut asta suficient de des ca să aibă o perniţă de dinţi aici.

linul a început în facultate, când ca dormea pe canapea în dormitorul meu, iar eu dormeam în pat. Petreceam ne-numărate ore vorbind piua când adormea unul dintre noi.

Când am absolvit şi paturile noastre au devenit mai ’nari, am împărţit un pat şi am adormit laţă în faţă. În

dimineaţa următoare, comandam gogoşi, beam cafea w jucam domino.

Dar acum totul pare diferit.

Corpul meu se simte neliniştit cu ea în preajmă.

Mintea mea se simte ca un terci, ca şi cum nu pot găsi ce trebuie să spun.

Aşa că, ar trebui să fie distractiv. *degetul mare ridicat*

Îmi torn restul de bere şi îmi încui apartamentul. Apoi aştept câteva secunde în living, pregătindu-mă mental. Sigur, e acelaşi pat, dar nu e ca şi cum ne vom atinge.

Nu e ca şi cum aş împărţi perna cu ea.

Va fi cel puţin un metru de zonă neutră între noi, iar dacă mă pricep la ceva, acel lucru e respectarea zonei neutre. Doar sunt un gentleman.

Cu ceva mai multă încredere, mă îndrept spre dormitor, unde o găsesc stând pe marginea patului şi purtându-mi unul dintre tricouri.

Al naibii de... grozav!

Mânecile îi înghit umerii, în timp ce tricoul se întinde până la jumătatea coapsei, acoperind suficient, dar făcân- du-mă să transpir la simpla idee că trupul ei gol se află sub acea ţesătură.

Ţesătura mea.

— Am împrumutat un tricou. Sper că e în regulă.

— Da, răspund piţigăiat, iar apoi îmi dreg vocea. Scuze, nu ştiu de ce-a ieşit aşa! Chicotesc jenat şi apoi, cu o voce mai adâncă, adaug: Da, e totul în regulă.

Când ea doar zâmbeşte uşor, îmi îndrept degetul mare spre baie.

Mă duc să mă pregătesc şi apoi putem să dormim, pentru că îmi place somnul. Este cu adevărat medicamentul

natural de care avem cu toţii nevoie în viată.

I\u bine- mă întreabă cu o privire curioasă.

_ Grozav! Poarte bine!

Bat cuba cu acrul.

__ Petrecere în pijamale. Vraaa!

Craaa? lisuse I Iristoase, Breaker!

De cc după asta nu te duci să-ţi bagi capul intr-un cuptor cu microunde?

îmi plesnesc palmele una de alta.

— Deci. da. Acum, spălatul pe dinţi.

Mă răsucesc pe călcâie, intru în baie şi închid uşa.

Mă pnnd de blat, mă uit în oglindă să văd cât de penibil sunt şi atunci îi zăresc sutienul roz de dantelă ag ăţat în- rr-unul dintre cârligele din spatele meu.

O, la naiba!

.Muşchii mi se contractă, creând o senzaţie încâlcită, claustrofobă, care mă strânge atât de tare, încât îmi fuge tot aerul din plămâni.

Panică. Mă străpunge pentru că, da, ăla e nenorocitul ei de sutien.

Sutienul ei care este probabil cald după ce a fost purtat toată ziua.

Sutienul care îi acoperă şi îi susţine sânii.

Sutienul care mă face să mă întreb cât de bine arată probabil în el.

îmi dreg vocea şi spun:

— Aăă, Lia, ţi-ai lăsat sutienul agăţat aici!

— Ştiu. N-am vrut să-l împăturesc!

— Bine, dar de ce nu e pe tine? întreb prosteşte.

Ştiu de ce nu e pe ea. Cine vrea să poarte un afuiisit de sutien în pat? Eu, nu.

0 aud cum se apropie de uşă şi apoi o deschide. Işi bagă capul

înăuntru şi spune:

l'.u nu pori niciodată sutien în pat. *Hrcuker. mi-znj* mai agăţat sutienul acolo.

I' ce, a mai f acut-o totuşi? Cred că aş *ii observat,* mo *ales* cu mai unea cupei care îmi face o gaură în creier că are rare mari. I ia arc ţâţe mari.

— Eşti sigur că eşti bine? întreabă ea, lâsându-şi mâna sa' cadă pe pieptul meu.

— Uaaa, bei acolo, ai grijă, he-he!

Las să-mi scape un râset ca un oftat.

— Mâinile la purtător, să nu uităm asta.

— Poftim? întreabă ea, cu o expresie derutată.

— Ăăă...

înghit cu greu.

— M-ai speriat doar pentru că ai mâna rece.

— Porţi un tricou.

Mă uit în jos la pieptul meu.

— Ei, da, păi, materialul trebuie să fie subţire! Brrr, poate te duci să-ţi încălzeşti labele alea reci, nu vreau să răceşti!

— E toiul verii.

Lia face un pas înapoi.

— Dacă nu vrei să rămân peste noapte pentru că ai altceva de făcut, arunci spune-mi, Breaker!

__Nu, nu am nimic altceva de făcut.

Ce faci, cretinule? Asta era scăparea ta!

— Bine, atunci, o să te las să te pregăteşti de culcare.

Se întoarce spre dormitor, iar eu închid uşa de la baie în unna ei.

lisuse 1 Iristoase!

Adună-te, omule! Eşti mai bun de atât. Eşti mai finuţ de atât. I şti afurisitul de Breaker Cane! Nu te

mai purta ca un idiot, adună-te şi fii cel mai bun prieten de care are nevoie femeia asia!

Sk pentru numele lui Dumnezeu, nu te mai face de ras! îmi acord următoarele câteva minute în baie. sa mâ spâ <■ dino şi sâ creez un zid mental complet impenetrabil. Tineri minte cuvintele mele, când mâ voi baga în patul ăla. nu – s vreau să spun NU – vor exista gândun romantice cu cea mai bună prietenă a mea' Platonice. Asta e ceea ce ne donm. Toată platonicia pe care o poate avea cineva.

Chiar există acest cuvânt?

Nu contează. Asta se va întâmpla.

Pentru că. până la urmă, eu sunt un Cane, iar cei din familia Cane se nasc cu abilitatea vicleana să se menţină puternici, să nu cedeze şi să se bazeze pe forţa lor mentală pentru a trece prin orice situaţie.

Gata! Discurs de încurajare complet!

Ies din baie, sting lumina şi mă apropii de pat. unde Lia se odihneşte deja sub pătură, cu părul frumos şi mătăsos răsfirat pe faţa mea de pemă. ca o blestemată de... NU!

Nu mă gândesc la părul răsfirat şi la cât de frumos contrastează cu faţa de pemă bleumarin.

Fără afurisite de sonete poetice bazate pe cum arată lumina lunii pe pielea ei de alabastru irlandez!

Nimic.

Concentrează-te, Cane!

Mă duc la partea mea de pat şi întreb:

— Aăâ, eşti bine acolo?

— întotdeauna. îmi place patul tău. îmi răspunde în timp ce se cuibăreşte şi mai aproape.

— Bine! zic în timp ce mă strecor sub pătură şi sting lumina, lăsând luna să lumineze spaţiul prin perdelele gri diafane ce atârnă la geam.

Mă răsucesc spre ea în pat, iar ea se apropie, lovindu-şi

genunchiul de al meu.

Ai grijă, doamnă! Distanţă, păstrează distanţa!

— Eşti foarte agitat în seara asta, spune ea. E ceva ce im spus sau am făcut?

D/z, *doar exişti. Asta e problema.*

— Nu, îi răspund în timp ce mă uit în ochii ei frumoşi. Poate că sunt doar neliniştit, ştii tu, pentru că acum nu am un loc de muncă.

— Eşti sigur? Pentru că te-ai purtat ciudat încă de când am plecat de la magazinul de rochii.

Pentru că nu puteam să nu niă gândesc la cât de frumoasă eşti.

Stai, asta e ridicarea unui zid? Nu, nu e! Dar, încă o dată, când se uită la mine cu ochii ăia mari şi verzi, se pare că nu pot să-mi dau creierul înapoi la setarea de protecţie.

— Mi-am lovit degenii de la picior acolo, rostesc din senin.

— Poftim?

— Ăăă, da! M-am lovit la deget, şi de atunci nu m-am mai simtit bine.

— Te prosteşti, spune în timp ce mă împinge jucăuş în piept. E felul tău de a încerca să mă taci să mă simt mai biner

— Da, replic, aproape din disperare. Da, doar mă ştii, mereu glumesc.

— Ei bine, apreciez încercarea, dar cred că am nevoie să dorm puţin şi să-mi odihnesc mintea.

— Da, s-ar putea să fie cel mai bine.

Zâmbesc.

— Atunci, noapte bună!

— Noapte bună, Breaker!

Se întoarce cu spatele, iar cu oftez mental. Bun, slavă Domnului pentru asta! Nu sunt sigur ce aş fî făcut dacă ar fi vuit să continue să vorbească. Acum pot să mă odihnesc în pace şi să nu mi lac griji că mă voi uita în ochii ci, că mă voi pierde în vocea ci sau că mă voi

gândi la...

Se trage' înspre mine.

Vu, ee tace?

Apoi încă puţin.

fr <7zw *apropii!*

Fundul i se loveşte de piciorul meu.

Atenţie! Atenţie! E mult prea aproape.

— Ce se întâmplă acolo? o întreb, cu corpul ţeapăn ca o scândură.

— Poţi să mă ţii în braţe?

Categoric. Nu!

Şi-a pierdut naibii minţile?

Să o tin în braţe?

În acelaşi pat?

De parcă... vrea să ne *înghit în sec* facem comozi sau ceva de genul. Ce naiba a apucat-o, şi de ce acum? De ce, chiar în ziua în care îmi dau seama că o iubesc pe fata asta? E vreo glumă proastă de care nu mă prind? O farsă în care sunt blocat? Dacă e aşa, nu e deloc amuzant.

În nici un caz pe pământul verde al lui Dumnezeu nu am de gând să mă fac comod cu Li a.

— Te rog, Breaker! Mi-ar prinde bine mângâierea.

Aăa... dă-mă... dracului!

— Âăa, crezi că lui Brian i-ar plăcea să ştie că te-am ţinut în braţe noaptea?

— Nu ştiu.

— Ba da, ştii. Nu i-ar plăcea.

— Nu e ca şi cum ar conta. Nu-l înşel. Eşti cel mai bun prieten al meu, familia mea, singura persoană care mă poate face să mă simt cu adevărat împăcată. Dacă ai fi o fată, te-aş ruga să faci la fel.

— Pe bune?

* (M ."¿rea -t- 'Á râ

timjHjL

A, *deci* ea mă vede ca pe o figură maternă M »a mai aud spunând-o de câteva ori.

— E în regulă dacá nu vra, adaugă ta pe ur. tos ¡ înfrânt, încât simt cum rm se răsuceşte inima *tn :xp.*

— Nu, pot, îi *răspund* repede. Doar. sui ta. îmi toate sistemele de rezistenţă, atâta tot

hm ridic braţul şi îl las câteva secunde deasepn ei Să îmbrăţişez? Sau ar trebui doar să-mi trec uşcr braţaidel bat solid peste curba taliei ei pentru a face să pară ca ne íst-j~¿-ţişăm, dar în realitate, o folosesc doar ca pe o codera ~~manP~~

Chestia cu cotiera umana pare toane satisfacátoi't. ass că HUI A'.'.7. \/,<>r antebraţul pe mijlocul ei, cu mâna mtan drept în afară, şi ridic păturile.

nu funcţionează, aşa că ridic din nou braţul şi rămâi cu el aşa. îmi potrivesc poziţia, ii ating mijlocul şi obsen acelaşi lucru.

Nu, din nou suspendat în aer.

Nu ştiu unde să-l întind. Nu peste sânii ei. care, dupa cum am aflat din sutienul agăţat în baie, momentan sunt liberi şi sălbatici.

Uit e-i burta, dar nu e prea intim.-

Rămâne zona pelviana, dar, ei bine, nici asta nu e o idee prea bună. Mâna la pelvis nu e ceva platonic, e mai degrabă o lovitură de genul picioarelor depărtate şi gemetelor puternice.

Din fericire, nu trebuie să mă gândesc prea mult la asta. p< litiu că ea îmi coboară braţul în jurul burţii şi se apropie mai mult, astfel încât corpul să-i fie lipit de al meu

Cinai lângă mine.

Su.ih li la oici»l.

Fundul la... ‘înghit în sec* pelvis.

Doamne sfinte, omule... să nu ai o erecţie nenorocita!

Penis, mă auzi? Nu e momentul să mă sfidezi. Fii un bun ascultător!

Gândeştc-te la lucruri flasce! FLASCE. Flasce, moi, atârnate, hălăngănitoare... *şchioapetc.* Bun aşa!

O, aş putea să mă gândesc la lucruri atât de respingătoare, încât mai degrabă mi-aş vârî capul în coşul de gunoi decât să le vizualizez.

Aaa, ştiu!

Închid ochii, iar prin minte îmi trec imagini cu JP şi prietenul său, porumbelul jegos. Cum îl cheamă?

Cocoon?

Cari?

— Clementina? rostesc din greşeală cu voce tare.

— Poftim? şopteşte Lia.

— Aăă, Clementină, repet, Dumnezeu ştie din ce motiv.

— Ca fructul?

— Sigur!

— De ce zici asta?

— Nu-mi aduc aminte cum îl cheamă pe prietenul porumbel al lui JP.

— Kazoo?

— Ooo, corect!

Zâmbesc în barbă.

— Kazoo.

— De ce te gândeşti la JP şi la Kazoo?

Ca să nu mi se scoale.

Pentru că f undul tău este lipit de pelvisul meu, iar dacă mă tnişc măcar puţin, ştiu că frecarea va fi suficientă pentru a-mi da o *erecţie.*

- Vorbea despre el mai devreme azi ,j venod minte numele lui.

— Ei bine..., e Kazoo.

— Da, am reţinut.

Îşi lasă mâna peste a mea şi spune:

— Cred că trebuie să mă schimb, Breaker.

Să-şi schimbe hainele? Cu ce? Abia daca poarta ceia.

Mintea îmi zboară la ea în lenjerie intimă, venind spre mine, sexy ca naiba cu sânii ei... NU!

Kazoo, mă gândesc la Kazoo şi la felul în care JP trimite în zbor sărutări către chestia aia nenorocită. Revoltător

Satisfăcut, spun:

— Ai nevoie de pantaloni sau ceva?

— Nu, nu genul ăla de schimbare. Adică, de genul viaţa mea trebuie să se schimbe.

Asta mă scoate din ceaţa „Sunt îndrăgostit de cea mai bună prietenă".

— Să te schimbi? Ce vrei să spui cu schimbarea? Ec perfectă aşa cum eşti, Lia!

— Simt că bat pasul pe loc, că am trecut prin viaţă şi că nu-mi permit cu adevărat să experimentez lucrurile pe care trebuie să le experimentez.

— Ce vrei să zici?

Se răsuceşte astfel încât să fie pe spate, iar acum mâna mi se sprijină chiar pe burta ei. Capul i se înclina într-o parte, sun- cient cât să ne privim ochi în *ochi în* lumina slabă din cameră.

— De când au murit părinţii mei, nu cred că mi-ain mat acordat o şansă să trăiesc. Adică, sunt pe cale să mă căsătoresc în patru săptămâni, şi aproape că aduce cu o condamnare la moarte, nu un eveniment palpitant. Şi nu sunt sigură 'la< ă se întâmplă pentru că îmi jelesc *părinţii* sau pentru ci Bcave strică mt procesul, <l.lr nu

mă distrez deloc. Vreau sâ mă distrez. Sa fac lucruri pe care nu le-am mai făcut până acum. Vreau să trăiesc viaţa pe care părinţii mei au vrut să o trăiesc, şi nu cred că am făcut asta.

Îmi plimb degetul mare peste abdomenul ei, o atingere prin care încerc s-o liniştesc.

— Care sunt câteva dintre lucrurile pe care vrei să le faci?

— Nu ştiu. Dar cred că trebuie să urmeze o schimbare.

— Dacă simţi asta, te voi sprijini sută la sută, spun, iar ea se mişcă astfel încât să fie acum cu faţa la mine, la doar câţiva centimetri de faţa mea.

Tricoul i se adună în jurul mâinii care mi-a rămas pe mijlocul ei.

— O vei face?

— Sigur, Lia, dar vreau să ştii, chiar acum, aşa cum eşti, eşti perfectă, bine?

Felul în care se uită la mine, apropierea ei şi sentimentele care îmi pompează rapid prin suflet îmi dau glas.

— Nu aş schimba absolut nimic. Inima ta şi felul în care îţi pasă de oamenii din jurul tău. Mintea ta şi modul în care poţi trece de la obraznic la inteligent în câteva secunde. Sufletul şi felul în care îţi porţi cicatricile cu mândrie. O strâng de tricou şi repet: Eşti perfectă.

Deschide gura, iar buzele moi îi sclipesc. Ochii i se fac tot mai mari cu fiecare respiraţie pe care o înghite.

S-ar putea să fie doar imaginaţia mea, dar o simt cum se apropie şi mai mult, fără să lase spaţiu între noi.

Adânc în măruntaie, acest sentiment profund, întortocheat şi chinuitor mi se răspândeşte până în vârful membrelor, acest impuls de a o atinge, de a-mi strecura mâna sub tricoul ei şi de a-i pipăi pielea, de a-mi apropia gura de a ei şi a vedea dacă e la fel de ispitită ca şi mine.

uss

M-mersi. îmi răspunde în cele din urmi, cu WTCG. blinda g dulce. s

dl îmi umezesc buzele în timp ce încerc sâ-mi controlez respira na. răsucindu-mi mâna în ţesătura tncoului ei do ' atât cât să-i pot simţi pielea calda pe încheietura.

— Lia. nu trebuie să-mi mulţumeşti. Asta-i realitr – Totuşi, aveam nevoie sâ aud asta. Aşa că iţi mulţumesc.[1]

— Once pentru tine’ replic în timp ce mă uit în jos la buzele ei g apoi înapoi în sus la ochi.

Ce n-aş face acum pentru buzele alea.'

Doar un sărut. Doar s-o gust o dacă.

Cu coada ochiului. ii surprind pieptul ridicându-se şi coborând mai repede, pe măsură ce se mai apropie cu un centimetru.

La naiba.

îmi slăbesc strânsoarea în jurul tricoului şi, în schimb, îmi sprijin palma caldă de şoldul ei expus. Găsesc cusătura lenjeriei chilotilor şi îmi apăs uşor degetul arătător de ea în timp ce sângele meu tânjeşte după mai mult. Eşti atât de aproape, doar... doar strecoară-ţi degetul sub cusătură, vezi ce face.' Evaluează-i reacţia.'

Pulsul îmi bubuie în timp ce îmi strecor degetul de-a lungul cusăturii, mintea spunându-mi să mă opresc, însă inima ţipând la mine pentru mai mult.

O doresc atât de tare, încât mă doare. Când mă uit în ochii ei, nu văd altceva decât admiraţie. E o expresie de-a ci pe care o voi preţui mereu şi pentru care voi trăi, pentru că îmi arata câtă încredere are în mine.

Chiar şi arunci când sunt pe punctul de a depăşi limita, va rot arc încredere în nune.

Aşa că inii strecor degetul uşor sub cusătura chiloţilor,

< hiai pc şold.

Penisul mi se ridică în timp ce tot sângele îmi curge prin corp, iar ea îşi întinde mâna între noi şi îmi cuprinde obrazul. Degetul mare îi alunecă pe barba mea, iar eu îngheţ pe loc pe măsură ce se apropie.

La naiba! Vrea şi ea asta. Nu-i aşa?

Şi-o doreşte la fel de mult ca mine.

îmi scot mâna şi o las să-i alunece spre spate, acolo unde tricoul i s-a ridicat astfel încât îi pot simţi pielea caldă sub vârful degetului mic. Sunt al naibii de tentat să-mi strecor degetele pe spatele ei, pe sub lenjerie, şi să-i prind fundul.

Dar vreau să văd unde vrea să ajungă cu asta. Vreau să văd ce-şi doreşte de la mine. Aşa că mă pregătesc, aşteptând, fără să opresc modul în care se apropie de mine, ci primind-o pentru că, la naiba, îmi doresc asta!

.Ar trebui să-mi pese că e logodită.

Ar trebui să-mi pese că suntem cei mai buni prieteni şi că asta ar putea strica totul.

Dar nu-mi pasă, pentru că îi vreau buzele. Vreau să le gust. Vreau să văd dacă gândul la gustul şi senzaţia ei în braţele mele este la fel de plăcut pe cât îmi închipui că este.

Gura i se apropie din ce în ce mai mult.

îmi simt venele electrizate.

Muşchii mi se încordează.

Respiraţia mi se opreşte în piept.

Apoi îşi lipeşte buzele de obrazul meu înainte de a spune:

— Noapte bună, Breaker!

După aceea se întoarce, se cuibăreşte în pernă şi asta e tot.

Nimic altceva.

Strâng din ochi pentru că am fost atât de prost, pentru că am vrut mai mult.

E logodită, idiotule! Ar fi bine să-ţi aminteşti asta!

Capitolul unsprezece

LIA

E LINIŞTE ÎN *APARTAMENT.* BREAKER ÎNCĂ *DOARME ¡N pat,* în timp ce eu stau pe canapea, cu cafeaua în mâna', u> tându-mă *pe fereastră* la privelişte, aceeaşi privelişte pe care o am şi eu din *apartamentul meu. lotuşi,* mâ simt mai confortabil *aici.*

Mai acasă.

Acesta este *motivul pentru care aseară voiam să-mi petrec noaptea aici. Simţeam* că nu *mai deţin deloc controlul asupra lucrurilor şi aveam nevoie de această linişte.*

Şi exact asta am primit.

în *ciuda certei noastre de săptămâna asta şi a faptului ca lucrurile sunt ciudate între noi – toată chestia aia cu „m-am lovit la* deget" a *fost foarte ciudată încă mă pot baza pe el. M-a ţinut în braţe aseară, mi-a spus cât de mult ma apreciază* şi nu m-a lăsat să *mă simt singură nici măcar o clipă.*

Iau o înghiţitură *clin cafea şi apoi mă uit la lista mea. Cu min-*tea vraişte, m-am trezit *devreme, apoi am venit aici şi ani început* să scriu lucrurile pe care *vreau sa le fac înainte să mă mărit.*

Voiffli să fiu grijulie, nu doar să scriu lucruri ca sa fie ^lo. Aşa ci am restrâns-o la cinci elemente.

Fi ceva care te face să te simţi frumoasă.
Creează un cerc de încredere.
petrece o zi spunând da.
Să-mi apar drepturile.
Să-mi urmez inima.

Mazgâiesc la listă, cu un zâmbet larg pe faţă, înţelegând că este exact ceea ce am nevoie pentru a ieşi din această rutina, din această groapă întunecată în care simt că m-am scufundat. Şi am deja câteva idei despre cum să bifez aceste lucruri.

— Ce credeţi, mamă şi tată? şoptesc. Credeţi că asta este o modalitate de a-mi relansa viaţa?

Mă străbate un sentiment plăcut de linişte. S-ar putea să fie doar în mintea mea, dar aproape că le percep aprobarea.

— Bună dimineaţa', spune Breaker când intră în living, scărpinându-se pe piept şi părând că arc nevoie de cel puţin incâ două ore de somn. De cât timp eşti trează?

— Cam de o oră. E cafea la încălzit, dacă vrei. Cu aromă de zmeură, desigur.

— De parcă ar fi nevoie să spui ceva; am simţit mirosul din dormitor.

Se împleticeşte prin bucătărie, târşâindu-şi picioarele pe gresie până ajunge la cafetieră şi scoate cana cu Jack Skellington pe care i-am luat-o într-un an de Crăciun. Era unul dintre filmele lui preferate în copilărie. Deoarece este incredibil de greu să cumperi cadouri pentru un miliardar, am hotărât să merg pe calea sentimentală. O foloseşte des. După ce îşi toarnă cafeaua, se întoarce spre mine şi dă din cap spre hârtie şi pix. . Î

— Ce scrii? £ 1

rmâtorul cel nu> grozav mman. E v< .

® Care face ravagii... pe nngul de dam»
soarbe cafeaua şi apoi spune >

— Dragonul se îmbracă în travesu.*

— Evident!

— L-aş citi cu nesaţ, ma/ a/es daca e b *idde Invers, Not Brotben.*

Se apropie de canapea şi se aşaza *şi el.*

— Dragonul tâu are un nume.-

— Anita Sparlde Clau.

— Suna agresiv.

— Cu o singura atingere a ghearei sa ie. est în vremurile de demult, pline de bătălii unde sar scăs^ lupte cu săbii senzuale.

Chicoteşte.

— Lupte cu săbii senzuale, ai? îmi place cum sri Captivant.'

— Voi avea *grija* să-ţi trimit o primă ciornă.

Cu un zâmbet peste marginea cănii sale de cafea. î.T.. pinge piciorul şi spune:

— Serios, ce scrii?

— O listă.

Dă din mână.

— Vrei să detaliezi?

— Păi, m-am *gândit* la *faptul că nu m-3m simţit bine* s pentru a ieşi din *rutină, am creat o lista de lucruri de tact' înainte sâ mă căsătoresc.*

— Ca *o listă de lucruri de făcut înainte să mori?*

— Da, *dar aceasta ar putea fi numită lista pirostriilor.*

¡ăsta pirostriilor? întreabă el, ridicând u-şi sprânceana în acel *mod drăguţ al lui.*

Ştii, în loc să mor, îmi pun pirostriile.

N. CÂ MV Nt'AV •

Bme. deci cc e pe lisa tar

" 4 } rrurcsc cum o ateste. dând lent din LâP
j ; pgni început eşu deja drăguţă, aşa că nu tre .^¿n: pentru istx

xhi peste cip şi ii tur lista.

. j ¿c cw care sâ mă facă să mă *smt* trumoasi-

< MD o idee. Vrei să vii cu mine?

v .. nnmL Jucru de pe listă. Vreau să merg azi. Să
^jQorienmficare.

_ v» aduni apoi tresare. Eu. ăăă. azi am întâlnire cifc^

- Aia wt de asta.

*resc pnrirea. apăsată de dezamăgire.

- \ nimic! Pot s-o tac şi singură.

•,-r.c o pnvire în sus către el.

— Dr a unele dintre ele o sâ am nevoie de companie.

X. ; voi tace singură.

- În once altă zi, sunt liber. Iţi voi fi alături .

— Mulţumesc!

Zinbesc şi-mi strâng genunchii la piept.

— Vrei sâ-mi spui ce faci astăzi?

Claun din cap.

— Nu, vreau să fie o surpriză.

— Bine!

Mai ia o înghiţitură din cafea.

— Şi cum rămâne cu acest cerc de încredere? Sunt şi eu în el?

— Iu eşti miezul lui.

Asta îl face să zâmbească.

— Bun'. Doar verificam. Se uita în iur şi întreabă: Ai luat muuldeiun sau ar ţ^ebm să te găzduiesc şi să te fi hrănesc?

— Cred că ştii răspunsul. Oftează şi se *ridică de pe canapea.*

— Ce-o să fie? Gofre? Clătite? Omletă?

— Specialitatea cu murături, te rog! îmi aruncă o privire peste umăr.

— Dacă va fi specialitatea cu murături, arunci ii fa bine să-ţi mişti fimduleţul aici şi să ajuţi.

— Dar sunt epuizată emotional, mă plâng jucăuş.

— Nu-i o scuză! Vino încoace, acum!

— Bine! răspund exasperată.

/-----/

— *Deci* ai emoţii? îl întreb pe Breaker în timp ce SQUpe patul lui, cu picioarele încrucişate, bând a treia ceaşcă de cafea din dimineaţa asta.

— Emoţii în legătură cu ce? întreabă el în timp ce-şi caută haine prin dulap.

Proaspăt ieşit de la duş, cu un prosop înfăşurat în jurul taliei, încă mai are picături de apă care îi cad în cascadă pe piele din locurile pe care le-a ratat când se usca.

Ii urmăresc contracţia muşchilor spatelui bine lucraţi ŞN tendoanelor aflate de o parte şi de alta a *coloanei* vertebrale în vreme ce se mişcă spre dreapta sau stânga. Când se ridică, ţinând în mână un tricou şi nişte *pantaloni scurţi, surprind* felul în care *prosopul i se mulează pe fund, oferindu-ini cea* mai mică licărire a fesierilor lui şi a *muncii grele pe care o* depune la sală. Iar atunci când se întoarce, *îmi feresc privirea, pentru că* e ceva legat *de pieptul lui, de grosimea pectoralilor şi de adânciturile sculptate ale abdomenului care* mă fac să roşesc.

Cu ochii în ceaşca de cafea, *spun:*

— *Emoţii din cauza întâlnirii tale cu Birdy.*

măcar un pic?

^ni din cap.

Nici măcar un pic.

_ Ei bine, ea a spus foarte clar că v-aţi distrat de mi-

A spus că săruţi ioane bine.

_ Asta pentru ca aşa e, spune el, apoi îmi zâmbeşte, km dau ochii peste cap.

-Modest?

- Niciodată.

Dispare în baie, iar atunci îl strig:

- Faci ceva în seara asta? Speram să putem juca Plunder NIJ Codenames. Dar pot găsi altceva de făcut dacă plănuiesc să-n prelungeşti întâlnirea mai târziu în noapte.

lese din baie, purtând o pereche de pantaloni de sport scuru negri şi un tricou negru. Interesant că i-a luat atât de mult şi caute prin dulap ţinuta aia! E cât se poate de simplă.

- 0 să te anunţ, îmi răspunde în timp ce ia loc pe marginea patului, cu o pereche de şosete negre.

- Şi chiloţii sunt negri?

- Xule spune chiloţi! Râd în timp ce el continuă: Şi ştii â sunt negri. Cum ai putut să uiţi după acea noapte în care toi atât de beată, încât i-ai purtat pe cap şi ai leşinat?

- Putem să nu vorbim despre asta?

- Ai adus vorba de lenjerie intimă. Prin urmare, am vrut ˢâ aduc în discuţie una dintre amintirile mele preferate cu tine.

- Asta e una dintre preferatele tale? Uau, chiar trebuie *â-ţi reevaluezi amintirile!

Se întoarce spre mine, tar eu îi simt parfumul – proaspăt 5* luminos ceea ce pieptul lui.

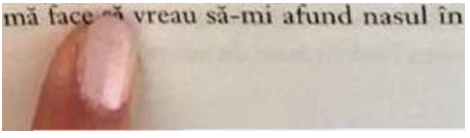

“JZ MtGH*NQ UINN r—'-’-X;:.....\

ia asta. ca Pu'^x Um. i

‘ >cea n devine serioasă, aşa « stni ci 1
spună nu este o glumă. 1

— Care? îl întreb.

Işi ridică ochii la mine şi-mi răspunde*.

— Să te văd în rochia aia de mireasă. Chiar respiraţia, Lia.

Obrajii mi se încălzesc în timp ce îmi duc ceaşca kata la buze.

— Mulţumesc’. Şi apoi, pentru ca momentul eşuatak solemn adaug: Ştii care este amintirea mea prefend«» soiemn, b < . murătura mnmpct pentru mine?

Nu, dar şi asta e sus de tot.

’ <i«ui la o parte o şuviţa de păr de pe faţă, ex I n Z,U I *n C3re a^so^v,t- încă mai vad îmbrăţişarea ro|1rCranta Pe Care ^e_ai dat-o fraţilor tăi în timp ce erai în ne * CU tOCa’ A f°st foarte frumos să văd fraţi atât de co-

P unul cu celălalt, cum te sprijineau acolo. Asanrt lc*ut să te iubesc şi mai mult.

Ilni zâmbeşte.

daca i>< r f°St ^°arte nor°cos în ceea ce priveşte frap>« c^‘,r 1 e,’e™anţi şi acum mă părăsesc pentru nevestele lor Râde Să * ’nv’nov âţeşti? Le-ai văzut nevestele?

pede unul dupăceh.11!’ faptuJ ca s_au căsătorit atât de re-

**’ .fi0VTe„e

i^pX-S>"*d£,nierelles' Jiitp0**' u fel de ob-

J5S:^^::’,'UKmuna tainted le P«»P"- C3nd |
contele îmi ies pe - • ¡ j |au seama ca
(b Breaker, MC fruntea încruntata, ş> I
Temuşi.continui. Uneori poate fi foarte atent. I
Breaker se ridica de pe pat şi îşi întinde braţele
deasupra I capului,dezvăluind un petic de piele
imediat dincolo de talia din timp m
I ^nulonilor.

- Dacă aş fi eu, mi-aş petrece o mare parte I luna de miere.

Ochii i se lipesc de ai mei.

~ Inniciun caz nu te-aş scăpa din ochi.

Obrajii ini se în- | J-Mr d îşî dă seama repede ce a spus, aşa că schimba în:

• pe■ fdtd fnea jn nicjun nu mj_aş scăpa fata din ochi,

^hiarîl cred pe cuvânt.

sex, şi r ? Mn^ura dată când l-am auzit pe Breaker făcând I ? mtat ca eraiB acasă, dar încă îmi amin-

^rea chr^ ^°St ’er'" ^ata nu era ^e^oc nesuferită. mai FI ~ ^aca nu e ciudat să spun asta dar '°Cea Pervcrs^ a lui Breaker, adâncă şi senzu- ^p. Af3n U * ailn are gand sa i_o tra8ă pentru cât °Sl Ce SCXy IUCFU PC 1 am auzit vrc°datâ,

I [iar]normat^[111]’ ° “ S3U d°Uă Să“1 pot privi

ar fi fost în luna dc m,crc‘nuntí® ^ ^irios în legătură cu asta, chiar dacă dă i<f!/ e *

Nici vorbă de minciună. Le-am invidiat de Q^,. . Lottie şi Kclsey. Brian pare mereu bucurosu mj nu e niciodată deosebit *dc...* vorace. Au existat care mă simţeam mai 4^. ca un vin bon, mai decât pângărită. Şi Lottic * Kel^aU de multe, multe ori dc soţii lor, fraţii Cane.Mni^ *ar fi o excepţie.*

— Ei bine, fata ta ar fi foarte norocoasa, spun,incert- sâ înrnprăştii tensiunea care a umplut imediat camera. Do? că nu cred că Brian e genul ăla dc bărbat. Abia dad sex acum.

Asta îl determină *pe Breaker să* întoarcă încet *spre mine.* fac o pauza şi

Poftim? *mă întreabă.*

Of, la *naiba!*

— Aăă, nu ştiu de ce am spus asta, zic stânjenită

— E adevărat?

Nu-I *pot privi în ochi când ii răspund:*

— *Brian arc multe pe cap şi trebuie sa* respect asta.

La *dracu*[9] *cu asta! face Breaker, devenind furios. Ar* trebui să ţi-o tragă de fiecare *dată când arc* ocazia. Ar tre hui să *aprecieze faptul* că *ajunge sa fie cu tine.* Că poare să-ţi *provoace plăcere. Nici măcar nu ar trebui* sa se puni problcnui dacă ţi-o *tragi sau nu noaptea. Ar trebui* să te do* rească în *fiecare nenorocită dc secundă din fiecare nenorocită* dc *oră. Iar* dacă nu-ţi *oferă plăcere aşa cum ar trebui, atunci* e *ceva ce trebuie* să *discutaţi.*

A fost obosit, Breaker.

Vu nu e decât o blestemată de scuză.

y îndepărtează de pat şi îşi prinde părul.

14 dracu , dacă ai fi fost logodnica mea, soţia mea, nu H lisat niciodată să ieşi din dormitor. Vocea ta ar fi ra- u de b fiecare orgasm nenorocit pe care ţi l-aş oferi, [ncâ o dată, obrajii mi se roşesc şi stomacul mi se răsune de nesiguranţă, căldură şi acest sentiment ciudat, ca o /irosire, ce-mi taie răsuflarea, în timp ce mă uit la el. Iar ¿ndochii lui îi întâlnesc pe ai mei, aştept să îşi schimbe încă 0 data formularea, dar nu o face.

^Oncum...

Expira cu greutate.

— Ar trebui să plec. Eşti liberă să rămâi cât vrei.

— Bine', răspund stânjenită. Distracţie plăcută în drumeţie'.

— Mulţumesc'.

Ajunge până la uşa dormitorului şi apoi se uită peste umăr.

— Abia aştept să văd ce faci azi'. Te iubesc, Lia'.

— Te i-iubesc'. răspund şi eu, împiedicându-mă în cuvinte, nu pentru că nu i le-am mai spus până acum, ci din cauza felului în care ochii lui mă pătrund când le rosteşte, ca şi cum ar încerca să transmită ceva.

Ca şi cum ar încerca să-mi spună altceva, ceva mai profund, dar, înainte să apuc să descifrez exact ce este, ajunge în living şi apoi la uşă. La întâlnirea lui. Cu Birdy.

Îmi las cana de cafea pe noptieră şi mă arunc înapoi pe pat.

Ce naiba a fost asta?

Ţ SUNTEŢI AMÂNDOI ACOLO? SPUN ÎN *TELEFON*

<iupă ce intru *în conferinţă cu Huxley.*

Da, *răspund ei în acelaşi timp,* apoi Huxley adaugă.- Ar fi bine să fie al naibii de important. Mă aşteaptă Lottie.

— Kelsey găteşte clătite goală, aşa că, da, grăbeşte-te dracului! completează şi JP.

Doamne, vieţile lor sunt arăt de enervante... enervante pentru că sunt *gelos! Al naibii de gelos!*

— 'Trebuie să vorbesc cu voi *pentru că* am de gând sa foc o prostie. Simt asta. Trebuie să mă întorc la muncă. Trebuie să-mi distrag atenţia cu ceva, orice, vă rog, lăsa ţi-mă sa mâ întorc la muncă!

— Aăă... disperarea e clar *vizibilă. Ce se întâmplă.*- întreabă J P.

— Aproape am dat-o în bară, îi *informez. Sau* poate chiar am facut-o, nu

ştiu, dar *la naiba, nu e bine! (diiar nu e* bine, aşa că vă rog să mă să mă *întorc la muncă!* Voi

peruci, o mustaţă falsă, voi face chiar o altă slujbă. Q mi îndepărteze de... de iadul ăsta.

0 m«swP'ai? întreabă J P.

^Spune-nece naiba se întâmplă! cere Huxley cu vocea de Paternă-

J Inspir^anc'n dmp ce strâng volanul maşinii la semafor. stresat de nenorocitul de proces împotriva fft>J V trebui sa fiu îngrijorat că numele Cane este deni- gnt.Darnu- $unt stresat de femeia pe care o iubesc *fi căreia 1'° V01 suficient de tare încât să o facă să ij^ddclitorgiis/ne.* Ce dracu'? Dar, mai întâi...

Am ajuns la concluzia că am sentimente pentru Lia. Linişte.

Şi apoi:

—Ţi-am spus, în pizda mă-sii, că o să-şi dai seama în- tr-o săptămâna! spune JP. Să petreci atât de mult timp cu o fată pentru care nutreşti sentimente în timp ce ea încearcă sâ planifice o nuntă cu un alt bărbat, da, asta îţi va da un şut rapid în scrot.

— Putem să nu jucăm jocul „ţi-am spus eu"? întreb.

— Dar chiar am zis, insistă 1 luxley. 'Ţi-am zis că asta se va întâmpla.

— Bine, grozav, minunat, voi doi sunteţi peţitorii zilelor noastre! Felicitări! Acum, putem să trecem mai departe?

— Mă bucur că eşti suficient de mare să recunoşti asta! replică JP.

— Ce legătură are asta cu munca şi cu nenorocirea? întreabă Huxley.

— Nu mai pot fi în preajma ei. Am nevoie de motive pentru care nu o pot ajuta cu planificarea nunţii.

— Deci ai de gând să o zdrobeşti aşa? întreabă JP. Amice, nu e frumos!

— Ce naiba ar trebui să fac? *Tocmai i-am* spus că, *(facă* ar fi a mea, n-aş lăsa-o niciodată să plece. I-aş trage-o de fiecare dată când aş avea ocazia.

— L au, ce? face Huxley.

— Aăă, omule, asta e un pic cam extrem, pentru că nici măcar nu-ţi recunoşti sentimentele. Cum? Ai anunţat-o din senin că i-ai trage-o?

— Nu!

îmi trec o mână peste faţă.

— Vorbeam despre faza lunii de miere şi i-am spus că n-aş scăpa-o din ochi, dar am schimbat-o repede în „fata mea". Dar apoi, mi-a spus ca ea şi Brian abia fac sex *pentru că el este obosit,* şi m-am pierdut dracului. Nu mă puteam gândi decât la faptul că nenorocitul ăsta norocos profită de ea şi că nu o merită, aşa că i-am spus că, dacă ar fi fost a mea, am fi făcut sex tot timpul, deci da... asta e. Am nevoie să nu mai fiu în preajma ei, iar dacă aş putea să mă întorc la muncă, ar fi grozav. Mulţumesc!

— Deocamdată nu poţi să te întorci la muncă, răspunde Huxley. Nu până când nu spune Taylor că e sigur.

— Şi ce ar trebui să fac? Să continui să fiu cavalerul ei de onoare când e clar că tot ce-mi doresc e chiar ea?

— Ai putea să faci nişte prostii de nivelul următor şi să-i pui nunta în pericol, astfel încât să nu se mai mărite deloc, ripostează JP.

— Nu-l asculta! intervine Huxley. E o idee groaznică. De ce nu-i spui pur şi simplu ce simţi?

le rog' spun în derâdere. Ştim cu toţii cum decurge asta, li spun ce simt, ca nu simte la fel. Sfârşeşte prin a mă bate pe umăr, iar apoi nu mai vorbim.

De unde vă luaţi dovezile? Din filme şi emisiuni T\ 2

Normal, de unde altundeva? întreb în timp ce opresc în parcarea unde începe traseul.

— Probabil ca nu c cea mai bună sursă de chestii reale, spune JP. Cred că Huxley are dreptate. Spunc-i, iar daca ea nu simte la fel, atunci cel puţin ştii şi poţi să mergi mai departe.

— Cum rămâne cu fata aia, Birdy? Nu poţi să mergi în continuare cu ea? întreabă Huxley.

— Sunt pe cale să îi spun că nu mai pot să mă văd cu ea, pentru că îmi place altcineva şi nu vreau să o induc în eroare. De asemenea, am sărutat-o de două ori şi nu am simţit nimic, şi cred că e din cauză că o vreau pe Lia şi numai pe Lia.

— Ceea ce e evident, spune JP.

îmi apăs degetele pe frunte şi reiau:

— Şi ce ar trebui să fac?

— Ţi-am spus deja ce să faci, răspunde Huxley. Spune-i Liei ce simţi! Dacă nu o faci, o să regreţi.

— Dar acum ea e în această misiune de a face lucruri înainte de a se căsători. Cum ar trebui să procedez în legătură cu asta?

— Păi, dacă tu crezi că s-ar putea să nu simtă acelaşi lucru pentru tine, atunci ajut-o să înţeleagă cum eşti tu mai potrivit pentru ea decât Brian! mă sfătuieşte JP.

— Da, de acord! completează Huxley.

— Cum să fac asta?

— Fii tot ceea ce Brian nu este! răspunde JP. Fără să sari calul, evident, nu poţi să te duci să i-o tragi şi să spui, vezi, eu ţi-o trag, iar Brian, nu.

Asta chiar mă face să râd.

— Nu aş face niciodată asta, dar înţeleg ce vrei să spui. Îmi sprijin capul de tetieră şi întreb: Chiar crezi că ar putea

să funcţioneze?

Nu ştii niciodată până nu încerci, ri,p$_{Uni}$|$_{r\ (}$

— Şi vreau doar să mai spun încă <» dau

[a]ni avut. *

— Iaci naibii din *((urli! ¡1 reped, facăndu*

r'i'(lă. Vă urăsc.

Nu, nu ne urăşti, mi-o întoarce lluxlcy, faptul că avem mereu dreptate.

Da, *şi asta. Bine, Birdy este aici pentru drumqi^ tră! I rebuie să plec.*

Iii blând cu ea! încheie JP.

Nu, mă gândeam să arunc cu pământ în ca şi şi să dispară.

Nu este recomandat, adaugă I fnxicy chiar înainteu îmi ian |;i revedere şi să închei apelul.

Mă ml pe geam cum *liirdy coboară din* SUV-ul ci alb, purtând o pereche asortată de *pantaloni scuip* maro de <> < lism şi busticră sport. Şi, *de unde stau acum, vidunnm mode l* i u o pasăre *pe ci.*

I utii i!

Strâng tar *din m lll.*

Nu vreau să o lac să se suină *proNl.*

I).n o voi /ace, Nu .un *cum să* OCOlCM *treaba ast.i Sigur virde < ,i* ».uiiH /ii /»(• < a/e *.J I.ICCIII o drumeţie ilisii.u tiv.i* ole.efVJte ,i *p.i.JfIlfU <>//// f/7 f triiimHll cxurl runlmnulf*

Mm inund m ••im.i nn ,i, ies din iiid'/iii.i în vreme ce Birdy ne jpiopie yi *t .i*

Vilul,*n r'* IIPIH '$_z$u* r.i *t n n* vo(c vcsc/J, *în timp (e* iii.în* u iu n/< j/,i p< pirpoil *meu.* i/ioi se *mlu* i *pe vArturi pmiru* • mi *di*

piiin *un ..nul* ,i/ij', u *pr ni.nul.ii (<• unu* laci?

Al irului *di f/i ihi/nit* [1]

Uliu '

%(hiţe/ un /.¡mlu i

Wi. ii'" P^acc Vnuta la' foarte tematică pentru obser- rttciţ*înıorı x

ţiuinspusei c potrivita.

vili la nune, şi îmi dau seama că trebuie să-i spun

în. lW)t merK ,n drumeţia asta şi să mă prefac că |oU1| este bine şi apoi să-i zic. Ar fi brutal. Probabil că îmi ^tc neliniştea, pentru că mă întreabă:

!• totul în regulă?

Mi trag de păr şi clatin din cap.

— Nu.

— 0,ce se întâmplă?

Hai şi facem o plimbare şi să vorbim! îi propun, în timp ce ii iau mana în a mea şi o conduc spre spatele SUV-ultii meu, apoi deschid portbagajul.

M.i ase/ înăuntru, şi acelaşi lucru îl face şi ea.

Am fost un idiot nenorocit, Birdy, şi te-am târât în idioţenia mea.

< x vrei să spui?

M.i un la ca şi i răspund:

Imi place du altcineva, şi în-am gândit că, poate, dacă o ignor, nu mă voi mai gândi la asta. Dar a devenit din ce în ce mai clar că îmi place această persoană şi nu vreau să tu induc în eroare.

O! exclama, coborându-şi privirea la propriile mâini, I u amin mă să mă sunt ca rahatul absolut care sunt. Bănuiesc că c laa, nu?

Aş puica să neg, dar ce rost arc să mint?

Da, ii răspund încet. < ăim ziceam, e foarte aiurea, şi nu pot sa pretind că sentimentele nu există, în timp cu loto dată incert să mă ml.dnusi cu tine. Nu ai h corect.

Apreciez am«, »pune va «»*»«' »' l'l'oi ,ni întreabă: Ka

•'U. J la bar
n-are.

—- Ai de gând să faci ceva?

Când ochii ei iau contact cu ai mei, îmi dau s_{cain}, 'orbesc şi cine mi-a făcut lipeala cu ea. Brian. L_a 4'^

— Ăăă nu! îi răspund, dar chiar şi mie min_{CIII}? sună stupid.

— Nu voi spune nimic. Nu-mi pasă prea niult de B_{nan} Cred că el e doar o unealtă şi, sincer, cred că Lia $_{ar}$ $p_{uţea}$ merita mai mult. Nu ştiu ce vede la el.

— Ar trebui să încerci, spune *Birdy. Voi doi* aveţi o Ieri, tură extrem de puternică.

— E frumos din partea ta, dar nu e nevoie să vorbeşti despre asta. Ştiu că trebuie să fie ciudat.

— Sigur, e ciudat, şi sunt dezamăgită.- Fireşte'. Credcaesn uimitor, Breaker, iar dacă m-ai invita la o întâlnire, aş veni 100%, dar ştiu, de asemenea, atunci când un tip nu este interesat sau este agăţat de altcineva. .Am avut senzaţia că ar putea fi cazul aici. Mi-am dat seama după modul în care interactio- nati şi după felul în care vorbeşti despre ea. E ceva acolo, şi chiar cred că ar trebui să încerci să-ţi dai seama care-! faza.

— Dar se mărită peste patru săptămâni. .Asta nu mata« să arăt ca ditamai măgarul? De parcă n-aş fi putut să mă fi gândit la asta mai devreme? Acum am de gând să dau buzna şi să-i spun ce simt? Nu mi se *pare potrivit.*

— *Nu* sunt sigură că există un standard pentru un mo ment potrivit de a-i spune cuiva ca o iubeşti. *Dar* ultimul lucru pe care vrei să-l faci este sa nu-i *spui şi sa regreţi* asta pentru totdeauna.

— Asta au spus şi fraţii mei.

Au zis şi „ţi-am spus noi"? Mi se *pare* ceva *de care s-ar ti prins deja.*

•

sunt destul de sigur că toată lumea s-a prins în
^JeLiaşi de mine.

Oftez adânc.

lisuse, Birdy, îmi pare foarte rău!

_ Sa nu-ţi pară!

jnii ia mâna într-a ei.

— Aş prefera să-mi spui adevărul. Sincer, asta s-ar putea fie cea mai adevărată discuţie pe care am avut-o vreodată,
şi chiar apreciez.

__ Ei bine, mulţumesc că te-ai purtat atât de firesc legat de asta'

— Mai vrei să mergem la plimbare? Poate putem vorbi despre Lia şi te pot ajuta.

— Nu vrei să faci asta.

—Ba vreau'. Susţin dragostea adevărată, şi cred că tu şi Lia aveţi asta. Trebuie doar să o vadă şi ea. În plus, nu pot să irosesc o asemenea ţinută.

— Adevărat! spun în timp ce sar jos.

întind mâna şi o ajut să coboare.

— Pot sâ te îmbrăţişez?

— Sigur! răspunde ea în timp ce mă trage în braţe.

— Mulţumesc pentru înţelegere!

— Mulţumesc pentru sinceritate! După ce ne desprindem, adaugă: Acum, dacă se întâmplă să ai un prieten singur care este amabil şi dulce, şi nu strică să arate şi bine, şi care poate fi la fel de sincer ca tine, atunci mi-ar plăcea să îl cunosc.

— Ştii... S-ar putea să am pe cineva în minte. Ochii i se luminează.

— Serios?

închid portbagajul maşinii şi dau din cap.

— Da, e un fost jucător de baseball. Ce zici de

Mmm, zic da, rc rog/
Chicotesc, apoi *pornim înspre traseul de dn*$_t$

Oiâ *Aşa* este, îi

^ticlcte, nu? întreabă Birdy,

răspund, simţindu-mă ca un profer# ⁽ltu. Uită te Li (inc cum reuşeşti după a 12-a oară!

Asta o *bu c* să chicotească.

Păi, să *nu* spui că nu mâ poţi învăţa nimic! Evid$_{ent}$ sunt o maestră la observarea păsărilor.

Clar!

Suim pe deal, apropiindu-ne de creastă.

Sunt iritat că nu am văzut mai multe specii.

l a bine, ştii, corbul şi sticletele au pecetluit pentru mine chestia asta cu observarea pasărilor. Cred că sunt o /ană avidă *pentru* totdeauna.

Sarcasmul tău este uşor *de citit.*

Imi las binoclul să *mi se* odihnească pe piept.

Dacă ar *li fost o întâlnire* adevărată, m-aş fi simpr *complet jenat de spectacol, lată-mă,* te duc în tr-un tur al pâ- *săi Hor exotice şi găsim un cârd de corbi şi vreo zece* sticlep.

Ar *li putut fi mai rău, ar fi putut fi doar corbii, f oarte adevărat!*

Când ajungem pe creasta *dealului, ne oprim şi facem o* pauză să *urmărim priveliştea oraşului.*

Deloc rău! spune Birdy, apoi găseşte un bolovan şi se lasă pe el. Vrei să *nu te alături?*

Mă aşez şi cu.

Mă bucur că ani *mers totuşi în excursie. Cred că mă* ajută să mi *limpezesc gândurile.*

Bun, ceea ce înseamnă că s-ur putea să fii pregătit şi ICM bis ai vorbim *despre lucru, ,1c cure au legătură cu Lin.*

nu sunt sigur câe cazul
, ACşte uşor umărul de al meu.

' Haide, am şi eu câteva idei înţelepte. Sunt femeie, şi îl pc Bnan. Aş putea să-ţi dau nişte indicii.

Da? Cred că nu ar fi chiar aşa de rău... să văd ce ai _ bucur că eşti deschis la asta.

Chicoteşte.

— în primul rând, trebuie să cunoşti slăbiciunile lui Bnan. iar eu iţi voi spune chiar acum că una dintre ele este comunicarea. Mai e şi dependent de muncă, nu este foarte gnpiliu şi, chiar dacă a cerut-o pe Lia în căsătorie, cu siguranţă nu a fost ideea lui. A fost a mamei sale, pentru că *ea* nu se simţea mulţumită că încă nu e căsătorit. Cred că o iubeşte pe Lia? Cu siguranţă, dar cred că s-ar putea căsători cu oricine? De asemenea, da. Nu cred că îi stă în fire abilitatea de a iubi cu patimă şi de a fi îndrăgostit de cineva. Am văzut asta la prietenele lui din copilărie. Erau mai degrabă accesorii, nimic altceva.

— Da, şi inie mi-a dat impresia asta. El şi Lia au început sâ se întâlnească nu la mult timp după ce ea îşi pierduse ambii părinţi şi cred că se simţea bine avându-l în preajmă, pentru acel tip de afecţiune pe care eu nu i-l puteam oferi. .Mă adun şi apoi reiau: Te rog să nu spui asta nimănui! Nu vreau ca Lia sa afle că îi înşel încrederea.

— Breaker, nu-ţi face griji! Sunt de partea ta. N-o să spun nimic... mai ales că-mi fluturi în faţă un jucător de baseball.

Chicotesc.

— Unul bun.

•— Ma bazez pe asta, dar, serios, cred că unul dintre cele mai bune lucruri pe care le poţi face este să-i fii alarun mai

0ÜWN

Brian |Ca' C>t' ',e'a *Cunt* ^^ *dcfiauk* $_n h_w$,. don,<3 T

' a te cunoaşte. *Dar* este conştientă i • rc ai fi intr-o relaţie romantici?

Asta au spus ţi fraţii mei.

— *fraţii tăi suni* deţtepţi. Şi fâ totul cu ca, fi$_{e\ u}$ '"te. „„ pic.

— Nu vreau sâ *întrec măsura.*

— Arunci, nu o face, dar ar treimi să-i *dai de inte*

ol, să ştie că eşti arras de ea. începe să faci *aluzie h ■■ • r<* . simţi, astfel încât, atunci când ii vei spune, să nu fit jn y# total, iar ea să nu aibă vreo bănuială că *încerci* sá-¡ v$_{i\ :}$ nunta. Nu ca' aş fi de *părere* că Ua ar *interpreta inform: >* în *felul* asta, insă jientru orice eventualitate.

Da, de fapt, chestia asta e foarte inteligentă.

Dau cu piciorul intr-o grămăjoară de praf.

La naiba, senzaţia e *terifiantă!*

Păi, nu cv.it a să *mă suni oricând* şi *să-mi* ceri sfatul

Creţi că ai *un avantaj faţă de Brian.* Singurul lucru caretei putea *ţine la distanţă este teama ei de a înfrunta adevărul.* Şi *adevărul este* că *nu cred că îl* iubeşte *cu adevărat pe* Brian Ani văzui *cum intcracţionează cu tine* şi *cum interactiv- nca/.ă cu el. I xisfă căldură atunci când sunteţi împreuna, o conexiune. Nu văd acelaşi lucru cu Brian.*

Nici eu. li cuprind umărul cu un braţ yi adaug: Va tre~ bui -..i ţinem legătura, ştn. *În clipa asta, chiar iţi aprecie/ sincuritate;i yi ajumruL*

Ş/ jfty ca un |||| |v||| încredere// /// pertoan// grefitd

Doar promite mi că, atunci când voi doi vă căsăt°' *nţi, pentru că* ştiu că *se va imampla, o să-mi oferiţi* >i *núv <> invitaţie!*

rbf/t pot i o ¡Oi

ţ. perfect posibil să-ţi dedic un toast dacă totul merge
^to de încredere pe care de dimineaţă nu

plti ai vreodată nevoie de cineva care să te încurajeze kpi^supe Brian, eu sunt fata care-ţi trebuie. Poate că .^it cunoştinţă cu mine, dar tot un idiot rămâne.

Pa. nu pot să nu fiu de acord cu tine în privinţa asta, amândoi şi apoi ne ridicăm de pe bolovan. Am ^drepu« tot timpul. Brian chiar este un dobitoc.

— ne întoarcem? Astăzi păsările ne dezamăgesc.

— Pa, şi putem trece peste toate modurile în care poţi

• -i fára sa sari calul. E timpul pentru tabăra de antrenant .Câsugă-ţi fata". Te bagi?

— Invaţă-mă toate lucrurile, tu, prea înţeleapto!

C~ 1

Hrtaker: M-am oprit la Maşala Paloce şi ani luat nişte put resbmi kabah. paneer korina şi naan cu usturoi. Te bagi?

Lia: Fad mişto de mine? Cred că tocmai am salivat citind meiul. Sunt acasă, vrei să pregătesc tabla de joc şi masa!

Breaker: Evident.

Lia: .Mii ocup. Te rog să-ţi alegi culoarea navei Plunder. Breaker: Ik ce întrebi? Ştii ca cu sunt mereu verde.

I.ia: di pierdut de ultimele trei ori, aşa că nu ştiam dacă vrei '■a tchtmbi ceva. Poate să-ţi schimbi norocul.

Breaker: Verde pe viaţă.

Fia: Bine, pregăteşte-te sa fii anihilat! I)c asemenea, am o "trpriză să-ţi arát când ajungi aici.

Breaker: Ihi, se întâmplă ca această surpriză să fie unul dintre lucrurile pe care le bifezi de pe listă?

Lia: Da! . ,

Urtakcr: Atunci, abia aştept. Ne veden.

hAtoof.fi Om/n

mám arca io mâna, (obor din hhu! blocul$_{ui_i}$ *ilf*rpi *yjrc de hi intrare. După ce fíirdy* $_{v\ Cu}$ ^{c}*"horât dealul, ;im imbrâţiţat o ţi rm am luat rin*$_{IKt}$*^ apoi ;nfi ¡iff.it dealul, de data asta gándindii -mi ¿ ahr chestii.* A4i *am bisat mintea sa rutát eascá,* ^*pr*^$_{f}$ *, t tttncpând ¡deilc* y/ *adevăratele melc sentimente.*

În primul >i *în primul rând, o iubesc. I.asasta*tóscajeze *Mi las cuprins de sentimente* y/ *le analr/cz laa* orc *mai preţioasa persoana din viaţa mea. bat orice pentru Insramná lóiul pentru mine.*

E *lata mea.*

Dupa ce nu ani permis sá accept asta, am ajuns sá accejx *ei toata lumea are dreptate. Trebuie sao spun despre ten- tímentele melc, dar trebuie şi o fac uşurel. S-ar putea sase sperie dac á ii dezvălui prea brusc aceste sentimente.*

De asemenea, trebuie sa ii las timp sa işi bifeze obiec-tivele d(pe lista. Nu vreau s.i-i stau în t ale. Vreau sá ñc în rea iii.ii buna lonná alunei când o s.i *i márt* unsese *ce simt, lat* ii *va da timp sâ se adapteze la noul mod în care voi aborda pneienia noastrâ.*

Dupa o vreme peticcuiâ pe ileal >i trăind moincnliil, am f ohf/rát din nou yi am comandai mancare, ştiind cit laa nu ar piurj .„i *n i*$_{u/r}$ *muneurca indiana. I‘ una dintre preferatele* ei (»1 *înmi i plm.i de entu/iasm, ajung la uşâ, nimicesc clanţa V* mini, *gandindu iná i á /,I.I o sâ fie acolo, aştcpiândii-imi < and nu ,, găsesc, o strig:*

Bună, num aici!

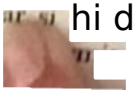

hi douniior, *(-a. Vino încoace!*

Nedumerit, i niawa *7»* *plin de ncrlbdarc, las mâncarea pe*

[H,n, *unde uşu este nit rede schis;!.*

rrea sâ-mi arate, cu siguranţă face mare caz din ceea ce »nu place.

•^ngusa şi arunc o privire înăuntru, unde o găsesc pe

□ în mijlocul dormitorului, cu mâinile împreunate m poarta o pereche de colanţi şi un tricou scurt – nu e *a* normal de tricou, deoarece ii scoate în evidenţa un din abdomen, dar ii stă ioane bine. Foarte bine, dar nu ¿/j îmi atrage atenţia. Xu. Ci faptul că pârul ei roşcat lung i fast tăiat şi vopsit. Şuviţe subţiri de blond ii sunt împle-ute pnn pâr, care acum îi vine imediat deasupra umerilor, ni breton lung în valuri şi bucle dezordonate ce se potrivesc foarte bine personalităţii ei.

- Sfinte... Sisoie!

Are un zâmbet larg când mă întreabă:

— Iţi place?

Ophelia, şoptesc şi fac un pas înainte. lisuse 1 Iristoase, araţi sexy!

Zâmbetul ii creşte şi mai mult.

— Serios?

Mă apropii şi întind mâna pentru a-i atinge şuviţele scurte.

Da, răspund, cu răsuflarea tăiată.

liste un pic cam îndrăzneaţă, dar mă simt ca o femeie nouă fără toată claia aia de păr, şi m-am gândit că şuviţele ar fi amuzante, dar le-am păstrat minimaliste, pentru că încă îmi place părul meu roşcat.

O studiez din cap până-n picioare, în timp ce inima îmi bate nebuneşte în piept, lisuse I Iristoase, era superbă înainte, dar acum nu ştiu dacă voi mai putea să-mi ţin mâinile la locul lor!

Şi, înainte să mă pol opri, îi spun exact la ce mă gândesc: Arăţi al naibii de sexy! Nu că nu ai fi fost înainte, dar la naiba, l.ia! Arăţi al naibii de A ’d>d' îmi place mult!

Mulţumesc! spune ea, o uşoară roşeaţi pătându-i obrajii. I-am trimis o poză lui Brian şi încă aştept răspuns de la el. Sper să îi placă la fel de mult ca şi ţie.

Pun pariu că da! Dar nu-mi pasă.

— Ii va plăcea, spun, atingându-i în continuare părul. în timp ce simt cum mă străbate un val de dorinţă.

Vreau să-mi trec mâna prin păru! ei. Să o trag aproape. Să-mi strecor mâna sub bluza ei. Să îi arăt cât de mult mă excită această transformare. Şi nu e vorba doar de cum arată. Este încrederea ei, zâmbetul şi cât de mândră e de ea însăşi. Vreau să o întind pe patul meu şi să-mi plimb gura pe gâtul ei în sus şi în jos.

— Şi ţinuta, nu e prea mult, nu? iM-am gândit să încerc ceva nou.

Mă uit în jos la maiou! ei scurt şi la bucata de dantelă de la sutien care îi încadrează umărul în timp ce clatin din cap.

— Nu, deloc. Arăţi al naibii de bine, Ophelia!

— Ooo, două Ophelii! Trebuie să fii foarte de acord, înghit în sec şi chiţăi:

— Da, îmi place!

Aprob atât de energic, încât mă chinui să-mi amintesc că e logodită şi că trebuie să o iau încet. Că nu o pot atinge aşa cum îmi doresc.

După ce-mi pun un pic mintea la contribuţie, întreb:

— Dar, mai important, cum te simţi?

— Păi, după reacţia ta, mă simt foarte sexy.

— Ar trebui.

Suni doar entuziasmată să văd ce are Brian de spus.

A, da, cu toţii aşteptăm cu sufletul la gură reacţia lui Biian. Ai simţii sarcasmul? Se aude telefonul din bucătărie, şi alune i sc uită la mine.

- Că tot vorbeam de lup! Pun pariu că e el! O să răspund. iar tu poţi să împărţi mâncarea. Nu lua tu tot naanul cu usturoi!

— Nici n-aş visa la aşa ceva, replic în timp ce trece pe lângă mine, şi o urmăresc cu privirea, care mi se opreşte exact la posteriorul ei.

La naiba, ia te uită!

Rotunjor, obraznic, totul afişat în pantalonii aceia mulaţi.

Jur că universul mă pune la încercare şi îmi hotărăşte soarta în funcţie de cum mă pot controla în această situaţie. Cea mai bună prietenă a mea, pe care am considerat-o întotdeauna incredibilă, s-a transformat într-o atracţie senzuală în doar câteva ore.

Fără tragere de inimă, îmi iau ochii de la fundul ei şi o urmez. Cât timp îşi caută telefonul, deschid punga cu mâncare indiană, în timp ce privirea mi se abate iar spre ea, profitând de o nouă ocazie pentru a o admira.

Chiar şi sânii îi arată incredibil în tricoul ăla.

Da, cu siguranţă universul mă pune la încercare.

— Bună, Brian! răspunde ea veselă. Ce mai faci?

Â încerc să blochez discuţia ei, pentru că nu vreau să-l aud spunându-i cât de mult îi place noua coafură, aşa că mă concentrez la împărţirea mâncării.

Asta până când o aud zicând:

— Poftim? Nu-ţi place?

Asta îmi atrage atenţia. Uit cu totul de mâncare şi mă concentrez la ea în schimb.

încrederea – care îi scotea pieptul în afară cu doar câteva momente înainte – dispare.

Zâmbetul ei frumos, care se întindea de la o ureche la alta, şovăie.

Şi simţ dezamăgirea dureroasă din vocea ei când şi-o coboară pentru a răspunde:

— Voiam o schimbare. Pentru că nu mă simţeam eu însămi. Da, acum mă simt eu însămi.

Face o pauză şi apoi se întoarce cu spatele la mine.

— Brian, putem vorbi mai târziu despre asta? încă o pauză şi apoi: Pentru cât timp? O săptămână? Adică, nu e ca şi cum te-aş putea opri, nu? Afacerile sunt afaceri.

Strâng punga de hârtie în mână în timp ce continui să ascult, ura mea faţă de acest om devenind tot mai puternică.

— Da, dar ar trebui să ne căsătorim în curând. Ar fi frumos dacă ai fi aici.

Ar fi grozav dacă nu ar fi.

— Bine, fie! Da, vorbim mai târziu.

închide şi lasă telefonul să-i atârne pe lângă corp.

Aştept câteva clipe şi, când observ că nu se mişcă, hotărăsc să mă apropii de ea. Ală aşez alături pe canapea şi îi ridic bărbia astfel încât să se uite la mine, iar atunci observ lacrimile.

Am de gând să-l omor, futu-i!

— Sunt sigură că ai prins esenţa discuţiei, spune. Dar nu i-a plăcut părul meu. A zis că a fost o greşeală.

Da, la orizont se întrevede crima.

— Se înşală, spun în timp ce îi cuprind obrazul şi îi şterg lacrimile. Se înşală al naibii de rău, pentru că, în clipa în care te-am văzut, mi-a tresăltat inima, Lia. Arăţi superb. Atât de uimitoare, încât a trebuit să-mi amintesc că eşti prietena mea cea mai bună.

— Spui asta doar aşa.

Clatin din cap.

— Nu-i adevărat, o contrazic în timp ce privirea îmi cade pe buzele ei şi apoi se îndreaptă imediat *spre* ochi. Nu aş

— Cum a fost privitul păsărilor cu Birdy?

Ridic uşor din umeri, rămânând atent la televizor în timp cc-i răspund:

— \m hotărât să fim doar prieteni.

— Cum? De ce?

Ridic din nou din umeri.

— Pur şi simplu nu cred că eram aşa de atras de ea cum era ea de mine.

— Şi a fost de acord cu asta? Zicea că e foarte încântată de întâlnirea cu tine.

— Aşa este. Am avut o discuţie foarte sinceră despre asta, de fapt. Şi-a dat seama că nu mă simt în largul meu şi a spus că c în regulă. Ar fi preferat să afle acum decât să mă lase să lungesc lucrurile. Am mers totuşi într-o drumeţie împreună. Am vorbit puţin şi i-am spus că o voi cupla cu unul dintre prietenii mei, care cred că ar fi perfect pentru ea.

— Cine? mă întreabă Lia, şi buzele i se răsucesc uşor în sus.

— Penn.

Citând momentan de propriile necazuri, se apleacă şi mă prinde de antebraţ.

— Doamne, Breaker, ar alcătui cel mai drăguţ cuplu!

— Ged că da, în plus, Penn este foarte sincer şi e genul de tip pe care-l caută ea.

— Se vede cu cineva?

— S-ar putea, doar că nu a găsit pe nimeni cu care să do-n-ascâ să tic într-o relaţie. Cred că ar putea ti Birdy.

Păi, uită-te la tine ce peţitor eşti! îmi pare rău că nu * mers totuşi; credeam că eşti în căutare de genul ăsta de

relaţie.

I ram, dar ca nu era ce voiam eu. < -*f* vrei tu?

Pe tine.
Totul legat de tine. Sufletul tău.

Mintea ta.

Inima ta.
Trupul tău.
Te vreau cu totul, până la ultimul centimetru
– încă procesez asta. O să te anunţ când su
– O, ai vreo idee?
– Da, am o idee exactă, (larva fi nevoie de cevasi aşa că hai sa punem discuţia asta pe pauză!
– Bine, asta nu e deloc evaziv.
– Deloc!
Ii fac cu ochiul, şi îmi răspunde împingându-mj piciorul.
– E enervant.

— *Cel* puţin am trecut peste faptul că Brian e un prostim; Acum se sprijină de spătarul canapelei.

— Chiar a fost un prostănac, nu?

— *i*| fost, pentru că, din punctul meu de vedere, a ratat complet faptul că eşti un adevărat spectacol cu părul ăla.

— Spectacol, ai? .Şi înainte ce eram?

— Un recital. Dar Iară *încredere.* Tunsoarea asta nouă tt face să străluceşti mai mult.

— Mă simţeam foarte încrezătoare.

— Brian e un trol în toată regula dacă spune vreun lutm negativ. Pun pariu că acum crede că eşti *prea sexy,* de parei nu eşti de nasul lui, şi îi este teama că ai putea pleca.

— Păi, dacă continuă să se poarte ca un măgar, s-ar putea foarte bine s-o fac.

4'" re *vreau.' Săp/eci. direct în braţele mele*

Fără să vreau să forţez nota, mă întorc la televizor şi spun:

lAScnem la *FdiiiiN Feud* şi anul ăsta? Le avem [zl)]^Lotue,pe care le putem adăuga în echipă, pre- deci cred că şansele sunt în favoarea noastră, jveifăspunsuri precise, JP ar acoperi partea amu- ar acoperi elementul imprevizibil.

jjuvotn fi wciodată aleşi-

\su nu e genul de atitudine pe care îmi place să o j Trebuie sa facem să se întâmple rahatul ăsta. Fii seri- ne-am născut să fim la *Fauiily Feud),* Noi doi în runda j_c rapiditate; Am anihila tot. Steve Harvey n-ar mai şti pe unde sâ scoată cămaşa pentru că l-am distruge. Şi, cine ştie, numâ opun $ă plătesc lumea ca să ajungă în emisiune.

—Ţi-am spus că vom ajunge în emisiune pe propriul nostru merit, nu ajutându-ne de ce număr poţi să scrii în carnetul de cecuri.

Da, dar carnetul de cecuri ar fi un mod sigur de a face sase întâmple asta.

— înde ţi-e morala, Breaker Cane?

— E îndoielnică, în cel mai bun caz, când vine vorba de Fi/wi/y Fearf,

— \ ăd şi eu. Devenind mai serioasa, adaugă: Mulţumesc u iţi petreci timpul cu mine în seara asta şi că mă încurajezi în legătură cu părui şi ţinuta. Chiar m-a făcut să mâ simt specială!

Ei, chiar ar trebui să te simţi specială. Pentru că eşti. D să te încurajez toată ziua, în fiecare zi.

•— Şi de aceea eşti cel mai bun prieten al meu, spune ea. Da, numai de-aş fi mult mai mult.

Capitolul treisprezece

LIA

Lia: Ce fad?

Breaker: Mă holbez la tavan. Amân să merg acasă la fa. fele meu.

Lia: Hrunch-ul de duminică ?

Breaker: Da, dar tot ce vor face ei va fi să fi linguşească /.v-vestele /// //>///? ce eu stau acolo cu un Bloody Mary mediocru în mână şi-i urmăresc.

Lia: (), chestie amuzantă... Mic iun plac Bloody Maryiink mediocre.

Breaker: /Ista e felul tău de a te autoinvtta?

Lia: Am nevoie de mai mulşi prieteni! Am nevoie de prietene, ta săfiu mai precisă. /iottie şi Kelsey par de treabă, iar dacă vor face pont din echipa noastră de bamily Feud, trebuie sa ajung să le cunosc.

Breaker: Deci chiar te autoinviţii

Lia: Fa, na... Murătură!

Breaker: ()/, bine, dar jur pe Dumnezeu, Lia, daca începi tă spat prostit jeiumte despre mine, aşa cum ai făcut la ultimul tn unch înainte »// apară sofiilc. o .// te lovesc direct intre picioare.

1U. nu o huitură intre picioare. ^înfiorare j^r un Pfnar "f™* V sănătos direct în labii.*

D/1T1 Iubii vizibile! Nu folosi asta impo-

', nci lc vâJ ^arcâ ar ƒM ieri' • •

^:Sity un(at M NU RH w i€ dezvălui nimic jenant despre jftdttr O, în uite aici? Imaginea labiilor vizibile a dispărut.

[jj: Cablat cum funcţionează. Când trebuie să ftu gata? gfttlttr Pite iu 20 de minute. îmbracă-te seducător. ¡¿:StJudtor? De ce?
Îrtakcr: Ir *putea fi amuzant să-i trimiţi lui Brian o alta*

[ja: Prea devreme, Breaker, prea devreme. Breaker: LOL, notat. Ne vedem în 20.

-Trebuie să cumpăr nişte apă de colonie de-a ta, spun când ajungem la casa lui Huxley, o casă mare, albă, tipica celor de pe coastă, cu ferestre cu tocuri negre.

E frumoasă, cu peluzele îngrijite şi glastre cu flori proaspete sub fereastră. Pitorească. Genul de casă pe care mi-aş dori-o şi eu intr-o zi.

— De ce trebuie să-mi cumperi apa de colonie? întreabă Breaker în timp ce parchează pe aleea circulară.

— Miroase sublim'. Cred că o vreau pentru mine.

— Nu poţi sa te dai cu apa mea de colonie, spune el, aruncându-mi o privire ciudată.

— De ce naiba nu?

— Pentru că nu putem să mirosim amândoi la ici. În plus,îmi place mirosul parfumului tău. \iktor R<*ll chiar ţi se potriveşte.

__*E înfricoşător cum iţi* aminteşti d$_c$

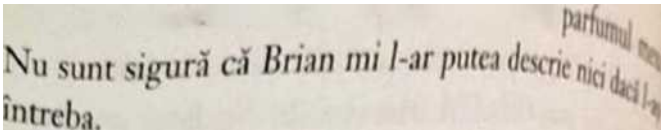
Nu sunt sigură că Brian mi l-ar putea descrie nici dacă l-a
întreba.

—■ O *combinaţie subtila de tniiuLifir, i<isonut||*

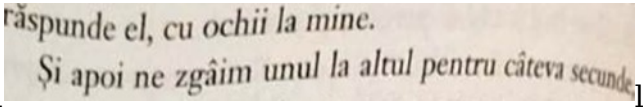
răspunde el, cu ochii la mine.
Şi apoi ne zgâim unul la altul pentru câteva secunde

Maşină, cu lumea *zburând în jurul nostru. De* undegi$_{t>J}$. Eu nu aş fi atât de *precisă cu modul* cum *miroase,* $_{5U(<L}$ Breakerştie totul.

Până la ultimul lucru despre mine.

Ştie că, atunci când îmi vine ciclul, am migrene onbilc, u« cl este mereu acolo cu Ibuprofen, cofeină şi SourPatchKii

Ştie că nu prea îmi place să fac sport, dar că uneori îmi nne chefiil, aşa că arc mereu o varietate de cursuri la cart pa $ mă înscriu când vin la el. *Le păstrează* într-o nota în (ciclon

Cumpără. Iară măcar să-i cer, bilete *VIP la* Comic Con pentru noi şi se gândeşte la idei de costume pentru d îmi place să merg. lotuşi, nu pot să lac /aţă *stresului şi prefer* mi se spună cu ce să mă îmbrac şi când anume, în loc sj-nn dau seama singură.

Şi se pare că ştie exact cum *miros. Note* şi toate cele.

Nu sunt sigură că aş putea să *spun la tel şi despre Brian.* Dar, încă o dată, aşa cum a spus *Brian, avem toată* viaţa b dispoziţie sj ne dani seama de toate.

Deci de ce acum *sentimentul* ăsta *îmi lasă un gust acru pe limbă?*

I laide! spune el în timp ce îşi deschide portiera maşinii. Alor de foame, iar ei servesc la *inicul-dejun taco pe care* ţi-i faci singur.

Alungând orice *idee referitoare* la *Brian, îmi deschid* şi

<u txirrirra, însă *lircakcr deja ocoleşte maşina şi nu-ó* ţine ca să ies.

c hcv ''.ntrc^' "'^ntlu-mă la el în timp ce mâna ^|uncd^-llui-

pc ce aş nevoie de ajutor?

UJ. nu ştiu... nu porţi rochii prea des, aşa că nu eram

(fad ştii cum să mergi într-una.

¡îni apăs palma pe faţa lui, ceea ce îl face să râdă şi să se

fceasd*

Xu poate un bărbat să fie un gentleman fără să fie şi- CJnM în legară cu asta?

Xu poate o fată să poarte o rochie fără să fie tachinată pentru asta?

Renunţă la nota de tachinate din ton şi adaugă:

- Poţi, iar dacă nu am spus-o până acum, arăţi splendid, Lia!

Ochii aceia albaştri strălucitori se uită la mine cu o sinceritate atât de desăvârşită, încât aproape că parc... reală, Ga >i cum faptul că mă ţine de mână e ceva real, iar cuvintele lui sunt scoase dintr-un loc diferit, unul care nu este doar prietenie.

Mulţumesc! spun, aşteptându-l să ne conducă la uşă, dar nu o face.

Rămâne pe loc, în ţaţa mea, ccrcetându-mi rochia lungă (Ic un albastru marin pe care am asortat-o cu câteva coliere aurii. Mi-am aranjat părul cu nişte bucle lejere, aşa cum mi-a tacul şi coafeza ieri, şi am adăugat o doză mare de rimei, pentru a-mi face ochii să iasă în evidenţă.

Işi apropie mâna de părul meu, unde răsuceşte câteva şuviţe intre degetul arătător şi cel mare.

Şi, nu ştiu de ce, im se taie respiraţia când ochii lui îi întâlnesc din nou pe-at mei.

- N» ai nevoie de o rochie a să ş$_{rtj}$ f frumoasă ,i în pantaloni scurp de fl.nel *■, minunat şi în asta.

înghit în sec, cu nervii intW b p,

$_{C}$ - - F ca Şi cum ar fi pornit... sau oprit $_{uni}$ " se întâmpla? F ca V fac tu os Comnli.

- ■ • ,$_{r}$ J i devenit mai afectuos. comp|$_{lni}$ pator intern * $_{\{n\ se\ Ulta}$ |$_{a\ Inine}$ < par mai intime. Iar te mând în el.

înainte să apuc să mai procesez ceia, ¡şi strecoară^ înapoi în a mea şi mă trage spre uşa din faţă.

- Ai văzut vreodată un bar cu taco pentru micul-d^ mă întreabă de parcă nu mi-ar fi sondat adineauri sufletul cu ochii lui autoritari.

— Ăăă... nu!

— E al naibii de apetisant! Se ocupa *Huxley* de cate- ring. Sunt mimoze, Bloody Mary- mediocre, bineînţeles-, un bufet uriaş cu fructe, plus o varietate de croasante care sunt destul de sigur că îp vor zdruncina lumea. Pe a mea au zdruncinat-o *de câteva ori.*

Se mângâie *pe burtă.*

— *Da, pătrăţelele alea de pe abdomenul tău* chiar grăiesc cum te-au zdruncinat croasantele, comentez.

Un zâmbet fermecător ii trece *pe buze înainte* să-mi dea drumul la mână şi să sune la uşă.

— îmi studiezi pătrăţelele, ai?

— Şi astronauţii de pe */.S.S. ţi-au observat pătrăţelele.*

Işi duce mâna la piept.

— Nu mă flata! Egoul meu nu va putea să încapă pe uşă

Il împing cu umărul exact când se *deschide* uşa, iar Huxley apare în prag.

E ceva de spus *despre genetica pe care o posedă* fraţii Cane, pentru că fiecare *dintre ei este extraordinar de chipeş.*

n pirul negru, maxilare pătrate, trupuri sculptate şi l',n liriri care ar face orice vedetă să se îndrăgostească per5Onal,i v ‘

‘ jliJey are atitudinea aia înfumurată, întunecată şi me-
I nColicâ. dar poate şi să scape de ea când are nevoie, ca când îmi zâmbeşte.

Lia. mâ bucur să te văd! A trecut ceva timp de când fratele iueu te‘a adus pe aici. Felicitări pentru logodnă!

^Mulţumesc! Şi felicitări pentru nuntă! Breaker mi-a tfitatpoze.

—Ar fi trebuit să te aducă şi pe tine, replică Huxley, ui- ¿ndu-se la fratele lui.

—Charise a fost o parteneră bună, spune Breaker, foin- du-se de pe un picior pe altul.

— Lia ar fi fost mai potrivită.

Huxley se dă la o parte şi ne face semn cu mâna să intrăm.

— Totul e pe terasa din spate. Poftă bună!

— Mulţumesc! spun în timp ce păşesc în casa lui frumoasă, unde la intrare se află o fotografie mare cu el şi Lottie în ziua nunţii lor.

Soarele apune în fundal. El o ţine posesiv de maxilar în timp ce o sărută. E simplă, frumoasă... erotică, o poză pe care eu şi Brian nu am face-o niciodată.

0 poziţie în care Brian nu m-ar ţine niciodată. Un sărut pe care nu cred că l-am putea avea vreodată.

Nu are asta în el, acea dorinţă, acea tânjire după cineva, o adevărată natură seducătoare. Nu mă vede ca fiind a lui şi numai a lui. Nu se uită la mine şi se gândeşte: „A mea.”

Ceea ce nu m-a deranjat niciodată, dar, nu ştiu de ce, când mă uit la poza asta cu Lottie şi I iuxley şi mă gândesc şi la cuvintele pe care mi le-a spv / * aseară, mă... mă deranjează.

-st> bine? întreabă Breaker, *apropiindu.* ^(/l^a, îi răspund. Frumoasă fotografia cu ei' ' A fost o nuntă frumoasă, admite, apoi îşj (|u sPre partea de jos a spatelui meu, chiar deasupra fundului.

— Eşti gata să luăm nişte taco? îmi şopteşte la ureche *nte de a mă conduce spre partea din spate a casei, ¡n ce palma lui aproape îmi arde pielea prin ţesătura rochie,.

— Da, îi răspund, rămasă cu vocea blocată în gât Cred că nu bagă de seamă, pentru ca ma conduct spate, unde JP şi Kelsey îşi umplu farfuriile, iar toarnă un pahar de şampanie.

— Bună! rosteşte Breaker fluturând din mâini şi Pacind ca toate cele trei perechi de ochi să se îndrepte spre n u. \m adus-o pe Lia cu mine pentru că, sincer, s-a automvitat.

îl ciupesc de pielea de pe coaste, facandu-l sa radă,,-. şoptesc:

— Din cauza asta, începe *jocul.* Apoi mă *adresez* tuturor: Breaker a zis că *Kloody Alaryurile* sunt mediocre.

— O, *scorpie cc eşti! şopteşte el, facându-mă* să rad.

— Ce? face JP. *Bloody Maryurile melc nu* sunt mediocre.

— Habar n-ai ce-ai făcut, murmură Breaker.

— Am o bănuială, *ripostez în timp ceJP îşi lasă farfuria* jos, îl ia *pe Breaker şi îl conduce* la *băuturi, unde recapitulează* fiecare pas al *preparării unui Bloody Mary perfect.*

— Bună, Ida! îmi face Kelsey cu mâna şi ia o farfurie Scrvcşte-te!

Mulţumesc! îi răspund, apoi iau farfuria de la ca examinez bufetul.

Ceva ce par a *fi lipii proaspete sunt stivuite sub un încălzitor. Sunt ouă* bătute, *diverse sortimente de brânzeturi,* mai *multe fuluri de salsa, fasole priíjit¡¡, bacon, cârnap,* avocado

| corundru.Breakeravea dreptate. Arată uimitor! c jllâ un bol colosal cu salată de fructe compusă ■Jffjp[1]'' . zmeură, mure şi cireşe. Iar în dreapta... ^^ele'cuunbo[1] de jeleuri.

uimitor! spun.

Serveşti cu ce vre'*'m^°Weşte Kelsey. Vom ră- ţ câteva ore şi vom tot ciuguli din bufet. E un ade- vemment. tu aş începe cu două taco şi ceva de băut.

ţ otne se strecoară lângă mine şi adaugă:

_ Xpoi ia un bol de fructe ca să-ţi cureţi gura!

_ un croasant, doar unul pentru început, adaugă Kelsey.

— După care nişte apă, spune Lottie. Apoi încă un taco, jpoicroasant,apoi fructe... apoi croasant.

— Continuă încet şi sigur cu băuturile alcoolice.

Kelsey îmi întinde o mimosa.

— Nu-mi voi aminti asta, aşa că s-ar putea să am nevoie de voi două să mă ghidaţi.

— Suntem aici, replică Lottie şi apoi arată spre o masă dc pe cealaltă parte a piscinei. Ne vedem acolo, dacă nu vrei să-l asculţi pe JP vorbind timp de o jumătate de oră despre cum face cl cele mai bune Bloody Mary.

— Ar fi bine să spună totul acum, ripostează Kelsey. Nu vreau să aud nimic legat de asta după ce ajungem acasă.

Chicotind, îmi umplu farfuria cu două taco compuse din ouă bătute, fasole prăjită, brânză, bacon şi avocado şi apoi mă îndrept spre cealaltă parte a piscinei, la umbră cu fetele.

Exact cc-mi doream.

— Mă bucur că Breaker te-a adus şi pe tine, reia Kelsey. Ii spunem mereu să te aducă, dar el zice că îţi petreci multe weekenduri cu logodnicul tău.

Ei, slavă Domnului pentru asta! spune Lottie Suporturile tricotate pentru vase pe care ni |e.ai 'x chestiile inele preferate.

—- Şi ale mele, adaugă Kelsey. Trebuie să aflu (făcut. Tot voiam de ceva vreme să mă apuc de un hobby (!? nu Ştiu de unde să încep.

Lottie strânge masa între degete şi spune:
— Doamne, ar trebui să înfiinţăm un club de tricotat'
— Nu mă tachina! întotdeauna mi-am dorit să fac panc dintr-un club de tricotat.

— O, nu te tachinăm. Aruncă o privire peste umăr s strigă: Myla, suntem aici!

Mă uit şi eu peste umăr şi îl zăresc pe Ryot Bisley-fost jucător de bază la Chicago Bobbies ştiu asta pentru ci mi-a spus Breaker – şi pe soţia lui, Myla. Şi-au unit recent forţele cu fraţii Cane, aşa că nu mă surprinde să îi văd aici.

Ryot o trage de mână pe Myla, şoptindu-i ceva la ureche. Urmăresc cum li se unesc privirile. O afecţiune nespusa unul faţă de celălalt se vede acolo, iar apoi el o ciupeşte de bărbie şi o sărută uşor pe buze.

Apariţia lor îmi provoacă un gol în stomac, şi atunci îmi zic: „Vreau şi eu asta."

Dar nu am asta?

Nu am asta cu Brian?

V reau sa cred că am. Vreau să *pot să* stau aici şi să mă gândesc că, dacă l-aş aduce pe Brian Ia acest brunch, nu m-ar trimite la plimbare şi nu s-ar concentra la bărbatul puternic pe care îl are Ia mână, ci mai degrabă mi-ar vorbi încet la ureche, m-ar ţine de mână şi ar vrea să ştie toată lumea că sunt a lui.

\\vU se îndreaptă înspre noi. Are un corp voluptuos, ^¿ea^irat [e] mirare că Ryot o priveşte cum se [n|ej]irteaw. La naiba, nici eu nu-mi pot lua ochii de la ea!

Buna, fetelor! Când mă zăreşte şi pe mine, spune: Nu ^cunoscut Eu sunt Myla.

jnii întinde mâna, pe care i-o strâng.

Eu sunt Lia, cea mai bună prietenă a lui Breaker.

^-0, am auzit foarte multe despre tine! Felicitări pentru logodnă!

— Mulţumesc! îi răspund, chiar dacă încep să simt că felicitările nu prea se potrivesc.

— Tu nu mănânci? întreabă Lottie înainte de a lua o muşcătura mare din tacoul ei.

— Ei, na!

Myla ia loc.

— De parcă aş lipsi de la un taco bar. Ryot a spus că-mi ia o farfurie şi mi-o aduce.

— Ce drăguţ!

Myla zâmbeşte în timp ce îl urmăreşte cu privirea pe Ryot.

— Asta e Ryot, mereu se gândeşte mai întâi la mine şi apoi la el. Flutură din sprâncene şi adaugă: Chiar şi în pat. Apoi se apleacă în faţă şi spune: Fetelor, noaptea trecută, nu glumesc, sunt destul de sigură că am avut o experienţă extracorporală.

— Te rog, împărtăşeşte-o şi cu noi! îi cere Lottie, iar mie mi se încing obrajii. Şi apoi trebuie să facem să se întâmple chestia asta cu clubul de tricotat, pentru că sunt serioasă în privinţa ei.

— Ooo, mi-ar plăcea să tricotez! exclamă Myla.

— Atunci, cred că e oficial, adaugă Kelsey în timp ce îşi soarbe mimosa. Vom deveni tricoteze, iar Lia ne va învăţa totul.

— Ia staţi un pic...

Myla face o pauză.

Iii ai făcut acele suporturi tricotate pentru vase?

— Eu le-am făcut.

— Bine, trebuie să mă înveţi şi pe mine, pentru că îmi plac mult chestiile astea.

Doamne, e atât de frumoasă şi de prietenoasă!

— Vedeţi? face Lottie. Le plac tuturor şi sunt un cadou de nuntă mult mai bun decât globul de cristal pe care l-am primit de la unul dintre clienţii lui Huxley. Ce naiba ar trebui să facem cu el? Huxley vrea să-l amaneteze şi apoi să doneze banii cuiva la întâmplare, cum ar fi să-i strecurăm într-o carte, să îi dăm cartea şi să plecăm. Eu am argumentat că dacă acel partener de afaceri ar veni vreodată la noi acasă şi ar vrea să vadă globul? Trebuia să îl păstrăm. Aşa că este îndesat într-un dulap. În fine!

Lottie se întoarce spre Myla.

— Povesteşte-ne despre sex!

— Lui Ryot îi place foarte mult să-mi facă sex oral. Chiar cred că este unul dintre lucrurile iui preferate.

îmi iau băutura şi încep să sorb din ea, pentru că nu am mai avut niciodată discuţii atât de deschise ca acum. Nici măcar cu Breaker. De fapt, niciodată cu Breaker.

— Aşadar, aseară îmi sugea clitorisul şi-mi introdusese un vibrator, şi aproape că am sărit jos din pat.

Mă înec cu băutura şi încep să tuşesc.

— Eşti bine? mă întreabă Kclsey în timp ce mă freacă

pe spate.

— Da, scuze!

Mai tuşesc de câteva ori.

Doar am înghiţit greşit.

Eşti sigură?

Vrr'b din cap. cu obrajii roşii de jenă.

L – >r în timp ce-i face sex oral? Cine ştia că asta ch' i" e o combinaţie?

— Huxlev mi-a facut-o şi mie într-o seara: de departe cel – k. :are orgasm. Sigur, îmi place când e în mine, dar când i ii ¿ci' iimba mă face sa-mi pierd minţile.

— La fel şi cu JP, intervine Kelsey. Dar lui îi place să >■ – coseascâ degetele în locul unui vibrator, iar mie, la fel, pe" TU că poate să mă atingă exact în locul potrivit.

— Dar tu, Lîa? întreabă Myla, iar atunci toate privirile se îndreaptă spre mine.

Mă uit în jur.

— Ei bine, Brian, el, ăăă...

Xu prea face sex cu mine.

Xu-i place să-mi facă sex oral.

Xu-i place când ii fac o felaţie pentru că, zice el, nu o fac cum trebuie...

— Xu prea-i place să facă sex oral, le răspund, reducând rnasa la tăcere.

Atmosfera trece imediat de la plăcută şi distractivă la ciudata şi stânjenitoare.

Dar lucram la asta, adaug cu disperare, ca să nu arăt ca o ratată desăvârşită. E foarte ocupat, aşa că e greu să găsim timp, mai ales că nu locuim împreună.

— O, da, când veţi locui împreună, se va schimba totul! spune Lottie.

Insă îmi dau seama că o zice doar ca să fie drăguţă.

Categoric! intervine Myla.

Locuitul împreună schimbă totul.

Kelsey zâmbeşte.

— Şi nu-l vei mai avea pe *iireakerdc* cealahâ partea peretelui, ceea ce sunt sigura ca va fi mai bine, comp^zi Lottie. Nu-mi pot imagina cum trebuie să fie.

— Mai ales dupa ce ne-am întâlnit cu fata aia care a fost la nunta ta, spune Kelsey, încercând să îşi amin tea scă ce z_- sese. Cum se numea?

— Charise, răspund eu.

— Aşa e! Lottie pocneşte din degete către mine, apt» reia: Doamne, ne-a spus ca nu avusese în viaţa ei orgasne precum cele pe care le avusese cu Breaker!

Cele? La plural?

— Vorbea întruna despre asta la băcănie – destui de jenant! Zicea că îşi doreşte foarte mult să îl mai vadă şi ne-a rugat să punem şi noi o vorbă, ceva. Nu am facut-o. adaugi Kelsey. Nu e genul de tip care să aibă relaţii.

— Totuşi, te pune pe gânduri, spune Lottie. atentă la bărbaţi. S-ar putea să-l fi subestimat pe cel mai tânăr frate Cane. Pare dulce şi fermecător, dar pariez că e cel mai sexy în pat dintre toţi!

— N-aş fi deloc mirată, intervine Myla.

— Nici nu cred că există vreun dubiu, completează Kelsey. Sunt destul de sigură că aşa e. Uitaţi-vă şi voi la el! Niciun bărbat nu poate avea ochii ăia şi să nu i-o tragă cuiva până-l lasă lat.

O.

Dumnezeule.

Mare!

Nu cred că voi mai putea vreodată sa mă uit la

Breaker la fel.

— De asemenea – intervine Kelsey-, şi trebuie să juraţi că nu v-am spus niciodată asta, dar JP mi-a povestit o dată ceva despre Breaker.

Lottie îşi şterge gura cu un şerveţel şi cere:

— Zi-ne şi nouă! Pentru mine, Breaker a fost întotdeauna un mister. Trebuie să aflu mai multe.

Kelsey se uită la mine şi începe:

— Sunt sigură că ştii deja asta, dar JP mi-a spus că a fost odată într-o călătorie de afaceri cu Breaker, şi acesta a agăţat o fată intr-un bar. A dus-o la apartamentul pe care îl împărţea cu JP. Mi-a spus că nu auzise niciodată în viaţa lui o fată să aibă de atâtea ori orgasm. Şi nu a fost doar în dormitorul lor. Se pare că pe Breaker nu l-a deranjat să i-o tragă în bucătărie, pe masa din living sau pe balcon.

înghit în sec în timp ce o uşoară transpiraţie îmi acoperă pielea. De ce pot să-l văd în minte? De ce-i pot vizualiza clar corpul puternic şi masculin, zvâcnind într-o femeie pe balcon?

— Cu fratele lui în cealaltă cameră? întreabă Lottie şi

>

dă din cap. Doamne, curajos, dar foarte sexy! Mie îmi cam place chestia asta cu oamenii care se uită la mine, dar normal că Huxlev nu ar face-o niciodată.

— Nici Ryot, spune Myla. De câte ori nu mi-a şoptit la ureche „a mea”!

— Idem, adaugă şi Kelsey. JP ar prefera să-şi taie propriul penis decât să permită cuiva să mă vadă goală.

Mă gândesc la Brian şi la ce ar face el. Primul

gând este că ar face-o.... dacă oamenii ne-ar plăti. Şi cât de naşpa e o asemenea idee?

— În fine! reia Lottie. înapoi la acest club de tricotat. Ce ne trebuie ca să începem?

Şi, uite aşa, ne-am întors la tricotat.

Nu sunt sigură că îmi voi mai reveni după această discuţie pentru ca, la naiba, am aflat mult prea multe despre prietenul meu cel mai bun, lucruri pe care nu le ştiam. „Orgasme

multiple.” Nici nu ştiam că *există* aşa ct i a c în minte cuvintele lui Breaker de ieri'

„La naiba, dacă ai fi fost logodnica m e, te-aş mai lăsa să ieşi din dormitor. Vocea ta , S o(l ’ la fiecare afurisit de orgasm pe care ti |.3S (' .

Răguşită. De la fiecare afurisit de orgasm " îmi dreg glasul şi încerc să mă comport no^i• ce prin minte îmi trece ideea că Breaker i-o tn.

– Aaa, pai vom avea nevoie de fire!

– Stai un pic!

Lottie îşi scoate telefonul şi scrie.

– îmi iau notiţe. Gata, o facem!

Toate femeile au câte un croasant în mâna, şi ne intrecanh laude la adresa lor, admirându-le cum stau în mijlocul mesei în timp ce luam fiecare câte o îmbucături.

Moi, *lipicioase,* cremoase şi cu un strop de gem în mijloc. i Dumnezeule mare, este cel mai magnific lucru pe care crn: că l-am gustat vreodată!

- Doamne, ce bun *c! exclam cu gura plini.*

— *Dacă* nu aş fi atât de preocupaţi de dimensiunea u- lici, aş mânca astea în fiecare zi, spune Lottie. Reign este bucătarul nostru personal şi îşi petrece toată după-MiiizJ pregătind astea. Se asigură că dimineaţa sunt fierbinţi. Itf geniul lui de c asă c fantastic.

JP încearcă să *îl fure pe Reign* şi ni-a rugat s.i ¡1 ii» ne anunţă Kclscy. J-ani spus că în niciun caz nu m.î bagi mijlocul acelei lupte.

Inteligentă mişcare, *soro!* zice Lottie, uitându-# l ’ i ăuş la Kelsey.

, l l . k i t U i » t e ® c r M S ’ n t " | _ s ’ a r p u , e i S 5

' ■ ■ Rvot Să se implice în furtul lui Reign. > i 4 i - " " ’ p i c d e c o m p e t i ı i £ a m i c l ı i ' ' - ‘ O l *

. ..-.(i reamintesc că sunt bataioasa şi nu ma ' '"'"'m a®» «hiile [,e pM de gheare_

■ Ţr{buiesi-ţi amintesc ca am crescut intr-o familie de jtoin unde am învăţat să mă descurc singură. Am să te

./VAI

Am o furie secretă, replică Lottie, facandu-ne pe toate

d râdem.

- Asta nu-i nimic pentru mine, contraatacă Myla cu o prrnrt malefici
- Ştiţi, intervine Kelsey, poate că o să vă fac tuturor o towreşiosă-l fur pentru JP, iar în felul ăsta nu trebuie să vedem liana nimănui.

- Sau îl pot lua eu, mă bag în discuţia lor, ridicând mâna. Toate ietele se întorc spre mine, iar Lottie este prima

care zâmbeşte.

- Cred că te vei integra foarte bine.
- De acord', spune Kelsey.

7 Şi eu cred la fel!

îmi sorb mimosa şi zâmbesc pentru că nici că se putea să nu Im de acord. Este exact ceea ce căutam: un grup de fete cu Urc * P01 vorbi, cu care să pot lega prietenii şi cu care să pot rit,c atunci când simt că lumea se prăbuşeşte în junii meu.

Desigur, il am pe Brcaker, dar, atunci când nu ne vor- ni-ani simţit ea şi cum nu aveam pe nimeni, şi asta afectat. Vorbind cu aceste fete, devenind prietene, îndeplinesc unul dintre punctele de pe lista de bifat – construiesc

şi creez un cerc de încredere. Suu ca e demn; r xss ar putea fi începutul.

— Nu ne-ai povestit nimic despre nunti, spune Ke

— Adevărat, completează Lome. Sinjurul iucru pe zrr i-am auzit este cât de uluitoare eşti în rochia de mireasă.

— .Ai auzit asta? o întreb.

— Da' Breaker i-a povestit tot lui Huxley. Cred că fraza lui exactă a fost „Ali-a tăiat respiraţia".

— Uau, dacă Breaker a zis asta, pot doar să-mi imaginez ce va spune logodnicul tău.' adaugă Alyla.

Da, mă întreb ce ar spune Brian. Ştiu ce crede mama lui – nu a fost încântată.

Nu a fost încântată de niciuna dintre cele trei rochii pe care m-a forţat să le probez.

— Sunt sigură că o să-i placă, spun, chiar dacă nu am o certitudine, mai ales după răspunsul lui de aseară despre păr şi tinută.

1 »

— Unde are loc nunta? întreabă Kelsey.

— La clubul Pier 1905, îi răspund. Familia lui Brian este membra. Nunta va avea loc în grădină.

— O, ar trebui să fie drăguţ! spune Kelsey.

— Da, replic cu un oftat, şi-mi dau seama că poate asta ar fi o modalitate potrivită să leg prietenii cu fetele şi sa ne conectăm la un nivel mai profund. Nu este locul ideal pentru mine, dar sunt într-un fel blocată cu el, deoarece viitoarea mea soacră este o rudă îndepărtată a lui Luciter însuşi.

— Serios? întreabă Lottie, lăsându-şi băutura jos şi în torcandu-se spre mine. E una dintre mamele

alea care vor să eonirolc/.e tot?

Da. *Mânui* are în minte un etalon de nuntă, şi niciuna dintre ideile mele nu e pe uustul ei.

__Cui?, reuşeşte să scroe cu ism.- întreacă Kiiisr i~an

— O. .ia. şoe. s e cmnpier msenstbii. zrz ~:r soir -. >. **fas ue "trama** JII săia toate deciziile. iecorece pemzm ZEZ-ZU SE TZIZI zu este o uniune i nscset z. zzi. – _T ZC suer-OEDI .ie un rene:. r.ncer.2. m nu im rceeas pârere.

– £LL s; ze ce 212 :e susure Buam* zzrmszâ

Buna immnore.

— £ : 1:2222 ~;U~CL. şi sunt desm de smizi CU inel 22: zrezc zi trebuie să iicâ orice zezm_ i o ~— pe cea rare i-i uimii. Cunoscuta şi sub mimeie de Beate Zzzz 22.222 2 "■ c cnasam intonarea. pâriinkr s<L. iar isc e zezz zzi ut semtiz În acest sens.

— P21. *t* nzicci. spune Keise.. revolută. îmi 2.222 2<- -em Tzcisi. Nunta ar trebui şi ne una ¿intre cele 2222 sze- 22i-c zile din viaţa ţa. nu o z cu versiunea altcuiva despre zicire.

— De acord.' Breaker a fost destul de bun să mă ajute pestr. ca hcrurile şi nu devină prea inmcoşătoare. Soacra "'ti *Â câaatfXTin* intr-o biserică, dar Breaker a pus umă- m 21 o acar, în grădină. Rochiile pe care voia să le port **CKM groaznice, iar Breaker** a **pus** piciorul în prag şi în pri-

• u «ta. Sincer, as fi fost pierduta fără el.

Kehey şi Lottie schimbă un fel de privire complice îna- isse ia se inv/arcă spre mine.

— Pentru că Breaker se gândeşte întotdeauna mai întâi a te. ' ///cază Keiseş' încet Te preţuieşte cu adevărat. Z,-* că : . \ spune toate lucrurile pe care ni le co- " ■ că nouă, dar pentru el tu eşti numărul unu. Xu

există ■ ' o vJoî Jă ;n legătură cu asta.

Mă uit peste umăr şi îl văd pe Breaker râzând cu fraţii */1 . tfjti având* cocktailuri Bloody Mary în mână

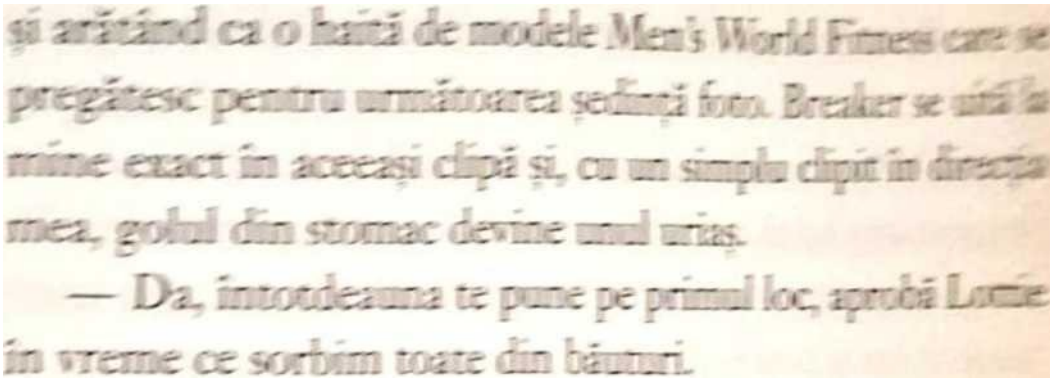
şi arătând ca o haită de modele Men's World Fitness care se pregătesc pentru următoarea şedinţă foto. Breaker se uită la mine exact în aceeaşi clipă şi, cu un simplu clipit în direcţia mea, golul din stomac devine unul uriaş.

— Da, întotdeauna te pune pe primul loc, aprobă Lottie în vreme ce sorbim toate din băuturi.

— A: încercat croasantek? întreabă BreLcer ”1 ce se asazâ pe seziongui mea şi is: îisâ mir_i pe nbci

— Le-om încercat. i: răspund. şnnţniife-i – DOB indura palmei-

— Şi...

încerc să mâ uit în altă parte decât în ochii Im. dar e inutil. Au cei mai strai udtor albastru. ceea ce msesnini ¿2 mi atrag cu totul în ei – în expresia aceea caldă şi umşnt&ire-

— Au *fost* fantastice, reuşesc să îngaim.

— *Ti~am* zis eu.'

îmi strânge ribia.

— Părea câ te distrezi cu tetele. Aud ceva despre un club de tricotat? Şi cum pot obţine o invitaţie.' Pun panu că Lottie şi Kelsey habar n-au ce abilităţi posed.'

Farmecul lui domoleşte încordarea pe care începusem sa *o* simt.

— Abilitatea ta de a tricota abia dacă este înregistrată ca o abilitate. Poţi tricota un rând şi cam

atât.

— Minciuni! Am tricotat un *fular.*

— „Fularul” tau a fost trei rânduri tricotate şi ai spus că sunt pentru un şoarece.

şi şoarecii trebuie să se încălzească. Şi poate câ. daci aş fi invitat la clubul de tricotat, mi-aş dezvolta abilităţi e pentru ceva mai mult, cum ar fi o căciulă tricotată.

- I inni.i dată când am încercat să te învăţ, ai străpuns Wth'k cu andreaua pentru că te simţeai frustrat.

—1 ana mă exaspera. \cum sunt mai bun, mai puţin **temperamental.**

— Aha. sigur!

Îmi tace semn cu capul.

— Dă-te mai încolo!

.Mâ mut pe marginea şezlongului încăpător, ca să-l las să **se** aşeze lângă mine, după care îşi încolăceşte braţul în jurul amarului meu. Stăm aşa acolo, uitându-ne la cerul înnorat, în ump ce toata lumea din jurul nostru discută şi se bucură de mimosa şi de Bloody Maryurile aparent nu atât de mediocre ale lui JP.

— Despre ce altceva aţi mai vorbit?

Cum probabil eşti un armăsar în pat.

Cum ai făcut o femeie să-şi dea drumul de atâtea ori într-o singură noapte, încât JP a rămas impresionat.

— Aaă... despre chestii, îi răspund.

— Chestii? Prea descriptiv! Uau, nu m-aş fi gândit niciodată!

11 împung în burtă, facându-l să râdă.

— Serios, despre ce-aţi vorbit?

— Despre nuntă şi cum se pare că ţii la mine.

— Chiar ţin la tine.

Mă trage mai aproape, astfel încât să-mi pot odihni capul pe pieptul lui.

— Eşti importantă pentru mine. Le-ai spus cum am fost cavalerul tău în armură strălucitoare când vine vorba de Beave?

În mai multe cuvinte, dar nu chiar atât de

excentric.

— Cred ca e important să ştie că eu am fost eroul acestei călătorii spre altar. E extrem de important.

ftfa/Â

<*•' .. ;. 7/;i * „..; ■> r^ie

</.' Z/4^

's- i-, 7Z'*i ¿ ./"-/*?/.' *W*.*

*Z4 U;.'.' •/.' -. *-Á '<'. '// z<" . •.<■• ' . ˣZ¿r ;(-^iX ♦

77,C?</ - v – ,x ..,'

*jt f 4//r ;/J. Trui. ' * hrait' '.-* > ■'.'/'*

~ Syerzm <6 mt, Ap má

dtocMMfláwpaata«*

/ 'tfi' d.:. ./'•■'■ '■ '■'■'■'■ "■&>■ ■■ '>■ ■*

Jór.' am .'>' '

:; u i *ndfiiíc* *â pWm, Adkâ, *nud mmc*

\)>. <hi <hz4 *ua. JÍ' rr^* ■< p-' í *d :>.. '.&- .:* li///;/ .'/hr/; *n* ■ *'>■ fnm* 'iUjz/n Vn :.' x *14f»- fui* I *'ht um '\f>uÂ* orc ᶻu a[x>j l-am aru^r *tuh^f* r ân/l *nu*

' .u pol *4 < *red* cá ai fâcut aᶻ?a ceva.'

Aratá eu *íliyctijl >ţ>rc un* tufiş elegant tuns din p.-"r- d/< <p»;i, lá/igá po;ui;i,

Ala d< í / Jo, dacá începe sa moara, ştim de ce.

Aali, doai în< 4 *un w* ret cu care sa te şantajez!

OK'

l'H il-'i '><■ H.înnşK pe canapea şi işi duce mâinile la < < il.i

Vais.1 Ini[1] I h'sprr (e jţj discutat?

Ibˈ1ˈ1 “ 1,1 "" "i (lâdircii no.istr.i, m am J_{Us} | , şnn ani Iiimb$_{ut}$, penlm C;1 ()u ,|VC(|în cujn

lenevesc prin apartamentul lui Breaker în rochie. Am trecui la o pereche de pantaloni scurţi clin flanel şi un tricou obişnuit. De asemenea, m-am demachiat, deoarece aveam o senzaţie ciudată la ochi. Breaker s-a schimbat şi el în pantaloni scurţi sport şi un tricou care înfăţişează opera de artă a funcţionării interne a unui computer. Crede că este cool, iar cu îi spun că este unul dintre cele mai tocilare lucruri pe care le deţine.

— Chiar nu e mare lucru, îi zic în timp ce mă aşez cu picioarele încrucişate pe canapea şi strâng o pernuţă.

— Trebuie să fie mare lucru dacă nu ai vrut să vorbeşti î despre asta în curtea lui Huxley. Deci varsă tot, Lia!

— Doamne, eşti enervant! Bun, dar nu poţi să mă tachinezi sau să faci mişto de mine în legătură cu asta, bine? Sunt cam sensibilă în legătură cu subiectul.

— Bine! e de acord el în timp ce se îndreaptă de spate şi se întoarce spre mine. Ce este?

— Ei bine, Myla a început discuţia cu faptul că ea şi Ryot... se simt bine.

— Când fac sex? întreabă Breaker.

— Da, când fac sex. Şi, înainte să zici că nu e mare lucru, este, pentru că de obicei nu vorbim despre lucrurile astea, aşa că mă simt ciudat, bine?

— Bine! spune el pe un ton împăciuitor, şi mă bucur că mi-a simţit intonaţia şi nu are de gând să tacă mişto de mine.

— Deci, ea vorbea cum că Ryot este foarte bun când face... sex oral, şi apoi Kelsey şi Lottie au intervenit. \l un simţit ciudat, pentru că Brian nu prea face asta, iar când în cerc să îi fac eu lui... asta, mă respinge şi îmi spune că. ci bine, că nu mă pricep prea bine.

— fi-a spus asta? întreabă Breaker, cu sprâncenele inii cate de furie.

Nu chiar cu aceste cuvinte, *dar da.*

tându Ic (uni vorbeau *despre viaţa lor sexual^*

n»ă gândesc <â *poate* ar *trebui* sâ °^ʳn>3Îm$_u$|, ; Poate Că trebuie sâ mă *străduiesc mai muie*

Mă îndoiesc, *răspunde ei, ierindu-şi priviră. N-ai de unde* sâ *ţtii* asta. Poate *că sunt Ophelia!* mă admonestează, N-at cum să fii

nj5pa

pat.

N-ai de unde să ştii asta. La *fel de* bine aş putea fi adevărat praf. Adică, aveam impresia ca' ştiu ce fac când rj^ vorba de o felaţie, dar poate că nu ştiu.

II privesc în ochi.

Cum ar fi... Ce iţi *place când o femeie* este acolo ¡of.

Se strânge de ceafa.

— Fiecare tip este *diferit.*

IJar ai o gură pe penis. Sunt destul de sigură că oricărui lip îi place o gură pe penis, aşa că... ce anume-p *place?*

¡şi *drege glasul. Nu se simte în* largul lui. Normal! Doamne, *pun pariu că nu a trebuit să se plângă niciodată ci* vreuna *dintre partenerele lui nu se pricepe* la sex. Probabil că toate au avut mai multă experienţă decât mine, mai ales că el este *prodigiosul armăsar în pat. Nici nu e de mirare că* nu se simte *bine.* E *cel mai sexy* frate Cane cu talente malefice.

Ştii ce, nu contează! A fost o *prostie. N-ar fi* trebuit să aduc vorba *de* asta. *Doar că nu cred că viaţa mea sexuala* este împlinită, şi nu ar trebui să *fie împlinită înainte* să mi căsătoresc? Nu ar trebui să facem sex tot *timpul? (Jhiar şi la telefon?* Noi pur şi simplu... nu o facem. *Se duce la culcare* şi nici măcar nu mă îmbrăţişează. ror spi)I1 ca- e tlin cauZii că c epuizat de la muncă. dar... şi tluxl *j,, , R sunl* obosiţi, şi, cu toate asiea. ' '

Inii phce când fata se joacă încet cu vârful la început, roape iar eu e| cu un glas îngroşat, înregistrez ce a spus, încât sunt imediat api pnvirea spre mine, captata.

ţjpresu ii este atât de

Îmi place să fiu tachinat, nesigur dacă voi primi permisiunea să pătrund în gura ei. îmi place când îşi trece limba în iunil capului, apoi trece la partea de jos din nou şi din nou, până când penisul e atât de erect, încât tânjesc după nui mult

Obrajii mi se încing. Am rămas încremenită.

— îmi place să-i mângâi obrazul pentru a-i arăta că, dacă nea să mă ia, vreau şi eu. Iar când mă suge cu gura ei caldă şi umedă, îmi place să-i privesc ochii, să-i văd cum i se umezesc, să văd cum mă poate lua până la gât. Şi, în timp ce mă freacă înăuntru şi în afară, o implor să tragă uşor cu dinţii pe toată lungimea, doar atât cât să mă tachineze.

— O! exclam, foindu-mă pe canapea, cu corpul încins.

Este... Este prima oară când îl aud vorbind aşa, iar asta mă face să simt tot felul de furnicături.

— Şi, ăăă... asta te va face să ai orgasm?

— Unul puternic'. Şi prefer ca fata mea sa înghită, pentru că îmi place să-i văd gâtul cum pulsează în timp ce zvâcnesc în gura ei.

Mi s-a uscat gura.

Iar între picioare îmi pulsează o zvâcnire surdă, pentru că. Dumnezeule, nu m-aş fi aşteptat niciodată la asta din partea lui. Adică, sigur, ştiam că are o latura perversă – doar am au- zit-0 dar trasul cu dinţii... fix asta se refereau fetele.

— înţeleg.

Dau încet din cap.

— Ei bine, a fost int*>'

— Tic cc-ţi place când un tip îţi face sex oral?

— Ăăă, păi... Nu sunt foarte sigură, pentru că Brian nu prea face asta.

— Eu aş face-o, replică el repede, în timp ce işi umezeşte buzele. Acum s-a întors cu totul spre mine şi zice, cu o expresie atentă: l-aş face sex oral iubitei melc. Pentru că sunt disperat să o gust, să îi fac pe plac şi să o înnebunesc, i-aş desface încet picioarele şi aş urca pe interiorul coapselor, tachinând-o. Aş săruta-o pe fiecare centimetru de piele până aş vedea-o cum se umezeşte toata. Gata ca limba mea să o devoreze. Clitorisul ei ar fi atât de tare, încât l-aş putea mişca dintr-o parte în alta cu limba. Ar gâfâi, aproape fără suflare. Degetele mele i-ar despărţi labiile, astfel încât să-mi pot târî limba peste clitoris într-o singură atingere prelungă.

O, la naiba, de ce pot *să simt* asta?

— Asta e, ăăă – îmi strâng picioarele –, ar fi frumos!

— Asta ar fi doar începutul. îmi place s-o aud ţipând, să mă tragă de păr, să îşi înfigă călcâiele atât de adânc în spatele meu, încât să mă resimt a doua zi. îmi place să-i sug clitorisul, s-o gust, să-mi înfig degetele în ea şi să-mi umezesc faţa cu excitaţia ei. Şi apoi îmi place să refac totul. Iau. Iau până la ultima picătură de plăcere de la ea, şi atunci îmi îngădui să ejaculez şi eu, când ştiu că nu mai are nimic să-mi ofere.

Pielea mi se umple de broboane de transpiraţie în timp ce o zvâcnire surdă începe să-mi pulseze prin vene.

Plescăi din buze.

— Păi, ăsta, ăăă, nu e modul în care o face Brian!

Nici pe departe.

— Deci a fost educativ. Poate că ar trebui să încerc chestia cu limba.

— Vrei să încerci? întreabă el.

— Ce vrei să spui?

Vrei să i-o sugi lui Brian?

- Adică. nu asta ar trebui să fac?

- Nu ar trebui să faci nimic. Dar când o femeie mi-o su.je. e pentru că vrea, pentru că se simte atât de atrasă de penisul meu. încât nu poate funcţiona fără să mă guste. Vreau ea fata mea să fie disperată, să aibă nevoie de mine şi sâ mâ implore, aşa că, atunci când mă ia în gură, mă venerează. La fel cum i-aş venera şi eu vulva suferindă.

lisuse... futu-i!

„Pentru că se simte atât de atrasă de penisul meu, încât nu poate funcţiona tară să mă guste. La fel cum i-aş venera şi eu vulva suferindă."

Să-l aud spunând „vulvă" e deja la un nivel superior. Cum îi iese din gură cu uşurinţă, ca şi cum ar spune-o tot timpul. Şi probabil că o şi face. Această discuţie mi-a arătat exact ce fel de bărbat este când e intim cu o femeie. Cuvinte murdare, dornic, dominator. Un contrast puternic faţă de cel mai bun prieten dulce şi amuzant pe care îl cunosc atât de bine.

— Ei bine, vreau să îi provoc plăcere, adaug. Cred că toată lumea vrea să îşi poată satisface partenerul.

Mie mi se pare că sunt atrasă de penisul lui Brian, încât nu pot funcţiona fără să-l gust? Evident că nu.

— Ce faci cu el? mă întreabă în timp ce se apropie

de mine, lăsând doar câţiva centimetri între noi, astfel încât genunchii să ni se ciocnească, iar braţul lui să fie aşezat în spatele meu.

Îşi poate da seama cât de... excitată sunt de această discuţie? Poate să simtă căldura care emană din mine? Poate sa-mi vadă obrajii înroşiţi sau luciul discret de transpiraţie care mi-a apărut pe piele?

Doamne, sper că nu!

- Aăă, ce fac cu Brian? Păi...

Îmi dreg gfanl, deloc în largul meu. ceput aceasta discuţie, aşa ca' aş putea *la fddtbi^*

— Evident, ne sărutăm.

— Asta e de *!a sine înţeles, replică el. atent hbs^*

Trebuie să-mi feresc privirea, pentru dapro^ parc că pupilele lui sunt flămânde, dararptr^ £ ştientizarea *crescută a ceea ce mi-a* spus rr >; ..

— Şi, *ştii tu, ne atingem unul pe celălalt Elim: sânii şi, ăăă – înghit în sec eu ii ating tesuculde . – Dar, cumva trecem direct la fapte, ştii.' Li place fox— să mi-o tragă pe la spate.*

Doamne, nu pot să cred că am spus asta' Obraji r. *de ruşine.*

Hreaker îmi trage o şuviţă de păr şi şi-o răsuceşte în degetului.

Ic bate şi cu palma în timp ce ţi-o trage'

— Poftim?

Fac ochii mari înainte să clatin din cap.

— Nu! Niciodată nu mi-a tras *palme!*

Păcat! Pun pariu că tc-ai umezi de la asta! *Doamne, Dumnezeule!*

Faci striptease pentru el? mă întreabă apoi, cu voca atât de îngroşată, încât abia înţeleg ce mă întreabă.

Îmi frec uşor coapsele, încercând să rămân concentrată h întrebarea lui şi nu la răspunsurile lui.

— Am *făcut-o de câteva ori.*

Dans în *poală?*

Ăăă. nu *chiar. Dar am cumpărat nişte lenjerie intimă caic ştiu că i-a plăcut.* Era *dantelă neagră transparentă. Hrcakur îşi umezeşte din* nou *buzele şi dă din cap.*

E sexy, *Ija!*

turneu obnji, înfigi.

! iubita mea poara lenjerie.

x .< .iei şi se îmbrace pentru mine, sâ-mi ante | ? < nta nune.

Torul se rezuma la tachinate.

I . j r: ce simn confortabil să dansezi în poala, cre- * JJ pana lenjerie intimă şi te-ai freca uşor de pe- &naibii în extaz!

?ir... & * bc, doar sa stau acolo?

>-D mişti soldurile. E treaba lui să ducă mai departe phmbându-şi mâinile pe coapsele tale, aşa. îmi ^anmpce-şi trece degetele peste piciorul meu. provo- ^- •>72 un zvâcnet de dorinţă intre coapse.

La naiba, ce bine e'.

- 0' fac. cu răsuflarea tăiată.

— Şi ar trebui să îşi plimbe mâna peste abdomenul tău. sa ales daca eşti cu faţa în cealaltă direcţie, cu spatele la piep- 7 ui. Ar trebui sâ încerce sâ-p atingă sânii, dar să nu-i atingă cu idevârat Ar trebui sâ se apropie, să îşi treacă degetul pe sub a. dar sâ nu insiste. .Ar trebui să te excite atât de tare, încât, atunci când îşi mută mâna înapoi pe abdomenul tău şi se joaca cu talia lenjeriei, picioarele să ţi se depărteze şi mai mult. Ar trebui sâ fii umeda, zvâcnind, atât de excitată. încât să fii guta y-u dai drumul când îşi strecoară degetele pe clitoris.

Nu mai pot să respir.

Nu mai pot să vorbesc.

Abia pot să-l aud peste zgomotul zvâcnetului din urechi. Exalată... da, s-a bifat.

Ştiu câ sunt umedă, ştiu ca zvâcnesc şi că Breaker ştie exact cum să ademenească o femeie.

— Te penetrează cu degetele?

— Aaă... uneori.

— Işi suge degetele după ce te penetrează cu ele?

— Ăă, nu, ăsta nu e F

t partba cea f/.aj ptácciá.
<>'>^,>- ce ist umezeşte buzde. *Mtc mi pixx să ţw** FT« place *sá w guttul*a pe jrnbâ ;r. - > – - • .,

O. <|*a.* Bnar> r. – < 'icu* a/z ,-< *'.y.'.z* 'A odată încercând sá mi Jt onunde •>.. j « lui magnetici, nu.

— Cum 0-0 trage? i. sestc jucării?

A

înghit în sec, doríndu-mi sá am ceva de TÂX A ■ orice ca sa-mi potolesc setea provocata de xeas*i: *cxr-*

— Doar obişnuit, înţelegi, nimic prea *hmensL* Cai*9* fi, încercam, ááá, diferite poziţii, darnic:: ír. ¿ai a_e:^ domeniu. írni acopăr fata >1 adaug. Ce esi" e

De ce? mâ întreabă. desprinzându-m: ."¿.r.-.t x fatá.

— Pentru ca e ciar cá esti mai vorace ín pac iar e. ¿rá: „ *o* fatá *banalá* şi stearsá pnn comparaüe c_ tme.

— .\'u face comparatii.' .Asta e primal moa de a te áce á

te simţi prost.

— E greu sá nu te *compan când* discuţi despre ucán s. legare. Şi apoi fetele de mai devreme, cu toate úüCLZ_; >r despre cum bărbaţilor lor le place sá le *facă* sei ora.. Posx cá... poate cá e ceva în *neregulă cu mine.*

.Mâ prinde cu putere de *bărbie şi, când* privirile

ru >c ia-

tcrscftează, spune:

Nu e nimic în neregula cu tine. Absolut nimic. Toni ţine de chimie, şi poate... poate că nu ai aşa ceva cu Bru

De ce am sentimentul că e posibil să aibă dreptate

Să te lege, să folosească jucării, astea sunt lucrurile ne < ţi h doreţti.

Nu t$_z$tHi <r îmi dorcw, doar că... dorcM HMI nmh t(J()| J(Am impresia că

— Meriţi mai mult. Păsărică ta merita să fie linsă, connari şi tuturi atât de tare, încât a doua zi să nu mai poţi şi mergi.

Respiraţia mi se îngreunează, iar aerul devine din ce în ce mai greu de respirat.

— Eşti al naibii de sexy, Lia, iar dacă aş fi eu…

Cioc! Cioc!

Dacă ai fi tu, ce? îmi rine să ţip când se întoarce să se uite la uşă. Ii surprind mişcarea sprâncenelor şi mă întreb dacă ştie cine este, pentru că, oricine ar fi, nu pare prea fericit în legătură cu asta.

— Cine este? întreb, ca şi cum ar putea să vadă prin uşă.

— Habar n-am.

Şi, pentru prima oară de când îl cunosc, îl urmăresc cum se îndreaptă spre uşă, cu mintea atentă la posteriorul lui, la încordarea fundului său, însoţită de ceea ce tocmai mi-a spus: „Eşti al naibii de sexy, Lia!”

Repet asta iar şi iar, până când îl aud răspunzând la uşă.

— O. bună! Ăăă, ce faci aici?

— Lia este aici?

Brian? E aici?

Mă apropii de uşă, unde îl văd pe Brian cu o singură geantă de voiaj în mână.

— Brian, credeam că eşti în călătorie de afaceri.

Se uită la Breaker şi apoi înapoi la mine.

— Am fost, dar nu mi-a plăcut ultima noastră discuţie, aşa ca m-am întors pentru o noapte. Trebuie să plec mâi- ne-dimineaţă la prima oră.

— O!

îmi răsucesc mâinile în faţă, simţindu-mă încremenită.

— Putem să mergem la tine, te rog?

Ochii lui mă imploră.

— Da, pop să mă laşi câteva *secunde: Ne ved*$_{ein}$ îi răspund în timp ce stau pe *loc, stânjenită.*

— Sigur!

Brian se uită la *Breaker.*

— *Mă* bucur să te văd, omule!

— Da, *şi* eu, replică Breaker în timp ce *Brian închide uşa şi îşi trece* mâna *prin* păr. *Ii surprind de jos* a cămăşii *ridicându-se pentru* a-i arăta *talia* chiloţj]^ – Deci *Brian e acasă.*

— *Este. A fost* neaşteptat.

— Foarte.

Se *sprijină de peretele holului, părând aproape înfrânt Totuşi, nu-mi pot imagina de ce.*

— *Aşa* că, *probabil ar trebui să te duci să vorbeşti cu el.*

Fac un pas în faţă. Nevoia asta de a-l atinge este de-a dreptul copleşitoare, dar mă abţin, pentru că nu sunt siguri ce s-ar întâmpla dacă aş face-o. *Dacă aş ceda acestei senzaţii misterioase care îmi pulsează prin sânge.* S-ar putea să nu mă mai pot *opri.*

— *Da, probabil că ar* trebui.

Frec uşor *podeaua cu degetul mare de la picior, simţind nevoia să mai adaug* ceva, aşa că întreb:

— Ar trebui să *vorbesc cu el despre sex?*

Ochii lui atenţi mă ţintuiesc în timp ce răspunde:

— Păi, dacă vrei. Dacă şi tu consideri că este un moment j potrivit.

— Eu zic că trebuie să *fie spus, nu crezi? Doar ne căsâto-* f *rini peste patru săptămâni.*

Asta da, pufăie *el şi apoi* se *desprinde de lângă perete.*

Da, Lia, du-te şi spune-i ce-p doreşri, şi nu-p fie teamă să-i f spui totul’

..;t un pas în faţă, apropiindu-se de mine. îmi dă un fir pirritâcit după ureche şi vorbeşte încet:

^jpune-ică-i trei limba între picioare! Spune-i că vrei . :e tachineze» să te provoace, să te tacă să te simţi atât de j,niibiide uiuedă, încât ai putea să-ţi dai drumul doar dacă ifiminta sfârcurile între degete! Respiraţia îmi devine ¿o nou superficială, iar ochii îmi cad pe buzele lui în timp # continuă: Spune-i ca vrei să ţi-o tragă! Atât de nemilos, incit să nu mai suporţi penetrarea constantă a penisului,

Simt furnicături în degetele de la picioare.

Şi corpul meu este tentat să se prăbuşească exact aici, pe podea, din pini când îţi dai drumul atât de tare, încât nu te mai

poţi rindi la sex altfel decât carnal.

Plămânii mi se contractă.

cauza energiei erotice care mă străbate.

îmi doresc asta.

îmi doresc acel sentiment carnal de care pomeneşte.

îmi doresc să simt un bărbat atât de adânc în mine, încât sâ-mi facă ochii să lăcrimeze.

îmi doresc să fiu întinsă, linsă şi futută până în punctul în care să nu-mi mai amintesc nimic în afară de acest sentiment incontestabil de a fi a lui şi numai a lui.

— Şi dacă nu vrea să mi-o tragă? şoptesc, tot mai nesigură pe mine.

Breaker face o pauză şi-mi propteşte degetul arătător sub bărbie. îmi ridică faţa pentru a mă privi în ochi. Cu mare atenţie, replica:

— Atunci nu e bărbatul potrivit pentru tine, pentru că, Lia... meriţi să fii futută. La fel cum meriţi sa fii venerată.

Tare.

Şi, înainte să mai pot adăuga ceva, se îndepărtează.

Capitolul *paisprez*

BREAKER

- AMICE, NU CUMVA DOAR CE AI PLECAT DE LA NO? întreabă *JP după ce* deschide uşa.

Trec pe lângă el şi mă îndrept spre bucătărie.

— Aaă, intră! Nu e ca şi cum aş face ceva important

— Unde sunt dezgustătoarele tale Bloody Mary? întreb în timp ce mă foiesc prin bucătărie.

— Aăă, dacă îţi aminteşti, brunch-ul a fost la Huxley. Ei are de toate, *spune JP şi* mă urmează în bucătărie.

— Atunci, unde p-e alcoolul? Ştiu că ai ceva. înde este:

— Bine, trebuie să o laşi mai uşor câteva secunde.

Işi aşază mâna pe blat.

— De ce eşti atât de agitat?

— Dă-mi naibii nişte alcool bine?

Ala aşez pe unul din scaunele de la insula din bucătărie? îmi trec mâinile prin păr.

— Ce se întâmplă? întreabă Kelsey, intrând cu o privire îngrijorată.

_ pare că Breaker are nevoie de alcool, dar încă nu a

Pentru că sunt îndrăgostit de cea mai bună prietenă a care se căsătoreşte peste patru săptămâni. Am nevoie je ţTeo alta explicaţie?

— Xu, cred că asta e de ajuns, spune JP ca un cretin, şi jpoi se duce la un dulap din dreapta frigiderului şi scoate o ricli de whisky

— Asta e bună?

— Da, mă rog, nu-mi pasă! Doar dă-mi ceva, orice!

Kelsey se aşază lângă mine şi îmi pune mâna liniştitor pe spate.

— Ce se întâmplă?

— Simt că o să cedez.

Corpul îmi tremură de adrenalină şi mă simt cuprins de tot soiul de emoţii.

JP face să alunece un pahar de whisky spre mine, iar eu îl beau imediat şi îi dau paharul înapoi.

— încă unul!

— O...K!face el.

— Breaker, vorbeşte cu noi! mă îndeamnă Kelsey.

Înghit următorul pahar şi îl las jos, strângând cilindrul de sticlă cu ambele mâini.

— Vă amintiţi când voi doi eraţi în San Francisco şi nu eraţi încă împreună?

— Da! răspund amândoi odată.

— Şi seara în care Kelsey ieşea cu celălalt tip, iar tu, JP, tu nu ştiai cum să faci faţă situaţiei, pentru că o plăceai cu adevărat pe Kelsey? Te-ai îmbătat în noaptea aia şi ai trimis

acel e-mail stupid.

— Da, din păcate!

— Ei bine, durerea aia pe care *o* sim acum.

îmi vine să-mi *smulg părul.*

— Futu-i!

— Lnde este Lía acum? întreabă *Kelsev.*

— Acasă... cu *Brian. Plesnesc* blatul cu *palma şi*

Iar cel mai rău lucru este că, datorită discupei voastre fete *de* la brunch, m-a întrebat totul despre sex, pentru : se pare că Brian este un adevărat ratat în dormitor şi face sex oral.

— Poftim? întreabă *JP* dezgustat. Asta e cea mai buni parte, să-ţi faci gagica să-şi dea drumul pe limba ta.

— Asta am spus şi eu, iar ea mi-a cerut sfaturi despre cum să facă o felaţie bună.

întind paharul, iar *JP îmi mai toarnă repede* nişte whiski

— Şi i-am spus cum să facă una bună. Chiar acolo, i-am spus totul, aşa că, acum e *la* ea acasă, probabil în genunchi în faţa Iui Brian, nenorocitul, *sugându-i penisul,* pentru ca eu sunt nenorocitul care i-a spus cum s-o facă. Futu-i!

Mă las *pe* spate *în* scaun şi beau *whislyul înainte de* a lisa paharul la loc.

— Uau, sunt multe *de discutat aici! face JP. Chiar ai* învăţat-o cum să facă o felaţie bună? *De ce?*

— Nu ştiu, pentru că mi-am *pierdut minţile.* Pentm d nu o pot privi în *ochi şi să văd tristeţea pe* care i-o provoacă Brian. Pentru că nu am *putut să o las să se simtă* prost când e clar că ea *încearcă, iar el, nu.* Aşa *că,* da, i-am spus cum să-l satisfacă, iar acum, că sunt în *apartamentul ei,* nu puteam sa mai rămân acolo. Nu puteam să o ascult cum îl satisface. N-aveam cum, când tor ce-mi doresc e să fie cu mine. Adică» *lisuse 1* fristoase, eram *bine! ţip, dând energic din braţ.* Era totul bine, iar apoi am văzut-o în rochia aia *de mireasă,* şi

‚JJ... lumea mea s-a prăbuşit, şi de arunci mă pră- \ -juna. De ce n-am putut să-mi dau seama de asta ', – în? Acum o lună, în orice moment în care nu era . gâritoare inversă până la apocalipsă, atunci când se va . Je un alt bărbat care nu o

merită? Nici pe departe. ' Sincer, Huxley şi cu mine îţi spunem de ani buni că o ¿opeUziceJP.

\Ii zgâiesc la el în timp ce Kelsey intervine:

—JP, asta nu ajuta!

— Nu încercam să fiu de ajutor, încercam să subliniez ¿n. aşa cum tot încerc să fac de câţiva ani.

— Eşti un nemernic, îl informez.

— Cum vrei să răspund? întreabă JP, desfacându-şi bra- tde. Vrei să te ţin de mână şi să-ţi spun că totul va fi bine? □ vom şti mereu că eşti tipul cel bun? Ştire de ultimă oră, omule, ea se mărită! Iar dacă nu faci ceva în legătură cu asta, atunci va pleca de mână cu dobitocul, iar tu vei fi lăsat să mori singur în apartamentul tău.

— Serios, JP! se vaită Kelsey. Eşti grosolan.

— Sunt realist. Dacă o vrea, atunci trebuie să îi spună.

— Nu, nu poate, mă ia Kelsey prin surprindere. Crede-mă, dacă bate pur şi simplu la uşa ei şi îi spune că o iubeşte, ei nu-i va cădea bine. Trebuie să continue să îi arate că el este mai bun.

— Pentru el, asta nu funcţionează. Lia îi face o felaţie celuilalt pentru că idiotul de frate-meu a învăţat-o trucurile meseriei. Ai încercat să o exciţi? Ai încercat să fu genul sex\'

— Nu spune genul sexy! i-o retez. Şi a fost un moment fierbinte, bine? Am văzut-o cum îi roşeau obrajii, li arătam că sunt genul de bărbat care ar face-o să aibă orgasm de mai multe ori într-o singură noapte, nu prostul de Brian.

— Şi cum a funcţionat asta în taMoan^ va?

Nu al naibii de bine, răspund şi îmi apăs *frunte# cu degetele.* Cred că totuşi Kclscy are dreptate, nu cred că po< să-i spun pur şi simplu. Simt că ca îl pune la îndoială, că se îndoieşte de ea însăşi. Dar la naiba... Lia este şi genul de persoană căreia nu-i place să renunţe. Aşa că ar face orice să funcţioneze, şi pun pariu că asta şi face în seara asta. Poate... poate mă pot preface că sunt rănit sau ceva de genul.

Mă simt iarăşi cuprins de energie.

— Da, aş putea să-mi rup un picior sau ceva de genul, iar voi o puteţi suna şi să-i spuneţi că sunt în spital, iar asta o va îndepărta de Brian în seara asta şî nu-i va face o felaţie.

— Tu te-auzi ce zici?

— Da!

Acum mă ridic de pe scaun şi încep să umblu prin bucătărie.

— E o idee grozavă, pentru că îmi va câştiga compasiune din partea Liei, iar ea va dori să aibă grijă de mine, bineînţeles, pentru că aşa e ea, iar când va avea grijă de mine, mă pot apropia mai mult, să i-o fur lui Brian. E genial!

— E o tâmpenie, pentru că, dacă îţi rupi piciorul, cum naiba o să fugi când Brian o să afle ce ai făcut? Tipul poate fi un dobitoc, dar omul ăla are o furie care fierbe, şi cred că ar putea fi o luptă pe cinste, spune JP.

— Ăăă, pe lângă toate astea, să-ţi rupi un picior nu este calea de a cuceri fata, adaugă şi Kelsey. Doamne, sunteţi nişte idioţi!

— Să-mi rup piciorul este cea mai bună idee de

până acum. Ce altceva ar trebui să fac? O!

Pocnesc din degete.

— Pot să-i spun că am făcut toxiinfecţie alimentară de la Bloody Mary.

I e dracu . exclamă JP. Ce mama naibii, nu mă mânji pe mine pentru binele tău!

F singurul lucru pe care l-am consumat eu, dar nu şi ca. iar toxiinfecţia alimentară o va îndepărta de Brian.

— Xltam, şi cum crezi că vei vomita în faţa ei? întreabă JP. Mă uit prin bucătărie.

— Ai pui crud?

— Pentru numele lui Dumnezeu! face Kelsey, ridicân- du-se de pe scaun.

Mă ia de braţ şi mă face să mă aşez la loc. Mâinile i se odihnesc pe umerii mei în timp ce mă priveşte în ochi.

— Nu vei face nimic în seara asta...

— Dar...

— Dacă se întâmplă să i-o sugă, atunci aia e. Asta e preţul pe care îl plăteşti pentru că ai încercat să-i arăţi cum îţi place ţie. Dar ceea ce trebuie să-ţi aminteşti este că ea a auzit fiecare lucru pe care i l-ai spus. A ascultat cu atenţie, şi dacă o cunosc pe Lia aşa cum cred, asta îi va rămâne în minte. De fiecare dată când se va uita la tine, se va gândi cum îţi place sa fii supt, că îţi place să fii între picioarele unei femei şi cât de *uşor* poţi satisface o femeie. Işi va aminti, iar asta este noua bază de la care vei porni.

— Iubito, serios, continuă să vorbeşti aşa şi mergem sus.

Kelsey se uită la JP şi ripostează:

— Dacă nu începi să-i fii de ajutor fratelui tău, care în mod clar este în agonie, atunci nu voi urca sus prea curând. El o iubeşte, JP, şi merită să fie cu ea. Işi îndreaptă atenţia către mine şi continuă: Breaker, e timpul să acţionezi! I ită de ceea ce se întâmplă între

Brian şi Lia! Poartă-te de parcă n-ar fi venit acasă şi mergi înainte! Crede-mă, am vorbit despre tine între noi, fetele, şi există o intrigă acolo, şi mi este intriga de cei mai buni prieteni. Cred că ai o şansa. Jar trebuie să o faci ca la carte. Brian se va clătina. Deja a la cut-o, aşa că ai răbdare!

— Am patru săptămâni la *dispoziţie, replic^.*

— Ea va ceda înainte de asta, crede-mâ! Diferenţa • tine şi Brian este că tu ai istoria, sex-appealul şj a o face fericita. Ea va vedea asta *repede.* Brian estetr^ Tu eşti pentru totdeauna.

— Iubito! îşi duceJP mâna la piept. La naiba, ce a fost!

— Chiar a fost drăguţ, recunosc şi eu.

— Mi-a crescut inima-n mine, adaugă JP. Şi, în mod tural, şi penisul.

lisuse!

Ignorându-l pe fratele meu, întreb:

— Chiar crezi că eu şi Lia suntem sortiţi pentru totdeauna?

— Orice ar fi, Breaker, eu ador *iubirea,* şi nu m-aş pune niciodată cu asta. Chiar cred că tu şi Lia suntep suilete-pe- reche. Mă bucur că vezi asta acum.

— Bine! aprob din cap. Deci, ce fac acum?

— Păi, când simţeam că mă prăbuşesc, am hotărât sâ donez bani ca să mă simt mai bine, răspunde JP. Cunosc o asociaţie pentru porumbei grozavă care ar avea nevoie de încă un donator.

II privesc în *ochi şi îi* spun:

— Nu mă bag în obsesia ta cu porumbeii. Poţi să tedua dracului cu asta!

LIA

— Şi cum a fost zborul de întoarcere? întreb, în pană de idei.

Prezenţa lui este complet neaşteptată. Mi-e greu să îmi dau seama că e aici, darămite să diger discuţia pe care tocmai am avut-o cu Breaker.

fost în regulă. Am muncit puţin, din fericire, ras- I Bnan în timp ce îşi slăbeşte cravata.

pi slavi Domnului pentru asta! Nici nu-mi pot imagina fi întâmplat dacă nu şi-ar fi făcut treaba.

_ Păi, ăăă, ţi-e foame? Pot să comand mâncare.

_ Vreau doar să vorbesc cu tine.

Ochii i se îndreaptă către părul meu în timp ce se apropie jemine.încă ¡1 urăşte? Nu a spus că-i place, asta e sigur. îmi mâinile intr-ale lui şi mă întreabă:

— E totul în regulă?

— Ce vrei să spui?

— Uite, hai să ne aşezăm', adaugă el în timp ce mă conduce pe canapea. Odată aşezaţi şi cu doar câţiva centimetri între noi, continuă: Ştiu că planificarea nunţii a fost stre- sanu pentru tine şi îmi fac griji că poate nu te descurci bine cu toate, de aici şi tunsoarea şi culoarea părului.

Poftim?

— Ce vrei să zici? Mi-am tuns părul şi l-am vopsit pentru că aşa am vrut, nu din cauza stresului provocat de nuntă.

— Lia'. replică el pe tonul ăla al său condescendent. Te cunosc de mai bine de un an şi nu ai mai făcut niciodată o schimbare atât de drastică precum asta. Sunt doar îngrijorat că stresul este prea mare, părinţii tăi nu mai sunt, tu încerci să gă

seşti o aparenţă de control, iar aspectul tău este singurul lucru pe care simţi că îl poţi controla. Aşa că te tunzi. Îmi tac griji ca acest tipar va continua şi cine ştie ce vei tace în continuare.

Mă dau înapoi, jignită de presupunerea lui. În primul rând, cum poate să creadă că are un cuvânt de spus în ceea ce priveşte aspectul meu? în al doilea rând, chiar nu vede cât de fericită eram în poza pe care i-am trimis-o?

— Brian, este o ninsoare'. Nu e ea şi cum am dat bir cu fugiţii şi mi-am tatuat pe faţă. Iar dec.z.a .nea de-a

face acest lucru nu arc nimic de-a fiice cu tine, ci j,, mine. Voiam sa mă simt frumoasă.

Erai foarte bine şi înainte. Nu e nevoie şi nimic.

— Doar bine? întreb, ridicându-mă de pe canapea.^ doar bine înainte? Nu te-ai putut gândi la un adjectiv bun decât ăsta?

Işi apasă fruntea cu mâna.

— Drăguţă, am vrut să spun drăguţa.

Oftează.

— A fost o zi lungă. Ali-am făcut griji pentru tine, iarob- ţinerea biletului de avion a fost dificilă, aşa ca scuzâ-nudjd în clipa asta cuvintele mele nu sunt ceea ce ar trebui $â fie

— Am nevoie ca vorbele tale să nu fie condescendente,şi nu cred că cer prea mult.

— De unele vin toate astea? Simt că eşti furioasa pe mine. *Cum ţi~ai dat seama? Doamne, Dumnezeule!*

— Sunt furioasă pe *tine! strig, lisuse,* Brian! Toată nunta asta, relaţia cu mama ta şi reacţia ta la părul meu au fost un coşmar! Şi tu... nu vrei niciodată să faci sex cu mine. De ce?

Se uită la mine, buimac.

— Ba da, vreau.

— Ba nu, nu vrei. Nu am mai făcut sex de două săptămâni. Nu crezi că e dudat? Nu *crezi că ar trebui* să fim *lipiţi* unul de celălalt de fiecare dată când avem *ocazia, să ne dez*
brăcăm şi să ne găsim *plăcerea unul în celălalt?*

— Lia, au fost câteva *săptămâni dificile!*

— *Nici* mărar nu ani făcut *sex în noaptea în* care m-ai cerut în căsătorie. Eu am *adormit în timp* ce tu erai intr-un apel de afaceri.

— *Cu* elienfi *din Japonia. Ce alegere aveam?* mă în-
treaba, .ar vocea îi devine din ce în ce n.ai *iurio.să.*

_ Ai de ales, şi se numeşte eu, dar nu mă alegi pe mine- jy sunt doar un fel de... accesoriu de bifat pe lista vieţii

_ Nu, Lia! îmi răspunde şi se ridică, apoi se apropie de mine. Te iubesc! Vei fi soţia mea.

_ Atunci, de ce nu vrei să faci sex cu mine?

— Dar vreau, replică Brian, dând să mă ia de umeri. Doar ca... în ultima vreme a fost greu, bine?

— Mă... mă înşeli? Faci sex cu altcineva şi de aceea nu vrei sa o faci cu mine?

— Lia! mi-o retează el. Nici măcar să nu zici asta! Ştii că nu sunt genul ăla de bărbat.

Şi îl cred, pentru că poate că lucrează nopţi lungi şi uneori spune lucruri greşite, dar ştiu sigur că Brian nu ar face asta niciodată. Tatăl lui şi-a înşelat soţia de multe ori, iar el i văzut cât de mult a rănit-o. întotdeauna a spus că nu i-ar face niciodată aşa ceva soţiei sale.

— Ştiu. Îmi pare rău! spun, simţindu-mă ruşinată că am adus vorba de asta. Crezi că suntem intr-un fel de rutinar Adică, nici măcar nu-ţi place când îţi fac felaţie.

— Nu mi-a plăcut niciodată, Lia. Nu e vorba doar de tine. Mă simt prost când o fată trebuie să stea acolo şi să-mi sugă penisul, bine?

— Dar dacă aş vrea? îl întreb, plimbându-mi degetele peste cămaşa lui.

Mă opreşte şi îşi împleteşte degetele cu ale mele.

— încă simt că e înjositor. Meriţi mai mult decât să trebuiască să mă satisfaci aşa.

— Nu este înjositor. Este un mod de a-i arăta partenerului tău cât de mult îl iubeşti.

El clatină din cap.

— Este înjositor pentru mine^«

Bine, atunci ce zici de... palme la fiind sau jucării' am încercat niciodată aşa ceva.

— Pentru că nu avem nevoie de acest tip de bazaconii Nu am nevoie de un vibrator pentru a te excita. Pot s-o hc şi singur.

Nu de fiecare dată totuşi...

— Nu e vorba de faptul că nu eşti în stare să mă exciţi. E vorba de distracţie, de a face lucruri noi.

— Hai să nu mai vorbim despre asta, bine? Acum nu e o preocupare.

— Ba pentru mine este! mă răstesc. Brian, nu vreau să mă mărit cu cineva care nu vrea să facă sex cu mine.

— Poftim? Nu vrei să te căsătoreşti cu mine?

— Nu, vreau! Spun doar că avem unele probleme, şi cred că trebuie să le rezolvăm înainte să ne căsătorim. Cred că e important.

— Singura problemă pe care o am este că se pare că ţi se bagă în cap nişte idei despre mine, şi habar n-am de unde vin. Eram bine înainte de toate astea, aşa că de ce acum? De ce te îndoieşti de relaţia noastră?

— Nu mă îndoiesc, încerc doar să rezolv nişte probleme, şi nu cred că ar trebui să fiu pedepsită pentru asta. \ reau să spun, atunci când ţi-am cerut sprijinul cu mama ta legat de chestii de nuntă, i-ai lua ei partea. Nu crezi că ar trebui să fii de partea viitoarei tale soţii?

— De ce trebuie să existe o parte? De ce nu există un compromis?

— Pentru că mama ta nu înţelege cuvântul

compromis.

— Sunt destul de sigur că a redus lista de invitaţi, acum ne căsătorim într-o grădină, nu într-o biserică, şi există margarete la nuntă pentru a o reprezenta pe mama ta. La început, niciunadintre astea nu a fost pe lista mamei mele.

F*—- Aims ta mei măcar nu ar trebui sâ aibă o listă. Mama **ta** re ar trebui sa fie atât de implicară.

— Fa mă reprezintă pe mine. Lia. Din moment ce eu **wat ocupat,** işi asumă **ea** responsabilitatea de a-mi apăra ce-mi doresc.

— Serios? Deci tu crezi că este imperativ sâ ai trandafin h propria nuntă?

— Da. cred că sunt eleganţi.

w *

— Scuteşte-mă. Brian! Tu nu ai dat nici măcar o ceapa degerata pe ce se întâmplă la nuntă. Tu doar o sâ apari.

— Xu-i adevărat! Vreau ceea ce va arăta frumos, ceea ce va reprezenta Familia, şi o zi pe care să ne-o putem aminti pentru totdeauna.

— Nu este întotdeauna vorba despre imagine, replic, trecând pe lângă el.

— De ce te tot certi pe tema asta? Obţii lucrurile pe care le vrei. De ce faci mare caz din asta?

— Pentru că, dacă asta era ceea ce voiam, nu am Face nunta la club, nu am invita oameni pe care nu-i cunosc şi nu m-as schimba în trei rochii.

I

— Dar nu e vorba numai de tine. l.ia. Poate că tu eşti mireasa, dar eu sunt mirele, şi trebuie să existe şi părţi din mine în planificarea nunţii. Mama ştie ce

înseamnă asta.

— Ei bine, poate, dacă ai vorbi cu mine despre ceea ce vrei, te-aş putea ajuta să alegi acele lucruri.

Brian expiră adânc.

— Creezi o ceartă din nimic. Cum ziceam, ceva ţi-a în iral în cap şi încerci să găseşti orice scuză ca sâ nu... să nu mergi până la capăt cu asta. Iar dacă aşa stau lucrurile, I ia. spune-mi acum! Nu vreau să ajung în ziua nunţii noastre şi să mă părăseşti pentru că ţi-ai găsit în sfârşit curajul sa o Iaci.

. '•»nan, nu încerc sâ scap de asta rin
■nv.nsă. încerc doar să te fac să mă îX* bme. Vreau să fii de partea mea.

Crez* ca trec printr-o criză pentru că >ni-amscQ" ■^(b'că... o să niă judeci când voi merge la altars'i/1 C;î rochia mea e urâtă? Ar trebui să-mi fac griji ptnt *

— Nu, mama mi-a trimis deja o poză. F [JM'< frumoarf ' '

bac o pauză şi îmi înclin capul într-o pane.

— Mama ta... ţi-a trimis o poză cu rochia mea?

— Ba, a vrut să se asigure că sunt de acord.

— Asta nu e... ceva ce trebuie să aprobi. Edeciziamq

— Iii te auzi? Eşti atât de egoistă! Nunta asta nu are le. gătură doar cu tine, Lia.

— Nici n-am spus că are! mă burzuluiesc. Doamne, est atât de enervant! Sunt foarte bucuroasă că ai venit naibii aia să rezolvăm lucrurile! Bună treabă!

Merg în bucătărie şi îmi iau o apă minerală.

— Are ceva de-a face cu Breaker?

Mă opresc; mi se ridică părul pe ceafă şi simt cum fum interioară urcă la nivelul 1 *de* ALER *1* A.

— Jur pe Dumnezeu, Brian! spun în timp ce mă răsucesc pe călcâie. Mai adu-l o dată în *discuţie, şi voi pune* capăt acestei logodne, acestei nunp şi acestei relapi! Asta nu are nimic de-a face cu el, ci doar cu noi şi deconectarea noastră.

— Eu nu simt o deconectare.

— Pentru că nu eşti aici! Eşti atât de orb, de neştiutor' Adică, la naiba, mă ofer să-ţi iau *penisul în gură, iar* tu nici măcar nu poţi să înţelegi ideeal Ar *trebui să vrei să-ţi* iau pe- *nisul în* gura.

— Vrei să mi-o sugi? ţipa şi el.

Se aşază pe canapea şi se lasă pe spate.

Binе,U'.Sup-mi-o!

1un mare nesimţit! conchid, apoi plec în dormitor.

BREAKER

Su inii simt foarte bine! spun în timp ce JP şi Iluxley mă onduc la apartamentul meu.

^Pentru că ai băut trei shoturi de whisky în zece mi- u^p-ai dat seama de greşeală, ai încercat să contracarezi croasante cu unt şi apă, iar acum stomacul tău habar nu âfecesâ facă, ripostează JP.

— Dacă vomiţi pe pantofii mei, te omor! mă anunţă Huxicy-

— De cc a trebuit să vin acasă? Nu vreau s-o aud cum boc sex.

îmi sprijin capul pe umărul lui 1 luxley.

— Pun pariu că geme drăguţ!

— Poţi să nu vorbeşti atât de aproape de faţa mea?

— Pun pariu că are cea mai gustoasă păsărică din toate nmpurile,ca... un câmp de fiori proaspete!

— Când a fost ultima dată când ai gustat o păsărică? întreabă jP când ajungem la uşă.

Huxley o descuie, apoi intrăm cu toţii.

-Nu-mi amintesc, dar pun pariu că a ei este fantastică!

— Aruncă-l pe canapea! intervine I luxley.

— Nu, în dormitor! Vreau să miros perna pe care a folosit-o noaptea trecută. Miroase ca ea. Vreau sa o strâng în braţe.

— Nu cred ca am văzut vreodată o versiune mai jenantă a unui bărbat, spune JP. Păcat că ini-a luat Kelsey telefonul Şi nu pot să înregistrez nimic!

— Kelsey este un înger uri, rostesc în timp triir i | bine, e amuzant ă,

ce îl strâng în braţe pe JP.

,rn* place că face *mişto ele tine tot timpul* jj mai văzut vreodată o *femeie care* să te pUn4 .

ea- Doamne, *felul în care te târâi în jurul ei,* ja . dc jenant.' Dar aş face *şi eu* asta cu Lia, m-as ¡n , ? ' mântui *pe care calcă.*

— *Super! exclamă* I luxley în timp ce mâ pe pat. n?e^

Mă prăbuşesc pe el, apoi îmi salt picioarele şi – Pantofii. Te rog, scoate-mi pantofii!

I luxley arata spre mine, apoi spre JP. şi replicj.

— Haide, scoate-i pantofii!

— De ce nu-i scoţi tu pantofii.*

— Pentru că eu sunt fratele mai mare, ceea cenaăp^ automat în rolul de manager.

— Vrei sa spui că vei gestiona modul în care îi pantofii?

— Da, acum, dă-i jos!

— Ce-ar fi să scoateţi fiecare câte unul? le propun, dând din picioare. Mi-ar mai trebui şi nişte apă. Şi aduceţi o gjleată! Nu vreau să vomit *pe podea, şi am* un presentiment a e perfect posibil.

JP se întoarce spre Huxley şi spune:

— Pantofii sau găleată de vomitat şi apăr

Scoate un geamăt şi se duce în bucătărie.

— Ce smiorcăit e, nu? *comentez.*

— În clipa asta te urăsc, ştii, *dar Mi-ai stricat* toată duminica. Kelsey trebuia să-şi *petreacă ziua* goală în casă, iar acum a trebuit să-ţi târăsc *carcasa jalnică de corp şi* să-ti scot a fu risipi de pantofi.

— Şi şosetele.

îmi scoate pantofii, urmap de şosete, şi atunci intră şi I luxley în dormitor cu apă ş, „ gă/eată pen£ru

Aoi sunteţi adevâran eroi'. Cei mai buni trap sporea don cineva.

braţele pe pat.
sân» îmbrăţişaţi!
- nscâm să vomiţi pe noi? Nu, mulţumesc', răs-

J v'X strânse de ceată, studiindu-mă.

Crezi că trebuie să stăm cu el?

\u e chiar atât de beat, e doar o beţie stupidă. O să yannăşio«^ bine.

__ îmi dau seama că o să mă trezesc cu o durere de cap.
f x o pauză şi apoi mă ridic în fund.

_ Staţi.-- am donat pentru porumbei?

Jp daună din cap.

—- Xm încercat să te conving să o faci, dar m-a împiedicat Kelsey.

— Slava lui Scaraoţchi pentru îngerul ăla al tău'.

Scot un oftat prelung, apoi iau perna pe care a folosit-o
Lia, trăgând-o la piept, unde o strâng puternic.

— La naiba, ce bine miroase'. Ca un câmp de flori!

— Credeam că ăsta e gustul păsăricii ei, replică JP. Trebuie să mai lucrezi la descrieri.

— Ea este doar flori peste tot. O floare imensă.

Ii rostesc numele cu un geamăt:

— O, Ophelia'.

— Bun, rahatul ăsta devine tot mai ciudat', spune JP, făcând un pas înapoi. Cred că avem dreptul să ne că răni de-ai ci.

— Da, cred că ai dreptate.

Huxley mă bate uşurel pe picior.

— Sună-ne dacă ai nevoie de ceva!

— Am nevoie să opriţi nunta. Mulţumesc şi vă urez o zi bună!

' Da, o să nc ocupăm imediat de K. [Care] Pleacă amândoi.

îngeri, sunteţi cu toţii nişte 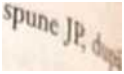 *îngeri. Şi* apoi leşin în pernă.

LIA

Aud cum se închide uşa de la apartament; îmi strâng p_k rele la piept şi rămân aşa.

După încă două ore de ceartă, ne-am gândit *amândo,* poate ar fi mai bine să ne liniştim puţin. El seducelael^ pentru tot restul nopţii, iar eu rămân aici. M-a întrebat daci mă duc să vorbesc cu Breaker, iar eu i-nni spus că nu am nicio intenţie să mă duc la Breaker acasă. Nici măcar nu sunt sigură că e acasă, pentru ca l-am auzit plecând mai devreme, aşa că habar n-am ce face.

Şi nu am chef să văd pe nimeni.

Greşesc în situaţia asta? Sunt egoistă? Nu prea cred. Nu cer prea multe de la el. Ii cer doar să vorbească cu mine, să mă dorească şi să fie logodnicul pe care ¡1 merit. Iar dacă nu-mi poate da atenţia pe care o merit acum,cine poate spune că mi-o va acorda după ce nc vom căsători: Ş7 *Beavc a trimis o nenorocită de poză cu rochia pe cart w ales-o ca sa vadă dacă el e de acord cu ca? Ce sunt cui Copilit grădiniţă?*

Nu cred că am mai fost vreodată aşa de derutată ca acum.

îmi las capul pe spate pe canapea. Văd că se aprinde ecranul telefonului. Am *primit un mesaj.*

Breaker: Cum a fost sexul oral?

Dacă ar şti el...

Lia: Inexistent.

\pit p[unctclc]' Picând ca răspunde la mesaj, aşa că mă hxop«[irte]P[c can]apea şi-mi trag o pătură pe mine cât [>ţert] şi-mi răspundă.

grtak^r: ^[î]^[ne]- I i-am dat nişte sfaturi bune. Foarte bune, ^jij foarte foarte bune.

IfrSunt sigură că e aşa.

Breaker: Chiar inii place să mi se sugă vârful, e al naibii de

\ja... bine- Nu sunt chiar sigură ce se petrece, dar poate $ este o continuare a discuţiei de mai devreme.

Lia: Da, ai spus mai devreme.

Breaker: Dar (ie iţi place... vârful?

Lia: **/lii,** *nu ani unde să ştiu, înţelegi, din moment ce n-am facut-o.*

Breaker: Ti-ar plăcea. Ştiu că ţi-ar plăcea. O văd în ochii tăi. La naiba, pun pariu că faci cea mai bună felaţie!

Obrajii ini se înroşesc din nou, şi sunt atât de nesigură de ce se întâmplă, că mă gândesc să merg până în apartament la el ca sa văd dacă e bine. În schimb, îi răspund la mesaj:

Lia: Până acum, recenziile nu sunt în favoarea mea.

Breaker: Pentru că sugi penisul greşit.

Lia: /ty» se pare.

Breaker: El ce-a făcut? A apucat să te guste?

Lia: Nu!

Respiraţia mi se accelerează, devenind mai greoaie în timp ce aştept să îmi răspundă la mesaj.

Breaker: Bine.

Bine? Mă ridic şi mă uit la telefon.

Breaker: Nu merită să te guste.

Mă uit la peretele pe care îl împărţim ca şi cum aş putea să văd prin el.

Ce face, oare? ¥. acasă? a

*Bri*m chiar aaiml ’”” “” ’»<•.;,, „ .

¡mi asudă palmele, d$_{c„ctcU}$ - , '"X

Parca nimic nu mai are sens. J$_{„,lk}$" % m senzuale de mai devreme mi se mrl,,**'

Ne-m» emit ;i ne „cmli,,, $_{fl,,,,}$ «»>,

Breaker: Iar a $_{x}p_{lls\ vreo\ tâj,ipeilie}$ Ounntezeu că-l omor dacă a /acut-o! Efti al naibii ¡•ia! Sla-l lăsa să te facă să crezi altceva.

Arunc telefonul pe canapea .şi mă ridic, cu inima Ce se întâmplă, de fapt?

Aşa e Breaker. întotdeauna ne apărăm unul pc altul, acum e diferit. Pz/n* diferit.

'Telefonul îmi bâzâie din nou. şi văd că e de la Urcata. Mintea îmi spune să nu mă uit, dar inima mă implori şi o ix. învinge inima.

Breaker: Ce (i-a spus?

Mă plimb prin living în timp ce îi răspund la mesaj.

Lia: M-a întrebat daca am vreun fel de crizei din caitz^ iun- sorti şi a întrebărilor melc despre sex.

Breaker: Tipul e un cretin nenorocit. Ar trebui sd (i-o iuţi de fiecare data când arc ocazia, mat ales cu noua ta coafuri boarfe sexy, ()pbelia, futu-i...

Scot un geamăt slab şi simt cum mi se umplu ochii 4 lacrimi de nesiguranţă. *Motivul? Oarecum poate Breaker. cel mai bun prieten* al meu, să vorbească aşa? Ciim|X)âtesi spună tot cu *îmi doresc* să spună *IJrian? Brian* abia se mai uită la *mine, mă sărută sau recunoaşte* că simt o mica ilb- tragere a atunpct *h munca lui care-i mănâncă tot timpul-*

„rl).'« m/gf'

n.inas5''w'încercs5' mi dau scama cc se K^'". Jonnitor, unde mă trântesc pe pat, făcând spe- lovească de perete.

L^'/îmn *tt-oi întins în patf*

Hrfiikcr: Di, în pat, gândhidu-nid la tine.

Strâng din ochi şi număr până la cinei înainte să răspund, ¡minir şi scriu ceva prostesc – pentru că sunt extrem de emotivi.

lin: De (c tf gândeşti lu mine?

Brtiikcr: Mă gândesc mereu la tine.

Lin: \u poţi să te gândeşti mereu la mine.

Brtiikcr: Ra nul gândesc. Când mă trezesc, mă întreb cum nţ putui inieracţiona cu tine, cum aş putea să-ţi văd zâmbetul. Df ti lungul zilei, ştiu că, dacă am nevoie de o încurajare, un cu- :jnt blând Ştiu distracţie, tu eşti persoana pe care vreau să o văd. larsm, când mă duc la culcare, tu eşti uiumul lucru la care mă pndesc înainte să închid ochii.

lini înfig dinţii în buza de jos în timp ce îi răspund la mesaj:

l i«: Spui asta ca şi cum ar însemna mai mult.

Rreaker: Poate că înseamnă.

Lia: Ce *încerci să faci?*

Rreaker: Nimic.

Lia: Nu ne spunem lucruri de genul ăsta unu! altuia.

Rreaker: Da, păi... poate ar trebui.

Lia: Cc tot zici acolo?

Rreaker: Nu contează. Nu iiUchpi. îl ai pe Rrian.

Lia: Rreaker, ce naiba încerci' .

Hreaker: Ximu Ximk Am mr.w á df/rrn tant 7^ ~ mâine..

Lia: Nu, törhette cu mine. acum.

Când nu-mi răspunde, ii mai trimit mesa

Lia: Hreaker, e nevoie să vin acolo'

Lia: Hreaker...

Mă uit în gol la telefon, aşteptând un răspunscmp ce inima mi se zbate ca nebuna. Ce zicea acolo? Se psre că s'e sentimente sau ceva de genul, dar nu are cum să fie adevărat. Asta e Breaker. El nu are *sentimente,* nu?

Când nu-mi mai răspunde la mesaj, aproape că pocesc spre apartamentul lui, până când aud o bătaie puternica s grea în perete.

Apoi patru.

Apoi trei.

Şi apoi e linişte.

O bătaie. Patru. Trei.

.Mintea mea o traduce rapid: „Te iubesc'“

Nu a mai bătut niciodată aşa. Niciodată trei cuvinte. niciodată din proprie iniţiativă. Deci ce înseamnă asta: Ce naiba înseamnă toate astea? Lacrimi de frustrare inii ţâ>ncsc din ochi atunci când mai primesc un mesaj pe telefon.

Sperând ca Breaker îmi trimite un mesaj în care îmi explică totul, verific repede ecranul, dar rămân dezamăgiră.

Hrian: îmi pare rău pentru cearta noastră! Te ¡ubes. ’ _ mult, ţine minte asta! Vei fi soţia mea peste patru săptămâni şi avem tot restul vieţii la dispoziţie pentru a ne familiariza cu toate detaliile.

()ftez şi las telefonul să cadă pe pat, apoi îmi acopăr ochii cu mâinile.

Irebuie să las toate astea în urmă.

Capitolul cincisprezece

BREAKER

JP: Cum te simţi, Băiete?

Cu o ceaşcă de cafea în mână, le trimit un mesaj de grup lui JP şi lui Huxley:

Breaker: Nu-mi spune aşa! Şi nu fac deloc bine. Aseară, i-a/n trimis Liei nişte mesaje cu adevărat tâmpite.

JP: 0 să am nevoie de o copie după mesajele alea pentru propria-mi plăcere.

Huxley: În mod normal nu particip la şmecheriile luiJP, dar şi pe mine mă interesează ce ai spus.

Breaker: îmi place cât de mult mă susţineţi amândoi!

JP: Dacă e ceva, îţi suntem alături, frate!

Breaker: Da, se vede.

Huxley: Ce-ai spus?

Breaker: 0, cam tot în afară de te iubesc şi aş vrea să fii a mea! Am ocolit toate astea. Răspunsurile ei trădau că era extrem de derutată, din motive evidente, iar acum trebuie să mă adun ca să merg la degustarea de tort cu

ea şi viitoarea ei soacră, pentru

că e dar ci disputa /«’ wrc a Brian avut-o cu ficicnt de gravă ca să justifice nunţi anularea JP: Sună ca a! şaptelea cerc al iadului. Breaker: Cain aşa ceva.

/ Itixley: Ai de gând şi aduci vorba de mistjt! Breaker: Ar trebui! Sau ar trebui să mă ampm .

şi cum nimic nu s-ar fi întâmplat!

JP: Eu aş merge pe varianta că nu s-a intânipLit nmu atrage atenţia asupra prostiei tale. Are destulăpmtie cu ar, ¡j se confrunte când vine vorba de Brian.

Huxley: Nu tind să fiu de acord cu JPfoarte des. dtrtT!r,., să spun că probabil de data asta are dreptate. Poartă-teanan e totul normal.

Breaker: £7 *ce se întâmplă când o văd şi tot ce vreau săfa să mă apropii de ea şt să o sărut?*

JP: Âăă, aminteşte-ţi că totuşi consimţământul este un Iun real.

Huxley: Nu poţi să săruţi f emeile fără ca ele să spună da. ȷ;; *că... poftim! Evită procesul. Avem deja unul în derulare.*

Breaker: Mulţumesc pentru reamintire. Bun, trebuit săfa Nu voi pomeni mesajele, nu o voi săruta şi mă voi purta ca siam totul este normal.

JP: Cel mai bun plan de acţiune.

Huxley: încă mai aştept mesajele de aseară.

Breaker: Hux, începi să semeni cu JP.

JP: Nu pot să spun că e un luau rău.

Mă ridic, iau o ultimă înghiptură din cafea, *apoi nu întorc în* baie, unde mă spăl *pe dinţi şi* mă clătesc şi cu apă de gură. Mă mai *verific o* dată în *oglindă şi apoi mă îndrept spre* uşa de la *intrare, când se aude o bătaie în ea.*

Chiar la ţanc.

Im. lipes^mşâmbetpe *deschid* *uşa şj* -

:ju dimineaţa. Lia. cu cel mai vesel ton, deloc ciu-

k -enu ‘nu s ‘a întâmplat absolut nimic.

intr-o pereche de pantaloni scurţi mov şi un ?jin dantela, şi-a aranjat părul prinzându-şi doar par- .> $i tragându-şi şuviţele departe de faţă, ceea ce îi L$_a$tein evidenţa ochii verzi, superbi.

[j naiba, ce frumoasă e!

_ Buni’, rosteşte şi ea timid.

Trebuie să mut discuţia dincolo de mesajele ciudate de ¿seara şi direct în negare, ca şi cum nu ar fi avut loc niciodată.

— Eşti gata de plecare? o întreb în timp ce-mi mângâi bara S-ar putea să fie devreme, dar am amânat micul-de- ţun ca să pot să mănânc nişte tort.

De fapt, în clipa asta, să mănânc ton este ultimul lucru pe listă, deoarece încă mă mai deranjează burta de la băutură, dar facem sacrificii pentru cei pe care îi iubim, nu?

— Aâă, da! Nici eu nu am luat micul-dejun.

— Suntem ca două picături de apă, nu?

0 cuprind cu un braţ, apoi închid uşa şi o conduc spre lift. După expresia ei de nedumerire, s-ar putea să fie nevoie »-mi mai înfrânez atitudinea veselă. Apăs pe butonul de coborâre şi îmi bag mâna în buzunar.

— Ai dormit bine? o întreb, neştiind ce altceva să spun.

— Nu prea.

— Nu? Te-ai gândit prea mult la ce aromă te va obliga Beave să alegi? Părerea mea: ceva plictisitor ca vanilie cu vanilie.

Se uită la mine în timp ce se deschid uşile liftului, îi simt nedumerirea şi dorinţa de a vorbi despre noaptea trecută, dar, aşa cum spuneam, mergem înainte. Nu e IHUHI sist asupra trecutului şi a lucrurilor pe care c .i^ > | rosti sub influenţa alcoolului.

legare.

legare.

Negare.

Deci, cc animă crezi că va fi?

Am început să coborâm.

— *Ăaă,* păi... cred că ai dreptate. Vanilie cu va$_{n(}$'/

— Dar o să dăm dracului ideca, nur zic şi ¡j f$_{accu}$

— Da, bănuiesc că da. °^u|

— Asta-i spiritul!

Ieşim din lift şi pornim spre maşină.

— Acum, trebuie să discutăm despre un lucru înainte să ajungem la cofetărie. Ii deschid portiera şi apoi adaup: Ce părere avem despre tortul Red Velvetr Suntem amândoi •nari fani, dar e destul de nebunesc s-o facem s-o ia razna-

Un zâmbet minuscul ii apare pe buze.

— Nu prea cred. S-ar putea să trebuiască să cerem aroma de vată de zahăr.

Se apropie de maşină şi o prind de mână pentru a o ajuta să se aşeze. Pentru câteva clipe, *privirea ii cade pe* mâinile *noastre* împreunate înainte de a se uita la *mine.*

— Aşa te vreau! exclam. Vată de zahăr, toata' ziua, în fiecare zi!

— Ah, Breaker! Nu eram sigura eă trebuie sa fii ^{lu},i ii,
testării tortului, spune Beare, care, surpnn/aior.
arc nasul şi inai pe sus. * xr d

O, da, voi fi aici pentru rol. în *plus, c* tort, u pot ratez şansa sâ primesc câteva mostre gratuite.

Pe drum, Lia şi cu mine am evitat *frumos* tot ce s-a întâmplat aseară şi, în schimb, am *vt/rhic despre multe,* nwhr şi vreau sa spun mijlrv* •
rrirâ în toata regula. A fost ca şi cum am găsit fteave o ci
I $_{ç}$itP^{ecare} ’ P$^{uteam\ ex}$P$_{,oata}$ şi ^{am} pnut-o tot aşa. '”’^Foarte bine!
işi strânge sacoul subţire care i se asortează cu

Mergem înăuntru."

Da, răspund, ceea ce o face pe Lia să chicotească. Le uşa deschisă şi apoi mă strecor în spatele Liei, unde o împung în coaste şi apoi ii şoptesc la ureche: Nu râde de mine, Jtfel Beave işi va da seama că suntem în cârdăşie!

— Sunt destul de sigură că e prea târziu pentru asta, spune ea chiar când suntem întâmpinaţi de cofetăreasă.

— Doamna Beaver, vă mulţumim foarte mult că aţi venit asuzi la noi!

— Desigur! Ii face semn Liei şi spune: Ea este Ophelia, mireasa, şi el este prietenul ei, Breaker Cane.

— Bună ziua, mă bucur să vă cunosc!

Uşa se deschide în spatele nostru şi mă întorc exact la timp pentru a-l vedea pe Brian intrând în cofetărie. Numai când îi văd mutra aia numai bună de pocnit îmi creşte iritarea. Ce naiba caută aici?

— A, aici erai, dragă! spune Beave.

— Brian! zice Lia, speriată. Ce, ăăă, ce faci aici?

— .Am reuşit să mut câteva întâlniri. Nu puteam rata testarea tortului.

Se apleacă spre ea, o prinde de ceafă şi o sărută pe buze. După ce o eliberează, se întoarce spre mine, mă bate pe umăr şi-mi zice*.

— Salut, omule! De-aici mă ocup eu. Poţi să pleci. Aăăăă...

Mă uit la Lia. snerănd ca nu este de acord cu decizia asta

Nu, Bic.ikcf poiiir s;1 r.im;ui;1' Mi ;ir
[1] "niiiui.iic pilrcicn lui.

Mulţumi şi dracului pciiiru asu.i’

Bine, sigur 'Cm iii mni mulţi, *cu miu*

Bl iun < li un z.mibrf < *arc* se *vede* cil c f;ds.

Aşa <■, nenorociiu/c.' Cu >' putea vini $_{3I(1\ ţ|}$ *se* pom le <lc parca ar /! *Iı>^<ı<IIIICUI* dnlguţ.

Sigur, <• o degusiare de lori pentru nunia lui, (Iar porţii ca şi cum ar *h fost* la fiecare întâlnire, şi nu $_{n}$ $f_{()s|}$ cai mm mulţi. cu alai mai bine... poate sil se duci dr,^ <11 asta!

Pili. atunci, de CC nil luaţi loc voi patru, iar eu voi $_{prc}$. găti mostrele pentru prezentare? A1ă întorc imediat. intre timp, pot să i spun asistentei melc să aducă şampanie pen tru cineva?

Vă rog! răspunde Bcave! Câte una pentru fiecare.

Al.u degrabă una pentru fiecare mâna, mulţumesc

Ală mond să i scot scaunul Iaci, dar Brian îmi a rund o privire urâţii, aşa că mă ret rag. în schimb, mu scot scaunul şi um mulţumesc mental *pentru* că am /ost atât de gentleman. Bcave sta lângă mmc, Brian lângă Bcave, iar l.ia stă între noi, d< parcă am fi o mică *familie fericită.*

I)(lo(i neon forţa bil!

Acum, iun în/ormat-o pe cofetăreasă ce preferinţe avem în materie de arome, începe Bcave.

(.11« ai fi ac elea? întreb. *Pentru că nu cred că* aţi întrebat o pe I .în

I .im spus ce i place *l.iei, imervine* Brian. <), şi ce i ıı spus? întreb.

Brian se îndreaptă de spate şi răspunde:

\ .itulie cu glazură de vanilie.

I la. tutu i, ştiam eu!

asta preferă ea, ripostez în timp ce mi se ridică fi-
.)ir de pe ceafă, căci presimt că se pregăteşte să iz- tisGi o ceartă. Dacă trebuie să îndure ceva atât de tern (ni vanilia, atunci preferă să o asocieze cu o cremă de 1 ijlie cu zmeură, li place, de asemenea, tortul Red Velvet glazuri de cremă de brânză, dar tortul trebuie să aibă în jfulgi de ciocolată. Dacă nu sunt fulgi de ciocolată, nu vrea j aibă de-a face cu tortul Red Velvet. Dar aroma ei prefe- rJtâ este lămâie cu afine, la care sigur nu te-ai gândit.

Ochii lui Brian se mijesc şi se întoarce spre Lia.

—Te mulţumeai şi doar cu vanilie.

Lia ne priveşte pe rând.

Ei bine, nu este prima mea alegere.

Dar o alegere la tel de bună, intervine Beave. Şi cum vom avea peste trei mii de participanţi, alegerea celei mai comune arome va fi, evident, cea mai benefică.

Irei mii? întreabă Lia, uitându-se la Beave, apoi la Brian. Credeam că am redus lista.

— Aveam de gând s-o facem, intervine Brian, dar am vorbit cu mama aseară şi credem că e mai bine să nu insultăm pe nimeni.

Cu excepţia blestematei talc logodnice.

- Să nu insultăm pe nimeni? intervin. De unde cunoşti trei mii de oameni? Mi se pare absurd.

— V i, bine că nu e nunta ta, răspunde Brian. Poate că, atunci când vei reuşi în sfârşit să faci pe cineva să se îndrăgostească de tine şi să meargă la altar în loc să te fofilezi pe lângă gagicile altor bărbaţi, vei putea alege câţi oameni participă la nuntă.

I Ici! spune I ia. Brian, nu se fofilează pe lângă nimeni' (¡ata, gata! se bagă Beave, încercând să ne convingă să renunţăm, dar eu îmi încleştez pumnii pe sub masă.

Ţ'“ naica işi pcnnitc:

Nici măcar nu cunoaştc

-Bn»nş,raraintlmamo mficarea nunţii care, sincer,

credem ci M '

trol,ȷşacăasearia$_{m}$c5zu$_{1}$<lea$_{CO}$rd$_{1}$s$_{up}$„**'.$_{5}$.''

- Cum naibaaţi puwţ TO „ dM„(» x ' furia facandu-mă să trec peste politeţe.

— Pardon? întreabă Beave. Domnule Cane să nu înjuraţi!

Da, azi nu mai tolerez rahaturile astea!

— Doamnă Beaver, aţi face bine să o tratau pt > puţin respect! În cazul în care aţi uitat, fraţii mei şi deţinem acest oraş, acest stat, această ţara, aşa câ,daci-, doriţi ca reputaţia dumneavoastră să fie complet şi . distrusă, îi veţi spune Liei exact de ce planurile pe *cănite.* făcut deja nu sunt satisfăcătoare.

Cu coada ochiului, zăresc privirea Liei când se întoarce spre mine cu gura căscată.

Azi n-am de gând să mă joc. Nu după ce mi-a spus Li; despre Brian. Nu după ce i-am spus aseară.

Gata cu joaca! Nu-mi vor brusca fata, nici măcar pentru o afurisită de secundă.

— Cum îţi permiţi să o ameninţi pe mama aşa- întreabă Brian, strângând marginea mesei de parcă ar fi pe punctul de-a o răsturna.

Beave îl bate uşurel pe braţ.

__Relaxează-te, dragă, mă descurc! Pregătită şi calmi. Beave îşi strânge mâinile şi spune: După cum ştiţi, această uniune nu a fost prima me^alcgere *pentru Brian...*

i? întreabă Lia, cu privirea aţintita

'■ îţiploceLia. ,

Cred ca eşti o fată încântătoare, dar, dacă inu P>jce‘ • • i-

Bnan s-»r casatori cu cineva cu statut şi, din

' esie cazul aici. Şi, prin urmare, eu plătesc pentru reflectă statutul, chiar dacă el se căsătoreşte A ţ i • • v

Pe aceea ne-am întors la biserica, am scos marga- ’^e|e şi un invitat persoanele pe care am vrut iniţial să le flvitini«

Uiu!

Xu poate vorbi serios, ce mama dracului?

Cum poate cineva cu un dram de conştiinţă să meargă pe la spatele unei mirese şi să schimbe toate lucrurile cu care a fost de acord în privinţa propriei nunţi?

Mi uit la Bnan, aşteptând să spună ceva, să o apere pe Iu, dar, în schimb, el doar stă acolo ca omul jalnic şi penibil are este.

Se part câ va trebui să-i iau eu apărarea, să-i dovedesc că sunt bărbatul pe care se poate baza. Sunt omul care-i merită mina. Sunt nenorocitul de bărbat care poate şi o VA face fericită.

Mi pregătesc sa scot pe gura o replică, când Lia se întoarce spre Brian şi zice:

— l-ai permis să facă asta? Una e să stai acolo şi să o laşi şi mă insulte în faţă, spunându-mi că nu sunt femeia cu *cure* ir prefera să te căsătoreşti, dar să ai o discuţie cu ea aseară, după ce ne-am certat, şi să o laşi să schimbe totul legat de i nunta noastră? Ăi făcut asta din răutate?

— Bine, uitaţi mostrele’, anunţă cofetăreasă, punând o tavă în faţa noastră, în mod clar tară să simtă atmosfera încordată de la masă, în timp ce asistenta ei ne toarnă şampanie.

L

aşa cum s-a cerut, tort cu vanilie cu g|aztJrj. * $ tort cu vanilie cu glazură de ciocolată. Tondecio]% glazură de vanilie şi tort de ciocolată cu glazuri Pune câteva furculiţe jos şi adaugă: Poftă bună! *

Iar apoi pleacă.

Când cofetăreasă nu ne mai poate auzi, Brian spune

— Nu am făcut nimic din rautate. Mama mj duna ceara noastră şi » dtout despre fcptuld,^ stresează şi că ar trebui să o B*» Pe

'«K4

planificare.

Lia prinde mai mult curaj.

— Singurul motiv pentru care e stresantă planificare nunţii este pentru că suntem forţaţi să ne căsătorim peste patru săptămâni, mama ta încearcă să preia controlul şi m. meni nu pare să mă asculte în afară de Breaker.

— Pentru că Breaker nu vrea nimic mai mult decât ca relaţia noastră să eşueze, spune Brian.

O, uau, ia uitaţi la el! Avem în sfârşit ceva cu care să fim de acord.

— Nu a făcut altceva decât să mă susţină. Mi-a dat chiar şi sfaturi despre cum să-ţi fac o felaţie... una pe care nici n-ai vrut-o.

— fisuse, Mana! exclamă Beave, strângându-şi mânah piept în timp ce Brian mă fixează cu privirea.

Nu fac decât să ridic *din umeri* pentru că, sincer, ce alt ceva mai e de făcut? Mă las pe spate şi iau o înghiţitură de şampanie în timp ce mă bucur *de dramă.*

— Putem da dovadă de un *dram de* bun-simţr

— De ce naiba vorbeşti cu *Breaker despre viaţa* noastră sexuală? întreabă Brian.

— Care viaţă sexuală? ripostează Lia, şi e nevoie să-mi dau toată silinţa să nu râd. Abia te uiţi la mine când sunt goală.

• frto. W'W'utii ^ne goală de fiecare dată când aş avea oca- \rOiaţ continua să ţi-o trag până nu ai mai putea să suporţi. '^Ophelia, vorbeşte mai încet! o apostrofează Beave.

De ce? Ca să nu audă lumea că fiul tău ar prefera să-şi nopţile lucrând la calculator decât să mi-o tragă în destul de sigur că pil? Sunt icnetul care îi iese din gură lui aude la trei străzi distanţă.

Şi modul cum îşi strânge perlele se potriveşte perfect cu cn# ei-0, ce bine e!

Al naibii de bine! Nu pot să-mi reţin zâmbetul sau să mă abţin să-mi doresc mai mult.

Continuă, Lia!

— Lia, ajunge! intervine Brian. Asta e un mod total nepotrivit de a vorbi cu mama!

— Dar ea se poate purta ca şi cum aş fi un cetăţean de mâna a doua, iar tu nu ai nicio problemă cu asta? Nu vezi care e problema aici, Brian?

Eu văd. 'ridic mâna mental* O văd clar ca lumina zilei.

Vorbind încet şi pe un ton echilibrat, Beave spune:

— Haideţi să respirăm adânc şi să ne concentrăm la tort!

Lia o ignora complet şi se întoarce spre Brian.

— întotdeauna îi vei ţine partea, indiferent de situaţie. Poate să-mi spună în faţă că nu corespund standardelor ei, dar, pentru că e atât de disperată să te vadă căsătorit, se va *mulţumi* cu mine ca noră. înţelegi cât de aiurea e asta, Brian? De ce aş vrea să intru într-o familie care mă tratează aşa? De ce aş vrea să fiu cu un bărbat care îi permite familiei lui să mă trateze astfel?

Brian aruncă o privire spre mama lui şi apoi înapoi spre

— *Mama arc dreptate. Cred* ci top *trebui .* adânc.

— Eu nu am nevoie şi *respir adânc,* $_{H}$.

Niciodată în nap mea nu am văzut cerj *mu* $_{c/ar}$

Se *ridică de la* masă, îşî *scoate inelul* de logo^* getul inelar şi *îl aşază pe masă.*

Un alt icnet plasat cu măiestrie de Beave ri^ cofetărie.

Vreau să *aplaud* încet, să încurajez acest compo^ curajos, pentru că. Dumnezeule Atotputernic, sj o Lia izbucnind aşa îmi face sfârcurile să se întărească

- Am termmat-o, Brian! Trebu.a să h terminat de $_{mcK}$ dar poate că aveam nevoie de o dovada clară *Je*$_{a\ artr}$^ *să o închei.*

— *Ce tot zici acolo? întreabă Brian.* cu panici în pm$_{lrt}$ Nu-mi dau seama dacă e panica de ceea ce ar pută spune mama lui, din cauza imaginii care i se prezintă (fe. pre el sau dacă e cu adevărat *îngrijorat pentru Lia. F* tnstd există atât de multe opţiuni *dintre care* să alegi.

— Mă tratezi ca şi cum aş fi pe *locul al treilea în* nap ti sub muncă şi mama ta, iar eu nu vreau să fiu cu cineva circ nu mă consideră numărul unu. Mă *insulei când spui lucnin* de genul că am o criză mentală, că nu trebuia să-nu *schimb* părul şi că nu-ţi plac *ochelarii mei. Mă răneşti când nu vra* să ma atingi noaptea sau *când nu vrei nici măcar* să încerci ceva nou. Cred că *singurul motiv pentru* care am rezistat atât de mult este că, arunci când te-am cunoscut, m-ai ajurat să trec peste durerea pricinuită de pierderea părinţilor nici Dar acum mă întreb dacă a fost din bunătatea inimii tale sau dacă nu cumva ai încercat să te foloseşti de *pierderea* lor pentru a te apropia de mine.

— */* J.i. DU c .idei *.ii .ii '*

’ (.n ninat! Am terminat cu totul! M-am săturat sa

[1] niiha cinci eşti prin preajmă. M-am saturat să-mi

' ¡u j mă vei săruta sau nu când mă vei vedea. M-am

inJ întreb daca sunt destul de bună pentru tine sau [v] fl niilia ra. Şi m-am săturat să am de-a face cu mama ' ,hopiu Am nevoie de mai mult! Vreau mai mult! Şi cu ’ rjn ţă merit mai mult! Haide, Breaker!

\|i ridic de pe scaun, gata să fiu la dispoziţia ei. Dar, că am maniere, mă adresez mai întâi mesei înainte

¿plec

- întotdeauna o plăcere!

Sunt pe punctul de a o conduce pe Lia afară, când ea se întoarce şi completează:

- De asemenea, clubul este probabil unul dintre cele ii urâte locuri pe care le-am văzut vreodată, şi nimic la el nu este elitist în afară de faptul că încearcă să pară elitist. ţpoi se întinde spre masă spre mostra de tort de ciocolată cu ¿iazuri de ciocolată şi-o ia în palmă: 11 iau cu mine pentru că este singura aromă decentă de pe platou.

Apoi se întoarce şi iese pe uşă, iar eu o urmez cu cel mai nure zâmbet posibil.

— Sfinte Sisoie! exclam în timp ce ajungem la maşină. Lia, nu pot să cred că ai făcut asta!

Tremură şi umblă încolo şi-ncoace, cu tortul în palmă.

— O, Doamne, o, Doamne... chiar am spus toate lucrurile alea?

O prind de umeri, împiedicând-o să se mişte, şi mă aplec pentru a o privi în ochi.

— Le-ai spus şi, lisuse Hristoase, sunt extrem <fc dru de tine!

— Serios?

Ii tremură buză, şi observ că adrenalina piardă începe efectul.

— Da, Lia! A fost al naibii de uimitor şi binemeriut lisuse, ini s-au întărit sfârcurile ascultându-te!

Asta o face să zâmbească.

— Sfârcuri tari, serios?

lini împing pieptul spre ea, iar cu mâna care nu e plini de tort, îşi trece degetele peste nodul întărit.

— *Chiar e* tare!

— Vezi... La naiba, sunt atât de mândru de tine! Cum te simţi?

încuviinţează de câteva ori din cap.

— Mă simt... Mă simt bine. Mă priveşte în ochi şi completează: Liberă.

Iar asta mă face să zâmbesc. O iau în braţe şi o învârt,şi îmi lipesc capul de al ei. în tot acest timp, nu scapa tortul din mână.

— Trebuie să sărbătorim!

O las jos, cu tortul între noi.

— Am tort.

__Cred că avem nevoie de mai mult decât *de tort, dar* da, hai să mâncăm!

îşi duce mâna la gură şi ia o înghiţitură mare înainte sâ-nu ofere şi mic. Iau şi eu o îmbucătură şi, împreună, în timp ce stăm în faţa maşinii, mâncăm tortul furat din palma ei.

După câteva *secunde, spune:*

— *Cred* că ştiu ce vreau să fac.

— Ia zi!

V>jj®wşte pizzâ pentru prânz, mult cidru tare, ne în- „.flUnne acasă şi jucam Plunder.

te vrei sâ sărbătoreşti?

Sici ca m-aş putea gândi la o idee mai bună, răs-
„ :e tfiundu-mi încă o dată zâmbetul ei frumos.

Atunci. hai să mâncăm nişte pizza şi să jucăm Plunder’. t, jeschid portiera şi iau câteva şerveţele din torpedou pen- mina murdară de tort şi, în timp ce o ajut să se cureţe, o nntb. Vreau doar să mă asigur: eşti fericită? Tocmai ai anu- jtonuntâ şi te-ai despărţit de Brian.

Privirea ei o întâlneşte pe a mea în timp ce-mi răspunde: -Sunt! A fost mişcarea corectă, mulţumesc pentru verificare!

- Atâta timp cât eşti bine, hai să sărbătorim’.
— Sunt bine. Jur!

Sfinte Sisoie! Sfinte Sisoie!

Sfinte.

Sisoie!

Mâ plimb prin dormitor în timp ce Lia se schimbă la ea în apartament. După ce am plecat de la cofetărie, am mers la pizzeria noastră preferată, am comandat două pizze mari – una cu cârnaţi şi ceapă, cealaltă cu ananas şi pepperoni –, am trecut pe la magazin pentru două pachete de 12 Angry Orchard şi apoi am venit direct acasă. A spus că o sâ facâ un duş rapid, pentru că se simţea murdară după cofetărie, şi o să se schimbe.

Acum sunt aici, holbându-mă la telefon şi aşteptând ca fraţii mei să-mi răspundă la mesaj.

în cele din urmă, îmi sună telefonul şi mă uit la el ca să citesc mesajul.

J • afa, t *a deíhárlif de r!chiar a(fiL*

ă grăbesc să-i răspund când tdefonul j$_{mi\ rj}$,l1Csaji de data aata de la I luxley,

Huxley: Uliu! Num nimic de spus în afara ¿

Hrcaker: Du, chiar mu. Am ráma, mut de utmtr(r ¡mărit sfârcurile.

JP: Apreciez un sfârc turc !a un bărbat Inti arat#

zQ/r *emoţiile,*

Huxley: Ai nevoie de ajutor.

JP: /ic doar cum este.

Breaker: Putem să n-o luăm pe arătură C Mai am út,. r/, nule până vine şi trebuie să ştiu ce să fac.

Huxley: Cum adică, trebuie să ştii ce să faci! Tocmai : j > părţit de logodnicul ei şi şi-a anulat nunta. Iu nu faci nun. prietenul ei.

JP: Âăă, da, omule! Te gândeai să faci o mişcare! Asu< > prost-gust ca naiba. A corda-i un timp să jeleascâ, înainte să y de H°i fi yă-i spui că vrei să i-o tragi.

Breaker: În primul rând, nu vreau să i-o trag. În al Jw; rând, deja îmi ţin autocontrolul în lesă. Nu ştiu cât de mult tui pot să rezist.

Huxley: Să nu faci naibii nimic! lisase, ar fi un moma:, groaznic!

JP: Da. Foarte rău, omule! Ce vrei să fii, tipul de rezercâf La naiba, nu! Acordă-i un pic de timp să proceseze totul.

Breaker: Da... la naiba, cred că aveţi dreptate!

Huxley: Normal c-avem.

JP: Serios, nimic altceva. Nu vrei să strici nimic. Ai gnjă fi. când e momentul potrivit, loveşte!

Breaker: Bine... încă puţin, asta e fot ce trebuie să-tni tot spun. O, rabat, tocmai a venitl Vorbita mai târziu.

^telefonul pe noptieră şi apoi merg în living, unde Lia

.plecata peste cutiile de pizza purtând o pereche de pan- . ..ni cura în carouri negre şi verzi şi un maiou alb care îi jpd un centimetru din abdomen. Iar sutienul din dantelă este cat se poate de vizibil, facându-mă să-mi lase gun^pa.

A mai purtat ţinuta asta cu mine de mai multe ori, dar jcuin mâ omoară.

Vreau sâ le fac cât mai multe acestei ţinute şi femeii care o poarta.

Vreau sa-mi strecor mâinile pe sub maiou. Să-mi plimb degetele peste dantelă. Vreau să-i dau jos pantalonii ăia scuru şi să scot la iveală ce poartă pe dedesubt.

Dar băieţii au dreptate. Aş fi un mare fraier dacă aş încerca ceva în clipa asta. Trebuie să păstrez lucrurile neutre. Prietenoase.

Platonice.

— O să încep cu câte o felie din fiecare. Tu? mă întreabă, nnând o farfurie de-a mea în mână.

— Da, cred că fac şi eu la fel. Aduc ceva de băut.

— Ne vedem pe canapea'.

Am cumpărat un bax de cidru tare care era deja răcit şi l-am pus pe celălalt în frigider. Iau doua cutii reci, nişte şerveţele şi vin pe canapea, unde am pregătit deja Plunder. Imaginează-ţi că, dacă jocurile Risk şi Battleship ar avea un copil, acesta ar fi Plunder'.

— O, Doamne, putem să vorbim puţin despre tort şi cât de uscat a fost? Beave chiar credea că e cel mai bun din oraş. Fără supărare pentru cofetăreasă..., dar of.

Încep să chicotesc.

— Vei avea nevoie de un desert ca să compensezi? Pentru că pot să-ţi comand ceva. Orice pentru eroismul tău de azi.

Pă ce-ai doborât-« pe *Beave. menrj* rinâ fa “”l

7~ Hmm.'

W dau o băutură, iar ea *îmi dă piua.* Aşez noi. ^^dţj

Ştii. întotdeauna am crezut că gogoşii pr* icând. Hai să luăm zece gogoşi cu glazuri d. ’’ Amold’s!

Stai să-mi iau *telefonul!* Imediat comand’ duc înapoi în dormitor, îmi iau °presc când vâd un telefonu mesaj de la Bnan.

Simt un gol în stomac, şi mă întreb *de ce naiba* incra^ 3 comunice cu mine. Ce ar avea să-nu *spună.'*

Ar trebui doar să-l şterg. Nici măcar să nu-l citesc.

Aiacar dacă mintea mea ar *funcţiona* aşa. *Din păcate,* o o face, pentru că mă simt *cuprins de curiozitate.*

Brian: Ştiu că eşti cu Lia. Nu-mi răspunde la mesaje. Şta j *nu am fost în cele mai bune relaţii, dar poţi să o rogi să mă sun r –* Ha! râd tare. Bine, sigur, Bnan!

Ii şterg *mesajul şi mă întorc spre living.*

S-o creadă *el!*

— Arrrr, pământean*ule, dă-mi resursele tale! spune Lia în* timp ce întinde mâna şi *flutură din degete.*

— Dar, dacă îmi *iei ultimul jeton, nu voi mai* avea nimic. *Chiar vrei să închei jocul aşa? întreb, sughiţând. Să iei jetonul unui* bărbat?

— .Am zis să *mi-l dai!*

Mă împunge în coaste cu cârligul fals pe care l-a adus din apartamentul ei. îmi ridic mâinile în semn de capi

, j ,w atonul, dar sper să ara în iad!

¡n senin de victorie absolută şi se urcă pe ' i ro̧ soiul de scheme comice.

' '. ,nJ este din nou a mea! râde ea înainte să se trân- njp°* f* cinâPe'1 s* renunîe la cârlig- Cred că am 'J incâ o băutură. Tu mai vrei una?

n li cele opt cutii goale dintre noi şi răspund:

_ Poate nişte apă. Dacă o ţinem tot aşa, la opt vom ti

^leşnaP-

_ Este asta o problemă: Cantităţile abundente de somn snt bune pentru corp, şui?

- Cât se poate de adevărat! Bine, mai ia-mi una! O să ¡(iese panoul.

— Cureţi deja dovezile victoriei mele? Ce jucător slab eşti!

-Lia, tocmai am pierdut de trei ori. E cinci du- pi-amiaza. iar eu nu am nimic cu care să mă mândresc în ¿firi de faptul că te-am încurajat când ai certat-o pe Beave, im devorat tortul din mâna ta şi am mâncat şase felii de piua.

— Mie mi se pare că ai realizat destule.

— Nu la fel de multe ca tine.

Işi aranjează jucăuş părul şi ripostează:

— Păi, nimeni nu poate realiza la fel de multe ca mine. Am palmat un ton şi am ieşit furtunos dintr-o cofetărie.

Chicotesc.

— Nu cred că-mi voi scoate vreodată imaginea asta din cap.

Aduce pentru amândoi câte o cutie de cidru, iar eu abandonez strângerea jocului când îmi întinde una. Le desfacem împreuna şi luăm câteva ingh»*”" ri prelungi.

l(l))(*i„ i„.....*

».a te (*r/.itfireyfi*

(*-i cu ca?

.....r„ '.V ,rlnnr!1 —..... ¡"--«id.,

. ■" -«Iii frumoşi încredere de a te de v.l ° 1■ 1 l'3< ar da< ii fc *.ii* opri. În p|U(i, ai bifat încă „ni,i .'*

lu^<nle <|C PC lîM.1, D,N*

Iţi atninteşti < <• c p< lr,l,î>

Ul, inii auiintesc toiul despre line, îi *r^pund în,llllh.* 1 (1 • l<* enumera: H ceva < are te face să te simţi frumoasă I' 1 Ui« , ui f.II în ,is|U < H prind şt c u < umpâi atiirik Nu ci ai fi wvin nevoie, dar vrid cri ţi place, st îmi place şt nuc.

*><• itiioşcşic în obraji.

A doua ;i ioM crearea unui cerc de persoane de Încredere. l i bine, m.i .II pe mine, şi cred cri zilele trecute tc-ai aptopiat şi de Kclscy, I <>i 11< >i Myla, şi ai început şi un duh d< tricotai, l< un început grozav,

< luai cri! lini place mult de ele. Sunt <lc gaşcă.

A 11 <l.l *ci* a sa pet i e< i <> zi spunând da. I rebuic doar să spui ora şi locul, lai eu iţi voi li tot timpul alături.

laisri mri sri recupcK / din munca pe care am amânat o şi apoi vom lacc o zi <lin asta.

la o mghiţiliirri din băutură şi işi strânge picioarele h piept.

\ patra ci a sa te aperi singura, *l i* bine, o poţi bila şi pe asia penii u cri, la naiba, l .ia, asirizi ai luat lumea cu asalt şi a tosi al naibii de iiimiloi sa te vad! Am rămas mască de uimire.

Mulţumesc' Al .mi simţit bine. Se uită în altă parte Şt adaugă NII pot sa creţi ca siritcn acolo şi a lîtsat-o sri spună Iuti mile alea despre mine. \rată doar cri poate mi era cu advxriiai îmlirigosiit dc nune. >i cred cri nici cu nu eram

nuAeeVCel puţin, nu în ultima vreme. E greu să de cineva când nu te tratează ca şi cum te-ar p^tefOSO cuvintele, cum a făcut el, dar nu le-a dove- \u3tPona din dragoste. E vorba de lucrurile mărunte, Relegi- Lucrurile pe care nici nu le observi până nu sunt

.c Cum ar fi... cum ar fi să ai în casă cafeaua mea prefe- •i pentru ca ştii că nu pot să beau altceva. Brian nu a făcut ^xbta^-

^Eu nu sunt dobitocul ăla. Şi nu aş vrea să bei nimic

âltceva.

ji fac cu ochiul.

Schiţează un zâmbet.

— Cred că alegerea mea de azi coincide şi cu a cincea sarcină: să-mi urmez, inima. Este înfricoşător să rupi o logodnă, pentru că nu vrei să dezamăgeşti oamenii sau să răneşti sentimente, dar aşa am simţit, pricepi? După ce am discutat cu fetele, lucrurile mi s-au părut ciudate, nepotrivite. Iar apoi, când Brian nici măcar nu m-a apărat, mi-am dat seama că se terminase.

—- Mă bucur că ţi-ai ascultat instinctul'.

Işi sprijină capul de canapea şi mă întreabă:

— 11 urai?

hui termin cidrul, înghiţindu-l destul de rapid.

Pe Brian? Da'. 11 uram' Cu furia a o mie de bărbaţi.

— Stai, chiar aşa de tare îl urai?

Aaă... da, Lia! Singurul motiv pentru care am încercat să mă înţeleg cu el a fost de dragul tău. Nu pentru că am crezut că am putea fi prieteni sau pentru că c un băiat bun. lotul a fost pentru tine.

Mă priveşte în ochi şi-şi umezeşte buzele. Aş vrea să ştiu la ce sc gândeşte. Nu mi-ar mai fi atât de frică să fac o mişcare... când va fi momentul potrivit, desigur.

— Trebuia să-mi fi spus!

Clatin din cap.

— Nu voiam să le influenţez. *Sentimentele melc ¡n* această privinţă nu ar fi trebuit să fie luate *în considerare*

— *Dar,* Breaker, dacă m-aş fi căsătorit cu Drian, nu ar fi fost ca şi cum unul *dintre* fraţii tăi s-ar fi căsătorit cu cinei? pe care *îl urai?*

Nici pe departe. Dar o înţeleg.

— Da şi nu.

Aici aş putea să-i explic ce înseamnă pentru mine să o iubesc, dar c prea devreme. Ştiu asta, l-aş putea oferi o mostră, probabil.

— Lia, dacă am învăţat ceva din scurta şi chinuitoarea ta logodnă cu Brian, asta este: te iubesc prea mult ca să nu mulţumesc să te iubesc mai puţin.

— Ce înseamnă asta?

Ce derutată şi rătăcită pare acum!

— înseamnă că singurul mod în care voi fi fericit dacă te căsătoreşti cu altcineva este dacă eşti dedicată *100 v* lui şi numai lui. Dacă te-ai căsători cu mine, în niciun caz nu te-aş putea împărţi cu alt bărbat, fie el cel mai bun prieten, fie nu. Şi nu m-aş aştepta ca soţul tău să nu te iubească cel mai mult pe lume.

Pentru că, dacă te-ai mărita cu mine, aş fi amândouă. Cel mai bun prieten şi soţ. Punct.

Işi fereşte privirea, şi nu pot decât să sper că ceva se declanşează în mintea ci aia frumoasă. Acum ştiu că nu aş putea renunţa niciodată la ea. Asta e dragostea.

Nl) 5W CUM SĂ MĂ COMPORT CÂND ROSTEŞTE LU- n Jc genul ăsta. w

caprivanţi îmi spun că întotdeauna ar trebui sa hu pusa pe primul loc, şi asta e ceea ce mi-am dorit mereu .)Uj je |j Brian. E singurul lucru pe care i l-am cerut, iar Breaker nii-l oferă cât se poate de uşor.

„Dacă te-ai căsători cu mine, în niciun caz nu te-aş putea împărţi cu alt bărbat, fie el cel mai bun prieten, fie nu. Şi nu m-aş aştepta ca soţul tău să nu te iubească cel mai mult pe lume.”

îmi cobor picioarele pe podea şi beau restul de cidru.

- Mai vrei unulr îl întreb în timp ce mă îndrept spre bucătărie.

— Sigur’. îmi răspunde, dar îi simt tremurul din voce.

Nu ma deranjez să-l întreb care e problema, pentru că ştiu deja. E îngrijorat că îmi înec amarul în băutură, dar nu-i

aşa. Încerc să înec emoţiile intense care-mi zvâcnesc prin minte de fiecare dată când se uită la nune. Sunt conştientă

' ă ru <unr *ce** c re i-a cerut *şi* fie *prietenul* meu - n
rmu prieten în urmi < > tâtu am. *iJc Asemene* strntă *f i tff^/^i. cumnatele lui nu* cred că e gen ii de bir- *IfAt t Are şi* v: *implice intr-o* relaţie. Aşa că trebuie să irce'ez mt *iriAi imA'/inez lucruri.*

lotuşi. * .'u ţ>of că mi *scot din* cap imaginile despre curii *h>* •■ *sex* oral unei femei.

Cum preferă să i fie supt penisul.

Cum şi ar trata femeia, ca şi cum e preţioasă.

Şi nit i *nu* pot să nu mă gândesc la cum arata ochii lui în pai Sunt mai întunecaţi? Mai *limpezi'*

Ca să nu mai spun că felul în care îmi spune cu neruşinare cât *de frumoasa* sunt... începe să mă tenteze, pentru că nu aşa ar trebui să mă uit la prietenul meu. Nu ar trebui să am at este idei, aşa că, dacă trebuie să folosesc alcoolul pentru a mă ajuta să mi le stăpânesc, atunci asta voi face.

I ieslat o cutie şi i-o dau.

I lai să ne uităm la o emisiune! ii propun. Sau ia un film. Ne putem una la */he I hm Mim.*

Ieşti sigură că nu vrei să mă anihilezi intr- un alt joc de societate?

A
Încert să ţi salvez mândria.

(,c grijulie eşti!

la telecomanda, iar cu beau din cutia mea. începe sa ma ia du cap, şi exact asta mi doresc. Ma bucur de toată nebulozitatea.

O, am înregistrai nişte reluări din *Parohi,* în caz ca vo i să joci! zice şi ridică (lin sprâncene la mine. Ic bagi?

Ştii < .1 întotdeauna mă bag.
Bine!

Îmi fiice tu ochiul şi apoi ia o înghiţitură marc din băutură. *» *

I —yx

v- i± Je ort. încât aproape tac pe mine.

cum aŞ putea să ghicesc lingura de la

E' < ridoue de râs pe podea, printre curiile goale de

— Pentru că mănânci lactatele cu lingura, replică el. r—-ne nodea. cu braţele desfăcute, uitându-se în sus la

tcccl i s-a ridicat câţiva centimetri, aşa că ii văd abdo- acad superb

— Ai fi putut spune lingufurculiţă. Ţi-ai pierdut

— Sunt beat contracarează, apoi loveşte cu piciorul câ- ?£T2 cutii. Şi tocmai am mâncat o gogoaşă, aşa că mintea sn-nri funcţionează cum trebuie.

Aia prăbuşesc pe podea şi mă târăsc până la el. iar părul âni cade pe obraji în timp ce-i privesc chipul zâmbitor, întind mâna şi-l bat uşurel pe obraji.

— Înainte erai foarte isteţi Ce s-a întâmplat cu tine?

— Tu şi băuturile tale, răspunde el chiar înainte de a mă cuprinde pe după mijloc şi a mă răsuci pe podea, lângă el.

— X-am băut chiar atât de mult.

— Am băut zece cutii de fiecare.

— Pe parcursul a... zece ore.

— Lia Fairweather-Fem, nu au trecut zece ore. Şi am dat gata trei în ultima orâ, deci... suntem beţi.

— Poate eşti tu beat, dar eu nu sunt.

— O, dar Ridică-te în picioare şi mergi în linie dreaptă! Uşor’, declam, apoi mă rostogolesc pe o parte şi mă împing uşor în picioare.

Itefe

El se sprijină de canapea ca să mă priveai /
Şi spun:

7 Priveşte aceasta superbitate! încep să merg, Jar *îmi tremură picioarele ij j* ecBilibrul, Jupă care *aproape mă izbesc de tab*$_{ljr}$*2* lnsula din bucătărie, *facânclu-l pe Breakcrsăleşine* Bine, sigur, nu eşti beată!

Nu e vina mea, ripostez, şi mai trag o gura de aer.

— Nu e? Atunci, cine îti operează picioarele?

—' Eu, dar... e vina sutienului meu. îmi blochează Rele să ajungă la degetele de la *picioare* şi din cauza asta e greu să merg.

— Uau, asta da raponament ştiinpfic!

— Păi, încearcă tu să mergi cu sutien! i-o retez înainte să-mi deschid sistemul de prindere al sutienului şi apoi sj-| ! scot de tot. Arunc sutienul la Breaker şi adaug: încearcă 9 tu!

Se uită în sus la mine, cu sutienul în mână, apoi privire« coboară pe gâtul meu, peste claviculă şi ajunge la sâni, unde sfârcurile se lipesc, întărite, de albul tricoului.

— Asta a fost sexy, Lia! Işi umezeşte buzele şi apoi îmi examinează sutienul, zicând: Foarte *sexy!*

Privirea-i cade din nou pe sâni, şi simt cum mi se duc naibii toate inhibiţiile în vreme ce-mi scot pieptul în afară şi spun:

— încerci să-i vezi mai bine?

Da! îmi răspunde el cu un zâmbet neruşinat.

— Ei bine, încetează!

Dau să-l lovesc cu *piciorul.*

Asta e o treabă serioasă.

Inspir adânc şi *îmi desfac braţele în lateral.*

— Urmăreşte-mi cum *nr-?* cu frumuseţe şi grape!

Jj$â vedem!

' Mfâ atunci când mă aw mai uit pe furiş la el mea se Cu^tcca, .\ .

,lisiniiînci ramaşi tara sutien.

' p m un picior *n celuilalt şi înaintez, fără să ratez ni- ias$i dovedind că, de fapt, nu sunt beată.

1,1 Ha! exclam când termin. Ţi-am spus că sutienul era jevini-'

$cuuuteşte-mă! face în timp ce se ridică.

A fost doar n0fOc Pun pariu că pot să merg drept cu sutienul ăsta pe taine’-
- 0, chiar aşa?

- Ştiu sigur.

Aşazâ sutienul pe braţul canapelei, îşi scoate tricoul şi-l aruncă intr-o parte.

Salut, pectorali!

— Aăă, ce faci?

— Îmi pun sutienul, îmi răspunde, apoi întinde mâna după el şi încearcă să-şi treacă braţele printre bretele. La naiba, de ce e atât de strâns?

— Aăă, poate pentru că eşti mult mai mare decât mine.

Are un braţ trecut printr-o bretea, dar se tot răsuceşte, încercând s-o apuce pe cealaltă. După câteva răsuciri, îşi propteşte o mână pe şold şi se întoarce spre mine.

— Poţi să mă ajuţi naibii, în loc să te uiţi la mine cum alerg în cerc ca un câine care încearcă să-şi prindă coada?

— De fapt, prefer doar sa mă uit.

Cu un mârâit, îşi scoate sutienul şi apoi îl pune cu spatele în faţă, astfel încât partea din spate a sutienului îi trece peste sfârcuri. Cum eu sunt mult mai mică decât umerii lui lăţi, braţele îi sunt aduse în faţă, trase de bretelele sutienului.

Se uită în jos la propriul corp şi apoi dir, la mine.

— Ştii, nu prea cred că mă prinde.

' VUNAN W(JI$_{NN}$

^{Sc}« ™ > hoho, d_c . 1

~ ^*»1 Şi altele t^i'“"^{4}" Op. I

- Atone, hai $_{şi\ ttnil<}$ *

începe

lor mele. [1]

-C'$^{?}$ chicotesc. Decehaia^ '^{S} -Amvăzuţofată$_{TOrMnddBprtiffl}$^ nuanţa perfecta pentru buze s-ar potrivi <• Nu-i adevărat? $^{U\ Cta}$ ’

-De ce te uiţi la tutoriale de machiaj pe T_{lkl},

- Nu le caut. Apar, pur şi simplu. Fata avea un ,' Boston. Cred că se numea Mikayla, A fost foarte di^' " că m-am uitat la câteva dintre TikTokurileei

. . w Ţ . ^{rara}ni$i])*

De fapt, te inspira. Işi trăieşte viaţa aşa cum pofteşte S acum ştii să-ţi asortezi rujul cu sfârcurile. Cu plăcere' Apoi îşi desface braţele şi merge în linie dreaptă, du-se drept tot timpul.

— Ştii că asta nu se pune, nu? Nu porţi corect sutienul

— Aăă, pentru că nu e destul de mare. Ridic din umeri.

— Nu-i problema mea.

— Atunci, ce naiba-i asta? Ce fac?

— Tu să-mi spui, tu eşti cel care şi-a luat sutienul pe ei

— Ridicol! exclamă, după care şi-l dă jos şi apoi îl anina spre faţa mea.

Ţesătura mă plesneşte peste obraz, *facându-mâ* sa icnesc şocată.

— O, Doamne, *puteai să-mi scoţi ochiul!*

— Ce teatral!

— *Pun pariu că am o urmă roşie!*

Mă prind de obraz şi-l *pipăi.*

— Moarte *prin sutien,* asta *e o noutate!*

sw-uu-mă, domnule! Nu am nicio îndoială că ^'au întâlnit creatorul din cauza unui sutien fobncatiCel mai probabil conceput de un bărbat care ■P . nicio idee despre daunele pe care i le poate provoca o interioară distructivă unui suflet neştiutor.

_ jţi dai seama că sutienul este o alegere, nu?

Rânjetul lui îmi spune că doar mă tachinează, dar asta nu ^împiedica deloc.

-0, sigur, corect, sutienul este o alegere, aşa că, dacă apuca să ies cu sânii la vedere, crezi că nu voi primi plângeri pentru sfârcuri erecte sau că dezvălui prea mult?

jşi bagă mâinile în buzunarele pantalonilor scurţi şi rispunde:

— Din partea mea, nicio plângere.

— Bleah, perversule!

Merg în bucătărie şi mai iau câte un cidru.

— Nu se poate aşa ceva'. Cred că s-ar putea să vomit.

— Sau s-ar putea să te ia somnul. Eu prefer somnorosul. Le desfac pe amândouă şi îi dau unul. Ciocnim şi apoi ne

aşezăm pe canapea, cu umerii lipiţi în timp ce ne uităm la televizor.

După o înghiţitură, spun:

— Ştii, nu există altcineva în afară de tine cu care aş vrea să-mi petrec timpul după ce am anulat o nuntă şi m-ain despărţit de logodnic.

Îmi sprijin capul pe umărul lui.

— Valabil şi pentru mine, Lia'.

Luăm amândoi câte o înghiţitură.

- Când m-ai văzut prima dată pe holul căminului, te-ai ti gândit vreodată că o să ajungem aicir \ ecini, cei mai bum prieteni, lipiţi unul de altul?

Aăă... nu atunci, dar, după noaptea aia în bănuială. [1]

— Cum aşa?

■ Pur şi simplu ne potriveam. Ca atunci când lumea *plecase de la scrabble în seara aia, iar* noi am râ^. *singuri. Am simţit că piesa mea de* puzzle lipsa fusese la locul ei.

— Şi eu am simţit *Ia fel.*

Ne ducem amândoi băuturile la gură şi *sorbim lung.*

— *As fi pierdută fără tine,* Breaker.

— Şi eu fără tine.

— Nu pare a fi aşa, ripostez, uşor morocănos. Tu ai enorm de multe lucruri. Afacerea ta, o legătură familialăpu- temică şi cumnate foarte amuzante. Ai promisiuni, o comunitate alături şi extrem de multe oportunităţi.

— Şi tu nu ai nimic din toate astea? mă întreabă, tonul său sugerând că se gândeşte unde vreau să ajung cu asta.

— Te am *pe tine.* Construiesc un cerc. Şi am o slujbă pe care o ador, dar nu ştiu, simt că tu ai mult mai mult.

— Ce am eu ai şi tu. Ştii că Huxley *şi JP te* tratează ca pe o soră. Şi ri-ai *construit* afacerea de la zero, nu muiri oameni pot spune asta. *Sentimentele astea* izvorăsc din faptul că nu ai părinţii alături?

— *Cred că* da, *oftez. Doamne, crezi* că *voi trece vreodată peste asta?*

— Nu, nu *cred că pierderea părinţilor este ceva peste care treci, cred că este* doar o rană *delicată cu care înveţi sa trăieşti.* Va dura *ceva, dar va deveni mai uşor de la o zi la alta.*

— *încă îi mai simt uneori, spun încet înainte de* a *lua încă o înghiţitură mare din cutie. Noaptea, când mă* simt singură în apartament, uneori îi *simt că sunt acolo, veghind asupra mea.*

Ch^rSttnt î^ntotdeauna te veghează. Şi ştii, când te ..singură, poţi veni oricând la mine. Pentru asta sunt WT

Jjci'

Ştiu ca eşti.

¡şi strecoară braţul pe după umerii mei şi mă trage mai

jproâpc*

Breaker, tu eşti foarte important pentru mine!

— Şi tu eşti importantă pentru mine, Lia. \la îndrept de spate şi îl privesc în ochi.

— Adică... ce m-aş face fără tine?

— Eu încerc să nu mă gândesc cum ar arăta o zi fără tine.

Ne privim unul pe celălalt, iar ochii mi se îndreaptă către hp lui în timp ce un zâmbet mi se lăţeşte pe buze.

— De cc zâmbeşti? mă întreabă înainte să-şi termine băutura şi să lase cutia jos.

11 imit şi las şi eu cutia pe măsuţa de cafea.

— Eşti departe de tipul pe care l-am cunoscut în facultate. Iţi aminteşti de omida aia care îţi crescuse pe buza superioară? Atroce!

— Hei, au fost câteva fete cărora le-a plăcut!

— Amanda Fulton? Da, pentru că îi plăcea orice tip cu două sfârcuri şi un penis, trecea cu vederea blana de sub nas.

— Pentru ea sfârcurile chiar erau o cerinţă?

li împing faţa cu palma, facându-l să râdă.

— Sunt obosită.

Casc larg.

— Pentru că am băut prea mult, replică el.

— Păi, eu vreau să merg la culcare.

— Atunci, du-te la

Se sprijină de canapea şi îşi duce ambele mâini după cap. – Mă duc, spun şi mă ridic, clătindu-mă. Mai

buie să merg la

întâi tre-

Ă

Pornesc spre dormitorul Im, iar ei wrr/î

— Unde crezi că te duci? A^namentnl tâa e în
holului.

— Dar parul confortabil e chiar aia. M •./.."
z

li fac cu mâna şi apoi mă îndrept spre ba;a pnr.cpi á unde îmi vad de treburi şi mâ spăl pe dinţi.

Nu mă mai deranjez să-mi aranjez pâr:-. perzr; c¿ t Ora un dezastru. .Mă duc h patul lui sí mâ sui în astemurnrik coroase. Da... asta e perfecţiunea.'

Intr-un an, de Crăciun, Ereaker mi-a cumpăra: ace.ei cearşafuri ca ale lui pentru că i-am spus că per şi simpL e ador, dar, nu ştiu din ce motiv, pe patul meu nu-mi daj aceleaşi senzaţii. Cred că este de la saltea. Asta, plus rapr_. câ patul lui miroase ca apa sa de colonie, care ar putea tace pe oricine sa vrea sa se scufunde adânc în ele.

— Simte-te ca acasă.' îl aud spunând în timp ce se miseá prin baie.

— Nu te supăra dacă te ascult.'

Mă mut în mijlocul patului şi mă întind pe ambele perne, lăsându-i nişte opţiuni *foarte* limitate. întotdeauna spune că sunt un porc în pat, aşa ca ar fi bine sa mă ridic la înălţimea afirmaţiei.

II aud cum trage apa la toaletă, urmat de sunetul de spălat pe dinţi. După ce stinge lumina din baie, vine în dormitor şi coboară jaluzelele automate – ceva ce eu nu am în apartament la mine cufundând camera intr-un întuneric deplin.

Patul se afundă din cauza greutăţii lui, făcându-l să alunece spre mine.

— Mi-ai luat perna!

Trage de ea.

— I lei, o foloseam eu!

Nu poţi să Ic foloseşti pe amândouă! se plânge el.

Pot sa fac cc vreau. Eu ani ajuns prima aici.

— Da. dar e patul meu.

Trage din nou, dar o ţin strâns.

— Bine'. Dacă ai de gând să te comporţi aşa, atunci nu am de ales decât să fac asta!

îşi strecoară braţul în jurul mijlocul meu şi-şi trage corpul lângă mine, astfel încât să poată împărţi perna cu mine.

— Vrei să spui că asta-i o pedeapsă? Pentru că nu pare aşa.

Acum chiar mă bucur de căldura lui.

— Va fi atunci când mă rostogolesc în mijlocul nopţii, iar tu cazi din pat.

— Şi se mai spune că a murit cavalerismul.

Chicoteşte.

— Dacă ai fi iubita mea, atunci, da, te-aş lăsa să faci ce vrei. Dar nu e cazul. Eşti doar cea mai bună prietenă a mea care mă provoacă.

— Ie provoc, uau! îl tachinez. Vrei să-mi explici în ce fel e diferită îmbrăţişarea asta? Pentru că mi se pare că mă îmbrăţişezi ca pe o iubită.

— Nu! Asta e prietenoasă. Dacă ai fi iubita mea, mâna mea ar fi în cu totul alt loc.

— Of, bărbaţii, întotdeauna vor să-şi bage mâna între picioarele unei femei!

— Nu la asta mă gândeam.

— O, scuze, ţâţe!

A

îmi dau ochii peste cap, chiar dacă el nu mă vede.

— Nici la asta nu mă gândeam, îmi şopteşte.

— O... ăăă... crăpătura fundului? Nu e prima mea alegere, mi se pare că e sufocant pentru mână, ilar fiecare cu treaba lui.

Chicoteşte uşor, iar eu îl simt cum dă din cap în spatele

meu.

— Greşit din nou!

— Ei, arunci să ştii că *habar nu am în* ce alt k bagi *mâna! Adică în gură, dar pare un pencol* d_{eSJ}^‘

— Eu nu mi-aş băga mâna în niciunul din locu$_n$^ * spune el în timp ce îşi *plimbă încet mâna peste buru* facând-o să se lase în *jos sub* atingerea *lui. Vezi* vorba de atingerea *evidentă, ci de cea subtilă.*

îşi lasă mana să *alunece până la porţiunea de piele abdomen expusă şi îşi plimbă foarte uşor degetul pesteta*

— Aşa aş *atinge-o. Destul de uşor cât* să ştie că suntajq dar nu prea mult, ca să nu *creadă că vreau mai* mult.

— Oh? *exclam, cu răsuflarea întretăiată, pentru că, lis*^ *ce bine e! Brian, ăăă... nu m-a atins niciodată* aşa. Aup$_{fq}$ era *genul care să se cuibărească.*

— Pierderea lui! replică Breaker, care continuă sâ ş plimbe degetele pe *pielea mea.*

— N-a făcut *niciodată multe cu mine. .Mă* face să mâ întreb dacă *de fapt nu mă considera atrăgătoare.*

— Imposibil!

Degetele i se joacă cu tivul tricoului meu, alunecând uşor sub el.

— Eşti atrăgătoare, *Lia!*

Vocea îi devine *mai slabă, cu buzele aproape de urechea mea, în timp ce mâna îi alunecă încă un centimetru sub tn-* cou, *facăndu-mi corpul să se încălzească.*

Stau întinsă aşa, *uimită şi incapabilă să mă mişc* prin ceaţa alcoolului care îmi *amorţeşte creierul. Mă tot gândesc ce face? Chiar mă atinge ca un iubit? Dar, în mintea mea,* vreau sa se mişte *mai repede.*

Nu ni-am simpt *niciodată dorită, reiau în* timp ce palma lui *caldă ini se lipeşte acum de burtă, cu mâna* toată sub *tricou.*

pentnx d nu 11 ^ost cu bărbatul potrivit, ripostează orpul mai aproape, astfel încât să-i simt calpi pe spate. Daca ai fi fost cu bărbatul potri- fi ştiut mereu cum să te trateze, ar eşti astfel încât rid.

doi pe bună suficient ca degetul mare să-i treacă ţ(jnaiiur peste pielea de sub sâni.

futu-i!

Căldura mă mistuie, iar obrajii îmi iau foc în timp ce ¿Jotnenul mi se strânge şi se încovoaie când îşi coboară jcrtnrina peste el, până ajunge la locul de deasupra taliei pantalonilor.

0 mulţime de furnicături îmi străbate venele în timp ce degetul lui mic trece de-a lungul elasticului pantalonilor. Inii muşc obrazul, iar pulsul îmi bate atât de tare, încât îl »din urechi.

- lotul la tine este atrăgător, Lia! adaugă în timp ce mă trage şi mai aproape, astfel încât fundul să mi se alinieze cu pelvisul lui.

Şi apoi, surprinzându-mă până în adâncul sufletului, îşi vâri degetul mic dincolo de talia pantalonilor. Gâfâi, pieptul umplându-mi-se de speranţa neaşteptată că va merge mai departe, dar înainte să mă pot gândi la implicaţii, îşi retrage degetele.

Atingerea sa este atât de uşoară, că abia dacă o percep, dar, când îi simt pieptul şi acel contact fizic cât se poate de discret, tot corpul îmi reacţionează, facându-mă să transpir.

— Mă faci să mă simt...

— Cum? mă întreabă în timp ce îşi duce mâna imediat sub sâni.

Degetul mare se mişcă în sus şi în jos, în sus şi în jos. trecând la milimetru pe lângă U- ' în care vreau să mă

Mângâie, *creând acest infern* atât *de profund în w* ; nicepe să mă doară.

I ânjesc după atingerea lui.

După mana lui.

Ca el să o ducă mai sus.

() acţiune pe care nu credeam că o voi don vreodată > la cel mai bun prieten al muu, dar iată-rnă aici, donndu-r mental şi implorându-l să mă întindă şi să mă facă să mă simt altfel decât goală în interior.

- Breaker! exclam, cu răsuflarea tăiată.

— Ilmm? face *el, mutându-şi* mâna înapoi în jos, astfel încât *vârfurile degetelor* îi alunecă sub talia pantalonilor mei.

Da, Doamne, da!

Du-te mai departe!

Atinge-mă, te rog!

Ochii mi se strâng în timp ce *pelvisul mi* se *saltă voluntar.* N-ar trebui să-mi doresc asta. N-ar trebui să am nevoie de asta. N-ar trebui să-mi *doresc* să mă *pierd în* acest moment. Asta e *alcoolul, nu? Pierderea unui* logodnic nu: Mă simt *singură.*

Sunt *derutată.*

Asta-i tot.

Nu inii doresc... Nu *rni-l doresc pe* Breaker. E cel mai bun prieten al meu.

Dar apoi *degetele i se târăsc* peste *piele* deasupra osu- lui pubian, iar *corpul mi* se mişcă, *arcuindu-se doi centimetri în* sus. Discret, dar ii forţează *degetele* să se ducă >i mai aproape.

Palpitând.

Arzând.

Sperând.

j r•u- mai mult. Şi, exact când cred că îşi va duce S_rc picioarele mele, şi-o trage înapoi spre mijlocul Gem, frustrată.

Aveai gând să spui ceva? şopteşte, cu buzele atât de fJâpe de urechea mea, încât s-ar putea să iau foc.

^Âiă... nu-mi amintesc, răspund.

_ Ba cu cred că-ţi aminteşti. Doar că nu vrei s-o spui. Degetele ii joacă pe burta mea, până la cutia toracică.

Spuneai că te fac să te simţi...

¡miumezesc buzele, tânjind după atingerea lui, dar el nu setmscx

Are grijă unde i se duce mâna, păstrând mereu controlul. - Spune-mi, Lia! rosteşte cu buzele lipite de urechea mea, provocându-mi fiori.

— Mă excită, recunosc respirând greoi. Mă faci să mă «nit... excitată.

— Pentru că eşti al naibii de sexy', replică în momentul în care vârful degetului mare îi alunecă pe pieptul meu.

— 0... futu-i!

— lisuse, ce sexy eşti'. îmi şopteşte în momentul în care pelvisul i se presează de mine, iar ochii mi se deschid de plăcere când îi simt erecţia pe fund.

0, Doamne!

F. la fel de excitat ca mine.

Degetele lui îmi lunecă pe burtă şi, de data aceasta. Iară ezitare, i se aventurează sub pantaloni, unde degetul mic se mişcă înainte şi înapoi, peste umflătură. Nu mă atinge acolo unde vreau să mă atingă, dar acum sunt mai excitată decât m-a excitat vreodată Brian.

Îmi doresc asta. Foarte mult.

O vreau. Vreau clilicrare'.

W. s<i nu aproape pc spate.

h_n J ,UU_FaC gri" că'<f:,Ciî *spun ceva sau "timu*

• datoare se va risipi. $i nu *vreau* să $_c Jrf*< la Ini o* S'Int

CeVa'Ca cum'" ca *cu,n a$ inc i ' dintr-un somn adânc şi întunecat,

un * ain stat cufundată mai bine dc un an.

Nevoită să îi ofer mai mult acces, mă răsu_C(..,

Noul unghi îi face strânsoarea să devină mai p_Uler pc măsură ce urcă înapoi pe abdomen, pieptul pa_r(^ C' umflă, iar sfârcurile mi se întăresc şi aştept.

Mă rog.

Sper că mă va atinge mai mult.

Că mă va atinge peste tot.

Cu ochii închişi, îmi ţin respiraţia, iar picioarele îmi mură în timp ce se apropie din ce în ce mai mult de sân.

Aproape, acolo.

Atinge-mă, te rog!

Probabil că îmi citeşte gândurile, pentru că mâna îi alunecă chiar sub sân, iar degetul mare îmi trece peste sfârc.

— Doamne! gem, şi spatele mi se arcuieşte în timp ce mi întind, arătându-i că vreau mai mult.

Vreau mult mai mult.

— lisuse *I Iristoase, ai cei* mai moi sâni! exclamă, acuir cu erecţia pe *piciorul meu şi cu* buzele *lipite dc* ureche. G mi-aş dori să le fac!

— Să te dezbrac *de tricoul* ăsta şi să-mi vâr capul între sânii tăi. Vreau să *le* testez greutatea *în mână,* sa-p *ciupea* sfârcurile tari ca piatra, să le sug *până ţipi şi* apoi sa *le* las semne cu dinţii. Vreau să te trezeşti a *doua zi şi să* vezi că în seara dinainte ai fost *posedată.*

p nUfd[c] nu se depărtează involuntar în timp ce pulsa- fi dintre ele devine o nevoie arzătoare. Vocea groasă ■[J] ' [i] _ *sexy* – a lui Breaker, cea pe care am mai auzit-o ' Secare gram de reţinere. O foloseşte

ţ>»[e c ıı ”ı ”r] .....

\|â aştept sa-şi duca mana înapoi în jos, dar, în schimb, [xrc]ce din [nou] degetul mare peste sfârc, şi din nou... şi din ficindu-ină să scot un şuierat.

îmi împing pieptul în mâna lui, dorindu-mi să facă ce j spus. Jar [se] retrage, ceea ce are ca rezultat un geamăt de frustrare.

— Breaker’. rostesc, cu răsuflarea tăiată.

— Ai nevoie de mine, nur mă întreabă cu o umbră de aroganţă în voce.

Chiar şi asta mă excită mai mult decât orice.

— Da, şoptesc, dorind să mă dezbrac.

Din fericire, trece dincolo de pantaloni şi apoi se aventurează intre picioare. Mi le desfac într-o anticipare delicioasă şi, spre deliciul meu, îşi trece două degete de-a lungul fantei. Nu apasă înăuntru, nici măcar nu încearcă să mă excite, doar le face să alunece pe pielea sensibilă. Aşa că ini le despart şi mai mult, facându-le să alunece înăuntru, unde simte cât de excitată sunt.

— Futu-il exclamă cu o voce atât de chinuita, ca îi simt huruitul pâna-n adâncul sufletului.

îşi scoate degetele, întinzându-mi umezeala pe abdomen, şi, când îmi închipui că se întoarce la sâni, îşi desprinde mâna de pe burtă, iar eu îl privesc fascinată cum îşi strecoară

degetele în gură, sugându-le. când le face să
Respiraţia rni se blochează i° *"'[r] printre buze şi spune:

QWN

Ce'ce te'' "da''' ™ *"* «PhO

" Incerc să mă controlez.

- Suntem... suntem beţi, aiurez, în spcrant1 ' m mai bine că am depăşit o limită cu cel niai i^U ° * al meu. >Un Pnet^

°ate, dar de prea mult timp îmi doream sâ te Poftim? întreb uimită. N-nu, nu-ţi doreai. Asu e ni i-ai arătat că pot să mă simt dorită.

— Da, Lia! zice, privindu-mă în ochi. Eşti al naibii dorita!

Şi apoi îşi lasă mâna să alunece înapoi pe sân, plimbân- du-şi degetul arătător peste sfârcul îndurerat şi ciupindu-l.

— O, Doamne! gem, şi mâna îmi cade între noi,churpc penisul întărit.

Nu se poate să facem asta.

Nu depăşim această limită.

Dar, simţindu-l cât e de tare în timp ce se joaca cu sfârcul, mă îndeamnă să fac ceva pentru care nu credeam că sunt pregătită. îmi scufund mâna sub pantalonii lui şi îmi plimb degetele peste boxeri, peste...

— O... Doamne! exclam, cu răsuflarea tăiată în vreme ce el continuă să-mi răsucească sfârcul. Breaker, eşti... eşn uriaş!

Şi chiar este.

Lung.

Gros.

Cu siguranţă cel mai mare *pe care l-am simţit* vreodată.

Degetele mele îşi fac loc *de-a lungul venelor prin* ţesătura chiloţilor şi înapoi *până* la cap.

„r,naîse accelerează, dar nu încetează să mă excite, ţlt'V' c- i ţ^xinvA' mult, mult mai mult, aşa că mă răsucesc com-

0parte, cu faţa la el. Abia îi disting faţa în întunericul r'c ii văd conturul maxilarului sculptat.

Sunt excitată, îl anunţ, de parcă el nu ar şti.

Şieu*

_ ¡ini doresc să mă eliberez!

_ Şi eu.

_ N-ar trebui să facem asta. Depăşim o limită.

Nu-mi răspunde în niciun fel. Işi duce doar mâna pe spatele meu şi peste pantalonii scurţi, strângându-mă de fund.

— Breaker, am nevoie să spui ceva! Spune-mi că asta depăşeşte limita!

— Nu am de gând să spun nimic ca să opresc ce se întâmplă. Niciun afurisit de lucru!

— De ce nu? îl întreb, cu inima bubuindu-mi.

— Cred că ştii.

Clatin din cap.

— Nu. nu ştiu, Breaker! Nu ştiu.

încă o dată, rămâne tăcut, şi tocmai când cred că nu are de gând să facă nimic, se răsuceşte pe spate. împinge păturile în jos şi apoi mă înşfacă. Dintr-o singură mişcare lină, mă saltă peste el, chiar peste penisul erect.

— Doamne! expir greoi.

Se întinde şi se aşază astfel încât să stau pe sculă.

— îţi doreşti o eliberare, Lia? Ia-o! mă îndeamnă, încrezător în sine. Foloseşte-mi scula!

Cererea este extrem de obraznică, de erotică, ceva la care nu m-aş fi aşteptat niciodată să spună, şi totuşi stârneşte ceva în mine. în loc să mă feresc, simt că-l ascult.

Iţi pilit (lll.l llHH'l» *III 11111/1 li n*ln 1(/ (

HIM uliincol pcMr creep«-

uviinţcu/i) din • u|>.

I w i nyii!

I ll liiHiielc p< mu

D.l Nn Ir . . . Ircuilt ""

N >HI.

I. IC lljllt Cil.

ridica în lIIIKl |)C pal lîH (lori, *cu* >j *cum nici* */h)* *’ deasupra Im. şi işi propteşte spatele de tăbliii pa^ “H â apaş pc sculil» (|ur poziţia nshi uni lacc sJ simt pfcs|1)|i(penisului gros pe clitoris.

Işi trece mana pe stih tricoul meu şi se îndreaptăspn ,l(l pe care il I.I în mânii şi îl strânge mulţumii, lini fas capul pe spate, i,u peh isul ini se avânta înainte, creând o fricţiuni •itât de delicioasa, încât repet mişcarea.

Ixact aşa! spune, degetul mare jticândii-i-se iciimcu stârvul. Câlârcştc-mi scula. I.ia! Vreau să te concentrezi h propria ţi plăcere. îmi dau drumul când o Iaci şi tu.

/,'/ ,/J *Jrumnl nhhi bni (iau* ,</ rzz? zMtriiisinul mi exciţi M mai rare.

Îmi sprijin mâinile pe umerii lui şi. în timp ev se joacă cu stanul, accelerez ritmul, mişcându-mi clitorisul ¡ieste penis şi adorând senzaţia şi presiunea intensa care pulsează în mine, în timp ce ma trage de tricou şi îmi suge sânul prin ţesături lini smulge un oftat când işi muta gura la celălalt sân, sugandu-l şi nuişcându-l uşor. *Tricoul* mă protejează suficient cât sâ ma frustreze, aşa ca trag de guler în jos, expu- nându-im partea de sus a sânilor. Nu se abţine deloc în timp ce-mi suge sânii», trecând de

la *unul la altul şi* folosindu-şi tot timpul dinţii.

I)/ strig, simţindu-mă timidă, dar şi nebună toto- dc parcă nu-mi pot stăpâni plăcerea.

* VJ vreau să o fac. Vreau să o las să iasă. Să eliberez totul. W f(Mt atât de frustrată, atât de închisă în mine, încât n)(j Breaker tocmai a scos dopul, iar eu mă las în sfârşit jtriini preţ de câteva clipe.

\|j frec şi mai tare de el pe măsură ce presiunea din- ,rt picioare creşte, iar jumătatea inferioară începe să amor- hm dau seama că eliberarea iminentă este la doar ,jtcva secunde distanţă.

Doamne, da! ii şoptesc când mă muşcă de partea la- icral.i a sânului, durerea transfonnându-se rapid în plăcere, ur atunci ii ghidez capul spre cealaltă parte. Mai mult! îl îmboldesc în timp ce uni trage tricoul mai jos, iar în camera liniştită se aude pârâitul materialului.

(¡ura lui îmi găseşte sfârcul şi îl trage înăuntru cu o singură mişcare. *La naiba, ce senzaţie incredibilă!*

(¡cm şi îi călăresc scula, zvâcnind din ce în ce mai tare.

(¡cine, tăcându-mi pielea de găină.

lini muşcă celălalt sfârc, rupându-mi complet tricoul, iar cu mă frec mai tare de el.

(¡ura lui este atât de delicioasă, mâinile îi sunt atât de atente, mintea, concentrată doar să mă mulţumească pe mine, nu pe sine însuşi! Este atât de sexy, atât de incredibil dc graţios, încât îl prind de ceata, îmi dau capul pe spate şi las plăcerea penisului delicios pe clitoris sa mă conducă dincolo de limită.

Futu-i, Breaker! strig şi îl călăresc mai repede, orgasmul străbătându-ină într-un ritm atât de rapid, încât tac tot ce-mi stă în putinţă să continui, să preţ; se cât mai mult senzaţia.

*J

neŞte « d Ince|*şi sadi'cl gen,,,

sW atât(1 "X

»*>ului său ‘ ”"’’.T"'a,ir A .

firi să 1 TO|0' «** pninrf > ■

priete“

«¿J* '3 Mil”! 5oPte5te * “P

h' saltă capul şi apoi se sprijină de tăblia paniia,. j_n -

Unericul nopţii, îi observ pieptul cum se ridica şi coly. – dar asta e tot.

Doamne, tocmai ne-am condus unul pe altul la orga^

Mie... N u-mi vine să cred.

Acum, că s-a terminat, mă simt de-a dreptul şocata.

Neştiind ce să mai spun, mă îndepărtez de el şi apoi fi Şoptesc:

— Pori să-mi împrumuţi un tricou?

— Normal! Pot să ţi-l aduc eu.

— Nu, e în regulă. Pot să-l iau şi singură.

Ală dau jos din pat, simţindu-mă atât de stânjenită, încât îmi *strâng tricoul rupt pe corp şi* mă apropii de şifonier, de unde iau un tricou şi apoi mă duc *la baie. închid* uşa şi mâ sprijin de blat.

Ce naiba am făcut?

Eu... Tocmai m-am frecat *de prietenul meu cel* mai bun până când ne-am dat *drumul amândoi.*

Sunt speriată.

Foarte rău.

Am depăşit o limită, una mare, şi *sunt destul de sigura ca* tocmai am stricat totul.

u ottvaie în uşă, urmată de:

^tli.eşâbmet

^süDt<ic!ocbine-

pa' *în?- Doar mă sch'mbam şi foloseam toaleta. Ies

.. .. .

1 ia,vTel sa vorbim despre asta?

Vocea îi este sinceră şi mă linişteşte. Nu la fel ca a băr- ^nilui care mi-a spus să-i folosesc penisul pentru plăcere.

e Breaker pe care îl cunosc. Breaker pe care îl iubesc. _

Pofám? întreb cu voce piţigăiată. Nu, sigur că nu. Nu e nimic de discutat.

îmi scot pantalonii şi tricoul şi mă îmbrac cu tricoul lui, rămânând doar în hainele... care miros exact ca el, fireşte.

Cu stomacul un ghem de emoţii, mă duc la chiuvetă, mă spăl şi apoi nici nu mă mai sinchisesc să mă uit în oglindă înainte să ies, pentru că ce rost are? Ştiu ce voi vedea – pe cineva incredibil de speriat de ceea ce tocmai s-a întâmplat.

Ies din baie şi-l găsesc ţinând în mână altă pereche de pantaloni scurţi.

— Hei! face el în timp ce îmi ridică bărbia, astfel încât sunt forţată să îl privesc în ochi. Eşti bine?

Schiţez un zâmbet, pentru că, dacă am învăţat ceva de la Brian în ultimul an şi jumătate cât am fost cu el, acel lucru este să ştiu cum să mimez un zâmbet.

— Sigur! Doar că sunt foarte obosită.

II ating pe pieptul gol.

— M-a epuizat. Vrei să mă întorc acasă?

— Nu. Se încruntă şi adaugă: Nu, vreau să rămâi aici, cu mine.

— Bine, voiam doar să fiu sigură.

Zâmbesc şi apoi trec peiâng·e|

^nă şi mâ opreşte. *m ' pUn ' o*

— Sigur eşti bine?

-Da.

Ştiu că nu e convins, dar îmi *dă drumul. Se ,i*

* . v . ijj i .

«n timp ce eu ma sui în pat şi mă strecor sub ** data asta, folosesc doar perna mea, rămânând lun$_{pt}$/ parte, în timp ce mintea îmi zboară pe coclauri. Cred$_{C}$J $_{r}$ mai mi-am stricat prietenia. Era uimitor când avea mine. M-am pierdut prea rău, prea repede, şi, în aed ment, nu mi-a păsat de nimic altceva decât de fricţiunea« căldura pe care le cream.

Chiar a meritat totul?

A meritat să stric prietenia asta?

După ce iese din baie, Breaker vine în pat şi se strecoară sub cearşafuri. Mă aştept să stea pe partea lui. dar mâ trage la pieptul său şi-şi îngroapă capul în părul meu.

Rămân cu răsuflarea tăiată, nesigură ce sâ fac în conti nuare.

Se cuibăreşte din nou.

Mă îmbrăţişează din nou.

Corpul lui îmi dictează parcă următoarele mişcări.

— Sigur eşti bine? mă întreabă, mângâindu-mi ceafa cu respiraţia lui caldă.

— Da, şoptesc, cu inima bătându-mi *năvalnic.*

— Bine! Noapte bună, *Lia!*

înghit în sec şi şoptesc:

— Noapte bună, Breaker!

Se lipeşte şi mai *mult de mine în timp ce* eu zac acolo, complet trează.

Nu CA Nu NE'*M FI AŞTEPTAT 377 jₙloc sâ adorm, rămân agitată, prinsă de braţul lui puter- ₙlc.|uptându-mâ cu bucuria pentru felul în care mă ţine atât aproape şi teama câ tocmai am stricat totul.

După ce adoarme şi işi slăbeşte strânsoarea, profit de ₓel moment pentru a mă da jos din pat, a ieşi din dormitor p j merge în apartamentul meu, unde rămân trează toată noaptea.

.4/ *iLit-o în bani Lia!*

Râu de tot.

Capitolul şaptesprezece

BREAKER

ZÂMBIND ÎN SINEA MEA ŞI AMINTINDU-MI DE NOAP- tea trecută ca şi cum ar fi fost acum un minut, îmi inund braţul într-o parte pentru a o aduce pe Lia aproape de mine, dar. când ating salteaua goală, deschid ochii şi găsesc parul gol.

— La naiba! mormăi în timp ce-mi apăs podul palmei peste ochi.

A fugit.
Ar fi trebuit să-mi dau naibii seama.

în acel moment – *Doamne, a fost uimitor!* -era chiar lângă mine.

Dar după, chiar dacă nu voia să recunoască, am simţit-o îndepărtându-se cât de repede a putut. /Mintal, a renunţat la posibilitatea unui „noi" şi s-a speriat de faptul că ar putea exista un „noi".

Mă ridic în capul oaselor în pat şi mă uit prin cameră după vreun lucru de-al ei. Poate, dacă am noroc, este în bucătărie sau în living cu ceaşca preferară *de* cafea, dar, încă o *dată,* nu simt mirosul.

\|i duc repede la baie când simt că o pulsaţie surdă în- ^¿-mibubuie la baza craniului, amintindu-mi de nenu- .^ttlecuui de cidru băute seara trecută.

nea să spun că s-au comis greşeli, dar pentru mine sein trecută nu a fost o greşeală. Singurul lucru no „ -i j ᵘ Pe care il ateste ca nu am discutat despre ce s-a întamnlaFo* - . - , "piar şi ca nu n-j-am urmat instinctul, pentru ca după aceea ea n ■ • ˢ~a ˢirn- ntimpacata cu sine.

Dar nu regret că am ademenit-o.

Nu regret că am muşcat-o de sânii ăia delicioşi

Nu regret cum îi simţeam crăpătura alunecându nV scula. nu pₑ

$i nu regret că am auzit-o gemând când a ajuns la orgasm. Mă spăl pe mâini şi merg în living şi-n bucătărie, dar ambele sunt goale.

Exact ce bănuiam. Aşa că, tară să mai stau pe gânduri, ies din apartament pe hol şi bat la uşa ei.

Aştept câteva clipe, iar când nu deschide, bat din nou.

Alte câteva secunde, dar tot nimic.

începe să se instaleze panica.

— Lia, eşti înăuntru?

Bat la uşă.

Linişte deplină.

La dracu ’.

Mă întorc în apartament şi-mi găsesc telefonul. Mă gândesc să o sun, dar, nu ştiu de ce, am senzaţia că va intra direct căsuţa vocală, aşa că în schimb ii trimit un mesaj, încercând să fiu calm şi să nu par lipicios sau penibil, chiar dacă aşa mă simt.

Breaker: 'Neaţa! $i eu. cave credeam cdvajrc^ ˢᵃ" l'ᵛ~ gdtesc micul-dejun! Se pare că am a cat

Ihiiptofcnul <lm »' ""

<u ni« IOIIIIKIC < .HI M im JI/'?«'I, l'lntul ni foi ţ.i 71111A K'i uit Iii ifk'lou.ilorinilu im i prun,... ttn niCHiij,

* "I 'l' IHh (• gulii, *hU rll (O/ nu* prmicMniciunr.hpunv.cin |bini(;| purii.

1'11(11 J yoptrw yi mi trec uiiinn prin pili.

(:<* uni lih ni?

I luxley y| |P uvciiii Jicphile, AHCHIII III li *trebuii* ij fl_u ^"III pih ifiiiil (|r cure IIVCII nevoie. Ar li trebuit %.i mi ţin niftinilc unixA. N nr li trebuii xA i rup tricoul yi Moniujc 'l<' «Ani.

Nnypii Jiu purtcn meu...

/ h//g/

(). IIIIII|IIIIICM , Jrnccl Miig yi mi yi inşliie telefonul, upoi vaj ui c un mexu/ Jc În eu.

/.///.• Ce ,11 b

Ma Mint iiţiihit Jc rJxpimxitl el l< |ci

i ii im oftul, m»l nyer cu burritoiil, lliiipmlcmil yi GIIGIII.I yi II hhpimJ În mesnp

tbvüket: \biMetibin tfhhhbh nn himtu kt fHhnl Je/tifi. HfH o/ /hMh[1]

litt: .V. n.h, *fi I'M,,Ht.it un hunit» pcutiu tuhtil Jqunf*

I 'nu.'

fbv/fkcr: ('c tii li IVHtf

rm *ntkw*

Ibvrtkrt /V/, 4 *ttt fi n f ut, < fi*

/ /W.^/ /. *HH* (VWÍ *Hh*

th^ftkrf IK n \ w *h* *1*

! (C oirc de cc nu cred?

^IHI pentru că-i cunosc programul, >i niciodată, >i . unui niciodată, nu arc o întâlnire dimineaţa de- f(m< SH,,pl[u] rni

funcţionează. Dacă are *o* intal- (rf ttl (liciiţii, este întotdeauna la mijlociii dimineţii sau Ipi .iiiiBi/i Dimineaţa devreme nu este în vocabularul ei. *Hruikrr: Mii minţii ţiu: Mir crezi cit te aţ minţii*

Da.
Chiar cred.

ANtt ţi filCC.

\„Kâ pot fie să stau deoparte şi să-i accept minciuna, fie j lin primat 1.1 < are .un fost întotdeauna cu ca şi să fiu sincer, (liniai uşoară cale de ieşire este să accept minciuna. Dar cele mai bune lucruri în viaţa nu suni niciodată uşoare, aşa ti ml hotărăsc să ii spun adevărul.

Hirakrn Dtipd ce s a întâmplat aseanf ai nunţi.

li ia catcva momente să răspundă la mesaj, dar, din Ieri circ. o face:

I în: l'uicni sil nu vorbim despre scara trccutâi

Ihrakcr: De ce, *regreţi?*

Ir rog, spune nu' le rog, spune nu!

I ia: bu... Nu ftiu. lireaker. .1 *fost... ciudat.*

Ibvakcr: Dau, nu mii satur sd aud asta!

*I.ia: Nu aşa.. Idicd... partea din timpul serii a fost, ri bine, a lost mniitoare, dar tu tfti *tu\ ţi asta face ca totulsd fie ciudat.*

Ihvakcr: . Ista am inţclcs, dar nu iincamiid cd trebuie sd te indcpdrtczi.

I.ia: Nu md indepdrtc:, îmi iau un pn de timp pentru a di Ucra te t a intdmplat. Adicd ' au '' '

*tnuhe unul despn altul în daai cdicray^^*

Breaker: NN am învăţat nimic, doar am confirm« ţinte de lucruri din mintea mea. Nişte ţâţe a! naibii dt care au gust divin.

Ştiu că nu ar trebui să o spun, dar nu vreau să presia că eu cred că toate astea au fost o greşeală, pentru^ nu au fost. A fost... a fost începutul a ceva nou, şi nu să mă feresc de asta.

Lia: Breaker, vorbesc serios!

Breaker: Da, şi eu. Întotdeauna am ştiut ca ai nişte sâni viitori, dar să-i şi sug? La naiba, a fost unul dinţi e iele mai fer. binţi lucruri pe care le-am făcut vreodată, şi încă iţi simt gustul pe limbă!

Lia: Eu... Nu ştiu ce să spun.

Breaker: Nu trebuie să spui nimic. Doar să ştii că nu t nmu de regretat, absolut deloc. Iar asta nu schimbă nimic. Sunt incâ al mai bun prieten a! tău. Mereu voi fi.

Aştept un nou mesaj, dar nu mai vine.

După ce-mi termin micul-dejun şi iau Ibuprofenul pentru a-mi combate durerea de cap furibundă, fac un duş şi apoi îmi verific din nou telefonul.

Nimic.

Aşa că mă hotărăsc să dorm pentru a scăpa de durerea dc cap. Mă trezesc o oră mai târziu.

lot nimic.

Cred că am dat-o în bară.

c-----1

— Graţie tuturor dovezilor pe care ni le-aţi furnizat şi profesionalismului echipei, am alcătuit un caz solid pentru a contracara procesul şi a o forţa pe Gemma să-şi prezinte scuzele prin intermediul mass-media, anunţă Taylor, avocatul nostru.

ma strânge de umărul îmbrăcat în costum, evi-

(Iciii fericit de veste.

ţ,u,pe de altă parte, abia reuşesc să scot un „lu-huuu!”

ţ)upăcem-am trezit din somn, am primit un mesaj de la HiLxley-credeam c∗ e Lia, ceea ce mi-a smuls un şir de în- jurituri-în care-mi cerea să vin la birou la ora două. Din flOincntceîmi solicita să pun piciorul în Cane Enterprises, ţpi-ani dat seama că trebuie să fie sfârşitul procesului.

Şi asta şi este, dar, având în vedere ultimele 24 de ore petrecute cu Lia, sincer, nu-ini pasă deloc de ce se întâmplă cu nebuna de Shoemacher.

— E fantastic’ spune JP. Are o declaraţie scrisă pe care ova citi?

— Acum lucrează la ea împreună cu avocatul, iar noi o vom aproba înainte de a-şi prezenta scuzele, răspunde Taylor.

— Te rog să mi-o trimiţi direct când o primeşti’, cere Huxley înainte de a-i întinde mâna lui Taylor. Munca ta la acest caz nu va trece neobservată. Mulţumesc, Taylor’.

— Plăcerea a fost de partea mea, domnule Cane’ răspunde Taylor în timp ce-şi închide servieta.

Ne oferă lui JP şi mie o strângere de mână înainte de a ieşi din sala de conferinţe, cu cei doi asistenţi după el.

Când se închide uşa, Huxley se întoarce spre mine. Strânge tare masa de conferinţe.

— Eşti mulţumit?

— Da, răspund, apoi mă las pe spate pe scaun, evident Iară să trădez genul de entuziasm la care se aştepta.

— Chiar eşti? întreabă JP. Pentru că se pare că cineva a trecut cu maşina peste penisul tău şi jeleşti pierderea.

— Mă gândeam că vei fi încântat să te întorci la muncă, spune Hux\ey. Apropo, ar trebui săorganiză.n o conterintf

nivelul întregii companii în legătură CU asta I Ptinem lucrurile la punct. Cei care nu pot particip j M vor fi rugaţi să participe online. '

trM)n1|

— Şi cu cred că-i o idee buna, spune JP. Darvreaij .

ce se întâmplă acum în mintea lui Brealcer. 1 reau Sa rru

ce nu-şi ridică pumnul în aer şi nu spune ura. aşa e

facut-o în mod normal.

Ambii fraţi mă privesc fix, iar expresiile lor reticcnte Şovăie deloc în timp ce rămân tăcut. După cateva secu^ I luxley spune:

— Ai dat-o în bară ieri cu Lia?

— Poftim? întreb, făcând-o pe prostul. Ce te-ar face sâ crezi asta?

— Bună observaţie! intervine JP, bătându-l pe *Huxleypc* spate. Frumos, deştept şi bun observator! De-asta e *la cârmi'*

— N-am dat-o în bară cu Lia, gem supărat.

Chiar dacă, da, am făcut-o, într-un mare fel. Mi-am verificat telefonul pe tot parcursul şedinţei şi niciun mesaj de la ea.

— N-ai dat-o în bară? întreabă JP, acum învârtindu-seîn jurul meu. Atunci zi-ini, ce-ai făcut ieri cu Lia?

— .Am petrecut timpul împreună. /Km mâncat nişte pizza. Am jucat nişte jocuri. Am băut câteva cutii de cidru.

— Câteva? HA! exclamă *JP. Uită-te* la pungile alea de sub ochii lui, I lux! Ţie fi se pare că a băut câteva cutii de cidru?

JP arată spre mine cu un pix pe care l-a luat de pe masă.

Huxley se apleacă în faţă şi mă examinează.

— Par îngropa ţi cu totul.

— Exact! face JP cu un aer teatral. Ceea ce înseamnă că a băut inult aseară. Deci, spune-ne, Breaker, câte cutii de cidru, mai exact?

x1 ; întreabă1luxley. Pentru tine e cam mult.

.....

plicişi cercurile întunecate de sub ochi. Şi uită-te

11,ii'E ciufulit, chiar dacă pare să aibă produse în el.

ipnneîn^şi-şi trece pixul pnn panii meu.

Xepieptânat,ceea ce este un rezultat al...

^eyîşi scarpină maxilarului şi spune:

Trecerii mâinii prin el.

Aha'. exclamă JP, facându-mă să vreau să-i ard un pUmn în hurtă Pentru cât de enervant e. Şi de ce ar avea DCIUI scufundaţi şi şi-ar trece mâna prin păr?

Huxley mă fixează atent. Cu îngâmfare, răspunde:

— Pentru că a stricat lucrurile cu Lia.

— Va înşelaţi amarnic, zic în timp ce mă las în scaun. A fost distractiv totuşi.

— Ne înşelăm? face JP, continuând să umble în spatele meu. Atunci, de ce porţi două şosete de culori diferite?

— Poftim? Mă uit în jos la picioare şi apoi înapoi în sus liJP, apoi adaug: Nu port şosete.

— Exact!

— Poftim? întreb, mai mult decât derutat.

JP face o pauză, după care se întoarce spre I luxley şi completează:

— S-ar putea să fi pierdut din vedere ce fac.

Cu ochii mari daţi peste cap, Huxley se uită la mine.

— Dă-mi telefonul!

— De ce? întreb, simţind că mi se formează broboane de sudoare la ceafa.

— Vreau să mă uit la el.

— Uită-te la al tău!

— Nu, vreau să mă uit Li al râu. pentru < j dreptate în legătură cu faptul că ai dat-o în |Mri atunci nu ai nimic de ascuns, nu? Flutură din <lf; .r aer şi insistă. Dă-mi telefonul'

— Da, bună asta! face JP, care acum ia loc lingi Hn Dă-i telefonul!

— Nu, e o prostie!

Îmi încrucişez braţele la piept, ştiind că deja m-au ¡r. .

— Ce e stupid e negarea ta! spune I luxley. Aşa d dj.rr nenorocitul de telefon sau recunoaşte că ai dat-o în hr;

— N-am dat-o în bară! strig, apoi adaug, mai lmisîː. Poate doar am complicat puţin lucrurile.

Renunţ, pentru că nu are rost. Işi vor seama, aşa ci h fel de bine aş putea să termin cu abuzurile lor, ca să reuşesc să-mi dau seama ce să fac cu Lia.

— Complicat! exclamă JP, plesnind masa ai palmele Ştiam noi!

lisuse, a băut multă cafea înainte să vină încoace'' E ¿1 naibii de enervant.

— Ce naiba ai făcut? întreabă I luxley, pârând enervat

De ce e nervos? Doar e viaţa mea, nu a lui.

îmi trec mâna *prin păr, iar JP* arată rapid spre mine.

— Vezi? Angoasă! Işi răvăşeşte panii, deci e tulburat. Am avut dreptate tot timpul. Uraaa!

— Nu spune uraaa! E destul de rău când o face Breakcr, îl admonestează I luxley. *Apoi se întoarce spre mine şi* continuă: Nu am timp să mă *prostesc cu line* până-p cresc coaiele să ne spui ce-ai greşit. O scot pe Lottie în oraş di seară şi nu vreau să stricaţi totul. Aşa că spunc-ne naibii, ca să-ţi putem zice cât de idiot eşti şi apoi să te ajutăm să găseşti o soluţie'

— Bine! gem iar. Ne am îmbătat aseară, ca s-a dus b mine în pat să doarmă, etikám luat-o în braţe şi cumva am uini$ub tricoul ci şi i-am atins sânii. Ea a gemut it de sculă. Ne-am frecat unul de altul cu hainele jr Jupa aceea s-a speriat şi a plecat în toiul nop- vf vorbit puţin dimineaţă, prin SMS, şi încă nu mi-a

Prostul dracului', face Huxley.

jp$c strânge de rădăcina nasului.

_ Ţi-am spus să nu faci nimic, iar tu ne-ai nesocotit în deliberat.

Cum crezi că ne face să ne simţim?

, |P. aici nu e vorba despre tine, mă enervez.

\i dreptate, ai dreptate'. JP se uită în ochii mei şi zice: ţp un tâmpit!

— Sunt conştient de asta.

\U cocârjez pe scaun şi îmi apăs fruntea cu degetele.

— Acum ce dracu ar trebui să fac?

—Ce-ar fi să nu ţi-o tragi cu cea mai bună prietenă? întreabă Huxley şi se lasă şi el pe spate în scaun. Permite-mi u te întreb ceva: Pe moment, i-a plăcut?

- Da. Era atât de entuziasmată, încât cerea mai mult. Dar, după aceea, s-a speriat.

— Probabil pentru că tu eşti singura persoană din viaţa ci şi îi este teamă că a dat-o în bară, spune JP, şi cred că are o perspectivă utilă.

Ştiu, şi eu sunt şocat.

— Futu-i, mare prost mai eşti', mă gratulează Huxley fi-am zis să nu faci nimic altceva decât să-i fii prieten.

— Da... ei bine, mai uşor de spus decât de tăcut, în regulă?

lini frec faţa cu palmele.

. r l 1 x n <» Hiiur Mai aks Jupa ce şi-a

— A fost imposibil sa n <» au u i i.

. . .»«În ubii de bine, iar cu doar la

dat jos sutienul, şi mirosea

naiba, o doresc'. _

— Ai auzit vreodată de răbdare? întreabă JP. Pentru că. dacă ai fi avut răbdare, acum nu ai fi fost în mizeria asta.

— Uau, mulţumesc că ai subliniat ce era evident'

— I lei! ridică JP din mâini. Nu te supăra pe mine' Nu eu sunt cel care a dat-o în bară, ci tu.

— Da, dar nu m-ajuţi.

— C), scuze! Am pierdut partea în care ne-ai cerut ajutorul?

Strâng din dinţi şi apoi replic:

— Ajutor!

JP se întoarce spre Huxley.

— Doreşte ajutorul nostru.

— Da, l-am auzit. Totuşi, nu sunt sigur că-l putem ajuta, spune Huxley, enervându-mă din nou.

— Pentru că i-am oferit ajutor ieri, iar el nu l-a acceptat, continuă JP. Şi nu e ăsta cel mai rău, când cineva îţi cere în mod specific un sfat şi apoi nu-l acceptă, mai ales când e un sfat bun?

— Ba e, face Huxley, frecându-şi gânditor bărbia. Nu sunt sigur că merită şi alte sfaturi.

— lisuse Hristoase! mormăi înainte să mă ridic în picioare.

Mi s-a luat. Mă bucur că mă pot întoarce la muncă, dar nu am de gând să asist la această tortură.

În timp ce mă îndrept spre uşă, Huxley strigă:

— frage-i-o!

— Poftim? îl întreb, aruncând o privire peste umăr.

Işi răsuceşte scaunul şi mă priveşte în ochi.

— Trage-i-o! Fă să-i fie imposibil să spună nu! Ai făcut deja pasul, aşa că împacă-te cu asta! Nu vă puteţi întoarce la a fi doar prieteni, aşa că arată-i exact de ce nu ar vrea sa fiţi doar prieteni. Trage-i-o! Trage-i-o tare! Trage-i-o

bine!

IP şi serate capul de după umărul lui Huxley şi

— Cre ie-mi. dacă o poate face pe Lottie să se indrăgos- aeasri ie el. minei ascultă-i sfatul'

JP îl strânge de umăr pe Huxley.

— Are dreptate. Aveţi prietenia. Acum arată-i de ce nu- ţi **poare rezista'**

— A zis ca a fost ciudat pentru ca eram eu.

— Atunci. îţi sugerez să-i faci cunoştinţă cu acea latură în. aşa cum i-ai făcut cunoştinţă cu latura sensibilă, de cel mai bun prieten. Ştii cum să ţi-o tragi, aşa că dovedeşte-o!

Ala scarpin pe ceafă şi întreb:

— Crezi că va funcţiona?

— Există un singur mod de a afla, răspunde JP. Dar, pen- tru numele lui Dumnezeu, folosiţi protecţie!

— Lau, mulţumesc pentru asta! spun în timp ce deschid uşa şi mâ îndrept spre lift.

Nu-mi place să recunosc, dar s-ar putea să aibă dreptate. Lia se simte în largul ei să-mi fie prietenă pentru că aşa mă ştie. Dar iubit? Să fim intimi? încă nu-mi acceptă această latură. aşa că la fel de bine aş putea să i-o prezint şi să o fac să se simtă cum doreşte.

Breaker: Ejti acasă?

Breaker: Poţi să-mi răspunzi sau pot să intru peste tine făcând orice naiba faci în apartament. Oricum, ne vedem diseară.

Lia: Sunt la o plimbare. Ajung acasă în zece minute.

Breaker: Te aştept.

Mii las pe spate pe canapeaua ei, purtând doar o pereche de pantaloni scurţi – trebuie să-i arat marfa, chiar dacă nu a ce- rut-o şi o ascult cum descuie uşa. Nu sunt sigur că se aşteaptă să mă vadă pe canapea, dar oricum, nu mă mişc nici de-al dracu'.

M-am gândit puţin la sfatul lui Huxley şi sunt complet de acord cu el, dar nu vreau să i-o trag imediat. Ar fi mult prea agresiv. Trebuie să o fac mai uşor, şi exact aşa am de gând să procedez.

Uşa de la intrare se deschide, şi apoi intră, cu căştile pe cap şi cu un strat subţire de transpiraţie pe piele de la cele 30 de grade de afară. Poartă o pereche de pantaloni scurţi roz şi un tricou cu Ştrumfi *pe* care sunt destul de sigur că-l are din adolescenţă. Când îşi ridică privirea, se bâlbâie din cauza şocului de a mă vedea aici şi-şi duce mâna la piept.

— lisuse, Breaker!

îşi scoate căştile şi-şi lasă telefonul pe hiatul din bucătărie.

— Puteai să-mi spui că eşti aici.

— .Am spus că te aştept.

— Păi, nu m-am gândit că la mine acasă.

Mă apropii de ea.

— Cum a fost plimbarea?

Privirea îi cade pe pieptul meu, dar şi-o ridică repede spre faţă.

— în regulă.

Îmi încrucişez braţele pe piept şi mă sprijin de perete.

— La ce te-ai gândit?

Mă scanează din nou cu privirea înainte de a se duce în baie.

Nimic în special.

— Ah, înţeleg!

<) urmez

— Deci nu te-ai gândit la felul în care ţi-am supt sânii **aseară?**

Se împiedica în uşa de la baie înainte de a se uita peste umăr.

— O, Doamne, Breaker!

— Ce-i? zâmbesc. S-a întâmplat, deci ar fi bine să vorbim despre asta.

— Nu vreau să vorbesc despre asta.

Intră în baie şi, când să închidă uşa, o împiedic.

— De ce nu? A fost atât de bine, încât rememorarea nu va face decât să te excite din nou?

Expresia îi devine furioasă, şi am nevoie de toată forţa interioară să nu izbucnesc în râs.

— Nu! Nu vreau să vorbesc despre asta pentru că a fost ciudat. În clipa asta, nu ştiu cum să mă comport în preajma ta, aşa că a aduce subiectul în discuţie nu face decât să înrăutăţească lucrurile.

— Interesant! Credeam că aducerea lui în discuţie îl face mai plăcut.

— Nu-i adevărat.

închide uşa şi porneşte duşul.

După câteva secunde, bat la uşă şi spun:

— Ai nevoie de ajutor acolo?

— Pleacă, Breaker!

Chicotesc şi mă duc spre dormitor, unde mă întind pe pat şi îmi vâr mâinile sub ceafa. Aştept câteva minute, iar când aud duşul oprindu-se, mă pregătesc. S-ar putea să fie ciudat pentru ea, dar am de gând să fac în aşa fel încât să fie mai puţin ciudat.

Uşa de la baie se deschide, iar ea intră în dormitor

purtând doar un prosop în jurul corpului. Părul nu-i este ud, dar picături mici îi curg pe piept.

- O, Doamne! strigă, împiedicându-se în IIS| i nului. Credeam că ai plecat.

— Lia, doar mă cunoşti mai bine de atât!

Îmi las privirea să călătorească în jos pe corpul ei M ¡N Poi în sus.

7“ limită nouă? lini place!

Işi dă ochii peste cap şi se duce la şifonier, de unde scoate ° pereche de pantaloni scurţi şi o bluză. Sar de pe pat şi rj duc în spatele ei exact când închide al doilea senar. Râmânt nemişcată când mă simte.

— Ce faci? mă întreabă în timp ce îmi plimb degetul pe gâtul ei.

— Aveai nişte apă chiar aici, răspund, vocea devenin- du-mi mai groasă decât de obicei de la o simpla atingere J pielii ei mătăsoase.

Se întoarce astfel încât să stea cu spatele lipit de şifonier şi cu faţa la mine.

— Pentru asta sunt prosoapele, îmi răspunde. Pieptul i se ridică şi coboară într-un ritm mai rapid.

— Se pare că asta ţi-a scăpat, spun şi apoi îmi mişc degetul de-a lungul claviculei. Şi aici.

— M-am şters în grabă.

— Da, de ce?

— Nu ştiu, îmi răspunde şi-şi umezeşte buzele.

— Păi, ai făcut o treabă de rahat, pentru că ai puţina apă şi aici, adaug în timp ce-mi mişc degetul peste umflătura sânilor.

Işi muşcă buza de jos în timp ce pieptul i se ridici» lip[1] de degetul meu. Iau asta ca pe un semn bun şi continui o înaintez. îmi mut mâna acolo unde *prosopul este* băgat sub braţ şi mă joc cu *el, să văd care i-ar fi reacţia.* Când nu spune nimic, tfii^ »»‘¡nr 4A »1 • • •. .-

__ Ce faci?

Te ajut sâ tc usuci. ^ta (‘aca nu cumva nu vrei să te \s ti mai mult

decât fericit doar să urmăresc.

J|U** w

_ De ce, ăăă, de ce ai vrea sa urmăreşti?

Şi uite aşa, intră în atmosferă. Mai uşor decât credeam, Jar tot vreau să mă mişc ca melcul cu ea, pentru că nu îmi Joresc sa o dau în bară. Am o singură şansă să o fac a mea, o blestemată de şansă, şi dc data asta nu am de gând să uit de răbdare.

— Pentru că, îi răspund în timp ce trag din nou de prosop, desfacându-l până la capăt.

Motivul pentru care este încă pe ea e pentru că îl ţin sus, şi, cu toate astea, ea nu face nicio mişcare să mă oprească.

— Aseară nu m-am uitat cum trebuie la sânii ăştia.

Şi apoi dau drumul prosopului, lăsându-l să cadă jos, între noi. Privirea îmi cade imediat pe sâni, şi mi se întăreşte instantaneu când o văd cu totul.

Sânii fermi, dar supli, cu sfârcurile roz-deschis, punctiforme, îmi tentează gura. Corpul i se curbează din talie şi se umflă uşor la şolduri. Micuţ, dar suficient cât să mă agăţ de el. Păsărică c dezgolită complet, ceea ce mă face să-mi plouă în gură, iar când îmi mut privirea înapoi la faţa ei, văd foamea pe care o are în ochii verzi ca smaraldul.

— Vreau să mă uit mai bine, îi spun în timp ce îi iau mâna în a mea.

— Să te uiţi mai bine la ce? mă întreabă, iar atunci o conduc la fereastră şi trag draperiile. Breaker! exclamă în timp ce se strânge la pieptul meu.

—- Sunt fumurii. Nu ne vede nimeni, îi şoptesc la ureche.

Asta pare să o relaxeze îndeajuns cât să îi strâng ambele mâini în ale mele şi apoi să i le ridic deasupra capului şi să i le lipesc de fereastra lungyână-n podea.

.....

''''lî»te|BÎrep^et,(|edataisamildi||.

''n cap *în* timp ce răspunde tremurând- *Da!*

‘ “ipimit că nu se mişcă, îi iau prosopul de lângă şifon;er n’ă întorc la fereastră, unde mă aşteaptă. Nu mă grâbes< mă grăbesc în timp ce consum cu privirea fiecare cenţi- metru. Această femeie m-a captivat din prima zi, iar faptul c* ma laşa să o văd aşa şi să o ating e suficient să nu facă u înnebunesc de dorinţă. îmi aşez prosopul pc mână şi păşesc în spatele ei.

— Doar te usuc, bine?

Dă din cap, aşa că îmi duc mâna acoperită de prosop în partea din faţă în timp ce îmi apăs pieptul gol de spatele ei. Mi-o mişc încet peste abdomenul ei şi apoi până la sâni. Când îi ating, capul i se răsuceşte într-o parte, iar un geamii slab umple tăcerea din cameră. Ală mut la celălalt sân şi am grijă să îi răsucesc sfârcul pentru a o face să gâfâie. Trag prosopul până la gât, unde o strâng *puternic, fără să o sufoc,* dar suficient cât să îi arăt că eu *deţin controlul.*

îmi apropii buzele *de urechea ei şi îi* poruncesc:

— Desfa picioarele!

— Breaker..., şopteşte *înainte să o simt cum înghite în sec.*

— Desfa-le, *Ophelia! repet, iar de data asta mă asculta.* Bună fată!

îi trag prosopul în jos, între sâni, *peste abdomen şi direct* între picioare. Capul îi cade pe *pieptul meu în timp ce geme.*

stăpânesc zâmbetul care mi se aşterne pe mut prosopul înapoi pe la burtă, doar pentru COWT corpul astfel încât fundul să-i fie drept în faţa ,nC3.1)ut prosopul la cele două globuri rotunde şi mă prefac c5 |e usuc, dar în realitate, le strâng uşor. fundul ei este perfect, şi voi fi un om fericit în ziua în t~jre voi reuşi să-l plesnesc. Dar nu astăzi.

Ii plimb prosopul peste piciorul stâng şi apoi pana sus, unde trec scurt peste păsărică, iar apoi peste celălalt picior, între timp, ea rămâne nemişcată, cu mâinile sprijinite de geam.

— Aşa! exclam şi arunc prosopul cât colo. Să vedem cum m-am descurcat!

Ii strâng ambele gleznele în palme, pe care mi le plimb mai apoi încet pe părţile laterale ale picioarelor, folosin- du-mi mai degrabă buricele degetelor. I se face pielea de găină pe măsură ce continui să urc până când stau în picioare şi mâinile îmi sunt pe mijlocul ei.

— Uscată până aici, o anunţ în timp ce-mi plimb mâinile pe abdomen, apoi, cu pieptul lipit de spatele ei, îi iau în mâini fiecare sân şi-mi plimb degetele peste sfârcuri.

— Futu-i! şopteşte, şi-şi lasă iar capul pe spate.

— Iţi place să mă joc cu sânii tăi, aşa-i? Când nu-mi răspunde, îi strâng sfârcul şi repet: Aşa-i?

— Da! răsuflă greoi.

— Mă gândeam eu.

îi strâng un sân, masându-l uşor în timp ce-mi plimb cealaltă mână până la gât şi o strâng ferm.

— îţi place şi când te ţin aşa, nur

Dă din cap lipită de pieptul meu, iar confirmarea mă excită şi mai tare.

‘Uur PUns!S* Pare că eşti „

L deVenflcat_ ? atâ-^/n a/ Un mâna la gât an3 . . i,n

di r C3nd Cealaltă " c°boară pe? ' 'U3Xi tarulcu ^i

la locul dintre pid»^^''^

a mă bucur *de cât de excitată e ''3*

P Ophelia, am crezut că tc- am uscat!

n" plimb degetul peste clitoris, făcând-o să geamî.

Dar eşti incredibil de udă! Cum aşa?

îmi scot degetul şi îl duc la gură, şi o las să mă audă

11 sug, ţinând-o în continuare de gât.

' butu-i, cc gust bun ai! îmi pun mâna pe şoldul ci şi îi Şoptesc: Acum, ai doua opţiuni. Pot fie să te ling, fie să aduc ‹bn nou prosopul între picioarele tale. Tu să-mi spui ce vrei!

Icneşte după aer, iar eu îmi slăbesc puţin strânsoarea.

— Ce-o să fie?

— Eu... Nu ştiu, îmi răspunde, prea timidă s-o ceară.

I Imm, nu asta vreau să aud, aşa că va trebui să o forţe/, să mă implore! Ştiu că rnă doreşte şi ştiu că şi-o doreşte.

I rebuie să mă străduiesc să o scot din zona ei de confort

— Bine, atunci voi hotărî eu pentru tine! Voi folosi prosopul.

îi eliberez gât ul şi mă întind după prosop exact când îmi răspunde:

— Nu!

Mă opresc şi o întreb:

— Nu, ce?

— Nu... Nu vreau prosopul.

Rânjesc şi apoi îmi duc mâinile la sâni, cu care mă ¡ÍK uşor, lăsându-mi degetele să-i ciupească *şi s-o tragă* de sfârcuri.

— Atunci, ce vrei?

gcspira superficial dc câteva ori înainte să spună:

l imba ta...

ji gem în ureche, lâsând-o să-şi dea seama că sunt mulaşi o laud:

_ Bună alegere’.

Xpoi,fărăniciun avertisment, o răsucesc, astfel încât fundul îi este acum lipit de geam, şi îi prind din nou mâinile deasupra capului.

— I ine-le acolo şi depărtează-ţi şi mai mult picioarele!

Face cum i se cere, iar când cred că este pregătită, o sărut pe umflătura sânului şi apoi îmi plimb limba spre sfârc, pe care il ating de câteva ori. Se zvârcoleşte în gura mea, dorin- du-şi mai mult, dar nu mă grăbesc. Merg în ritmul meu şi, când sunt gata, cobor pe abdomen, sărutând-o tot drumul până când îngenunchez în faţa ei.

Acum respiră scurt şi sacadat, cu burta suptă, iar pelvisul i se înclină spre mine în timp ce îi sărut osul pubian, apoi şoldul, după care interiorul coapsei. Geme, anticipând ce urmează, aşa că mă mut pe cealaltă parte, înnebunind-o de dorinţă, iar când se satură, o desfac cu doua degete şi îmi duc limba la clitoris, lingând-o toată dintr-o singură mişcare prelungă.

— O, Doamne! aproape că ţipă în timp ce picioarele ii tremură în faţa mea.

— E al naibii de bună! o anunţ în timp ce-mi mişc limba pe clitoris, adorând fiecare secundă. Ce gust bun arc’, Ce bună e!

E perfect!

Ca şi cum aici ar trebui să fiu-
Asta e ce ar trebui să fac.
O desfac şi mai mult şi îmi folosesc limba pentru a- atinge clitorisul.

Zi’k

O... o, Breaker! strigă în timp *ce-şi lasă o* pa /, n, L3pul meu. *

În mod normal, i-aş spune să-şi *ţină mânu unde* pus-o cu, dar îi permit să mă atingă *pentru că simt* că3re nevoie de această conexiune.

Degetele i se strecoară prin părul meu şi trag de şuvj. ţele scurte în timp ce eu continui să îi ling clitorisul iar şi iar, adorând felul în care strânsoarea ei din păr devine mai puternică pe măsură ce o aduc tot mai aproape de orgasm.

— Ce bine e! geme în timp ce corpul îi alunecă lipit de geam.

Probabil că are nevoie de o poziţie mai bună, aşa că o ridic, o prind de talie şi apoi o cobor încet spre podea. îmi apăs mâinile pe interiorul coapselor şi o desfac şi mai mult, oferindu-mi un acces mult mai bun.

îmi strecor limba de-a lungul labiilor într-o mişcare lungă şi lentă, iar ea încearcă să-şi strângă picioarele, dar nu o las.

— O, Doamne! şopteşte în timp ce mâna mă înhaţă iar de păr.

Cu nasul apăsat pe vulvă, îmi plimb limba în sus şi în jos, urmărind cum i se accelerează respiraţia şi deschide gura în vreme ce continuă să mă tragă *de pâr.*

— Futu-i, Breaker! lisuse, sunt... Sunt...

îmi accelerez ritmul, *încă o dată, atingându-i de* mai multe ori clitorisul şi urmărind cum devine tot mai excitată. Pelvisul i se arcuieşte, îşi lasă ambele mâini pe *capul meu,* unde mă ţin în loc, şi-şi desface *voluntar picioarele în* timp ce pieptul i se ridică şi scoate un geamăt adânc.

— O, Doamne! ţipă şi-şi dă *drumul, cu păsărică* uda leoarcă.

O ling până când nu mai are *nimic de dat.*

pâinile i se desprind din părul meu şi-i cad pe lângă ₍orp3ncerc^n^ recaPete suflul.

Satisfăcut, mă ridic şi, în timp ce mă uit la ea şi cu erecţia cerând imperios şi dureros puţină atenţie, îi spun:

— Imbracă-te şi ne întâlnim la mine acasă în zece minute! Comand mâncare şi putem să jucăm un joc.

Şi cu asta, mă întorc la mine în apartament ca să mă masturbez la duş.

Sfinte Sisoie!

Sfinte Afurisitul de Sisoie!

Acum toată aşteptarea are sens.

E gustul *ei.*

Corpul *ei.*

Fot ce mi-am dorit... probabil de mai mult timp decât credeam.

LIA

STAU ÎN FAŢA UŞII APARTAMENTULUI LUI BREAKER – clitorisul încă zvâcnind după tot ce mi-a făcut, neşnmdd-,' ˢă bat la uşă sau să intru pur şi simplu.

În mod normal, aş intra pur şi simplu, dar, după ultimele *4 de ore, nu mai sunt sigură ce ar trebui să fac.

Breaker mi-a făcut sex oral.

Nu numai că mi-a făcut sex oral, dar a făcut să parări eram festinul lui de Ziua Recunoştinţei şi era lihnit. în VAL mea nu am mai simţit o plăcere atât de euforică, şi asta atac doar cu limba. Şi n-a cerut nimic în schimb. Doar aluatct a vrut şi a plecat.

Habar n-am cum să procesez toate astea.

Şi, chiar dacă vreau să mă ascund în apartamentul meu pentru că nu ştiu cum să acţionez, în niciun caz nu m-arlâsa. În plus, vreau răspunsuri. Vreau să ştiu ce se întâmplă.

Aşa că strâng clanţa uşii şi intru în apartamentul lui. unde-l găsesc pe canapea. Acum are părul umed şi poartă altă pereche de pantaloni scurţi, dar asta-i tot, doar pantaloni scurţi.

h bustul gol de multe ori, dar de obicei are ,^-oupc el când petrecem timpul împreună. Nu ştiu , s-a schimbat azi, dar n-am de gând să mă plâng. jrito$e... sexy, cu pectorali sculptaţi şi braţe puternice musculoase! Ca să nu mai vorbim de pătrăţelele de pe tinmen în loc de burtă şi de V-ul adânc sculptat la şol- „irl. Aniti atât de bine, încât în toţi aceşti ani mi-am spus să ntf uri uit niciodată pentru că e prietenul meu, dar acum... jcum îmi îngădui.

- Aici erai'. începe el pe un ton jovial, ca şi cum nu ar fi avut capul între picioarele mele acum doar câteva minute. \ni comandat mâncare thailandeză. Ar trebui să ajungă în 20 de minute. Ce-ai zice să jucăm Codenames? Nu ne-am nui jucat de ceva vreme.

Eu stau acolo, paralizată.

Pentru că bărbatul la care mă uit acum este foarte diferit de cel care tocmai mă strângea de gat, spunându-mi ca sunt o fată bună pentru că îl ascult. Omul din faţa mea este cel mai bun prieten al meu. Tipul cu care m-am obişnuit, cel pe care m-am bazat atâta timp. Dar bărbatul de acum zece minute e... Ela un alt nivel, iar eu nu ştiu ce să mai înţeleg din asta.

— Eşti bine? mă întreabă.

— Aăă... nu chiar, îi răspund, cu braţele încrucişate la piept. Mă simt cam buimacă.

Bate cu palma în canapea.

— Vino să vorbeşti cu mine'.

Ridic o mână.

— Cred că voi sta aici, mulţumesc'.

— Bine'.

Când zâmbeşte, văd în ochi. lui că ştie cşki u- ace

— Poţi să vorbeşti de-acolo. Care-, treaba. L.a- Lia...

Lia?

Atât de relaxat! Ignorând complet faptul că m-a dom$_{Jn}$^ 'n propriul dormitor, fblosindu-mi numele întreg şi coman dându-i propriului meu corp să facă lucruri pe mai făcusem
care nu |$_{e}$

— Care-i treaba? întreb, ceva mai tare. Ce zid de faptul că eşti cel mai bun prieten al meu, dar tocmai m-ai făcut să-mi dau drumul atât de tare, încât nu sunt sigură dacă mai am clitorisul ataşat de corp.

Chicoteşte şi replică:

— Crede-mă, este! Dar, dacă vrei să verific, nu mâ deranjează să mă duc iar acolo jos. De data asta însă aş prefera sa stai pe faţa mea.

— Breaker! ţip înainte de a-mi acoperi ochii.

— Ce-i? râde el.

— Noi nu ne spunem lucrurile astea sau nu le facem...

— Poate că tu, nu, dar eu le fac.

Se ridică de pe canapea.

— Vrei ceva de băut?

îl urmăresc cum se mişcă relaxat prin apartament, ia un pahar, îl umple cu gheaţă şi apoi toarnă Gatorade în el.

Când nu-i răspund, ia alt pahar, îl umple cu gheaţă şi completează cu restul de Gatorade. Cu ochii la mine, aduce băutura şi mi-o oferă.

Nu ştiu din ce motiv, corpul meu înregistrează cât de aproape este, cu cât este mai înalt decât mine, cât este de musculos...

Temperatura internă a corpului îmi creşte iar.

— Poftim! adaugă blând.

— N-am spus că vreau să beau ceva.

— După toată gâfâiala de care tocmai ai avut pane în dormitorul tău, o să ai nevoie de electrolip.

M iar eu îl întep, cu degetul în bună, facându-l să [tinp

băutura de la el şi îl urmez în living, unde mă aşez în opusa a canapelei.

încerci sâ-ţi ţii mâinile acasă? mă întreabă. Am înţeles.

_ Nu, încerc sa te ţin departe.

_ Daca ar fi fost aşa, nu ai fi venit aici.

– Ca şi cum mi-ai fi permis să stau în apartamentul meu, rid înainte de a bea din Gatorade-ul cu lămâie.

Ah, ce răcoritor e! Chiar am gâfâit mult. îmi simt gura cscati.

-Aşfi facut-o dacă de asta aveai nevoie, dar e clar că, ?nnprezenţa ta aici, aveai nevoie... de mine.

Zâmbeşte din nou şi bea din paharul lui.

— Aâă, cam arogant?

— Nu, doar le spun lucrurilor pe nume.

— Atunci, spune-mi asta: ce naiba faci?

Se uităm jos la propriul trup, evaluându-se, şi apoi la mine.

— Se pare că mă bucur de o băutură rece cu prietena mea. Tu ce faci?

— Nu te mai juca' Spune-mi ce se petrece'. Suntem... suntem prieteni cu beneficii sau ceva de genul? Pentru că nu funcţionează niciodată. Crede-mă'.

— Crezi că suntem prieteni cu beneficii? mă întreabă, rămânând la fel de evaziv ca până acum.

— Nu. Cred că suntem prieteni, iar unul dintre noi Şi'J pierdut minţile.

— Nu-i nimic, ripostează cl, tacându-mi cu ochiul. Sunt sigur că-ţi vei reveni curând.

Scrâşnesc din dinţi.

ejre şl•a plcrdut

— Mă refeream la nne. Tu eşti

minţile.

Se scarpină în cap şi reia:

— Hmm, ciudat! Eu nu simt că mi-am pierdut minţile. De fapt, mă simt destul de normal.

— Doamne, Breaker! strig iar. Începi sa mă enervezi!

— Văd şi eu. Cum pot să te fac mai puţin nervoasă?

— Spunându-mi ce naiba se întâmplă? Adică… îţi place de mine sau ceva de genul?

întrebarea sună atât de copilăresc venind de la mine, încât mă urăsc pentru că o pun.

– întotdeauna te-am plăcut, Lia!

— Adică… romantic?

— Păi…, se scarpină pe maxilar. Să vedem! Cred că eşti incredibil de sexy. Ai gust de bomboană. Sânii tăi vor trăi pentru totdeauna în visele mele şi abia aştept să am picioarele tale înfăşurate în jurul capului, aşa că ia-o cum doreşti!

Zâmbeşte şi apoi se apleacă spre măsuţa de cafea pentru a organiza jocul.

Iar eu las lucrurile să se aşeze.

Nu sunt sigură că m-am gândit vreodată că Breaker îmi va spune aşa ceva.

Nu credeam că mă va atinge vreodată aşa cum a facut-o.

Dar felul în care mi-a răspuns, fără să spună că mă place din punct de vedere sentimental, ci mai degrabă ce îi place la mine, mă pune pe gânduri.

— Nu sunt doar cineva cu care te poţi juca, rostesc înainte să mă pot înfrâna.

Se opreşte şi se întoarce astfel încât să ni se întâlnească privirile.

– Crezi că ţi-aş face asta? mă întreabă cu o voce din ce în ce mai gravă.

– Nu ştiu, Breaker. Simt că acum sunt doar o jucărie.

Se trage înapoi, după care se răsuceşte spre mine.

– Mi insulţi. Lia! Chiar crezi că aş trata prietenia noas- aî »rit de ieftin?

Nu-

Cred că ia prietenia noastră toarte în serios.

— Atunci, ce este?

— Ce-ar fi sâ nu mai încerci sâ etichetezi lucrurile şi doar să te bucuri? Ştiu ce tac.

– .Ar fi grozav să-mi spui şi mie ce faci.

Se întoarce spre măsuţa de cafea şi taie câteva cărţi înainte de a răspunde:

— Lasă-mă pe mine să-mi fac griji! Tu stai şi relaxează-te!

Şi cu asta, încheie discuţia.

Restul serii, mâneam mâncare thailandeză. ne jucăm Codenames, glumim şi nu vorbim despre ce am tăcut. Când e timpul sâ ne culcăm, mă conduce înapoi la apartamentul meu şi, când cred că mă va săruta, mă îmbrăţişează şi mă săruta pe creştet.

După ce ne băgăm în pat, bate de patru ori în perete, iar eu, cu un sentiment de nelinişte în piept, bat de trei ori.

— Eitaţi-vă la lâna asta multicoloră! spune Lottie. Şi are şi sclipiri în ea.

— O, uau, ce frumoasă e! exclam în timp ce fetele îmi arată toate lucrurile pe care le-au cumpărat pentru prima întrunire a clubului nostru de tricotat.

După toată situaţia cu prosopul şi sexul oral, le-am trimis un mesaj fetelor şi le-am întrebat dacă vor să ne întâlnim şi, din fericire, erau libere a doua zi. Ele cred că vor învăţa cum să tricoteze, când, de fapt, eu am motive

ascunse. Trebuie să-mi dau seama ce se întâmplă cu Breaker ca să ştiu cum s-o abordez. *Pe el.*

Eu mi-am luat doar roşu simplu, spune Myla, *parind* înfrântă. Nu ştiam că avem voie să luăm lână cu sclipiţi.

— ()mul, cât trăieşte, învaţă, răspunde Lottie cu un zâmbet, în timp ce Kelsey se aşază înapoi în cerc după ce ieşise să răspundă la un apel.

— Bun, scuze pentru asta! JP credea că în seara asta ieşim la cină şi a trebuit să-i amintesc ca e mâine.

— Lnde vă duceţi? întreabă Mvla.

• *J*

— La un nou local de sushi la care vrea să meargă.

— Nori? întreabă Lottie.

— Da! Te-a dus Huxlev?

J

— Săptămâna trecută. E foarte bun! Apoi se întoarce spre mine şi mă întreabă: Eşti mare fană sushi?

— îmi place. Breaker şi cu mine obişnuiam să mâncăm tot timpul în facultate. Era un ioc în centru nu prea scump, dar grozav.

— Apropo de Breaker, face Lottie cu un zâmbet. Am auzit prin vecini că a făcut o mutare.

Vecinii fiind soţul ei.

— Poftim? se miră Kelsey. JP nu mi-a spus nimic.

— E şocant, spune Lottie în timp ce se apleacă şi ia unul dintre fursecurile pe care le-am făcut pentru seara asta. E un bârfitor mai mare decât Hux.

— Am auzit chiar şi o şuşoteală despre ceva, se bagă şt Myla. Dar soţul meu şi fratele lui nu pot ţine nimic pentru ei, iar Breaker umbla cu Banner suficient de mult ca să aibă loc o scurgere de informaţii între ei.

Myla se uită în sus la mine.

Deci e adevărat?

Cu toţi ochii aţintiţi la mine, ştiu că asta c ce voiam, dar nu înseamnă că face lucrurile mai uşoare, ci doar discuţia sa curgă mai bine.

AU, da, a fiicut!

Ihăie tetele aplaudă şi se bucura, însă inie situaţia ini se mre toarte ciudată.

Băiatului ăluia i-ai căzut cu tronc rău de tot, spune ţ ottic. Doamne, mă bucur că în sfârşit a făcut ceva în privinţa asta! Cum a fost?

Fac o pauza şi îmi înclin capul într-o parte.

– l-am căzut cu tronc? întreb, derutată.

Lottie se uită la Kelsey şi înapoi la mine.

— Adică… ce?

Clipeşte de câteva ori.

– .Ai spus că i-am căzut cu tronc. Ce vrei să zici?

— Ăăă, nu cred că am zis asta, nu-i aşa, Kelsey? Nu am zis asta.

— Da, nu cred că a zis asta.

– .Asta am auzit şi eu, spune Myla cu un zâmbet, iar când surorile se uită în direcţia ei, ridică din umeri. Ascultă, suntem aici cu un motiv! Bărbaţii ăştia ai noştri au de multe ori avantajul, şi orice avantaj pe care îl putem avea asupra lor, cu atât mai bine, aşa că am putea să fim sincere cu ea. Da, lui Breaker i-ai căzut cu tronc.

— Nu ţi-a spus-o şi el? întreabă Lottie, părând vinovată.

— Nu, nu mi-a spus. De fapt, n-ar spune nimic, în afară de faptul că ştie ce face.

— Normal că ştie! face Kelsey, dându-şi ochii peste cap. Toţi fraţii Cane *ştiu ce fac,* iar noi suntem simpli pioni în planurile lor.

— Opreşte-te! o admonestează Lottie. Nn o văd pe niciuna dintre noi plângându-se de orgasme. Şi apropo, nu mi-ai răspuns. A fost bine?

Strâng din buze şi dau din cap.

? Da'a fost «Poncul«. C1
Penmentat vreodată "n,ni,c altc^a
*'
. ~ll'"'"lea"nacs". spune Kdsn;lWn,,
7llN' J"r <* bări'atii iî* >» un fel d, * *» ">'de învaţă cum să se joace exact« „ fm,tit ' ne distruse pentru orice alt bărbat!
— Adevărat! exclamă '•Myla.Ryot a wloiru corpul pabil să-mi controleze şi şi ,„i l» „ tăiată.

— Şi Iluxley e la fel. II uram din toată inima când nt.lln întâlnit prima dată, dar, cumva, a reuşit să mă facă şi rjmin aproape, folosindu-şi doar degetele.

— Breaker şi-a folosit limba, spun trecând peste frecam! peste haine, pentru că nu cred că e ceva ce trebuie pomenit Dar a început prin „a tnă ajuta să mă usuc după duş".

Schiţez ghilimele în aer, fâcându-le pe fete să rida.

— Şi, înainte să-mi dau seama ce se întâmplă, m-a lipit de fereastra apartamentului, complet dezbrăcată, şi mi-a făcut sex oral.

— Doamne, ce sexy! face Lottie. îmi place când Huxley mi-o trage la fereastră. Totul pare atât de obraznic!

— Aşadar, a fost *magnific,* spune Kelsey. Când dau din cap, adaugă: Atunci, de ce simt o oarecare ezitare?

— Din două motive. în primul rând,

tocmai m-ain despărţit literalmente de logodnicul meu şi mi-am anulat nunta. Cred că mă face să par incredibil de uşuratica.

— Nu prea cred, zice Alyla. *Cred* că doar îp dai seama ce vrei, iar asta e important.

— De acord! spune *Kelsey.*

*— Şi eu sunt de acord. C*r'* dniL»* motiv r* m-

\: vorba de Breaker. El e totul pentru mine, şi, chiar A suntem în acel moment, când mă atinge,

, u.. şi simt lucruri pe care pana acum nu le-am mai sim-

./ ... A A w j w

llt nu pot să nu-mi tac griji. Ce se mtampla daca nu func- tîOneazâ? Daca ceva nu merge bine? Dacă se plictiseşte de nune şi trece mai departe? E ciudat acum, când e ceva intim, şi va fi deveni şi mai ciudat dacă mă ataşez şi el se hotărăşte treacă mai departe.

— Nu se va întâmpla asta, clătină Lottie din cap. Breaker nu ar tace-o niciodată.

— Dar el nu a mai avut niciodată o relaţie adevărată.

— Pentru că te-a avut pe tine, ripostează Kelsey. Pentru câ tu ai tost tot ce a avut vreodată nevoie, iar acum, că şi-a dat seama de asta, încearcă să ducă lucrurile la nivelul următor.

— Dar... nu m-a sărutat. Mi-a provocat doar orgasme.

Lottie şi Kelsey fac o pauză în timp ce schimbă o privire. Myla şi cu mine ne uităm derutate în timp ce Lottie dă din cap.

— O, nu!

— O, nu, ce? întreb.

Kelsey tresare.

– Ştim exact ce face.

– Ce? întreb, tot mai tulburată.

– Are un plan, un plan meticulos pentru a te face să te îndrăgosteşti de el, răspunde Lottie.

—- Adevărat! confirmă Kelsey şi dă din cap. Fraţii Cane, în line, ei sunt cu totul altceva. Când se gândesc la un lucru, îl fac să se întâmple în felul lor. Adică, nu te-a sărutat pentru că aşteaptă momentul perfect.

Lottie încuviinţează din cap.

__0ai Primul sărut înseamnă ceva pentru el, aşa că îl

— Şi sà-mi facâ sex oral nu înseamnă nimic? le întreb.

Kelsev şi Lottie se eândesc la asta, dar Myla e cea care răspunde:

– \bi aţi mai fost intimi până acum în timpul prieteniei voastră?

— Niciodată.

încă o încuviinţare din cap.

— Atunci, probabil că îţi arată că poate fi normal.

— A. da! confirmă Kelsey. Doamne, asta ar fi ceva ce ar face unul dintre ei! Gândeşte-te de câte ori m-a tachinat JP înainte sa facem sex. Sau cazul tau şi-al lui Huxley. E modul lor de acţiune. Asta fac ei. Te transformă în plastilină, până când nu mai poţi să faci nimic altceva decât să-i urmezi, aşteptándu-le mişcarea următoare.

— Fapte, adaugă Lottie. Prima oară când Huxley m-a atins a fost ultima mea primă dată – atât de puternic a fost. A.şa ai simţit şi tu?

Mă gândesc la dormitorul meu – nu la momentul când eram beţi, ci când mă lipea de geam, pentru că eram amândoi foarte conştienţi de ce se întâmplă.

Am simţit... ceva complet diferit de tot ce simţisem până atunci. A fost ca şi cum aş fi fost doar un simplu instrument pentru el şi ştia exact cum să se joace cu mine. Adică, l-am lăsat să mă ţină de gât. L-am lăsat să mă pună în poziţii pe care nu le-aş fi lacul niciodată, şi am fost convinsă doar de atingerea lui, de vocea lui.

Kelsey şi Lottie dau din cap.

Da, îşi joacă cărţile cu tine, spune Lottie.

Şi eu ce să fac? le întreb.

– Nimic, răspunde Kelsey. Nu poţi să faci absolut nimic. Poţi să încerci să te lupţi cu asta, dar nu cred că va fi de mare ajutor.

Poau? că întrec puţin măsura, spune Aly la, dar aproape – v c >■ iu ,u avea aceleaşi sentimente pentru el. Am

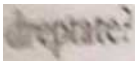

\ m-am gândit niciodată cu adevărat la asta, ras-

v întotdeauna l-am considerat doar prietenul meu. Dar >. ¿urna săptămână a fost diferit. Se uita altfel la mine, di- v: \! spus cât de frumoasă sunt. Mi-o mai zisese şi îna- ■JR. dar acum... parcă o zicea altcumva. Şi apoi a început să ELÎ atingă uşor, ici şi colo. Ca în seara aceea, când mă simţeam toarte tristă că îmi pierdusem părinţii şi l-am rugat să **nu** mu în braţe. Eram în patul lui. şi nu s-a întâmplat nimic, dar mina i s-a aventurat pe şoldul meu. Atunci nu m-am gândit prea mult la asta, dar după seara în care ne-am îmbătat...

– Ooo! îşi ridică Lottie mâna. Ce s-a întâmplat în noaptea în care v-aţi îmbătat?

– Sunt surprinsă că nu v-au spus soţii voştri.

îmi las lâna jos. ignorând complet tricotatul.

– A fost ziua în care m-am despărţit de Brian. Breaker şi cu nune ne-am dus să sărbătorim, apoi ne-am îmbătat amândoi şi ne-am dus la culcare. Ne bateam pe perna lui. tar apoi s-a cuibărit lângă mine. L-am întrebat dacă aşa şi-ar tme iubiră, iar el mi-a răspuns că nu şi apoi mi-a arătat e.vu<7 cum şi-ar atinge iubita.

– Şi cum ţi-a arătat? întreabă Myla, dându-se pe marginea scaunului.

Obrajii mi se încing numai când mă gândesc la seara **aceea** noapte.

— Cu atingeri tachinatoare. Îşi mişca încet mâna până ime- **«hac** sub sânii mei şi apoi mi-o strecura sub ralia pantalonilor.

— O, Doamne! exclamă Kelsey în timp ce îşi face vânt,

fachinarea a dus la ceva?

km muşc buza de jos.

— Eu, ăăă, am sfârşit prin a-l călări cu hainele pe mw, până am avut orgasm.

— Amândoi? întreabă Lottie, iar cu dau din cap. Ei. atunci, asta e! I-ai deschis calea să preia controlul.

— Da, intervine Kelsey. Şi apoi cu faza cu prosopul. 1 hotărât, iar tu trebuie să te hotărăşti dacă o laşi să se întâmple sau nu.

— Eu... Eu chiar nu ştiu. Nu vreau să-l pierd.

De ani buni îmi zice că mă iubeşte, şi întotdeauna ca pn- eten, dar în ultima vreme... în ultima vreme dă senzaţia de ceva mai mult. Dar cum pot să fac diferenţa? Şi dacă nu sunt de ajuns pentru el din punct de vedere sexual şi interesul pentru mine îi scade, aşa cum s-a întâmplat cu Brian? *Dacă îl pierd şi pe el?*

— Dacă ce spuneţi voi e adevărat şi încearcă să mă convingă să am o relaţie, ce se întâmplă dacă el nu crede că va merge între noi? Ca un cuplu.' Nu cred că aş putea să mă descurc fără el în viaţa mea.

— Uneori, cea mai bună relaţie vine de la o prietenie puternică la bază, răspunde Kelsey. Aşa a fost cu mine şiJP. Ne-am apropiat foarte mult, deşi eu credeam că este un prieten grozav. încălcarea acelei limite mi s-a părut firească.

— Mie nu mi se pare la fel, ripostez.

Lottie se bate uşor în bărbie.

»

— Cred că Breaker te va ajuta să vezi cât de firesc poate să fie.

Breaker: Tocmai am ieşit de la muncă. Mă îndrept spre apartamentul tău.

Lia: Chiar ai de gând să te autoinviţi?

Breaker: De parcă aş avea nevoie de invitaţie!

ı ia: Poate acum ai nevoie.

Breaker: Bine... Lia. pot să vin să mă joc?

lia: Ce înseamnă .joc"'?

*Breaker: Jocuri. *Ochi daţi peste cap**

lia: Bine. atâta timp cât ne jucăm jocuri. Pot găti nişte torte- Umi. âacă vrei. Am din aia proaspeţi.

Breaker: Fă-mi şi mie un castron. Mă opresc pe drum.

Lia: Ce iei?

Breaker: Desert.

Lia: Bine, ne vedem curând.

iZ—|

— Bună'. începe Breaker, intrând în apartament.

Mă uit peste umăr şi-l văd cum îşi scoate sacoul, dezvăluindu-şi cămaşa strâmtă, cu nasturii de sus descheiaţi ce-i scot la iveală pieptul ferm.

— Miroase bine!

— Mulţumesc! spun, apoi mă întorc la aragaz, cu faţa încălzită de simpla lui apariţie.

Intră în bucătărie şi vine în spatele meu, punându-mi mâna pe şold în timp ce aruncă o privire peste umărul meu. Mă excit imediat, iar asta mă enervează. N-ar trebui să fiu atât de înnebunită după acest bărbat. Ar trebui să fiu capabilă să mă controlez, dar se pare că fetele au dreptate. E aproape imposibil să te controlezi în preajma bărbaţilor (.'.ane.

Mâna îi alunecă pe sub tricoul meu şi mă prinde de talie în timp ce mă întreabă:

— Vrei să aduc ceva de băut?

— Ăăă, da! îngaim şi înghit în sec. Mi-ar prinde bine.

— Bun aşa!

Apoi îşi coboară faţa spre galul meu şi mu sărută uşor

— Apropo, miroşi uimitor.

Şi apoi se îndepărtează, iar eu rămân amestecând frenetic în sos, încercând totodată să-mi controlez pulsul care a crescut vertiginos.

La el, importante sunt lucrurile mărunte.

Atenţia.

Atingerile.

Ceea ce spune.

Toate lucrurile pe care acum îmi dau seama că aş fi vrut să le facă şi Brian – toate lucrurile pe care Breaker le face iară măcar să întrebe. E aproape ca şi cum ar fi înrădăcinate în el şi nu trebuie să se gândească. Pur şi simplu se întâmplă.

— Cum ţi-a fost ziua? mă întreabă când ia două Sprite-uri din frigider.

— În regulă, răspund, simţindu-mă încă rigidă.

— Doar în regulă? face el în timp ce aduce băuturile la masă.

— Da, nu s-a întâmplat nimic interesant.

— Pai, va trebui să schimbăm asta, spune şi ia farfuriile, iar eu iau sosul de pe aragaz. Mă ocup cu. Iii stai jos!

— Breaker, nu-i nevoie.

îmi propteşte un deget sub bărbie şi mă ţine în loc, zicând:

— Dar vreau!

Bun, atunci!

II las să ne servească, iar după ce mă aşez, îl urmăresc cum îşi suflecă mânecile, ceea ce apoi mi se derulează în minte ca un fel de film porno după felul în carc-şi llc\ca/ă antebraţul

musculos. Doamne, chiar c foarte sexy! De ce îmi permit să observ abia acum? Adică, ştiam că c sexy, dai ideea nu m a lovit niciodată aşa, ca şi cum aş vrea să lac cc\ a în privinţa asta.

Cu o farfurie în fiecare mână, se apropie de masă şi mă serveşte. Mă pnnde de ceafa şi mă întreabă:

— Mai ai nevoie de ceva?

— Ăăă, nu prea cred, răspund, simţind că palma lui îmi arde pielea.

Mă strânge uşor.

— Anunţă-mă dacă e cazul'.

Înainte să se aşeze şi el, îşi apropie scaunul de al meu şi apoi se lasă pe al lui, doar pentru a-şi pune mâna pe coapsa mea goală.

Aproape că mă înec cu tortelliniul.

— Probleme? mă întreabă.

— Mâna ta e pe coapsa mea.

-Şi...

— Ar trebui să fie acolo.* întreb, uitându-mă la zâmbetul lui superb.

— De fapt, da.

înfige furculiţa în nişte tortellini şi şi-i bagă în gură.

Bine... Atunci, mâna lui e pe coapsa mea.

Mă întorc la farfurie şi încerc să nu mă concentrez asupra felului în care degetul lui mare îmi mângâie încet pielea înainte şi înapoi. E ca şi cum m-ar ademeni într-un fel de cântec de leagăn indus de sex.

Ştiri de ultimă oră: funcţionează!

— Tu n-ai de gând să mă întrebi cum mi-a mers azi? întreabă.

înghit în sec şi sorb din Sprite.

— Cum ţi-a mers azi?

— Destul de bine. Am avut o întâlnire la nivelul întregii

companii pentru a trece în revistă cazul Shoemacher şi apoi am răspuns la întrebări. Ne-a luat o mare parte din zi. Am împărţit întrebările pe departamente, astfel încât să nu-i

. " Pe oameni să aştepte u hirou. Ufur3t«n)j.

Se uită h mine şi «robeşte.

—ioane.

Şi, din nu ştiu ce mow.nu cred că e un risw\^, muncă.

- Pot să mă ocup eu, mă anunţă Breaker, venind-meu, la chiuvetă, unde spăl vasele. '

Mâinile i se strecoară din nou pe sub tricou şi trec de ' pantalonilor seurţi pentru a-mi ajunge pe şolduri. Cu tul lipit de spatele meu, poziţia mi se pare mai intunj^, orice am făcut vreodată cu Brian.

— Mă descurc.

— Eşti sigură? insistă, iar degetele ii aluneci înâuntm, provocându-mi o pulsaţie surda între picioare.

— Da, răspund, sprijinindu-mi capul de pieptul lui.

Doar o clipa.

Chicoteşte, şi simt răsunetul prin tot corpul. Işi aprop« mâna şi mai mult, chiar deasupra locului în care ¡1 doresc.

— Nu am nicio problemă să curăţ. Doar tu ai gătit.

Mă trage cu buzele de ureche, iar atunci arunc burtttk în chiuvetă şi mă las dusa de val.

— Eu... Mă descurc.

- Bine.'

îmi ciuguleşte din nou urechea.

— Eu pregătesc *desertul.*

¡şi desprinde mâinile, şi aproape că scot un geamii nemulţumit ca să-l chem înapoi.

jfcufsul cinei, şi-a ţinut mâna pe coapsa mea în

lx.jni despre vechiul cinematograf din Culver t'"fit .,reJe$chidea şi despre filmele vechi pe care le-ar . jcolo. A fost atent, a râs cu nune, a ascultat şi a pus

7-kl a o""âlta conversaPe Pe care 1,111 avut'o vreodată_

Qjţoite astea, ani simţit ceva diferit. Totul pare diferit. Ceea ce e înfricoşător.

Dar ce mi sperie în mod special este felul în care mă simt goala în interior atunci când pleacă. Asta trebuie să fie cel mai îngrijorător lucru. Nu am simţit *niciodată* aşa ceva cu Brian. Nu ar trebui să compar lucrurile cu el. dar, dacă ceea ce au spus fetele este adevărat, iar Breaker vrea să transforme prietenia noastră într-o relaţie, atunci Brian este reperul. Şi încep să înţeleg că este un reper *foarte* jos. Mi-a mai trimis azi un mesaj, dar asta a fost tot. Nu am citit niciunul dintre mesajele lui pentru că, de ce să mă deranjez? Am încheiat-o. Sfârşit. În nici un caz nu m-aş simţi aşa dacă s-ar termina cu Breaker. Şi *asta c ceea ce mă înspăimântă.*

Icnnin de spălat oala, eliberez chiuveta, apoi şterg blatu- nle. Când nvâ uit şi nu-l văd la masa din living, strig:

— Breaker?

— Aici'. îmi răspunde din dormitor.

O, Doamne, Dumnezeule!

Ce lei de desert am putea servi în dormitor?

Frag de tivul bluzei şi mă îndrept spre vocea lui. Atunci aud cada umplându-se cu apă. Îmi iţesc capul după colţ şi-l descopăr închizând robinetul. Cada este plină de apă şi spumă, iar lumânările oferă singura lumină din cameră.

— Ce-i asta? întreb în lipsă de altceva.

uicaxer se întoarce spre mine, iar ochii îmi cad pe cămaşa lui descheiată şi pe pieptul şi alxiornr dezgolite.

11

E timpul pentru baie, îmi răspunde înainte să se Jprf> Plc de mine şi să-mi ia tivul bluzei în mâini.

Dar nu il ridică. Aşteaptă să-i dau undă verde. O p,ni (mine se întreabă ce s-ar întâmpla dacă aş pleca, dar cea- laltă parte — partea disperată din mine — vrea să vadă ce j pregătit.

Aşa că îmi ridic braţele, iar el îmi trage încet bluza peste cap şi apoi o lasă să cadă pe podea.

— Intoarce-te! îmi ordonă.

Iar eu ma supun.

îmi desface sutienul şi îl lasă să cada înainte de a-mi trage jos pantalonii scurţi şi chiloţii, lăsându-mă complet goală.

Mâinile îi cad din nou pe şoldurile melc în timp ce-şi apasă corpul cald de al meu. Îmi mângâie obrazul cu gura în timp ce mâinile îi alunecă pe abdomen până la sâni. Parc să îi placă sânii mei cu adevărat, ceea ce inii sporeşte nesiguranţa rămasă de la lipsa de interes a lui Brian. A« /r»wi *gândi la el! /// un barbut foarte sexy care îţi atinge sânii.*

— Eşti al naibii de captivantă! ma laudă în timp ce îmi ciupeşte sfârcurile.

Capul îmi cade pe spate, iar buzele lui îmi găsesc gâtul Urmează sărutările pe şira spinării şi înapoi în jos în vreme ce se joacă cu sfârcurile.

I iitu-îî şoptesc, simţind cum mi se aprinde corpul.

— Iţi place, nu?

Aprob din cap, fără să ascund *nimic, pentru* că îmi place. Inii pl ice când îmi *atinge sânii,* când se *joacă cu ci,* când m.i ciupeşte şi mă trage de *•¡fârcuri.*

Bun Acum, ascultă cu atenţie, Lia! O să am nevoie să în cădi, să-ţi sprijini capul pe marginea căzii şi să-ţi ^pidoarele. Ai înţeles?

' din nou din cap şi îi urmez instrucţiunile. Mă ajută u nim în cadă şi mă scufund în apa caldă şi senzuală.

- Cum e?
- Uimitor! ii răspund, fâcându-mă confortabilă.
- Bine!

Apoi îşi bagă mâna într-o pungă de hârtie maro pe care nu am observat-o şi scoate un vibrator. Fac ochii mari când ¡1 porneşte. Partea tubulară vibrează şi se roteşte în timp ce omid parte de la bază se mişcă în sus şi-n jos.

Doamne, are de gând să-l folosească pe mine?

Mi se înroşesc instant obrajii când se aşază pe marginea căzii.

– Ai mai folosit vreodată unul?
– N-nu, răspund agitată.
– E simplu.

II aduce în cadă şi dă la o parte bulele de pe sân înainte de a-l lăsa sa-mi vibreze pe sfârc.

trebuie doar să-l bagi în păsărică ta delicioasă şi să-l laşi să facă toată treaba.

– l-în cadă?
- Da!

II opreşte şi mi-l plimbă în jos pe abdomen, fâcându-l să se strângă, înainte să-şi coboare mâna în apă şi să plimbe vibratorul de-a lungul păsăricii.

Ce-ai de gând să faci? îl întreb.

— Priveşte'. îmi răspunde simplu- la-mi de mani şi aju- tă-mă să-l conduc în tine!

Dar c foarte marc!

i L. nrivirca în tnnp ce replică.

— Dacă ăsta ţi se pare mare, aşteaptă până când o G dau penisul meu. Acum, ghidează-! înăuntru!

Impresionata de cuvintele lui, ¡1 ajut să introducă vibra torul, observând cum mă lărgeşte, dar deloc dureros. E p_{Ur} şi simplu... incredibil.

— Cum te simţi?

— Fantastic!

— Bine! Ţine-l acolo!

Il porneşte, şi aproape că sar din cadă de la bâzâitul din interior şi de la stimulatorul pentru clitoris din exterior.

— O, futu-i! exclam în timp ce apa se prelinge în jurul meu, iar picioarele mi se lipesc strâns unul de altul.

— Relaxează-tc! îmi cerc, împingându-mi pieptul în jos.

— Dar... o, Doamne, Breaker! E prea mult!

— Nu e prea mult. Doar relaxează-te!

lini ciupeşte sfârcul, facându-mă să mă relaxez imediat, ceea ce îmi intensifică senzaţia dintre picioare.

— Cum? îl întreb, iar capul mi se mişcă încet dintr-o parte în alta.

— Cum, ce? mă întreabă, eliberându-mi sânii şi rămânând aplecat deasupra mea.

— Cum ştii de ce am nevoie?

îmi ridic privirea pentru a-i vedea expresia serioasă, flămândă, lacomă.

— Pentru că ştiu totul despre tine, Lia, chiar şi ce te va face să ai orgasm.

— Ştii, îi şoptesc în timp ce mă afund în apă, lăsând vibratorul să facă treaba. Mă simt atât de bine, ca...

Se opreşte, iar eu mă uit în sus la el şi-l văd ţinând o telecomandă.

— Ce faci? îl întreb. _____

— Controlez situaţia.^lb4

Xpoi porneşte din nou vibratorul, provocându-mi un şoc ^¿ndu-mă să simt furnicături în picioare.

^0. Doamne! gem.

Stimulatorul pentru clitorisul combinat cu vibraţia este A senzaţie pe care nu am mai experimentat-o până acum şi ¡mi place fiecare clipă. O absorb, lăsându-mi toate gândurile grijile deoparte şi concentrându-mă la cum mă simt şi la bărbatul din faţa mea, cu cămaşa descheiată şi ochi flămânzi ce mă urmăresc.

— Joacă-te cu sânii, Lia!

\ocea lui pare un soi de drog care mi se infiltrează în vene şi-mi guvernează fiecare mişcare. Fără să mai întreb, mâinile imi urcă pe corp până la sâni şi ii lipesc unul de altul. Casă ţin vibratorul în loc, imi strâng picioarele. *Sfinte Sisoie, ce intens e!*

— Breaker! şoptesc în timp ce-mi trec degetele peste sfârcurile întărite.

— Futu-i, ce sexy eşti! exclamă, şi îl aud cum îşi desface fermoarul.

Deschid ochii şi privirea îmi cade pe talia lui în timp ce îşi bagă mâna în chiloţi şi-şi scoate penisul lung şi gros.

O!

Doamne! La naiba! Gros.

Lung.

Şi atât, atât de tare!

Are privirea aţintită asupra timp ce-l admir pe mea m

îndelete. . picioarele şi ştiu în adâncul

Îmi lasă gura apa, >" încăpea în mine. Nu are cum.

w •*"«| **I**

_ Breaker,

eşu-

Şi al naibii de tare din cauza ta.

Porneşte vibraţia de pe telecomandă, iar strâng în timp ce corpul mi-e legănat de

11 aud cum geme şi cum mâna îi aluneca în sus şi în toată lungimea. Foarte, foarte erotic! Nu ne

plăcere "*

— O să fiu în tine în curând! spune când deschid ochi, şi îl văd cum îşi freacă penisul, muşchii pieptului încordări' du-i-se şi abdomenul contorsionându-se la fiecare mişca* Şi am de gând să ţi-o trag, Lia. O să am grijă să nu mai simţi nimic altceva decât penisul meu pentru tot restul vieţii tale

Vibratorul se mişcă mai repede, iar eu nu pot face nimic altceva decât să-l las să preia controlul. Aşa că duc o mâna h vibrator, îl ţin acolo şi apoi îmi folosesc cealaltă mâna pentru a mă juca cu

sfârcul, trasând cercuri în jurul lui. lovindu-l şi apoi ciupindu-l aşa cum face Breaker.

— Futu-i, ce bine e! exclam în timp ce pelvisul începe şi mi se mişte odată cu vibraţiile.

— Ai prefera să ai scula mea în tine?

— Scula ta e prea mare! răspund în timp ce încep sâ simt spasme de plăcere.

__Scula mea e perfectă pentru pizda ta, replici, ficându-mă să mă uit în sus la el. Mă auzi? Scula mea e al naibii de perfectă pentru pizda ta delicios de strâmta.

Pieptul mi se umple cu aer, iar creierul îmi ameţeşte de tot. Dau din cap în semn de aprobare, doar pentru ca el sâ •apese din nou butonul de pe telecomandă, instrumentul vibrând acum într-un ritm frenetic care mă aduce la limită.

* – O, Doamne... o, la naiba! strig în timp, iar corpul nu

se contractă.

Stimulatorul îmi freacă exact în locul potrivit clitorisul, .

• .omul să transpire.

Opresiune găduit creşte şi tot creşte la baza sto-)S.

de neta plăcerea să urce până când rămâne

'«indu‘mi. . Jn_ Breaker... o, Doamne[1], gem.

_ Ai nevoie să-ţi dai drumul?

- Da’, scrâşnesc, iar apoi, într-o clipită, vibratorul se opreşte.

Ochii mi se deschid brusc şi întreb cu răsuflarea tăiată:

- Ce faci?

– Te fac să mă aştepţi.

Continuă să-şi frece penisul, dar se apropie din ce în ce mai mult de mine, până când pelvisul îi ajunge chiar în faţa mea.

– la-mă în gură!

– Poftim?

— M-ai auzit, Lia! Suge-mi scula!

— Dar eu nu...

— Nu'. Nu-mi spune că nu eşti bună la asta. Doar după cum iu arată buzele ştiu că mă vei face să ejaculez în câteva secunde. Aşa ca suge-o! Acum!

Extrem de excitată, dar şi nesigură, mă aşez în cadă astfel încât să îngenunchez în faţa lui. Cu vibratorul încă între picioare, mă întind şi îi cuprind grosimea în mână. Ochii i se strâng doar de la atingere, ceea ce îmi dă încredere, apoi îl apropii încet de gură, unde îl ling pe lateral.

— Iisuse Hristoase! exclamă în timp ce-şi coboară palma pe capul meu.

Nu mă forţează şi nici nu mă încurajează. F ca şi cum ar avea nevoie de mână acolo pentru a-şi ţine echilibrul.

îmi răsucesc limba în jurul capului de câteva ori, după care îl trag în gură şi apoi îl eliberez, repetând ritmul de câteva ori. Urmăresc tasemată cum pteptul i se ndică şi

coboară tot mai repede. Imi place felul în care dtyeide «w îmi umblá în pár. iar gemetele care-i ies dintre '«zz f- atât de erotice, încât îmi sporesc şi mie plăcerea.

II mai răsucesc de câteva ori şi apoi îmi amintesc ce a cw despre atingerile pe partea inferioara a penisumi. îmi pimsb limba páná la baza şi apoi îl linsr până ia punctui pe cart <. că îl adoră cel mai mult. Şi atunci încep sá-i ling şi vzoiră să-i frec penisul cu mâna.

— Futu-i! şopteşte. La naiba. Lia!

Mâna i se joacă cu párul meu.

— Gura ta.' Al naibii de bună! Atât de calda.’

II trag înăuntru, iar picioarele îi tremură o clipă. II scoc cu totul, apoi îl împing mai adânc înăuntru, iar când îl trag afară, îmi las dinţii să treacă încet peste toata lungimea.

— Futu-i.’ strigă în timp ce se întăreşte, iar apoi vibratorul porneşte din nou în forţă.

Crem lipită de scula lui şi mă simt străbătută de extaz.

— Breaker, sunt... Sunt aproape.’

— Atunci, suge-o tare.’ mă îndeamnă, iar eu mă conformez.

Trag de penis atât de tare, încât simt că îl voi răni. Dar nu o fac. II stimulez şi, pe măsură ce orgasmul meu se apropie tot mai mult, corpul îmi amorţeşte, iar vederea mi se înceţoşează. Xu mă pot gândi decât la cât de tare vreau să-şi dea drumul. Cum vreau să-i aud gemetele.

îmi răsucesc limba, îmi las gura în *jos* peste penis, trag înapoi cu dinţii şi, când nu mai pot să-mi

stăpânesc orgasmul, scot un geamăt puternic, iar corpul începe să-mi tremure.

— Al naibii... de fierbinte.[1] spune în timp ce întregul corp îi Înţepeneşte. înghite.' îmi porunceşte chiar inamic dc zvâcni în gura mea şi a ejacula.

¡nghit până la ultima picătură şi, după ce termină, mă i.b în cadă, încercând să-mi recapăt suflul în timp ce mă uit la el. Se lasă în genunchi şi se întinde spre mine, apoi mă prinde de ceafa, trăgându-mă mai aproape de margine.

— lisuse! exclamă, respirând greu, cu ochii aţintiţi asupra mea. lisuse, Lia!

-Ţi-a... plăcut?

— Dacă mi-a plăcut? mă întreabă şocat. Nu doar că mi-a plăcut. Tocmai am dezvoltat o dependenţă de gura ta. Degetul lui mare se plimbă pe buzele mele în timp ce adaugă cu blândeţe: Acum penisul meu trăieşte aici. Asta e gura mea. Ăştia sunt dinţii mei. Asta e limba mea.

Şi, când cred că o să mă sărute în timp ce mă trage mai aproape, mă sărută sus pe frunte şi apoi se desprinde.

— Noapte bună, Lia!

Se îndepărtează, iar eu, cu un protest surprinzător, îl întreb:

— Stai, pleci?

— Planul a fost întotdeauna să plec după desert.

Se ridica în picioare, şi îl urmăresc cum îşi bagă penisul înapoi în pantaloni, dar nu se deranjează să închidă fermoarul.

— Odihnă plăcută!

Şi apoi pleacă fără să mai adauge nimic.

Nu ştiu cât timp rămân în cadă; cel puţin până se răceşte apa. O las să se scurgă, mă clătesc şi apoi nici măcar nu mă mai deranjez cu hainele, ci doar mă spăl pe dinţi şi mă bag în pat goală, cu mintea inundată de gânduri despre ce am făcut mai devreme.

¿Mă întind să sting lumina de lângă pat când telefonul îmi linie.

| lirctilar: pciţUu cină, l.hi!

Mă zgâiesc la text vreme de un minut E un – - • foarte puternic cu felul în care a plecat dir meu. Cum poate să o pornească şi să o oprească asa- Mr®e> mea încă e într-un vârtej cu fiecare lucru er

--

tâmplat între noi în seara asta. Xu are şi el aceea- / – duri? Mă hotărăsc să-l întreb, pentru că trebuie < er mai bine.

Lia: Cum poţi să te porţi de parcă nu s-a mtâmpait r.'w.

Breaker: Xu mă comport ca şi cum nu s-ar fi uoa nimic. Crede-mă, încă iţi mai simt gura pe sadă!

Lia: Atunci... atunci. de ce te comporţi atât Je norma, â *le*

gătură cu toate astea? Eu nici măcar nu am idee ce se ir.:a

intre noi. iar tu nu mă ajuţi deloc.

Breaker: Aşa mi se pare normal. Lia. Ar fi trecui: – intim cu tine în ultimii zece ani. dar ştiu că iţi ia timp să a -

acolo. I reau doar să vezi cat de normal este.

Lia: Xu mi se pare normal. Pare ciudat.

Breaker: Te-ai simţit ciudat când iţi plimbai dinţii pe '-a *mea?*

Lia: Păi. nu. Dar asta a fost pe moment.

Breaker: Exact. Continuă să trăieşti momentul şi nu – gândi prea mult la tot. Xoapte bună. Lia!

Şi apoi bate de patru ori în perete, iar eu. reticentă. fo. de trei ori.

Nici nu mă mai sinchisesc să-mi scot lâna din geanta când iau loc pe canapeaua lui Kelsey. Am convocat o întâlnire de

urgenţă după seara trecută, iar fetele s-au arătat mai mult decât fericite să-mi facă pe plac. Bărbaţii, nu la fel de mult.

Lottie pune jos o farfurie cu mim quichc un tăcute dc Rcign, precum şi o farfurie cu croasantrle lui delicioase

– Părea un moment potrivit pentru croasante, spune ea. Kelsey aduce un bol cu jeleu, farfurii şi tacâmuri, iar V, ,;a completează cu băuturi.

– Ce se întâmplă? întreabă Kelsey;

Intru direct în subiect:

– Aţi avut dreptate. Are un plan, şi îl execută.

I/)ttie se apleacă şi ia un mini-quiche. înainte să-l bage în erurâ, ripostează:

– Bărbaţii Cane au întotdeauna un plan... întotdeauna.

– Ce s-a întâmplat? întreabă Myla.

Le ofer detalii despre seară şi cum am împărţit o cină plăcură, iar el a fost foarte pus pe pipăială, dar discuţia a fost una normală. Iar apoi, când a venit vorba de desert...

– Stai, avea un vibrator cu telecomandă şi apoi te-a băgatin cadă? întreabă Lottie, clipind.

Obrajii îmi sunt în flăcări în timp ce dau din cap.

— Da. Şi, daţi-mi voie să adaug, în viaţa mea nu mai fă-cusem aşa ceva. Nici măcar singură.

— Ştiam eu că el e cel mai pervers, şopteşte Lottie.

— Asta nici măcar nu e partea cea mai perversă, adaug.

Myla îşi ridica băutura la buze şi zice:

– Povesteşte-ne, te rog!

— Ăăă, păi, mi-a spus să i-o sug în timp ce vibratorul era încă în mine.

Fetele stau toate acolo, destul de uimite.

– Şi am facut-o, adaug.

Lottie înghite în sec şi întreabă:

— Cum avea penisul?

— Ca un afurisit de buştean.

Fetele izbucnesc în râs.

— Serios, era extrem de mare! I-am spus că nu încape în mine, iar el mi-a zis că scula lui e perfectă pentru... pizda mea.

— A *spus el* asta." *întrabi Keisey.* Iau. *nu* ştiu voi mai putea uita la *Braker în* acelaşi iei.'

— Nu *cred* că vreuna dintre noi va mai fi în stare. «©. pictează Myla.

— întrebare rapidă, intervine Lottie, ridicând un l-ai supt-o?

Dat fiind că încep să mă simt un pic mai în largul trrj ?. discuţiile astea, dau din cap.

— Am facut-o şi... chiar mi-a plăcut.

— Bravo, fată! spune Lottiein timp ce mă bate pe pa,r

— Şi care e problema? întreabă Myla.

— Problema e că totul pare încă ciudat. Când suntem în momentele alea, nu e nimic ciudat. E cât se poate de natural. Şi sigur, mă uimeşte cu ceea ce spune şi ce vrea şi fac, dar după... după este ceea ce mă omoară. Iar aseară, când am vorbit cu el despre asta, mi-a spus să nu mă mai gândesc prea mult la toate.

— Are dreptate, spune Kelsey. Trebuie să trăieşti momentul.

- De acord, adaugă .Myla în timp ce pune jeleu pe un croasant. Se pare că el încearcă să normalizeze totul, iar daci tu te opui, îi va fi greu s-o facă.

— Marea întrebare este, tu îţi doreşti ceva mai mult cu *el?* întreabă Kelsey.

Ala las pe spate pe canapea şi mă gândesc.

\ iaţa fără Breaker este una cu care nu cred că m-aş *ii: setarea şi nici nu mi-o doresc.*

Acest nou nivel al *prieteniei noastre este diferit, dar pare -mi placi Insa asta e o minciuna. Ştiu ca îmi place.*

Hnortn.

(.red că ila. răs/nmd. *l)*$_{Ar}$ asia *mă îngrozeşte.*

-:eJes. spune Lottie. Dar ştii că Breaker nu va

-»-¿rerănească, niciodată. Te adoră.

Chur că. adaugă Kelsey. Aproape că venerează pă- pe are calci.

$1 intenţionează să facă ceva mult mai mult din voi idzugi Lotrie.

Cred cada. Dar... ciudăţenia asta..., replic.

— Anina, nu o face ciudată! intervine Myla. Preia co- h Xu-l lăsa pe el să deschidă calea! Surprinde-l şi ini -

azituceva! Poate că asta va alunga ciudăţenia situaţiei.

- Ooo,bună idee! spune Lottie.

-0,maia cu transpiraţii! reiau. Am iniţiat de multe ori înainte, dar Breaker e mult mai experimentat decât mine. ALaşsima ca o tâmpită dacă aş face eu prima pasul.

-Tot ce trebuie să faci este să te apropii de el şi să-l iei > scula, iar el va fi gata imediat, replică Myla, facându-ne şi râdem.

— Da, dar s-ar putea să am nevoie de mai mult de atât.

— Deci eşti deschisă la iniţiere? întreabă Kelsey.

— Cred că da. Adică, are sens. Dacă vreau ceva, trebuie â merg şi eu mai departe cu asta, şi poate că va fi mai puţin □udat dacă fac eu primul pas.

— Aşa cred şi eu, face Myla, bătându-se uşor peste bărbie. A, ştiu! li poţi trimite un mesaj murdar.

— Da! exclamă Lottie, plesnind cu palma braţul canapelei. Un mesaj murdar. E perfect. Te poţi ascunde în spatele tastaturii ca să nu trebuiască să te confrunţi cu stânjeneala iniţiala, dar poţi şi sa struneşti tu discuţia.

— Ce idee grozavă! intervine Kelsey. Ce-ar trebui să spună? Ceva care să-i atragă atenţia. Cum ar fi... îmi place penisul tău.

Lottie îşi dă ochii pestecan

Scuzaţi-o pe sora mea! Nu se prea pncepe *la* murdare. " ’

Kelsey îşi încrucişează *braţele h piept.*

— Bine, tu ce-ai scrie?

— Păi, din moment ce mă forţezi, nu voi fi la *fel de d^* ventă ca atunci când m-am gândit la asta mai *mult* putea spune ceva de genul... Sunt extrem de excitată doa$_r$ când mă gândesc la seara trecută.

— Mai bine, spune Myla şi clatină din cap. Dar nu suficient de bine. Avem nevoie de ceva care să se potrivească cu stilul lui Breaker, ceva care să-i atragă atenţia.

Se gândeşte câteva *secunde,* apoi un zâmbet ii străbate faţa.

— Gata, ştiu!

— Te rog să împărtăşeşti cu noi! îi cere Lottie, aşezân- du -şi un picior peste celălalt.

— Simplu şi la obiect... Vreau să stau pe faţa ta!

— Poftim? întreb, *simţind că tocmai* rni-au luat foc obrajii.

— Daaa! exclamă *Lottie.* Doamne, *Huxley* înnebuneşte când spun chestii de genul ăsta!

— Şi JP adoră chestia asta! adaugă Kelsey.

— Voi le-ap trimite asta bărbaplor voştri? întreb neîncreză toare.

— Da. Lottie îşi scoate telefonul şi completează: Priveşte! Ii voi trimite un mesaj *chiar* acum şi-p arăt răspunsul lui. Ar trebui să o facem toate.

— Eu n-am nicio problemă *cu asta, spune* Myla şi-şi scoate telefonul, iar Kelsey face *la fel.*

Trimit toare câte un mesaj.

— Câteva clipe, scap un *pic! spune* Lottie, iar apoi îi sună telefonul.

-¿xd şi zâmbeşte.

I S * * W

spusei vreau sa stau pe faţa lui, iar el a răspuns...

^ebuzdeşi complează: „Du-te acasă. Acum!"

'' .-jlui Kelsey sună cu un mesaj.

i# ir fi soţul meu. Şi el a spus: „Iubito, ştii că pă-

3 ut rezervare permanentă pe faţa mea."

se în dmp ce sună telefonul Mylei.

deschide mesajul şi citeşte:

^Rvocmi-a trimis un mesaj cu o limbă şi trei picături x şi. De asemenea, „Când ajungi acasă, dezbracă-te, te în dormitor!"

Hmm. nu întreb ce ar spune Breaker!

Cunoritatea pune stăpânire pe mine, aşa că îmi scot şi s telefonul.

Lovde bate din palme şi exclamă:

- 0 face!

Au dreptate. Trebuie să trec peste ruşine dacă voi reuşi să -< ista sâ meargă, şi o fac. Nu vreau să-l pierd. Vreau mai -ilt de la el, dar sunt doar speriată. Singura cale să nu fiu speriata este sâ mă arunc cu capul înainte.

Deschid conversaţia noastră şi îi trimit un mesaj: *Lia: Buna!*

— Ce-ai spus? întreabă Kelsey.

— l-am spus doar „bună", m-am gândit să-l pregătesc pentru început.

Îmi sună telefonul şi le citesc mesajul cu voce tare.

— „Bună, tocmai mă gândeam la tine."

— Ooo, întreabă-l la ce se gândea', spune Kelsey.

Ii răspund la mesaj:

Lia: La ce te gândeai?

îmi sună telefonul.

- „La faptul « vreau să te văd discară. \ u pe la nune.-

Mă uit la fete.

— Ar trebui s-o spun acum?

Dau toate din cap. Cu respirapa trcmurindj. *¡1*

1 la mesa):

Lia: Voi fi acolo... \r reau să mă sui pe faţa ta.

Strâng din ochi şi apaş Trimite.

— Doamne, nu pot să cred că i-am spus asta.’ DJQ vj crede că e ciudat?

— îţi garantez că n-o va face, ripostează Lottie. ¡iup(j. cea enorm!

— Ii va plăcea, adaugă Myla. Aşteaptă doar'

Mă uit în jos la telefon şi, când văd punctele albastre CIR indică faptul că tastează, mă cuprind emoţiile. Apoi în Imng se aude un ţiuit de telefon.

În loc să-l citesc cu voce tare de la început, ¡1 citoc pen tru mine.

Breaker: Bun. Păsărică ta este a mea în seara asta : flămând.

Fac ochii mari şi mă uit la fete.

— Ooo, răspunsul lui trebuie să fie unul bun' spune Lottie.

întorc telefonul ca să-l citească toate, *pentru că nu* pot sâ rostesc cu voce tare ce mi-a scris.

— Doamne, *Dumnezeule! exclamă Kelsey.*

— Ăă, Breaker tocmai a câştigat? întreabă Lottie.

Myla dă dm cap şi se lasă pe spate.

— Da, i-a întrecut *pe toţi băieţii cu răspunsul lui* Apoi se uită la mine şi adaugă: *Distracţie plăcută diseară' Se parc că* va fi o seară pe *cinste.*

Capitolul nouăsprezece

BREAKER

i JAJOREZ IUI LOTTIE $1 KEISEY O MEDALIE DE s?ire. pentru că ştiu sigur că motivul pentru care Lia mi-a vs nui devreme că vrea să se suie pe faţa mea li se datorai lor. Ştiu că în seara asta au avut o întâlnire la clubul -- incout, pentru că JP se plângea că vrea să-şi răvăşească ”xu. dar nu are cum.

lua participat la tot ce am iniţiat până acum, ceea ce a extraordinar. Dar apoi am citit... „Vreau să mă sui pe ţiu ta.” Futu-i, asta mi-a adus un zâmbet enorm pe buze! b.scanuu că începe să se simtă mai în largul ei cu ideea de ktâtdc repede? La naiba, da, spei că da! Nu am nicio »ndoialâcă fetele au convins-o să iasă din zona ei de confort.

Şi le sunt al naibii de recunoscător.

Acum Lia este la ea acasă, se schimbă, nu ştiu sigur în
dar se schimbă, iar eu aştept cu nerăbdare să ajungă aici

M-am gândit cum vreau să abordez situaţia pentru că inu h duţex să simtă că poate prelua conducerea, dar mai >ou

4'; 4 // o • ʼj , ••••

d cel mai *ţfisMS w fi tirmdi,* aţa *d* va trebui d o CMMC cum *trebuie.*

.Mă plimb prin living şi, când a id (> uţă de diin' 7

/ându-ve, îmi ţin respiraţia. .Mă oft la proprio-mi «0 dup câteva secunde, clanţa se răsuceşte şi rşa sedevJ.yit Bună o aud strigând.

Mă uit spre intrare şi o surprind intr-o pereche de pantaloni v.urtj de mătase verde şi un maiou alb. N'u poartă >>-tien. E evident, la cât de tari ii sunt sfârcurile.

Bunaî îi răspund când ies la iveala.

Imediat, privirea ii cade pe pieptul meu. Am *observi**.* că a petrecut mai mult timp uitându-se la mine în ultima săptămână decât o făcea înainte şi savurez acest lucru. lata motivul pentru care continui să nu port tricou când sunt m ptreajma ei.

Mă apropii de ca, ii strecor mâna în jurul taliei şi o trag la *pieptul meu,* apoi o sărut pe creştet.

Am vrut să o sărut *pe* buze? Jn fiecare blestemată de secundă în care sunt în preajma ei, dar aştept. Acel prim sărut va fi *un moment* special, unul *pe care* vreau să mi-J amintesc pentru totdeauna, aşa că m-am abţinut, chiar dacă m-a durut.

Cum a fost la *clubul* de tricotat? o întreb nonşalant.

Dificil, *pentru* că trupul *îmi* vibrează după mesajul *ei.* A fost distrat tiv, îmi răspunde, desprinzându-se.

Inii riau seama imediat că *nu da dovada de* la fel de mult *< ura) < a în* mesaj, aşa ca' va *trebui* să *preiau eu* conducerea.

’ df io ¡Hobb-ma[1]

/

li iau m;ma *intr* a *m>* ;i <p o *fţhidc/. spre canapea, unde* mă ay / *<) pun* să stea intre *pi< ioarele mele, astfel* im ăt spatele să i *În lipii <!'■ pieptul meu. Ne întindem pu ioarcle*

de a lungul raiiapclci şi, *p< un u <* ă am *pir, deja* mii/n a şj *luminile ■unt ,iiir,< , aiitrr.li ra <■ pirpaimi.*

Capul i м- odihneşte pe umărul meu şi-i înconjor talia în nmpee o mâna i se plimbă pe sub maiou, astfel încât ii ating abdomenul.

\i văzut ca Bluc Mân Group vin în LA? o întreb.

D.r se mită. Te rog, spune-mi că mergem!

Chicotesc.

Ştii, aş putea oricând să te duc în Vegas să-i vezi. La urma urinei, sunt bogat. La naiba, pot găzdui propriul nostru spectacol privat aici, în apartament!

— Te dai mare cu banii, aşa-i?

hm place tonul ei vesel, aşa că o ţin tot aşa:

— Simt că trebuie să impresionez.

— Ştii cum poţi să impresionezi? Recitând toate personalele din Harry Porter în ordine alfabetică cu casa corespunzătoare – dacă au una.

— Hmm, ceva la care să lucrez!

îmi trec mâna peste abdomenul ei şi apoi urc până la sân, atingându-l uşor cu degetele.

— Ştii ce mi-a spus JP astăzi?

— Ce? gâfâie ea.

— Se pare că Huxley are un punct slab, şi nu mă refer la Lottie.

— Ce vrei să zici?

— Ei bine, răspund în timp ce îmi plimb degetele de-a lungul abdomenului ei, admirând cum se adânceşte şi se umflă cu fiecare respiraţie şi atingere a mea. Huxley era în biroul lui, iar JP a intrat peste el şi a văzut că avea ochii umezi.

— Nu, nu-mi vine să cred! exclamă ea, clătinând din cap.

1 luxley nu plânge.

— Ştiu, asta am spus şi eu. Iar când JP l-a întrebat ce se

întâmpla, Huxley n-a zis nimic.

– -J'i- 3. 5" SITT mimnu s—ar ■~i::â*Tzs

---- iJOCZ SP1TL. aD'.rzriZ zár 3± TSU1E SJC Lli ~c-■miis UEX Qar i om.ST JE t □ezTEârr. s: -E m :r -ăisjr -¿nr irt nur. TUET TTT-UT TTE_ E i-a^zza: s *i* SPIB •*

IÍ – UTE *A* IE ~ Zt ZETc . .-£ TTT25 L'.Ot CE Tffi X-Uhnadeianini 21£ L ZJîS 5 Z ăf 12 TiSTTi HJTrin * KEFHC zm *c-.* ETÉTE ~~ ~_?err zz ~? ăr r -at inezr anáBOirzrE JTTT -ZXC TTÎSTL;? E ianar w- ’•¿TüTe ze ..ui j -:ELT IKcZ ~_Z 220 £2Tt SZT ■ T1É ¿2ZTZ- *iiz* ' i-> z»'.r :r^~' *.t e'zzz-iz-jtT.T. nersszr zez~_ E-S: aiuri 'ZXJII sa andâ.

— O. .>-ji£crit z* zrárTT ÍKX Laz. Cr^âeam câ oa spz

Gt gtnii . o'-sesaa raj? CE porxmxâL

– *r*rj»s£z K e_ ZK i trrp ce ÍBB dac ~ LZE ITETTJL h «ffllL «L

*t esni Ü'Zí 1 CJZTTJC jyjr s: :rr_ phmb degod zzirt

><' i •' 'xr jr>nrrt> şi znd ca *z vr/rtji* despre UD copJ- fríí ’az‘. şi ■ ">< şi as j_rjd or* íL.

– *je te réten'

—- * ti JxzTit ar p?jtea fi ínsánánatá.

% . î ^Â JtcunioL

: <iir/j ? < – - z >p» s. câ a * ¿z ut mstt bâuwn DOD-al-"/z> // A i i' • :zeze <xit CJ akrxÂ

Li > -< ;rxáí Mă acum în p^/ala mea. cu

ya ' i i z> i w v/arde Jâwte pe marginea CL

• p^/ate t-í !> ínkáranatá. Sunt Mgurá ca aş fi 4,4 W

4<li teM/JâZ

' 4^ «M faze *X Muţm* uterului *óetpre arc eu nu*

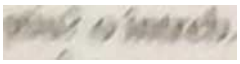

- JA . -k ***ff^t -tfuiu má*** d rád. >- M w < J

- Chiar nu ştiu. Eu cred că este. Semnele sunt acolo. Hwdey a fost foarte protector în preajma ei în ultima vreme. \h. mult decât de obicei. Şi a anulat câteva întâlniri. Mi-a < > IP. Crede că au fost la doctor.

Îmi las mâna pe coapsa ei în timp ce se uită mirată.

– Nu pot să-mi imaginez, Huxley ca tată. Pe de altă ? 27îe. nu am crezut niciodată, şi chiar niciodată, că se va căsători.

Acum se întoarce spre mine, aşezându-mi-se în poală. Mă acomodez cu schimbarea poziţiei şi îmi strecor mâinile pe sub pantalonii ei scurţi, până la joncţiunea şoldurilor.

— Dar iată-l aici, dovedindu-mi că mă înşel cu fiecare ocazie. Lottie chiar l-a domesticit.

— Da, mă bucur că s-au întâlnit’. îmi place mult Lottie.

— Şi mie. Şi Kelsey, de altfel. Ea şi JP încearcă să facă un copil?

— Nu am întrebat, dar, din expresia lui JP când vorbea despre posibilitatea ca Lottie să fie însărcinată, am zărit dorinţa în ochii lui. Cred că JP ar fi un tată grozav.

— Şi eu cred la fel.

Işi aşază mâinile pe pieptul meu.

— îmi place să bârfesc despre fraţii tăi. Au o imagine atât de ferită, încât să vezi în culisele acestor oameni puternici e distractiv.

— Dar eu?

— Despre tine ştiu deja tot.

— Nu chiar tot.

Mă mângâie pe piept şi mă întreabă:

— Ce nu ştiu?

— Că, în prima seară în care ai venit la mine în cămin, mi-am spus la jumătatea jocului de scrabble că tntr-un final o să te invit în oraş.

Işi lasă capul pe un umăr.

— Ba nu, nu aveai de gând.

încuviinţez din cap.

— Ba da, voiam. îmi adunam curajul să o fac.

— De ce n-ai facut-o? mă întreabă, nedumerită.

— Pentru că ai spus că vrei un prieten, iar eu nu voiam să stric legătura noastră, aşa că am spus: bine, voi fi pnete- nul tău.

Işi umezeşte buzele şi mă întreabă:

— Şi de ce acum? De ce ţi-ai schimbat modul de a gândi?

— Pentru ca, îi răspund în timp ce îi prind ovul maiou- lui şi i-l trag încet în sus şi peste cap. Mi-am dat seama că a te vedea căsătorindu-te cu un alt bărbat era cel mai rău scenariu pentru mine, pentru că am sentimente profunde pentru tine, Lia.

Mâinile mi se duc la sânii ei, iar ea îşi ridică pieptul cu un icnet în timp ce-şi mişcă fundul peste erecţia în creştere.

— Crezi că ai putea să simţi la fel?

Işi trece dinţii peste buza de *jos şi, când* ochii i se fixează în ai mei, răspunde:

— Cred că da.

— Bine, îi răspund înainte să o iau în braţe şi să rnă ndic de pe canapea.

Braţele ei îmi înconjoară gâtul, iar sânii i se apasă de piep- tul meu gol. Este o senzaţie atât de delicioasă, încât aproape că mă simt trist că în *curând voi întrerupe contactul.*

— *Totul este* atât de... ciudat şi nou pentru mine, recu-

noaşte ea. Mi-e greu să mă *gândesc la asta.*

O duc în dormitor şi o *întind pe pat* înainte dc a-i scoat[e] »antalonii, lăsând-o complet goală. Să o pot vedea goala ori- ând vreau c ca un vis.

eu încă mai încerc să mă obişnuiesc cu ideea, spun _ ce îmi împing pantalonii în jos şi îmi strâng penisu

¡1 strâng şi scot un şuierat, admirându-i corpul perfect. Armele şoldurilor. Felul în care sfârcurile îi sunt tot timpul tri ca piatra. Buzele uşor desfăcute când mă priveşte cum

mi mângâi.

— Spune-mi, Lia, ţi-a plăcut ieri să ai scula mea în gură?

Înghite prelung în sec înainte să răspundă:

— Mi-a plăcut... mult.

— Bun răspuns!

Îmi mângâi penisul, trccându-mi mâna peste cap în timp ce ochii Liei rămân fixaţi la ce fac.

— Te-ai jucat cu vibratorul după aia?

— Nu.

Clatină din cap.

— De ce nu?

— Pentru că...

Işi trece mâna peste sâni, iar eu o urmăresc gelos cum se joacă cu ei.

Nu credeam că am voie să mă joc_____fără rine.

Jur că penisul mi se întăreşte şi mai mult de la răspun sul ei!

Umezindu-mi buzele, mă las apoi spre pat. deasupra ei. cu o mână de fiecare parte a sa.

— Asta e un răspuns şi mai bun, spun în timp ce îmi cobor gura spre pieptul ei, ciupindu-i pielea. Simte-te liberă sa te joci oricând vrei fără mine, dar ma ridic sa o privesc în ochi – gândeşte-te mereu la mine!

Apoi îi umplu pieptul cu sărutări, mutându-ma de la o

parte la alta, sugându-i pielea^ciugulind, lăsâmlu-mi

amprenta astfel încât, atunci când se va trezi $_{m}$* uita în oglindă, să ştie exact *cui ii* aparţine. *^{Va}

Mâinile ci *inii urcă pe spate pănă* /a gât, unde $_{s}$ şuviţele scurte din *păr.*

— Mă... chiar mă *consideri atrăgătoare? întreabă* surprinzându-mă.

Nu a spus prea multe în timpul *ultimelor noastre* inrj) niri în afară de faptul că îi place ceea ce fac, *dar astăzi c difc* rit. E mai îndrăzneaţă, mai deschisă. Mai curioasă.

Pentru a-i răspunde la întrebare, îi iau mâna şi i-o$_{a}$ş$_{Cz}$ pe erecţie.

— Tu să-mi spui! ripostez.

Mângâie uşor, iar atingerea ei se simte ca focul, alimen- tându-mi flacăra cu flecare mişcare a mâinii.

— Şi... şi chiar mă vrei? mă întreabă.

îi trag sfârcul în gură şi sug tare, făcându-i pieptul să se salte de pe pat. Când îi dau drumul, îi răspund:

— Mă gândesc la tine în fiecare clipă din fiecare zi, Lia. Te doresc mai mult decât mi-am dorit ceva vreodată.

O sărut pe abdomen şi rămân acolo, adorând cum se zbate pentru atingerea mea.

— Alte întrebări?

[şi umezeşte buzele şi dă din cap.

— (irăbeşte-te, pentru că mor de foame!

Mă las mai jos şi îmi lipesc limba de păsărică ci, facând-o să geamă.

Ochii i se închid şi, cu un geamăt, întreabă:

— Pentru tine c doar distractiv ... sau c ceva mai mult?

îmi duc gura la păsărică ei şi o desfac. Nu o lingdeocamdată, ci doar stau deasupra, iar când se uită în jos la mine,îi răspund:

E mult mai mult, la naiba!

QaâHinc' exclam în timp ce picioarele i se depărtează ţ l r^riinlleîn Păru ' meu-

Jlţ,(je locul meu care-mi aduce fericirea, chiar aici, între jreleei. facând-o să-mi geamă numele. Şi sunt extrem ' ' L *mrM* pe mine pentru cât de mult mi-a luat să înţeleg $jgur, am fost întotdeauna atras de ea, dar mi-a luat o blestemată de secundă să-mi dau seama că o vreau. sil$(3ma enervează. *Pentru că aproape ani pierdut-o.* M-aş fi fj(pentru totdeauna dacă aş fi pierdut-o.

¡mi apăs limba peste clitoris, lăsând-o să alunece încet, când îmi şopteşte uşor numele, ştiu că e timpul. Mă îndepărtez şi, când protestează, o răsucesc pe burtă.

— Ce faci? mă întreabă.

Îmi plimb mâna pe spatele ei şi pe curbura fundului. Pupa ce mi-am plimbat mâna peste globul rotund, fără să mă gândesc, îi plesnesc fundul, lăsându-i o urmă roşie.

— La naiba'.

Sc agaţă de pilota de sub ea, dar nu protestează. Aşa că o fac din nou.

— Breaker! respiră ea greoi.

— Ce-i? o întreb în timp ce îmi trec mâna peste pata roşie.

— Eu... Nu ştiu.

O plesnesc din nou, iar de data aceasta, scoate un şuierat.

— Iţi place, nu-i aşa?

Cu un geamăt uşor, îmi răspunde:

— Da.

— Dar nu tc aşteptai să-ţi placa?

Clatină din din nou... şi din nou. Sunetul 'Zâmbind, o plesnesc-~

*■ sunet pe care îl verberează prin dormitor, ş» şW

MECH*NQUINN

Vo» memora pentm cât de du|cc e f uşor la fiecare palmă.

plimb mâna peste fondul e|, mis3n(lu.| m

ca înţepătura palmelor să fie atenuată de imngiKrc

după alte câteva secunde, o plesnesc din nou.

— Breaker! ţipă.

Zâmbesc, apoi îi salt fundul în aer şi îmi strecor nun4 între picioarele ei, simţind cât de udă e.

— E al naibii de bine, Lia! Mă joc cu degetul de-a lungul fantei.

— Eşti pregătită.

îmi scot mâna, ocolesc patul şi apoi mă întind. îmi mâinile sub ceafa şi spun:

— Bine, vino aici!

Se uită în sus din locul în care îşi sprijină capul pe sita şi mă întreabă:

— Ce vrei să spui?

— Ai vrut să stai pe faţa mea. .Aşa că vino sa te sui pe ei

— O!

Obrajii i se înroşesc până la o nuanţă periculoiâ & stânjeneală.

— Eu, ăăă... nu trebuie s-o tăcem.

Mijesc ochii.

— Ai spus că vrei s-o faci. Prin urmare, o vei foce.Vr încoace! Acum!

— Breaker, eu doar... n-am mai...

Mă ridic, o prind de braţ şi o trag spre mine. Apoi o torc astfel încât spatele să-i fie în Faţa mea şi o poziţioneze să-mi încalece pieptul.

— Ce faci? mă întreabă.

îmi apăs mâna pe spatele ei şi o cobor, apoi ii aduc tuf chil aproam» 7 ”i.

_ O,Doamne, Breakcr! exclamă când îmi introduc două .5« în ca. Futu-i! mormăie, şi îi simt respiraţia pe erecţie.

Mi-ar plăcea să mă cuprindă cu gura în timp ce fac asta? Normal! Dar am de gând să o oblig? Niciodată.

¡iînclinpelvisul şi mai mult şi o trag mai aproape, astfel incit gura să mi se lipească de păsărică ei udă. Atunci încep do pipăi. Picioarele i se strâng în jurul meu, iar ea se lasă în hu. cu gura aproape de penis.

În timp ce o ling, mâinile îi urcă şi coboară pe interiorul coapselor mele, aşa că le desfac şi atunci îmi ia testiculele în nună.

— Rahat, Lia! mormăi în timp ce capul îmi cade pe pernă.

— Iţi place? mă întreabă.

— Futu-i, da! îi răspund, aşa că ea continuă să le cuprindă în timp ce mâna cealaltă îmi prinde penisul.

— Nu trebuie s-o faci, adaug grăbit, deşi îi doresc din nou cu disperare gura.

— Dar vreau! răspunde înainte să tragă vârful în gura umedă şi caldă. Futu-i, ¿ici că sunt în rai!

— E al naibii de bine! exclam în timp ce continui să-mi plimb limba peste clitoris.

Se face comodă şi, în timp ce eu mă joc cu ea, ea se joacă cu mine, ceea ce e extrem de sexy. Nu am mai făcut asta cu nimeni până acum, şi pot spune sincer că mă bucur că e cu Lia, pentru că e al naibii de perfectă, lotul la ea este.

îmi înghite scula şi o scoate afară în timp ce se joacă cu ouăle. Imediat, coloana vertebrală începe să-mi tremure în timp ce orgasmul începe să se apropie.

O să fie rapid. Foarte rapid, aşa că mă concentrez să o tac să-şi dea drumul. îmi întăresc limba şi fac mişcări scurte şi rapide pe clitoris, ftcând-o să geamă peste penis.

lisiise! exclam. 1'ă-odin nou şi o s.i midandrim lri gurii ta!

(i.ingurcşte cu scula în gură, iar degetele de l.i pii <.ir(ini se arcuiesc

iu timp ce ouăle mi se strâng la n.iiln ₁ₗ₁ nevoie să-şi dea drumul!

Îmi mişc şi mai repede limba, dar nu se compari cu oca ce îini tace ea. iar mintea mea se poate concentra hun sin gur lucru, iar acela este orgasmul care se apropie

Cu o ultima strângere a testiculelor şi o tragere cu dini corpul îmi înţepeneşte.

I a naiba. îmi dau drumul! exclam în timp ce mi ni \ în gura ei, iar ea înghite. Ah, futu-i! urlu, simţind cum mi străbate plăcerea.

lini linge penisul după ce şoldurile mele se oprr< " mişcare, iar atunci îmi dau seama că nu şi-a dat încă drum \şa că o iau de pe mine şi o întind pe spate. Mi pn^' cu un zâmbet diabolic. Este atât de mulţumită de ca insis încât nici măcar nu pot să mă supăr pentru modul în cik preluat controlul.

Vi încurcat-o! îi spun în timp ce ii desfac picioan.

— De ce? mă întreabă, cu un zâmbet de la o ureche a alta.

— Uite aşa!

Ridic mâna şi ii ciupesc stârvul. taeând-osa tresară Vta trebuia să fie pentru mic. \'u trebuia vî irj ghiţi cu gura aia frumoasă a ta.

— Dar am vrut.

(khii ei plini de mulţumire îi întâlnesc pe ai mei.

— I'i-am vrut scula, Rrvaker.*

Şi lisuse, fiitu i S ar putea <i mi se scoale dm m

Poltim[1] ii spun k*e*' °*cr'n^u'* un"l dintre tricourile ₀,c|c. Poarti ăsta diseară!

b tricoul cu un impriincu cu cub Rubik şi spune:

Sui. iş putea să mă întorc acasă şi să-mi iau haine.

0 ajut şi îmbrace tricoul pe corpul gol şi replic:

Ai putea, dar asta ar însemna să te plimbi goală prin- tr-un loc public, iar eu nu sunt de acord cu asta. \r mai însemna şi ti ar trebui sa pleci, ceea ce, de asemenea, nu este aprobat de mine.

Chicoteşte şi-mi apasă pieptul cu mana.

X’u mi-a spus nimeni că tu eşti cel care conduce.

— Pai. sunt.

0 sărut pe creştet, mai mult decât disperat să-i capturez pin.

- Ceea ce înseamnă şi că, îmi pare rău, dar diseară dormi aici.

— Dar de cer

Işi duce mâinile spre mijlocul meu şi, chiar dacă am făcut-o să-şi dea drumul acum câteva minute, tot simt nevoia sâ o fac din nou.

Pentru că te-am lăsat să dormi la tine în ultimele două nopţi şi ar fi timpul să-ţi petreci noaptea aici, ca să mă pot trezi lângă tine dis-de-dimineaţă.

— Credeam că sunt un porc al pernelor? mă întreabă în dmp ce mă mângâie pe piept.

— Chiar eşti, dar e ceva ce pot să trec cu vederea.

— Uau, eşti un adevărat erou!

Chicoteşte şi apoi mă trage intr-o îmbrăţişare. Îmi plimb nutu peste ceafa ei.

— E totul în regulă- o întreb.

Aproba din cap. dar nu se îndepărtează.

_ Tocmai ai devenit foarte tăcură.

Sunt sigură. Doar mă gândeam.

— Spune-mi la cc te gândeşti! îi cer, plimbându-mi mi$_n$ pe spatele ci şi înapoi în sus.

— La cât de nebunesc este!

Se uită în sus la mine.

— Nu m-aş fi aşteptat niciodată să fiu în această po$_n$. ţie cu tine sau în poziţia în care eram acum câteva secundt. Cred că încă mai încerc să înţeleg totul.

— Totuşi, pari deschisă la asta.

— Chiar sunt.

Acum se îndepărtează suficient de mult cât să ne uităm unul la altul.

— lini placi, Breaker, foarte mult. Şi se pare că am această atracţie pentru tine pe care nu ştiam că o am. Iar când mi atingi, când îmi dai ordine, mă simt în siguranţă, protejau, ca şi cum aş fi... acasă. Nu vreau ca toate astea să fiestnatt de ceva, înţelegi?

— înţeleg. îmi las degetul să-i alunece sub bărbie « adaug: Iţi promit că voi face tot ce-mi stă în putinţă sâ mi asigur că nu va fi stricat nimic! Ai înţeles?

Dă din cap.

— Da!

— Ai încredere în mine?

— Iii eşti persoana în care am cea mai mare încredere.

— Bine!

O trag din nou în braţe.

— Atunci, trebuie să te întreb ceva.

— Ce?

O conduc la marginea patului şi ne ridicăm amândoi în capul oaselor.

Mă enervezi! spune în timp ce îi iau mâinile în âk mele.

Nu fi nervoasă'. Vreau doar să-ţi pun o întrebare. ,\dâug, cu un zâmbet: Vrei să ieşi mâine la o întâlnire cu mine?

—Termină... Nu asta e întrebarea ta.

— Ba da, este. Vorbesc serios, Lia. Vreau să ies la întâlniri cu tine, iar acum, că ştiu că eşti deschisă la asta, vreau şi o fac oficial.

— Serios?

Încuviinţez din cap, iar ea se uită în altă parte.

— Ce s-a întâmplat?

E dar că se gândeşte la ceva.

— Nu-ţi doreşti asta? Te-am citit greşit?

Clatină din cap.

— Nu, dimpotrivă. Nu m-ai citit greşit. Doar că... totul e foarte brusc. Tocmai m-am despărţit de Brian şi am anulat nunta. Dacă aş începe să mă întâlnesc cu tine, nu crezi că ar da, nu ştiu... o impresie proastă?

— În faţa cui?

— Nu ştiu... doar a oamenilor.

Clatin încet din cap.

— Şi cine sunt aceşti oameni la care te referi?

— încetează!

Chicoteşte.

— Ştii ce vreau să spun.

— Ştiu, dar mă întreb când a început să-ţi pese de ce cred ceilalţi? Pentru că, de când te ştiu, nu p-a păsat deloc.

— Ai dreptate. Nu mi-a pasat. Cred că încă mai am toca asta.

— Bine, dacă nu eşti pregătită, atunci aştept. Pot să aş- tept atâta timp cât vrei tu să aştept. Eu nu plec nicăieri. Lia. Dacă vrei să o iau mai uşor, o iau mai uşor Dacă vrei să-ţi re vreau implicată *h M* de muir *a mine,*

ÍM mw.ă buza de *y** vi spune:

— Şi eu vreau avu, Brcalcer.

Scoate un geamăt vi apoi ve trânteşte pe vpate pe pa.au>

penndu-M *tídni* cu mâinile,

- Doamne. vm» arist de enervantă'

Pád vi mă întind lângă ta. Usándu-mi palma pe tana o De ce spui asta?

X'J *n /:* pare evident*' Cá pur SJ jrnplu ar trtl/uidfa ai rine şi sá nu rná retina nimic? Tu eşti clar alegerea mo. dar mi-e prca frică să fac pasul spre o întâlnire, pentru □ asta ar însemna.,, că prietenia noastră se încheie.

Aăă.,, pardon? Cum adică, prietenia noastră * încheie?

Breakcr, dacă facem primul pas către asta, arunci wr putea termina în două moduri diferite. Suntem împreuna pentru totdeauna, şi pare o nebunie numai sá mă gândacii arest lucru. Sau ne despărţim, şi mă îndoiesc că putem fi pocteni după despărţire.

Mă s< arpin |K- obraz.

De ce ti se parc o nebunie sâ fim împreună totdeauna?

Păi, tu chiar vrei sa te căsătoreşti într-o bună 7Í' când tc am cunoscut, nu ai avut o prietenă serioisi. sigur vrei asia? Să te implici într-o relaţie cu mine nu tr'/ rie dchx ?

Nicidecum. Şi cred că e aşa |>emru că, *în mintă .im* fost întotdeauna cu tine. .Vlcrcu ai fost a inca.

A«ta <• enervant de dulce,

(JII< otesr *fi apoi ii <* uprind fapi m palme.

Ai .pus că ai inc redere în mine, nu?

_Cefajteu. Acum. dacă vrei să mergi înapoi la tine ¡jjsăixmi.eşti mai mult decât binevenită. împrumută rjsttţuntaloni de la mine'. Dacă vrei să rămâi aici, e rí s-asa. Dar alegerea e a ta.

- Vreau sá rámán aici. îmi răspunde, atentă la mine. -Arunci, hai să ne pregătim de culcare, pentru că sunt

epmzat

Mi ndic din pat şi o trag şi pe ea în sus.

I>jpa ce mergem pe rând Ia baie şi ne spălăm pe dinţi, o ' pe partea ei de pat, apoi trag paturile şi o ajut să se ■am pat

După ce totul este încuiat şi telefonul meu este băgat la cârcat mă strecor în spatele ei, aştemuturile reci făcând ^contrast puternic cu corpul său fierbinte. îi cuprind mij-'•■cul cu un braţ şi o trag la pieptul meu.

— Eşti bine?

Foarte bine. Ăsta e modul meu preferat de a dormi.

Dintouleauna.

b depun un sărut pe gât.

— Şi al meu.

- Brcaker? mă întreabă după o pauză scurtă.

— I Imm?

- Mâine... întâlnirea aia mai c valabilă? b zâmbesc în părul ca mătasea.

— Este.

Bîncl Cred că vreau să merg la ca.

— Crezi sau Ştii?

ílm •>< liinili un mi h, «lili,¡luiré$_{rh()}$|$_{4||}$

|»'«(i <>,',111111 91 < ii m,l *iinhi lep.im* |,$_{(il(///}$

" |'i< /¡ni i

' K ili u,,/ i i 91I11 Ain |i|||miii cev,i <11 loiul ,||$_{h\cdot tt|}$

* '» 1 l,i , ,u, |$_{H}$ | $_{)(|}$||,|, ,„ ,|, mullí) vii'iiii

'« I II H, < , i illl'f'

< > uiupily, i

liul iii, < ni unliiii mili un mil t'í.

\l mil, lil < lili Ilirl

\i ih |i,iml ■<>) uní hi'/i llalli

Dit,

• • •.lililí |n i ir'ili I

I l,n ıılıılıı 1. ,1 |i uní ilc nniiiic pviiliud QII .1 ni.; linihl /lilil ‘

I),i lo,it l 111,1 S ,u pulcii d mi u pim vi iv unb i ■ lrp,uil. ilni luí un lui r iiilliprcsic <lc iluiiil l < oibiJu – .' 11111,1 1,1 |iiiiiiil uit.iltiiii'[1]

(,'i'tiii/nii Je un ic.’ilim. mi 1 ıv/ı

,\u c ni» i« <lci(', Oplicliil l)"‘U lipic

Capitolul douăzeci

CHIAR l NICI SAR SA I IU LEGATĂ IA OCHI? îl ÎN VAl'în timp ev opreşte la ceea ce pare a li un semafor.

Venim a . ceea oan\, da!

S' vi mâ îmbraci tu a lost necesar' Sau ai făcut o doar ci 4 tu poţi juca cu sânii mei?

I ia' spune el cu o voce sevvrA. Xu trebuie sA te leg la ^xhigSl spun c.\ trebuie s.\ te îmbrac ca sA te pipAi. Pot s o tk aurind vreau.

O' Şi când anume corpul meu a devenit al vâu?

În momentul iu care ţi ai dat drumul pe limba mea.

•v.d c.\ ch iar mâna ii atvvi. ca. a pe coapsa mea.

Bine, c şi Asta un rAxpuns.

Chicotesc şi vei a:

\pisvi\H' am a\uus$_x$ mai dure a â txmte puţin. Ş» nvbuiv sa spun câ ai fu ut o tivalv^ ew clentâ mâncaiulu o gogoaşa inilnnme.ua AMA NU te .u mutxUnt eu nieio »'”'i HLUA

, – i o ^*'^\'a>a >» a tost o

- Nu e prima datâ caud mAuam g g

eWr.^ -' ^»>3-0 U-aavA la ochi.

vezi, ziua începe deja ,3 fie
()preţte nia>ina şi colxură geamul.

Bună dimineaţa! ¡1 aud ”"prind,. spunând. O răpesc. y o

Asta mă face să râd.

Cel cu care vorbeşte răspunde:

Distracţie plăcută, domnule Cane'

Şi apoi maşina înaintează.

Domnule Cane? Azi iţi fluturi cârdul de miliar

Poate, îmi răspunde cu un zâmbet în voce.

Mă strânge de mână şi apoi parchează.

— Am ajuns?

- Am ajuns. Işi desface centura de siguranţa şi ¡«h Rămâi aici!

II aud cum coboară şi, după secunde, deschide şi era mea.

— Va trebui să merg legată la ochi?

Nu, replică el în timp ce ajunge în spatele meu ţi desface legătura de la ochi.

<)chii mei au nevoie de câteva secunde pentru a scadapu dar, când *o fac, văd* o parcare subterană.

Unde suntem? întreb, şi atunci îi vad tricoul.

I’.ste negru şi se lipeşte de fiecare centimetru al picptu lui său musculos, dar imaginea lui Jack Skellington de p precum şi inscripţia ‚Jack al ei” îmi atrag cu adevărat atenţia. Mă uit la tricoul meu, care este cu Sally şi „Sally alui’

— Aăă... suntem la *Disncyhnd?*

lini saltă bărbia, şi ajung în dreptul zâmbetului sâu fninwi – *Da, suntem.*

()< hii un se umplu de lacrimi şi mă sprijin de scaunulp- sageniliii, zicând.

Nu pot să cred că ţi-ih

jmi ia mina în a lui.

_ ¡n primul an de facultate, a fost imediat

după ce te-ai jla întâlnirea aia cu mâncătorul de calamari. Poate una ¿intrecele mai proaste prime întâlniri ale tale. Te-ai întors ¡ndniinul meu şi te-ai plâns că băieţii sunt nişte idioţi şi ci nu ştiu cum să organizeze o întâlnire adevărată. Te-am mirelui care ar fi prima ta întâlnire perfectă, iar tu ai spus Disncyland. L-ai fi testat pe tip să vezi dacă ar purta tricouri asortate. Dacă o facea, era o bifa în coloana cu plusuri.

Face semn spre propriul lui tricou.

— Sunt destul de sigur că până acum mă descurc bine.

0, *Doamne! Te descurci bine...* Sunt pur şi simplu uimită. De asemenea, sunt foarte emoţionată, întrucât, cum de şi-a amintit fiecare detaliu al acelei discuţii? *Cum?*

0 lacrimă mi se scurge pe obraz, iar el se apleacă şi mi-o şterge.

— De ce plângi?

— Aşa. E... atât de grijuliu! Eşti singura persoană care a ficut ceva atât de frumos pentru mine. Vreodată.

— Deoarece pentru mine eşti foarte specială.

Degetul lui mare îmi mângâie obrazul.

— Lia, pentru tine aş muta munţii din loc.

Îmi şterge din nou lacrimile şi apoi mă trage de mână.

I ¡aide, nu mai plânge! E timpul să ne distram.

11 las sa ma ajute să cobor din maşină şi apoi, în timp ce mergem şi ma ţine de mână, mă las în voia prezenţei lui puternice, a acestui bărbat care în-a tratat întotdeauna ca şi cum pentru el aş fi numărul unu. Cel care şi-a amintit totul despre mine – de la tipul de cafea care îmi place până la ideca mea despre prima întâlnire perfectă.

Nu mi l-am imaginat niciodată aşa, un bărbat grijuliu, dar se pare că i se potriveşte. /¿/ p//re *să un* se *perfect.*

M-am gândit mult şi bine de ce c interesat de min$_{c}$ |$_{4}$ ce a spus aseară – de ce nu a avut niciodată o iubiţi ¡K mcn lung.

„Cred că e pentru că în mintea mea, ani fost mereu $_{UJ}$tine. Ai fost mereu a mea."

Cuvintele astea, declaraţia asta, m-au dat gata. Din nu,, meniul în care lui Breaker i s-a aprins hcculeţul, m-a trj. tat ca şi cum aş fi ceva preţios. Ceva ce nu am experiment^ niciodată. De fapt, e la ani-lumină distanţă de felul îna^ m-a tratat Brian. Breaker m-a tratat la fel cum i-am văzutpt I luxley şi pe JP tratandu-le pe Lottie şi Kclsey. Iar *asta* mi-j dat mai multă încredere să fac următorul pas cu el. Pentru că am încredere în el. Cred *în* el. Breaker nu e genul mincinos. „întotdeauna ai fost a mea." Iar dacă eu am fost inerte i lui, începe să devină tot mai clar că şi el a fost mereu al meu

„Consideră că asta c ultima ta primă întâlnire!"

Când a spus asta aseară, voiam s-o cred. În timp ce miagit de el, trecând pe lângă rânduri şi rânduri de maşini, o cred.

Pot să o văd.

O simt.

— Breaker, îi şoptesc, ţinându-l strâns de mână. Ne-ailu pachetul VIP?

— Mai degrabă pachetul Breaker Cane, îmi şopteşte * ureche.

Parcarea în care am lăsat maşina era una secreta, care permite să sari peste toate cozile. Ne-ain dus direct la s<x ţi unea VIP, unde am fost întâmpinaţi cu urechi de Alich c u tema *Coţmar iiminte de Crdcinn,* fireşte, iar partea cea i'^{u} drăguţă din toate astea este că Breaker Ic poartă pe ale Im fără nicio ruşine.

jnU aminteşte de tipul pe care l-am cunoscut în facultate. s phi ce crede lumea despre cl, face ce-i place şi nu se ^defte de două ori la asta.

Domnule Cane, bine aţi venit la Disneyland! Eu sunt |orgc,ghidul dumneavoastră de astăzi.

Breâkerii întinde mâna.

—Jorge, este o plăcere să te cunosc! Te rog să-mi spui
Breakcr!

- Plăcerea e de partea mea! spuneJorge şi apoi îi întinde mina. Aceasta trebuie să fie domnişoara Fairweather-Fern.

— Te rog, spune-mi Lia! zic şi-i strâng mâna.

— Domnişoară Lia, este o plăcere! După ce ia un iPad, reia înţeleg că astăzi sunteţi doar voi doi. Am primit pro- gramul evenimentelor planificate şi v-am organizat şi rezervările. Se pare că vom avea o zi minunată.

— Chiar vom avea! spune Breaker.

— Minunat! Şi vă rog, dacă doriţi să vă opriţi pentru mâncare sau aveţi nevoie de mine pentru a vă cumpăra ceva în timp ce sunteţi într-o cursă, aş fi mai mult decât fericit să ajut! Sunt aici pentru a vă face experienţa de neuitat.

— Mulţumesc, Jorge! spune Breaker.

Păi, dacă suntem pregătiţi, cred că primul lucru din programul nostru de astăzi este să vă daţi în Matterhorn.

Mă uit la Breaker, care zâmbeşte pentru că ştie normal câştie-că Matterhorn este cursa mea preferată, lini place la nebunie cât este de veche şi de şubreda. Faptul că sunt aruncată de colo-colo mă face să râd mai mult decât cursa în sine.

— Ar fi bine să începem cu un bum. nu? întreabă el.

— Azi mă răsfeţi, aşa-i? întreb în timp ce Jorge ne conduce prin parc.

Da, dar nu ca să te impresionez. Nu simt că c nevoie, ¡şi apropie de buze mâinile noastre împletite »ijnhugâ. Te

răsfăţ pentru că vreau, pentru că pot şi pentru ci nu meriţi decât ce e mai bun, Lia.

îmi sărută uşor încheieturile.

\u ştiu cum s-a întâmplat, cum am devenit atât de norocoasă să fiu cu acest bărbat, dar cumva, universul a ficut-osj se întâmple – poate cu ajutorul părinţilor mei care l-au iubit mereu pe Breaker şi care s-au aşteptat mereu să ajungem împreună. Poate că ei au avut un nuc rol în a ne combina.

_Şi tu meriţi enorm de mult! ti răspund, însă cl doar clatină din cap.

— Am tot ce-mi trebuie, Lia! zice, privindu-mă în ochi.

__Eşti pregătită pentru asta? îmi şopteşte Breaker la ureche în timp ce bara vasului nostru cu motiv Petec Pansecoboari peste picioare.

— Da, îi răspund, apoi pornim în întunericul cursei.

— Bine, acum dă-ti jos pantalonii scurţi!

— Poftim? întreb râzând, apoi mă întorc spre el.

Este o cursă de două minute, Lia. Dacă nu te pot excita în două minute, atunci nu ştiu ce fac ca bărbat.

Opreşte-tc! zic, împingându-l în piept. Nu mâ exciţi cu Peter Pan. Apoi şoptesc: Astea sunt şi curse pentru cop" Dar e provocarea Peter Pan.

— Cine spune asta?

Pasionaţi! de sex din culise.

Da, păi poţi să *ici* legătura cu pasionaţii de sex şi *dlc spui că sunt *ciudaţi. Disncy este sacru!*

Deci... va *li un nu?*

Chicotesc şi *clatin* din cap.

I un nu *clar.* Doamne, *Hrunkcr!*
Râde şi apoi mă cupriii^MwmJjniţ,

Ştii, doar glumeam.

l)intr-un motiv oarecare, nu prea cred.

Vasul nostru trece prin Londra şi se îndreaptă spre xcverland, cursa fermecată pentru copii, una dintre pre- feiaielc mele. Până acum, am trecut prin tot Fantasyland, Jfea$ta fiind ultima noastră cursă, iar apoi ne îndreptăm $pre Star Wars: Marginea galaxiei. Nu a trebuit să aşteptăm la coadă, iar când am coborât din Visul fermecat al \|l)ti-ca-Zâpada, Jorge avea pentru noi apă şi covrigi um- pluţi cu cremă de brânză. Am găsit un loc unde să ne aşezăm, ţjfcumi-am devorat covrigul. Bineînţeles că am împărţit cu Jorge, care a fost mai mult decât recunoscător pentru •slal Ne-am oprit să facem poze în faţa castelului, precum siîn faţa Mattcrhornului, şi am intrat chiar şi intr-un magazin de suvenire, de unde Breaker ne-a cumpărat tricouri Disneyland asortate cu anul pe ele. Suvenir clasic. Din feri are pentru noi, Jorge ne-a cărat punga.

\ fost de-a dreptul magic.

- Mulţumesc'. îi spun. Chiar a fost o zi perfectă. O primă întâlnire perfectă.

încă nu s-a terminat. După asta trebuie să mergem la (.aiifr>rn ia Adveru u re.

Mergem la California Adventure?

z\ăă, da, va fi o zi întreagă.

— 0 să încheiem cu artificii?

Iu ce crezi? mă întreabă el cu un rânjet.

- Uau, Breaker'. Ştii... dacă îţi doreai atât <lv mult <> fc- laţie, puteai pur şi simplu să ceri una. Nu trebuia să treci prin toate astea.

Chicoteşte.

- () ştiu 1.1.1'. şopteşte el. cu buzele Lingi urechea meu. Crede nvi e.i\,iu de muh .p d-re,.. seuLunea!

’ Mii mi se încing, ,i mJ |„„„lr d
,nc| A întunecată, altfel oamenii ar fi putut citi pe Gp lf expresia şi dorinţa pe care o am pentru acest liărhat.

Cred cu adevărat că am avui o erecţie în timp ce ne di <lvam în Risc ol ihc Rcsistancc, spune Brealccrîn limpet n< nşezăm la locul rezervat în I)ocking Bny 7. Ca nişte fiori

La Ici, mărturisesc şi cu. Deşi nu mă pot pronunţa în ceea ce priveşte erecţia la care te referi. Chiar am simţit nişte fiori. Trebuie să fi fost una dintre cele m.u captivam experienţe de care am avut parte vreodată. Şi modul în cart membrii distribuţiei ţipă la tine... Chiar în-am simţit a o prizonieră.

— I)a, o s-o repetăm.

Brcakcr se lasă pe spate în micul separeu rotund pe carc-l avem doar pentru noi.

- Mă face să îmi doresc să îmi scot costumul Chewbacca şi să încep să alerg prin casă.

— îl mai ai? îl întreb.

— Da, şi mai am şi costumul tău de Leia, pe circ... Cred că trebuie să-l îmbunătăţim, ştii, din moment cc acum pot te văd goală. Cred că le merit în bikini auriu.

— O.l)oamne, serios? Ai de gând sa lîi atât de clişcic?

— Da, ai o problemă cu asta? Rânjesc şi mă sprijin pe el.

— Nu, de fapt cred că ar fi foarte sexy.

I ia, nu mă tachina! Ştii că voi cumpăra acel biktn chiar acum.

Sunt gata să-i spun să o facă când *Jorge* ne aduce mând rea. Brcakcr a ales coastele afumate, iar cu am fost atrasă >’ tăieţeii cu crevcţi. \diicc şi nişte sticle de Sprite şi apoi $pun<

I u iau *o* pauză cât mâncaţi. Aveţi numărul muu dacă jvcp nevoie de ceva.

Mulţumesc Jorge! spune Breaker înainte să plece.

Ar.n.i delicios! zic în timp ce Breaker îmi întinde o forculiţi

— Chiar că.

Işi strecoară braţul în jurul taliei mele şi mă trage mai aproape înainte de a-şi pune mâna pe şoldul meu şi a mă lipi de el.

În vreme ce ne savurăm prânzul, îl întreb:

întotdeauna ai fost atât de posesiv cu femeile cu care tc vezi?

Nu, îmi răspunde înainte să ia prima îmbucătură. Iii eşti singura.

— Pot să te întreb de ce?

— De ce? Nu-ţi place?

('.latin din cap.

Nu,îmi place, dar e foarte diferit. Nu am întâlnit niciodată un tip care să mă ţină în braţe aşa cum o faci tu. Sau care să vrea să mă atingă ca tine. Şi cred că nu ştiam cât de mult îmi place asta până n-ai apărut tu.

Da, nici cu nu ştiam câtă nevoie am de asta până nu te-ain atins.

îmi zâmbeşte şi apoi ia o înghiţitură zdravănă de mâncare, arătând prosteşte şi ridicol dc drăguţ. Când clatin din cap, mă împinge şi mă întreabă:

— Ce-i?

Eşti doar... Doamne, e enervant cât de sexy eşti! Poţi doar sa zâmbeşti, şi simt fluturi în stomac.

— II consider un lucru bun.

— Normal că e, pentru ca tu crezi că acum mă ai la degetul mic. -

— Şi nu-i aşa?

înfig furculiţa intr-o bucată de crevete şi mormăi:

— Din păcate!

Chicoteşte.

— Nu fi supărată din cauza asta sau din orice alt motiv'

— Eşti doar fermecător, dulce şi grijuliu, şi of... e greu să-ţi găsesc defecte.

— Cauţi defecte? mă întreabă, sorbind din paharul cu Sprite.

— Nu căutăm mereu defecte? îl întreb, răsucind tâieţeu pe furculiţă. Fără defecte nu am fi oameni.

— Adevărat! Aşa că, dacă tot cauţi defecte, am ceva pentru tine de ronţăit.

— O, da, ceva real?

— Foarte real. Mă gândesc la asta tot timpul şi lacum aş fi putut s-o fac mai bine.

— Bine, hai s-o aud!

Iau o îmbucătură şi ascult cu atenţie.

— Unul dintre cele mai mari defecte ale mele ar fi ci nu te-am invitat la o întâlnire în prima seară în care te-am cunoscut.

îmi dau ochii peste cap.

— Haide, Breaker.'

— Vorbesc serios, insistă el, iar după tonul vocii şi expresia lui, îmi dau seama că vorbeşte serios. De când te-am gustat, mă tot gândesc că sunt un tâmpit că nu te-am invitat în oraş mai devreme, că nu am făcut o mişcare mai repede- Nu pot să cred că am aşteptat atât de mult să te ţin de mână, să tc am în patul meu. Mă face să mă simt ca un tâmpit de* săvârşit. Şi toţi aceşti ani în care nu am avut o prietena fost din cauza ta. Pentru că aveam sentimente pentru tine pe care nu îmi îngăduiam să le simt. Deci, da, e vina mea ci

$unt un tâmpit când vine vorba de ceea ce simt pen-

.. • . _ 1 XT •

-l’au, bine! replic, nesigura cum sa răspund. Nu ştiu (Udam fi avut aceeaşi relaţie pe care o avem acum. Probabil ci nu aş fi fost atât de deschisă cu tine în legătură cu anumite lucruri daca aş fi căutat ceva romantic. Când eşti doar prietene ca şi cum ai putea să renunţi la toate zidurile şi să fii tu însuţi, dar, când încerci să fii romantic cu cineva, aproape că id pui această faţadă pentru a arăta că eşti suficient pentru a fi cu acea persoană. Am simţit cumva recent asta cu tine. – De ce? mă întreabă, întorcându-se spre mine şi aban- donându-şi

mâncarea.

— Nu e nimic important, doar lucruri subtile, dar am mit unele momente de conştientizare, şi cred că vin la pachet atunci când cineva este mai experimentat sexual. Adică, toată săptămâna trecută, Breaker!

Obrajii mi se înroşesc.

— Nu am făcut niciodată jumătate din lucrurile pe care le-am făcut împreună. Nici măcar nu ştiam că genul ăsta de sexualitate zăcea în mine.

— încă mai simţi asta? mă întreabă.

— Uneori. Eşti doar... Nu ştiu, e o prostie.

Îmi potrivesc ochelarii pe cap şi mă întorc la mâncare.

— Sunt doar ce? mă întreabă, trăgându-mă de mână.

Ştiind că nu va renunţa la asta, îi răspund:

— Nu mai eşti acelaşi tocilar din facultate. Sigur, dacă aş fi fost în stare să mă uit dincolo de mustaţa de atunci şi părul neglijent, probabil că aş fi fost intimidată, dar nu am fost pentru că erai un tont, şi asta îmi plăcea la tine. Acum, că ai crescut şi... ştii tu... eşti musculos, transformarea ta are un factor de intimidare. Nu mă simt ca şi cum aş fi din aceeaşi

igă cu tine.

— lisuse. Lia. doar nu vorbeşti serios!

— Ştiu, am spus că e o prostie, dar e greu să nu simţi aşa când tipul care este ... ei bine, orice ar fi între noi, când este superb, bogat şi extrem de bine dotat cu genul de experienţă care ar face orice femeie să roşească. Nu mă simt demnă.

Mă forţează să mă uit la el săltându-mi bărbia cu degetul.

— Nu-ţi pot spune eu cum să te simţi, şi te voi ajuta să înţelegi aceste sentimente, dar vreau să ştii asta chiar aici şi acum. Eu sunt cel care se simte norocos, bine? Eu sunt cel care simte că încearcă să-şi înfigă ghearele în tine ca să nu fugi. Această nesiguranţă s-a cuibărit şi în inima mea. Mi-e teamă că te vei trezi într-o zi şi îţi vei spune că ai făcut o greşeală, că ţi-e dor de Brian, că n-ar fi trebuit să anulezi nunta. Sau că poate eu sunt tipul de rezervă, că nu ar fi trebuit să mă apropii atât de repede de tine.

— Breaker, ştii că nu e cazul.

— Vreau să cred asta, dar, în capul meu, ştiu că nu am procedat cum trebuie. Nu te-am abordat în mod corespunzător, normal. Ar fi trebuit să trec mai lent la partea sexuală.

— De ce te-ai aruncat cu capul înainte? îl întreb.

— Pentru că voiam să-ţi arăt că există chimie între noi. Nu voiam să-ţi dau de înţeles că nu există. Şi, sincer, te voiam. Te vreau. Foarte mult, Lia. În momentul în care ţi-ai pus rochia de mireasă, totul s-a schimbat.

Zâmbesc cu blândeţe. Dacă mă gândesc la reacţia lui când m-a văzut în rochia de mireasă, îmi dau

lacrimile. În ziua aia eram extrem de emoţionată, iar sprijinul lui necondiţionat a fost singurul lucru care m-a menţinut pe linia de plutire. Nu-i mai văzusem niciodată faţa atât de... plină de adorare. Sau poate uimită. „Arăţi... la naiba, Ophelia, arăţi uimitor!”

— Cred că atunci s-a schimbat totul şi în mine.

— Te urase! spune Breaker.

Se sprijină de un gard scund, răsuflând adânc, în timp ce cmcotesc lângă el, iar Jorge urmăreşte şi el scena şi încearcă să nu râdă.

— De ce mă urăşti? îl întreb.

Pnvirea i se îndreaptă spre mine în timp ce răspunde:

— Ştii că urăsc cursa aia uitată de Dumnezeu. E moartea care stă la pândă.

— E o cursă pentru copii, replic, referindu-mă la Goofy s Skvcoaster.

— Asta nu-i o afurisită de cursă pentru copii, e... e un coşmar!

Inspiră adânc, iar Jorge se apropie de el.

— Breaker, vrei să-ţi aduc nişte apă?

— O, e-n regulă, răspund, dar Breaker zice altceva:

— Apa ar fi extraordinară. Mulţumesc foarte mult, Jorge!

— Nicio problemă'. Mă întorc imediat.

După ce pleacă Jorge, Breaker se ridică în picioare şi mă apucă de încheietura mâinii, trăgându-mă aproape de pieptul lui. Ţinându-mă ferm, îmi spune:

— O să plăteşti pentru asta!

— De ce? Nu te-am forţat eu să te dai. A fost alegerea ta.

— M-ai tachinat şi apoi m-ai implorat. De parcă aş putea să-ţi refuz ceva!

Face semn cu capul spre traseul din spatele

meu, cu curbele abrupte în formă de C care te fac să simţi că vei cădea de pe şine.

— Ştiai că urăsc cursa aia.

— Aş fi fost bine-mersi să mă dau singură.

V— Prostii!

Chicoteşte, cu pieptul vibrându-i lipit de ai meu.

— Iisuse, eşti aşa o mincinoasă! Înfruntă realitatea, Lia. vei plăti pentru asta!

— Ce-ai de gând să faci? Să mă ban la fund?

Privirea i se întunecă în timp ce mâinile îi coboară spre şalele mele.

— Da, s-ar putea să te plesnesc la fund. O să te plesnesc atât de tare, încât păsărică ta o să fie udă, implorând să-mi primească scula, iar apoi... O să te las complet nesatisfacută. înghit nodul greu din gât.

— N-ai... n-ai face-o.

— Şi apoi, când vei sta întinsă acolo, neliniştită, cu păsărică pulsând după eliberare, mă voi face să ejaculez pe tot frumosul tău spate arcuit, doar ca să-ţi amintesc cine e stăpânul tău.

Uau, bunule Dumnezeu!

— Poftim, Breaker! spune *Jorge,* apropiindu-se de noi.

Şi, ca şi cum cineva ar fi apăsat un întrerupător în el, Breaker trece de la alfa dominator la oaspetele vesel din parc.

— Mulţumesc foarte mult, Jorge!

Acesta dă din cap.

— Goofy Coaster mă prinde de fiecare dată.

— Şi pe mine. Nepoatei mele îi place, şi, *de fiecare dată când o* aduc aici, e o cerinţă. Cred că îmi pune iubirea la încercare de fiecare dată când mă face să mă dau în el.

— Cred că Lia face la fel... îmi pune iubirea la încercare. Şi, cu o singură clipire, rămân *paralizată.* Acea *clipire şi* folosirea cuvântului „iubire” mă fac să-mi arunc braţele în jurul gâtului său şi să-l sărut.

Ş*/... de ce nu m-a sărutat încă? *La un moment dat, ia prânz,*

am crezut că se va întâiiwla. Sau *mai devreme, când*

j ¡n roata Ferris, bucurându-ne de privelişte în timp CC xini în poala lui, mă gândeam că poate se va întâmpla

I rjich dar nu s-a întâmplat.

Daca el nu ar fi fost deja implicat pe deplin, aş fi bănuit I j nu se va întâmpla niciodată.

Sau chiar aseară, acela ar fi fost momentul perfect, după ce încetaserăm să mai fim... carnali, când mă odihneam în braţele lui, ar fi fost perfect. Aşa că nu înţeleg aşteptarea.

— Eşti gata pentru următoarea cursă? întreabă Breaker. Cred că mergem la Mica Sirenă, nu?

li zâmbesc.

— Da, cred că da.

Şi apoi, mână în mână, pornim mai departe.

t=3

- Pe aici', ne informează Jorge în timp ce ridică o funie de catifea roşie care blochează o bancă faţă de public.

După alte câteva curse, am fost conduşi înapoi la 1 he Office, un restaurant secret din California Adventure. cu o privelişte splendidă spre dig. Acolo am fost serviţi cu unul dintre cei mai buni homari pe care i-am mâncat vreodată. Iar sala era extrem de drăguţă. A trebuit să trecem printr-o criptă pentru a intra în ea, şi apoi am văzut că e acoperită cu imagini tip desene animate ale animatorilor.

Bineînţeles, Breaker a trebuit să stea lângă mine în separeu, unde putea să-şi ţină mereu o mână pe mine şi sa mă hrănească ocazional cu mâncare cu propria lui furculiţă. Mi-a plăcut fiecare clipă.

După aceea, ne-am întors la Disneyland, unde

ne-am plimbat încă o dată cu Indiana Jones şi apoi am continuat să luăm deserturi de la Candy Palace. Eu am luat o gustare Rice Krispie, iar Breaker şi-a luat uoDcorn caramelizat. \m

mers cu trenul în junii parcului în timp ce ne mâneam 4. senurile, iar Breaker a luat o prăjitură şi pentru Jorge. |$_{ar}$ apoi, după încă o cursă cu Space Mountain, unde Breaker m-a ţinut de mână tot timpul, râzând, Jorge ne-a condush banca noastră îngrădită de unde se vedea castelul.

Focurile de artificii ar trebui sa înceapă în curând. Pot să vă mai aduc ceva? întreabă Jorge.

— Nu, mulţumim, cred că de aici ne descurcăm!

Jorge dă din cap.

— Şi ai pennisul să te întorci la parcare?

Breaker aprobă din cap.

— Da!

Apoi îşi bagă mâna în buzunar şi strecoară ceva în mâna lui Jorge.

— Mulţumesc foarte mult pentru tot! Ai fost fantastic!

— Sigur! Mulţumesc, Breaker! Domnişoară Lia, a fost o plăcere să vă cunosc! înainte să plec, mă pot oferi să vă mai fac o poză?

— Nu, cred că suntem bine. Mulţumim totuşi!

Şi, cu încă un la revedere, Jorge pleacă, lăsându-ne singuri.

— Ce i-ai strecurat în mână? îl întreb.

— O mie de dolari, răspunde Breaker cu dezinvoltură.

— O mie de dolari? Doamne, Breaker! Chicoteşte.

— Ce? A făcut o treabă bună.

— Probabil că tocmai i-ai făcut ziua mai frumoasă.

— Da, păi, măcar atât pot face şi eu după ce a fîcut această zi atât de specială pentru amândoi.

Işi trece braţul peste spătarul băncii şi mă trage nw aproape.

— Te-ai sirnAji ^2

\(-arn distrat de minune, răspund în timp ce mă las în şlefui- A f° st g[enij]l de zi la care visezi mereu, dar care ,;jpnnde niciodată viaţă.

__ Ei bine, acum este real. Toate astea sunt reale.

— Greu de crezut.

Oamenii caută locuri în faţa castelului, cărucioarele se lo- ;e$c de trotuare, copiii plâng obosiţi după toate evenimente zilei şi o mulţime de oameni epuizaţi concurează pentru jnloc unde să se aşeze. În mod ciudat, asta sporeşte magia, întorc spre el şi îmi las mâna pe coapsa lui, spunându-i:

— Mulţumesc pentru ziua de azi!

— Cu plăcere, Lia! Ştii că aş face orice pentru tine, nu?

— Da, ştiu.

— Aşa că spune-o, şi e a ta!

— Cred că...

Îmi las mâna să-i urce pe piept.

— Ştiu că vreau ceva, dar am emoţii să o rostesc.

Se răsuceşte cu totul spre mine şi mă întreabă:

— Ce anume?

În acel moment, începe spectacolul, iar mulţimea tace în timp ce muzica se aude prin difuzoarele amplasate în tot parcul.

— Mai poate să aştepte, îi zic.

— Aăă, nu, nu poate. Doar cere-mi!

îmi duc mâinile la tivul tricoului Iui şi îl răsucesc în timp ce spun:

— O să sune foarte stupid, dar... Cred că vreau doar sâ mă asigur că e real.

— Ce anume?

Când îmi ridic privirea spre el, primul foc de artificii se înalţă spre cer, luminând noap[lcJ] ino^^tă.

— Vreau să mă asigur că, înţelegi... chiar suntem împreună. Că suntem exclusivi, că... Nu ştiu, că sunt iubita ta sau ceva de genul.

Zâmbetul care îi străbate chipul este cel mai drăguţ lucru pe care l-am văzut vreodată.

— îmi ceri să fiu iubitul tău, Lia?

— Adică, dacă vrei să pui o etichetă. Doar că eu nu-mi doresc ca lucrul ăsta să fie o aventură. înţelegi? De genul... doar sex şi distracţie. Nu asta-mi doresc.

Expresia îi devine serioasă şi îşi strecoară mâna pe după ? âtul meu în timp ce-mi răspunde:

— Lia, tu nu vei fi niciodată o aventură pentru mine. Niciodată. Ceea ce avem noi este serios, şi nu o voi trata altfel.

— Bine! spun, ferindu-mi privirea pentru a-mi aduna curajul să spun ceea ce vreau să spun mai departe. Când ne privim iarăşi ochi în ochi, zic: Atunci, dacă e aşa, sărută-mă!

Mâna lui mi se strânge în jurul cefei, trăgându-mă spre el. Nu i-am mai văzut niciodată pe faţă o expresie atât de hotărâtă, dar adoratoare. Mă simt... *iubită.*

Respiraţia mi se blochează în piept. îmi umezesc buzele înainte să mă tragă mai aproape, iar gura să i se lipească de a mea.

Simt cum îmi dau ochii peste cap când buzele lui moi le capturează pe ale mele.

Blânde.

Acaparatoare.

Perfecţiunea întruchipată.

Este cel mai intens, mai satisfăcător şi mai palpitant moment din viaţa mea – faptul că-l sărut pe Breaker, că-mi sărut cel mai bun prieten, că simt cum electricitatea ricoşează între noi când ni se unesc gurile. Cu artificiile care qţâxVîîj dexsupn

■ ‘Gsiri. buzele lui le acaparează pe ale BJL nr **caiafei** mână **a** iui îmi înclină drăgăstos fam. ce- -r-:« rbâ OTctrohil.

fereai fes, pentru că nu pot să tac altceva decât sa mă s

■ **wâa** strânsoni acestui bărbat în timp ce gura lui îşi tace de op cu a mea.

Apăsând.

Luând.

Plină de încordare.

Când se desprinde, mă desprind şi eu. Când el se răsuceşte spre dreapta, eu mă răsucesc spre stânga. Când strân- soarea lui devine mai puternică, la fel face şi a mea.

Iar când limba lui o apasă pe a mea, eu gem şi îmi lovesc limba de a lui.

E pur şi simplu delicios!

îmi încolăcesc limba cu a lui, iar mâna mea îi strânge tricoul, având nevoie de el mai aproape, de mai mult, şi când îmi strecor mâna sub tricou, el se îndepărtează, luându-mă prin surprindere.

Clipesc de câteva ori în momentul în care artificii uriaşe explodează deasupra noastră.

Trăgându-şi răsuflarea, se uită la mine câteva clipe şi apoi spune:

— Eu, ăăă... Nu vreau să le ofer copiilor un alt tip de spectacol.

Şi am revenit la realitate.

Suntem încă în Disneyland.

înconjuraţi de copii.

— O, Doamne!

îmi duc mâna la piept.

îmi pare rău, eu doar... Cred că până la urină nt-am lăsat dusă de val.

NIH nimic, şi eu m-am lisat.

I n zâmbet băieţesc i se aşterne pe dup.
— Săruţi al naibii de bine.'

Obrai 11 mi se încing când replic

— Şi eu voiam să zic acelaşi lucru.

Işi dă şuviţele de păr de pe faţă şi zice

— E doar un alt regret al meu. .Am fi putut începe şi facem asta cu mult timp în urmă.

— Se pare că avem ceva timp de recuperat

— Avem, spune, apoi mă prinde de bărbie şi mâ mai sărută o data pe buze.

Chiar dacă este un sărut uşor, ca un fulg, are un impact puternic pentru că a fost de bunăvoie şi, totodată, un mod de a-şi exprima dorinţa pentru mine.

Simt flutun în stomac. Este confirmarea faptului că facem asta... că devenim un noi. Şi mâ cutremur când aud vocea dulce a mamei mele spunând.

— Era şi trmpul scumpo. Era şi timpul

Capito\u\ douăzeci şi unu

BREAKER

CU WÂ\N\LE STRÂNSE PE BIATUL DIN BAIE, MĂ UIT ÎN odindâ şi inspir adânc de câteva ori.

0 iubesc.

Sunt îndrăgostit de ea.

Nu vreau nimic altceva decât pe ea.

Sărutul ala blestemat m-a dat cu totul peste cap.

Niciodată nu am mai experimentat aşa ceva. În momentul în care ni s-au întâlnit buzele, m-a străbătut o descărcare electrica, facându-mă să devin alt om.

Simt nevoia să o am mereu lângă mine. Să o ating compulsiv.

Să o dezbrac şi sa fac dragoste cu ea.

Vreau sâ ştie că sunt al ei, pentru totdeauna. Că nu doresc pe nimeni altcineva în afară de ea.

Dar, de asemenea, trebuie să o iau pas cu pas. Nu vreau să o sperii.

Pas cu pas, amice!

lini inii mâinile de pe blnt, apoi [i]l[mu] l[cr/u]la 'Ic dinţi „ pun past-5 pe va.

Dupii artificii, nc am întors la maşinii ţinânclu-ne <|$_{e}$ mânîV Pe drumul spre casa, mi ani sprijinii mâna pcc(>a|$_{K|}$ ci. iar va şi a aşezat mâna peste a mea. Am <lisciH.it despre $_{Un}$ nou joc dv societate care urmeazâ sa a para şi pe care vrvm$_{S|}$ d jucam în timp ce rememoram momentul în care am fost l.i Disnc) când eram în facultate. Fusese un dezastru absolut deoarece am mers intr-o perioada de vârf şi am putut şi $_{nc}$ dam doar în trei curse. Naşpa!

('.ând ne am întors acasâ, am condus-o la apartamentul ci şi am sârutat o blând de noapte bunii, hucurându-inâde felul în care i am simţii buzele pe ale mele şi de dorinţa nic.i disperaţi de a o invita înapoi la mine acasâ. Dar i-am spus noapte buna şi m am întors aici sa fac un duş.

Cu pârul încă umed şi un prosop în jurul taliei, mii spll pe dinţi când aud uşa de la intrare închizându-sc.

I ia? strig, cu gura plinâ de spumâ.

I)a. eu sunt! striga şi ea, dupăcare o aud apropiindu-.se. lermin rapid penajul, îmi clâtesc gura şi ma duc în dormitor. unde o gâsesc stând în mijlocul camerei, cu un halat de mâtasc şi pârul umed.

F totul în regula? o întreb.

Privirea-i cade pe pieptul meu şi apoi pe prosop înainte de a urca înapoi la ochi, (.'latina din cap şi îşi desface halatul, lâsându-l sâ cada şi dezvâluind un set de lenjerie mtimâ mov În maiou cu aspect mâtâsos şi chiloţi din dantela asortaţi.

\u vreau sâ fiu singura. Breaker.

Se apropie de nune şi îşi apropie uşor mâinile de abdo- iiiemd meu, Jupa care şi le duce pâni la prosop.

\u vreau să dorm singură şi nici ca seara noastră să se ,ifniinecu un sărut de noapte buna la uşa mea.

Nu? o întreb în timp ce o uşoară transpiraţie îmi aco-

Clatină din cap şi îmi desface prosopul, lăsându-l să cadă.

M-ai sărutat în seara asta, ceea ce înseamnă că te vreau cu totul. Nimic altceva nu ne ţine pe loc. Vreau tot!

Penisul creşte între noi în timp ce mă apropii de obrazul cri i-l cuprind în palmă.

— Ştii că şi eu vreau acelaşi lucru, nu? Vreau doar să mă ¿sigur că eşti pregătită.

Mă prinde de mână şi mă trage spre pat.

Sunt mai mult decât pregătită.

Când gambele ei ating marginea, nu o împing în pat. Ii trag maioul în sus şi peste cap, apoi îl arunc cât colo.

lini plimb mâinile pe coastele ei, îi cuprind faţa şi apoi ii apropii buzele la ale melc, după care o sărut din nou. De data asta, nu îmi mai fac griji pentru unde suntem şi mă la* să nvă pierd în acest moment. *În ea.*

Mâinile ci îmi prind încheieturile, rămânând nemişcată în timp ce gurile ni se despart şi limbile ni se ciocnesc. Este cea mai dulce şi mai delicioasă senzaţie, să o am lipită de mine în felul ăsta şi să sunt cât de mult mă doreşte, la tel cum o doresc şi eu.

Sărutările îi sunt intense, parcă pline de recunoştinţă şt uşor suprarealiste. Ca şi cum aş ţine în mâini cel .na. preuos lucru din lume.

Şi cred asta peni ni că ea este asa.

şi nu voi tace niciodată ceva să stric v cea mai prvţioa*.«.'

ii de mult nu-a luat sa aţung aici cu ea.

asta. Niciodată.[v] <•

i .iui d ici o s-o dau m bară!

şi să fiu al naibu

p. pgţ ₕ |>rw| ₍|H|ₒţH ungă cu mâna, apoi

[14]H ih |<y. pr- pi< io.n < ţ| | arunc |w pai Ne urcâm amândoi [if] |>ai, nu făiwl » ;i op dedare picioarele, mi aşez. dcawpra, "upiil UHU potrivindii ne perieri intre coapsele ci. *li* mân- uşor pârul ml în timp ce o privest

Privirii'' HI <*' intâlncs' şi. o dipâ, limf *cuvintele* pe vâr fol liinlm.

/' mbru, (/¡ihrli/l[1]

Vreau nâ le ro*tru'. Sâ le utrig. Vreau sâ ştie exact cât *de* fericit mâ face, *cuin* Mint < a paharul meu este mereu plin < ând Mini (II ea. Nimic Iiu m ar putea r.ini vreodatâ, pentru
tâ o am în braţe.

Dar iun înghit scniimcnidc >i îmi apropii buzele de ale <*i, apoi ne sârmâm. Mâna ei inii (rece prin pâr, iar a mea ii <'»borna Icni spic piept, cuprinzându i blând sânul.

Atinger ea mea nu csic duiil, dar nici feroce. Pentru ci nu Mnu nevoia nâ iiiini în ca Vreau ni savurez acest moment.

(tina nu ie desprinde de buzele ei şi se plimbi de-a lungul iiLixil.ii ulm >i pe gât Se agaţâ de nune când ajung la sân. I .mg SI.IK ni, în< eu uindii I de câteva ori înainte de a-l trage uşor în guri.

I >.LLIJ' exclami în timp ce se joaei cu pârul meu, un lu< iu i urc de|.i im i devenit drag.

X11 mm l.i cclâlalt sân >i mâ joc cu sfârcul înainte de a o linge m |os pe buriâ p.mâ intre picioare, pe care şi le desface pi iiliii nimc I aptul ca im face lot îmi trimite un fulger de Joim|â pi m piept, pentru câ arc încredere în mine.

lai cu vreau sa pâstrez. iu casta încredere.

Inii apaş Inul LI peste fonti >i o plimb lent în sus.

Doamne. Ihcakci! şopteşte. Ador gura aia'

(> ating din nou.

din non> de fiecare data scufundându-mă din ce în ce I adine, până când i-o apăs pe clitoris.

Vreau să o aduc la limită, până în punctul în care să-şi drumul şi apoi să mă retrag, aşa că o ating uşor în ^nunuare, preţuind felul în care picioarele i se strâng I je umerii mei şi modul în care unghiile ei îmi sapă în I pir, felul în care pieptul i se ridică şi coboară, cum se ră- .xe^te >i se întoarce cu fiecare mişcare a limbii mele.

[1] f foarte receptivă, se lasă în voia plăcerii noastre, şi îmi pbccasta la ea. Nu trebuie să ghicesc ce-i place, pentru *ci* ini anunţă ea.

Picioarele ii tremură pe umerii mei pe măsură ce se strâng lot mai tare.

Da... aproape gata! spune când mă îndepărtez. Ce-i? mă întreabă, cu o expresie de derută atât de drăguţă, încât îmi vine să o sărut imediat.

— Vreau să-ţi dai drumul pe scula mea.

Expresia i se înmoaie în timp ce-şi întinde braţele deasupra capului.

— Vrei, Lia?

încuviinţează din cap.

— Da, dar grăbeşte-te!

Zâmbesc şi îmi duc mâna spre noptieră, de unde scot un prezervativ şi desfac ambalajul. Mă uit la ea şi îi surprind expresia intensă în timp ce trag prezervativul peste penisul îndurerat, asigurându-mă că ajunge până la capăt.

Vrei sa tiu eu deasupra sau vrei să fii tu? o întreb. Nu... Nu ştiu, îmi răspunde. Poate tu deasupra.

Ajung iar intre picioarele ei şi, în loc să mă strecor imediat în ca, inu cobor gura spre a ei şi o sărut din nou, despăr- tindu-i buzele cu limba.

relaxează sub mine, aşa că prelungesc sărutul în timp mă joc cu sânul, şi-mi place enorm felul în care se simte [ln] palmă, atât de moale, ca de catifea.

Şi, când consider că s-a relaxat cu adevărat, îmi potrivesc penisul la intrarea umedă şi pregătită. De la simpla senzaţie [a] penisului lipit de ea, se crispează din nou.

— Trebuie să te relaxezi, Lia!

— Ştiu, şopteşte. Sunt doar emoţionată.

— N-ai de ce să fii.

O sărut pe maxilar, în jos pe gât şi înapoi în sus. Cu penisul la intrare, mă apăs cu grijă în ea, doar un centimetru, şi o las să se adapteze.

— O, Doamne! gâfâie. Breaker. eşti prea mare!

— Nu sunt, Lia. Sunt perfect pentru tine.

li morfolesc urechea şi mă joc cu sfârcul înainte să ajung iar la gură, l i ia o clipă, dar mă sărută şi ea la fel de pasional. Şi o las sâ se piardă aşa în timp ce mă mişc iar lent în ea. E atât de strâmtă, încât mă trec sudorile când mâ îndese la cât de incredibil mi se va părea.

E pur şi simplu uimitor.

— I şti bine? o întreb în timp ce o sărut pe maxilar.

- Da, şopteşte, aşa că mă mai mişc un centimetru. lisuse'

1 şti sigură că eşti bine?

Da Eu doar.. \-am mai simţit aşa ceva până acum. Vrei să continui?

— Doamne, da! răspunde în timp ce îmi găseşte din nou gura şi se relaxează şi mai mult, uşurându-mi intrarea.

După alte cutei a secunde, cu ea găsindu-mi iar gura, reuşesc să intru aproape complet.

Pieptul i se ridică împotriva pieptului meu şi-şi desprinde iar gura de a mea. inspirând adânc. Profil de ocazie pentru a-i aduce sânul la gură şi a suge sfârcul.

Ce priceput eşti, Breaker!

Cuvintele ei mă încurajează, aşa că, în timp ce ii muşc >}n»-ul, înii împing şoldurile cu ultimul centimetru, aţinând capătul în timp ce se strânge în jurul meu.

— Futu-i! gem şi-mi las capul pe umărul ei.

\lâ ţine strâns în braţe, cu respiraţia greoaie.

— Atât de plină, Breaker!

îmi salt capul şi descopăr ca are lacrimi în ochi. Ii duc rapid nuna la obraz şi o întreb:

— Rahat, eşti bine?

— Perfect! îmi răspunde în timp ce mă trage de ceafa şi nu trage mai aproape de gură.

De data asta, o sărut adânc. Pătrund şi mai adânc cu limba în gura ei, iar ea mă sărută la tel de profund. Gurile noastre unite aşa îmi trimit o senzaţie de undă în tălpi şi mă forţează să-mi mişc şoldurile.

— îmi... Îmi pare rău! spun, acoperindu-i gura. Am nevoie de eliberare.

— Şi eu! exclamă, mişcând din pelvis.

— La naiba, Ophelia, nu te mişca!

Îmi înfig mâna în şoldul ei.

— O să mă faci să-mi dau drumul.

Zâmbeşte şi apoi îşi mişcă iar pelvisul.

Privirile ni se întâlnesc.

— Sunt cât se poate de serios. Ce strâmta eşti! Mai am câteva secunde şi termin.

— Atunci, dă-ţi drumul! mă îndeamnă în timp ce mă cuprinde strâns cu picioarele, tacându-mă să intru şi mai adânc.

— Futu-i! murmur, spnjinmdu-mi mâna de saltea şi începând să alunec înăuntrul şi în afară, axând grija că ies şi intru în acelaşi timp, astfel încât primească şi ca uecaM

Cantitate de plăcere ca şi mine. După gâfâitul sugrumat pe care-l scoate, cred că am niment la fix.

Aşa că o fac din nou.

Şi din nou.

Şi din nou.

Se agaţă de mine.

Mă zgârie pe piept.

Se zbate în toate părţile, dar ţin pasul, aducând-o din ce în ce mai aproape de ceea ce avem amândoi nevoie.

— Da. Breaker! Da. te rog. nu te opri!

Degetele ei mi se înfig în piele, pieptul i se arcuieşte, iar păsărică i se strânge în jurul penisului exact înainte sâ scoată cel mai sexy geamăt pe care l-am auzit vreodată. sunetul ta- cându-mi inima sâ vibreze în timp ce-şi dă drumul.

— Futu-i. Ophelia! gem. mai înfigându-mă de câteva ori.

Vreau ca aceasta senzaţie de euforie sâ dureze la nesfârşit. să rămân mereu în starea asta de beatitudine, dar. în dmp ce ea continuă să se strângă în jurul meu. ştiu că e imposibil când penisul se umflă şi orgasmul îmi trimite săgeţi de plăcere prin spinare şi picioare.

— Ooo... futu-i! strig în timp ce-mi dau drumul, iar şoldurile îmi înţepenesc şi mâ simt străbătut de un sentiment aproape divin.

— O, Doamne! şopteşte Lia după ce ne prăbuşim amândoi de fericire.

Mâna ei ajunge în pârul meu în timp ce-o sărut uşor pe claviculă înainte de a mâ ridica sâ o privesc în ochi.

Xu ştiu ce să fac. Doar... zâmbesc pentru că nu pot sâ mai spun altceva decât...

7? *M&c.*

7r ZTt .zr/ *pentru totJeawu.*

\i *ZTCJU ca momentul asta sa se termine vreodatâ.*

\'i mângâie blând pe obraz.

Eşti cam prostuţ!

Sprâncenele mi se unesc.

— Poftim?

\u e ceva la care re aştepţi să auzi după cel mai haluci- orgasm din viaţa ta.

Chicoteşte.

— Ştii tu, pentru că nu ai tăcut o mişcare mult mai jerreme.

-0!

Râd şi eu.

— Crede-mă ca voi trăi cu acest regret pentru tot restul em. Sunt doar recunoscător că te am acum.

Ii mai depun un sărut delicat pe buze, iar ea mă cuprinde strâns în braţe.

ı "ı

— Ai emoţii? o întreb pe când ne apropiem de uşa de la intrare a lui 1 luxley şi Lottie.

— Nu, de ce aş avea?

Clatin din cap.

— Nu, dacă cineva ar trebui sa aibă emoţii, eu sunt acela. Odată ce fraţii mei ne vor vedea ţinându-ne de mână, nu mi vor mai lăsa vreodată să uit că mi-au spus cu mult timp în unnă că suntem tăcuţi unul pentru celălalt. Dar tot va menta.

— Cred că e necesar. După dimineaţa asta... foarte, foarte necesar. Ne-ai împiedicat să avem parte de atâta, bucurie.

— Aşa o numeşti tu? Bucurie?

Ihl

Z IIIiIH drăgă j/r

£J bine, < red că >i cu aş numi «rxid fa duş cu Lia bucu ric Şi sexul pe podeaua bucătăriei, Singurul motiv fKrntru care suntem aici, îmbrăcaţi, CMC pentru < *t* I luxley a orut y¿ fiu prezent Iu Iu «nu li. A spus <ă arc v* JI d» spre c'/mp^H» I . .un întrebai d;u 4 *t în* regulă să *ni* / alătur *V* Lia M a < ă *nu* • ■ *IIIUU* problemă. Altfel, a> fi fost în patul *rnru cn* • -*A,* goală, bul urându mă doar de trupul şi de bu//d* c duLi.

Sun la son< 11c, apoi mă aplec >i îi depun *un wrut* gât I i-aiu spus cât de frumoasă arăţi în *rochia* aia* o întreb.

Doar de cinci ori.

Vreau doar să fiu sigur,

A ales o rochie lungă de culoare galben-dcvhis, cu vj/a iele aproape gol >i cu tăieturi adânci în iată. După spuxlt ei, este o rochie de vară, dar nu atn de unde să >tiu sigur, tnai ales la cum 1 se văd sfârcurile tari,

(>, >i dizar ca să ţtji... Se ridică pe vârfuri >1 y/pu>tc Nu port lenjerie intimă.

Lia! gem în momentul în care se deschide up.

Reign, bucătarul lor personal, ne întâmpini cu un *zâmbet* plin de căldură.

Salut, Breaker! loará lumea este în spate.

(jrozav! Mulţumesc! l ac o pauză şi il bat [ie umăr, apoi adaug: le rog, spune-mi că JP nu face Bloody Mary!

— Imi pare râu, amice, am încercat să ofer altceva, dar era sigur că le place tuturor!

— Nouă nu. Chiar nu ne place.

Chicoteşte, >i, cu mâna Liei în a mea, o conduc spre spatele casei, unde îi văd pe JP, I luxley, Ryot, Lottie, Kelsc) >1 Myla stand de vorbă.

I >' r r'*Kin în u<>a ^,santa ^rg dcsi-'h*3®» privirile tu îndreaptă

spre noi >1 apoi spre rnâinile noastre *

spus eu! îi zice JP lui I luxlcy, care îşi dă ochii

[/joc v Kclsey bat din palme în timp ce Ryot o săruta

* Mda pe cap.

-Spuntţi-nt, spunep-ne că e adevărat! Sunteţi oficial ; cuplu? întreabă Lottic,

Mi uit la Lia şi înapoi la familia şi prietenii noştri. Ne ri- ¿jc mâinile şi răspundem:

— Este oficial!

Fetele ţipă în timp ce băieţii schimbă un „Ţi-am zis eu!" Lhjpă câteva îmbrăţişări şi strângeri de mână, fetele o iau -elept Lia în timp ce băieţii sunt lăsaţi să le pună mân- ort pe farfurii.

Deci.,., începe JP. Presupun că-n clipa asta eşti un om bane fericit

Pregătesc un taco cu ou pentru Lia şi aprob din cap.

~ Nu cred că am fost vreodată mai fericit.

Amuzant cum e, ştii, ai fi putut fi fericit cu ani în unni, dar...

-Omule, nu arn nevoie să aud asta, crede-mă! M-am pedepsit destul.

— Are dreptate totuşi, intervine I luxley, care pregăteşte o farfurie pentru Ixirtie.

Sunt perfect conştient. Nu am venit aici ca să te ascult pe tine cum ai avut dreptate în toţi aceşti ani. Am venit aici să sărbătoresc faptul că în sfârşit mă sunt... complet.

— iisuse, amice! face JP. Nu credeam că te vei emoţiona în faţa noastră.

t [11] P'[an]K» dar, la naiba, sunt foarte fericit' *Simt* c.i Mk lucrurile sunt la locul lor. Mă uit înapoi la fete, care [sla]u îngrămădite una în aha, apoi fac o pauza înainte de a culege fructe şi a completa: Nc-am sărutat pentru prima dată aseară şi apoi am făcut cel mai intim sex din viaţa mea. După asta, am fost terminat. Sunt terminat. Ştiu că nu mai am nevoie de nimic altceva în viaţă decât de ca.

l i i-ai spus asta? întreabă I luxley.

Nn, la dracii'! Nu sunt sigur că e pregătită să audă toate astea, dar a fost greu să o ţin pentru mine, asta e sigur. Vreau doar să i spun cât de mult o iubesc. Adică... la naiba, aş cere-o în căsătorie chiar azi dacă aş şti că ar lî deschisă la asta.

Păi. mă bucur că exersezi autocontrolul! spune JP. \sta e un progres.

terminăm de umplut farfuriile pentru fetele noastre şi apoi, cu o immosa în mână, le ducem mâncarea.

Mulţumesc! spune l.ia.

îi strecor paharul de mimosa în mână, apoi mă aplec şi o strâng de bărbie. O sărut uşor pe buze, doar pentru ca Myla. Kelset şi I ottic să chiuie lângă noi. l.ia zâmbeşte şi apoi se desprinde.

Să vă distraţi bârfind, doamnelor! adaug.

O. chiar aşa vom fiice! spune l.ortie, ridicând comic din sprâncene.

Da. discuţia se va im ani probabil în jurul meu şi al Liet Mă întorc la bufet, iau o farfurie roz şi un şerveţel albastru. apoi o umplu cu taco şi iau o inimosa. sărind peste Bloody Mânui lui JP. A. i nu mă mat chimii cu aşa ceva.

I \.u t când nu a$e/. Banner Penn intri pe reras» din

S|UU'-

pennn este un fost aruncător pentru Chicago Bobbies. rftcut prin iad şi s-a întors pentru a-şi îmbunătăţi viaţa. , pj ce-a ajuns aici, în California, şi a început să lucreze

Ryot şi Banner, a reuşit cu adevărat să găsească alinare

— Banner Bisley! strigă Lottie, de lângă fete. Unde e ve- pşojra mcar

Şi da, se presupune că a încercat să se întâlnească cu ve- ffroara lui Lottie şi a lui Kelsey, Kenzie, dar tot ce ştiu des- preaccasta situaţie este că lucrurile nu merg aşa cum vrea el.

Banner face o pauză şi oftează adânc.

— Ştiam eu că nu trebuie să vin.

— Se pare că ai nevoie de un Bloody Mary, anunţă JP, ri- Jicându-se de pe scaun. Iţi aduc eu unul.

— Mulţumesc! spune Banner, pornind după JP.

Sunt că ar trebui să-l avertizez, dar nu vreau nici să mi-o

□ude la JP.

— Amice, ia-ţi ceva de mâncare! îl îndeamnă I luxley pe Pcnn. Serveşte-te!

— Mulţumesc! răspunde Penn, părând aproape timid în timp ce ia o farfurie.

Huxley se uită la mine şi, când suntem doar noi doi, spune:

— Mă bucur foarte mult pentru rine, Breaker! Lăsând I adunările la o parte, cred că e perfectă pentru tine.

— Mulţumesc!

Mă uit din nou la ea.

— Mă cam mănâncă să fac următoarea mişcare. înţelegi?

— De ce? întreabă 1 luxley. Bucură-te doar de momenr[1]

— îmi tot spun asta, dar nu ştiu. Ne-am c»»mbi[r>] în care s-a despărţit de Brian. iar ea nu a avut^

jelească relaţia aia. Cred că doar îmi fac griji pentru ce s-ar putea întâmpla dacă intr-o zi se trezeşte şi îsi dă scama că a făcut o greşeală.

— Xu va fi cazul. Voi doi sunteţi meniţi să fio împreună. Ea ştie asta. Xu-ţi mai face griji şi distrează-te. omule!

— Da, ai dreptate! spun, iar atunci Penn nne şi se aşazâ lângă noi.

— Credeam că nu avem voie niciodată sa-i spunem lui Huxley că are dreptate. Ceva despre un ego prea umflat?

— Şi cine ti-a spus asta? se întoarce Huxley spre Rvot, care are un taco la jumătatea drumului spre gură.

— Eu nu. Vorbeşte cu fratele tău!

Ridic mâinile în aer.

— .Asta ar fi celălalt frate. X-aş spune niciodată aşa ceva şi să nu mai fiu invitat la bnmch-ul de duminică, şi apropo, ce e cu baloanele şi decorul roz cu albastru? încerci să condimentezi brunch-ul de duminică?

— Poftim? face Kelsey, întrerupându-ne pe top şi ridi- cându-se din locul în care stau adunate fetele.

Ochii i se îndreaptă spre Huxley şi înapoi la Lottie.

— Aăă, e totul în regulă, iubito? întreabă JP.

— Xu, răspunde Kelsey. Xu e totul în regula.

Apoi îi dau lacrimile, facându-l pe JP să renunţe la toate ingredientele pentru Bloody Alary şi să fugă Ia ea.

— Kelsey, ce se întâmplă?

1 luxley se ridica şi el de la masă, şi, pentru că nu ştiu ce se întâmplă, mă ridic şi eu. Lia se uită înapoi la mine, nedumerită. Şi eu am rămas perplex, iar apoi Lottie începe sâ plângă.

Aăă...

Huxley o strânge imediat în braţe, ţinând-o protector la piept. Eu am rămas acolo, nesigur ce sâ fac.

ţkşă câteva secunde. întreb:

_ Pot să fac ceva? Să sun pe cineva?

se desprinde de Huxley şi schimba amândoi o pri- r- -jinte de a se întoarce spre noi şi a anunţa:

__ Bine aţi venit la petrecerea noastră de dezvăluire a <dui-

— Sex., adică... adică veţi avea un copil? întreb şocat.

— Da, răspunde Lottie în timp ce îşi duce mâna la burtă. Kelsev e supărată pentru că nu i-ain spus până acum.

— \u de asta sunt supărată, ripostează Kelsev şi se şterge . xhi. Chiar nu sunt supărată.

IP îi sărută mâna lui Kelsey şi apoi spune:

— E fericită pentru că şi noi am reuşit să concepem un

Aii ce să zic?

Lotne scoate un ţipăt asurzitor înainte să se repeadă sundouă una în braţele celeilalte şi să plângă împreună. în tmp ce soţii lor au rămas să se uite la ele.

Ml apropii de cei doi fraţi ai mei şi le ofer o îmbrăţişare.

— Aşadar, asta ar explica decorul albastru cu roz, spun ?jpâ ce îl eliberez pe Huxley.

— A fost ideea lui Lottie, replică el şi apoi îl trage pe JP – braţe. La naiba, felicitări, omule!

— Felicitări şi ţie! spune el în timp ce se desprind unul de altul.

— lisuse, nu-mi vine să cred că voi doi veţi ti taţi' \u daca ar trebui să fiu fericit sau îngrijorat.

— Poate un pic din amândouă, spune JP. Pentru că eu W speriat de moarte.

Huxley se scarpină pe obraz şi şopteşte:

— eu_

Eu râd şi îi bat pe amândoi pe spate.

atj |' [1 a]» [('ac]5 ştiu sigur un lucru, acela este că voi *doi* [)S1] fraţi mai mari minunaţi, aşa că ştiu că veţi fi şi tati [nin]unaţi.

Rahat, e emoţionant! spune Ryot şi apoi îi dă un ghi- [<>,u] lui Banner. Iu cum de nu-mi spui niciodată prostii de genul ăsta?

Banner, care ţine în mână un BloodyMary, ripostează: Dacă ai fi un frate mai mare bun, atunci aş...

— Au! chicoteşte Penn. Asta cred că doare.

— Nu sunt un frate mai mare bun? întreabă Ryot. Care ajutat să ieşi din... necaz...

■— Necaz secret, replică Banner printre dinţii strânşi.

’— Păi..., face Ryot.

Banner îşi dă ochii peste cap.

-— Bine, eşti un frate mai mare bun. Cel mai bun din tot ţinutul.

Ryot îşi duce mâna la piept.

— E foarte emoţionant, mulţumesc!

— Uau, chiar se simte dragostea! exclamă Penn. fâcân- du-ne pe toţi să râdem.

După încă o rundă de felicitări şi tone de îmbrăţişări, 1 luxley şi Lottie stau lângă piscină, gata să ne dezvăluie sexul copilului. Lui Kelsey i-a luat puţin să nu mai fie supărată pe sora ei pentru că nu i-a spus mai devreme, dar cred că totul a fost diabolic, iar mie mi-a plăcut. Dezvăluirea copilului ŞI a sexului. Aşa se face treaba!

— Eşti gata pentru marea dezvăluire? întreabă Lottie.

O iau pe Lia de braţ şi o ţin aproape în timp ce spunem toţi da.

— I luxley, tu faci onorurile!

Lottie îi întinde telefonul, iar eu habar n-am ce se în- **tâmplă, dar Huxley** apasă un buton de pe telefon, iar

se aprinde în toate culorile. Muzica instrumentală juJe PeÎZundaL creând un spectacol grandios, iar apoi yjninile încep să clipească. Lottie îl strânge puternic în j ^pe Huxley.

Lumina clipeşte albastru. Apoi roz.

Apoi albastru.

Apoi roz şi roz... şi din nou roz, exact când muzica creşte jj se opreşte totul.

E o fetiţă! strigă Lottie şi-l cuprinde pe Huxley în i braţe.

El o ţine strâns, o sărută pe creştet şi... lisuse Hristoase...

I $e vede cumva o lacrimă în ochii lui?

Nu, n-are cum.

Sau are?

Şi apoi, iată, se ridică şi se freacă la ochi.

0, Doamne, Huxley Cane plânge!

— E ceea ce cred eu că e? întreabă Lia încet.

— Dacă tu crezi că Huxley plânge, atunci ai dreptate.

— Uau, nu credeam că voi mai apuca ziua asta!

— Cred că nimeni nu credea.

Dar la naiba, uită-te la el! Uită-te la Lottie şi la entuziasmul lor! E palpabil. Nu pot decât să sper că într-o zi Lia şi cu mine vom fi în aceeaşi situaţie. *Ar fi cel mai bun viitor posibil.*

C------1

— Crezi că am putut să luăm croasante acasă pentru că acum suntem împreună? întreabă Lia în timp ce îi peni părul, aşezaţi amândoi în pat.

După ce am ajuns acasă de la brunch, care a durat încă trei ore după dezvăluirea sexului copilului, ne-am dus direct în apartamentul meu, unde am dezbrăcat-o încet şi am

făcut dragoste cu ea. Aşa văd cu lucrurile – făcând dragoste pentru că asta simt pentru ea.

— O observaţie grozavă, pentru că Penn şi Banner nu au apucat să ia nimic acasă'.

— Doamne, chiar crezi că e o chestie de cupluri? Acum suntem într-un fel de club neoficial al croasantelor?

— De la clubul scrabble la clubul croasantelor, uite cât de departe am ajuns!

Chicoteşte.

— Azi a fost o nebunie, toate anunţurile, toate întrebările.

I Jupă ce mă lungesc pe o parte ca să mă pot uita la chipul ei frumos, îmi trec mâna peste şoldul său şi o întreb:

— Au întrebat de mine?

— O, da! La greu.

— Ce fel de întrebări?

— Cele de bază. Dacă ne-am sărutat, pentru că ştiau că aşteptam să o facem, şi le-am spus că ne-am sărutat sub artificiile de la Disneyland. Fireşte, au spus toate că tu eşti fratele Cane mai bun.

— Serios? întreb cu un zâmbet pe faţă.

— Da, dar apoi le-am spus că eşti doar OK în pat şi s-au răzgândit.

O gâdil pe coaste, făcând-o să râdă, şi spun:

— Nu ai zis aşa ceva!

— Nu, nu am zis. Le-am spus adevărul, că ai cea mai mare sculă pe care am văzut-o vreodată şi că e aproape prea mare, ceea ce face ca sexul să nu fie distractiv.

— Mincinoaso!

O gâdil iar.

— Bine, fie! Le-am spus că a fost de departe cel mai bun sex pe care l-am făcut vreodată.

Mulţumit, mă aplec şi ii depun un sărut uşor pe buze.

_ Mai bine.

— Dar despre mine? întreabă ea în timp ce îmi mângâie

0 şuviţă de păr. Ai spune aşa ceva despre mine?

— Serios? o chestionez. Chiar trebuie să întrebi?

Ridică din umeri.

— Poate.

— Lia, rostesc încet în timp ce îi cuprind obrazul în palmă. înainte de tine, sexul era doar un mijloc de a atinge ' un scop. Nu era nimic în afară de eliberare, dar cu tine, totul s-a schimbat. Conexiunea pe care o avem este atât de puternica, încât mă simt ca şi cum aş fi în altă lume când sunt cu ane. Sexul cu tine este de neegalat.

Zâmbeşte.

— Uau, sigur ştii cum să faci o fată să se simtă bine în pielea ei!

— E adevărat totuşi. Cu tine, totul e diferit. E ca şi cum aş vedea mai bine, aş auzi mai bine, aş gusta mai bine. Tu mi-ai umplut viaţa de culoare, Lia. Tu eşti cea care îmi pompează oxigen prin vene.

— Serios?

— Da!

Expresia i se relaxează în timp ce îşi duce mâna la ceafa mea şi mă trage mai aproape de propriile buze, apoi mă sărută adânc şi intim, cu fiecare centimetru al corpului ei. În dmp ce gâfâim tot mai tare, mă împinge pe spate şi apoi mă sărută pe gât, pe piept şi pe burtă.

împinge aşternuturile în jos şi îmi dezvăluie erecţia, pe care o ia în mână şi începe să o frece în timp ce îşi mută gura tot mai jos.

__jjₐi şoptesc, dorindu-mi cu disperare să ştie cum mă face să mă simt.

Nu zice nimic. în schimb, se lasâ în genunchi în ţaţa mea >1 apoi mâ ia în gura. sugând cu torţa capul penisului

l’n şuierat puternic îmi scapă dintre buze în timp ev îmi desfac picioarele şi îi fac loc. Îmi trec degetele prin panii sau, iar ea ma lucrează cu gura, râsucindu şi limba şi crâgân- du-mâ adânc în gât. mângâindu-mă cu m ina în sus şi în jos până când încep sâ-mi tremure picioarele.

—I .ia, sunt aproape! o anunţ, le vreau deasupra.

Se uita în sus la mine şi o vad că ezita, neştnnd ce sa facă, le rog’ o implor. Îmi place gura va, dar îţi vreau pi- sarica exact acum!

Rânjeşte răutăcios şi apoi îşi mai plimba limba peste penis de câteva ori înainte de a se îndepărtă şi a se aşeza în poala mea.

— l'şti pregătită? o întreb.

Vulpiţa plina de încredere în sme îmi ia mâna şi şi-o duce între picioare, unde simt cât e de excitata.

lisuse, 1 ia' exclam chiar înainte să-mi poziţioneze penisul l.i intrare şi apoi să se lase în jos dintr*o singuri ¡mş- care lină. în\ âlumdu-mâ într-o căldură atât de intensă. încât aproape ea-ini dau drumul pe loc.

1 utu-i strig, strângând puternic din dinţi. I ia, încet! lini dau drumul prea repede daca vei continua aşa.

Rânjeşte iar Se ridica, aşa ca aproape ies din ea. < trânteşte la loc. tâcându-mi ouăle sâ se strângă. I atât de strâmtă. atât de caldă, atât de alunecoasă. încât nu omiurâ

1 ia. serios!

O tace din nou.

Şi din nou.

Şi iun dau scama câ nu am niciun control asupra ora- aţiei. Işi doreşte acest moment, iar eu am de gând ^â

ixA ci hui acopăr ochii cu o mâna şi o las sa preia fitului.

x mai trânteşte de câteva ori, thcându-mă să respir atât •tvoi, încât încep să-mi pierd oxigenul din membre. Simt ¡muţesc şi sunt străbătut de furnicături, iar nevoia mea

v jni această femeie îmi scapă de sub control.

I utu i. sunt foarte aproape!

v ridică cu totul de pe mine până când penisul mi se nnâ acum de burtă.

Ce naiba- întreb când se apleacă şi-şi mişcă limba v unea interioară, chiar pe cap. Futu-i, l .ia.., lisusc, nu. . .su -tc' \u vreau să mi dau drumul pe burtă!

Strâng din dinţi, iar voinţa mi se clatină.

I a naiba, te rog, \ reau să-nu dau drumul în tine!

- I şti sigur? mă întreabă cu o voce seducătoare.

hpUr fiojn clipii.*

Da Da-mi păsărică! Acum!

Se întinde spre noptieră, de unde scoate un prezervativ şi \ îl pune pe scula îndurerata. Se întoarce cu spatele spre

\\ apoi mă conduce din nou la intrare şi mă lasă să alu- w înăuntru. Mă simt atât de bine. încât nu cred că asta va ¿.păşită vreodată de ceva.

Xidodată.

- Plesneşte-mă! îmi cere în timp ce zvâcneşte încet, şi reau sa spun al naibii de încet. în sus şi în ¡os pe mine.

Suind ce vrea, o lovesc peste fund, sunetul răsunând în încăpere.

— Daaa! geme în timp ce păsărică i se contractă în jurul penisului.

Futu-i, şi ea e foarte aproape!

Kşa că o plesnesc din nou, de data asta pe cealaltă fesa. \poi încă o dată. În tot acest timp. zvâcneşte deasupra

mea, aducându ne pe amândoi toi mai aproape de punctul culminam.

O lovesc din nou, de dala aceasta mai cu putere, iar ca geme destul de tare ca s;1 Ini sigur < .1 ne aud vecinii.

(k* bine e! exclami când o ridic şi o trag astfel inc.it sâ stea culcaţi pe pieptul meu.

I)cpâi tcazâ-ţi mai mult picioarele! îi şoptesc la ureche.

Şi, cu noua poziţie, întinsa peste mine şi mâinile melc în lâşui ale în jurul ci, pclvisul meu lacând treaba, îi iau sfârcti- i i le între degete şi mâ înfig tare în ca.

O, Doamne, Breaker! strigi. I ... o, rahat... Osâ...

Işi da drumul cu un gcamlt puternic, pâslriea strângân- du-i-sc în jurul meu, zguduit# de orgasm. I cel mai sexy luciu din lume, sa simt valurile de plăcere care o stnib.it. I atât de sexy, încât, după inel doua mişcări, înţepenesc sub ca. () muşc de utnlr în timp ce-mi dau drumul lotul se întuneci în jur, iar corpul îmi vibrează de fericire. . *Isfj se* în- tâmpll doar când sunt cu I .ia.

(,'ând suntem doar cu şi ca.

Dupâ câteva secunde în care ne tragem râsuflarca, se dâ jos de pe mine şi apoi se întinde pe pat, unde respiri cu greutate.

A fost... ceva nou! gâtaic.

Chicotesc.

— \ fost bine?

Se întoarce spre mine şi işi sprijină mâna pe pieptul meu. dând din cap.

I)a, a fost un orgasm complet diferit. ('a şi cum l aş ti simţit în interior.

Zâmbeşte.

Vreau sâ repet experienţa!

Chicotesc.

Bine, lasă-mă câteva clipe! Trebuie să, înţelegi... să

gjrcîncarc.

Surâdeţi apoi se lasă pe pieptul meu, plimbându-şi mâna

pn úrul meu înainte de a-mi depune un sărut uşor pe

bűié

inek nu-mi vine să cred că pot să te sărut. Iot mi se nui pare ireal.

!• cât se poate de real, spun, răspunzându-i la sărut, linul la noi este real, (lei mai plăcut fel de real.

Se joacă eu degetele pe pieptul meu.

Nu ai de gând să te saturi de mine, nu?

(¡lumeşti? Dacă nu m-am săturat de tine în ultimul deceniu, sunt sigur ca nu mă voi sătura nici acum.

— Dai relaţia cu mine este diferită.

— Cum aşa? Pari la fel.

Sunt foarte lipicioasă.

Când e vorba de line, îmi place să fii lipicioasă.

Chicoteşte.

Se pare că sunt şi foarte excitată.

Încă o dată, când c vorba de tine, excitat este uimitor.

Şi exigenta, va trebui să le ţin de mână la toate ieşirile. Cred ea mă descurc.

Şi voi avea nevoie de cel puţin o înt âlnire pe săptămâna. \m voie doar una sau pot avea mai multe?

\cum rânjeşte.

Poţi să ai cât de multe \ rci.

Bine!

îmi duc mâna la coală şi mă uit la ochii ci frumoşi.

Iм naibii... Ic iubesc. l.m!

I renii w /'lll

\imic, şi vreau să spun absolut nimic, nu va fi mai bun decât tine.

Tu eşti veşnicia mea.

— De ce te uiţi aşa la mine? mă întreabă.

— Aşa, cum?

— Nu ştiu... cu ochi drăgăstoşi.

— Poate pentm că am ochi drăgăstoşi când eşti prin preajmă. îmi ia faţa în palme şi râde.

— Nu fi penibil!

O răsucesc astfel încât spatele să-i fie pe saltea şi o imobilizez acolo.

— Eu nu sunt niciodată penibil, dar, dacă tu crezi că sunt, atunci poate ar trebui să pleci.

— Bine! răspunde, şi încearcă să se ridice.

— O, futu-i, nu!

O imobilizez iar, facand-o să râdă.

— Acum eşti a mea!

Şi apoi îmi lipesc buzele de gâtul ei şi îi sărut fiecare centimetru din corp.

LIA

- LIA! GEME BREAKER CÂND TREC PE LÂNGĂ EL.

— Ce-i? întreb, lăsându-mi cana de cafea goală în chiuvetă.

— Ma omori cu rochia aia.

Se sprijină de uşa bucătăriei, îmbrăcat într-un costum verde-închis şi o cămaşă albă.

11 omor? Singurul motiv pentru care port rochia asta este pentru că azi a ales să-şi ia costumul ăla la serviciu şi e nevoie de tot ce am mai bun în mine ca să nu i-l rup în bucăţi înainte să plece la muncă.

Aşa că, pentru a contracara atacul frontal cu costumul, ani îmbrăcat o rochie de vară pe care, în mod normal, nu aş purta-o niciodată pentru o zi de lucru acasă, dar ştiţi voi, vremurile disperate cer măsuri disperate.

Făcând-o pe nonşalanta, mă uit în jos la rochie şi înapoi la el.

E doar o rochie obişnuită.

— M/ e o rochie obişnuită, ripostează el, apropiindu-se de mine şi trecându-şi degetele de-a lungul bretelei subţiri. În mod normal nu porţi rochii, deci există vreo ocazie specială despre care nu ştiu?

— Nu, îi răspund. Nu poate o fată să poarte o rochie şi să nu fie certată pentru asta?

— Te cert? Habar n-aveam.

Mă prinde de gât, ţinându-mă posesiv şi trăgându-mă mai aproape.

— Mă întrebam doar dacă încerci să mă ispiteşti să rămân acasă cu tine când ar trebui să plec la birou.

— Eşti un om matur, Breaker. Poţi hotărî ce vrei să faci cu viaţa ta. Nu trebuie să port o rochie ca să te tentez.

— Prostii!

Zâmbeşte înainte de a-mi ridica maxilarul cu degetul mare şi apoi mă sărută atât de adânc, încât mă prind de reverul costumului ca să nu cad. Ii strecor limba printre buze, iar el scoate un geamăt înainte de a mă lipi de un bufet.

— Futu-i! exclamă lipit de buzele mele, după care îşi strecoară mâna pe sub rochie şi găseşte marginea de dantelă a chiloţilor tanga. Trebuie să plec, în pizda mă-sii! adaugă în timp ce trage de chiloţi şi mi-i coboară pe picioare.

li dau la o parte şi îmi desfac picioarele pentru el.

Începe încet să mă penetreze cu degetele, preluând controlul cu gura.

— lisuse, Lia! Ce udă eşti!

li desfac cămaşa şi îmi trec mâna peste abdomenul lui.

— Ce sex)’ eşti în costum!

— Ştiam eu că ai purtat intenţionat rochia asta! spune înainte să mă ridice pe tejghea.

Vpoi îşi dă jos sacoul. îşi desface pantalonii, îşi scoate penisul tare şi îmi saltă rochia. Mă ridică, iar eu îmi încolăcesc bntele în jurul lui în timp ce îmi găseşte intrarea şi mă las transă cu totul.

— Futu-i, asta nu se va demoda niciodată' exclamă înainte de a mă lipi de perete şi a mă împinge în sus.

Sunt atât de copleşită şi de surprinsă de schimbarea bruscă. încât corpul meu i se dăruieşte liber. Simt cum trupul mi se încordează, mai ales de la felul în care intră în mine.

— Breaker'. îi şoptesc la ureche, ceea ce îi face tot corpul să tremure.

— Rahat, Lia'. N-o să dureze mult.

Ţinându-mă strâns în braţe, se mai împinge de câteva ori în mine, şi simt cum mi se declanşează orgasmul. îl strâng tare, îmi dau capul pe spate, iar buzele i se lipesc de gâtul meu şi, în timp ce mă umple de sărutări pe piele, scot un geamăt gutural şi îmi dau drumul.

Mai pompează de câteva ori, apoi îmi dă drumul, se retrage şi se întoarce, frecându-şi penisul până când îşi dă drumul chiar acolo, pe podeaua bucătăriei.

Faţa mi se încinge când îl văd.

A

Işi propteşte o mână pe blat cât ne tragem răsuflarea.

— Drace! şopteşte în timp ce mă apropii de el şi îi iau uşor penisul în mână, după care îl mângâi de câteva ori, apoi înhaţ un prosop de hârtie umed din bucătărie şi şterg totul înainte de a-l ajuta să se aranjeze la loc.

După ce termin, îmi cuprinde ambii obraji în palme şi mă

sărută câteva secunde pe gură înainte de-a se desprinde.

— Va fi imposibil.

— Ce va fi imposibil? îl întreb.

___Să te las şi să plec la muncă. Vreau doar să stau aici toată ziua cu tine... şi noaptea.

__Acum cine e cel lipicios?

Chicoteşte şi oftează înainte de a mă trage iarăşi într^ îmbrăţişare.

— Bine! Xe vedem mai târziu!

— Bine!

Mă mai săruta o data înainte de a scoate un mârâit şj.a Se îndepărta.

Pa, Lia!

ƒ- Pa, Breaker! Să ai o zi reuşită!

Ii fac cu mâna, iar el pleacă. Când se închide uşa, îmi duc mâna la frunte şi mă sprijin de blat.

Doamne... a fost intens şi foarte, foarte satisfăcător!

Breaker: Cum ţi-a fost ziua până acum? J *mea a fast destul de jalnică. Cred că-i voi întreba pe JP şi Huxley daca de acum mante pot să lucrez de acasă.*

Lia: Probabil că nu e cea mai buna idee. Nu am reuşişifacem nimic.

Breaker: Nu e problema mea.

Lia: E compania ta şi a fraţilor tăi. Este foarte mult problema
ta, nu-i aşa?

Breaker: Atunci, trebuie să plec în vacanţă. Hai să mergem undeva.'

Lia: încă incert să recuperez din munca pe care am pierdut-o în ultimele săptămâni.

Breaker. Renunţă la slujba ta. Te angajez eu.

Lia: Pentru a face ce?

Breaker: Să stai pe sada mea. Este o poziţie foarte căutata.

Lia: 0, chiar aşa?

Brraker: Ei. nu a ieşit cum trebuie.
Lia: Pentru că sper că nu mai aplică nimeni.

Tu eşti singura. Aşadar, ce spui? Iţi ofer orice bene-
^Jafrşth

*Ua: Atractiv, dar mi-e frică de repercusiuni. Va trebui să rtf^*

Breaker: Măcar de probă.

¡ja: Îmi pare rău, dar pari prea exigent. Nu cred că mă pot Mjja intr-un mediu de lucru atât de dificil. Pas.

Breaker: La naiba! Măcar vino să luăm prânzul împreună.

Lia: \u pot. Mă îndrept spre magazinul de birotică pentru ¡j am rămas fără toner şi trebuie să printez nişte documente la cart lucrez.

Breaker: Deci vrei să spui că trebuie să aştept până diseară?

Lia: Supravieţuieşti tu.

Breaker: Cu greu.

Lia: Rezistă, Murătură!

Breaker: Asta m-a făcut să zâmbesc.

Lia: Tu mă faci să zâmbesc. Vorbim mai târziu.

Breaker: Bine. Pa!

— Scuzaţi-mă, aţi putea să mă îndrumaţi spre toner? îl întreb pe vânzător.

— Da, pe culoarul 12, răspunde el. Pe dreapta.

— Mulţumesc!

Cu un pachet de markere în mână, pentru că am o obsesie bolnavă pentru ele, merg pe culoarul 12 şi găsesc tone- rul. îmi scot telefonul să văd notiţa pe care mi-am scris-o ca să ştiu ce toner să iau, dar văd un mesaj de la Breaker.

Breaker: JP tocmai a venit în biroul meu şi a început sa plângă pentru că nu crede că va fi un tată bun şi se *sperie al naibii de tare, CsjJŞ*

întâmplă cu fraţii mei?

Zâmbesc şi îi răspund rapid la mesaj:

Lia: Cine ştia că bebeluşii vor fi lucrul care ii va dobori?

După ce apăs pe trimitere, mă uit la notiţe în momentul în care simt o bătaie pe umăr. Mă întorc şi ajung faţă în faţă cu Brian.

— O, Doamne! exclam, făcând un pas înapoi. Brian... ăăă... Bună!

îmbrăcat la costum şi arătând la fel de frumos ca întotdeauna, îmi zâmbeşte trist în timp ce-şi bagă mâinile în buzunare.

— Bună, Lia! răspunde încet.

— Uau, ăăă...

Mă uit în jur, sperând că nu e şi Beave aici.

— Ce cauţi aici?

— Asistenta mea şi-a dat demisia, şi pe bună dreptate. Am fost un tiran în ultima vreme, aşa că am venit să iau nişte chestii de care aveam nevoie.

— O! Stânjenită, întreb: La biroul tău nu au aşa ceva?

— Au, dar sunt câteva lucruri mai deosebite pe care nu le au.

— Drăguţ! replic stânjenită. Ei bine, eu iau doar toner.

— Şi markere, văd, completează el, arătând spre cariocile din mâna mea. Niciodată nu ai avut suficiente.

— E o obsesie nesănătoasă pe care accept că o am.

— Ar putea fi mai rău, cred.

Se clatină pe călcâie, iar atmosfera stânjenitoare devine tot mai evidentă.

— Păi, eu mă întorc la cumpărat toner.

Pornesc spre rafturi.

— Ia cina cu mine! spune el repede.

— Poftim?

— Cina, repetă el, ochii lui rugători ridicându-se spre ai mei. Eu vreau doar... să vorbim.

-0!

Strâng markerele mai tare.

— Aăă, Brian, nu cred că-i o idee bună. Mă cam văd cu cineva.

— Da? mă întreabă, şocul său transformându-se rapid în înţelegere. Dă-mi voie să ghicesc... Cu Breaker.

Simţindu-mă al naibii de vinovată, răspund:

— Nu s-a întâmplat nimic până după ce ne-am despărţit, jur, Brian! Nu s-a dat niciodată la mine, niciodată. Vreau să ştii asta.

f

Dă din cap.

— Te cred.

Şi, chiar dacă spune că mă crede, asta nu diminuează sentimentul de vinovăţie care m-a cuprins, pentru că ştiu că pentru el Breaker era un subiect extrem de sensibil.

— Deci...

— încă mai vreau să luăm cina sau fie şi doar o cafea, insistă el. Eu doar... la naiba, Lia!

Işi trece mâna prin păr.

— Vreau doar să lămurim lucrurile. Ştiu că tu ai trecut > peste, dar cred că şi eu am nevoie de o încheiere.

În timp ce mă uit la ochii lui extenuaţi, ochi în care obişnuiam să mă uit visătoare, îmi dau seama că da... poate că şi eu am nevoie de o încheiere.

Aşa că, înainte să mă pot abţine, răspund:

— O cafea ar fi în regulă.

— Bine! Mulţumesc! Iţi trimit detaliile prin SMS şi te las să-ţi cumperi toner.

— Bun aşa! Mulţumesc, Brian!

50? MEGHAN QUINN

Abia zâmbeşte şi apoi se întoarce cu spatele. După cc dispare, expir greoi, fără să-mi dau seama că-mi ţineam respiraţia.

încheiere. Cred că are dreptate. În adâncul minţii, ştiu ca ceva m-a împiedicat să mă dăruiesc pe deplin lui Breaker. Să-i ofer tot ce merită. *Toata inima mea.* Poate că încă nu am încheiat capitolul cu Brian. Deşi nu a ocupat niciodată locul unu al lui Breaker în inima mea – *acum vad asta* –, a fost important pentru mine.

Întotdeauna e bine să pui punct înainte de a începe ceva nou.

Poate ceva care este pentru totdeauna.

I------1

Lia: Sunt o idioată.

Mă plimb prin dormitor în timp ce o aştept pe Myla să-mi răspundă la mesaj. Nu am vrut să le deranjez pe Kelsey sau pe Lottie pentru că par să treacă prin multe cu sarcinile şi soţii lor neîndemânatici. În eventualitatea în care le-ar putea zice ceva lui JP şi lui Huxley, care ar putea să-i spună ceva lui Breaker, cred că e înţelept să le ţin departe de subiect.

îmi ţiuie telefonul, aşa că citesc repede mesajul:

Myla: Mă îndoiesc, dar spune-mi ce se întâmplă.

Degetele îmi zboară pe telefon, răspunzându-i cât de repede pot:

Lia: M-am întâlnit cu Brian la magazinul de birotică şi m-a invitat la o cafea, l-am spus da.

Apăs pe trimite şi tresar.

Myla: Ăăă, asta chiar pare o tâmpenie. Există vreun motiv?

Lia: l-am spus că sunt combinată cu Breaker şi a înţeles asta. A spus că îşi doreşte o încheiere, iar o parte din mine vrea asta. Dar simt că Breaker o va lua razna.

Myla: De ce crezi că ai nevoie de o încheiere?

Lia: La mi moment dat, îmi închipuiam că mă voi căsători cu (I, Cbiar dacă lucrurile nu s-au terminat cu bine, am avut momente frumoase şi a jucat un rol important în viaţa mea. Cred (¡sunt datoare faţă de amândoi şi faţă de Breaker să închei acel capitol.

Myla: înţeleg. Şi care e problema?

Lia: Vreau doar să mă asigur că e un motiv valid. Şi sigur, când l-am văzut azi pe Brian, mi s-a părut chipeş, dar NICIODATĂ, şi vreau să spun niciodată, nu m-aş gândi să mă întorc la el. Breaker este... ei bine, el este veşnicia mea, dar, când vrtaii să-i spun asta, simt acest blocaj mental. Cred că acel blocaj mental este Brian.

Myla: Cred că s-ar putea să ai dreptate. Atunci, spune-i lui Breaker că ai nevoie de o încheiere cu Brian şi du-te şi fă-o!

Lia: O, DOAMNE! Nu-i pot spune lui Breaker. Ar lua-o razna. E deja superposesiv cu mine. Dacă i-aş spune că trebuie să mă întâlnesc cu Brian, ar pune totul la îndoială, şi sunt destul de convinsă că ar deveni foarte nesigur de situaţie. Nu vreau să-i fac asta.

Myla: Cunosc sentimentul. Şi Ryot e la fel când vine vorba de mine. Aşa că, dacă tu crezi că trebuie să faci asta ca să ai parte de încheiere şi să poţi merge liberă mai departe cu Breaker, atunci fa-o!

Lia: Da?

Myla: Da. Dacă vrei cu adevărat un nou început cu Breaker fără nimic în cale, atunci trebuie să te asiguri că ai mintea limpede. Crede-mă, ştiu din experienţă!

Lia: Cred că ai dreptate. în regula. Mulţumesc foarte mult. Chiar apreciez asta.

Myla: Oricând!

’— Unde naiba eşti? întreabă Breaker, dând buzna *Li mine* în apartament.

— Aici, în spate. îi răspund din dormitor.

¡1 aud lăsând ceva jos şi dându-şi pantofii jos, iar apoi intră valvârtcj în dormitor. Mă întorc exact la timp ca să-l prind cum se năpusteşte asupra mea şi mă trânteşte pe pat.

Buzele lui îmi găsesc gâtul, maxilarul, gura.

— Futu-i. ce dor mi-a fost de tine! spune în timp ce mă trage de tricou.

— Stai... stai un pic!

— Cum adică, stai un pic? Am aşteptat toată ziua.

Se ridică să mă privească în ochi.

— Ştiu, doar că în seara asta trebuie să ies.

Se ridică şi mai mult.

— Cum adică, trebuie să ieşi? Credeam că sunt numai al tău când mă întorc.

— A intervenit ceva şi trebuie să mă întâlnesc cu un prieten.

— O!

Mă lasă să mă ridic.

— E totul în reg^ilă?

— Da!

Telefonul mi se aprinde pe noptieră. Am primit un mesaj. II iau repede şi-l bag în buzunarul de la spate al blugilor. Trebuie să fie Brian.

— Doar o chestie apărută pe neaşteptate. Nu sunt sigură când mă întorc acasă.

Işi scarpină ceafa.

— Bine! Păi, ar trebui să aştept să iau cina cu tine?

— Nu, e în regulă. Mănâncă! Şi să nu ai impresia că trebuie să stai aici! Poţi să te întorci la tine, dacă vrei.

Mă duc pe hol, un uşor luciu de transpiraţie pe şale. Trebuie doar să plec de aici tara prea multe întrebări. Dar, fireşte, el mă urmează.

— Pari neliniştită. Eşti sigură că e totul în regulă?

Mă răsucesc şi îmi lipesc mana pe pieptul lui. depunân- du-i un sărut scurt pe buze, fără să-l las să-l adâncească, aşa cum am făcut mai devreme.

— Iotul e minunat. Iţi trimit un mesaj când ajung acasă.

— Bine!

Mă întorc spre uşă. dar mă opreşte şi mă trage la pieptul lui.

— Mi-ai spune dacă ar fi ceva în neregulă, nu? Dacă am tăcut ceva?

Vezi... exact de asta nu vreau să îi spun despre Brian. pentru că ar fi mult prea nesigur în legătură cu asta.

— Nu ai făcut nimic. Bine? Ne vedem mai târziu!

Ii mai dau un sărut şi apoi ies pe uşă. îmi scot telefonul din buzunar, citesc coordonatele locului unde ne întâlnim şi pornesc într-acolo.

Cina mi s-a părut prea mult. Cafeaua e o idee perfectă şi-mi oferă o ieşire rapidă.

Mă apropii de cafeneaua micuţă în care n-am mai fost niciodată şi îl zăresc pe Brian prin geam, cu doua ceşti de cafea pe masă. Sunt surprinsă că îmi cunoaşte şi comanda. Păi. cred că o să văd dacă a nimerit-o.

împing uşa de sticlă a cafenelei pitoreşti şi mă apropii de el. Când mă zăreşte, un zâmbet vag îi întinde buzele, dar nu e «renul de zâmbet pe care obişnuia să-l aibă. Nu mai poartă costum, ci o pereche simplă de blugi şi un tricou. Iar părul îi este dezordonat, nu aranjat, ca de obicei. Aproape ca nu-l recunosc când mă apropii.

Dar ceea ce îmi atrage atenţia cu adevărat este punga mare

şi albă cu haine aşezată pe scaunul meu.

— Bună... Brian! spun când mă apropii de masă.

— Bună! Mulţumesc că ai venit! Ţi-am adus una dintre rochii. A fost livrată acasă la mama. Aăă, se pare, că celelalte două vor fi livrate săptămâna viitoare. M-ain gândit că ai vrea să te ocupi tu de asta. Poate să schimbi adresa de livrare...

— O, mulţumesc! spun în timp ce o ridic şi o pun deoparte.

P&/ *anula sigur celelalte rochii. Voi putea obţine o rambursare?* După ce iau loc, Brian îmi întinde cafeaua.

— Ţi-am luat un cappuccino, m-am gândit că ar fi cea mai bună alegere pentru tine.

Ah, deci nu-mi ştie comanda! Nu că o comandă de cafea ar putea face sau desface o relaţie, dar lucrurile mărunte de genul ăsta mă scoteau din minţi. După mai bine de un an de relaţie, cum să nu ştie?

— Eu... Eu nu beau cappuccino, Brian.

— O, scuze! spune cu umerii prăbuşiţi de tot. Cred că nu prea ştiu ce ai bea.

— Cred că asta a şi fost una dintre problemele noastre.

— Deci vom trece direct la subiect?

— N-am avea motive să nu o facem.

Ridic din umeri.

— Bine!

Se foieşte şi îşi răsuceşte ceaşca pe masă.

— E clar că nu ţi-am ştiut comanda.

— Nu e vorba doar de asta. Ci că nu cred că ştiai prea multe despre mine în general. Şi nici eu nu sunt sigura câ ştiam prea multe despre tine.

încuviinţează din cap.

— Cred că ai dreptate, şi probabil că eu sunt de vină pentru asta.

Oftează.

— Văd că eram atât de hotărât să fac ceva cu viaţa mea şi sa bifez toate căsuţele cu ceea ce trebuia să fac pentru a ajunge acolo,

încât nu cred că am trăit cu adevărat. Işi ridică privirea spre a mea şi reia: În ziua aia, când ai plecat de la cofetărie, nici măcar nu eram furios. Ştiam că se va întâmpla. Simţeam tensiunea dintre noi, cum te îndepărtezi, şi că nu era nimeni de vină în afară de mine.

— Şi eu ar fi trebuit să mă străduiesc mai mult.

Clatină din cap.

— Te cunosc, Lia. Acum încerci doar să fii drăguţă, dar te rog, vina merită să fie dată pe mine! Eu te-am îndepărtat. Am devenit neinteresat. Nu eram... la naiba, nici măcar nu eram pe deplin în această relaţie când te-am cerut în căsătorie. .Am făcut-o doar pentru că mă bătea mama la cap. Nu a fost bine pentru tine şi nu a fost nici pentru mine.

— Ai fi mers până la capăt cu ea dacă nu aş fi anulat-o? îl întreb.

Aprobă, dând din cap.

— Da. Aş fi facut-o, şi te-aş fi făcut din ce în ce mai nefericită, pentru că în niciun caz nu aş fi pus capăt relaţiei. Aş fi continuat până când, probabil, nu ai mai fi fost în stare să o suporţi.

— De ce?

— Pentru că părinţii mei au făcut să fie imposibil să le fac pe plac. Pentru ei, statutul este atât de important, încât m-aş fi dat peste cap pentru a merge mai departe aşa.

— Te înţeleg. Probabil că şi eu m-aş fi dat peste cap pentru a-mi face părinţii fericiţi, şi cred că de-asta am şi ieşit cu tine. Ei nu au vrut niciodată să fiu singură. Când am plecat la facultate, au fost foarte speriaţi că nu am pe cine să mă sprijin, ca un frate, aşa că, arunci când l-am întâlnit pe Breaker, s-au simţit uşuraţi. Ştiau că el va fi mereu alături de mine. Când au murit, cu puţin timp înainte să te cunosc, cred că încercam să le spun că voi fi bine, dacă arc sens.

— Chiar are. Se uită în jos la cafea şi mă întreabă: M-ai iubit vreodată?

Mă întind peste masă şi îmi las mâna peste a lui.

— Bineînţeles, Brian! răspund cu blândeţe. Te-am iubit din multe motive, doar că nu cred că la final noi doi mai eram îndrăgostiţi. Cred că doar ne mişcăm din inerţie.

— .Aşa e, şi îmi pare rău pentru asta!

— Să nu-ţi pară! Cred că aş fi fost mai supărată dacă ţi-ai fi dat silinţa, chiar dacă totul era o minciună.

— Dragostea mea pentru tine nu a fost o minciună, Lia.

— Scuze, m-ain exprimat greşit! Cred că intenţiile tale erau o minciună.

Se uită pe fereastră şi oftează.

— Ştii, dacă lucrurile ar fi stat altfel, dacă nu ar fi trebuit să trăiesc cu această presiune şi aş fi putut fi bărbatul care sunt cu adevărat pentru tine, cel pe care l-ai cunoscut la început, cred că am fi putut avea o viaţa minunată împreună.

— Probabil că am fi putut, admit, pentru că Brian a fost amuzant la un moment dat, dar latura lui competitivă – *firea lui U'orkaholică* – a luat tot ce era mai bun din el.

Se lasă pe spate în scaun şi încheie:

— Of, la naiba!

Privirea sa o întâlneşte pe a mea.

— Eşti fericită, Lia? Cu Breaker... Te face fericită?

Nu pot să-mi reţin zâmbetul care îmi întinde buzele.

— Da, sunt încântată. încă nu mi se pare real, dar sunt fericită.

^Mă bucur! E un om bun, chiar daca părea că nu ne înţelegem. Voi doi aţi avut întotdeauna o legătură specială care eram foarte gelos, şi sunt sigur că nici asta nu ne-a ijutat.

— A fost greu să petrec timpul cu voi doi, dar deja nu mii contează. Când se uită în altă parte, îl întreb: Brian?

— Hmm?

— Ai de gând să-ţi îngădui să fii fericit? Sau vei căuta mereu ce urinează în cariera ta? Ceea ce poţi să faci ca mama □ să fie fericită?

— Aş vrea să spun că voi găsi fericirea într-o bună zi, dar nu sunt sigur.

Se uită iar în ochii mei.

— Creierul meu este cablat diferit. Am această nevoie internă de-a mulţumi şi-a realiza, iar dacă nu fac unul dintre aceste lucruri în fiecare zi, mă simt mânios, fără control, de parcă viaţa mi se destramă. Nu sunt sigur că fericirea se poate încadra în aceşti parametri.

— Ştiu că nu-i treaba mea, dar s-ar putea să te ajute să vorbeşti cu cineva, cu un terapeut, care să te ajute să treci peste aceste sentimente. Şi poate, să devii mai puternic în interior. Am fost extrem de rănită când nu mi-ai luat apărarea în faţa mamei tale şi, în numele viitoarei tale doamne Brian, pot să te rog să înveţi cum să faci asta?

Zâmbeşte şi face o grimasă.

— Ai dreptate. Ştiu că ai. îmi pare rău că nu am facut-o! Mai întâi trebuie să-mi găsesc curajul.

Mă priveşte în ochi.

— Poate că această discuţie a fost impulsul de care aveam nevoie.

Zâmbesc.

— Păi, sper că da.

M* **.v 4^.;4: -r.4 v »****

Hu*** *Mff^tthn* **<hr trri** *tbff iff,* **nuuxferfi** *ţa'** **vi*rz., % >5 cfnif»** *frf'4 A' .'ft' hrr<s/t ţrirtru f 4 tai n**»*

*ff*ny cţntifiil* **în** *ffaafafifnl în < w nt l/Arn* **h** *W'Aer* tort f* II **uni** *< *t ţ/a* **hu dr** *rmrf vĂ* **rkparfe 4e ei**f *urnf f ffti «* **o** *\tf» uiAir 't'* **j,*** *utr^ ti. f* A *fttui '4^ h* **rreÎAiiir**

hf, ixf it/ ufn litrii lilitfi

Şi *ha ta hf/nkrr.*

S4 h/fieK

$i «;i rrii* «y viaţa *y < arr ffii-'4fh* **o infM/ieaurra cw Irirl^fnl vKunk/r rnrle,**

lini tricf/ffiiil **ţi** *ii trifrut* **un Myfei.**

/./// Ihfm/4ium irrrntriat cu cafeaua. Asta a fest M a a'^am ac ‘ cur **S**IIII**Z** */¿atu zâ dau Mul f/catru Hrcakrr.*

Myla: Kract cc voiam .â a ud.

BREAKER

>TR-O PUNGĂ? ÎNTREABĂ JP, CU CARE
zjdesc *A* telefon-

— DAi strig prin hârtia maro.

— De ce?

— Pentru ca o iau dracului razna', ii răspund în timp ce ~ă plimb prin dormitor.

După ce Lia m-a lăsat baltă. am rămas câteva minute în ipzrtamentul ei, gândindu-mă că poate doar glumea şi că nea să se întoarcă, dar, când nu a făcut-o, groaza a început '¿-mi umple mintea.

De ce a plecat aşa?

Cu cine urma să se vadă?

De ce nu şi-a făcut planuri solide pentru când avea să se întoarcă?

De ce sunt eu o mică salamandră nevoiaşa de bărbat care cere să fie tot timpul lângă sânul ei plin de viaţă?

La naiba!

— De ce te panichezi?

Foaia ziua am tânjit să-mi văd iubita, iar când ani ajuns acasă, ca era pe picior de plecare. Zicea că trebuie să se întâlnească cu cineva, dar cu cine naiba se întâlneşte? Adică, aveam planuri. JP. nu oficiale, dar se presupunea că vom petrece fiecare afurisită de clipă unul cu celălalt când nu lucrăm. şi ea nu lucrează şi nici eu, dar nu e aici pentru că c plecată undeva şi a fost al dracului de evazivă în legătură cu asta, iar acum mă întreb dacă nu sunt destul de bun şi dacă a găsit pc altcineva care i se potriveşte mai bine.

— Bine, păi... în primul rând, uau! Poate te opreşti şi tu o secundă, amice, Ţi se citeşte disperarea în glas.

— Ştiu dracului ce-i asta! replic, fără să mă opresc din umblat. Amice, uite, sunt îngrozit, bine? Simt că suntem împreună, dar ceva a împiedicat-o să rămână cu mine, şi ştiu că e doar un sentiment, dar e acolo, iar această micuţă cas- cadoric mi-a întins nervii la maximum. Nu pot s-o pierd.

— Nu o pierzi, tâmpitule! Probabil a ieşit cu un prieten.

- Care prieten? Da, poate că am fost un psihopat şi l-am întrebat pc Ryot dacă Myla a fost cu el, poate că l-am întrebat şi pe I luxley şi poate că tc-am sunat să văd unde e Kelsey. Ea nu iese cu nimeni altcineva.

Da, bine, disperarea e cu adevărat groasă. Poate a avut o întâlnire jenantă şi nu voia să vorbească cu tine despre asta. Poate... Nu ştiu. Trebuie să îşi scoată o aluniţă sau ceva de genul.

— Am lins fiecare centimetru din corpul acelei femei. Crede-mă că nu e nimic ce ar trebui să îndepărteze!

— Te cred, şi eu i-am făcut acelaşi lucru lui Kelsey, şi c perfectă.

Se opreşte câteva secunde.

— Ooo, poate că te surprinde cu ceva, cum ar fi... cu o maşină nouă!

Ce naiba e asta? *Preţul corect?* Nu-mi ia o nenorocită juşină nouă'.

Bine, da, dar poate e altceva, cum ar fi lenjerie intimă! ;inciuntşi nu trebuie să te dai de ceasul morţii.

^-I)a, aş putea... Asta aş putea să-nţeleg. Poate îmi

-jinpără ceva.

— Pun pariu că asta e, amice! Ii oferă bătrânului Breaker joyomică bucurie. Ce cretin afurisit, credeai că... Vocea i ¡¿întrerupe, apoi îl aud: Ăăă, amice!

-Ce?

— întrebare. Iţi aminteşti cum arată Brian?

— Normal că-mi amintesc cum arată. O pepită de rahat numai bună de bătut, de ce?

Tace iar, apoi reia:

— Ei bine, cred că ştiu unde-i Lia.

Firele de păr de pe ceafa mi se ridică a alarmă.

— Cum adică, ştii unde este? întreb, simţind iar cum mă copleşeşte teama.

— Kelsey m-a rugat să iau nişte mozzarclla de la o băcănie de care e obsedată şi, cum e însărcinată şi în ultima vreme nu a reuşit să reţină mâncarea, aş face aproape orice ca să se simtă mai bine, inclusiv să conduc 20 de minute până la o băcănie ca să iau mozzarclla.

— Ce naiba are asta de-a face cu Lia? aproape că ţip.

— Ei bine, băcănia este lângă o cafenea, iar în vitrina cafenelei o văd pe Lia... cu un tip care cred că este Brian.

— Cc? ţip. Fă o poză! Fă dracului o poză chiar acum!

— Nu cumva seamănă un pic a hărţuire?

_jp, .un de gând să-ţi smulg scula dacă nu faci o poză chiar acum!

— Bine, fie! Iisuse! Se opreşte o secundă şi apoi: Tocmai U*am trimis poza prin SMS.

5 4 M.ştja— L\ ¹ v x

Deschx* -rxsiieie exact cirxi tl primea re xl ha rode cbck r< eL txr când xr.xre r\xg-rea. o mirese <_ tr-adeviT. *c\<*o e LXJL. cu mâna peste i hu Bnr în tur<p împart o ceaşcă de otel

Mi pcibuşesc pe pM ş> otă bcJbea li ex

— Din tăcerea ra. trebwe şi presupun ci în acest moment nu eşti btne.

Putin spus

— De ce nu nu-a ns- întreb în timp ce mi robesc a pod. La naiba. crezi ci. , crezi ci se va împăca cu d-

— Nioo şansă! Fu serios. omule! En nefericiri cu SriMk

— Arunci, de ce naiba se întâlneşte în secret cu d?

— Hmm. asra-i o întrebare buni!

— Ce fee acolo acum? Suni-mi pe video! lasă-mi şi vid ce se întâmpla*

— Glumeşti? .Amice, fug imediat. Sunt în băcănie.

— Pii, du-te înapoi: Stai la fereastra, unuireşte tot. spune-mi tot'. Au de gând şi se îmbrăţişeze? Şi se simte? La naiba, creţi ci o şi vomit!

— Vrei şi te linişteşti? Dera am de-a tace eu o soţie afect ari de hormoni« N-am nevoie şi de un trate afesrat Je hormoni.

— Seu/i-mi. dar. când Kelsvy ieşea cu alt ti|\ sunt destul de sigur câ ţi-am fost alături!

— Da. şi erai şi singur, şi nu aveai nimic mai bun de tăcut decât şi-mi alini sufletul îndurerat. Încerc să cumţxăr atun siva de inorrarvlla. pentru numele lui Dumnezeu! Iun ceri prea mult.

De ce eşti inutil? întreb, trântindu-mă la ks pe pat

— I ne. sunt sigur că rvistă o explicaţie logică jxnitru se întâmplă. De ev nu o aştepţi, iar când aiuugv acasă, o

N. \u M ui • A$': *'* x' 5 * S

N \ da xuu pe ea' IXMT inttvab O

. 3 x'V >â taci asta"

x w că da. •. aspund. mspirând adâm

$u pentru numele lui IXunnereu. mvi spune ei am ... o s* ţvam tmms O poci Rahatul ista se \a întoarce s. <\ care o şi mi taie coaiele l>t coboară vocea Chiar

x x ,at. bunule F complet diferită când e însărcinată k au. faci ca dorinţa de a a\ea o familie <i fie mult mai nUctită!

- În prerent. pentru mine este un tivi dm rece \ a> -VO'ttUlKh.

Grorax ’

\lă ndie din pat.

Mă duc la ea acasă. Cu eât o vid mai iv|K\k\ cu atât mi bine.

Vine minte, fu ealm!

IXi. mulţumesc' spun înainte şi închid $i sa mi nw una prin pir. Futu i. un e viu!

frag adânc aer în piept şi. imbricat dksiv eu o pereche ilc unraloni de icgging şi un tvuxm alb. merg în apartamentul . unde hui aşe; teletömd pe blatul dm bucii nuc >i încep x.i ű foiesc prin lix mg.

\u se păşite vi se îmţxux* eu el. nu?

\u se ţHvite.

Sunt tentat şi mi uit iar la p<vi. şi o analize pani nu nai rămân în mine decât pvat şi visuri tavaié, du >uu că nu nu va .mita cu nimic psihicul În vchuids ouitmui xl mi plimb şi şi înecvc şi n o iau vama

O iubesc.

I clar şi viiuplu. 6ivi \lubiv O mbe^ >i nu o pierde Nici u\ t.woaica Im Iu iau. nici a ilisim h

CZZD

Liftul de pe hol scoate un ţiuit, aşa că mă ridic de pe canapeaua unde încercam să meditez, dar faceain o treabă de toată jena. Am ajuns să mă gândesc doar la poza pe care mi-a trimis-o JP şi să mă întreb de ce naiba îl atingea. *Şi J_c cc era în continuare cu el la o ora după ce f usese trimisă fotografia. Acum c plecată de mai bine de două ore.*

Paşii străbat holul şi se apropie din ce în ce mai mult de apartament, până când cheia e vârâtă în încuietoare. îmi trag răsuflarea şi, în timp ce uşa se deschide, încep să transpir din clipa în care îi văd chipul frumos.

Când îşi ridică ochii şi mă zăreşte, tresare, strângând în braţe punga albă uriaşă pentru haine.

— lisuse, Breaker! Nu ştiam că eşti aici.

Privirea îmi cade pe punga aceea, şi ştiu ce este în ea... rochia de mireasă.

Ce naiba se petrece aici?

— Bună! încep, înghiţind cu greutate.

— Ai fost aici tot timpul?

— Nu, răspund, cuprins de agitaţie. M-am dus la mine acasă să mă schimb, dar apoi m-am întors aici să te aştept.

— O! face ea, iar privirea îi coboară la punga pentru haine, după care revine la mine.

La dracu'! La dracu'! La dracu'! De ce ţine aia? De cc nu mă sărută? De ce s-a întâlnit cu Brian?

— le-ai, ăăă... te-ai simţit bine? o întreb.

— Da, îmi răspunde în timp ce deschide şifonierul şi agaţă punga acolo.

S-a simţit bine? Cu Brian? Mă ia cu greaţă de la stomac şi-mi frâng mâinile, încercând să mă să mă abţin să fac ceva stupid. După ce închide uşa, se uită la mine şi spune:

_ Asculta, trebuie să vorbim!

Cred că o să vomit.

Cum?

Cum ar putea el să revină în viaţa ei şi Lia să fie de acord eu ista? Chiar ea însăşi a spus că în final nu-l mai iubea. Era pricită cu alegerea făcută. Aşadar, ce a facut-o să se răzgândească? Eu? Am făcut ceva greşit? Credeam... Of, la naiba, credeam că suntem bine! Mai mult decât bine. Credeam că suntem minunaţi împreună.

— Crezi că ne-am putea aşeza...

— Nu-l alege pe el! strig, tară să mai reuşesc să mă abţin. Te rog, Lia!

Vocea începe să-mi tremure.

— Nu... nu-l alege!

Expresia i se transformă în una derutată, apoi mă întreabă:

— Pe cine să aleg?

— Pe Brian. Eu... Futu-i! JP te-a văzut la o cafenea cu Brian ţinându-vă de mână, şi ştiu că e nasol din partea mea să spun asta şi să pun atâta presiune pe tine, dar te rog, nu te întoarce la el! Alege-mă pe mine! Iţi jur că voi face tot ce e nevoie ca să te fac fericită! Orice, doar...

Breaker, mă întrerupe, apropiindu-se şi luându-mă de mână. Nu mă împac cu Brian.

— Nu? întreb, şi mă străbate un val de uşurare, fiican- du-mi ochii să lăcrimeze.

— Nu, îmi răspunde, euprinzându-ini faţa în mâini. Dumnezeule, îmi pare foarte rău că te-ai dus cu gândul până acolo!

Apoi se ridică pe vârfuri, îmi trage faţa mai aproape şt înă sărută pe buze. Sunt atât de uşurat, încât aproape că ma prăbuşesc.

— 'Trebuie... I'utu-i, trebuie să mă aşez! spun.

Mă conduce la canapea, unde mă aşez, iar ea se trânteşte lângă mine. Clatin din cap, dorind să o am cât mai aproape, şi o trag în poală, unde îmi încalecă picioarele, aşa că pot să o ţin strâns.

— Dumnezeule, în tot acest timp te-ai gândit că mă voi împăca cu el? mă întreabă.

— Da, îi şoptesc, mângâind-o uşor.

— Nu. Nu aş face-o niciodată. Eu şi Brian... Bine, cred că ar trebui să o iau de la început.

Dau din cap.

— Da, ar fi o idee bună.

Işi lipeşte o mână de pieptul meu şi începe:

— M-am întâlnit cu Brian la magazinul de birotică. A fost foarte ciudat să-l revăd, din motive evidente. A fost amabil şi în-a întrebat dacă am putea ieşi la cină.

Corpul mi se încordează la simpla idee că ar fi putut să ia masa împreună.

— I-am spus că mă văd cu cineva, iar el a ghicit că eşti tu. Nu ştiu dacă s-a bucurat pentru noi, dar a fost bucuros că sunt fericită. Nu ştiu ce părere are despre tine.

— De parcă mi-ar păsa de ce crede el!

Chicoteşte.

— Oricum, avea impresia că lucrurile se terminaseră prea brusc şi m-a întrebat dacă am putea să discutăm, să avem parte de un fel de încheiere. În principiu, voia să-şi ceară scuze. La început, am fost nesigură. I-am spus să-mi trimită un mesaj unde să ne întâlnim, dar, după aceea, am început să mă agit. Vorbeam cu Myla dacă ar trebui să merg sau nu când mi-am dat seama că nu era deloc o întrebare. Trebuia să mă întâlnesc cu el.

— Ca să, ăăă... să vezi dacă mai ai sentimente pentru el.* îmi zâmbeşte cu blândeţe.

Nu, Breaker, ca să am parte de o încheiere. Vezi tu, se întâmplă să fiu într-o relaţie cu cineva la care ţin cu adevă- ₍jt.Nu-i ofeream acelei persoane tot ce aveam pentru că uşa cu Brian era încă deschisă. N-am apucat niciodată să o închid cu adevărat. Despre asta a fost vorba în seara asta. Să închei acel capitol din viaţa mea ca să pot avea un nou început... cu tine.

Acum chiar mă simt cuprins de uşurare, şi îmi las capul pe spătarul canapelei.

— lisuse! şoptesc. De ce nu mi-ai spus?

— Pentru că te-ai fi speriat.

— Ba nu, nu m-aş fi speriat.

îmi aruncă o privire dojenitoare înainte de a spune:

— Dacă ţi-aş fi spus că mă duc la cafea cu Brian, ai fi făcut o criză. Să nu mă minţi!

Îmi feresc privirea şi bombăn:

— Da, s-ar putea să fi fost aşa. Dar ai fi putut să-mi spui că ai nevoie de o încheiere.

— Cred că nu eram 100% sigură de ce aveam nevoie. Dar mă bucur că mi-am dat seama.

— Şi de ce ai nevoie?

îmi mângâie bărbia cu degetul mare.

— Am nevoie de tine, Breaker. De noi. Vreau să fim împreună!

Işi umezeşte buzele.

— Nu sunt convinsă că până acum am fost pe deplin im plicată, şi pot să spun cu adevărat că ştiu care-mi sunt sentimentele. Ştiu încotro se îndreaptă: spre tine.

Se apleacă şi-şi sprijină fruntea de a mea.

— Sunt îndrăgostită de tine, Breaker, şi poate că e prea devreme să spun asta, dar asta e ce simt.

iu

hm vâr mâinile sub tricoul ci şi o ţin strâns în timp ce pieptul ini se umflă de atâtea emoţii contradictorii.

Mă iubeşte.

Iisiisc llristoasc! Iar cu credeam că se va despărţi de mine.

Chicotesc, aşa că se desprinde de mine.

Ce c aşa de amuzant?

Rahat, scuze! Nu voiam să râd de asta. Sincronizare proastă.

()ftez adânc.

îmi doream să-ţi spun de ceva timp că le iubesc, dar în am abţinut pentru că nu voiam să te sperii. Şi apoi astăzi am crezut că te desparţi de mine, dar în schimb, mi-ai spus că mă iubeşti. Adică, la dracii', am trecut prin multe!

Zâmbeşte şi se apleacă mai aproape, jucându-se cu gulerul tricoului meu.

Iu mă iubeşti?

(ăi disperare. Jalnic. Până în punctul în care nu mi-ar li înşine să te urmăresc chiar dacă le-ai împăca cu Brian. Sunt atât de îndrăgostit de tine, Ophelia, încât simt asta până m măduva oaselor! I< o parte din mine. Iii eşti o parte din mint*.

(aînd credeam că urmează să mă sărute, se ridică din poala mea.

I ude pleci? o întreb, nedumerit.

lini întinde mana, iar cu o iau. îmi face semn să mergem în doimilor, unde se întoarce cu faţa la mine. I)intr-o mişcare lină, ışı trage tricoul peste cap.

I uni i! murmur când ii văd sutienul din dantelă mov.

Işi strecoară mâinile pe sub tricoul meu şi zice:

Şi iu eşti o parte din mine, Breakcr. Imi pare rău că im n linii ceva să Înţeleg asta, dar mă bucur că am fiîcut-o!

— Vrei să spui că eşti a mea... pentru totdeauna.

Mă ajută să-mi scot tricoul şi încuviinţează din cap.

— Da, sunt a ta... pentru totdeauna.

Apoi mă împinge pe pat şi mă încalecă. O răsucesc pe spate şi o ţintuiesc de saltea. îmi cobor gura spre a ei şi o sărut cu fiecare bucăţică din inima mea. Iar ea îmi întoarce sărutul, deschizându-şi gura şi primindu-mi limba.

Când mă desprind şi mă uit în ochii ei frumoşi, îi spun:

— Te iubesc, Ophelia! Al naibii de mult!

Rânjeşte şi-mi răspunde:

— Şi eu te iubesc... Murătură!

Râzând, îmi îngrop capul în umărul ei şi o sărut pe gât în timp ce ca se cuibăreşte sub mine, lăsându-mă să preiau conducerea.

Sigur, mi-aş fi dorit să-mi fi dat seama cu câţiva ani în urmă că relaţia cu Lia e inevitabilă – unii ar putea spune... că de mult timp? Desigur! Dar îmi dau seama şi de legătura extraordinară pe care am construit-o de-a lungul timpului, iar Lia s-ar putea să aibă dreptate. Nu sunt sigur cât de apro- piaţi am mai fi dacă nu am fi avut acei ani să ne apropiem.

lot ce ştiu este că sunt al naibii de fericit, iar fraţii mei nu mă vor lăsa niciodată în pace.

Niciodată.

Epilog

BREAKER

- E O PROSTIE? PARE O PROSTIE, SPUN, ÎN TIMP CE Lia este în dormitorul nostru cu Myla, care-i aduce un tricou să se schimbe, deoarece am vărsat o băutură pe al ei.

— Nu-i o prostie. E bine executat, replică JP. Acum, nu o strica! Am pus multă energie în asta.

— Ai cumpărat baloanele.

— Ăă, şi am venit cu ideea vărsării de Bloody Mary – tactica de a o surprinde pe Lia. Cu plăcere!

Are dreptate în privinţa asta, din păcate.

La scurt timp după ce eu şi Lia ne-am spus „te iubesc", am hotărât să renunţăm la apartamentele noastre şi să cumpărăm o casă. A fost o decizie importantă, una pe care nu am tratat-o superficial. Ne-am plimbat prin 23 de case până am găsit-o pe cea perfectă... la o stradă distanţă de fraţii mei. 1 .ici i-a plăcut că suntem aproape de Lottie şi Kelsey, iar mie mi-a plăcut că l .ia c în sfârşit fericită să aibă o casă.

Ne-am mutat în urmă cu două săptămâni, iar astăzi găzduim

brunch-ul de duminică, cu ajutorul lui Reign, desigur.

Nu, nu I am Imal, insa stinlcm gazde ca să o pol cere pe la.i în căsătorie, dar sa lîc o surpriza.

Asia a fost planul. Mâneam, stăm de vorba, ne simţim bine, iar apoi Myla varsă o băutură pe tricoul I aci. Misiunea ci este sâ o ţină pe l.ia sus cel puţin cinci minute, După cc-au dispărut, nc-am apucat de treaba. Am mutat toate de coraţiunilc la locul lor, împreuna cu un semn luminos uriaş pe care scrie *Cilsatorcşt c-t c cu mine.*

Când a venit vorba de cerere în căsătorie, m-am gândit la liniile feluri în care aş fi puiul să o lac. M-am gândit la Disneyland, deoarece acolo am avut primul sărut. M-am gândit la asta înainte să renunţăm la apartamente. M am gândit la asta în timp ce jucam scrabble cu ca, înţelegi, ca să lîc un cerc complet. Dar, când să o pun în aplicare, mi-am dat scama că ceea ce îmi doream cu adevărat era să am sprijinul prietenilor şi al familiei. În plus, voiam fotografii şi fii mări, aşa că le-am pus pe I ,ottie şi Kelscy să se ocupe.

Ca să nu mai spun că cu cred cu adevărat că unul dintre principalele motive pentru care I aa este acum cu mine li seda torează oamenilor din jurul nostru. I<i ne-au ajutat sa ne apropiem cu sfaturile lor şi cu încurajările blânde. Bine, păreri cu vâri şi îndesat. Mi se parc normal să lîc toata lumea aici.

Ai inelul? ma întreabă I liixluy, venind mai aproape. Normal ca am inelul, ii răspund, ridicând mâna.

Acum o săptămâna, eu, I luxlcy şi I P am ales inelul, exact stilul pe care ştiu ca I ia d va adora. I l Cl pietre repre tuta trecutul, prezentul şi viitorul pe tiu cerc din aur alb, cu o greutate de două carate. M am gândii sa iau ceva mai mai. dar ştiu că n ar vrea asta Acesta c pei fee t

524 Mi (.HAN QUINN

Ai emoţii?

Da, ll răspund, simţind <11111 tremuri piiioaick Cicd ca e pi(')'.ini 1 \<li< a, .1111 tumpu u <> > 1.1 impoimi.

r.Lr.e m mine încă e speriată că îmi va spune că nu e

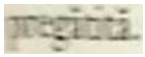

— X: e cazul. spune Huxley. Se uită la tine aşa cum se ni*t* h mine şi cum se uită Kelsey la JP. Genul ăsta de rece este penmi totdeauna.

— Mulţumesc! zic. iar el ma bate pe spate.

Cera s-a întâmplat cu Huxley în ultimele două luni, de ¿n au anunţat sarcina lui Lottie. E mai sensibil şi mai m. robotic. Acum pare să aibă sentimente reale. Iar sin- r~'i dată când îl văd pe vechiul Huxley revenind – Huxley crâncen şi rigid – este atunci când cineva se uită la Lottie mod greşit sau când trebuie să pună pe cineva la locul lui. Oar tipul ăsta nou şi îngăduitor chiar mâ tulbură.

Cât despre JP, ei bine, a devenit foarte enervant, căci se igztă de mine de fiecare dată când poate pentru a sta departe de ceea ce el numeşte „diavoliţa”, în speţă Kelsey. Se pare câ r.orrnonii de sarcină au băgat groaza în JP. Nu sunt sigur ce vrea să zică, pentru că ea a fost absolut drăguţă cu mine.

Mai trebuie să facem ceva? întreabă Banner din zona în care supraveghează muzica.

Prietena lui, Kenzie, este lângă el, ţinând în mână un lan- -^’or de confetti. E al naibii de amuzantă. Am ajuns sa o cu- h'rz pc Kenzie în ultima lună şi este un plus perfect pentru grup, Excentrică şi ciudată, dar foarte distractivă.

Cred că suntem bine, îi răspund.

Mă uit în jur.

Sunteţi toţi la locurile voastre?

Kelsey şi I -ottie îmi arată degetul mare, cu telefoanele în mâini, pregătiţi „i înregistreze totul din unghiuri diferite.

JP -a I luxley sunt într-o parte, ţinând draperiile de la curtea din spate trase, astfel încât l.ia să nu vadă ce se întâmplă < ând se

întoarce la bruni h.

Ryot şi Penn stau lângă masă, cu un lansator de confetti în mână. Şi, apropo, am auzit că Penn a scos-o în sfârşit pe Birdy la o întâlnire, dar încă nu mi-a spus cum a mers. Sper că a ieşit bine, deşi ştiu că Penn a trebuit să facă faţă unor cerinţe, aşa că nu sunt pe deplin sigur dacă o să existe sau nu o a doua întâlnire.

— Vine! strigă Lottie în şoaptă, atrăgându-mi atenţia.

— Te descurci! spune JP, ridicând exagerat de mult degetul mare.

îmi trag răsuflarea şi mă rog să nu leşin, iar când JP şi I luxley trag draperiile, dezvăluind-o pe Lia în tocul uşii, părând tulburată şi surprinsă, îmi este imposibil să inspir iar.

Banner pune muzica instrumentală lentă, în timp ce toţi ceilalţi se estompează în fundal.

Privirea Liei o găseşte pe a mea şi ochii i se umplu imediat de lacrimi.

— Doamne! exclamă încet şi-şi duce mâna tremurândâ y > la gură.

Fac un pas în faţă şi întind mâna spre ea.

Mi-o ia şi, în timp ce o scot pe terasă şi în faţa semnului aprins cu *Căsatoreşte-te cu mine,* nu pot să nu observ cât de agitat sunt şi eu.

— Ophelia, încep cu blândeţe. Când te-am întâlnit prima oară, mi-am zis că tu eşti tot ce am nevoie în viaţa mea. îţi plăceau toate lucrurile care îmi plăceau şi mie. Mâ faceai să râd. Mă puneai la locul meu. Şi crai atât de al naibii de frumoasă, încât mi-am spus că o să te imit în oraş. Din nefericire pentru mine, tu căutai un prieten, nu un iubit, ş* mă bucur că aşa a fost, pentru că nu mi pot imagina să ti tic cut prin ultimul deceniu al vieţii

noastre unul tăia celălalt

Mă aşez. într-un genunchi, în iiinp ce lacrimile u curg IK obraji.

— Iii mă faci atât de fericit, încât nu am nevoie de nimic în viaţa asta în afara de tine. Trag aer în piept şi spun: Ophelia Fairweather-Fem, vrei, te rog, să fii soţia mea?

încuviinţează din cap, fără să stea o clipă pe gânduri. Aerul se umple de confetti, prietenii şi familia noastră aplaudă şi, în timp ce mă ridic pentru a-i pune inelul pe deget, un sentiment copleşitor de uşurare mă loveşte dintr-odată.

Va fi a mea pentru totdeauna.

— O, Doamne, Breaker! exclamă înainte de a mă prinde de ceafa şi a mă trage în jos pentru un sărut.

E un sărut scurt, pentru că plânge, şi toată lumea se înghesuie în jurul nostru, dorind o îmbrăţişare, dar, când mă uit în ochii ei, dincolo de ochelarii violeţi perfecţi, ştiu de fapt că ea va avea pentru totdeauna inima mea, iar eu o voi avea pentru totdeauna pe a ei. A trecut mult timp? Poate că da. Dar fiecare zi împreună, fiecare provocare cu care ne-ain confruntat, fiecare bucurie pe care am împărtăşit-o, fiecare joc la care m-a învins ne-a apropiat mai mult decât mi-aş fi putut imagina vreodată că pot fi doi oameni. O iubesc pe fata asta, şi mă voi da peste cap pentru a-i face viaţa la fel de minunată ca ea. *Va* purta flori tricotate la altar şi va avea margarete oriunde îşi doreşte. Voi face ca fiecare vis să devină realitate. Şi mai presus de toate? Abia aştept să rostesc acel cuvânt suplimentar care ne uneşte până la sfârşitul timpului.

Mcghan Quinn ne surprinde cu o «interpretare ingenioasa a unei comedii romantice clasice, *Iubitul meu se însoară.* **Pasionali, amuzanţi şi fermecători, doi prieteni buni încing atmosfera în timp ce demonstrează că dragostea adevărată ar putea fi chiar în faţa ta.**

AŢI AUZIT VREODATĂ DE UN DOMNIŞOR DE ONOARE?

Păi da, nici viitoarea scorpie a celei mai bune prietene ale mele n-a auzit.

Of, scuze, voiam sa zic viitoarea soacră! După cum n-a auzit nici de zicala

„ce-şi doreşte mireasa, aia primeşte".

Cu o nuntă de planificat şi cu aşa de puţin timp la dispoziţie, Lia,

cea mai bună prietenă a mea, m-a recrutat cu scopul de-a o ajuta să se lupte

cu fiara plină de colţi care este doamna Castor. Deloc speriat, accept provocarea

de a-i fi domnişor de onoare şi iau hăţurile în propriile mâini.

Insă există o problemă: cu fiecare secundă care trece şi ne apropie tot mai

mult de nuntă, încep să-mi văd cea mai bună prietenă într-o cu totul altă lumină,

întotdeauna mi s-a părut că e frumoasă, dar acum... mă trezesc holbându-mă la

ea. Cu mâna zăbovind încă un minut pe mâna ei. Şi când e supărată? îi permit să

doarmă în patul meu.

ÎNAINTE SĂ ÎMI DAU SEAMA CE SE ÎNTÂMPLĂ, MĂ LOVEŞTE

REVELAŢIA: SUNT ÎNDRĂGOSTIT DE CEA MAi BUNĂ PRIETENĂ

A MEA! NU DOAR ÎNDRĂGOSTIT, Ci ÎNNEBUNIT DE DRAGOSTE.

Nimeni nu se compară cu ea şi nimic nu pare să-mi distragă atenţia de la acest lucra.

Nici fata cu care încerc să mă cuplez în timp ce ajut la organizarea nunţii LieL

Nici logodnicul furios, care crede că mă apropii prea mult.
Şi nici faptul că nunta bate la uşă.

Ceea ce înseamnă că mai am un singur lucru de făcut.
Să îi demonstrez Liei că eu sunt cel cu care ar trebui să fie în schimb.
Dar, având în vedere presiunea logodnei, stresul cauzat de viitoarea ei soacră şi
nervii întinşi la maximum, îmi este mult mai greu decât vreau să recunosc.

RUGAŢi-VĂ PENTRU MiNE!

„Pregătiţi-vă să vă îndrăgostiţi de acest miliardar chipeş şi modest
şi de frumoasa, dar bizara lui prietenă cea mai bună!"

Dini Ptimlfi

[1] ‘l’[1] ideea lui Breaker.